Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 575/2013**

(2013. gada 26. jūnijs)

par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/62 (2014. gada 10. oktobris)	L 11	37	17.1.2015.

Labota ar:

►**C1** Kļūdu labojums, OV L 208, 2.8.2013., 68. lpp. (575/2013)
►**C2** Kļūdu labojums, OV L 321, 30.11.2013., 6. lpp. (575/2013)

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 575/2013

(2013. gada 26. jūnijs)

par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) G20 valstu 2009. gada 2. aprīļa Deklarācijā par finanšu sistēmas nostiprināšanu aicināja piemērot starptautiski saskaņotus centienus, kuru mērķis ir nostiprināt pārredzamību, pārskatatbildību un regulējumu, uzlabojot banku sistēmā esošā kapitāla daudzumu un kvalitāti pēc tam, kad būs nodrošināta ekonomikas atveseļošanās. Minētā deklarācijā arī aicināja ieviest ar risku nesaistītu papildu pasākumu, lai ierobežotu sviras veidošanos banku sistēmā, un izstrādāt regulējumu lielākām likviditātes rezervēm. Pamatojoties uz G20 valstu piešķirtajām pilnvarām, 2009. gada septembrī Centrālās bankas uzraudzības direktoru un vadītāju grupa (turpmāk – GHOS) vienojās par vairākiem pasākumiem, lai nostiprinātu regulējumu banku sektorā. G20 valstu vadītāji minētos pasākumus apstiprināja 2009. gada 24. un 25. septembra augstākā līmeņa sanāksmē Pitsburgā, savukārt detalizēti tos izklāstīja 2009. gada decembrī. GHOS 2010. gada jūlijā un septembrī izdeva divus turpmākus paziņojumus par minēto jauno pasākumu izstrādi un kalibrēšanu, un Bāzeles Banku uzraudzības komiteja (turpmāk – BCBS) 2010. gada decembrī publicēja galīgos pasākumus, ko sauc "Bāzele III" regulējums.

(2) ES finanšu uzraudzības jautājumu augsta līmeņa darba grupa, ko vada *Jacques de Larosière* ("*Larosière* grupa"), aicināja Savienību izstrādāt saskaņotāku finanšu jomas regulējumu. Saistībā ar turpmāko Eiropas uzraudzības sistēmas arhitektūru 2009. gada 18. un 19. jūnija Eiropadomē arī uzsvēra vajadzību izveidot "Eiropas vienotu noteikumu kopumu", kas piemērojams visām kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām iekšējā tirgū.

([1]) OV C 105, 11.4.2012., 1. lpp.
([2]) OV C 68, 6.3.2012., 39. lpp.

▼B

(3) *J. de Larosière* grupas 2009. gada 25. februāra ziņojumā ("*de Larosière* ziņojums") noteikts, ka "būtu jāparedz iespēja dalībvalstij noteikt stingrākus valsts regulatīvos pasākumus, kas uzskatāmi par valstij piemērotiem, lai nodrošinātu finansiālo stabilitāti, ar nosacījumu, ka tiek ievēroti iekšējā tirgus principi un pieņemtie minimālie pamatstandarti".

(4) Vairākos gadījumos ir būtiski grozīta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ([1]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/49/EK (2006. gada 14. jūnijs) par ieguldījumu brokeru sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību ([2]). Daudzi Direktīvas 2006/48/EK un Direktīvas 2006/49/EK noteikumi ir piemērojami gan kredītiestādēm, gan ieguldījumu brokeru sabiedrībām. Skaidrības labad un lai nodrošinātu minēto noteikumu saskaņotu piemērošanu, tie būtu jāapvieno jaunos tiesību aktos, kas būtu piemērojami kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, - proti, šajā regulā ►C1 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) ([3]). ◄ Lai uzlabotu to pieejamību,direktīvu 2006/48/EK un 2006/49/EK pielikumu noteikumi būtu jāietver direktīvas 2013/36/ES (… gada …) un šīs regulas normatīvajā daļā.

(5) Kopā šai regulai un Direktīvai 2013/36/ES (… gada …) būtu jāveido tiesiskais regulējums, kas reglamentē kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību (turpmāk kopā "iestādes") piekļuvi darbībai, uzraudzības sistēmu un prudenciālos noteikumus. Tādēļ šī regula būtu jālasa kopā ar minēto direktīvu.

(6) Direktīvā 2013/36/ES (… gada …), kuras pamatā ir Līguma par Eiropas savienības darbību (LESD) 53. panta 1. punkts *inter alia* būtu jāietver noteikumi par piekļuvi iestāžu darbībai, par to pārvaldības veidiem un uzraudzības sistēmu, piemēram, noteikumi, kas reglamentē uzņēmējdarbības atļaušanu, būtiskas līdzdalības iegādi, uzņēmējdarbības veikšanas brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības izmantošanu, piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes pilnvaras šajā saistībā, kā arī iestāžu uzraudzības pārbaudi.

(7) Šajā regulā *inter alia* būtu jāietver iestāžu prudenciālās prasības, kas saistītas konkrēti ar banku un finanšu pakalpojumu tirgu darbību un kas paredzētas, lai nodrošinātu minēto tirgu dalībnieku finanšu stabilitāti, kā arī ieguldītāju un noguldītāju augsta līmeņa aizsardzību. Šīs regulas mērķis ir noteicošā veidā sekmēt iekšējā tirgus vienmērīgu darbību, tādēļ tā pamatā vajadzētu būt LESD 114. pantam, kā interpretēts saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas pastāvīgo judikatūru.

([1]) OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.
([2]) OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.
([3]) Sk. šo 338. lpp. OV.

▼B

(8) Lai gan ar Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK zināmā mērā saskaņoja dalībvalstu noteikumus prudenciālās uzraudzības jomā, šīs direktīvas ietver ievērojamu skaitu variantu un iespēju dalībvalstīm piemērot stingrākus noteikumus par tiem, kādi paredzēti minētajās direktīvās. Tas rada atšķirības valstu noteikumos, kas varētu kavēt pārrobežu pakalpojumu sniegšanu un brīvību veikt uzņēmējdarbību, tādējādi radot šķēršļus iekšējā tirgus vienmērīgai darbībai.

(9) Juridiskās noteiktības nolūkos un lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus Savienībā, viens no iekšējā tirgus darbības pamatelementiem ir vienots noteikumu kopums visiem tirgus dalībniekiem. Lai novērstu tirgus izkropļojumus un regulējuma arbitrāžu, prudenciālajām minimālajām prasībām būtu jānodrošina pēc iespējas lielāka saskaņotība. Tādēļ šajā regulā paredzētie pārejas periodi ir ļoti būtiski šīs regulas sekmīgai īstenošanai un neskaidrību novēršanai tirgiem.

(10) Ņemot vērā darbu, ko veic BCBS Standartu īstenošanas grupa, uzraugot un kontrolējot to, kā dalībvalstis īsteno "Bāzele III"regulējumu, Komisijas pienākums būtu regulāri un vismaz pēc katra BCBS progresa ziņojuma publicēšanas iesniegt precizētus ziņojumus par "Bāzele III" regulējuma īstenošanu un pieņemšanu citās svarīgās jurisdikcijās, tostarp novērtējumu par citu valstu tiesību aktu vai noteikumu atbilstību starptautiskajiem minimālajiem standartiem, lai noteiktu atšķirības, kas varētu radīt nevienlīdzīgus nosacījumus.

(11) Lai likvidētu tirdzniecības ierobežojumus un konkurences izkropļojumus, ko rada valstu tiesību aktu atšķirības, kā arī lai novērstu iespējamo tirdzniecības ierobežojumu un būtisku konkurences izkropļojumu turpmāku rašanos, ir jāpieņem regula, ar kuru nosaka vienotus noteikumus, kas piemērojami visās dalībvalstīs.

(12) Prudenciālo prasību noteikšana regulā nodrošinātu, ka šīs prasības būs tieši piemērojamas. Tas nodrošinātu vienotus nosacījumus, nepieļaujot atšķirīgas valstu prasības, ko izraisītu direktīvas transponēšana. Šī regula paredzētu, ka visas iestādes ievēro vienādus noteikumus visā Savienībā, kas arī veicinātu pārliecību par iestāžu stabilitāti, jo sevišķi spriedzes situācijās. Regula arī samazinātu regulatīvo sarežģītību un sabiedrību atbilstības nodrošināšanas izmaksas, it sevišķi iestādēm, kas veic pārrobežu darbības, kā arī sekmētu konkurences izkropļojumu likvidēšanu. Attiecībā uz nekustamo īpašumu tirgiem, kurus raksturo ekonomikas tendences un jurisdikciju atšķirības, kas ir specifiskas konkrētajā dalībvalstī, reģionā vai pašvaldībā, kompetentajām iestādēm būtu jāļauj noteikt augstākas riska pakāpes vai piemērot stingrākus kritērijus riska darījumiem, kuri nodrošināti ar nekustamo īpašumu hipotēkām konkrētos reģionos, pamatojoties uz pieredzi attiecībā uz saistību neizpildi un paredzētajām tirgus tendencēm.

▼B

(13) Jomās, uz kurām šī regula neattiecas, piemēram, dinamisko uzkrājumu veidošana, uzkrājumi valsts segto obligāciju shēmām, kas nav saistīti ar šīs regulas noteikumos paredzēto pieeju attiecībā uz segtajām obligācijām, dalības iegūšana vai turēšana gan finanšu, gan nefinanšu sektorā tādiem mērķiem, kas nav saistīti ar šajā regulā noteiktajām prudenciālajām prasībām, dalībvalstu kompetentajām iestādēm vajadzētu būs iespējai paredzēt valsts noteikumus, ar nosacījumu, ka tie nav pretrunā šai regulai.

(14) Būtiskākais ieteikums, kas ietverts *de Larosière* ziņojumā un vēlāk īstenots Savienībā, bija izveidot Vienotu noteikumu kopumu un Eiropas makroprudenciālās uzraudzības sistēmu, un mērķis bija nodrošināt finanšu stabilitāti, kombinējot abus šos elementus. Ar vienoto noteikumu kopumu tiek nodrošināts stabils un vienots normatīvais regulējums, kas atvieglo iekšējā tirgus darbību un novērš regulējuma arbitrāžas iespējas. Finanšu pakalpojumu iekšējā tirgū makroprudenciālie riski tomēr var atšķirties daudz un dažādos veidos ar atšķirīgām īpatnībām dažādās valstīs, kas var novest pie tādām novērotām atšķirībām, kā piemēram, attiecībā uz banku sektora struktūru un apmēru salīdzinājumā ar plašāku ekonomiku un kredītciklu.

(15) Šajā regulā un Direktīvā 2013/36/ES (… gada …) ir iestrādāti vairāki instrumenti makroprudenciālo un sistēmisko risku novēršanai un mazināšanai, nodrošinot elastību un tajā pašā laikā garantējot, ka minēto instrumentu izmantošana tiek pienācīgi kontrolēta, lai nekaitētu iekšējā tirgus darbībai, vienlaikus arī nodrošinot, ka šādu instrumentu izmantošana ir pārredzama un konsekventa.

(16) Papildus direktīvā 2013/36/ES iekļautajam sistēmiskā riska rezerves instrumentam, ja makroprudenciālie vai sistēmiskie riski skar dalībvalsti, attiecīgās dalībvalsts kompetentajām vai norīkotajām iestādēm vajadzētu būt iespējai mazināt šādus riskus ar konkrētiem specifiskiem valsts makroprudenciāliem pasākumiem, ja tiek uzskatīts, ka tādā veidā šādi riski ir efektīvāk novēršami. Būtu jāparedz iespēja Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai ("ESRK"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) ([1]) un Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei) ("EBI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris) ([2]), sniegt savus atzinumus par to, vai ir izpildīti nosacījumi šādiem valsts makroprudenciāliem pasākumiem, un būtu jārada Savienības mehānisms, lai novērstu valsts pasākumu turpināšanu, ja ir ļoti pārliecinoši pierādījumi, ka attiecīgie nosacījumi nav ievēroti. Lai arī šī regula paredz vienotus mikroprudenciālos noteikumus iestādēm, dalībvalstis saglabā savu vadošo lomu makroprudenciālās uzraudzības jomā savas pieredzes un savu pašreizējo ar finanšu stabilitāti

([1]) OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.
([2]) OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

▼B

saistīto pienākumu dēļ. Minētajā konkrētajā gadījumā – tā kā lēmums par ikviena valsts makroprudenciālā pasākuma pieņemšanu ietver konkrētus novērtējumus par riskiem, kuri ar laiku var ietekmēt attiecīgās dalībvalsts makroekonomisko, fiskālo un budžeta stāvokli, – pilnvaras noraidīt valsts ierosinātos makroprudenciālos pasākumus saskaņā ar LESD 291. pantu ir jāpiešķir Padomei, kas pieņem lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.

(17) Ja Komisija ir iesniegusi Padomei priekšlikumu noraidīt valsts makroprudenciālos pasākumus, Padomei nekavējoties būtu jāizskata minētais priekšlikums un jāizlemj, vai noraidīt valsts pasākumus vai ne. Pēc dalībvalsts vai Komisijas pieprasījuma varētu notikt balsojums saskaņā ar Padomes reglamentu ([1]). Atbilstīgi LESD 296. pantam Padomei būtu jāpamato savs lēmums attiecībā uz nosacījumiem, kas paredzēti šajā regulā tās intervencei. Ņemot vērā makroprudenciālo vai sistēmisko risku nozīmīgumu attiecīgo dalībvalstu finanšu tirgiem un līdz ar to arī nepieciešamību ātri reaģēt, ir būtiski, lai Padomes lēmuma pieņemšanas termiņš būtu viens mēnesis. Ja Padome pēc Komisijas priekšlikuma par ierosinātā valsts pasākuma noraidīšanu padziļinātas izpētes secina, ka šajā regulā izklāstītie valsts pasākumu noraidīšanas nosacījumi nav izpildīti, tai vienmēr būtu skaidri un nepārprotami jānorāda iemesli.

(18) Līdz likviditātes prasību saskaņošanai 2015. gadā un sviras rādītāja saskaņošanai 2018. gadā dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai piemērot tādus pasākumus, kādus tās uzskata par pienācīgiem, tostarp pasākumus, lai mazinātu makroprudenciālo vai sistēmisko risku konkrētā dalībvalstī.

(19) Vajadzētu būt iespējai piemērot sistēmisko risku rezerves vai dalībvalstu veiktos individuālos pasākumus, lai mazinātu sistēmiskos riskus, kas skar attiecīgās dalībvalstis, banku sektoram kopumā vai vienai vai vairākām sektora apakšgrupām, ar to saprotot tādas apakšgrupas iestādes, kam uzņēmējdarbībā ir līdzīgs riska profils, vai riska darījumiem ar vienu vai vairākiem iekšzemes ekonomikas vai ģeogrāfiskajiem sektoriem visā banku sektorā.

(20) Ja divu vai vairāku dalībvalstu norīkotās iestādes identificē vienādas izmaiņas sistēmisko vai makroprudenciālo risku intensitātē, kas apdraud finanšu stabilitāti valsts līmenī katrā dalībvalstī un ko pēc norīkotās iestādes domām labāk būtu risināt ar valsts pasākumiem, dalībvalstis var iesniegt kopīgu paziņojumu Padomei, Komisijai, ESRK un EBI. Paziņojot Padomei, Komisijai, ESRK un EBI, dalībvalstīm būtu jāiesniedz attiecīgi pierādījumi, tostarp kopīgā paziņojuma pamatojumu.

(21) Turklāt, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, lai uz laiku palielinātu pašu kapitāla prasību līmeni, prasības lieliem riska darījumiem un publiskas atklāšanas prasības. Šādiem noteikumiem vajadzētu būt piemērojamiem vienu gadu, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome triju mēnešu laikā nav iebilduši pret deleģēto aktu. Komisijai būtu jāpamato šādas procedūras

([1]) Padomes Lēmums 2009/937/ES (2009. gada 1. decembris), ar ko pieņem Padomes reglamentu (OV L 325, 11.12.2009., 35. lpp.)

▼B

izmantošana. Komisija būtu jāpilnvaro noteikt stingrākas prudenciālās prasības vienīgi riska darījumiem, kas izriet no tirgus attīstības Savienībā vai tirgus attīstības ārpus Savienības, kas ietekmē visas dalībvalstis.

(22) Makroprudenciālo noteikumu pārskatīšana ir pamatota, lai Komisija cita starpā novērtētu, vai makroprudenciālie instrumenti šajā regulā vai direktīvā 2013/36/ES ir efektīvi, iedarbīgi un pārredzami, vai būtu jāierosina jauni instrumenti, vai līdzīgiem riskiem paredzētu makroprudenciālu instrumentu darbības joma un iespējamās pārklāšanās pakāpes šajā regulā vai direktīvā 2013/36/ES ir piemērotas un kā starptautiski apstiprināti standarti sistēmiski nozīmīgām iestādēm mijiedarbojas ar šo regulu un direktīvu 2013/36/ES.

(23) Ja dalībvalstis pieņem vispārīgas pamatnostādnes, it sevišķi jomās, kurās Komisija vēl nav pieņēmusi tehnisko standartu projektus, šīs pamatnostādnes nedrīkst būt pretrunā Savienības tiesību aktiem un traucēt to piemērošanu.

(24) Šī regula neliedz dalībvalstīm attiecīgos gadījumos piemērot līdzvērtīgas prasības uzņēmumiem, kas neietilpst tās darbības jomā.

(25) Šajā regulā noteiktās vispārējās prudenciālās prasības papildina ar atsevišķiem pasākumiem, ko nosaka kompetentās iestādes, ņemot vērā uzraudzības pārbaudi, kuru tās īsteno attiecībā uz atsevišķu iestādi. Tā kā kompetentajām iestādēm jāspēj izlemt, kuri pasākumi būtu jāpiemēro, šādi uzraudzības pasākumi *inter alia* būtu jāuzskaita Direktīvā 2013/36/ES.

(26) Šai regulai nevajadzētu skart kompetento iestāžu spēju piemērot konkrētas prasības saskaņā ar uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesu, kas izklāstīts Direktīvā 2013/36/ES un kas būtu jāpielāgo iestāžu konkrētajam riska profilam.

(27) Regulas (ES) Nr. 1093/2010 mērķis ir uzlabot valstu uzraudzības kvalitāti un konsekvenci, kā arī stiprināt pārrobežu grupu uzraudzību.

(28) Ņemot vērā ar šo regulu un Direktīvu 2013/36/ES EBI noteikto uzdevumu skaita pieaugumu, Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai vajadzētu nekavējoties nodrošināt atbilstīgu cilvēku un finanšu resursu pieejamību.

(29) Regulā (ES) Nr. 1093/2010 ir noteikts, ka EBI jārīkojas Direktīvas 2006/48/EK un Direktīvas 2006/49/EK darbības jomā. EBI ir jārīkojas arī iestāžu darbību jomā saistībā ar jautājumiem, kas nav tiešā minēto direktīvu darbības jomā, ja šādas EBI darbības ir vajadzīgas, lai nodrošinātu minēto direktīvu efektīvu un saskaņotu piemērošanu. Šajā regulā būtu jāņem vērā EBI nozīme un funkcija, kā arī jāveicina regulā (ES) Nr. 1093/2010 paredzēto EBI pilnvaru īstenošana.

▼B

(30) Pēc novērošanas perioda un pilnīgas likviditātes seguma prasības īstenošanas saskaņā ar šo regulu Komisijai būtu jāizvērtē, vai tas, ka EBI tiek piešķirtas pilnvaras pēc pašas iniciatīvas iesaistīties ar saistošu starpniecību attiecībā uz kompetento iestāžu kopēju lēmumu panākšanu saskaņā ar šīs regulas 20. un 21. pantu, atvieglotu vienu likviditātes apakšgrupu izveidi un darbību, kā arī ļautu noteikt, vai ir sasniegti kritēriji specifisku grupas iekšējo procedūru piemērošanai pārrobežu iestādēm. Tādēļ tajā pašā laikā kādā no regulārajiem pārskatiem par EBI darbību, ko veic saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 81. pantu, Komisijai būtu īpaši jāizvērtē, vai ir nepieciešams piešķirt EBI šādas pilnvaras, un iekļaut šīs izvērtēšanas rezultātus pārskatā, kam vajadzības gadījumā būtu jāpievieno attiecīgs tiesību akta priekšlikumus.

(31) *De Larosière* ziņojumā bija norādīts, ka mikroprudenciālā uzraudzība nevar efektīvi nodrošināt finanšu stabilitāti, ja pienācīgi neņem vērā norises makroprudenciālā līmenī, savukārt makroprudenciālā uzraudzība ir lietderīga tikai tad, ja tā var kaut kādā veidā ietekmēt makrolīmeņa uzraudzību. Lai nodrošinātu efektīvu ESRK darbību un tās brīdinājumu un ieteikumu ievērošanu, būtiska nozīme ir ciešai sadarbībai starp EBI un ESRK. It īpaši EBI būtu jāiesniedz ESRK visa būtiskā informācija, ko kompetentās iestādes apkopojušas saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem pārskatu sniegšanas pienākumiem.

(32) Ņemot vērā nesenās finanšu krīzes postošās sekas, šīs regulas vispārējie mērķi ir veicināt ekonomiski lietderīgas banku darbības, kas ir visas sabiedrības interesēs, un novērst nelietderīgas finanšu spekulācijas bez reālas pievienotās vērtības. Tas nozīmē, ka jāīsteno visaptveroša reforma, lai ietaupījumus novirzītu produktīvu ieguldījumu veikšanai. Lai nodrošinātu Savienībā ilgtspējīgu un daudzveidīgu banku sistēmu, kompetentās iestādes būtu jāpilnvaro piemērot daudz augstākas kapitāla prasības sistēmiski nozīmīgām iestādēm, kuras savas uzņēmējdarbības dēļ var radīt apdraudējumu globālajai ekonomikai.

(33) Nepieciešamas vienādas finanšu prasības iestādēm, kas pārvalda saviem klientiem piederošu naudu vai vērtspapīrus, lai nodrošinātu līdzīgus aizsardzības pasākumus noguldītājiem un godīgus konkurences apstākļus salīdzināmām iestāžu grupām.

(34) Tā kā iekšējā tirgū iestādes ir iesaistītas tiešā konkurencē, uzraudzības prasībām visā Savienībā vajadzētu būt vienādām, ņemot vērā iestāžu atšķirīgos riska profilus.

(35) Tajos gadījumos, kad uzraudzības gaitā ir jānosaka iestāžu grupas konsolidētā pašu kapitāla summa, aprēķini būtu jāveic saskaņā ar šo regulu.

(36) Saskaņā ar šo regulu pašu kapitāla prasības piemēro individuāli un konsolidēti, ja vien kompetentās iestādes nepiemēro individuālu uzraudzību, kad tās to uzskata par vajadzīgu. Individuālā,

▼B

konsolidētā un pārrobežu konsolidētā uzraudzība ir noderīgs iestāžu uzraudzības līdzeklis.

(37) Lai nodrošinātu pienācīgu maksātspēju tādām iestādēm, kas ietilpst grupā, ir svarīgi piemērot kapitāla prasības, pamatojoties uz minēto iestāžu grupas konsolidēto finanšu stāvokli. Lai nodrošinātu to, ka pašu kapitāls ir pareizi sadalīts grupā un spēj nepieciešamības gadījumā nodrošināt uzkrājumu aizsardzību, kapitāla prasības būtu jāpiemēro atsevišķām grupas iestādēm, ja vien šis mērķis nav efektīvi sasniedzams citādi.

(38) Arī mazākuma līdzdalība starpniecības finanšu pārvaldītājsabiedrībās, kurām šīs regulas prasības piemērojamas subkonsolidēti, var, ievērojot attiecīgos ierobežojumus, atbilst iekļaušanai grupas konsolidētajā pirmā līmeņa pamata kapitālā, jo starpniecības finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmuma zaudējumu segšanai, ja tādi rodas, izmanto gan starpniecības finanšu pārvaldītājsabiedrības pirmā līmeņa pamata kapitālu, kas saistīts ar mazākuma līdzdalību, gan arī šā kapitāla daļu, kas saistīta ar mātesuzņēmumu.

(39) Konkrētajā grāmatvedības metodē, ko izmantos, lai aprēķinātu pašu kapitālu, tā pietiekamību saistībā ar riskiem, kuriem iestāde ir pakļauta, un lai novērtētu riska darījumu koncentrāciju, būtu jāņem vērā noteikumi, kas paredzēti Padomes Direktīvā 86/635/EEK (1986. gada 8. decembris) par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem ([1]), kura ietver Padomes Septītās Direktīvas 83/349/EEK (1983. gada 13. jūnijs) par konsolidētajiem pārskatiem noteikumu konkrētus pielāgojumus ([2]), vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1606/2002 (2002. gada 19. jūlijs) par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu ([3]), atkarībā no tā, kurš no minētajiem tiesību aktiem reglamentē iestāžu grāmatvedību saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(40) Lai nodrošinātu pienācīgu maksātspēju, ir svarīgi noteikt tādas kapitāla prasības, kas aktīvus un ārpusbilances posteņus novērtē atkarībā no riska līmeņa.

(41) BCBS 2004. gada 26. jūnijā pieņēma vispārēju vienošanos par kapitāla aprēķināšanas starptautisko konverģenci un kapitāla prasībām (turpmāk – "Bāzeles II" vienošanās). Direktīvu 2006/48/EK un 2006/49/EK noteikumi, ko šī regula ir pārņēmusi, ir identiski "Bāzeles II" regulējuma noteikumiem. Tādējādi, šajā regulā ietverot papildu elementus no "Bāzeles III" regulējuma, tās noteikumi kļūst identiski "Bāzeles II" un "Bāzeles III" regulējuma noteikumiem.

([1]) OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp.
([2]) OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.
([3]) OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.

▼B

(42) Ir ļoti svarīgi ņemt vērā Savienības iestāžu dažādību, piedāvājot alternatīvas pieejas kredītrisku kapitāla prasību aprēķinam, paredzot dažādus riska jutīguma līmeņus un dažādas sarežģītības pakāpes. Paredzot iespēju lietot ārējos reitingus, kā arī iestāžu pašu aplēses individuālo kredītrisku rādītājiem, ir panākts būtisks uzlabojums attiecībā uz kredītrisku noteikumu riska jutīgumu un prudenciālo atbilstību. Iestādes būtu jāmudina vairāk lietot pieejas, kas ir jutīgākas pret risku. Veicot aplēses, kas vajadzīgas, lai piemērotu šīs regulas pieejas kredītriskam, iestādēm būtu jāpielāgo savi kredītriska mērīšanas un pārvaldības procesi, lai darītu pieejamas tādas metodes tiesību aktos noteiktā pašu kapitāla noteikšanai, kuras atspoguļotu atsevišķu iestāžu procesu veidu, mērogu un sarežģītību. Šajā sakarā jāuzskata, ka datu apstrāde saistībā ar riska darījumu ar klientiem noslēgšanu un to pārvaldību ietver kredītrisku pārvaldīšanas un mērīšanas sistēmu izstrādi un validāciju. To izmanto ne tikai iestāžu likumīgo interešu nodrošināšanai, bet arī šīs regulas mērķim, proti, izmantot labākas riska mērīšanas un pārvaldības metodes, kā arī tās izmantot tiesību aktos noteiktā pašu kapitāla nolūkiem. Neatkarīgi no minētā, pieejas, kas ir jutīgākas pret risku, prasa ievērojamu pieredzi un resursus, kā arī kvalitatīvus datus un pietiekamu apjomu. Tāpēc iestādēm, pirms tās piemēro minētās pieejas tiesību aktos noteiktā pašu kapitāla nolūkos, vajadzētu panākt atbilstību augstiem standartiem. Ņemot vērā darbu, kas sākts, lai nodrošinātu iekšējo modeļu atbalsta mehānismus, Komisijai būtu jāsagatavo ziņojums par iespēju paplašināt "Bāzeles I" minimumu, vajadzības gadījumā kopā ar tiesību akta priekšlikumu.

(43) Kapitāla prasībām vajadzētu būt samērīgām ar riskiem, kam tās ir paredzētas. Prasības īpaši būtu jāņem vērā riska līmeņu samazinājums, ko rada liels skaits relatīvi maza apjoma riska darījumu.

(44) Mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) ir viens no Savienības ekonomikas pīlāriem, ņemot vērā to izšķirošo nozīmi ekonomiskās izaugsmes veicināšanā un nodarbinātības nodrošināšanā. Savienības ekonomikas atveseļošana un turpmākā izaugsme lielā mērā ir atkarīga no kapitāla un finansējuma pieejamības MVU, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, lai veiktu vajadzīgos ieguldījumus jaunu tehnoloģiju un aprīkojuma apgūšanā un uzlabotu savu konkurētspēju. Alternatīvo finansējuma avotu ierobežotā skaita dēļ MVU, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, ir pat vēl jutīgāki pret banku krīzes ietekmi. Tādēļ pašreizējos apstākļos ir svarīgi novērst finansējuma nepietiekamību MVU un nodrošināt atbilstīgu banku kredītu plūsmu MVU. Kapitāla prasības riska darījumiem ar MVU būtu jāsamazina, piemērojot atbalsta faktoru, kas vienāds ar 0,7619, lai ļautu kredītiestādēm palielināt aizdevumus MVU. Lai sasniegtu šo mērķi, kredītiestādēm būtu efektīvi

▼B

jāizmanto kapitāla prasību atvieglojumi, ko rada atbalsta faktora piemērošana tikai un vienīgi, lai nodrošinātu pienācīgu kredītu plūsmu MVU, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā. Kompetentajām iestādēm būtu periodiski jāuzrauga kredītiestāžu riska darījumu ar MVU kopējā summa un atskaitījumu no kapitāla kopējā summa.

(45) Saskaņā ar BCBS lēmumu, ko GHOS apstiprināja 2011. gada 10. janvārī, visiem iestādes pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumentiem vajadzētu būt pilnībā un pastāvīgi norakstāmiem vai pilnībā konvertējamiem par pirmā līmeņa pamata kapitālu brīdī, kad iestāde ir zaudējusi savu dzīvotspēju. Tiesību akti, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu papildu zaudējumu absorbcijas mehānisma piemērošanu pašu kapitāla instrumentiem, būtu jāiekļauj Savienības tiesību aktos kā daļa no prasībām attiecībā uz iestāžu sanāciju un noregulējumu. Ja līdz 2015. gada 31. decembrim nav pieņemti Savienības tiesību akti, kas regulē prasību, ka kapitāla instrumentiem vajadzētu būt pilnībā un pastāvīgi norakstāmiem līdz nullei vai konvertējamiem par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, ja iestāde ir zaudējusi savu dzīvotspēju, Komisijai būtu jāpārskata un jāziņo, vai šāds noteikums būtu jāiekļauj šajā regulā un, ņemot vērā minēto pārskatīšanu, jāiesniedz attiecīgi tiesību aktu priekšlikumi.

(46) Šīs regulas nosacījumi atbilst proporcionalitātes principam, jo īpaši ņemot vērā atšķirības starp dažādu iestāžu izmēriem, veikto darījumu apjomiem un darbību spektru. Proporcionalitātes principa ievērošana nozīmē arī to, ka riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU tiek atzītas vienkāršākās iespējamās reitinga procedūras, pat uz iekšējiem reitingiem balstītā pieeja (turpmāk — IRB pieeja). Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai šajā regulā noteiktās prasības tiktu piemērotas veidā, kas ir samērīgs ar risku raksturu, apmēru un sarežģītību, ko nosaka iestādes uzņēmējdarbības modelis un tās veiktās darbības. Komisijai būtu jānodrošina deleģēto un īstenošanas aktu, regulatīvo un īstenošanas tehnisko standartu atbilstība proporcionalitātes principam, lai nodrošinātu šīs regulas samērīgu piemērošanu. Tādēļ EBI būtu jānodrošina, lai visi regulatīvie un īstenošanas tehniskie standarti tiktu izstrādāti tā, lai tie atbilstu proporcionalitātes principam un nodrošinātu šā principa ievērošanu.

(47) Kompetentajām iestādēm būtu jāpievērš pienācīga uzmanība gadījumiem, kad tām rodas aizdomas, ka informācija tika uzskatīta par aizsargājamu vai konfidenciālu, lai izvairītos no šādas informācijas atklāšanas. Lai gan iestāde var izvēlēties neatklāt informāciju, ja informāciju uzskata par aizsargājamu vai konfidenciālu, faktam, ka minēto informāciju uzskata par aizsargājamu vai konfidenciālu, nebūtu jāatbrīvo no atbildības par minētās informācijas neatklāšanu, ja šāda neatklāšana ir radījusi materiālas sekas.

(48) Šīs regulas "pakāpeniskas attīstības" raksturs dod iespēju iestādēm izvēlēties starp trim dažādas sarežģītības kredītriska pieejām. Lai īpaši mazām iestādēm ļautu izvēlēties IRB pieeju, kas ir jutīgāka pret risku, attiecīgie noteikumi visā regulā būtu

▼B

jāizprot tā, ka riska darījumu kategorijas ietver visus riska darījumus, kas tieši vai netieši ir līdzvērtīgi šīm kategorijām. Vispārēji kompetentajām iestādēm attiecībā uz uzraudzības pārbaudes procesu būtu pret visām trim pieejām jāizturas vienādi, t. i., iestādes, kas darbojas saskaņā ar standartizētās pieejas noteikumiem, nedrīkstētu uzraudzīt stingrāk tikai šā iemesla dēļ.

(49) Vajadzētu paplašināt kredītriska mazināšanas metožu atzīšanu tādu noteikumu sistēmā, kas izstrādāti, lai nodrošinātu, ka maksātspēju neapdraud to nepietiekama atzīšana. Iespēju robežās gan standarta metodē, gan citās metodēs kredītrisku mazināšanai būtu jāatzīst jau līdz šim attiecīgo dalībvalstu bankās pieņemtais nodrošinājums.

(50) Lai nodrošinātu to, ka riski un riska samazinājums, ko rada iestāžu vērtspapīrošanas darbības un ieguldījumi, ir atbilstīgi ņemti vērā iestāžu kapitāla prasībās, ir nepieciešams iekļaut noteikumus, kuri attiecībā uz šīm darbībām un ieguldījumiem paredz pieeju, kas ir jutīga pret risku un ir prudenciāli atbilstīga. Šajā nolūkā ir nepieciešama skaidra un visaptveroša vērtspapīrošanas definīcija, kas iekļauj jebkuru darījumu vai shēmu, kura paredz riska darījuma vai riska darījumu portfeļa kredītriska sadalīšanu atsevišķos laidienos. Riska darījums, kas uzliek tiešu maksājuma pienākumu saistībā ar darījumu vai shēmu, ko izmanto, lai finansētu vai veiktu darbības ar fiziskiem aktīviem, nebūtu jāuzskata par vērtspapīrošanas riska darījumu, pat ja darījumam vai shēmai ir dažādas maksājumu saistību prioritātes.

(51) Līdzās uzraudzībai, kuras mērķis ir nodrošināt finanšu stabilitāti, ir vajadzīgi mehānismi, kuri paredzēti iespējamo burbuļu efektīvas uzraudzības un novēršanas pastiprināšanai un attīstīšanai, lai nodrošinātu optimālu kapitāla sadali, ņemot vērā makroekonomikas problēmas un mērķus, jo īpaši attiecībā uz ilgtermiņa ieguldījumiem reālajā ekonomikā.

(52) Operacionālais risks ir būtisks iestāžu risks, kam nepieciešams pašu kapitāla segums. Ir būtiski ņemt vērā Savienības iestāžu daudzveidību, piedāvājot alternatīvas pieejas operacionālā riska prasību aprēķināšanai, paredzot dažādus riska jutīguma līmeņus un dažādas sarežģītības pakāpes. Būtu jāparedz piemēroti stimuli kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, lai tās vairāk lietotu pieejas, kas ir jutīgākas pret risku. Ņemot vērā jaunāko attīstību operacionālā riska mērīšanā un pārvaldīšanā, noteikumi būtu pastāvīgi jāpārskata un attiecīgos gadījumos jāatjaunina, tostarp attiecībā uz prasībām par dažādiem uzņēmējdarbības virzieniem un attiecībā uz riska mazināšanas metožu atzīšanu. Šajā sakarā īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, lai vienkāršajās metodēs operacionālā riska kapitāla prasību aprēķināšanai ņemtu vērā apdrošināšanu.

▼B

(53) Iestāžu riska darījumu uzraudzībai un kontrolei būtu jābūt kredītiestāžu uzraudzības sastāvdaļai. Tas ir tāpēc, ka pārmērīga koncentrācija riska darījumos ar vienu klientu vai savstarpēji saistītu klientu grupu var radīt nepieļaujamu zaudējumu risku. Šādu situāciju var uzskatīt par kaitīgu iestādes maksātspējai.

(54) Nosakot savstarpēji saistītu klientu grupas pastāvēšanu un tādējādi arī riska darījumus, kas veido kopēju risku, ir svarīgi ņemt vērā arī riskus, ko rada kopējs avots būtiskam finansējumam, ko nodrošina pati iestāde, tās finanšu grupa vai saistītās puses.

(55) Lai gan ir vēlams riska darījumu vērtības aprēķinus balstīt uz tiem aprēķiniem, kas paredzēti pašu kapitāla prasību vajadzībām, ir lietderīgi pieņemt noteikumus lielu riska darījumu uzraudzībai, nepiemērojot riska pakāpes vai riska līmeņus. Turklāt maksātspējas režīmā izmantotās kredītriska mazināšanas metodes tika izstrādātas ar pieņēmumu par pietiekami diversificētu kredītrisku. Lielos riska darījumos ar viena parādnieka koncentrācijas risku kredītrisks nav pietiekami diversificēts. Tādēļ šo metožu rezultātiem būtu jāpiemēro prudenciālie aizsardzības pasākumi. Šādā kontekstā ir jānodrošina kredītaizsardzības efektīva atgūšana attiecībā uz lieliem riska darījumiem.

(56) Zaudējums, kas rodas no riska darījuma ar iestādi, var būt tikpat liels, cik zaudējums no jebkura cita riska darījuma, tāpēc šādiem riska darījumiem būtu jāpiemēro tāda pati kārtība un par tiem jāziņo tāpat kā par jebkuru citu riska darījumu. Ir ieviests alternatīvs kvantitatīvais ierobežojums, lai mazinātu šādas pieejas nesamērīgo ietekmi uz mazākām iestādēm. Turklāt ļoti īsa termiņa riska darījumi, kas saistīti ar naudas pārskaitīšanu, tostarp ar maksājumu pakalpojumu veikšanu un tīrvērti, norēķinu un glabāšanas pakalpojumiem klientiem, ir atbrīvoti no šīm prasībām, lai sekmētu finanšu tirgu un saistītās infrastruktūras netraucētu darbību. Šajos pakalpojumos ir ietverta, piemēram, naudas tīrvērtes un norēķinu izpilde un līdzīgas darbības, kas atvieglo norēķinus. Saistītie riska darījumi ietver riska darījumus, kuri var būt neparedzami un kurus kredītiestāde tādēļ nespēj pilnīgi kontrolēt, piemēram, starpbanku kontu atlikumus, kas radušies no klientu maksājumiem, tostarp kreditētām vai debetētām maksām un procentiem, un no citiem maksājumiem par pakalpojumiem klientam, kā arī no dotā vai saņemtā nodrošinājuma.

(57) Ir svarīgi, lai to uzņēmumu, kas "pārgrupē" aizdevumus tirgojamos vērtspapīros un citos finanšu instrumentos (iniciatori vai sponsori), un to uzņēmumu, kas iegulda šajos vērtspapīros vai instrumentos (ieguldītāji), intereses ir saskaņotas. Šajā nolūkā iniciatoram vai sponsoram būtu jāsaglabā būtiska līdzdalības daļa pamatā esošajos aktīvos. Tāpēc ir svarīgi, lai iniciatori vai sponsori saglabātu daļu attiecīgo aizdevumu riska. Vispārīgāk izsakoties, vērtspapīrošanas darījumus nevajadzētu strukturēt tā, lai izvairītos no saglabāšanas prasības piemērošanas, jo īpaši, izmantojot maksu vai prēmiju, vai abu, struktūru. Šāda saglabāšanas prasība būtu jāpiemēro visās situācijās, kad ir piemērojama vērtspapīrošanas ekonomiskā būtība, neatkarīgi no tā, kādas juridiskas struktūras vai instrumentus izmanto šādas ekonomiskās

▼B

būtības īstenošanai. Jo īpaši tad, kad kredītrisku pārved, veicot vērtspapīrošanu, ieguldītājiem būtu jāpieņem lēmums tikai pēc uzticamības pārbaudes veikšanas, un tādēļ tiem nepieciešama pienācīga informācija par vērtspapīrošanu.

(58) Šajā regulā arī ir paredzēts, ka saglabāšanas prasību nedrīkst piemērot vairākkārt. Attiecībā uz katru vērtspapīrošanu ir pietiekami, ja šo prasību piemēro tikai vienam iniciatoram, sponsoram vai sākotnējam aizdevējiem. Tāpat arī gadījumā, kad vērtspapīrošanas darījumi ir balstīti uz citiem vērtspapīrošanas darījumiem kā pamatā esošajiem darījumiem, saglabāšanas prasība būtu jāpiemēro tikai tai vērtspapīrošanai, kurā iegulda. Pārpirktiem debitoru parādiem nevajadzētu piemērot saglabāšanas prasību, ja to pamatā ir korporatīva darbība, ar kuru tos pārved vai pārdod ar atlaidi, lai finansētu šādu darbību. Kompetentajām iestādēm būtu jāpiemēro riska pakāpe saistībā ar uzticamības pārbaudes un riska pārvaldības pienākumu neievērošanu saistībā ar vērtspapīrošanu, būtiskiem politikas un procedūras pārkāpumiem, kam ir nozīme pamatā esošo risku analīzē. Komisijai būtu arī jāizskata tas, vai izvairīšanās no saglabāšanas prasības vairākkārtējas piemērošanas varētu radīt iespējas apiet saglabāšanas prasību un vai kompetentās iestādes efektīvi piemēro noteikumus par vērtspapīrošanu.

(59) Uzticamības pārbaude būtu jāveic, lai pienācīgi novērtētu riskus, ko tirdzniecības portfelim un netirdzniecības portfelim rada vērtspapīrošanas riska darījumi. Turklāt uzticamības pārbaudei jābūt samērīgai. Uzticamības pārbaudes procedūrām būtu jāveicina lielāka uzticēšanās starp iniciatoriem, sponsoriem un ieguldītājiem. Tādēļ būtu vēlams pienācīgi atklāt attiecīgu informāciju par uzticamības pārbaudes procedūrām.

(60) Īpaša piesardzība vajadzīga gadījumos, kad iestādei ir riska darījums ar tās mātesuzņēmumu vai ar citiem šā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem. Šādu iestāžu riska darījumu pārvaldība būtu jāveic pilnīgi atsevišķi saskaņā ar pareizas banku pārvaldības principiem, neņemot vērā nekādus citus apsvērumus. Tas ir īpaši svarīgi lielu riska darījumu gadījumā un tādos gadījumos, kas nav vienkārši saistīti ar grupas iekšējo administrēšanu vai parastiem grupas iekšējiem darījumiem. Kompetentām iestādēm būtu jāpievērš īpaša uzmanība šādiem grupas iekšējiem riska darījumiem. Šādus standartus tomēr nevajag piemērot, ja mātesuzņēmums ir finanšu pārvaldītājsabiedrība vai kredītiestāde vai ja pārējie meitasuzņēmumi ir kredītiestādes, finanšu iestādes vai uzņēmumi, kas piedāvā palīgpakalpojumus, ar nosacījumu, ka uz visiem šiem uzņēmumiem attiecas kredītiestādes konsolidētā uzraudzība.

(61) Ņemot vērā ar kapitāla prasībām saistīto noteikumu riska jutīgumu, ir vēlams sekot tam, vai tām ir būtiska ietekme uz ekonomikas ciklu. Komisijai, ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas

▼B

(ECB) atzinumu, būtu jāziņo par šiem jautājumiem Eiropas Parlamentam un Padomei.

(62) Būtu jāpārskata kapitāla prasības attiecībā uz preču dīleriem, tostarp dīleriem, uz kuriem šobrīd neattiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem ([1]) prasības.

(63) Gāzes un elektroenerģijas tirgu liberalizācija ir gan ekonomiski, gan politiski nozīmīga Savienībai. Tādēļ šajos tirgos aktīvajām sabiedrībām piemērotajām kapitāla prasībām un citiem prudenciāliem noteikumiem būtu jābūt samērīgiem, tiem nevajadzētu kavēt liberalizācijas mērķa īstenošanu. Šis mērķis jo īpaši būtu jāņem vērā, veicot šīs regulas pārskatīšanu.

(64) Iestādēm, kas iegulda atkārtotas vērtspapīrošanas darījumos, būtu jāveic uzticamības pārbaude arī attiecībā uz pamatā esošajiem vērtspapīrošanas darījumiem un nevērtspapīrošanas riska darījumiem, uz kā balstīti pamatā esošie vērtspapīrošanas darījumi. Iestādēm būtu jānovērtē, vai riska darījumi uz aktīviem balstīto komerciālo vērtspapīru programmu kontekstā ir atkārtotas vērtspapīrošanas riska darījumi, tostarp riska darījumi tādu programmu kontekstā, kurās iegādājas veselu aizdevumu atsevišķu portfeļu augstākās prioritātes laidienus, kur neviens no šiem aizdevumiem nav ne vērtspapīrošanas riska darījums, ne arī atkārtotas vērtspapīrošanas riska darījums un kur katra ieguldījuma pirmās kārtas zaudējumu aizsardzību nodrošina aizdevuma pārdevējs. Pēdējā minētajā gadījumā portfelim specifisko likviditātes nodrošinājumu vispār nevajadzētu uzskatīt par atkārtotu vērtspapīrošanas darījumu, jo tas ir viena aktīva portfeļa laidiens (tas ir, veselu aizdevumu attiecīgais portfelis), kurā nav vērtspapīrošanas riska darījumu. Savukārt programmas līmeņa kredītkvalitātes uzlabojumi, kas attiecas tikai uz dažiem zaudējumiem papildus pārdevēja nodrošinātai aizsardzībai dažādos portfeļos, parasti nozīmētu tikai riska sadalījumu vairāku aktīvu portfelim, kurā ir vismaz viens vērtspapīrošanas riska darījums, un tādējādi tas būtu atkārtots vērtspapīrošanas riska darījums. Tomēr, ja šādas programmas finansējums kopumā ir tikai vienas šķiras komerciāls vērtspapīrs un ja programmas līmeņa kredītkvalitātes uzlabojumi nav atkārtota vērtspapīrošana vai ja komerciālu vērtspapīru pilnībā nodrošina sponsorējošā iestāde, ieguldītāju šādā komerciālā vērtspapīrā faktiski pakļaujot sponsora saistību neizpildes riskam, nevis tam pamatā esošu portfeļu vai aktīvu saistību neizpildes riskam, tad šo komerciālo vērtspapīru vispār nevajadzētu uzskatīt par atkārtotu vērtspapīrošanas riska darījumu.

(65) Tirdzniecības portfeļa piesardzīgas novērtēšanas noteikumi būtu jāpiemēro visiem iestāžu tirdzniecības portfeļa vai netirdzniecības portfeļa instrumentiem, ko novērtē pēc to patiesās vērtības. Būtu jānorāda, ka gadījumos, ja piesardzīgas novērtēšanas piemērošana

([1]) OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

▼B

var radīt zemāku uzskaites vērtību nekā grāmatvedībā faktiski atzītā, šīs starpības absolūtā vērtība būtu jāatskaita no pašu kapitāla.

(66) Iestādēm vajadzētu būt iespējai izvēlēties, vai piemērot kapitāla prasības pirmā līmeņa pamata kapitālam, vai arī atskaitīt no pirmā līmeņa pamata kapitāla tās vērtspapīrošanas pozīcijas, kas atbilstīgi šai regulai sasniedz 1 250 % riska pakāpi, neatkarīgi no tā, vai šīs pozīcijas ir iekļautas tirdzniecības portfelī vai netirdzniecības portfelī.

(67) Nevajadzētu pieļaut, ka iniciatoriestādes vai sponsoriestādes varētu apiet aizliegumu sniegt netiešu atbalstu, šāda atbalsta sniegšanai izmantojot savus tirdzniecības portfeļus.

(68) Neskarot noteikumus, kas skaidri noteikti ar šo regulu attiecībā uz atklājamo informāciju, prasību par informācijas atklāšanu mērķim būtu jābūt nodrošināt tirgus dalībniekus ar precīzu un vispusīgu informāciju par konkrēto iestāžu riska profilu. Tāpēc iestādēm būtu jāatklāj papildinformācija, kas nav precīzi norādīta šajā regulā, ja tas ir nepieciešams šā mērķa sasniegšanai. Tajā pašā laikā kompetentajām iestādēm būtu jāpievērš pienācīga uzmanība gadījumiem, kad tām rodas aizdomas, ka iestāde uzskata informāciju par aizsargājamu vai konfidenciālu, lai izvairītos no šādas informācijas atklāšanas.

(69) Ja, veicot vērtspapīrošanas pozīcijas ārēju kredītnovērtējumu, konstatē, ka kredītaizsardzību nodrošina pati ieguldījumu iestāde, tad nevajadzētu pieļaut, ka šī iestāde gūst priekšrocības no zemākas riska pakāpes, ko rada šāda aizsardzība. Vērtspapīrošanas pozīciju nevajadzētu atskaitīt no kapitāla, ja ir pieejami citi veidi, kā noteikt riska pakāpi saskaņā ar šīs pozīcijas faktisko risku, neņemot vērā minēto kredītu aizsardzību.

(70) Ņemot vērā to nesenos vājos rezultātus, būtu jānostiprina standarti attiecībā uz iekšējiem modeļiem tirgus riska kapitāla prasību aprēķināšanai. Jo īpaši būtu jāpilnveido to spēja atspoguļot riskus attiecībā uz kredītrisku tirdzniecības portfelī. Turklāt kapitāla prasībās jāiekļauj spriedzes apstākļiem atbilstošs komponents, lai stiprinātu kapitāla prasības tirgus apstākļu pasliktināšanās gadījumos un lai samazinātu procikliskuma potenciālu. Iestādēm būtu arī jāveic reversie spriedzes testi, lai pārbaudītu, kādi attīstības scenāriji varētu apdraudēt konkrētās iestādes dzīvotspēju, izņemot gadījumus, kad tās var pierādīt, ka šāds tests nav nepieciešams. Ņemot vērā nesenos īpašos sarežģījumus, iestādēm atspoguļojot vērtspapīrošanas pozīcijas izmantojot pieejas, kas balstās uz iekšējiem modeļiem, būtu jāierobežo iestāžu vērtspapīrošanas risku modelēšanas, nolūkā aprēķināt kapitāla prasības tirdzniecības portfeļos, atzīšana un būtu obligāti jānosaka standartizēta kapitāla prasība vērtspapīrošanas pozīcijām tirdzniecības portfelī.

▼B

(71) Šajā regulā ir paredzēti atsevišķi izņēmumi konkrētām korelācijas tirdzniecības darbībām, atbilstoši kuriem iestādei tās uzraudzības iestādes var atļaut aprēķināt vispusīgu riska kapitāla prasību, ievērojot stingras prasības. Šādos gadījumos iestādei vajadzētu prasīt tās attiecināt uz kapitāla prasību, kas ir līdzvērtīga augstākajai no šādām prasībām – kapitāla prasība atbilstīgi iekšējai izstrādātajai pieejai un 8 % no specifiskā riska kapitāla prasības atbilstīgi standartizētā mērījuma metodei. Nevajadzētu prasīt, lai šiem riska darījumiem piemēro inkrementālā riska prasību, bet tie būtu jāiekļauj gan riskam pakļautās vērtības aprēķinos, gan riskam pakļautās vērtības spriedzes apstākļos aprēķinos.

(72) Ņemot vērā iestāžu negaidītu zaudējumu būtību un apmēru finanšu un ekonomikas krīzes laikā, ir vēl vairāk jāuzlabo tā pašu kapitāla kvalitāte un saskaņošana, kam saskaņā ar prasībām jābūt iestāžu rīcībā. Tam vajadzētu ietvert jaunas definīcijas ieviešanu attiecībā uz tā kapitāla pamatelementiem, kas pieejams, lai absorbētu negaidītus zaudējumus, kad tādi rodas, kā arī ietvert hibrīdā kapitāla definīcijas uzlabojumus un vienotas prudenciālās korekcijas attiecībā uz pašu kapitālu. Ir arī būtiski jāpalielina pašu kapitāla līmenis, ietverot jaunus kapitāla rādītājus, kas galveno vērību pievērš tā pašu kapitāla pamatelementiem, kas ir pieejams radušos zaudējumu absorbēšanai. Tiek sagaidīts, ka tām iestādēm, kuru akcijas ir atļauts tirgot regulētajā tirgū, to kapitāla prasības attiecībā uz kapitāla pamatelementiem būtu jāizpilda tikai ar šādām akcijām, kas atbilst pamata kapitāla instrumentiem piemērotajam stingro kritēriju kopumam, un ar iestādes deklarētajām rezervēm. Lai pienācīgi ņemtu vērā Savienībā darbojošos iestāžu dažādās juridiskās formas, pamata kapitāla instrumentiem piemēroto stingro kritēriju kopumam būtu jānodrošina tas, ka to iestāžu, kuru akcijas nav atļauts tirgot regulētā tirgū, pamata kapitāla instrumenti atbilst augstākajiem kvalitātes standartiem. Tam nevajadzētu liegt iestādēm, par akcijām, kurām ir diferencētas balstiesības vai balstiesību nav, veikt peļņas sadali, kuras apmērs vairākas reizes pārsniedz peļņas sadali par akcijām, kurām ir salīdzinoši augstāks balstiesību līmenis, ar noteikumu, ka neatkarīgi no balstiesību līmeņa tiek ievēroti pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu strikti kritēriji, tostarp tādi, kuri attiecas uz maksājumu elastīgumu, un ar noteikumu, ka, ja peļņas sadale tiek veikta, tā jāveic par visām attiecīgās iestādes emitētajām akcijām.

(73) Tirdzniecības finansējuma riska darījumi savā būtībā ir dažādi, bet tiem ir kopīgas iezīmes, piemēram, maza vērtība, neliels ilgums un identificējams atmaksāšanas avots. To pamatā ir preču un pakalpojumu apgrozība, kas atbalsta reālo ekonomiku un lielākajā daļā gadījumu palīdz mazajiem uzņēmumiem to ikdienas darbībā, tādējādi radot ekonomikas izaugsmi un darbvietas. Ienākošo un izejošo līdzekļu plūsmas parasti savstarpēji atbilst, un likviditātes risks tādēļ ir ierobežots.

▼B

(74) Ir lietderīgi, ka EBI pastāvīgi atjaunina sarakstu ar visiem kapitāla instrumentu veidiem katrā dalībvalstī, kuri uzskatāmi par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem. EBI būtu jāsvītro no šā saraksta instrumenti, kas nav valsts atbalsta instrumenti un kas emitēti pēc šīs regulas stāšanās spēkā, un kas neatbilst šajā regulā noteiktajiem kritērijiem, un būtu publiski jāpaziņo par šādu svītrošanu. Ja EBI no saraksta svītrotie instrumenti pēc EBI paziņojuma joprojām tiek atzīti, EBI pilnā mērā īsteno savas pilnvaras, jo īpaši tās, kas tai piešķirtas ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 17. pantu attiecībā uz Savienības tiesību aktu pārkāpumiem. Jāatgādina, ka tiek izmantots trīs posmu mehānisms, lai pienācīgi reaģētu uz gadījumiem, kad neprecīzi vai nepietiekami tiek piemēroti Savienības tiesību akti, ar kuru pirmajā posmā EBI ir pilnvarota izmeklēt iespējamos gadījumus, kad valstu iestādes uzraudzības darbā neprecīzi vai nepietiekami piemēro Savienības tiesību aktos noteiktos pienākumus, un nobeigumā sagatavot ieteikumu. Otrkārt, ja kompetentā valsts iestāde neievēro ieteikumu, Komisija, ņemot vērā EBI ieteikumu, ir pilnvarota nākt klajā ar oficiālu atzinumu, ar kuru lūdz kompetento iestādi veikt darbības, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem. Treškārt, lai atrisinātu ārkārtas gadījumus, kad attiecīgā kompetentā iestāde ilgstoši kavējas veikt pasākumus, EBI ir pilnvarota kā galējo risinājumu izmantot iespēju pieņemt konkrētām finanšu iestādēm adresētus lēmumus. Turklāt jāatceras, ka saskaņā ar LESD 258. pantu – ja Komisija uzskata, ka dalībvalsts nav izpildījusi kādu Līgumos paredzētu pienākumu, – Komisijai ir tiesības vērsties Eiropas Savienības Tiesā.

(75) Šai regulai nevajadzētu ietekmēt kompetento iestāžu spēju arī turpmāk veikt pirmsapstiprināšanas procedūras attiecībā uz tādu līgumu apstiprināšanu, kuri regulē pirmā līmeņa papildu un otrā līmeņa kapitāla instrumentus. Minētajos gadījumos šādiem kapitāla instrumentiem būtu jākļūst par iestādes pirmā līmeņa papildu vai otrā līmeņa kapitāla instrumentiem tikai pēc tam, kad veiksmīgi pabeigtas apstiprināšanas procedūras.

(76) Lai stiprinātu tirgus disciplīnu un uzlabotu finanšu stabilitāti, ir jāievieš detalizētākas prasības attiecībā uz informācijas sniegšanu par regulējošām prasībām atbilstošu kapitālu un veiktajām prudenciālām korekcijām, lai nodrošinātu, ka ieguldītāji un noguldītāji ir pietiekami labi informēti par iestāžu maksātspēju.

(77) Turklāt kompetentajām iestādēm vajadzētu vismaz kopējā līmenī būt informētām par līgumiem par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu, vērtspapīru aizdevumiem un visiem aktīvu apgrūtinājumu veidiem. Par šādu informāciju būtu jāziņo kompetentajām iestādēm. Lai stiprinātu tirgus disciplīnu, būtu jāievieš detalizētākas prasības attiecībā uz informācijas sniegšanu par līgumiem par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu un nodrošināto finansējumu.

(78) Kapitāla un regulējošām prasībām atbilstoša kapitāla prasību jauno definīciju vajadzētu ieviest, ņemot vērā to, ka valstīm ir atšķirīgi sākumpunkti un apstākļi, un sākotnējās atšķirības saistībā ar jaunajiem standartiem mazināsies pārejas periodā. Lai pienācīgi nodrošinātu pašu kapitāla līmeņa nepārtrauktību, instrumentiem, kas emitēti pirms šīs regulas piemērošanas dienas saistībā ar rekapitalizācijas pasākumu atbilstoši valsts atbalsta noteikumiem pārejas periodā, piemēros tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošos

▼B

nosacījumus. Nākotnē, cik vien iespējams, būtu jāsamazina paļaušanās uz valsts atbalstu. Tomēr, ciktāl valsts atbalsts dažās situācijās ir nepieciešams, šajā regulā būtu jāiekļauj regulējums šādu situāciju risināšanai. Konkrētāk, šajā regulā būtu jāprecizē tiem pašu kapitāla instrumentiem piemērojamā procedūra, kurus emitē saistībā ar rekapitalizācijas pasākumu atbilstoši valsts atbalsta noteikumiem. Iestāžu iespējai izmantot šāda režīma priekšrocības būtu jāpiemēro stingri nosacījumi. Turklāt, ciktāl šāda procedūra pieļauj atkāpes no jaunajiem kritērijiem par pašu kapitāla instrumentu kvalitāti, šādas atkāpes, cik lielā mērā vien iespējams, būtu jāierobežo. Piemērojot procedūru, kas paredzēta esošajiem pašu kapitāla instrumentiem, kurus emitē saistībā ar rekapitalizācijas pasākumu atbilstoši valsts atbalsta noteikumiem, būtu skaidri jāizšķir starp tiem kapitāla instrumentiem, kas atbilst šīs regulas prasībām, un tiem, kas neatbilst. Tādēļ šajā regulā būtu jāparedz atbilstīgi pārejas noteikumi pēdējam minētajam gadījumam.

(79) Saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK kredītiestādēm līdz 2011. gada 31. decembrim ir jānodrošina pašu kapitāls, kas ir vismaz līdzvērtīgs noteiktajām minimālajām summām. Ņemot vērā to, ka banku sektorā joprojām jūtama finanšu krīzes ietekme un BCBS ir pieņēmusi kapitāla prasību pārejas pasākumus, ir lietderīgi uz ierobežotu laiku atkārtoti noteikt mazāku limitu, līdz ir iegūts pietiekams pašu kapitāls saskaņā ar pašu kapitāla pārejas pasākumiem, kas paredzēti šajā regulā, kurus pakāpeniski ieviesīs no šīs regulas piemērošanas dienas līdz 2019. gadam.

(80) Grupām, kuru būtiska uzņēmējdarbības daļa ir banku pakalpojumi, ieguldījumu pakalpojumi un apdrošināšanas pakalpojumi, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos ([1]) paredzēti īpaši noteikumi, lai izvairītos no šādas dubultas kapitāla aprēķināšanas. Direktīva 2002/87/EK ir balstīta uz starptautiski atzītiem principiem starpnozaru riska mazināšanai. Šī regula stiprina veidu, kā minētie finanšu konglomerātus regulējošie nosacījumi tiek piemēroti banku un ieguldījumu brokeru sabiedrību grupām, nodrošinot to noteiktu un konsekventu piemērošanu. Jebkuras turpmākas izmaiņas tiks iekļautas Direktīvas 2002/87/EK pārskatīšanā, kas paredzēta 2015. gadā.

(81) Finanšu krīze atklāja, ka iestādes bija stipri par zemu novērtējušas darījuma partnera kredītriska līmeni saistībā ar ārpusbiržas (turpmāk – OTC) atvasinātajiem instrumentiem. Tas pamudināja G20 2009. gada septembrī aicināt veikt tīrvērti lielākam skaitam OTC atvasināto instrumentu, izmantojot centrālo darījumu partneri (CCP). Turklāt G20 prasīja piemērot augstākas pašu kapitāla

([1]) OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

▼B

prasības tiem OTC atvasinātajiem instrumentiem, kam tīrvērti nevarēja veikt centralizēti, lai pienācīgi atspoguļotu ar tiem saistīto augstāku riska līmeni.

(82) Pēc G20 izteiktā aicinājuma BCBS "Bāzele III" regulējumā būtiski izmainīja darījuma partnera kredītriska režīmu. Paredzams, ka "Bāzele III" regulējums būtiski paaugstinās pašu kapitāla prasības saistībā ar iestāžu OTC atvasināto instrumentu un vērtspapīru finansēšanas darījumiem, kā arī nodrošinās svarīgus stimulus iestādēm izmantot CCP. Vēl ir paredzams, ka "Bāzele III" regulējums nodrošinās turpmākus stimulus attiecībā uz darījuma partnera kredītrisku pārvaldīšanas nostiprināšanu un pašreizējā regulējuma pārskatīšanu attiecībā uz darījumu partnera kredītrisku riska darījumos ar CCP.

(83) Iestādēm arī vajadzētu būt papildu pašu kapitālam saistībā ar kredīta vērtības korekcijas risku, ko rada OTC atvasinātie instrumenti. Iestādēm būtu jāpiemēro arī augstāka aktīvu vērtības korelācija, aprēķinot pašu kapitāla prasības attiecībā uz darījuma partnera kredītrisku, ko rada OTC atvasināto instrumentu un vērtspapīru finansēšanas darījumi ar konkrētām finanšu iestādēm. Attiecībā uz iestādēm vajadzētu būt arī noteiktai prasībai būtiski uzlabot darījuma partnera kredītriska mērīšanu un pārvaldību, labāk izvērtējot korelācijas risku, darījuma partnerus ar augstu riska darījumu attiecību pret pašu kapitālu un nodrošinājumu, kā arī atbilstīgi uzlabojot atpakaļejošās pārbaudes un spriedzes testus.

(84) Tirdzniecības riska darījumi ar CCP parasti gūst labumu no daudzpusējā ieskaita un zaudējumu dalīšanas mehānisma, ko nodrošina CCP. Tā rezultātā tiem ir ļoti zems darījuma partnera kredītrisks, tādēļ tiem būtu jāpiemēro ļoti zemas pašu kapitāla prasības. Tajā pašā laikā šīs prasības ietekmei vajadzētu būt pozitīvai, lai nodrošinātu, ka iestādes izseko un uzrauga savus riska darījumus ar CCP saistībā ar labu risku pārvaldīšanu, kā arī lai parādītu, ka pat tirdzniecības riska darījumi ar CCP nav pilnīgi bez riska.

(85) CCP saistību neizpildes fonds ir mehānisms, kas ļauj dalīt (savstarpēji sadalīt) zaudējumus starp CCP tīrvērtes dalībniekiem. To izmanto tādu zaudējumu gadījumā, ar ko CCP ir saskāries pēc tīrvērtes dalībnieka saistību neizpildes un kas ir lielāki par drošības rezervēm un saistību neizpildes fonda iemaksām, kuras nodrošinājis šis tīrvērtes dalībnieks, un jebkuriem citiem aizsardzības līdzekļiem, ko CCP var izmantot pirms pārējo tīrvērtes dalībnieku saistību neizpildes fonda iemaksu izmantošanas. Ņemot vērā iepriekš sacīto, zaudējumu risks, kas saistīts ar riska darījumiem saistībā ar saistību neizpildes fonda iemaksām, ir lielāks par risku, kurš saistīts ar tirdzniecības riska darījumiem. Tāpēc šādiem riska darījumiem jāpiemēro augstākas pašu kapitāla prasības.

▼B

(86) CCP "hipotētiskajam kapitālam" vajadzētu būt mainīgam lielumam, kas nepieciešams, lai noteiktu pašu kapitāla prasību tīrvērtes dalībnieka riska darījumiem saistībā ar tā iemaksām CCP saistību neizpildes fondā. To nedrīkst uztvert kā kaut ko citu. It sevišķi to nedrīkst uztvert kā kapitāla apjomu, kādam jābūt CCP rīcībā saskaņā ar kompetentās iestādes prasībām.

(87) Darījuma partnera kredītriska regulējuma pārskatīšana un it sevišķi augstāku pašu kapitāla prasību piemērošana attiecībā uz divpusējiem atvasināto instrumentu līgumiem, lai atspoguļotu augstāku risku, ko šādi līgumi rada finanšu sistēmai, ir sastāvdaļa Komisijas centieniem nodrošināt efektīvus, drošus un stabilus atvasināto instrumentu tirgus. Tādējādi šī regula papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem ([1]).

(88) Komisijai būtu jāpārskata attiecīgie izņēmumi lieliem riska darījumiem līdz 2015. gada 31. decembrim. Gaidot minētās pārskatīšanas rezultātus dalībvalstīm būtu joprojām jāļauj lemt par noteiktu lielu riska darījumu atbrīvošanu no šo noteikumu piemērošanas pietiekami ilgā pārejas periodā. Pamatojoties uz darbu, kas paveikts saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/111/EK (2009. gada 16. septembris), ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK, Direktīvu 2006/49/EK un Direktīvu 2007/64/EK attiecībā uz bankām, kuras saistītas ar galvenajām iestādēm, dažiem pašu kapitāla posteņiem, lieliem riska darījumiem, uzraudzības pasākumiem un krīzes pārvaldību ([2]) sagatavošanu un pārrunām par to, kā arī ņemot vērā jaunāko situāciju attiecībā uz minētajiem jautājumiem pasaulē un Savienībā, Komisijai būtu jāpārskata vai minētie atbrīvojumi būtu jāturpina piemērot diskrecionāri vai vispārīgākā veidā un vai risks saistībā ar šiem riska darījumiem tiek novērsts ar citiem šajā regulā noteiktiem efektīviem līdzekļiem.

(89) Lai nodrošinātu to, ka kompetento iestāžu noteiktie atbrīvojumi riska darījumiem pastāvīgi neapdraud ar šo regulu paredzēto vienoto noteikumu saskaņotību, pēc pārejas perioda beigām un ja minētai pārskatīšanai nav nekādu rezultātu, kompetentajām iestādēm vajadzētu konsultēties ar EBI par to, vai ir lietderīgi turpināt izmantot iespēju attiecināt izņēmumus uz dažiem lieliem riska darījumiem vai nē.

(90) Gados pirms finanšu krīzes bija raksturīga iestāžu riska darījumu pārmērīga uzkrāšanās attiecībā pret to pašu kapitālu (svira). Finanšu krīzes laikā zaudējumu un finansējuma trūkuma dēļ iestādes bija spiestas īsā laikposmā sviru būtiski samazināt. Tas palielināja lejupējo spiedienu uz aktīvu cenām, radot turpmākus zaudējumus iestādēm, un šie zaudējumi savukārt izraisīja iestāžu pašu kapitāla turpmāku samazināšanos. Galīgais šīs negatīvās tendences rezultāts bija kredītresursu pieejamības samazināšanās reālajai ekonomikai, kā arī dziļāka un ilgstošāka krīze.

([1]) OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.
([2]) OV L 302, 17.11.2009., 97. lpp..

▼B

(91) Uz risku balstītas pašu kapitāla prasības ir svarīgas, lai nodrošinātu pietiekamu pašu kapitālu negaidītu zaudējumu segšanai. Tomēr krīze ir parādījusi, ka ar minētajām prasībām vien nepietiek, lai novērstu to, ka iestādes uzņemas pārmērīgas un neilgtspējīgas sviras risku.

(92) G20 valstu vadītāji 2009. gada septembrī apņēmās izstrādāt starptautiski atzītus noteikumus, lai novērstu pārmērīgas sviras veidošanos. Šajā nolūkā tie atbalstīja sviras rādītāja ieviešanu kā papildu pasākumu "Bāzeles II" regulējumam.

(93) BCBS 2010. gada decembrī publicēja pamatnostādnes, nosakot metodiku sviras rādītāja aprēķināšanai. Minētajos noteikumos ir paredzēts novērošanas periods, kurš ilgs no 2013. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 1. janvārim un kura laikā uzraudzīs sviras rādītāju, tā sastāvdaļas un tendences relatīvi uz risku balstītai prasībai. Pamatojoties uz novērošanas perioda rezultātiem, BCBS ir paredzējusi 2017. gada pirmajā pusgadā veikt galīgās korekcijas attiecībā uz sviras rādītāja noteikšanu un kalibrēšanu, lai 2018. gada 1. janvārī pārietu uz saistošu prasību, pamatojoties uz atbilstīgu pārskatīšanu un kalibrēšanu. BCBS pamatnostādnēs, sākot no 2015. gada 1. janvāra, ir paredzēta arī informācijas atklāšana par sviras rādītāju un tā sastāvdaļām.

(94) Sviras rādītājs ir jauns Savienības regulēšanas un uzraudzības instruments. Saskaņā ar starptautiskiem nolīgumiem tas pirmām kārtām būtu jāievieš kā papildu elements, ko var piemērot atsevišķām iestādēm pēc uzraudzības iestāžu ieskatiem. Iestāžu pārskatu sniegšanas pienākumi nodrošinātu pienācīgas pārskatīšanas un kalibrēšanas veikšanu, lai 2018. gadā varētu pāriet uz saistošu pasākumu.

(95) Pārskatot sviras rādītāja ietekmi uz dažādiem uzņēmējdarbības modeļiem, īpašu uzmanību vajadzētu pievērst tiem uzņēmējdarbības modeļiem, kas tiek uzskatīti par tādiem, kas saistīti ar zemu risku, piemēram, hipotekārajiem aizdevumiem un specializētiem aizdevumiem reģionālo pašvaldību, vietējo pašpārvalžu vai publiskā sektora struktūrām. Pamatojoties uz saņemtajiem datiem un uzraudzības pārbaudes konstatējumiem novērošanas periodā, EBI sadarbībā ar kompetentajām iestādēm būtu jāizstrādā uzņēmējdarbības modeļu un risku klasifikācija. Pamatojoties uz pienācīgu analīzi un ņemot vērā arī vēsturiskos datus vai spriedzes scenārijus, būtu jāizvērtē atbilstīgie sviras rādītāja līmeņi, kas nodrošina attiecīgo uzņēmējdarbības modeļu izturību, kā arī tas, vai šie sviras rādītāja līmeņi būtu jānosaka kā robežlīmeņi vai diapazoni. Pēc novērošanas perioda un attiecīgo sviras rādītāja līmeņu kalibrēšanas, pamatojoties uz novērtējumu, EBI var publicēt attiecīgu statistikas pārskatu, tostarp sviras rādītāja vidējos lielumus un standartnovirzes. Pēc sviras rādītāja prasību pieņemšanas EBI būtu jāpublicē attiecīgs statistikas pārskats, tostarp sviras rādītāja vidējie lielumi un standartnovirzes, attiecībā uz norādītajām iestāžu kategorijām.

▼B

(96) Iestādēm saistībā ar iekšējās kapitāla pietiekamības novērtēšanas procesu (turpmāk – ICAAP) būtu jāuzrauga sviras rādītāja līmenis un izmaiņas, kā arī sviras risks. Šāda uzraudzība būtu jāiekļauj uzraudzības pārbaudes procesā. Konkrētāk, pēc sviras rādītāja prasību stāšanās spēkā kompetentajām iestādēm būtu jāuzrauga izmaiņas uzņēmējdarbības modelī un atbilstošais riska profils, lai nodrošinātu atjauninātu un atbilstīgu iestāžu klasifikāciju.

(97) Saprātīgai atalgojuma politikai būtiskas ir labas pārvaldes shēmas, pārredzamība un informācijas atklāšana. Lai nodrošinātu savu atalgojuma shēmu un ar tām saistīto risku atbilstīgu pārredzamību tirgū, iestādēm vajadzētu atklāt detalizētu informāciju par savu atalgojuma politiku, praksi un konfidencialitātes nolūkos to darbinieku kopējo skaitu, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē iestādes riska profilu. Šādai informācijai vajadzētu būt pieejamai visām ieinteresētajām pusēm. Minētajām konkrētajām prasībām nevajadzētu skart vispārīgākas prasības par informācijas atklāšanu attiecībā uz atalgojuma politiku, ko horizontāli piemēro vairākās nozarēs. Turklāt dalībvalstīm būtu jāatļauj pieprasīt, lai iestādes darītu pieejamu detalizētāku informāciju par atalgojumu.

(98) Kredītreitingu aģentūras atzīšanai par ārējo kredītu novērtēšanas institūciju (ĀKNI) nevajadzētu vēl vairāk ierobežot piekļuvi tirgum, kurā jau dominē trīs galvenie uzņēmumi. EBI un ECBS centrālajām bankām, nepadarot šo procesu vieglāku vai nepazeminot prasības, būtu jānodrošina, ka vairāk kredītreitingu aģentūru tiek atzītas par ĀKNI, lai atvērtu tirgu citiem uzņēmumiem.

(99) Šīs regulas nolūkos veiktajai personas datu apstrādei būtu pilnībā jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ([1]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ([2]).

(100) Iestādēm vajadzētu būt diversificētām likvīdo aktīvu rezervēm, ko tās var izmantot, lai segtu likviditātes vajadzības īstermiņa likviditātes problēmu gadījumā. Tā kā nav iespējams *ex ante* skaidri zināt, kuriem konkrētajiem aktīviem katrā aktīvu kategorijā vēlāk

([1]) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.
([2]) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

▼B

var nākties saskarties ar satricinājumiem *ex-post*, ir lietderīgi veicināt diversificētas un kvalitatīvas likviditātes rezerves, ko veido dažādas aktīvu kategorijas. Aktīvu koncentrācija un pārāk liela paļaušanās uz tirgus likviditāti rada sistēmisku risku finanšu sektorā, un no tā būtu jāizvairās. Šajā nolūkā sākotnējā novērošanas periodā būtu jāņem vērā plašs kvalitatīvu aktīvu klāsts, ko izmantos, lai izstrādātu likviditātes seguma prasības definīciju. Izstrādājot likvīdo aktīvu vienotu definīciju, būtu sagaidāms, ka vismaz valsts obligācijas un segtās obligācijas, ko tirgo pārredzamos tirgos un kas ir nepārtrauktā apgrozībā, tiktu uzskatītas par ārkārtīgi likvīdiem aktīviem ar augstu kredītkvalitāti. Aktīvus, kas atbilst 416. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunktam, būtu lietderīgi iekļaut rezervē bez ierobežojumiem. Kad iestādes izmanto likviditātes krājumu, tām būtu jāizstrādā plāns, lai atjaunotu savus turētos likvīdos aktīvus, un kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina plāna atbilstība un tā īstenošana.

(101) Likvīdo aktīvu krājumam vajadzētu būt pieejamam jebkurā laikā, lai segtu likvīdo aktīvu samazināšanos. Likviditātes vajadzību līmeni īstermiņa likviditātes problēmu gadījumā vajadzētu noteikt standartizēti, lai nodrošinātu vienotu stabilitātes standartu un vienlīdzīgus konkurences nosacījumus. Vajadzētu nodrošināt, ka šādai standartizētai noteikšanai nav neparedzētas ietekmes uz finanšu tirgiem, kreditēšanu un ekonomikas izaugsmi, ņemot arī vērā iestāžu dažādos uzņēmējdarbības un ieguldījumu modeļus un finansēšanas vides Savienībā. Šajā nolūkā likviditātes seguma prasībai būtu jānosaka novērošanas periods. Pamatojoties uz novērojumiem un EBI ziņojumu, Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt deleģēto aktu, lai Savienībā laikus ieviestu sīki izstrādātu un saskaņotu likviditātes seguma prasību. Lai nodrošinātu likviditātes regulējuma vispārēju saskaņošanu, jebkuram deleģētam aktam likviditātes seguma prasības ieviešanai vajadzētu būt salīdzināmam ar likviditātes seguma rādītāju, kas noteikts BCBS galīgajos dokumentos par starptautisku sistēmu likviditātes riska noteikšanai, standartiem un uzraudzībai, ņemot vērā Savienības un valstu specifiku.

(102) Minētajā nolūkā novērošanas periodā EBI būtu jāpārskata un jāizvērtē cita starpā, cik atbilstīga ir 60 % robežvērtība 1. līmeņa likvīdiem aktīviem, ienākošo naudas plūsmu maksimālā robežvērtība 75 % apmērā no izejošajām naudas plūsmām un likviditātes seguma prasības pakāpeniska ieviešana no 2015. gada 1. janvāra, sākot ar 60 % un pakāpeniski palielinot līdz 100 %. Izvērtējot un ziņojot par likvīdo aktīvu krājumu vienoto definīciju, EBI savā analīzē pamatā būtu jāņem vērā BCBS definīcija augstas kvalitātes likvīdiem aktīviem (HQLA), ņemot vērā Savienības un valstu specifiku. Reizē ar to, ka EBI būtu jānosaka tās valūtas, kurās iestāžu, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, vajadzības pēc likvīdiem aktīviem pārsniedz šo likvīdo aktīvu pieejamību minētajā valūtā, EBI būtu arī katru gadu jāizvērtē, vai būtu jāpiemēro izņēmumi, tostarp tie izņēmumi, kas noteikti šajā regulā. Turklāt EBI būtu katru gadu jāizvērtē, vai attiecībā uz jebkādu šādu izņēmumu, kā arī šajā regulā jau noteiktajiem izņēmumiem,

▼B

būtu jānosaka papildu nosacījumi tam, kā iestādes, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, izmanto šos izņēmumus, vai arī esošie nosacījumi būtu jāpārskata. Savas analīzes rezultāti EBI būtu jāsniedz ikgadējā ziņojumā Komisijai.

(103) Lai paaugstinātu efektivitāti un samazinātu administratīvo slogu, EBI būtu jānosaka saskaņota pārskatu sniegšanas sistēma, pamatojoties uz saskaņotu likviditātes prasību standartu kopumu, kas būtu jāpiemēro visā Savienībā. Šajā nolūkā EBI būtu jāizstrādā vienoti pārskatu formāti un IT risinājumi, kuros ir ņemti vērā šīs regulas un Direktīvas 2013/36/ES noteikumi. Līdz visu likviditātes prasību piemērošanas dienai iestādēm būtu jāturpina ievērot savas valsts pārskatu sniegšanas prasības.

(104) EBI sadarbībā ar ESRK būtu jāsniedz norādes par likvīdo aktīvu krājuma izmantošanas principiem spriedzes situācijā.

(105) Nevajadzētu uzskatīt par pašsaprotamu to, ka iestādes, kas, pildot maksājumu saistības, saskarsies ar grūtībām, saņems likviditātes atbalstu no citām iestādēm, kuras pieder tai pašai grupai. Tomēr, ievērojot stingrus nosacījumus un ja ikviena iesaistītā kompetentā iestāde ir devusi savu piekrišanu, kompetentām iestādēm vajadzētu būt iespējai nepiemērot likviditātes prasību atsevišķām iestādēm un piemērot tām konsolidētu prasību, lai iestādes savu likviditāti varētu pārvaldīt centrāli grupas vai apakšgrupas līmenī.

(106) Tāpat, ja nav noteikta prasību nepiemērošana, likvīdo aktīvu plūsmai starp divām iestādēm, kas pieder tai pašai grupai un kurām tiek veikta konsolidēta uzraudzība, likviditātes prasībai kļūstot par saistošu pasākumu, preferenciālas ienākošās un izejošās plūsmas likmes būtu jāpiemēro tikai tajos gadījumos, kad ir veikti visi nepieciešamie aizsardzības pasākumi. Šādi īpaši preferenciālie režīmi būtu precīzi jādefinē, un tiem vajadzētu būt saistītiem ar vairāku stingru un objektīvu nosacījumu izpildi. Konkrētie noteikumi, ko piemēro attiecīgajai grupas iekšējai plūsmai, būtu jānosaka, pamatojoties uz metodiku, kurā izmanto objektīvus kritērijus un parametrus, lai noteiktu konkrētus ienākošās un izejošās plūsmas līmeņus starp iestādi un darījuma partneri. Pamatojoties uz novērojumiem un EBI pārskatu, Komisijai vajadzības gadījumā deleģētā akta ievaros, ko tā pieņem ievērojot šo regulu, lai precizētu likviditātes seguma prasību, vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt deleģētos aktus, lai izstrādātu minētos konkrētos grupas iekšējos noteikumus, metodoloģiju un objektīvos kritērijus, kuri tiek izmantoti saistībā ar to, kā arī kopīgu lēmumu procedūru šo kritēriju izvērtēšanai.

(107) Obligācijām, ko emitējusi Valsts aktīvu pārvaldības aģentūra (NAMA) Īrijā, ir īpaša nozīme Īrijas banku atlabšanas procesā, iepriekšēju atļauju to emisijai piešķīra dalībvalstis, un Komisija to apstiprināja kā valsts atbalsta pasākumu, ko ieviesa, lai no konkrētu kredītiestāžu bilancēm izņemtu samazinātas vērtības aktīvus. Šādu obligāciju emisija – pārejas pasākums, ko atbalstīja Komisija un ECB, – ir Īrijas banku sistēmas pārstrukturizācijas

▼B

sastāvdaļa. Šādas obligācijas garantē Īrijas valdība, un tās ir atbilstošs nodrošinājums monetārajām iestādēm. Komisijai, deleģētajā aktā, ko tā pieņem ievērojot šo regulu, lai precizētu likviditātes seguma prasību, vajadzētu pievērsties specifiskiem mehānismiem, ar ko saglabātu iepriekš spēkā esošos nosacījumus pārvedamiem aktīviem, kurus emitējušas vai garantējušas sabiedrības ar apstiprinātu Savienības valsts atbalstu. Šajā sakarā Komisijai vajadzētu ņemt vērā faktu, ka iestādēm, kas aprēķina likviditātes seguma prasības saskaņā ar šo regulu, vajadzētu atļaut līdz 2019. gada decembrim iekļaut NAMA emitētās augstākās prioritātes obligācijas kā ļoti augstas likviditātes un kredītkvalitātes aktīvus.

(108) Tāpat obligācijām, ko emitējusi Spānijas aktīvu pārvaldības sabiedrība, ir īpaša nozīme Spānijas banku sanācijas procesā, un tās ir pagaidu pasākums, ko atbalsta Komisija un ECB un kas ir Spānijas banku sistēmas pārstrukturizācijas sastāvdaļa. Tā kā to emisija ir paredzēta Saprašanās memorandā par finanšu sektora politikas nosacījumiem, ko Komisija un Spānijas iestādes parakstīja 2012. gada 23. jūlijā, un aktīvu pārvedumam ir nepieciešams Komisijas apstiprinājums kā valsts atbalsta pasākumam, ko ieviesa, lai no konkrētu kredītiestāžu bilancēm izslēgtu samazinātas vērtības aktīvus, un, ciktāl tās garantē Spānijas valdība un tās ir atbilstošs nodrošinājums monetārajām iestādēm. Komisijai deleģētajā aktā, ko tā pieņem ievērojot šo regulu, lai precizētu likviditātes seguma prasību, būtu jāpievēršas specifiskiem mehānismiem, ar ko saglabātu iepriekš spēkā esošos nosacījumus pārvedamiem aktīviem, kurus emitējušas vai garantējušas sabiedrības ar Savienības valsts atbalsta apstiprinājumu. Šajā sakarā Komisijai vajadzētu ņemt vērā faktu, ka iestādēm, kas aprēķina likviditātes seguma prasības saskaņā ar šo regulu, vajadzētu atļaut vismaz līdz 2023. gada decembrim iekļaut Spānijas aktīvu pārvaldības sabiedrības emitētās augstākās prioritātes obligācijas kā ļoti augstas likviditātes un kredītkvalitātes aktīvus.

(109) Pamatojoties uz ziņojumiem, kas EBI ir jāiesniedz, un sagatavojot deleģētā akta priekšlikumu par likviditātes prasībām, Komisijai būtu jāapsver arī, vai augstākās prioritātes obligācijām, ko emitējušas NAMA Īrijā vai Spānijas aktīvu pārvaldības sabiedrībai līdzīgas juridiskas personas, kuras veic uzņēmējdarbību tādā pašā nolūkā un kurām ir īpaša nozīme banku sanācijas procesā jebkurā citā dalībvalstī, būtu jāpiemēro šāda procedūra, ciktāl tās garantē attiecīgās dalībvalsts centrālā valdība un tās ir atbilstošs nodrošinājums monetārajām iestādēm.

(110) Izstrādājot regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai noteiktu papildu izejošās naudas plūsmas aprēķināšanas metodes EBI

▼B

būtu jāapsver iespēja izmantot vēsturiski retrospektīvo standartizēto pieeju kā metodi šādai aprēķināšanai.

(111) Kamēr nav ieviests neto stabila finansējuma rādītājs (NSFR) kā saistošs minimālais standarts, iestādēm būtu jāievēro vispārējā finansējuma prasība. Vispārējā finansējuma prasībai nevajadzētu būt rādītāja saglabāšanas prasībai. Ja nav ieviests NSFR, bet stabila finansējuma rādītājs ir ieviests kā minimālais standarts saskaņā ar valsts noteikumiem, iestādēm attiecīgi būtu jāievēro šis minimālais standarts.

(112) Papildus īstermiņa likviditātes vajadzībām iestādēm būtu arī jāpieņem finansēšanas struktūras, kas ir stabilas ilgākā termiņā. BCBS 2010. gada decembrī piekrita, ka neto stabila finansējuma rādītāju (NSFR) līdz 2018. gada 1. janvārim palielinās līdz noteiktam minimālam standartam un ka BCBS ieviesīs stingrus pārskatu sniegšanas procesus, lai uzraudzītu šo rādītāju pārejas periodā, un turpinās pārskatīt šo standartu ietekmi uz finanšu tirgiem, kreditēšanu un ekonomikas izaugsmi, vajadzības gadījumā novēršot neparedzētas sekas. Tādējādi BCBS piekrita, ka neto stabila finansējuma rādītājam (NSFR) piemēros novērošanas periodu un ietvers pārskatīšanas klauzulu. Šajā sakarā EBI, pamatojoties uz šajā regulā paredzēto pārskatu sniegšanu, vajadzētu novērtēt, kādai vajadzētu būt stabila finansējuma prasībai. Pamatojoties uz šo novērtējumu, Komisijai vajadzētu ziņot Eiropas Parlamentam un Padomei, vienlaikus iesniedzot atbilstīgus priekšlikumus, lai ieviestu šādu prasību līdz 2018. gadam.

(113) Vairāku iestāžu korporatīvās pārvaldības nepilnības ir veicinājušas pārmērīga un nepārdomāta riska uzņemšanos banku pakalpojumu nozarē, kas izraisīja atsevišķu iestāžu bankrotu un sistēmiskas problēmas.

(114) Lai veicinātu iestāžu korporatīvās pārvaldības prakses uzraudzību un uzlabotu tirgus disciplīnu, iestādēm vajadzētu publiski atklāt informāciju par saviem korporatīvās pārvaldības pasākumiem. To vadības struktūrām būtu jāapstiprina un jāpublisko paziņojums, sniedzot plašai sabiedrībai pārliecību, ka šie pasākumi ir pietiekami un efektīvi.

(115) Lai ņemtu vērā iestāžu uzņēmējdarbības modeļu dažādību iekšējā tirgū, būtu rūpīgi jāizvērtē noteiktas ilgtermiņa strukturālās prasības, piemēram, saistībā ar NSFR un sviras rādītāju, lai sekmētu to, ka tiek izmantotas dažādas pareizas banku struktūras, kas ir devušas un turpinās dot labumu Savienības ekonomikai.

(116) Lai nodrošinātu nepārtrauktu finanšu pakalpojumu sniegšanu mājsaimniecībām un uzņēmumiem, ir nepieciešama stabila finansējuma struktūra. Ilgtermiņa finansējuma plūsmu raksturīgās iezīmes daudzu dalībvalstu finanšu sistēmā, kas balstīta uz banku darbību, kopumā var atšķirties no iezīmēm, kas vērojamas citos starptautiskos tirgos. Turklāt dalībvalstīs var būt izveidotas īpašas finansēšanas struktūras, lai nodrošinātu stabilu finansējumu ilgtermiņa ieguldījumiem, tostarp decentralizētas banku struktūras, ar kurām pārvalda likviditāti vai specializētus hipotēku vērtspapīrus, kurus tirgo ārkārtīgi likvīdos tirgos vai kuri ir vērtīgs ieguldījums ilgtermiņa ieguldītājiem. Minētie strukturālie

▼B

faktori būtu rūpīgi jāizvērtē. Tādēļ ir svarīgi, lai – tiklīdz būs izstrādāti starptautiskie standarti – EBI un ESRK, pamatojoties uz šajā regulā paredzēto pārskatu sniegšanu, novērtē, kā būtu jāizstrādā stabila finansējuma prasība, pilnībā ņemot vērā finansēšanas struktūru dažādību banku tirgū Savienībā.

(117) Lai nodrošinātu pakāpenisku konverģenci starp pašu kapitāla līmeni un prudenciālajām korekcijām, ko piemēro pašu kapitāla definīcijai Savienībā un pašu kapitāla definīcijai saskaņā ar šo regulu pārejas periodā, šīs regulas prasības attiecībā uz pašu kapitālu būtu jāievieš pakāpeniski. Ir svarīgi nodrošināt, ka šī pakāpeniskā ieviešana ir saskaņota ar nesenajiem uzlabojumiem, ko dalībvalstis īstenojušas attiecībā uz pašu kapitāla obligātajiem līmeņiem, un dalībvalstīs spēkā esošo pašu kapitāla definīciju. Šajā nolūkā pārejas periodā kompetentajām iestādēm – noteikta zemākā un augstākā ierobežojuma amplitūdā – būtu jānosaka, kā ātri ieviest šajā regulā noteikto obligāto pašu kapitāla līmeni un prudenciālās korekcijas.

(118) Lai veicinātu vienmērīgu pāreju no atšķirīgām prudenciālajām korekcijām, ko pašreiz piemēro dalībvalstīs, uz šajā regulā noteikto prudenciālo korekciju kopumu, kompetentajām iestādēm būtu jāspēj pārejas periodā turpināt iestādēm pieprasīt veikt ierobežotas prudenciālās korekcijas attiecībā uz pašu kapitālu, tādējādi atkāpjoties no šīs regulas.

(119) Lai nodrošinātu, ka iestāžu rīcībā ir pietiekams laiks, lai panāktu atbilstību jauniem obligātajiem līmeņiem un pašu kapitāla definīcijai, konkrēti kapitāla instrumenti, kas neatbilst šajā regulā noteiktajai pašu kapitāla definīcijai, laikposmā no 2013. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim būtu pakāpeniski jāizbeidz. Turklāt konkrēti valsts ieguldīti instrumenti uz ierobežotu laiku būtu pilnībā jāatzīst kā pašu kapitāls. Turklāt akciju emisijas uzcenojuma konti, kas saistīti ar posteņiem, kuri saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK valstu transponēšanas pasākumiem atzīti par pašu kapitālu, konkrētos apstākļos būtu jāatzīst par pirmā līmeņa pamata kapitālu.

(120) Lai nodrošinātu pakāpenisku konverģenci uz vienotiem noteikumiem attiecībā uz iestāžu īstenoto informācijas atklāšanu un tirgus dalībniekiem sniegtu precīzu un vispusīgu informāciju par atsevišķu iestāžu riska profilu, pakāpeniski būtu jāievieš informācijas atklāšanas prasības.

(121) Lai ņemtu vērā tirgus tendences un pieredzi saistībā ar šīs regulas piemērošanu, vajadzētu pieprasīt Komisijai iesniegt ziņojumus Eiropas Parlamentam un Padomei – vajadzības gadījumā kopā ar attiecīgiem tiesību aktu priekšlikumiem – par kapitāla prasību iespējamo ietekmi uz ekonomikas ciklu, minimālajām pašu kapitāla prasībām attiecībā uz riska darījumiem segtu obligāciju veidā, lieliem riska darījumiem, likviditātes prasībām, sviru, riska darījumiem attiecībā uz nodotu kredītrisku, darījuma partnera kredītrisku un sākotnējās riska darījumu vērtības metodi, riska darījumiem ar privātpersonām un MVU, par atbilstošā kapitāla definīciju, kā arī šīs regulas piemērošanas līmeni.

▼B

(122) Kredītiestāžu tiesiskā regulējuma galvenais uzdevums ir reālajai ekonomikai būtiski svarīgu pakalpojumu nodrošināšana, vienlaicīgi ierobežojot bezatbildīgas rīcības risku. Svarīgs instruments šā mērķa sasniegšanai ir banku pakalpojumu privātpersonām un MVU un ieguldījumu banku pakalpojumu strukturālā nošķiršana banku grupā. Tādēļ nevienam pašreizējā tiesiskā regulējuma noteikumam nebūtu jāliedz ieviest pasākumus šādas nošķiršanas īstenošanai. Komisijai būtu jāanalizē iespējas šādas nošķiršanas īstenošanai Savienībā un jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzības gadījumā kopā ar tiesību aktu priekšlikumiem.

(123) Līdzīgi – lai aizsargātu noguldītājus un saglabātu finanšu stabilitāti, dalībvalstīm būtu arī jāļauj pieņemt strukturālus pasākumus, ar ko pieprasa attiecīgajā dalībvalstī apstiprinātajām kredītiestādēm samazināt to riska darījumus attiecībā uz dažādām juridiskajām personām atkarībā no to darbībām neatkarīgi no tā, kur šīs darbības tiek veiktas. Tomēr – tā kā šādiem pasākumiem varētu būt negatīva ietekme – iekšējā tirgus sadrumstalošana, tos būtu jāapstiprina vienīgi, ievērojot stingrus nosacījumus, kamēr nav stājies spēkā gaidāmais tiesību akta priekšlikums, kurā skaidri tiek saskaņoti šādi pasākumi.

(124) Lai precizētu šajā regulā noteiktās prasības, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt tiesību aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz šīs regulas tehniskajiem pielāgojumiem, paskaidrojot definīcijas, nolūkā nodrošināt šīs regulas vienotu piemērošanu vai ņemt vērā tendences finanšu tirgos; saskaņot terminoloģiju un pamatdefinīcijas atbilstīgi turpmākajiem būtiskajiem aktiem; pielāgot šīs regulas noteikumus par pašu kapitālu, lai ņemtu vērā izmaiņas grāmatvedības standartos vai Savienības tiesību aktos, vai attiecībā uz uzraudzības prakses konverģenci; paplašināt riska darījuma kategoriju sarakstus standartizētās pieejas vai IRB pieejas vajadzībām, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos; pielāgot dažas summas, kas ir būtiskas šīm riska darījuma kategorijām, lai ņemtu vērā inflācijas ietekmi; pielāgot ārpusbilances posteņu uzskaitījumu un klasifikāciju; pielāgot īpašus noteikumus un tehniskos kritērijus attiecībā uz pieeju darījuma partnera kredītriskam, standartizēto pieeju un IRB pieeju, kredītriska mazināšanu, vērtspapīrošanu, operacionālo risku, tirgus risku, likviditāti, sviru un informācijas atklāšanu, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos vai grāmatvedības standartos, vai Savienības tiesību aktos, vai attiecībā uz uzraudzības prakses un riska mērīšanas konverģenci, kā arī lai ņemtu vērā dažādu tādu jautājumu pārskatīšanu, kas saistīti ar Direktīvu 2004/39/EK.

(125) Komisija arī būtu jāpilnvaro pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz šajā regulā paredzētā pašu kapitāla līmeņa vai riska pakāpju pagaidu pazemināšanu, lai ņemtu vērā īpašus apstākļus; precizētu dažu riska darījumu atbrīvojumu no šīs regulas noteikumiem par liela riska darījumiem; noteiktu summas, kas ir būtiskas tirdzniecības portfeļa kapitāla prasību aprēķinos, lai

▼B

ņemtu vērā attīstību ekonomikas un monetārajā jomā; pielāgotu to ieguldījumu brokeru sabiedrību kategorijas, kuras var saņemt dažas atkāpes attiecībā uz noteikto pašu kapitāla līmeni, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos; paskaidrotu prasību, ka ieguldījumu brokeru sabiedrībām būtu jāuztur pašu kapitāls, kas ir vienāds ar ceturto daļu no iepriekšējā gada fiksētajiem pieskaitāmajiem izdevumiem, lai nodrošinātu šīs regulas vienotu piemērošanu; noteiktu pašu kapitāla elementus, no kuriem būtu jāatskaita iestādes turētie attiecīgo sabiedrību finanšu instrumenti; ieviestu papildu pārejas noteikumus attiecībā uz aktuāru guvumu un zaudējumu apstrādi, aprēķinot iestāžu noteiktās pensiju pabalstu saistības. Īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, attiecīgi apspriestos, proti, arī ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina, lai attiecīgie dokumenti vienlaikus, savlaicīgi un pienācīgi tiktu nosūtīti Eiropas Parlamentam un Padomei.

(126) Saskaņā ar Deklarāciju (Nr. 39) attiecībā uz LESD 290. pantu Komisijai vajadzētu turpināt konsultēties ar dalībvalstu norīkotiem ekspertiem, sagatavojot deleģētos tiesību aktus finanšu pakalpojumu jomā saskaņā ar tās iedibināto praksi.

(127) Tehniskajiem standartiem finanšu pakalpojumu jomā būtu jānodrošina saskaņošana, vienoti nosacījumi un noguldītāju, ieguldītāju un patērētāju pienācīga aizsardzība visā Eiropas Savienībā. EBI ir struktūra, kam ir specializētas zināšanas, tādēļ būtu efektīvi un lietderīgi uzticēt tai ar politikas izvēlēm nesaistītu regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektu izstrādi iesniegšanu Komisijai. Izstrādājot tehniskos standartus, EBI būtu jānodrošina efektīvi administratīvie un ziņošanas procesi. Ziņošanas formātiem vajadzētu būt samērīgiem ar iestāžu darbības veidu, mērogu un sarežģītību.

(128) Komisijai būtu jāpieņem EBI izstrādātie regulatīvo tehnisko standartu projekti tādās jomās kā savstarpējās sabiedrības, kooperatīvās sabiedrības, krājiestādes vai līdzīgas iestādes, atsevišķi pašu kapitāla instrumenti, prudenciālās korekcijas, atskaitījumi no pašu kapitāla, papildu pašu kapitāla instrumenti, mazākuma līdzdalība, ar banku darbību saistīti palīgpakalpojumi, kredītriska korekcijas, saistību nepildīšanas varbūtība, saistību nepildīšanas zaudējumi, pieejas aktīvu riska pakāpēm, uzraudzības prakses konverģence, likviditāte un pašu kapitāla pārejas noteikumi, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu un Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai un EBI būtu jānodrošina, lai visas attiecīgās iestādes varētu piemērot minētos standartus un prasības tā, lai piemērošana ir samērīga ar minēto iestāžu darbības veidu, mērogu un sarežģītību.

▼B

(129) Dažu šajā regulā paredzētu deleģēto aktu, piemēram, deleģēto aktu, kas attiecas uz likviditātes seguma prasību, īstenošanai var būt ievērojama ietekme uz uzraudzītajām iestādēm un reālo ekonomiku. Komisijai būtu jānodrošina, ka Eiropas Parlaments un Padome vienmēr ir labi informēti par attiecīgajiem jaunumiem starptautiskā līmenī un par pašreizējiem uzskatiem Komisijā vēl pirms deleģēto aktu publicēšanas.

(130) Komisija būtu arī jāpilnvaro pieņemt īstenošanas tehniskos standartus, ko EBI izstrādā attiecībā uz konsolidāciju, kopējiem lēmumiem, pārskatu sniegšanu, informācijas atklāšanu, ar hipotēkām nodrošinātiem riska darījumiem, riska novērtējumu, pieejām aktīvu riska pakāpēm, riska pakāpēm un konkrētu riska darījumu noteikšanu, pieejai attiecībā uz iespējas līgumiem un regulētā tirgū tirgotām garantijām, kapitāla vērtspapīru instrumentu un ārvalstu valūtu pozīcijām, iekšējo modeļu izmantošanu, sviru un ārpusbilances posteņiem, pieņemot īstenošanas aktus atbilstīgi LESD 291. pantam un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

(131) Ņemot vērā regulatīvo tehnisko standartu sīko izklāstu un skaitu, kuri ir jāpieņem saskaņā ar šo regulu, ja Komisija ir pieņēmusi regulatīvu tehnisko standartu, kurš ir tāds pats, kā EBI iesniegtais regulatīvā tehniskā standarta projekts, termiņu, kurā Eiropas Parlaments vai Padome var iebilst pret regulatīvu tehnisko standartu, vajadzības gadījumā būtu jāpagarina vēl par vienu mēnesi. Turklāt Komisijai būtu jācenšas regulatīvus tehniskos standartus pieņemt savlaicīgi, lai Eiropas Parlaments un Padome varētu veikt pilnīgu pārbaudi, ņemot vērā regulatīvo tehnisko standartu apjomu un sarežģītību, un Eiropas Parlamenta un Padomes reglamentu detaļas, darba grafiku un sastāvu.

(132) Lai nodrošinātu augsta līmeņa pārredzamību, EBI būtu jāsāk apspriešanās par šajā regulā minētajiem tehnisko standartu projektiem. EBI un Komisijai pēc iespējas drīz būtu jāsāk gatavot ziņojumus par likviditātes prasībām un sviru, kā noteikts šajā regulā.

(133) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ([1]).

(134) Saskaņā ar LESD 345. pantu, kurā paredzēts, ka Līgumi nekādi neskar dalībvalstu noteikumus, kas reglamentē īpašumtiesību sistēmu, šī regula ne labvēlīgi ietekmē, ne arī diskriminē īpašumtiesību veidus, kas ietilpst tās darbības jomā.

([1]) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

▼B

(135) Apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju ir notikusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu, un tas pieņēma atzinumu ([1]).

(136) Regula (ES) Nr. 648/2012 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

PIRMĀ DAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

I SADAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

Šajā regulā ir paredzēti vienoti noteikumi par vispārīgām prudenciālajām prasībām, kādām atbilst iestādes, ko uzrauga saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, un šī atbilstība attiecas uz šādiem aspektiem:

a) pašu kapitāla prasībām, kas attiecas uz pilnībā kvantificējamiem, vienotiem un standartizētiem kredītriska, tirgus riska, operacionālā riska un norēķinu riska elementiem;

b) prasībām, kas ierobežo lielos riska darījumus;

c) pēc tam, kad stājies spēkā 460. pantā minētais deleģētais akts – likviditātes prasībām, kas attiecas uz pilnībā kvantificējamiem, vienotiem un standartizētiem likviditātes riska elementiem;

d) pārskatu sniegšanas prasībām, kas saistītas ar a), b) un c) apakšpunktu un sviras rādītāju;

e) informācijas publiskas atklāšanas prasībām

Ar šo regulu kompetentajām iestādēm nenosaka publiskošanas prasības iestāžu prudenciālā regulējuma un uzraudzības jomā, kā noteikts Direktīvā 2013/36/ES.

2. pants

Uzraudzības pilnvaras

Lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, kompetentajām iestādēm ir piešķirtas Direktīvā 2013/36/ES noteiktās pilnvaras un tās ievēro šajā direktīvā noteiktās procedūras.

([1]) OV C 175, 19.6.2012., 1. lpp.

▼B

3. pants

Stingrāku prasību piemērošana iestādēs

Šī regula neliedz iestādēm uzturēt pašu kapitālu un tā sastāvdaļas līmenī, kas pārsniedz šajā regulā prasīto, vai piemērot pasākumus, kas ir stingrāki par šajā regulā prasītajiem.

4. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "kredītiestāde" ir uzņēmums, kas pieņem noguldījumus un citus atmaksājamus līdzekļus no klientiem un savā vārdā piešķir aizdevumus;

2) "ieguldījumu brokeru sabiedrība" ir persona, kā tā definēta Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, kurai piemēro minētajā direktīvā noteiktās prasības, izņemot šādas personas:

a) kredītiestādes;

b) vietējās sabiedrības;

c) tādas sabiedrības, kurām nav tiesības sniegt Direktīvas 2004/39/EK I. pielikuma B iedaļas 1. punktā minēto palīgpakalpojumu, kuras sniedz tikai vienu vai vairākus no ieguldījumu pakalpojumiem un darbībām, kas uzskaitītas minētās direktīvas I pielikuma A iedaļas 1., 2., 4. un 5. punktā, un kurām nav atļauts turēt saviem klientiem piederošu naudu vai vērtspapīrus un kuras tādēļ pašas nekad nedrīkst būt minēto klientu parādnieki;

3) "iestāde" ir kredītiestāde vai ieguldījumu brokeru sabiedrība;

4) "vietējā sabiedrība" ir sabiedrība, kas slēdz darījumus savā vārdā regulētā tirgū tirgotu finanšu nākotnes līgumu vai iespēju līgumu tirgos vai citos atvasināto instrumentu vai naudas tirgos ar vienīgo mērķi ierobežot risku pozīcijām atvasināto instrumentu tirgos vai kas slēdz darījumus citu dalībnieku vārdā šajos tirgos un ko garantē to pašu tirgu tīrvērtes dalībnieki, turklāt atbildību par šādu sabiedrību slēgto līgumu izpildi uzņemas to pašu tirgu tīrvērtes dalībnieki;

5) "apdrošināšanas sabiedrība" ir apdrošināšanas sabiedrība kā tā definēta 13. panta 1. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) ([1]);

6) "pārapdrošināšanas sabiedrība" ir pārapdrošināšanas sabiedrība, kā tā definēta Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 4. punktā;

([1]) OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.

▼B

7) "kolektīvo ieguldījumu uzņēmums" jeb 'KIU' ir PVKIU kā tas definēts 1. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) ([1]), tostarp, ja vien nav paredzēts citādi, trešo valstu sabiedrības, kas veic līdzīgas darbības, kurām uzraudzību piemēro saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai tādas trešās valsts tiesību aktiem, kas piemēro uzraudzības un regulējošās prasības, kuras ir vismaz līdzvērtīgas Savienībā piemērotajām prasībām, AIF, kā tas definēts 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem ([2]), vai ārpussavienības AIF, kā tas definēts minētās direktīvas 4. panta 1. punkta aa) apakšpunktā;

8) "publiskā sektora struktūras" ir nekomerciālas pārvaldes struktūras, kuras ir pakļautas centrālām valdībām, reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm, vai valsts iestādēm, kas pilda tādus pašus uzdevumus kā reģionālās pašvaldības un vietējās pašpārvaldes, vai nekomerciāli uzņēmumi, kas pieder centrālām valdībām, reģionālām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm vai ko tās izveidojušas vai sponsorē un kam ir skaidri noteiktas garantijas un kas var aptvert pašpārvaldes struktūras, kuras reglamentē tiesību akti un kuras ir publiskā uzraudzībā;

9) "vadības struktūra" ir vadības struktūra kā tā definēta Direktīvas 2013/36/ES 3. panta 1. punkta 7) apakšpunktā;

10) "augstākā vadība" ir augstākā vadība kā tā definēta Direktīvas 2013/36/ES 3. panta 1. punkta 9) apakšpunktā;

11) "sistēmisks risks" ir sistēmisks risks kā tas definēts Direktīvas 2013/36/ES 3. panta 1. punkta 10) apakšpunktā;

12) "modeļa risks" ir modeļa risks kā tas definēts Direktīvas 2013/36/ES 3. panta 1. punkta 11) apakšpunktā;

13) "iniciators" ir sabiedrība, kas:

   a) pati vai ar saistītu sabiedrību starpniecību, tieši vai netieši, ir saistīta ar sākotnējo līgumu, kas uzliek saistības vai potenciālas saistības parādniekam vai potenciālajam parādniekam un no kura izriet riska darījums, kas tiek vērtspapīrots; vai

   b) savā vārdā iegādājas trešās personas riska darījumus un pēc tam veic to vērtspapīrošanu;

14) "sponsors" ir iestāde, kas nav inciatoriestāde un kas izveido un pārvalda uz aktīviem balstītu komerciālo vērtspapīru programmu vai citu vērtspapīrošanas shēmu, kur riska darījumi tiek iepirkti no trešām personām;

([1]) OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.
([2]) OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.

▼B

15) "mātesuzņēmums" ir:

a) mātesuzņēmums Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. panta nozīmē,

b) Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļas 3. un 4. nodaļas II iedaļas, kā arī VIII sadaļas un šīs regulas Piektās daļas vajadzībām – mātesuzņēmums Direktīvas 83/349/EEK 1. panta 1. punkta nozīmē un jebkurš uzņēmums, kam faktiski ir dominējoša ietekme uz citu uzņēmumu;

16) "meitasuzņēmums" ir:

a) meitasuzņēmums Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. panta nozīmē,

b) meitasuzņēmums Direktīvas 83/349/EEK 1. panta 1. punkta nozīmē un jebkurš uzņēmums, pār kuru mātesuzņēmumam faktiski ir dominējoša ietekme.

Meitasuzņēmuma meitasuzņēmumi arī tiek uzskatīti par to sākotnējā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem;

17) "filiāle" ir uzņēmējdarbības vieta, kas ir iestādes juridiski atkarīga daļa un kas tieši veic visus vai dažus darījumus, kuri raksturīgi iestāžu uzņēmējdarbībai;

18) "palīgpakalpojumu uzņēmums" ir uzņēmums, kura galvenā darbība ir nekustamā īpašuma iegūšana īpašumā vai pārvaldīšana, datu apstrādes pakalpojumu vadība vai līdzīga darbība, kas papildina vienas vai vairāku iestāžu galveno darbību;

►C2 19) "aktīvu pārvaldīšanas sabiedrība" ir aktīvu pārvaldīšanas sabiedrība, kā tā definēta Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 5. punktā, vai AIFP, kā tas definēts Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, tostarp, ja vien nav noteikts citādi, trešo valstu sabiedrības, kuras veic līdzīgas darbības un kurām piemēro tādas trešās valsts tiesību aktus, ◄ kas piemēro uzraudzības un regulējošās prasības, kuras ir vismaz līdzvērtīgas Savienībā piemērotajām prasībām;

20) "finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir finanšu iestāde, kuras meitasuzņēmumi ir vienīgi vai galvenokārt iestādes vai finanšu iestādes, turklāt vismaz viens no šiem meitasuzņēmumiem ir iestāde, un kura nav jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;

21) "jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība kā tā definēta Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 15. punktā;

22) "jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība" ir mātesuzņēmums, kas nav finanšu pārvaldītājsabiedrība, iestāde vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība un no kura meitasuzņēmumiem vismaz viena ir iestāde;

23) "trešās valsts apdrošināšanas sabiedrība" ir trešās valsts apdrošināšanas sabiedrība kā tā definēta Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 3. punktā;

▼B

24) "trešās valsts pārapdrošināšanas sabiedrība" ir trešās valsts pārapdrošināšanas sabiedrība kā tā definēta Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 6. punktā;

25) "atzīta trešo valstu ieguldījumu brokeru sabiedrība" ir sabiedrība, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

a) ja tā veiktu uzņēmējdarbību Savienībā, uz to attiektos ieguldījumu brokeru sabiedrības definīcija;

b) tai ir piešķirta atļauja kādā trešā valstī;

c) uz to attiecina un tā izpilda prudenciālos noteikumus, ko kompetentās iestādes uzskata par vismaz tikpat stingriem kā šajā regulā vai Direktīvā 2013/36/ES izklāstītos noteikumus;

26) "finanšu iestāde" ir uzņēmums, kas nav iestāde, kuras galvenā darbība ir līdzdalības iegāde vai viena vai vairākas no Direktīvas 2013/36/ES I pielikuma 2. līdz 12. punktā un 15. punktā uzskaitītajām darbībām; tostarp finanšu pārvaldītājsabiedrība, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, maksājumu iestāde Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū ([1]) nozīmē un aktīvu pārvaldīšanas sabiedrība, ►C2 bet neietverot apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības, kā tās definētas attiecīgi Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta f) un g) apakšpunktā; ◄

27) "finanšu sektora sabiedrība" ir jebkura no turpmāk nosauktajām:

a) iestāde;

b) finanšu iestāde;

c) palīgpakalpojumu uzņēmums, kas iekļauts iestādes konsolidētā finanšu stāvokļa noteikšanā;

d) apdrošināšanas sabiedrība;

e) trešās valsts apdrošināšanas sabiedrība;

f) pārapdrošināšanas sabiedrība;

g) trešās valsts pārapdrošināšanas sabiedrība;

▼C2

h) apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība kā tā definēta Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta f) apakšpunktā;

———————

▼B

k) uzņēmums, kas neietilpst Direktīvas 2009/138/EK darbības jomā saskaņā ar minētās direktīvas 4. pantu;

l) trešās valsts uzņēmums, kura pamatdarbība ir pielīdzināma jebkuras a) līdz k) punktā minētās sabiedrības pamatdarbībai;

([1]) OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

▼B

28) "dalībvalsts mātes iestāde", ir dalībvalstī reģistrēta iestāde, kurai ir meitasuzņēmums – iestāde vai finanšu iestāde – vai kurai ir dalība šādā iestādē vai finanšu iestādē, bet kura pati nav citas tajā pašā dalībvalstī atļauju saņēmušas iestādes meitasuzņēmums vai šajā dalībvalstī izveidotas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums;

29) "Eiropas Savienības mātes iestāde" ir dalībvalsts mātes iestāde, kas nav jebkurā citā dalībvalstī atļauju saņēmušas iestādes meitasuzņēmums vai jebkurā dalībvalstī reģistrētas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums;

30) "dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas pati nav tajā pašā dalībvalstī atļauju saņēmušas iestādes meitasuzņēmums vai šajā dalībvalstī reģistrētas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums;

31) "Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas nav jebkurā dalībvalstī atļauju saņēmušas iestādes meitasuzņēmums vai citas jebkurā dalībvalstī reģistrētas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums;

32) "dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas pati nav tajā pašā dalībvalstī atļauju saņēmušas iestādes meitasuzņēmums vai šajā dalībvalstī reģistrētas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums;

33) "Eiropas Savienības mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas nav jebkurā dalībvalstī atļauju saņēmušas iestādes meitasuzņēmums vai jebkurā dalībvalstī reģistrētas citas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums;

34) "centrālais darījumu partneris" jeb "CCP" ir CCP, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 648/2012 2. panta 1. punktā;

35) "dalība" ir dalība Padomes Ceturtās Direktīvas 78/660/EEK (1978. gada 25. jūlijs), kas attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem ([1]), 17. panta pirmā teikuma nozīmē vai tiešas vai netiešas īpašumtiesības vismaz uz 20 % balsstiesību vai kapitāla kādā uzņēmumā;

36) "būtiska līdzdalība" ir tāda tieša vai netieša līdzdalība uzņēmumā, kas ir 10 % vai vairāk no kapitāla vai balsstiesībām vai kas ļauj būtiski ietekmēt attiecīgā uzņēmuma vadību;

([1]) OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

▼B

37) "kontrole" ir attiecības starp mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu, kā definēts Padomes Direktīvas 83/349/EEK, 1. pantā, vai grāmatvedības standartos, ko iestādei piemēro saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002, vai līdzīga saistība starp kādu fizisku vai juridisku personu un uzņēmumu;

38) "ciešas attiecības" ir situācija, kad starp divām vai vairākām fiziskajām vai juridiskajām personām pastāv kādas no šādām attiecībām:

a) dalība, kas ir īpašumtiesības, tieši vai kontroles veidā, uz vismaz 20 % vai vairāk no uzņēmuma balsstiesībām vai kapitāla;

b) kontrole,

c) abas vai visas personas ar vienu un to pašu trešo personu pastāvīgi saista kontroles attiecības;

39) "savstarpēji saistītu klientu grupa" ir:

a) divas vai vairākas fiziskās vai juridiskās personas, kas – ja vien nav norādīts citādi – rada vienu risku, jo viena no tām tieši vai netieši kontrolē otru personu vai pārējās personas;

b) divas vai vairāk fiziskās vai juridiskās personas, starp kurām nepastāv kontroles attiecības, kā aprakstīts a) apakšpunktā, bet kuras veido kopīgu risku, jo tās ir savstarpēji saistītas tādā veidā, ka vienas personas finansiālas grūtības, jo sevišķi sarežģījumi finansējuma nodrošināšanā vai parādu nomaksas grūtības, var radīt otrai vai visām pārējām sarežģījumus finansējuma nodrošināšanā vai parādu nomaksas grūtības;

Neatkarīgi no a) un b) apakšpunkta, ja centrālā valdība tieši kontrolē vai ir tieši savstarpēji saistīta ar vairāk kā vienu fizisku vai juridisku personu, centrālās valdības un visu to fizisko un juridisko personu kopumu, kuras tā tieši vai netieši kontrolē saskaņā ar a) apakšpunktu vai kuras ir ar to savstarpēji saistītas saskaņā ar b) apakšpunktu, var neuzskatīt par savstarpēji saistītu klientu grupu. Savukārt tādas savstarpēji saistītas klientu grupas esamību, ko veido centrālā valdība un citas fiziskas un juridiskas personas, var izvērtēt atsevišķi attiecībā uz katru no personām, kuru tā tieši kontrolē saskaņā ar a) apakšpunktu vai kuras ir tieši savstarpēji saistītas ar to saskaņā ar b) apakšpunktu, un attiecībā uz visām fiziskām un juridiskām personām, kuras kontrolē tāda persona saskaņā ar a) apakšpunktu vai kuras ir savstarpēji saistītas ar tādu personu saskaņā ar b) apakšpunktu, tostarp centrālo valdību. Tas pats attiecas uz reģionu pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm, kurām piemēro 115. panta 2. punktu;

40) "kompetentā iestāde" ir valsts sektora iestāde vai valsts tiesību aktos oficiāli atzīta struktūra, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarota uzraudzīt iestādes tās uzraudzības sistēmas ietvaros, kura darbojas attiecīgajā dalībvalstī;

▼B

41) "konsolidētās uzraudzības iestāde" ir kompetentā iestāde, kas atbildīga par konsolidētas uzraudzības īstenošanu attiecībā uz ES mātes iestādēm un iestādēm, kuras kontrolē ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības;

42) "atļauja" ir jebkādas formas dokuments, ko izdod valsts iestādes un kas dod tiesības veikt uzņēmējdarbību;

43) "piederības dalībvalsts" ir dalībvalsts, kur iestādei ir piešķirta atļauja;

44) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kur iestādei ir filiāle vai kur tā sniedz pakalpojumus;

45) "ECBS centrālās bankas" ir valstu centrālās bankas, kas ir Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) dalībnieces, un Eiropas Centrālā banka (ECB);

46) "centrālās bankas" ir ECBS centrālās bankas un trešo valstu centrālās bankas;

47) "konsolidētais finanšu stāvoklis" ir stāvoklis, kas rodas piemērojot šīs regulas prasības saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu vienai iestādei tā, it kā šī iestāde kopā ar vienu vai vairākām sabiedrībām veidotu vienu kopēju iestādi;

48) "konsolidēti" nozīmē pamatojoties uz konsolidēto finanšu stāvokli;

49) "subkonsolidēti" nozīmē, pamatojoties uz mātes iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidēto finanšu stāvokli, izņemot sabiedrību apakšgrupu, vai pamatojoties uz tādas mātes iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kura nav galvenā mātes iestāde, finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, konsolidēto finanšu stāvokli;

50) "finanšu instruments" ir jebkurš no turpmāk nosauktajiem:

   a) jebkurš līgums, kas vienai pusei rada finanšu aktīvu, bet otrai pusei finanšu saistības vai kapitāla un rezervju instrumentu;

   b) jebkurš Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļā noteiktais instruments;

   c) atvasināts finanšu instruments;

   d) primārais finanšu instruments;

   e) naudas instruments.

   Šā punkta a), b) un c) apakšpunktā minētie instrumenti ir finanšu instrumenti tikai tādā gadījumā, ja to vērtību iegūst no pamatā esošā finanšu instrumenta cenas vai cita pamatā esoša instrumenta, likmes vai indeksa;

51) "sākotnējais kapitāls" ir pašu kapitāla apmērs un veidi, kas attiecībā uz kredītiestādēm noteikti Direktīvas 2013/36/ES 12. pantā un attiecībā uz ieguldījumu brokeru sabiedrībām – minētās direktīvas IV sadaļā;

▼B

52) "operacionālais risks" ir iespēja ciest zaudējumus nepilnīgu vai prasībām neatbilstošu iekšējo procesu norises, cilvēku un sistēmu darbības vai arī ārējo apstākļu ietekmes dēļ, un tas ietver juridisko risku;

53) "atgūstamās vērtības samazinājuma risks" ir risks, ka atgūstamā vērtība var samazināties par naudā vai citā veidā parādniekam piešķirtiem kredītiem;

54) "saistību nepildīšanas varbūtība" jeb "SNV" ir varbūtība, ka darījuma partneris viena gada laikā neizpildīs savas saistības;

55) "saistību nepildīšanas zaudējumi" jeb "LGD" ir darījumu partnera saistību nepildīšanas rezultātā ciesto riska darījuma zaudējumu attiecība pret neatmaksāto parāda summu saistību nepildīšanas brīdī;

56) "korekcijas pakāpe" ir rādītājs, kas raksturo piešķīruma pašlaik neizmantoto summu, kuru varētu izmantot, un kas tādēļ būtu nenokārtota saistību nepildīšanas brīdī attiecībā pret piešķīruma pašlaik neizmantoto summu; saistības summa ir klientam paziņotais limits, ja vien nepaziņotais limits nav augstāks;

57) "kredītriska mazināšana" ir metode, kuru iestāde lieto, lai mazinātu kredītrisku, kas saistīts ar riska darījumu vai riska darījumiem, kuros iestāde ir iesaistīta;

58) "fondētā kredītaizsardzība" ir kredītriska mazināšanas metode, kur iestādes riska darījumam kredītriska mazināšana tiek panākta ar iestādes tiesībām – darījuma partnera saistību nepildīšanas gadījumā vai citā iepriekš definētā ar darījumu partneri saistīta kredīta notikuma gadījumā – realizēt, pārņemt vai atsavināt, vai paturēt noteiktus aktīvus vai summas, vai samazināt riska darījuma summu, vai aizstāt to tādā apmērā, kas ir vienāds ar starpību starp riska darījumu summu un summu, kas ir vienāda ar prasījumu pret iestādi;

59) "nefondētā kredītaizsardzība" ir kredītriska mazināšanas metode, kur iestādes riska darījumam kredītriska samazinājums izriet no trešās personas pienākuma nomaksāt parāda summu aizņēmēja saistību nepildīšanas gadījumā vai citu noteiktu kredīta notikumu gadījumos;

60) "naudai pielīdzināms instruments" ir noguldījumu sertifikāts, obligācija, tostarp segta obligācija vai jebkurš cits iestādes izdots nesubordinēts instruments, par ko iestāde jau ir saņēmusi pilnu maksājumu un par ko iestāde atmaksās tā nominālvērtību, nepiemērojot nekādus nosacījumus;

61) "vērtspapīrošana" ir darījums vai shēma, kura paredz riska darījuma vai riska darījumu portfeļa kredītriska sadalīšanu atsevišķos laidienos un kurai ir šādas pazīmes:

   a) darījuma vai shēmas maksājumi ir atkarīgi no riska darījuma vai riska darījumu portfeļa saistību izpildes;

   b) laidienu pakārtotība nosaka zaudējumu sadali darījuma vai shēmas termiņa laikā;

▼B

62) "vērtspapīrošanas pozīcija" ir riska darījums, kas izriet no iesaistīšanās vērtspapīrošanā;

63) "atkārtota vērtspapīrošana" ir vērtspapīrošana, kurā risks, kas saistīts ar tās pamatā esošo riska darījumu portfeli, ir sadalīts vairākos laidienos un vismaz viens šāda portfeļa riska darījums ir vērtspapīrošanas pozīcija;

64) "atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcija" ir riska darījums, kas izriet no atkārtotas vērtspapīrošanas;

65) "kredītkvalitātes uzlabojumi" ir līguma noteikumi, saskaņā ar kuriem tiek uzlabota vērtspapīrošanas pozīcijas kredītkvalitāte salīdzinājumā ar stāvokli, kāds būtu bijis, ja šādi uzlabojumi netiktu veikti, tostarp arī tādi uzlabojumi, ko nodrošina vērtspapīrošanas zemākas prioritātes laidieni vai cita veida kredītaizsardzība;

66) "īpašam nolūkam dibināta sabiedrība, kas veic vērtspapīrošanu" jeb "SSPE" ir trasta sabiedrība vai cita sabiedrība, kas nav iestāde un kas ir izveidota, lai veiktu vienu vai vairākus vērtspapīrošanas darījumus, tās darbība ir ierobežota tikai ar šim mērķim nepieciešamajiem pasākumiem, un tās struktūra nodrošina SSPE saistību nošķiršanu no inciatoriestādes saistībām, un tās kapitāla daļu turētājiem ir tiesības ieķīlāt vai mainīt šīs daļas bez ierobežojumiem;

67) "laidiens" ir ar līgumu noteikts kredītriska segments, kas saistīts ar riska darījumu vai vairākiem riska darījumiem, kur pozīcijai šajā segmentā ir lielāks vai mazāks kredīta zaudējumu risks nekā tikpat lielai pozīcijai citos segmentos, neņemot vērā kredītaizsardzību, ko pozīciju šajā segmentā vai citos segmentos turētājiem nodrošina trešās personas;

68) "novērtēšana pēc tirgus cenas" ir pozīciju vērtējums brīvi pieejamās dienas noslēguma cenās, kas iegūtas no neitrāliem avotiem, tostarp biržas cenās, vispāratzītu vērtēšanas sistēmu cenās vai vairāku neatkarīgu, tirgū atzītu brokeru noteiktās cenās;

69) "novērtēšana pēc modeļa" attiecas uz jebkuru vērtējumu, kura iegūšanai izmanto etalonu, ekstrapolāciju vai ko citādi aprēķina, izmantojot vienus vai vairākus tirgus datus;

70) "neatkarīga cenu pārbaude" ir process, saskaņā ar ko regulāri pārbauda tirgus cenu vai novērtēšanā pēc modeļa izmantoto tirgus datu precizitāti un neitralitāti;

▼C2

71) "atbilstošs kapitāls":

a) Otrās daļas III sadaļā ir turpmāk nosaukto elementu summa:

▼C2

i) pirmā līmeņa kapitāls, kā minēts 25. pantā, nepiemērojot 36. panta 1. punkta k) apakšpunkta i) punktā noteikto atskaitījumu;

ii) otrā līmeņa kapitāls, kā minēts 71. pantā un kas ir vienāds vai mazāks par vienu trešdaļu no pirmā līmeņa kapitāla, kas aprēķināts ievērojot šā punkta i) apakšpunktu;

b) regulas 97. pantā un Ceturtajā daļā ir turpmāk nosaukto elementu summa:

i) pirmā līmeņa kapitāls, kā minēts 25. pantā;

ii) otrā līmeņa kapitāls, kā minēts 71. pantā un kas ir vienāds vai mazāks par vienu trešdaļu no pirmā līmeņa kapitāla;

▼B

72) "atzīta birža" ir birža, kas atbilst visiem šiem nosacījumiem:

a) tā ir regulēts tirgus;

b) tai ir tīrvērtes mehānisms, ar kuru attiecībā uz II pielikumā uzskaitītajiem līgumiem nosaka katras dienas drošības rezervju iemaksas, kas, pēc kompetento iestāžu uzskata, nodrošina pietiekamu aizsardzību;

73) "diskrecionāri pensiju pabalsti" ir palīgpensiju pabalsti, kurus iestāde diskrecionāri piešķir darbiniekam kā daļu no šā darbinieka kopējā mainīgā atalgojuma; šajās prēmijās neiekļauj uzkrātos pabalstus, ko piešķir darbiniekam saskaņā ar uzņēmuma pensiju shēmas nosacījumiem;

74) "hipotekārā vērtība" ir nekustamā īpašuma vērtība, kas noteikta, piesardzīgi novērtējot īpašuma pārdošanas iespējas nākotnē, ņemot vērā īpašuma noturīgus ilgtermiņa aspektus, parastos un vietējos tirgus apstākļus, īpašuma pašreizējo izmantojumu un citu tā iespējamu izmantojumu;

75) "mājokļa īpašums" ir mājoklis, ko izmanto īpašnieks vai mājokļa nomnieks, tostarp mājokļa īpašumu uzskata arī tiesības apdzīvot dzīvokli mājokļu kooperatīvā, kas atrodas Zviedrijā;

76) "tirgus vērtība" ir aplēstā summa, par kādu labprātīgs pārdevējs nekustamo īpašumu varētu pārdot labprātīgam pircējam novērtēšanas dienā saskaņā ar nesaistītu pušu darījuma nosacījumiem pēc attiecīga piedāvājuma, kur abas puses ir rīkojušās zinoši, piesardzīgi un bez spaidiem;

77) "piemērojamais grāmatvedības regulējums" ir grāmatvedības standarti, ko iestādei piemēro saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002 vai Direktīvu 86/635/EEK;

78) "viena gada saistību neizpildes rādītājs" ir attiecība starp to saistību neizpildes gadījumu skaitu, kas notikuši laikposmā, kurš sākas vienu gadu pirms datuma T, un parādnieku skaitu, kas iedalīti šajā kategorijā vai portfelī vienu gadu pirms šī datuma;

79) "spekulatīva nekustamā īpašuma finansējums" ir aizdevumi, kuru mērķis ir nekustamā īpašuma iegāde vai attīstīšana, vai būvniecība vai kas ir izsniegti tādam īpašumam vai saistībā ar to, lai to tālākpārdotu peļņas gūšanai;

▼B

80) "tirdzniecības finansējums" ir finansējums, tostarp garantijas, kas saistīts ar preču un pakalpojumu apmaiņu, izmantojot noteikta īstermiņa, parasti mazāk par vienu gadu, finanšu produktus, ko automātiski nevar pagarināt;

81) "oficiāli atbalstīti eksporta kredīti" ir aizdevumi vai kredīti, ar kuriem finansē tādu preču un pakalpojumu eksportu, par kuriem oficiālu eksporta kredītu aģentūra sniedz garantijas, apdrošināšanu vai tiešo finansējumu;

▼C2

82) "līgums par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu" un "līgums par aktīvu pirkšanu ar atpārdošanu" ir jebkurš līgums, ar kuru iestāde vai tās darījuma partneris nodod vērtspapīrus vai preces, vai garantētas tiesības attiecībā uz īpašuma tiesībām uz vērtspapīriem vai precēm, ja šo garantiju sniedz atzīta birža, kas ir tiesību turētāja attiecībā uz šiem vērtspapīriem vai precēm, un līgums liedz iestādei nodot vai ieķīlāt konkrēto vērtspapīru vai preci vairāk nekā vienam darījuma partnerim vienlaicīgi, ievērojot saistību tos atpirkt vai tādiem pašiem aizstātiem vērtspapīriem vai precēm – par noteiktu cenu noteiktā dienā nākotnē vai dienā, ko noteiks persona, kura nodod īpašuma tiesības, un tad tas ir līgums par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu iestādei, kas pārdod vērtspapīrus, un līgums par aktīvu pirkšanu ar atpārdošanu iestādei, kas tos pērk;

▼B

83) "repo darījums" ir jebkurš darījums, ko regulē līgums par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu vai līgums par aktīvu pirkšanu ar atpārdošanu;

84) "vienkāršs līgums par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu" ir atsevišķa aktīva vai līdzīgu, nekompleksu aktīvu repo darījums pretstatā darījumam ar aktīvu grozu;

85) "tirdzniecības nolūkā turētas pozīcijas" ir:

a) īpašumā esošas pozīcijas un pozīcijas, kas radušās klientu apkalpošanas un tirgus veidošanas rezultātā,

b) pozīcijas, ko īstermiņā ir paredzēts tālākpārdot,

c) pozīcijas, kuras tur ar nolūku gūt peļņu no esošām vai paredzētām īstermiņa cenu starpībām starp pirkšanas un pārdošanas cenām vai no citām cenu vai procentu likmju atšķirībām;

86) "tirdzniecības portfelis" ir visas finanšu instrumentu un preču pozīcijas, ko iestāde tur tirdzniecības nolūkā vai lai ierobežotu tirdzniecības nolūkā turētu pozīciju risku;

87) "daudzpusējās tirdzniecības sistēma" ir daudzpusējās tirdzniecības sistēma kā tā definēta Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 15. punktā;

▼B

►C2 88) "atbilstīgs centrālais darījumu partneris" jeb "QCCP" ir centrālais darījumu partneris, ◄ kuram ir vai nu piešķirta atļauja saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu vai kurš ir atzīts saskaņā ar minētās regulas 25. pantu;

89) "saistību neizpildes fonds" ir fonds, ko CCP izveidojis saskaņā ar Regulas (ES) 648/2012 42. pantu un ko izmanto saskaņā ar minētās regulas 45. pantu;

90) "priekšfinansēta iemaksa CCP saistību neizpildes fondā" ir iemaksa, ko iestāde veic CCP saistību neizpildes fondā;

►C2 91) "tirdzniecības riska darījumi" ir tīrvērtes dalībnieka vai CCP klienta pašreizējie riska darījumi, tostarp mainīgā drošības rezerve, kas pienākas tīrvērtes dalībniekam vai klientam, bet vēl nav saņemta ◄, un visi potenciālie nākotnes riska darījumi, kas izriet no līgumiem un darījumiem, kas uzskaitīti 301. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā, kā arī sākotnējā drošības rezerve;

92) "regulēts tirgus" ir regulēts tirgus, kā tas definēts Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 14. punktā;

93) "svira" ir iestādes aktīvu, ārpusbilances saistību un iespējamo saistību, kas jāapmaksā, jāizpilda vai par kurām jāsniedz nodrošinājums, tostarp saistību par saņemto finansējumu, sniegtajām garantijām, atvasinātiem instrumentiem vai līgumu par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu, bet neskaitot saistības, ko var īstenot tikai iestādes likvidēšanas gadījumā, relatīvā apmēra attiecība pret iestādes pašu kapitālu;

94) "pārmērīgas sviras risks" ir risks, kas rodas no iestādes neaizsargātības, kuru izraisījusi faktiska vai iespējama svira tās finansējuma struktūrā, kuras dēļ var būt nepieciešami neparedzēti korektīvi pasākumi attiecībā uz uzņēmējdarbības plānu, tostarp finanšu grūtību izraisīta aktīvu pārdošana, kas varētu radīt zaudējumus vai atlikušo aktīvu vērtības korekcijas;

95) "kredītriska korekcija" ir ar kredītriskiem saistītu speciālo un vispārējo uzkrājumu kredītu zaudējumiem summa, kas atzīta iestādes finanšu pārskatos saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu;

96) "iekšējā riska ierobežošanas pozīcija" ir pozīcija, kas faktiski izlīdzina komponentu riska elementus starp tirdzniecības portfeļa un netirdzniecības portfeļa pozīcijām vai pozīciju kopām;

97) "atsauces saistība" ir saistība, ko izmanto, lai noteiktu kredītu atvasināto instrumentu naudas norēķinu vērtību;

▼B

98) "Ārējā kredītu novērtēšanas institūcija" jeb "ĀKNI" ir kredītreitinga aģentūra, kas ir reģistrēta vai sertificēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1060/2009 (2009. gada 16. septembris) par kredītreitingu aģentūrām ([1]), vai centrālā banka, kas piešķir kredītreitingus, kurai nepiemēro Regulu (EK) Nr. 1060/2009;

99) "norīkota ĀKNI" ir iestādes norīkota ĀKNI.

100) "citi uzkrātie ienākumi, kas netiek atspoguļoti peļņas vai zaudējumu aprēķinā" ir ienākumi atbilstīgi 1. starptautiskajam grāmatvedības standartam (SGS), kuru piemēro saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002;

101) "pamata pašu kapitāls" ir pamata pašu kapitāls Direktīvas 2009/138/EK 88. panta nozīmē;

102) "pirmā līmeņa pašu kapitāla apdrošināšanas posteņi" ir tādu uzņēmumu pamata pašu kapitāla posteņi, kam piemēro Direktīvas 2009/138/EK prasības, ja šos posteņus klasificē pirmajā līmenī Direktīvas 2009/138/EK nozīmē saskaņā ar minētās direktīvas 94. panta 1. punktu;

103) "pirmā līmeņa papildu pašu kapitāla apdrošināšanas posteņi" ir tādu uzņēmumu pamata pašu kapitāla posteņi, kam piemēro Direktīvas 2009/138/EK prasības, ja minētos posteņus klasificē pirmā līmeņa kapitālā Direktīvas 2009/138/EK nozīmē saskaņā ar minētās direktīvas 94. panta 1. punktu un ja šo posteņu ietveršanu ierobežo deleģētie akti, kuri pieņemti saskaņā ar minētās direktīvas 99. pantu;

104) "otrā līmeņa pašu kapitāla apdrošināšanas posteņi" ir tādu uzņēmumu pamata pašu kapitāla posteņi, kam piemēro Direktīvas 2009/138/EK prasības, ja šos posteņus klasificē otrajā līmenī Direktīvas 2009/138/EK nozīmē saskaņā ar minētās direktīvas 94. panta 2. punktu;

105) "trešā līmeņa pašu kapitāla apdrošināšanas posteņi" ir tādu uzņēmumu pamata pašu kapitāla apdrošināšanas posteņi, kam piemēro Direktīvas 2009/138/EK prasības, ja šos posteņus klasificē trešajā līmenī Direktīvas 2009/138/EK nozīmē saskaņā ar minētās direktīvas 94. panta 3. punktu;

106) "atliktā nodokļa aktīvi" ir aktīvi, kā definēts piemērojamā grāmatvedības regulējumā;

107) "atliktā nodokļa aktīvi, kuru realizācija atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē" ir atliktā nodokļa aktīvi, kuru nākotnes vērtību var realizēt tikai tādā gadījumā, ja iestāde nākotnē gūst ar nodokļiem apliekamu peļņu;

([1]) OV L 302, 17.11.2009., 1. lpp.

▼B

108) "atliktā nodokļa saistības" ir saistības tādā nozīmē, kā definēts piemērojamā grāmatvedības regulējumā;

109) "definētu pabalstu pensiju fondu aktīvi" atkarībā no situācijas ir definēta pensiju fonda vai plāna aktīvi, ko aprēķina pēc tam, kad tie ir samazināti par tā paša fonda vai plāna saistību vērtību;

110) "sadale" ir dividenžu vai procentu maksājums jebkādā veidā;

111) "finanšu sabiedrība" ir Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 25. punkta b) un d) apakšpunktā definētajā nozīmē;

112) "rezerves vispārējiem banku riskiem" ir rezerves Direktīvas 86/635/EEK 38. panta nozīmē;

113) "nemateriālā vērtība" ir vērtība tādā nozīmē, kā definēts piemērojamā grāmatvedības regulējumā;

114) "netieša līdzdalība" ir riska darījums ar starpnieksabiedrību, kas ir iesaistījusies riska darījumos ar finanšu sektora sabiedrības emitētiem kapitāla instrumentiem, ja zaudējumi, kas iestādei rastos finanšu sektora sabiedrības emitēto kapitāla instrumentu galīgas norakstīšanas gadījumā, būtiski neatšķirtos no zaudējumiem, kādi iestādei rastos tad, ja tai būtu tieša līdzdalība attiecībā uz šiem finanšu sektora sabiedrības emitētajiem kapitāla instrumentiem;

115) "nemateriālie aktīvi" ir aktīvi, kā definēts piemērojamā grāmatvedības regulējumā, un tie iekļauj nemateriālo vērtību;

116) "citi kapitāla instrumenti" ir finanšu sektora sabiedrību emitēti kapitāla instrumenti, kas netiek atzīti par pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentiem, vai pirmā līmeņa pašu kapitāla apdrošināšanas posteņiem, pirmā līmeņa papildu pašu kapitāla apdrošināšanas posteņiem, otrā līmeņa pašu kapitāla apdrošināšanas posteņiem vai trešā līmeņa pašu kapitāla apdrošināšanas posteņiem;

117) "citas rezerves" ir rezerves, kā definēts piemērojamā grāmatvedības regulējumā, par kurām ir jāatklāj informācija saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības standartu, izņemot summas, kas jau ir ietvertas citos uzkrātajos ienākumos vai nesadalītajā peļņā;

118) "pašu kapitāls" ir pirmā līmeņa kapitāla un otrā līmeņa kapitāla summa;

119) "pašu kapitāla instrumenti" ir kapitāla instrumenti, ko emitējusi iestāde un kas tiek atzīti par pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentiem;

▼B

►C2 120) "mazākuma līdzdalības daļa" ir iestādes meitasuzņēmuma pirmā līmeņa pamata kapitāla apmērs, ◄ ko attiecina uz fizisku vai juridisku personu, kas neietilpst iestādes prudenciālās konsolidācijas piemērošanas jomā;

121) "peļņa" ir peļņa, kā definēts piemērojamā grāmatvedības regulējumā;

122) "savstarpēja līdzdalība" ir iestādes līdzdalība attiecībā uz pašu kapitāla instrumentiem vai citiem kapitāla instrumentiem, ko emitējušas finanšu sektora sabiedrības, ja šīm sabiedrībām ir arī pašu kapitāla instrumenti, kurus emitējusi iestāde;

123) "nesadalītā peļņa" ir pārnestā peļņa un zaudējumi, kas izriet no peļņas vai zaudējumu galīgās piemērošanas saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu;

124) "akciju emisijas uzcenojuma konts" ir konts tādā nozīmē, kā definēts piemērojamā grāmatvedības regulējumā;

125) "laika noviržu izraisīta pagaidu starpība" ir starpība tādā nozīmē, kā definēts piemērojamā grāmatvedības regulējumā.

126) "sintētiska līdzdalība" ir iestādes ieguldījums finanšu instrumentā, kura vērtība ir tieši saistīta ar finanšu sektora sabiedrības emitēto kapitāla instrumentu vērtību.

127) "atbalsta garantiju shēma" ir shēma, kas atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

a) uz iestādēm attiecas tā pati institucionālā aizsardzības shēma, kas minēta 113. panta 7. punktā;

b) iestādes ir pilnībā konsolidētas saskaņā ar Direktīvas 83/349/EEK 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktu vai 1. panta 2. punktu un uz tām attiecas tādas iestādes konsolidētā uzraudzība, kura ir mātes iestāde kādā no dalībvalstīm saskaņā ar šīs regulas Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu un kurai piemēro pašu kapitāla prasību;

c) dalībvalsts mātes iestāde un meitasuzņēmumi ir nodibināti vienā un tajā pašā dalībvalstī un tiem atļauju piešķir un tos uzrauga viena un tā pati kompetentā iestāde;

d) dalībvalsts mātes iestāde un meitasuzņēmumi ir noslēguši tādu līgumisku vai likumisku vienošanos par atbildības nodrošināšanu, kurā šīs iestādes aizsargā un it īpaši nodrošina to likviditāti un maksātspēju, lai vajadzības gadījumā novērstu bankrotu;

▼B

e) ir pieņemti noteikumi, lai nekavējoties sniegtu finanšu līdzekļus kapitāla un likviditātes ziņā, ja tas tiek prasīts saskaņā ar d) apakšpunktā minēto līgumisko vai likumisko vienošanos par atbildības nodrošināšanu;

f) šā punkta d) un e) apakšpunktā minēto vienošanos atbilstību regulāri uzrauga attiecīgās kompetentās iestādes;

g) minimālais termiņš brīdināšanai par meitasuzņēmuma brīvprātīgu izstāšanos no šīs vienošanās par atbildības nodrošināšanu ir desmit gadi;

h) kompetentā iestāde ir pilnvarota aizliegt meitasuzņēmuma brīvprātīgu izstāšanos no vienošanās par atbildības nodrošināšanu.

128) "posteņi, kam paredzēta peļņas sadale" ir peļņas apjoms pagājušā finanšu gada beigās, kam pieskaita jebkuru pārnesto peļņu un rezerves, kas minētajam nolūkam ir pieejamas pirms peļņas sadales pašu kapitāla instrumentu turētājiem, atskaitot visus pārnestos zaudējumus, peļņu, kam nav paredzēta sadale atbilstīgi tiesību aktu noteikumiem vai iestādes statūtiem, un summas, kas noguldītas pie rezervēm, kam nav paredzēta sadale, saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem vai iestādes statūtiem, kuros minētos zaudējumus un rezerves nosaka, pamatojoties uz attiecīgās iestādes individuāliem pārskatiem, nevis konsolidētajiem pārskatiem.

►C2 2. Jebkura atsauce šajā regulā uz nekustamo īpašumu, mājokļa īpašumu vai komerciālo nekustamo īpašumu ◄ vai uz šāda īpašuma hipotēku ietver arī atsauci uz daļām Somijas mājokļu sabiedrībās, kas darbojas saskaņā ar Somijas 1991. gada Mājokļu sabiedrību likumu vai vēlāku līdzvērtīgu tiesību aktu. Dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var atļaut tās daļas, kas veido līdzvērtīgu netiešu līdzdalību nekustamajā īpašumā, uzskatīt par tiešu līdzdalību nekustamajā īpašumā ar nosacījumu, ka šāda netieša līdzdalība ir īpaši reglamentēta attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos un, ieķīlājot tās kā nodrošinājumu, kreditoriem garantē līdzvērtīgu aizsardzību.

3. Šā panta 1. punkta 80) apakšpunktā minētais tirdzniecības finansējums parasti ir nepiešķirts un tam nepieciešama atbilstīga darījumu apliecinoša dokumentācija par katru izņemšanas pieprasījumu, tādējādi dodot iespēju atteikt finansējumu, ja rodas šaubas par kredītspēju vai darījumu apliecinošo dokumentāciju; tirdzniecības finansējuma riska darījumu atmaksāšana parasti ir neatkarīga no aizņēmēja, tā vietā finansējums tiek iegūts no naudas, kas saņemta no importētājiem vai rodas no pamatā esošo preču pārdošanas ieņēmumiem.

5. pants

Kredītriska kapitāla prasību specifiskās definīcijas

Trešās daļas II sadaļā piemēro šādas definīcijas:

1) "riska darījums" ir aktīvs vai ārpusbilances postenis;

2) "zaudējumi" ir ekonomiski zaudējumi, tostarp būtisks vērtības samazinājums, un būtiskas tiešās un netiešās izmaksas, kas saistītas ar instrumenta atgūšanu;

▼B

3) "paredzamie zaudējumi" jeb "EL" ir riska darījuma paredzamo zaudējumu apmēra vai atgūstamās vērtības samazinājuma attiecība pret neatmaksāto parāda summu saistību nepildīšanas brīdī, ja darījuma partnerim viena gada laikā iestāsies saistību nepildīšanas gadījums.

II SADAĻA

PRASĪBU PIEMĒROŠANAS LĪMENIS

1. NODAĻA

Prasību individuāla piemērošana

6. pants

Vispārējie principi

1. Iestādes Otrajā līdz Piektajā un Astotajā daļā noteiktās saistības izpilda individuāli.

►C2 2. Nevienai iestādei, kas ir vai nu meitasuzņēmums dalībvalstī, kur tā ir saņēmusi atļauju un tiek uzraudzīta, vai mātesuzņēmums, un nevienai iestādei, kura saskaņā ar 18. pantu ir iekļauta konsolidācijā, ◄ 89., 90. un 91. pantā noteiktās prasības nav jāizpilda individuāli.

►C2 3. Nevienai iestādei, kas ir vai nu mātesuzņēmums, vai meitasuzņēmums, un nevienai iestādei, kura saskaņā ar 18. pantu ir iekļauta konsolidācijā, ◄ Astotajā daļā noteiktās prasības nav jāizpilda individuāli.

4. Kredītiestādes un ieguldījumu brokeru sabiedrības, kas ir saņēmušas atļauju sniegt ieguldījumu pakalpojumus un darbības, kuras uzskaitītas Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 3.un 6. punktā, Sestajā daļā noteiktās saistības izpilda individuāli. Gaidot Komisijas saskaņā ar 508. panta 3. punktu izstrādāto pārskatu, kompetentās iestādes, ņemot vērā ieguldījumu brokeru sabiedrības darbības būtību, apjomu un sarežģītību, var tās atbrīvot no Sestajā daļā izklāstīto saistību izpildes.

5. Iestādes Septītajā daļā noteiktos pienākumus izpilda individuāli, tas neattiecas uz 95. panta 1. punktā un 96. panta 1. punktā minētajām ieguldījumu brokeru sabiedrībām un iestādēm, kurām kompetentās iestādes ir piemērojušas izņēmumu, kas precizēts 7. panta 1. vai 3. punktā.

7. pants

Prudenciālo prasību individuālas piemērošanas izņēmums

1. Kompetentās iestādes var izvēlēties nepiemērot 6. panta 1. punktu jebkuram iestādes meitasuzņēmumam, ja attiecīgajā dalībvalstī gan uz meitasuzņēmumu, gan iestādi attiecas atļauju piešķiršana un uzraudzība un ja meitasuzņēmums ir iekļauts tās iestādes, kas ir mātesuzņēmums, konsolidētajā uzraudzībā un ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi, lai nodrošinātu pašu kapitāla atbilstīgu sadalījumu starp mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu:

▼B

a) nepastāv un nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi, kas varētu kavēt mātesuzņēmumu veikt tūlītēju pašu kapitāla pārskaitīšanu vai saistību nokārtošanu;

b) vai nu mātesuzņēmums izpilda kompetentās iestādes prasības attiecībā uz meitasuzņēmuma piesardzīgu pārvaldību un ar kompetentās iestādes piekrišanu ir paziņojusi, ka garantē meitasuzņēmuma saistības, vai arī meitasuzņēmuma riski ir nebūtiski;

c) mātesuzņēmuma riska novērtēšanas, mērīšanas un kontroles procedūras attiecas arī uz meitasuzņēmumu;

d) mātesuzņēmumam ir vairāk nekā 50 % balsstiesību, kas saistītas ar meitasuzņēmuma akcijām, un/vai mātesuzņēmumam ir tiesības norīkot vai atcelt lielāko daļu meitasuzņēmuma vadības struktūras locekļu.

2. Kompetentās iestādes var īstenot šā panta 1. punktā minēto iespēju, ja mātesuzņēmums ir finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas izveidota tajā pašā dalībvalstī, kur iestāde, ja uz to attiecas tāda pati uzraudzība kā uz iestādēm un jo īpaši 11. panta 1. punktā noteiktie standarti.

3. Kompetentās iestādes var izvēlēties nepiemērot 6. panta 1. punktu dalībvalsts mātes iestādei, ja uz iestādi attiecas atbilstošās dalībvalsts atļaujas un uzraudzība un ja tā ir iekļauta konsolidētajā uzraudzībā, un ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi, lai nodrošinātu pašu kapitāla atbilstīgu sadalījumu starp mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumiem:

a) nepastāv un nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tūlītējai pašu kapitāla pārskaitīšanai vai saistību pret dalībvalsts mātes iestādi nokārtošanai;

b) uz dalībvalsts mātes iestādi attiecas konsolidētajai uzraudzībai atbilstīgas riska novērtēšanas, mērīšanas un kontroles procedūras.

Kompetentā iestāde, kas piemēro šo punktu, informē visu pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes.

8. pants

Likviditātes prasību individuālas piemērošanas izņēmums

1. Kompetentās iestādes var pilnībā vai daļēji nepiemērot Sesto daļu iestādei un visiem vai dažiem tās meitasuzņēmumiem Savienībā un uzraudzīt tās kā vienas likviditātes apakšgrupu, kamēr vien tie atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

a) mātes iestāde konsolidēti vai meitas iestāde subkonsolidēti ievēro Sestajā daļā noteiktos pienākumus;

▼B

b) mātes iestāde konsolidēti vai meitas iestāde subkonsolidēti vienmēr uzrauga un pārrauga visu to grupas vai apakšgrupas iestāžu likviditātes pozīcijas, uz kurām attiecina minēto nepiemērošanu, un nodrošina visu minēto iestāžu pietiekamu likviditātes līmeni;

c) iestādes ir noslēgušas līgumus, kas, ievērojot kompetento iestāžu prasības, paredz līdzekļu brīvu pārvietošanu starp tām, lai ļautu iestādēm pildīt to aktuālās individuālās un kopējās saistības;

d) nepastāv vai nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi, kas kavētu c) apakšpunktā minēto līgumu izpildi.

Komisija līdz 2014. gada 1. janvārim ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par jebkādiem juridiskiem šķēršļiem, kas var padarīt neiespējamu šā punkta pirmās daļas c) apakšpunkta piemērošanu, un tiek aicināta vajadzības gadījumā līdz 2015. gada 31. decembrim sagatavot tiesību akta priekšlikumu par to, kurus no šiem šķēršļiem novērst.

2. Kompetentās iestādes pilnībā vai daļēji var nepiemērot Sesto daļu iestādei un visiem vai dažiem tās meitasuzņēmumiem, ja visām vienas likviditātes apakšgrupas iestādēm ir atļauts veikt darbību tajā pašā dalībvalstī un ja ir izpildīti 1. punkta nosacījumi.

3. Ja vienas likviditātes apakšgrupas iestādes ir saņēmušas atļauju vairākās dalībvalstīs, 1. punktu piemēro tikai saskaņā ar 21. pantā noteikto procedūru un tikai iestādēm, kuru kompetentās iestādes vienojas par šādiem elementiem:

a) to veikts novērtējums par organizācijas atbilstību un par likviditātes riska pārvaldību visā vienas likviditātes apakšgrupā saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 86. pantā izklāstītajiem nosacījumiem;

b) vienas likviditātes apakšgrupā turēt nepieciešamo likvīdo aktīvu summu, atrašanās vietas un īpašumtiesību sadalījums;

c) tās likvīdo aktīvu minimālās summas noteikšana, kas jātur tām iestādēm, kurām nepiemēros Sesto daļu;

d) nepieciešamība noteikt stingrākus parametrus, nekā paredzēts Sestajā daļā;

e) neierobežota apmaiņa ar pilnīgu informāciju starp kompetentajām iestādēm.

f) pilnīga izpratne par tādas nepiemērošanas sekām.

▼B

►C2 4. Kompetentās iestādes 1., 2. un 3. punktu var piemērot arī iestādēm, kas ir dalībnieces vienā un tajā pašā institucionālajā aizsardzības shēmā, kura minēta 113. panta 7. punktā, ar noteikumu, ka tās atbilst visiem tajā noteiktajiem nosacījumiem, un citām iestādēm, ◄ kuru starpā valda 113. panta 6. punktā minētās attiecības, ar noteikumu, ka šīs iestādes atbilst visiem minētā punkta nosacījumiem. Tādā gadījumā kompetentās iestādes nosaka vienu no iestādēm, kurai netiek piemērota Sestā daļa, pamatojoties uz vienas likviditātes apakšgrupas visu iestāžu konsolidēto finanšu stāvokli.

5. Ja saskaņā ar 1. vai 2. punktu ir paredzēta nepiemērošana, kompetentās iestādes vienas likviditātes apakšgrupas līmenī var arī piemērot Direktīvas 2013/36/ES 86. pantu vai tā daļas un atteikties no Direktīvas 2013/ 36/ES 86. panta vai tā daļu individuālas piemērošanas.

9. pants

Individuālas konsolidēšanas metode

1. Ievērojot šā panta 2. un 3. punktu, kā arī Direktīvas 2013/36/ES 144. panta 3. punktu, kompetentās iestādes, izskatot katru gadījumu atsevišķi, var atļaut mātes iestādēm iekļaut 6. panta 1. punktā paredzētajā prasības aprēķinā meitasuzņēmumus, kuri atbilst 7. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkta nosacījumiem un kuru būtiskie riska darījumi vai saistības ir darījumi ar un saistības pret šo mātes iestādi.

2. Šā panta 1. punktā noteikto procedūru atļauj vienīgi tad, ja mātes iestāde sniedz kompetentajai iestādei pilnīgu skaidrojumu par apstākļiem un pasākumiem, tostarp juridiskiem pasākumiem, kas nodrošina, ka nepastāv un nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tūlītējai pašu kapitāla pārskaitīšanai vai savlaicīgai meitasuzņēmuma saistību pret mātesuzņēmumu nokārtošanai.

3. Ja kompetentā iestāde īsteno 1. punktā paredzēto rīcības brīvību, tā regulāri un ne retāk kā reizi gadā informē visu pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes par 1. punkta piemērošanu un par 2. punktā minētajiem apstākļiem un pasākumiem. Ja meitasuzņēmums atrodas kādā trešā valstī, tad kompetentās iestādes to pašu informāciju sniedz arī šīs trešās valsts kompetentajām iestādēm.

10. pants

Nepiemērošana kredītiestādēm, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei

1. Kompetentās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem var izlemt daļēji vai pilnībā nepiemērot Otrās līdz Astotās daļas prasības vienai vai vairākām kredītiestādēm, kas atrodas tajā pašā dalībvalstī un kas ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, kura tās uzrauga un kura veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

▼B

a) centrālās iestādes un radniecīgo iestāžu saistības ir solidāras vai centrālā iestāde pilnībā garantē tās radniecīgo iestāžu saistības;

b) centrālās iestādes un visu radniecīgo iestāžu maksātspēju un likviditāti uzrauga kā vienotu veselumu, pamatojoties uz šo iestāžu konsolidētiem pārskatiem;

c) centrālās iestādes vadība ir pilnvarota dot rīkojumus radniecīgo iestāžu vadībai.

▼C2

Dalībvalstis var saglabāt un izmantot spēkā esošos valsts tiesību aktus attiecībā uz pirmajā daļā minēto nepiemērošanu tiktāl, ciktāl tā nav pretrunā ar šo regulu vai Direktīvu 2013/36/ES.

▼B

2. Ja kompetentās iestādes ir pārliecinājušās, ka 1. punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, un ja radniecīgās iestādes pilnībā garantē centrālās iestādes saistības, kompetentās iestādes centrālajai iestādei var nepiemērot individuāli Otro līdz Astoto daļu.

2. NODAĻA

Prudenciālā konsolidācija

1. iedaļa

Konsolidēta prasību piemērošana

11. pants

Vispārēja pieeja

1. Ciktāl un kā tas paredzēts 18. pantā, dalībvalsts mātes iestādes ievēro Otrās līdz Ceturtās daļas un Septītās daļas prasības, pamatojoties uz to konsolidēto finanšu stāvokli. Mātesuzņēmumi un to meitasuzņēmumi, kuriem piemēro šo regulu, izveido atbilstošu organizatorisko struktūru un ievieš pienācīgus iekšējās kontroles mehānismus, lai nodrošinātu, ka konsolidācijai nepieciešamie dati tiek atbilstīgi apstrādāti un pārsūtīti. Jo īpaši, tie nodrošina, lai pienācīgas konsolidācijas nodrošināšanas pasākumus, procedūras un mehānismus īstenotu meitasuzņēmumi, kuriem šo regulu nepiemēro.

2. Ciktāl un kā tas paredzēts 18. pantā, iestādes, kuras kontrolē dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai dalībvalsts mātes jaukta pārvaldītājsabiedrība, ievēro Otrās līdz Ceturtās daļas un Septītās daļas saistības, pamatojoties uz šīs finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidēto finanšu stāvokli.

Ja mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība kontrolē vairāk nekā vienu iestādi, šā punkta pirmo daļu piemēro tikai iestādei, uz kuru saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 111. pantu attiecas konsolidētā uzraudzība.

▼B

►C2 3. ES mātes iestādes, iestādes, ko kontrolē ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, un iestādes, ko kontrolē ES mātes jaukta pārvaldītājsabiedrība, ievēro Sestajā daļā noteiktās saistības, pamatojoties uz šīs mātes iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas pārvaldītājsabiedrības konsolidēto finanšu stāvokli, ja grupa ietver vienu vai vairākas kredītiestādes vai ieguldījumu brokeru sabiedrības, kuras ir saņēmušas atļauju sniegt ieguldījumu pakalpojumus un darbības, kas uzskaitītas Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 3. un 6. punktā. Gaidot Komisijas saskaņā ar šīs regulas 508. panta 2. punktu ◄ izstrādāto pārskatu, un ja grupa ietver tikai ieguldījumu brokeru sabiedrības, kompetentās iestādes, ņemot vērā ieguldījumu brokeru sabiedrību darbību būtību, apjomu un sarežģītību, var tās atbrīvot no Sestajā daļā izklāstīto saistību konsolidētas izpildes.

4. Ja piemēro 10. pantu, minētajā pantā norādītā centrālā iestāde ievēro Otrās līdz Astotās daļas prasības, pamatojoties uz centrālās iestādes kopējo konsolidēto finanšu stāvokli, ko veido centrālā iestāde kopā ar tās radniecīgajām iestādēm.

5. Papildus 1. līdz 4. punktā noteiktajām prasībām un neskarot citus šīs regulas un Direktīvas 2013/36/ES noteikumus, kad to pamato uzraudzības mērķi iestādes riska iezīmju vai kapitāla struktūras dēļ, vai ja dalībvalstis pieņem valsts tiesību aktus, kuros prasīta darbību strukturāla nošķiršana banku grupā, kompetentās iestādes var prasīt, lai strukturāli nošķirtās iestādes subkonsolidēti ievēro prasības, kas noteiktas šīs regulas Otrajā līdz Ceturtajā daļā un Sestajā līdz Astotajā daļā un Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļā.

Pirmajā daļā noteiktās pieejas piemērošana neskar efektīvu konsolidēto uzraudzību un tā nerada nedz nesamērīgu negatīvu ietekmi uz citu dalībvalstu vai Savienību kopumā visu finanšu sistēmu vai tās daļām, nedz veido vai rada šķēršļus iekšējā tirgus darbībai.

12. pants

Finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta pārvaldītājsabiedrība, kam ir gan meitas kredītiestāde, gan meitas ieguldījumu brokeru sabiedrība

Ja finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai pārvaldītājsabiedrībai kā meitasuzņēmumam ir vismaz viena kredītiestāde un viena ieguldījumu brokeru sabiedrība, tad prasības, kuras piemēro, pamatojoties uz finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas pārvaldītājsabiedrības konsolidēto finanšu stāvokli, piemēro kredītiestādei.

▼B

13. pants

Konsolidēta informācijas atklāšanas prasību piemērošana

1. ES mātes iestādes ievēro Astotajā daļā noteiktās saistības, pamatojoties uz savu konsolidēto finanšu stāvokli.

ES mātes iestāžu būtiski meitasuzņēmumi un tā meitasuzņēmumi, kas ir būtiski to vietējam tirgum, atklāj 437., 438., 440., 442., 450., 451. un 453. pantā norādīto informāciju individuāli vai subkonsolidēti.

2. Iestādes, kuras kontrolē ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, ievēro Astotajā daļā noteiktās saistības, pamatojoties uz šīs finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidēto finanšu stāvokli.

ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrību vai ES mātes jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību būtiska meitasuzņēmuma un tā meitasuzņēmumi, kas ir būtiski to vietējam tirgum, atklāj 437. un 438., 440., 442., 450., 451. un 453. pantā norādīto informāciju individuāli vai subkonsolidēti.

3. Šā panta 1. un 2. punkts nedz pilnībā, nedz daļēji netiek piemērots ES mātes iestādēm un iestādēm, ko kontrolē ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, ciktāl mātesuzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, tos jau ir iekļāvis līdzvērtīgā konsolidācijas līmenī atklātā informācijā.

4. Ja piemēro 10. pantu, šajā pantā minētā centrālā iestāde ievēro Astotās daļas prasības, pamatojoties uz centrālās iestādes konsolidēto finanšu stāvokli. Centrālajai iestādei piemēro 18. panta 1. punktu, savukārt radniecīgās iestādes uzskata par centrālās iestādes meitasuzņēmumiem.

14. pants

Piektās daļas prasību konsolidēta piemērošana

1. Mātesuzņēmumi un to meitasuzņēmumi, uz kuriem attiecas šī regula, Piektajā daļā noteiktās saistības izpilda konsolidēti vai subkonsolidēti, lai nodrošinātu, ka to pasākumi, procedūras un mehānismi ir konsekventi un pienācīgi saskaņoti un ka ir iespējams sniegt jebkurus datus un informāciju, kas nepieciešami uzraudzības mērķiem. Konkrētāk, tiem ir jānodrošina, lai meitasuzņēmumi, uz kuriem šī regula neattiecas, īsteno pasākumus, procedūras un mehānismus, lai nodrošinātu atbilstību minētajiem noteikumiem.

2. Iestādes piemēro papildu riska pakāpi saskaņā ar 407. pantu, kad tās konsolidēti vai subkonsolidēti piemēro 92. pantu, ja trešā valstī uzņēmējdarbību veicošas sabiedrības līmenī, kura ir ietverta konsolidēšanā saskaņā ar 18. pantu, ir pārkāptas 405. vai 406. panta prasības un ja pārkāpums ir būtisks saistībā ar grupas vispārējo riska profilu.

▼B

3. Saistības, kas izriet no Piektās daļas un kas attiecas uz meitasuzņēmumiem, uz kurām šī regula neattiecas, nav piemērojamas, ja ES mātes iestādes vai iestādes, kuras kontrolē ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, vai ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, var kompetentajām iestādēm pierādīt, ka Piektās daļas piemērošana ir nelikumīga saskaņā ar tās trešās valsts tiesību aktiem, kurā meitasuzņēmums veic uzņēmējdarbību.

15. pants

Izņēmums attiecībā uz pašu kapitāla prasību konsolidētu piemērošanu ieguldījumu brokeru sabiedrību grupām

▼C2

1. Konsolidētās uzraudzības iestāde var, izskatot katru gadījumu atsevišķi, izlemt konsolidēti nepiemērot šīs regulas Trešo daļu un Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļas 4. nodaļu, ar šādiem nosacījumiem:

a) katras grupas ES ieguldījumu brokeru sabiedrības kopējās riska darījumu vērtības aprēķināšanai izmanto 95. panta 2. punktā vai 96. panta 2. punktā minēto alternatīvo metodi;

b) visas grupas ieguldījumu brokeru sabiedrības ietilpst 95. panta 1. punktā vai 96. panta 1. punktā minētajās kategorijās;

c) katra grupas ES ieguldījumu brokeru sabiedrība individuāli izpilda 95. vai 96. panta prasības un vienlaicīgi atskaita no sava pirmā līmeņa pamata kapitāla jebkuras iespējamās saistības par labu ieguldījumu brokeru sabiedrībām, finanšu iestādēm, aktīvu pārvaldīšanas sabiedrībām un palīgpakalpojumu uzņēmumiem, kurus pretējā gadījumā konsolidētu;

d) jebkurai finanšu pārvaldītājsabiedrībai, kura ir dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība kādai grupas ieguldījumu brokeru sabiedrībai, ir vismaz tāds pašu kapitāla apjoms, kas šeit definēts kā elementu summa, kas izriet no šīs regulas 26. panta 1. punktā, 51. panta 1. punktā un 62. panta 1. punktā minētajiem posteņiem, kas ir pietiekams lai aptvertu šādu elementu summu:

▼B

i) pilnu bilances vērtību summa jebkurām līdzdalībām, pakārtotiem prasījumiem un instrumentiem, kas norādīti minētās regulas 36. panta 1. punkta h) un i) apakšpunktā, 56. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā, kā arī 66. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā, ieguldījumu brokeru sabiedrībās, finanšu iestādēs, aktīvu pārvaldīšanas sabiedrībās un palīgpakalpojumu uzņēmumos, ko pretējā gadījumā konsolidētu, un

ii) kopējais iespējamo saistību apjoms par labu ieguldījumu brokeru sabiedrībām, finanšu iestādēm, aktīvu pārvaldīšanas sabiedrībām un palīgpakalpojumu uzņēmumiem, ko pretējā gadījumā konsolidētu;

▼B

e) grupa neietver kredītiestādes.

Ja pirmās daļas nosacījumi ir izpildīti, katrai ES ieguldījumu brokeru sabiedrībai ir sistēmas, lai grupas ietvaros uzraudzītu un kontrolētu visu finanšu pārvaldītājsabiedrību, ieguldījumu brokeru sabiedrību, finanšu iestāžu, aktīvu pārvaldīšanas sabiedrību un palīgpakalpojumu uzņēmumu kapitāla avotus un finansējumu.

2. Kompetentās iestādes var šādu nepiemērošanu attiecināt arī tad, ja finanšu pārvaldītājsabiedrībām ir mazāka pašu kapitāla summa, nekā aprēķināts saskaņā ar 1. punkta d) apakšpunktu, taču ne zemāka par individuāli noteikto pašu kapitāla summu ieguldījumu brokeru sabiedrībām, finanšu iestādēm, aktīvu pārvaldīšanas sabiedrībām un palīgpakalpojumu uzņēmumiem, ko pretējā gadījumā konsolidētu, un ieguldījumu brokeru sabiedrību kopējo iespējamo saistību apmēru par labu finanšu iestādēm, aktīvu pārvaldīšanas sabiedrībām un palīgpakalpojumu uzņēmumiem, ko pretējā gadījumā konsolidētu. Šā punkta vajadzībām trešo valstu ieguldījumu brokeru sabiedrību, finanšu iestāžu, aktīvu pārvaldīšanas sabiedrību un palīgpakalpojumu uzņēmumu pašu kapitāla prasība ir nosacīta pašu kapitāla prasība.

16. pants

Sviras rādītāja prasību konsolidētas piemērošanas izņēmums attiecībā uz ieguldījumu brokeru sabiedrību grupām

Ja visas ieguldījumu brokeru sabiedrību grupas sabiedrības, tostarp mātesuzņēmums, ir ieguldījumu brokeru sabiedrības, kurām Septītās daļas prasības nepiemēro individuāli atbilstīgi 6. panta 5. punktam, mātes ieguldījumu brokeru sabiedrība var izvēlēties nepiemērot Septītās daļas prasības konsolidēti.

17. pants

Tādu ieguldījumu brokeru sabiedrību uzraudzība, kam konsolidēti nepiemēro pašu kapitāla prasības

1. Grupā ietilpstošas ieguldījumu brokeru sabiedrības, uz kurām attiecina 15. pantā noteikto izņēmumu, ziņo kompetentajām iestādēm par riskiem, kas varētu apdraudēt to finansiālo stāvokli, tostarp riskus, kuri saistīti ar to pašu kapitāla, iekšējā kapitāla un piesaistītā finansējuma struktūru un avotiem.

2. Ja kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par ieguldījumu brokeru sabiedrības uzraudzību, konsolidēti nepiemēro prudenciālās uzraudzības pienākumu, kā paredzēts 15. pantā, tās veic citus piemērotus pasākumus, lai uzraudzītu visas grupas, tostarp visu uzņēmumu, kuri neatrodas dalībvalstī, riskus, jo īpaši lielos riska darījumus.

3. Ja kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, konsolidēti nepiemēro pašu kapitāla prasības, kā paredzēts 15. pantā, Astotās daļas prasības piemēro individuāli.

▼B

2. iedaļa

Prudenciālās konsolidācijas metodes

18. pants

Prudenciālās konsolidācijas metodes

1. Iestādes, kam ir jāpilda 1. iedaļas prasības, pamatojoties uz to konsolidēto finanšu stāvokli, pilnībā konsolidē visas iestādes un finanšu iestādes, kuras ir to meitasuzņēmumi vai – attiecīgā gadījumā – tās pašas mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai tās pašas mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumi. Šā panta 2.līdz 8. punktu nepiemēro, ja, pamatojoties uz iestādes konsolidēto finanšu stāvokli, ir piemērojama Sestā daļa.

2. Tomēr kompetentās iestādes var, izskatot katru gadījumu atsevišķi, atļaut proporcionālu konsolidāciju saskaņā ar kapitāla daļu, kas mātesuzņēmumam ir meitasuzņēmumā. Proporcionālu konsolidāciju var atļaut tikai tad, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) mātesuzņēmuma atbildība ir ierobežota ar kapitāla daļu, kas mātesuzņēmumam ir meitasuzņēmumā, ņemot vērā citu akcionāru vai dalībnieku atbildību;

b) šo pārējo akcionāru vai dalībnieku maksātspēja ir apmierinoša;

c) pārējo akcionāru vai dalībnieku atbildība ir skaidri noteikta juridiski saistošā veidā.

3. Ja uzņēmumus saista attiecības Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punkta nozīmē, kompetentās iestādes nosaka to, kā veicama konsolidācija.

4. Konsolidētās uzraudzības iestāde prasa, lai proporcionāli saskaņā ar to turēto kapitāla daļu tiktu konsolidēta dalība iestādēs vai finanšu iestādēs, ko pārvalda kāda konsolidācijā iekļauts uzņēmums kopā ar vienu vai vairākiem uzņēmumiem, kas nav iekļauti konsolidācijā, ja minēto uzņēmumu atbildība ir ierobežota un attiecas tikai uz to turēto kapitālu.

5. ►C2 Tādas dalības vai kapitāla saikņu gadījumos, kas nav minētas 1. un 4. punktā, kompetentās iestādes nosaka, ◄ vai un kā ir veicama konsolidācija. Konkrētāk, tās var pieļaut vai pieprasīt pašu kapitāla metodes izmantojumu. Tomēr šī metode nenozīmē attiecīgo uzņēmumu iekļaušanu konsolidētajā uzraudzībā.

6. Kompetentās iestādes nosaka, vai un kā ir veicama konsolidācija šādos gadījumos:

a) ja pēc kompetento iestāžu atzinuma iestādei ir būtiska ietekme vienā vai vairākās iestādēs vai finanšu iestādēs, bet tai nav dalības vai citu kapitāla saikņu šajās iestādēs; un

▼B

b) ja divām vai vairāk iestādēm vai finanšu iestādēm ir viena vadība, kas nav vadība, kura izveidota saskaņā ar dibināšanas dokumentiem vai statūtiem.

Konkrētāk, kompetentās iestādes var atļaut vai prasīt pielietot Direktīvas 83/349/EEK 12. pantā paredzētās metodes. Tomēr šī metode nenozīmē attiecīgo uzņēmumu iekļaušanu konsolidētajā uzraudzībā.

7. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai paredzētu nosacījumus, saskaņā ar kādiem veic konsolidāciju šā panta 2.–6. punktā minētajos gadījumos.

EBI līdz 2016. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

8. Ja konsolidētā uzraudzība ir noteikta saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 111. pantu, palīgpakalpojumu uzņēmumus un aktīvu pārvaldīšanas sabiedrības, kā tās definētas Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 5. punktā, iekļauj konsolidācijā šajā pantā noteiktajos gadījumos un saskaņā ar tajā noteiktajām metodēm.

3. iedaļa

Prudenciālās konsolidācijas darbības joma

19. pants

Sabiedrības, ko neietver prudenciālās konsolidācijas darbības jomā

1. Iestāde, finanšu iestāde vai palīgpakalpojumu uzņēmums, kas ir meitasuzņēmums vai uzņēmums, kurā ir dalība, nav jāiekļauj konsolidācijā, ja attiecīgā uzņēmuma aktīvu un ārpusbilances posteņu kopējā vērtība nepārsniedz mazāko no šiem rādītājiem:

a) EUR 10 miljoni;

b) 1 % no mātesuzņēmuma vai uzņēmuma, kam ir dalība, aktīvu un ārpusbilances posteņu kopējās vērtības.

2. Kompetentās iestādes, kas atbild par konsolidētās uzraudzības īstenošanu saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 111. pantu, var, izskatot katru gadījumu atsevišķi, nolemt, ka nav nepieciešams konsolidācijā iekļaut iestādi, finanšu iestādi vai palīgpakalpojumu uzņēmumu, kurš ir meitasuzņēmums vai kurā ir dalība:

a) ja attiecīgais uzņēmums atrodas kādā trešā valstī, kur pastāv juridiski šķēršļi nepieciešamās informācijas nodošanai;

▼C2

b) ja attiecīgais uzņēmums ir nebūtisks, ņemot vērā iestāžu uzraudzības mērķus;

▼B

c) ja par konsolidētās uzraudzības īstenošanu atbildīgās kompetentās iestādes uzskata, ka attiecīgā uzņēmuma finanšu stāvokļa konsolidācija būtu neatbilstīga vai maldinoša kredītiestāžu uzraudzības mērķu ziņā.

3. Ja gadījumos, kas minēti 1. punktā un 2. punkta b) apakšpunktā, tajos minētajiem kritērijiem atbilst vairāki uzņēmumi, tos tomēr iekļauj konsolidācijā, ciktāl kopā tie ir būtiski, ņemot vērā noteiktos mērķus.

20. pants

Kopēji lēmumi par prudenciālajām prasībām

1. Kompetentās iestādes sadarbojas, pilnībā apspriežoties:

a) attiecībā uz pieteikumiem 143. panta 1. punktā, 151. panta 4. un 9. punktā, 283. pantā, 312. panta 2. punktā, un 363. pantā minēto atļauju saņemšanai, kurus attiecīgi iesniedz ES mātes iestāde un tās meitasuzņēmumi, vai ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumi kopīgi, lai lemtu par pieprasītās atļaujas izsniegšanu vai neizsniegšanu un lai paredzētu noteikumus un nosacījumus, ja tādi būtu, kuriem būtu jāattiecas uz šādu atļauju;

b) lai noteiktu, vai ir izpildīti grupas iekšējās īpašās procedūras kritēriji, kā minēts 422. panta 9. punkta un 425. panta 5. punkta noteikumos, kurus papildina EBI regulatīvie tehniskie standarti, kas minēti 422. panta 10. punktā un 425. panta 6. punktā.

Pieteikumus iesniedz vienīgi konsolidētās uzraudzības iestādei.

Šīs regulas 312. panta 2. punktā minētajā pieteikumā ir iekļauts tās metodikas apraksts, kuru izmanto, lai iedalītu operacionālā riska kapitālu starp dažādām grupas sabiedrībām. Pieteikumā norāda, vai un kādu diversifikācijas ietekmi paredzēts ņemt vērā riska mērīšanas sistēmā.

2. Kompetentās iestādes veic visus iespējamos pasākumus, lai sešos mēnešos panāktu kopēju lēmumu par:

a) 1. punkta a) apakšpunktā minēto pieteikumu;

b) 1. punkta b) apakšpunktā minēto kritēriju novērtēšanu un īpašās procedūras noteikšanu;

▼B

Šo kopīgo lēmumu izklāsta dokumentā, kurā iekļauts pilnīgi pamatots lēmums, un 1. punktā minētā kompetentā iestāde to nosūta pieteikuma iesniedzējam.

3. Šā panta 2. punktā minētais periods sākas:

a) dienā, kad konsolidētās uzraudzības iestāde ir saņēmusi pilnīgu 1. punkta a) apakšpunktā minēto pieteikumu; konsolidētās uzraudzības iestāde šo pieteikumu nekavējoties pārsūta citām iesaistītajām kompetentajām iestādēm;

b) dienā, kad kompetentās iestādes saņem konsolidētās uzraudzības iestādes sagatavoto pārskatu par grupas dalībnieku saistībām grupas iekšienē.

4. Ja kompetentās iestādes sešu mēnešu laikā nepieņem kopēju lēmumu, konsolidētās uzraudzības iestāde pieņem pati savu lēmumu par 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanu. Konsolidētās uzraudzības iestādes lēmums neierobežo kompetento iestāžu pilnvaras, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 105. pantu.

Šo lēmumu izklāsta dokumentā, kurā iekļauts pilnīgi pamatots lēmums, un tajā ņem vērā pārējo kompetento iestāžu viedokļus un atrunas, kas izteiktas sešu mēnešu termiņā.

Konsolidētās uzraudzības iestāde lēmumu izsniedz ES mātes iestādei, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai ES mātes jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai un citām kompetentām iestādēm.

Ja sešu mēnešu termiņa beigās kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir nodevusi jautājumu EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, konsolidētās uzraudzības iestāde atliek lēmumu par šā panta 1. punkta a) apakšpunkta jautājumiem un gaida jebkādu lēmumu, ko EBI par tās lēmumu var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam. Sešu mēnešu termiņu uzskata par samierināšanas termiņu šīs regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc sešu mēnešu termiņa beigām vai pēc kopēja lēmuma pieņemšanas.

5. Ja kompetentās iestādes sešu mēnešu laikā nepieņem kopēju lēmumu, kompetentā iestāde, kas ir atbildīga par meitasuzņēmuma individuālu uzraudzību, lēmumu par 1. punkta b) apakšpunktu pieņem pati.

Šo lēmumu izklāsta dokumentā, kurā iekļauts pilnīgi pamatots lēmums, un tajā ņem vērā pārējo kompetento iestāžu viedokļus un atrunas, kas paustas sešu mēnešu termiņā.

Lēmums tiek darīts zināms konsolidētās uzraudzības iestādei, kura informē ES mātes iestādi, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrību vai ES mātes jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību.

▼B

Ja sešu mēnešu termiņa beigās konsolidētās uzraudzības iestāde saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu ir nodevusi jautājumu EBI, kompetentā iestāde, kas ir atbildīga par meitasuzņēmuma uzraudzību individuāli, atliek savu lēmumu par šā panta 1. punkta b) apakšpunktu un gaida jebkādu lēmumu, ko EBI par tās lēmumu var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam. Sešu mēnešu termiņu uzskata par samierināšanas termiņu šīs regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc sešu mēnešu termiņa beigām vai pēc kopēja lēmuma pieņemšanas.

6. Ja ES mātes iestāde un tās meitasuzņēmumi, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumi vienoti izmanto 312. panta 2. punktā minēto attīstītās mērīšanas pieeju vai 143. pantā minēto uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju (IRB pieeju), kompetentās iestādes ļauj kvalifikācijas kritērijus (kuri attiecīgi izklāstīti 321. un 322. pantā vai Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļas 6. iedaļā) izpildīt mātesuzņēmumam kopā ar tā meitasuzņēmumiem tā, lai tas atbilstu grupas struktūrai un tās risku pārvaldības sistēmām, procedūrām un metodikām.

7. Šā panta 2., 4. un 5. punktā minētos lēmumus atzīst par galīgiem un tos piemēro attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes.

8. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu kopējo lēmumu pieņemšanas procesu, kas minēts 1. punkta a) apakšpunktā, attiecībā uz pieteikumiem atļaujām, kuras minētas 143. panta 1. punktā, 151. panta 4. un 9. punktā, 283. panta 2. punktā un 363. pantā, lai atvieglotu kopēju lēmumu pieņemšanu.

EBI līdz 2014. gada 31. decembrim iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

21. pants

Kopēji lēmumi par likviditātes prasību piemērošanas līmeni

1. Saņemot pieprasījumu no ES mātes iestādes, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai no ES mātes iestādes, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības subkonsolidēti meitasuzņēmumi, konsolidētās uzraudzības iestāde un kompetentās iestādes, kuras atbildīgas par ES mātes iestādes, ES mātes finanšu

▼B

pārvaldītājsabiedrības vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumu uzraudzību dalībvalstīs, veic visus to kompetencē esošos pasākumus, lai panāktu tādu kopēju lēmumu par to, vai ir ievēroti 8. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunkta nosacījumi, kurā ir noteikta vienas likviditātes apakšgrupa, kam piemērojams 8. pants.

Kopējo lēmumu pieņem sešu mēnešu laikā pēc tam, kad konsolidētās uzraudzības iestāde ir iesniegusi pārskatu, kurā noteiktas vienas likviditātes apakšgrupas, pamatojoties uz 8. panta kritērijiem. Ja šo sešu mēnešu laikā rodas domstarpības, konsolidētās uzraudzības iestāde pēc jebkuras citas iesaistītās kompetentās iestādes pieprasījuma konsultējas ar EBI. Konsolidētās uzraudzības iestāde var apspriesties ar EBI pēc pašas iniciatīvas.

Kopējā lēmumā var būt iekļauti arī ierobežojumi attiecībā uz likvīdo aktīvu atrašanās vietu un īpašumtiesībām, un tajā var būt noteikts minimālais likvīdo aktīvu apjoms šajās iestādēs, kuram nav jāpiemēro Sestā daļa.

Kopējo lēmumu izklāsta dokumentā, kurā ir iekļauts pilnībā pamatots lēmums, kuru konsolidētās uzraudzības iestāde iesniedz likviditātes apakšgrupas mātes iestādei.

2. Ja kopējs lēmums netiek pieņemts sešu mēnešu laikā, katra kompetentā iestāde, kas ir atbildīga par individuālu uzraudzību, pieņem pati savu lēmumu.

Tomēr jebkura kompetentā iestāde var šo sešu mēnešu laikā vērsties pie EBI ar jautājumu par to, vai ir izpildīti 8. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunkta nosacījumi. Šādā gadījumā EBI var īstenot savu nesaistošo starpnieka funkciju saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta c) apakšpunktu un visas iesaistītās kompetentās iestādes atliek savus lēmumus un gaida nesaistošās starpnieka funkcijas rezultātus. Ja starpniecības laikā kompetentās iestādes nepanāk vienošanos trīs mēnešu laikā, katra kompetentā iestāde, kas atbildīga par individuālo uzraudzību, pieņem pati savu lēmumu, ņemot vērā ieguvumu un risku samērīgumu mātes iestādes dalībvalsts līmenī un ieguvumu un risku samērīgumu meitasuzņēmumi dalībvalsts līmenī. Jautājumu nenodod EBI pēc sešu mēnešu termiņa beigām vai pēc kopēja lēmuma pieņemšanas.

Šā panta 1. punktā minētais kopējais lēmums un šā punkta otrajā daļā minētie lēmumi ir saistoši.

3. Jebkura kompetentā iestāde domstarpību gadījumā var arī šo sešu mēnešu laikā apspriesties ar EBI par 8. panta 3. punkta a) līdz d) apakšpunkta nosacījumiem. Šajā gadījumā EBI var īstenot savu nesaistošo starpnieka funkciju saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta c) apakšpunktu un visas iesaistītās kompetentās iestādes atliek savus lēmumus un gaida nesaistošās starpniecības procesa rezultātus. Ja starpniecības procesā kompetentās iestādes nepanāk vienošanos trīs mēnešu laikposmā, katra kompetentā iestāde, kas atbildīga par individuālu uzraudzību, pieņem pati savu lēmumu.

▼B

22. pants

Subkonsolidācija trešās valstīs esošu sabiedrību gadījumos

►C2 Meitas iestādes piemēro 89. līdz 91. pantā un Trešajā un Ceturtajā daļā noteiktās prasības, pamatojoties uz to subkonsolidēto finanšu stāvokli ◄ ja šīm iestādēm vai mātesuzņēmumam (ja tas ir finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība) trešā valstī ir meitasuzņēmumi, kas ir iestādes vai finanšu iestādes, vai ja tiem ir dalība šādos uzņēmumos.

23. pants

Uzņēmumi trešās valstīs

Lai konsolidēti īstenotu uzraudzību saskaņā ar šo nodaļu, termini "ieguldījumu brokeru sabiedrība", "kredītiestāde" un "finanšu iestāde", un "iestāde" attiecas arī uz uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs un kas, ja tie veiktu uzņēmējdarbību Savienībā, atbilstu minēto terminu definīcijām 4. pantā. Terminu "iestāde" piemēro arī uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, kas, ja tie veiktu uzņēmējdarbību Savienībā, atbilstu termina "kredītiestāde" vai termina "ieguldījumu brokeru sabiedrība" definīcijai.

24. pants

Aktīvu un ārpusbilances posteņu vērtējums

1. Aktīvu un ārpusbilances posteņu vērtējumu veic saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentās iestādes var prasīt, ka iestādes veic aktīvu un ārpusbilances posteņu vērtējumu un pašu kapitāla noteikšanu saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, ko piemēro atbilstoši Regulai (EK) Nr. 1606/2002.

OTRĀ DAĻA

PAŠU KAPITĀLS

I SADAĻA

PAŠU KAPITĀLA ELEMENTI

1. NODAĻA

Pirmā līmeņa kapitāls

25. pants

Pirmā līmeņa kapitāls

Iestādes pirmā līmeņa kapitālu veido iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla un pirmā līmeņa papildu kapitāla summa.

▼B

2. NODAĻA

Pirmā līmeņa pamata kapitāls

1. iedaļa

Pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņi un instrumenti

26. pants

Pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņi

1. Iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņus veido:

a) kapitāla instrumenti, ar noteikumu, ka ir izpildīti 28. pantā vai, attiecīgā gadījumā, 29. pantā izklāstītie nosacījumi;

b) akciju emisijas uzcenojuma konti, kas saistīti ar a) apakšpunktā minētajiem instrumentiem;

c) nesadalītā peļņa;

d) citi uzkrātie ienākumi, kas netiek atspoguļoti peļņas vai zaudējumu aprēķinā;

e) citas rezerves;

f) rezerves vispārējiem banku riskiem.

Šā punkta c) līdz f) apakšpunktos uzskaitītos posteņus atzīst par pirmā līmeņa pamata kapitālu tikai tad, ja tie iestādei ir pieejami neierobežotai un tūlītējai izmantošanai, lai segtu riskus vai zaudējumus, līdzko tie ir radušies;

2. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkta vajadzībām iestādes var pirmā līmeņa pamata kapitālā ietvert starpposma vai gada beigu peļņu, pirms iestāde ir pieņēmusi oficiālu lēmumu, ar ko apstiprina iestādes galīgo gada peļņu vai zaudējumus, taču tam ir vajadzīga kompetentās iestādes iepriekšēja atļauja. Kompetentā iestāde piešķir atļauju, ja ir atbilstība šādiem nosacījumiem:

a) šo peļņu ir pārbaudījušas no iestādes neatkarīgas personas, kas ir atbildīgas par šīs iestādes pārskatu revīziju;

b) iestāde ir kompetentajai iestādei pārliecinoši pierādījusi, ka no šīs peļņas apmēra ir atskaitītas jebkādas paredzamas maksas vai dividendes.

Iestādes starpposma vai gada beigu peļņas pārbaude nodrošina pietiekamu pārliecību, ka šī peļņa ir novērtēta saskaņā ar piemērojamā grāmatvedības regulējumā noteiktajiem principiem.

▼B

3. Kompetentās iestādes novērtē, vai pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu emisijas atbilst kritērijiem, kas noteikti 28. pantā vai, attiecīgā gadījumā, 29. pantā. ►C1 Kas attiecas uz emisijām pēc 2013. gada 28. jūnija, iestādes ◄ klasificē kapitāla instrumentus par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem tikai pēc tam, kad atļauju ir piešķīrušas kompetentās iestādes, kuras var konsultēties ar EBI.

Attiecībā uz kapitāla instrumentiem, izņemot valsts atbalstu, ja kompetentā iestāde ir apstiprinājusi, ka ir atbilstīgi tos klasificēt kā Pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus, bet kuriem, pēc EBI uzskata, ir ļoti sarežģīti pārbaudīt atbilstību 28. pantā vai, attiecīgā gadījumā, 29. pantā izklāstītajiem kritērijiem, kompetentās iestādes paskaidro EBI sava lēmuma iemeslus.

Pamatojoties uz katras kompetentās iestādes sniegto informāciju, EBI sagatavo, uztur un publicē sarakstu ar visiem kapitāla instrumentu veidiem, kuri katrā dalībvalstī atbilst pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem. ►C1 EBI minēto sarakstu sagatavo un pirmo reizi publicē līdz 2013. gada 28. jūlijam. ◄

EBI var pēc 80. pantā noteiktā pārbaudes procesa un, ja pastāv vērā ņemamas liecības par to, ka minētie instrumenti neatbilst kritērijiem, kas noteikti 28. pantā vai, attiecīgā gadījumā, 29. pantā, ►C1 nolemt no saraksta izņemt kapitāla instrumentus, kuri nav valsts atbalsts un kuri ir emitēti pēc 2013. gada 28. jūnija, ◄ un nāk klajā ar attiecīgu paziņojumu.

4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, kuros precizē jēdziena "paredzams" nozīmi, ko izmanto, konstatējot, vai ir atskaitītas jebkādas paredzamas maksas vai dividendes.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos uzraudzības tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

27. pants

Savstarpēju sabiedrību, kooperatīvo sabiedrību, krājsabiedrību vai līdzīgu iestāžu kapitāla instrumenti pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņos

1. Pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņi ietver kapitāla instrumentus, ko iestāde ir emitējusi saskaņā ar saviem statūtiem, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) iestādes veids atbilst veidam, kas definēts spēkā esošajos valsts tiesību aktos un ko kompetentās iestādes uzskata par

i) savstarpēju sabiedrību,

▼B

ii) kooperatīvo sabiedrību,

iii) krājsabiedrību,

iv) līdzīgu iestādi;

v) kredītiestādi, kas pilnīgi pieder vienai no i) līdz iv) punktā minētajām iestādēm un ir saņēmusi attiecīgās kompetentās iestādes apstiprinājumu izmantot šā panta noteikumus, ar noteikumu, ka un kamēr attiecīgajā gadījumā 100 % no kredītiestādes emitētajām parastajām akcijām tieši vai netieši tur kāda minētajos punktos norādīta iestāde;

b) ir izpildīti 28. pantā vai, attiecīgā gadījumā, 29. pantā noteiktie nosacījumi;

Tās savstarpējās sabiedrības, kooperatīvās sabiedrības vai krājsabiedrības, kas par tādām atzītas saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem pirms 2012. gada 31. decembra, turpina būt klasificētas par tādām šīs daļas piemērošanas nolūkos, ar noteikumu, ka tās atbilst kritērijiem, kas noteica minēto atzīšanu.

2. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu nosacījumus, ar kādiem kompetentās iestādes var noteikt, ka atbilstīgi valsts spēkā esošajiem tiesību aktiem atzītais uzņēmuma veids ir savstarpēja sabiedrība, kooperatīvā sabiedrība, krājsabiedrība vai līdzīga iestāde šīs regulas daļas vajadzībām.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos uzraudzības tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

28. pants

Pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti

1. Kapitāla instrumentus uzskata par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem tikai gadījumā, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) instrumentus ir tieši emitējusi iestāde ar iestādes īpašnieku iepriekšēju apstiprinājumu vai, ja to atļauj spēkā esošie valsts tiesību akti, iestādes vadības struktūras iepriekšēju apstiprinājumu;

b) instrumenti ir apmaksāti, un to iegādi ne tieši, ne netieši nefinansē iestāde;

c) instrumenti atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem attiecībā uz to klasificēšanu:

▼B

i) tos uzskata par kapitālu Direktīvas 86/635/EEK 22. panta nozīmē,

ii) tos uzskata par kapitālu un rezervēm piemērojamā grāmatvedības regulējuma izpratnē,

iii) tos uzskata par kapitālu un rezervēm bilances maksātnespējas noteikšanas vajadzībām, ja tas ir piemēroti saskaņā ar valsts tiesību aktiem maksātnespējas jomā;

d) instrumenti ir nepārprotami un atsevišķi atklāti finanšu pārskatā iekļautajā bilancē;

e) instrumenti ir beztermiņa instrumenti;

f) instrumentu pamatsummu nedrīkst samazināt vai atmaksāt, izņemot kādā no turpmāk minētajiem gadījumiem:

i) iestādes likvidācija,

ii) instrumentu diskrecionāra atpirkšana vai citi diskrecionāri kapitāla samazināšanas veidi, ja iestāde ir saņēmusi kompetentās iestādes iepriekšēju atļauju saskaņā ar 77. pantu;

g) instrumentus reglamentējošie noteikumi tieši vai netieši nenosaka, ka instrumentu pamatsumma tiktu vai varētu tikt samazināta vai atmaksāta gadījumā, kas nav iestādes likvidācija, un iestāde to nenosaka citādā veidā pirms instrumentu emitēšanas vai emitēšanas laikā, izņemot tos instrumentus, kas minēti 27. pantā, ja iestādes atteikšanos dzēst instrumentus aizliedz spēkā esošie valsts tiesību akti;

h) instrumenti atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem attiecībā uz peļņas sadali:

i) nav preferenciālas peļņas sadales procedūras attiecībā uz peļņas sadales maksājumu secību, arī saistībā ar citiem pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, un instrumentus reglamentējošie noteikumi neparedz preferenciālas tiesības uz peļņas sadales izmaksu;

ii) peļņas sadali instrumentu turētājiem var izmaksāt tikai no posteņiem, kam paredzēta peļņas sadale;

iii) instrumentus reglamentējošie noteikumi neietver maksimālo robežvērtību vai citus ierobežojumus sadalāmās peļņas maksimālajam līmenim, izņemot 27. pantā minēto instrumentu gadījumā;

iv) peļņas sadales līmenis nav noteikts, pamatojoties uz summu, par kuru instrumentus iegādājās to emitēšanas brīdī, izņemot 27. pantā minēto instrumentu gadījumā;

▼B

v) instrumentus reglamentējošie noteikumi neparedz nekādu iestādes pienākumu veikt peļņas sadali instrumentu turētājiem, un iestādei nekādā citā veidā netiek piemērots šāds pienākums;

vi) peļņas nesadalīšana nav iestādes saistību nepildīšana;

vii) peļņas sadales atcelšanas rezultātā iestādei netiek piemēroti ierobežojumi;

i) salīdzinājumā ar visiem iestādes emitētajiem kapitāla instrumentiem instrumenti absorbē pirmo un proporcionāli lielāko daļu zaudējumu, kad tādi rodas, un katrs instruments absorbē zaudējumus tādā pašā mērā kā visi pārējie pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti;

j) instrumenti ierindojas pēc visiem citiem prasījumiem iestādes maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā;

k) instrumenti to īpašniekiem dod tiesības uz iestādes atlikušajiem aktīviem, kas iestādes likvidācijas gadījumā un pēc visu augstākas prioritātes prasījumu izmaksāšanas ir proporcionāli šādu instrumentu summai, kā arī kam nav noteikta vai piemērota maksimālā robežvērtība, izņemot tos kapitāla instrumentus, kuri minēti 27. pantā;

l) neviena no turpmāk minētajām sabiedrībām instrumentus nenodrošina vai par tiem nedod garantijas, kas paaugstina prasījuma prioritāti:

i) iestāde vai tās meitasuzņēmumi,

ii) iestādes mātesuzņēmums vai tā meitasuzņēmumi,

iii) mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai tās meitasuzņēmumi;

iv) jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība vai tās meitasuzņēmumi;

v) jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība un tās meitasuzņēmumi;

vi) jebkurš uzņēmums, kam ir ciešas attiecības ar i) līdz v) punktā minētajām struktūrām;

m) instrumentiem nepiemēro nekādu līgumisku vai citādu vienošanos, kas paaugstina prasījuma prioritāti attiecībā uz instrumentiem maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā.

1. punkta j) apakšpunktā minēto nosacījumu uzskata par izpildītu neatkarīgi no instrumentiem, kas ir iekļauti pirmā vai otrā līmeņa papildu kapitālā saskaņā ar 484. panta 3. punktu, ar noteikumu, ka tiem ir līdzvērtīga prioritāte.

2. Šā panta 1. punkta i) apakšpunktā noteiktos nosacījumus uzskata par izpildītiem neatkarīgi no pirmā vai otrā līmeņa papildu kapitāla instrumentu pamatsummas pastāvīgas norakstīšanas.

▼B

Šā panta 1. punkta f) apakšpunktā minēto nosacījumu uzskata par izpildītu neatkarīgi no kapitāla instrumenta pamatsummas samazināšanas, kas notiek noregulējuma procedūrā vai izriet no kapitāla instrumentu samazinājuma, ko prasījusi par iestādi atbildīgā noregulējuma iestāde.

Šā panta 1. punkta g) apakšpunktā minēto nosacījumu uzskata par izpildītu neatkarīgi no noteikumiem, kas reglamentē kapitāla instrumentu un kuri tieši vai netieši norāda, ka instrumenta pamatsummai notiktu vai varētu notikt samazināšana, kas notiek noregulējuma procedūrā vai izriet no kapitāla instrumentu samazinājuma, ko prasījusi par iestādi atbildīgā noregulējuma iestāde.

3. Šā panta 1. punkta h) apakšpunkta iii) punktā noteikto nosacījumu uzskata par izpildītu neatkarīgi no instrumenta, par ko maksā dividenžu likmi, ar noteikumu, ka šāda dividenžu likme nerada peļņas sadali, kas kļūst par nesamērīgu slogu pašu kapitālam.

4. Piemērojot 1. punkta h) apakšpunkta i) punktu, diferencētai peļņas sadale atspoguļo tikai diferencētas balsstiesības. Šajā sakarībā augstāku peļņas sadali piemēro tikai pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, kuriem ir mazākas balsstiesības vai nav balsstiesību.

5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) pašu kapitāla instrumentu netiešās finansēšanas piemērojamos veidus un būtību;

b) to, vai un kādā gadījumā peļņas sadale radītu nesamērīgu slogu pašu kapitālam;

c) preferenciālas peļņas sadales nozīmi.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos uzraudzības tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

29. pants

Savstarpēju sabiedrību, kooperatīvo sabiedrību, krājsabiedrību un līdzīgu iestāžu emitētie kapitāla instrumenti

1. Savstarpēju sabiedrību, kooperatīvo sabiedrību, krājsabiedrību un līdzīgu iestāžu emitētos kapitāla instrumentus uzskata par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem tikai tad, ja ir izpildīti 28. panta nosacījumi ar grozījumiem, kas izriet no šā panta piemērošanas.

▼B

2. Saistībā ar kapitāla instrumentu dzēšanu nodrošina atbilstību šādiem nosacījumiem:

a) izņemot gadījumus, kad to aizliedz spēkā esošie valsts tiesību akti, iestāde var atteikties instrumentus dzēst;

b) ja spēkā esošie valsts tiesību akti aizliedz iestādei atteikties dzēst instrumentus, instrumentus reglamentējošajos noteikumos iestādei paredz iespēju ierobežot to dzēšanu;

c) atteikšanās dzēst instrumentus vai instrumentu dzēšanas ierobežošana attiecīgos gadījumos var nebūt iestādes saistību nepildīšana.

3. Kapitāla instrumenti var ietvert maksimālo robežvērtību vai ierobežojumu attiecībā uz sadalāmās peļņas maksimālo līmeni tikai tad, ja šāda maksimālā robežvērtība vai ierobežojums ir noteikti saskaņā ar spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem vai iestādes statūtiem.

4. Ja kapitāla instrumenti to īpašniekam nodrošina tiesības uz iestādes rezervēm maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā un ja šīs tiesības ir ierobežotas ar instrumentu nominālvērtību, šādu ierobežojumu tādā pašā mērā attiecina uz visu pārējo šīs iestādes emitēto pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu turētājiem.

Šā punkta pirmajā daļā izklāstītais nosacījums neskar iespēju savstarpējām, kooperatīvām sabiedrībām, krājsabiedrībām vai līdzīgām iestādēm par pirmā līmeņa pamata kapitālu atzīt instrumentus, kas to turētājiem nedod balsošanas tiesības un kas atbilst visiem turpmākiem nosacījumiem:

a) iestādes maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā tādu instrumentu, kas nedod balsošanas tiesības, turētāju prasījums ir samērīgs ar to kopējo pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu daļu, kuru pārstāv šie instrumenti bez balsošanas tiesībām;

b) instrumenti citu pazīmju dēļ atzīstami par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem.

5. Ja kapitāla instrumenti to īpašniekiem nodrošina prasījuma tiesības uz iestādes aktīviem maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā un ja šīm tiesībām ir noteikts apmērs vai piemērota maksimālā robežvērtība, šādu ierobežojumu tādā pašā mērā attiecina uz visu pārējo šīs iestādes emitēto pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu turētājiem.

6. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu to dzēšanas ierobežojumu būtību, kas vajadzīgi gadījumā, ja spēkā esošie valsts tiesību akti aizliedz iestādei atteikties dzēst pašu kapitāla instrumentus.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos uzraudzības tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

30. pants

Neatbilstības pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu nosacījumiem sekas

Tajā gadījumā, ja saistībā ar pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu vairs netiek nodrošināta atbilstība 28. pantā vai, attiecīgā gadījumā, 29. pantā, izklāstītajiem nosacījumiem:

a) šo instrumentu nekavējoties pārstāj uzskatīt par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu;

b) akciju emisijas uzcenojuma kontus, kas saistīti ar šo instrumentu, nekavējoties pārstāj uzskatīt par pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem.

31 pants

Kapitāla instrumenti, uz ko parakstījušās valsts sektora iestādes ārkārtas situācijās

1. Ārkārtas situācijās kompetentās iestādes var iestādēm atļaut pirmā līmeņa pamata kapitālā iekļaut kapitāla instrumentus, kas atbilst vismaz nosacījumiem, kas noteikti 28. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā, ja ir ievēroti visi šādi nosacījumi:

a) kapitāla instrumenti ir emitēti pēc 2014. gada 1. janvārim;

b) Komisija uzskata, ka attiecīgie kapitāla instrumenti ir valsts atbalsts;

c) kapitāla instrumenti ir emitēti atbilstoši rekapitalizācijas pasākumiem saskaņā ar tobrīd spēkā esošajiem valsts atbalsta noteikumiem;

d) uz kapitāla instrumentiem ir pilnībā parakstījusies un tos tur valsts, vai attiecīga valsts sektora iestāde vai publiskajam sektoram piederoša struktūra;

e) kapitāla instrumenti spēj absorbēt zaudējumus;

f) izņemot 27. pantā minētos kapitāla instrumentus, likvidācijas gadījumā kapitāla intrumenti dod saviem īpašniekiem tiesības uz iestādes atlikušajiem aktīviem pēc tam, kad ir nomaksāti visas augstākas prioritātes prasījumi;

g) pastāv atbilstīgi izstāšanās mehānismi valstij vai, attiecīgā gadījumā, attiecīgai valsts sektora iestādei vai publiskajam sektoram piederošai struktūrai;

h) kompetentā iestāde ir piešķīrusi iepriekšēju atļauju un ir publicējusi savu lēmumu līdz ar paskaidrojumu par minēto lēmumu.

▼B

2. Pēc attiecīgās kompetentās iestādes pamatota pieprasījuma un sadarbībā ar to EBI šīs regulas vajadzībām apsver izmantot 1. punktā minētos kapitāla instrumentus, kas ir līdzvērtīgi pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem.

2. iedaļa

Prudenciālie filtri

32. pants

Vērtspapīrotie aktīvi

1. Iestāde nevienā pašu kapitāla elementā neietver kapitāla palielinājumu saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu, ja šo palielinājumu rada vērtspapīrotie aktīvi, tostarp:

a) palielinājumu, kas saistīts ar nākotnes maržināliem ienākumiem, kas iestādei radušies kā peļņa no pārdošanas;

b) ja iestāde ir vērtspapīrošanas iniciators – neto peļņu, ko nodrošina tādu nākotnes ienākumu kapitalizācija, kuri gūti no vērtspapīrotajiem aktīviem, kas nodrošina kredītkvalitātes uzlabojumus vērtspapīrošanas pozīcijām.

2. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai sīkāk precizētu jēdzienu "peļņa no pārdošanas", kas minēts 1. punkta a) apakšpunktā.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos uzraudzības tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

33. pants

Naudas plūsmas riska ierobežošanas pozīcijas un pašu saistību vērtības izmaiņas

1. Iestādes nevienā pašu kapitāla elementā neietver šādus posteņus:

a) patiesās vērtības rezerves, kas saistītas ar peļņu vai zaudējumiem no naudas plūsmas riska ierobežošanas pozīcijām tādiem finanšu instrumentiem, kuri nav novērtēti pēc to patiesās vērtības, tostarp prognozētās naudas plūsmas;

b) iestādes peļņa vai zaudējumi no pēc patiesās vērtības novērtētām saistībām, kuri rodas no izmaiņām iestādes pašas kredītstāvoklī;

▼C2

c) patiesās vērtības peļņa un zaudējumi no ietādes atvasinātajiem instrumentiem, kuri rodas no izmaiņām iestādes pašas kredītstāvoklī.

▼B

2. Piemērojot 1. punkta c) apakšpunktu, iestādes neieskaita patiesās vērtības guvumus un zaudējumus, kas rodas no iestādes pašas kredītriska, pret guvumiem vai zaudējumiem, kas rodas no tās darījumu partnera kredītriska.

3. Neskarot 1. punkta b) apakšpunktu, iestāde var iekļaut peļņas un zaudējumu summu no savām saistībām pašu kapitālā, ja ir ievēroti visi šādi nosacījumi:

a) saistības ir obligāciju veidā, kā minēts Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā;

b) izmaiņas iestādes aktīvu un saistību vērtībā izriet no izmaiņām iestādes pašas kredītstāvoklī;

c) pastāv cieša attiecība starp a) apakšpunktā minēto obligāciju vērtību un iestādes aktīvu vērtību;

d) ir iespējams dzēst hipotekāros aizdevumus, atpērkot par tirgus vērtību vai nominālvērtību obligācijas, ar kurām finansē hipotekāros aizdevumus.

4. EBI izstrādā regulatīvi tehnisko standartu projektus, lai precizētu, kas veido ciešo attiecību starp obligāciju vērtību un aktīvu vērtību, kā minēts 3. punkta c) apakšpunktā.

EBI līdz 2013. gada 30. septembrim iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

34. pants

Papildu vērtības korekcijas

Aprēķinot pašu kapitāla summu, iestādes piemēro 105. panta prasības visiem saviem aktīviem, kas novērtēti pēc to patiesās vērtības, un no pirmā līmeņa pamata kapitāla atskaita visas nepieciešamās papildu vērtības korekciju summas.

35. pants

Nerealizētā peļņa un zaudējumi, novērtējot pēc patiesās vērtības

Izņemot 33. pantā minēto posteņu gadījumā, iestādes neveic korekcijas, lai no pašu kapitāla izslēgtu nerealizēto peļņu vai zaudējumus, kas izriet no to aktīviem vai saistībām, kuri novērtēti pēc to patiesās vērtības.

▼B

3. iedaļa

Atskaitījumi no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem, atbrīvojumi un alternatīvas

1. apakšiedaļa

Atskaitījumi no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem

36. pants

Atskaitījumi no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem

1. Iestādes no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem atskaita:

a) kārtējā finanšu gada zaudējumus;

b) nemateriālos aktīvus;

c) atliktā nodokļa aktīvus, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē;

d) iestādēm, kas riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina, izmantojot uz iekšējiem reitingiem balstītu pieeju (IRB pieeja) – negatīvās summas, kuras izriet no 158. un 159. pantā noteikto paredzamo zaudējumu apmēra aprēķināšanas;

e) definētu pabalstu pensiju fondu aktīvus iestādes bilancē;

f) iestādes tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību pašu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, tostarp tajos pašu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, kas iestādei saskaņā ar faktiskām vai iespējamām saistībām ir jāiegādājas atbilstīgi spēkā esošām līgumsaistībām;

g) tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, ja šīm sabiedrībām ar iestādi ir savstarpēja līdzdalība, kas, pēc kompetentās iestādes domām, ir izveidota, lai mākslīgi palielinātu iestādes pašu kapitālu;

h) iestādes tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību attiecībā uz finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem attiecīgo summu, ja iestādei nav būtiska ieguldījuma šajās sabiedrībās;

i) iestādes tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību attiecībā uz finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem attiecīgo summu, ja iestādei ir būtisks ieguldījums šajās sabiedrībās;

j) no pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem saskaņā ar 53. pantu atskaitāmo posteņu vērtību, kas pārsniedz iestādes pirmā līmeņa papildu kapitālu;

▼B

k) riska darījumu vērtību šādiem posteņiem, kuri atbilst riska pakāpei 1 250 % apmērā, ja iestāde kā alternatīvu 1 250 % riska pakāpes piemērošanai šo riska summu atskaita no pirmā līmeņa pamata kapitāla summas:

i) būtiska līdzdalība ārpus finanšu sektora,

ii) vērtspapīrošanas pozīcijas saskaņā ar 243. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 344. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 258. pantu;

iii) neapmaksātas piegādes saskaņā ar 379. panta 3. punktu;

iv) pozīcijas grozā, attiecībā uz kuru iestāde atbilstīgi IRB pieejai saskaņā ar 153. panta 8. punktu nevar noteikt riska pakāpi;

v) kapitāla vērtspapīru riska darījumi atbilstīgi iekšējo modeļu pieejai saskaņā ar 155. panta 4. punktu.

l) jebkurus nodokļus, kas saistīti ar pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem, kuri ir paredzami aprēķināšanas laikā, izņemot gadījumu, ja iestāde atbilstīgi pielāgo pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņu apmēru, ciktāl šādi nodokļi samazina apmēru, kādā šos posteņus var izmantot, lai segtu riskus vai zaudējumus.

2. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu šā panta 1. punkta, a), c), e), f), h), i) un l) apakšpunktā minēto atskaitījumu piemērošanu un 56. panta a), c), d) un f) punktā un 66. panta a), c) un d) punktā minēto ar tiem saistīto atskaitījumu piemērošanu;

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

3. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu finanšu iestāžu un – apspriežoties ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi)(EAAPI), ko izveidoja ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris) ([1]), – trešo valstu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību, kā arī to sabiedrību, kas saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 4. pantu neietilpst minētās direktīvas darbības jomā, kapitāla instrumentu veidus, kurus atskaita no šādiem pašu kapitāla elementiem:

a) pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem;

b) pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem;

c) otrā līmeņa kapitāla posteņiem.

([1]) OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos uzraudzības tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

37. pants

Nemateriālo aktīvu atskaitīšana

Iestādes nosaka nemateriālo aktīvu summu, ko atskaita šādi:

a) no atskaitāmās summas atņem attiecīgās atliktā nodokļa saistības, kas tiktu dzēstas, ja samazinātos nemateriālo aktīvu vērtība vai ja tiktu pārtraukta to atzīšana saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu;

b) atskaitāmā summa ietver nemateriālo vērtību, kas ir iekļauta iestādes būtisko ieguldījumu novērtējumā.

38. pants

Atliktā nodokļa aktīvu, kuru realizācija atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē, atskaitīšana

1. Iestādes nosaka atliktā nodokļa aktīvu, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē, summu, kura jāatskaita saskaņā ar šo pantu.

2. Izņemot gadījumus, kad ir nodrošināta atbilstība 3. punkta nosacījumiem, atliktā nodokļa aktīvu, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē, summu aprēķina, neatņemot no tās iestādes attiecīgās atliktā nodokļa saistības.

3. No atliktā nodokļa aktīvu, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē, summas var atņemt iestādes attiecīgās atliktā nodokļa saistības, ja ir nodrošināta atbilstība šādiem nosacījumiem:

a) sabiedrībai saskaņā ar spēkā esošiem valsts tiesību aktiem ir juridiski īstenojamas tiesības veikt šādu īstermiņa nodokļu aktīvu un īstermiņa nodokļu saistību savstarpēju dzēšanu;

b) atlikto nodokļu aktīvi un atliktā nodokļa saistības attiecas uz nodokļiem, ko piemēro tā pati nodokļu iestāde tai pašai ar nodokli apliekamai sabiedrībai.

4. Iestādes attiecīgās atliktā nodokļa saistībās, ko izmanto 3. punkta vajadzībām, nedrīkst ietvert atliktā nodokļa saistības, kuras samazina nemateriālo aktīvu vai definētu pabalstu pensiju fondu aktīvu atskaitāmo summu.

5. Šā panta 4. punktā minēto attiecīgo atliktā nodokļa saistību summu iedala šādi:

a) atliktā nodokļa aktīvi, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un kuri izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības, netiek atskaitīti saskaņā ar 48. panta 1. punktā minēto procedūru;

▼B

b) visi pārējie atliktā nodokļa aktīvi, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē.

Iestādes iedala attiecīgās atliktā nodokļa saistības saskaņā ar atliktā nodokļa aktīvu daļu, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un kuru veido a) un b) apakšpunktā minētie posteņi.

39. pants

Nodokļu pārmaksa, nodokļu zaudējumu pārnese uz iepriekšēju periodu un atliktā nodokļa aktīvi, kuru realizācija nav atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē

1. No pašu kapitāla neatskaita šādus posteņus, kuriem attiecīgi saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. nodaļu piemēro riska pakāpi:

a) iestādes nodokļu pārmaksa par kārtējo gadu;

b) uz iepriekšējiem gadiem pārnestos iestādes kārtējā gada nodokļu zaudējumus, kas iestādei dod prasījuma tiesības pret centrālās valdības, reģionālās pašvaldības vai vietējo nodokļu iestādi, vai tiesības saņemt maksājumu no tām.

2. Atliktā nodokļa aktīvi, kuru realizācija nav atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē, ir tikai tie atliktā nodokļa aktīvi, kuri izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) tos automātiski un obligāti nekavējoties aizstāj ar nodokļu kredītu, ja iestāde uzrāda zaudējumus oficiāli apstiprinātajos iestādes gada finanšu pārskatos, vai ja iestāde tiek likvidēta vai atzīta par maksātnespējīgu;

b) iestādei saskaņā ar piemērojamiem valsts nodokļu tiesību aktiem ir jābūt iespējai savstarpēji dzēst a) apakšpunktā minēto nodokļu kredītu un jebkuru nodokļu saistību, kas ir iestādei vai jebkuram citam uzņēmumam, kurš saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem nodokļu uzlikšanas nolūkos ir iekļauts tajā pašā konsolidācijā kā iestāde, vai kas ir jebkuram citam uzņēmumam, kuram saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu piemēro konsolidēto uzraudzību;

c) ja b) apakšpunktā minētā nodokļa kredītu summa ir lielāka par tajā pašā punktā minētajām nodokļu saistībām, jebkuru šādu pārpalikumu nekavējoties aizstāj ar tiešu prasījumu pret tās dalībvalsts centrālo valdību, kurā iestāde ir inkorporēta.

Ja ir izpildīti a), b) un c) apakšpunkta nosacījumi, iestādes atliktā nodokļa aktīviem piemēro 100 % riska pakāpi.

40. pants

Negatīvo summu, kuras izriet no paredzamo zaudējumu apmēra aprēķiniem, atskaitīšana

Saskaņā ar 36. panta 1. punkta d) apakšpunktu atskaitāmo summu nesamazina atliktā nodokļa aktīvu, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē, līmeņa paaugstināšanās vai cita papildu nodokļu ietekmē, kas varētu rasties, ►C2 ja uzkrājumi paaugstinātu Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļas 3. iedaļā minēto paredzamo zaudējumu līmeni. ◄

▼B

41. pants

Definētu pabalstu pensiju fondu aktīvu atskaitīšana

▼C2

1. Šīs regulas 36. panta 1. punkta e) apakšpunkta vajadzībām definētu pabalstu pensiju fondu aktīvu atskaitāmo summu samazina par:

a) jebkādu attiecīgo atliktā nodokļa saistību summu, ko varētu dzēst, ja samazinātos aktīvu vērtība vai ja tiktu pārtraukta to atzīšana saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu;

b) definētu pabalstu pensiju fondu aktīvu summu, ko iestāde var neierobežoti izmantot ar noteikumu, ka iestāde ir saņēmusi kompetentās iestādes iepriekšēju atļauju.

Aktīviem, ko izmanto, lai samazinātu atskaitāmo summu, attiecīgā gadījumā piemēro riska pakāpi saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. nodaļu.

▼B

2. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu kritērijus, pēc kuriem kompetentā iestāde atļauj iestādei samazināt aktīvu summu definētu pabalstu pensiju fondā, kā paredzēts 1. punkta b) apakšpunktā.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

42. pants

Līdzdalības pašu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos atskaitīšana

Šīs regulas 36. panta 1. punkta f) apakšpunkta vajadzībām iestādes aprēķina līdzdalību pašu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, pamatojoties uz bruto garajām pozīcijām, ar šādiem izņēmumiem:

a) iestādes var aprēķināt līdzdalības apmēru pašu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, pamatojoties uz neto garajām pozīcijām, ar noteikumu, ka ir ievēroti abi šādi nosacījumi:

   i) garās un īsās pozīcijas ir izveidotas vienā pamatā esošajā riska darījumā un ka īsās pozīcijas neietver darījuma partnera risku;

   ii) vai nu garās un īsās pozīcijas tiek turētas tirdzniecības portfelī, vai abas tiek turētas netirdzniecības portfelī;

b) iestādes nosaka atskaitāmo summu attiecībā uz tiešām, netiešām un sintētiskām līdzdalībām indeksa vērtspapīros, aprēķinot pamatā esošo riska darījumu ar pašu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, kas iekļauti šajos indeksos;

▼B

c) iestādes var veikt neto ieskaitu, atņemot no pašu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu bruto garajām pozīcijām, kas rodas no līdzdalības indeksa vērtspapīros, pašu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu īsās pozīcijas, kas rodas no īsajām pozīcijām pamatā esošajos indeksos, tostarp arī tad, ja šīs īsās pozīcijas ietver darījuma partnera risku, ar noteikumu, ka ir ievēroti abi šādi nosacījumi:

i) garās un īsās pozīcijas ir tajos pašos pamatā esošajos indeksos;

ii) vai nu garās un īsās pozīcijas tiek turētas tirdzniecības portfelī, vai abas tiek turētas netirdzniecības portfelī.

43. pants

Būtisks ieguldījums finanšu sektora sabiedrībā

Atskaitīšanas vajadzībām uzskata, ka iestādei ir būtisks ieguldījums finanšu sektora sabiedrībā, ja ir izpildīts kāds no turpmāk minētajiem nosacījumiem:

a) iestādei pieder vairāk nekā 10 % no šīs sabiedrības emitētajiem pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem;

b) iestādei ir ciešas attiecības ar šo sabiedrību un pieder šīs sabiedrības emitētie pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti;

c) iestādei pieder šīs sabiedrības emitētie pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti, un sabiedrība nav ietverta konsolidācijā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu, bet finanšu pārskatu vajadzībām saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu tā ir ietverta vienā pārskatu konsolidācijā ar iestādi.

44. pants

Līdzdalības finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos atskaitīšana un atskaitīšana gadījumos, kad iestādei ir savstarpēja līdzdalība, kas ir mākslīgi izveidota, lai palielinātu pašu kapitālu

Iestādes veic 36. panta 1. punkta g), h) un i) apakšpunktā minētos atskaitījumus saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

a) līdzdalību finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos un citos kapitāla instrumentos aprēķina, pamatojoties uz bruto garajām pozīcijām;

b) atskaitīšanas vajadzībām pirmā līmeņa pašu kapitāla apdrošināšanas posteņus uzskata par līdzdalību pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos.

▼B

45. pants

Līdzdalības finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos atskaitīšana

Iestādes veic 36. panta 1. punkta h) un i) apakšpunktā paredzētos atskaitījumus saskaņā ar šādiem noteikumiem:

a) tās var aprēķināt finanšu sektora sabiedrību tiešo, netiešo un sintētisko līdzdalību pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, pamatojoties uz neto garo pozīciju tajā pašā pamatā esošā riska darījumā, ar noteikumu, ka ir ievēroti abi šādi nosacījumi:

   i) īsās pozīcijas termiņš sakrīt ar garās pozīcijas termiņu vai tās atlikušais termiņš ir vismaz viens gads;

   ii) vai nu garās un īsās pozīcijas tiek turētas tirdzniecības portfelī, vai abas tiek turētas netirdzniecības portfelī;

b) tās nosaka par tiešām, netiešām un sintētiskām līdzdalībām indeksa vērtspapīros atskaitāmo summu, aprēķinot pamatā esošo riska darījumu apmēru ar finanšu sektora sabiedrību kapitāla instrumentiem, kas iekļauti šajos indeksos;

46. pants

Līdzdalības pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos atskaitīšana gadījumos, kad iestādei nav būtiska ieguldījuma finanšu sektora sabiedrībā

1. Šīs regulas 36. panta 1. punkta h) apakšpunkta vajadzībām iestādes aprēķina attiecīgo atskaitāmo summu, reizinot šā punkta a) apakšpunktā minēto summu ar koeficientu, kas iegūts no šā punkta b) apakšpunktā minētā aprēķina:

a) kopējā summa, par kādu iestādes tiešā, netiešā un sintētiskā līdzdalība finanšu sektora sabiedrību, kurās iestādei nav būtiska ieguldījuma, pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumentos pārsniedz 10 % no iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņu kopējās summas, ko aprēķina pēc tam, kad pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem piemērots:

   i) 32. līdz 35. pants;

   ii) 36. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā, k) apakšpunkta ii) līdz v) punktā un l) apakšpunktā minētie atskaitījumi, izņemot atskaitāmo summu saistībā ar atliktā nodokļa aktīviem, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un kuri izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības;

   iii) 44. un 45. pants;

▼B

b) iestādes tiešā, netiešā un sintētiskā līdzdalība minēto finanšu sektora sabiedrību, kurās iestādei nav būtisku ieguldījumu, pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, ►C2 dalīta ar iestādes tiešās, netiešās un sintētiskās līdzdalības minēto finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa papildu kapitāla instrumentos kopējo apmēru. ◄

2. Iestādes 1. punkta a) apakšpunktā minētajā summā un 1. punkta b) apakšpunktā minētā koeficienta aprēķināšanā neietver sākotnējās izvietošanas pozīcijas, kas tiek turētas piecas vai mazāk darbdienas.

▼C2

3. Summu, ko paredzēts atskaitīt saskaņā ar 1. punktu, sadala pa visiem turētajiem pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem. Iestādes nosaka katra pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenta summu, ko atskaita saskaņā ar 1. punktu, reizinot šā punkta a) apakšpunktā norādīto apmēru ar šā punkta b) apakšpunktā norādīto proporciju:

▼B

a) līdzdalības apmērs, kas ir jāatskaita saskaņā ar 1. punktu;

b) kopējā apmēra proporcija iestādes tiešai, netiešai un sintētiskai līdzdalībai tādu finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, kurās iestādei nav būtisku ieguldījumu, kuru pārstāv katrs turētais pirmā līmeņa pamata kapitāla instruments.

4. Šīs regulas 36. panta 1. punkta h) apakšpunktā minētās līdzdalības apmēru, kas vienāds ar vai mazāks par 10 % no iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem pēc tam, kad ir piemēroti 1. punkta a) apakšpunkta i) līdz iii) punkta noteikumi, neatskaita, un uz to attiecīgā gadījumā attiecina piemērojamo riska pakāpi saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. nodaļu un Trešās daļas IV sadaļas prasības.

▼C2

5. Iestādes nosaka katra pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenta, kuram piemērota riska svēršana saskaņā ar 4. punktu, summu, reizinot šā punkta a) apakšpunktā norādīto apmēru ar šā punkta b) apakšpunktā norādīto summu:

a) līdzdalības apmērs, kuram piemēro riska svēršanu saskaņā ar 4. punktu;

b) proporcija, kas rodas no 3. punkta b) apakšpunktā noteiktā aprēķina.

▼B

47. pants

Līdzdalības pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos atskaitīšana gadījumā, ja iestādei ir būtisks ieguldījums finanšu sektora sabiedrībā

Šīs regulas 36. panta 1. punkta i) apakšpunkta vajadzībām attiecīgā summa, kas jāatskaita no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem, neietver sākotnējās izvietošanas pozīcijas, kuras tiek turētas piecas vai mazāk darbdienas, un šo summu nosaka saskaņā ar 44. un 45. pantu un 2. apakšiedaļu.

2. apakšiedaļa

Atbrīvojumi un alternatīvas saistībā ar atskaitījumiem no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem

48. pants

Atbrīvojumu robežvērtības saistībā ar atskaitījumiem no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem

1. Veicot 36. panta 1. punkta c) un i) apakšpunktā paredzētos atskaitījumus, iestādēm netiek prasīts atskaitīt šā punkta a) un b) apakšpunktā uzskaitīto posteņu summas, kas kopā atbilst 2. punktā minētajai robežsummai vai ir mazākas par šo summu:

a) atliktā nodokļa aktīvi, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un kuri izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības, un kas kopā atbilst 10 % vai ir mazāk par 10 % no iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem, kurus aprēķina pēc tam, kad ir piemērots:

   i) 32. līdz 35. pants,

   ii) 36. panta 1. punkta a) līdz h) apakšpunkts, k) apakšpunkta ii) līdz v) punkts un l) apakšpunkts, izņemot atliktā nodokļa aktīvus, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības;

b) ja iestādei ir būtisks ieguldījums finanšu sektora sabiedrībā – šīs iestādes tiešā, netiešā līdzdalība un sintētiskā līdzdalība šo sabiedrību kopējā pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, kas kopā atbilst 10 % vai ir mazāk par 10 % no iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem, kurus aprēķina pēc tam, kad ir piemērots:

   i) 32. līdz 35. pants,

   ii) 36. panta 1. punkta a) līdz h) apakšpunkts, k) apakšpunkta ii) līdz v) punkts un l) apakšpunkts, izņemot atliktā nodokļa aktīvus, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un kuri izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības.

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām robežsumma ir vienāda ar šā punkta a) apakšpunktā minēto summu, kas reizināta ar šā punkta b) apakšpunktā minēto procentuālo attiecību:

a) pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņu atlikusī summa pēc tam, kad pilnā mērā ir veiktas korekcijas un atskaitījumi saskaņā ar 32. līdz 36. pantu, un nepiemērojot šajā pantā precizētās atbrīvojumu robežvērtības;

▼B

b) 17,65 %.

3. Šā panta pirmā punkta vajadzībām iestāde nosaka atliktā nodokļa aktīvu daļu pirmā līmeņa pamata kapitāla kopējā posteņu summā, ko nav jāatskaita, dalot šā punkta a) apakšpunktā norādīto summu ar šā punkta b) apakšpunktā norādīto summu:

a) atliktā nodokļa aktīvi, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un kuri izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības, un kas kopā atbilst 10 % vai ir mazāk no iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem;

b) šāda summa:

i) a) apakšpunktā norādītā summa;

ii) apmērs iestādes tiešai, netiešai un sintētiskai līdzdalībai tādu finanšu sektora sabiedrību pašu kapitāla instrumentos, kurās iestādei nav būtisku ieguldījumu, un kas kopā sastāda 10 % vai mazāk no iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem.

Būtisku ieguldījumu proporcija kopējā posteņu summā, kas nav jāatskaita, ir vienāda ar viens, mīnus pirmajā daļā minētā proporcija.

4. Posteņu summām, ko neatskaita saskaņā ar 1. punktu, piemēro 250 % riska pakāpi.

49. pants

Prasība veikt atskaitījumus, ja piemēro konsolidāciju, papildu uzraudzību vai institucionālo aizsardzības shēmu

1. Lai individuāli, subkonsolidēti un konsolidēti aprēķinātu pašu kapitālu, ja kompetentās iestādes prasa vai ļauj piemērot Direktīvas 2002/87/EK I pielikuma 1., 2. vai 3. metodi, kompetentās iestādes var atļaut iestādēm neatskaitīt līdzdalību pašu kapitāla instrumentos finanšu sektora sabiedrībā, kurā mātes iestādei, mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībai, vai mātes jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai iestādei ir būtisks ieguldījums, ar priekšnoteikumu, ka ir izpildīti šā punkta a) līdz e) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi:

a) finanšu sektora sabiedrība ir apdrošināšanas sabiedrība, pārapdrošināšanas sabiedrība vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība;

b) šādai apdrošināšanas sabiedrībai, pārapdrošināšanas sabiedrībai vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai saskaņā ar Direktīvu 2002/87/EK piemēro to pašu papildu uzraudzību kā mātes iestādei, mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībai, mātes jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai iestādei, kurai ir līdzdalība;

▼B

c) iestāde ir saņēmusi kompetento iestāžu iepriekšēju atļauju;

d) pirms tiek piešķirta c) apakšpunktā minētā atļauja un nepārtraukti pēc tam kompetentās iestādes pārliecinās, ka pastāv pietiekams integrētās pārvaldības, riska pārvaldības un iekšējās kontroles līmenis attiecībā uz sabiedrībām, kas tiktu iekļautas konsolidācijas piemērošanās jomā saskaņā ar 1., 2. vai 3. metodi;

e) līdzdalība sabiedrībā pieder vienai no šādām turpmāk minētajām sabiedrībām:

i) mātes kredītiestāde,

ii) mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība,

iii) mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība,

iv) iestāde,

v) meitasuzņēmums kādai no i) līdz iv) punktā minētajām struktūrām, kura saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu ir iekļauta konsolidācijas piemērošanas jomā.

Izvēlēto metodi laika gaitā izmanto konsekventi.

2. Lai individuāli un subkonsolidēti aprēķinātu pašu kapitālu, iestādes, kam piemēro konsolidēto uzraudzību saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu, neatskaita līdzdalību pašu kapitāla instrumentos, ko emitējušas finanšu sektora sabiedrības, kuras ir ietvertas konsolidētās uzraudzības darbības jomā, ja vien kompetentās iestādes nenosaka, ka šādi atskaitījumi ir vajadzīgi īpašos nolūkos, jo īpaši banku darbību strukturālas nošķiršanas un noregulējuma plānošanas nolūkos, individuālas un subkonsolidētas uzraudzības vajadzībām.

Pirmajā daļā minētās pieejas piemērošana nerada nesamērīgu negatīvu ietekmi uz visu finanšu sistēmu vai tās daļām citās dalībvalstīs vai visā Savienībā, veidojot vai radot šķēršļus iekšējā tirgus darbībai.

3. Lai individuāli vai subkonsolidēti aprēķinātu pašu kapitālu, kompetentās iestādes var atļaut iestādēm neatskaitīt līdzdalību pašu kapitāla instrumentos šādos gadījumos:

a) ja iestādei ir līdzdalība citā iestādē un ir izpildīti ii)līdz vi) punktā minētie nosacījumi:

i) uz iestādēm attiecas tā pati institucionālā aizsardzības shēma, kas minēta 113. panta 7. punktā,

ii) kompetentās iestādes ir piešķīrušas 113. panta 7. punktā minēto atļauju,

▼B

iii) ir izpildīti 113. panta 7. punkta nosacījumi,

iv) institucionālā aizsardzības shēma sastāda konsolidētu bilanci, kas minēta 113. panta 7. punkta e) apakšpunktā, vai, ja konsolidētu pārskatu sastādīšana nav nepieciešama, paplašinātu kopaprēķinu kompetentajām iestādēm pieņemamā veidā, kas ir līdzvērtīgs noteikumiem, kuri paredzēti Direktīvā 86/635/EEK, un kurā ietverti konkrēti pielāgojumi Direktīvas 83/349/EEK vai Regulas (EK) Nr. 1606/2002, ar ko reglamentē kredītiestāžu grupu konsolidētos pārskatus. Ārējais revidents pārbauda minētā paplašinātā kopaprēķina līdzvērtīgumu un īpaši to, ka minētajā aprēķinā nav pieļaujama vairākkārtēja to elementu izmantošana, ko drīkst iekļaut pašu kapitāla aprēķinā, kā arī nekāda neatbilstīga pašu kapitāla veidošana starp institucionālās aizsardzības shēmas dalībniekiem. Par konsolidēto bilanci vai paplašināto kopaprēķinu ziņo kompetentajām iestādēm vismaz tik bieži, cik bieži tas ir paredzēts 99. pantā;

v) institucionālā aizsardzības shēmā iekļautās iestādes konsolidēta vai paplašināta kopsavilkuma veidā kopā izpilda 92. pantā izklāstītās prasības un saskaņā ar 99. pantu iesniedz pārskatus par šo prasību izpildi. Institucionālās aizsardzības shēmā nav nepieciešams atskaitīt līdzdalības daļu, kas pieder līdzdalībniekiem vai juridiskām personām, kuras nav institucionālās aizsardzības shēmas dalībnieki, ar noteikumu, ka aprēķinā nav pieļaujama vairākkārtēja to elementu izmantošana, ko drīkst iekļaut pašu kapitāla aprēķinā, kā arī nekāda neatbilstīga pašu kapitāla veidošana starp institucionālās aizsardzības shēmas dalībniekiem un mazākuma akcionāru, ja tas ir iestāde;

b) ja reģionālai kredītiestādei ir līdzdalība tās centrālajā vai citā reģionālā kredītiestādē un ja ir izpildīti a) apakšpunkta i) līdz v) punktā noteiktie nosacījumi.

4. Līdzdalību, attiecībā uz kuru nav jāizdara atskaitījumi saskaņā ar 1., 2. vai 3. punktu, uzskata par riska darījumu, un attiecīgā gadījumā saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. nodaļu aprēķina tās riska svērto vērtību.

►C2 5. Ja iestāde piemēro Direktīvas 2002/87/EK I pielikumā paredzēto 1., 2. vai 3. metodi, iestāde ◄ atklāj finanšu konglomerāta papildu pašu kapitāla prasību un kapitāla pietiekamības rādītāju, ko aprēķina saskaņā ar minētās direktīvas 6. pantu un I pielikumu.

6. EBI, EAAPI un Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde) (EVTI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris) ([1]), ar Apvienotās komitejas palīdzību izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai šā panta vajadzībām precizētu Direktīvas 2002/87/EK I pielikuma II daļā uzskaitīto aprēķināšanas metožu piemērošanas nosacījumus ar mērķi noteikt alternatīvas attiecībā uz šā panta 1. punktā minēto atskaitījumu.

([1]) OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.

▼C1

EBI, EAAPI un EVTI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar attiecīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10.līdz 14. pantu.

4. iedaļa

Pirmā līmeņa pamata kapitāls

50. pants

Pirmā līmeņa pamata kapitāls

Iestādes pirmā līmeņa pamata kapitālu veido pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņi pēc tam, kad ir veiktas 32. līdz 35. pantā paredzētās korekcijas, 36. pantā paredzētie atskaitījumi un piemēroti 48., 49. un 79. pantā noteiktie atbrīvojumi un alternatīvas.

3. NODAĻA

Pirmā līmeņa papildu kapitāls

1. iedaļa

Pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņi un instrumenti

51. pants

Pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņi

Pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņus veido:

a) kapitāla instrumenti, ja ir izpildīti 52. panta 1. punkta nosacījumi;

b) akciju emisijas uzcenojuma konti, kas saistīti ar a) apakšpunktā minētajiem instrumentiem.

Panta a) punktā minētos instrumentus neatzīst par pirmā līmeņa pamata kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla posteņiem.

52. pants

Pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenti

1. Kapitāla instrumentus uzskata par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem tikai gadījumā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) instrumenti ir emitēti un apmaksāti;

▼B

b) instrumentus nav iegādājusies kāda no turpmāk minētajām sabiedrībām:

i) iestāde vai tās meitasuzņēmumi,

ii) uzņēmums, kurā iestādei ir dalība, kas ir īpašumtiesības, tieši vai kontroles veidā, uz vismaz 20 % vai vairāk no minētā uzņēmuma balsstiesībām vai kapitāla;

c) instrumentu iegādi tieši vai netieši nefinansē iestāde;

d) instrumentiem ir zemāka prioritāte par otrā līmeņa kapitāla instrumentiem iestādes maksātnespējas gadījumā;

e) instrumentus nenodrošina vai negarantē, tādējādi paaugstinot prasījumu prioritāti, neviena no turpmāk minētajām sabiedrībām:

i) iestāde vai tās meitasuzņēmumi,

ii) iestādes mātesuzņēmums vai tā meitasuzņēmumi;

iii) mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai tās meitasuzņēmumi,

iv) jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība vai tās meitasuzņēmumi,

v) jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai tās meitasuzņēmumi,

vi) jebkurš uzņēmums, kam ir ciešas attiecības ar i) līdz v) punktā minētajām struktūrām;

f) instrumentiem nepiemēro nekādu līgumisku vai citādu vienošanos, kas paaugstina instrumentā nostiprināto prasījumu prioritāti maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā;

g) instrumenti ir beztermiņa, un to reglamentējošie noteikumi neietver stimulu, kas varētu motivēt iestādi tos dzēst;

h) ja instrumentus reglamentējošie noteikumi ietver vienu vai vairākus atsaukšanas iespējas nosacījumus, tiesības atsaukt var izmantot vienīgi pēc emitenta ieskatiem;

i) instrumentus var atsaukt, dzēst vai atpirkt tikai tad, ja ir izpildīti 77. panta nosacījumi, un ne ātrāk kā 5 gadus pēc to emitēšanas, izņemot tad, ja ir izpildīti 78. panta 4. punktā izklāstītie nosacījumi;

j) instrumentus reglamentējošie noteikumi tieši vai netieši nenorāda, ka instrumentus paredzēts vai tos varētu atsaukt, dzēst vai atpirkt, un iestāde to nenosaka citādā veidā, izņemot šādos gadījumos:

i) pēc iestādes likvidācijas;

▼B

ii) instrumentu diskrecionāra atpirkšana vai citi diskrecionāri pirmā līmeņa papildu kapitāla summas samazināšanas veidi, ja iestāde ir saņēmusi kompetentās iestādes iepriekšēju piekrišanu saskaņā ar 77. pantu;

k) iestāde tieši vai netieši nenorāda, ka kompetentā iestāde piekristu pieprasījumam instrumentus atsaukt, dzēst vai atpirkt;

l) ar instrumentiem saistītā peļņas sadale atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

i) tos izmaksā tikai no posteņiem, kam paredzēta peļņas sadale,

ii) ar instrumentiem saistītās peļņas sadales līmenis netiks grozīts, pamatojoties uz iestādes vai tās mātesuzņēmuma kredītstāvokli,

iii) instrumentus reglamentējošie noteikumi paredz iestādei pilnīgu rīcības brīvību jebkurā laikā atcelt ar instrumentiem saistīto peļņas sadali uz neierobežotu laiku un nekumulatīvi, un iestāde var neierobežoti izmantot šādus atceltus maksājumus, lai savlaicīgi izpildītu savas aktuālās saistības,

iv) peļņas sadales atcelšana nav uzskatāma par iestādes saistību nepildīšanu,

v) peļņas sadales atcelšanas rezultātā iestādei netiek piemēroti ierobežojumi;

m) instrumenti nav faktors, nosakot, vai iestādes saistības pārsniedz tās aktīvus, kur šāda noteikšana uzskatāma par maksātnespējas testu saskaņā ar spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem;

n) instrumentus reglamentējošie noteikumi paredz, ka izraisītājnotikuma gadījumā pastāvīgi vai uz laiku samazina instrumentu pamatsummu vai konvertē instrumentus par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem;

o) instrumentus reglamentējošie noteikumi neietver nosacījumus, kas varētu kavēt iestādes rekapitalizāciju;

p) ja instrumentus neemitē tieši iestāde, ievēro abus šādus nosacījumus:

i) instrumentus emitē, izmantojot iestādi, kas ietverta konsolidācijā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

ii) ienākumi iestādei ir nekavējoties pieejami bez ierobežojumiem un veidā, kas atbilst šajā punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

▼B

Pirmās daļas d) apakšpunktā izklāstīto nosacījumu uzskata par izpildītu neatkarīgi no tā, ka instrumenti ir iekļauti pirmā vai otrā līmeņa papildu kapitālā, pamatojoties uz 484. panta 3. punktu, ar noteikumu, ka tiem ir līdzvērtīga prioritāte.

2. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) dzēšanu veicinošu nosacījumu veidu un būtību;

b) veidu, kādā uz laiku pēc tam, kad uz laiku ir samazināta pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenta pamatsumma, izdara jebkādu tā pamatsummas atjaunināšanu;

c) procedūras un laiku šādiem aspektiem:

i) izraisītājnotikuma konstatēšana,

ii) pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenta pamatsummas atjaunināšana pēc tam, kad tā pamatsumma uz laiku ir samazināta;

d) instrumentu īpatnības, kas varētu kavēt iestādes rekapitalizāciju;

e) īpašiem nolūkiem paredzētu sabiedrību izmantošana, lai netieši emitētu pašu kapitāla instrumentus.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

53. pants

Ierobežojumi attiecībā uz pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu peļņas sadales atcelšanu un nosacījumi, kas varētu kavēt iestādes rekapitalizāciju

Šīs regulas 52. panta 1. punkta l) apakšpunkta v) punkta un o) apakšpunkta vajadzībām noteikumos, kas reglamentē pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentus, it sevišķi neietver:

a) prasību veikt peļņas sadali attiecībā uz instrumentiem, ja tiek sadalīta peļņa, kura attiecas uz tādu iestādes emitētu instrumentu, kas ir tāda paša līmeņa kā vai zemākas prioritātes nekā pirmā līmeņa papildu kapitāla instruments, tostarp pirmā līmeņa pamata kapitāla instruments;

b) prasību atcelt peļņas sadali attiecībā uz pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentiem gadījumā, ja neveic peļņas sadali attiecībā uz šiem pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem;

▼B

c) pienākumu aizstāt procentu vai dividenžu maksājumu ar cita veida maksājumu. Iestādei nekādā citā veidā nepiemēro šādu pienākumu.

54. pants

Pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu samazināšana vai konvertēšana

1. Šīs regulas 52. panta 1. punkta n) apakšpunkta vajadzībām pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem piemēro šādus noteikumus:

a) izraisītājnotikums sākas, kad 92. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētais iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītājs kļūst mazāks par kādu no turpmāk nosauktajiem:

i) 5,125 %,

ii) līmeni, kas augstāks par 5,125 %, ja to noteikusi iestāde un ja tas ir paredzēts instrumenta reglamentējošos noteikumos;

b) instrumentu reglamentējošos noteikumos papildus a) apakšpunktā minētajiem notikumiem iestādes var precizēt vienu vai vairākus citus izraisītājnotikumus;

c) ja instrumentus reglamentējošie noteikumi paredz izraisītājnotikuma gadījumā tos konvertēt pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, šajos noteikumos precizē kādu no turpmāk nosauktajiem lielumiem:

i) šādas konvertēšanas likmi un atļautās konvertējamās summas ierobežojumu;

ii) diapazonu, kādā instrumentus konvertēs pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos;

d) ja instrumentus reglamentējošie noteikumi izraisītājnotikuma gadījumā paredz pamatsummas samazināšanu, šāda samazināšana ietekmē:

i) instrumenta turētāja prasījumu iestādes maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā;

ii) summu, kas ir jāizmaksā instrumenta atsaukšanas vai dzēšanas gadījumā,

iii) ar instrumentu saistīto peļņas sadali.

2. Ar pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenta samazināšanu vai konvertēšanu saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu izveido posteņus, kas uzskatāmi par pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem.

▼B

3. To pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu summa, kuri atzīti kā pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņi, nepārsniedz minimālo pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņu summu, kuru iegūtu, ja pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu pamatsummu pilnībā norakstītu vai konvertētu par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem.

4. Kopējā pirmā līmeņu papildu kapitāla instrumentu summa, kas ir jāsamazina vai jākonvertē izraisītājnotikuma gadījumā, nav mazāka kā:

a) summa, kas vajadzīga, lai iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju pilnībā atjaunotu līdz 5,125 %;

b) instrumenta pilna pamatsumma.

5. Izraisītājnotikuma gadījumā iestādes veic šādas darbības:

a) nekavējoties informē kompetentās iestādes;

b) informē pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu turētājus;

c) saskaņā ar šajā pantā izklāstīto prasību, bet ne vēlāk kā viena mēneša laikā, samazina instrumentu pamatsummu vai nekavējoties konvertē instrumentus par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem.

6. Iestāde, kas emitē pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentus, kurus izraisītājnotikuma gadījumā konvertē par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, nodrošina, ka tās reģistrētā akciju kapitāla apjoms vienmēr ir pietiekams, lai izraisītājnotikuma gadījumā šādus konvertējamus pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentus konvertētu akcijās. Visas nepieciešamās atļaujas tiek saņemtas šādu konvertējamu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu emisijas dienā. Iestāde nodrošina, lai tās rīcībā vienmēr būtu nepieciešamā iepriekšēja atļauja emitēt pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus, kuros izraisītājnotikuma gadījumā tiks konvertēti šādi pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenti.

7. Iestāde, kas emitē pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentus, kurus izraisītājnotikuma gadījumā konvertē par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, nodrošina, lai minētajai konvertēšanai nebūtu nekādu procesuālu šķēršļu, pamatojoties uz tās dibināšanas dokumentiem vai statūtiem vai līgumos paredzētiem noteikumiem.

55. pants

Neatbilstības pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu nosacījumiem sekas

Ja saistībā ar pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu vairs netiek nodrošināta atbilstība 52. panta 1. punkta nosacījumiem:

a) šo instrumentu nekavējoties pārstāj uzskatīt par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu;

▼B

b) to akciju emisijas uzcenojuma kontu daļu, kas saistīta ar šo instrumentu, nekavējoties pārstāj uzskatīt par pirmā līmeņa papildu kapitāla posteni.

2. iedaļa

Atskaitījumi no pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem

56. pants

Atskaitījumi no pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem

Iestādes no pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem atskaita:

a) iestādes tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību pašu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos, tostarp pašu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos, ko iestādei varētu nākties iegādāties spēkā esošo līgumsaistību rezultātā;

b) tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos, ja iestādei ir savstarpēja līdzdalība, kas, pēc kompetentās iestādes domām, ir izveidota, lai mākslīgi palielinātu iestādes pašu kapitālu;

c) tiešas, netiešas un sintētiskas līdzdalības finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos attiecīgo summu, kas noteikta saskaņā ar 60. pantu, ja iestādei šajās sabiedrībās nav būtisku ieguldījumu;

d) iestādes tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos, ja iestādei šajās sabiedrībās ir būtiski ieguldījumi, izņemot sākotnējās izvietošanas pozīcijas, kas tiek turētas piecas vai mazāk darbdienas;

e) to posteņu summu, kas saskaņā ar 66. pantu ir jāatskaita no otrā līmeņa kapitāla posteņiem, kuri pārsniedz iestādes otrā līmeņa kapitālu;

f) jebkurus nodokļus, kas saistīti ar pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem, kuri ir paredzami aprēķināšanas laikā, izņemot gadījumu, ja iestāde atbilstīgi koriģē pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņu summu, ciktāl šādi nodokļi samazina summu, līdz kādai šos posteņus var piemērot, lai segtu riskus vai zaudējumus.

▼B

57. pants

Atskaitījumi attiecībā uz līdzdalību pašu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos

Šīs regulas 56. panta a) apakšpunkta vajadzībām iestādes aprēķina līdzdalību pašu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos, pamatojoties uz bruto garajām pozīcijām, ievērojot šādus izņēmumus:

a) iestādes var aprēķināt līdzdalības apmēru pašu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos, pamatojoties uz neto garajām pozīcijām, ar noteikumu, ka tiek ievēroti abi šie nosacījumi:

   i) garās un īsās pozīcijas ir izveidotas vienā pamatā esošajā riska darījumā un ka īsās pozīcijas neietver darījuma partnera risku,

   ii) gan garās, gan īsās pozīcijas tiek turētas tirdzniecības portfelī vai abas tiek turētas netirdzniecības portfelī;

b) iestādes nosaka atskaitāmo summu attiecībā uz tiešām, netiešām vai sintētiskām līdzdalībām indeksa vērtspapīros, aprēķinot pamatā esošo riska darījumu pašu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem, kas iekļauti šajos indeksos;

c) iestādes var veikt neto ieskaitu, atņemot no pašu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu bruto garajām pozīcijām, kas rodas no līdzdalības indeksa vērtspapīros, pašu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu īsās pozīcijas, kas rodas no īsajām pozīcijām pamatā esošajos indeksos, tostarp arī tad, ja šīs īsās pozīcijas ietver darījuma partnera risku, ar noteikumu, ka ir izpildīti abi šie nosacījumi:

   i) garās un īsās pozīcijas ir tajos pašos pamatā esošajos indeksos;

   ii) vai nu garās un īsās pozīcijas tiek turētas tirdzniecības portfelī, vai abas tiek turētas netirdzniecības portfelī.

58. pants

Līdzdalības finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos atskaitījumi un atskaitījumi gadījumos, kad iestādei ir savstarpēja līdzdalība, kas ir mākslīgi izveidota, lai palielinātu pašu kapitālu

Iestādes 56. panta b), c) un d) apakšpunktā paredzētos atskaitījumus veic šādi:

a) līdzdalību pirmā līmeņa papildu instrumentos aprēķina, pamatojoties uz bruto garajām pozīcijām;

▼B

b) atskaitīšanas vajadzībām pirmā līmeņa papildu pašu kapitāla apdrošināšanas posteņus uzskata par līdzdalību pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos.

59. pants

Līdzdalības finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos atskaitījumi

Iestādes 56. panta c) un d) apakšpunktā paredzētos atskaitījumus veic šādi:

a) tās var aprēķināt finanšu sektora sabiedrību tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos, pamatojoties uz neto garo pozīciju tajā pašā pamatā esošajā riska darījumā, ar noteikumu, ka ir izpildīti abi šādi nosacījumi:

i) īsās pozīcijas termiņš sakrīt ar garās pozīcijas termiņu vai tās atlikušais termiņš ir vismaz viens gads;

ii) vai nu īsās un garās pozīcijas tiek turētas tirdzniecības portfelī, vai abas tiek turētas netirdzniecības portfelī;

b) tās nosaka atskaitāmo summu attiecībā uz tiešām, netiešām un sintētiskām līdzdalībām indeksa vērtspapīros, aprēķinot pamatā esošā riska darījumu ar finanšu sektora sabiedrību kapitāla instrumentiem, kas iekļauti šajos indeksos;

60. pants

Līdzdalības pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos atskaitījumi gadījumos, kad iestādei nav būtiski ieguldījumi finanšu sektora sabiedrībā

1. Šīs regulas 56. panta c) apakšpunkta vajadzībām iestādes aprēķina attiecīgo atskaitāmo summu, reizinot šā punkta a) apakšpunktā minēto summu ar koeficientu, kas iegūts no šā punkta b) apakšpunktā minētā aprēķina:

►C2 a) kopējā summa, par kādu iestādes tiešā, netiešā un sintētiskā līdzdalība finanšu sektora sabiedrību, kurās iestādei nav būtiska ieguldījuma, pirmā līmeņa pamata kapitāla, ◄ pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumentos pārsniedz 10 % no iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem, ko aprēķina pēc tam, kad ir piemērots:

i) 32.līdz 35. pants;

ii) 36. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunkts, k) apakšpunkta ii) līdz v) punkts un l) apakšpunkts, izņemot atliktā nodokļa aktīvus, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un kuri izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības;

iii) 44. un 45. pants;

▼B

b) iestādes tiešā, netiešā un sintētiskā līdzdalība tādu finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos, kurās iestādei nav būtisku ieguldījumu, dalīta ar iestādes tiešās, netiešās un sintētiskās līdzdalības kopējo apmēru minēto finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumentos.

2. Iestādes 1. punkta a) apakšpunktā minētajā summā un 1. punkta b) apakšpunktā minētā koeficienta aprēķināšanā neietver sākotnējās izvietošanas pozīcijas, kas tiek turētas piecas vai mazāk darbdienas.

▼C2

3. Summu, ko paredzēts atskaitīt saskaņā ar 1. punktu, sadala pa visiem turētajiem pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem. Iestādes nosaka katra pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenta summu, ko paredzēts atskaitīt ievērojot 1. punktu, reizinot šā punkta a) apakšpunktā norādīto summu ar šā punkta b) apakšpunktā norādīto proporciju:

a) līdzdalības apmērs, kas ir jāatskaita saskaņā ar 1. punktu;

b) kopējā apmēra proporcija iestādes tiešai, netiešai un sintētiskai līdzdalībai tādu finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos, kurās iestādei nav būtisku ieguldījumu, kuru pārstāv katrs turētais pirmā līmeņa papildu kapitāla instruments.

▼B

4. Šīs regulas 56. panta c) punktā minētās līdzdalības apmēru, kas vienāds ar vai mazāks par 10 % no iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem pēc tam, kad ir piemēroti 1. punkta a) apakšpunkta i), ii) un iii) punktā paredzētie noteikumi, neatskaita, un uz to attiecīgā gadījumā attiecina piemērojamo riska pakāpi saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. nodaļu un Trešās daļas IV sadaļas prasības.

▼C2

5. Iestādes nosaka katra pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenta, kuram piemērota riska svēršana saskaņā ar 4. punktu, summu, reizinot šā punkta a) apakšpunktā norādīto apmēru ar šā punkta b) apakšpunktā norādīto summu:

a) līdzdalības apmērs, kuram piemēro riska svēršanu saskaņā ar 4. punktu;

b) proporcija, kas rodas no 3. punkta b) apakšpunktā noteiktā aprēķina.

▼B

3. nodaļa

Pirmā Līmeņa Papildu Kapitāls

61. pants

Pirmā līmeņa papildu kapitāls

Iestādes pirmā līmeņa papildu kapitālu veido pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņi pēc 56. pantā minēto posteņu atskaitīšanas un 79. panta piemērošanas.

4. NODAĻA

Otrā līmeņa kapitāls

1. Iedaļa

Otrā līmeņa kapitāla posteņi un instrumenti

62. pants

Otrā līmeņa kapitāla posteņi

Otrā līmeņa kapitāla posteņus veido:

a) kapitāla instrumenti un subordinētie aizdevumi, ja ir izpildīti 63. panta nosacījumi;

b) akciju emisijas uzcenojuma konti, kas saistīti ar a) apakšpunktā minētajiem instrumentiem;

c) iestādēm, kas riska darījumu riska svērto vērtību aprēķina saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu – vispārējas kredītriska korekcijas, neņemot vērā nodokļu ietekmi, un līdz 1,25 % no riska darījumu riska svērtās vērtības, kura aprēķināta saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

d) iestādēm, kas riska darījumu riska svērto vērtību aprēķina saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu – pozitīvās summas, neņemot vērā nodokļu ietekmi, kas izriet no 158. un 159. pantā noteiktā aprēķina, un līdz 0,6 % no riska darījumu riska svērtās vērtības, kura aprēķināta saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu.

Panta a) punktā minētos posteņus neuzskata par pirmā līmeņa pamata kapitāla vai pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem.

▼B

63. pants

Otrā līmeņa kapitāla instrumenti

Kapitāla instrumentus un subordinētos aizdevumus, uzskata par otrā līmeņa kapitāla instrumentiem, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) instrumenti ir emitēti vai subordinēti aizdevumi – attiecīgā gadījumā – piešķirti un pilnībā apmaksāti;

b) instrumentus nav iegādājusies vai subordinētus aizdevumus – attiecīgā gadījumā – nav piešķīrusi kāda no turpmāk minētajām sabiedrībām:

i) iestāde vai tās meitasuzņēmumi,

ii) uzņēmums, kurā iestādei ir dalība, kas ir īpašumtiesības, tieši vai kontroles veidā, uz vismaz 20 % vai vairāk no sabiedrības balsstiesībām vai kapitāla;

c) instrumentu iegādi vai – attiecīgā gadījumā – subordinētu aizdevumu piešķiršanu tieši vai netieši nefinansē iestāde;

d) prasījums attiecībā uz instrumentu pamatsummu saskaņā ar instrumentu reglamentējošiem noteikumiem vai prasījums attiecībā uz subordinēta aizdevuma pamatsummu saskaņā ar subordinētu aizdevumu reglamentējošiem noteikumiem – attiecīgā gadījumā – ir pilnīgi subordinēts visu nesubordinēto kreditoru prasījumiem;

e) neviena no turpmāk minētajām sabiedrībām instrumentus vai – attiecīgā gadījumā – subordinētus aizdevumus nenodrošina vai par tiem nedod garantijas, kas paaugstina prasījuma prioritāti:

i) iestāde vai tās meitasuzņēmumi,

ii) iestādes mātesuzņēmums vai tā meitasuzņēmumi;

iii) mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai tās meitasuzņēmumi,

iv) jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība vai tās meitasuzņēmumi,

v) jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai tās meitasuzņēmumi,

vi) jebkurš uzņēmums, kam ir ciešas attiecības ar i) līdz v) punktā minētajām struktūrām;

f) instrumentiem vai – attiecīgā gadījumā – subordinētiem aizdevumiem nepiemēro nekādu vienošanos, kas paaugstina prasījuma prioritāti attiecībā uz instrumentiem vai subordinētiem aizdevumiem;

g) instrumentu vai – attiecīgā gadījumā – subordinētu aizdevumu sākotnējais termiņš ir vismaz pieci gadi;

h) instrumentus vai – attiecīgā gadījumā – subordinētus aizdevumus reglamentējošie noteikumi neietver nosacījumus, kas varētu veicināt to, ka iestāde pirms instrumentu termiņa dzēš to pamatsummu vai – attiecīgās gadījumā – atmaksā tos;

▼B

i) ja instrumenti vai – attiecīgā gadījumā – subordinēti aizdevumi ietver vienu vai vairākas atsaukšanas iespējas vai -attiecīgā gadījumā - pirmstermiņa atmaksas iespēja, atsaukšanas iespējas var izmantot vienīgi pēc emitenta vai -attiecīgā gadījumā- pēc parādnieka ieskatiem;

j) instrumentus vai – attiecīgā gadījumā – subordinētus aizdevumus var atsaukt, dzēst, vai atpirkt vai atmaksāt pirms termiņa tikai tad, ja ir izpildīti 77. panta nosacījumi, un ne ātrāk kā piecus gadus pēc to emitēšanas vai – attiecīgā gadījumā – garantijas došanas, izņemot tad, ja ir izpildīti 78. panta 4. punktā izklāstītie nosacījumi;

k) instrumentus vai – attiecīgā gadījumā – subordinētu aizdevumu reglamentējošie noteikumi tieši vai netieši nenorāda, ka iestāde, izņemot iestādes maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā, attiecīgi varētu atsaukt, dzēst, atpirkt vai atmaksāt pirms termiņa instrumentus vai – attiecīgā gadījumā – subordinētus aizdevumus, un iestāde nesniedz citā veidā šādu norādi:

l) instrumentus vai – attiecīgā gadījumā – subordinētus aizdevumus reglamentējošie noteikumi neparedz turētājam tiesības paātrināt grafikā noteiktu nākotnes procentu vai pamatsummas maksājumu, izņemot iestādes maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā;

m) ar instrumentiem vai – attiecīgā gadījumā – subordinētiem aizdevumiem saistīto procentu vai dividenžu maksājumu līmenis attiecīgā gadījumā netiks grozīts, pamatojoties uz iestādes vai tās mātesuzņēmuma kredītstāvokli;

n) ja instrumentus neemitē tieši iestāde vai ja – attiecīgā gadījumā – subordinētus aizdevumus iestāde nesaņem tieši, ievēro abus šādus nosacījumus:

   i) instrumentus emitē vai – attiecīgā gadījumā – subordinētus aizdevumus saņem, izmantojot sabiedrību, kas ietverta konsolidācijā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu,

   ii) ienākumi ir nekavējoties pieejami iestādei bez ierobežojumiem veidā, kas atbilst šajā punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

64. pants

Otrā līmeņa kapitāla instrumentu amortizācija

To, kādā mērā otrā līmeņa kapitāla instrumentus var uzskatīt par otrā līmeņa kapitāla posteņiem instrumentu termiņa pēdējo piecu gadu laikā, aprēķina, reizinot rezultātu, kas iegūts a) apakšpunktā paredzētajā aprēķinā, ar b) apakšpunktā minēto summu:

a) instrumentu vai subordinēto aizdevumu nominālvērtība līgumā noteiktā termiņa pēdējo 5 gadu perioda pirmajā dienā, dalīta ar šā perioda kalendāro dienu skaitu;

▼B

b) instrumentu vai subordinēto aizdevumu līgumā noteiktā termiņa atlikušo kalendāro dienu skaits.

65. pants

Neatbilstības otrā līmeņa kapitāla instrumentu nosacījumiem sekas

Tajā gadījumā, ja saistībā ar otrā līmeņa kapitāla instrumentu vairs netiek nodrošināta atbilstība 63. panta nosacījumiem:

a) šo instrumentu nekavējoties pārstāj uzskatīt par otrā līmeņa kapitāla instrumentu;

b) to akciju emisijas uzcenojuma kontu daļu, kas saistīta ar šo instrumentu, nekavējoties pārstāj uzskatīt par otrā līmeņa kapitāla posteņiem.

2. Iedaļa

Atskaitījumi no otrā līmeņa kapitāla posteņiem

66. pants

Atskaitījumi no otrā līmeņa kapitāla posteņiem

No otrā līmeņa kapitāla posteņiem atskaita:

a) iestādes tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību pašu otrā līmeņa kapitāla instrumentos, tostarp pašu otrā līmeņa kapitāla instrumentos, ko iestādei var nākties iegādāties spēkā esošo līgumsaistību rezultātā;

b) tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību finanšu sektora sabiedrību otrā līmeņa kapitāla instrumentos, ja iestādei ir savstarpēja līdzdalība, kas, pēc kompetentās iestādes domām, ir izveidota, lai mākslīgi palielinātu iestādes pašu kapitālu;

c) tiešās, netiešās un sintētiskās līdzdalības finanšu sektora sabiedrību otrā līmeņa kapitāla instrumentos attiecīgo summu, kas noteikta saskaņā ar 70. pantu, ja iestādei šajās sabiedrībās nav būtisku ieguldījumu;

d) iestādes tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību finanšu sektora sabiedrību otrā līmeņa kapitāla instrumentos, ja iestādei šajās sabiedrībās ir būtiski ieguldījumi, izņemot sākotnējās izvietošanas pozīcijas, kas tiek turētas mazāk par piecām darbdienām.

▼B

67. pants

Līdzdalības pašu otrā līmeņa kapitāla instrumentos atskaitījumi

Šīs regulas 66. panta a) apakšpunkta vajadzībām iestādes, pamatojoties uz bruto garajām pozīcijām, līdzdalību aprēķina, ievērojot šādus izņēmumus:

a) iestādes var aprēķināt līdzdalības apmēru, pamatojoties uz neto garajām pozīcijām, ar noteikumu, ka ir izpildīti abi šādi nosacījumi:

   i) garās un īsās pozīcijas ir izveidotas vienā pamatā esošajā riska darījumā un īsās pozīcijas neietver darījuma partnera risku,

   ii) vai nu īsās un garās pozīcijas tiek turētas tirdzniecības portfelī, vai abi tiek turēti netirdzniecības portfelī;

b) iestādes nosaka atskaitāmo summu attiecībā uz tiešām, netiešām un sintētiskām līdzdalībām indeksa vērtspapīros, aprēķinot pamatā esošo riska darījumu ar pašu otrā līmeņa kapitāla instrumentiem, kas iekļauti šajos indeksos;

c) iestādes var veikt neto ieskaitu, atņemot no pašu otrā līmeņa kapitāla instrumentu bruto garajām pozīcijām, kas rodas no līdzdalības indeksa vērtspapīros, pašu otrā līmeņa kapitāla instrumentu īsās pozīcijas, kas rodas no īsajām pozīcijām pamatā esošajos indeksos, tostarp arī tad, ja šīs īsās pozīcijas ietver darījuma partnera risku, ar noteikumu, ka ir ievēroti abi šādi nosacījumi:

   i) garās un īsās pozīcijas ir tajos pašos pamatā esošajos indeksos;

   ii) vai nu garās un īsās pozīcijas tiek turētas tirdzniecības portfelī, vai abas tiek turētas netirdzniecības portfelī;

68. pants

Līdzdalības finanšu sektora sabiedrību otrā līmeņa kapitāla instrumentos atskaitījumi un atskaitījumi gadījumos, kad iestādei ir savstarpēja līdzdalība, kas ir mākslīgi izveidota, lai palielinātu pašu kapitālu

Iestādes 66. panta b), c) un d) apakšpunktā paredzētos atskaitījumus veic saskaņā ar šādiem noteikumiem:

a) līdzdalību otrā līmeņa kapitāla instrumentos aprēķina, pamatojoties uz bruto garajām pozīcijām;

b) atskaitīšanas vajadzībām līdzdalību otrā līmeņa pašu kapitāla apdrošināšanas posteņos un trešā līmeņa pašu kapitāla apdrošināšanas posteņos uzskata par līdzdalību otrā līmeņa kapitāla instrumentos.

▼B

69. pants

Līdzdalības finanšu sektora sabiedrību otrā līmeņa kapitāla instrumentos atskaitījumi

Iestādes 66. panta c) un d) apakšpunktā paredzētos atskaitījumus veic šādi:

a) tās var aprēķināt finanšu sektora sabiedrību tiešo, netiešo un sintētisko līdzdalību otrā līmeņa kapitāla instrumentos, pamatojoties uz neto garo pozīciju tajā pašā pamatā esošā riska darījumā, ar noteikumu, ka ir ievēroti abi šādi nosacījumi:

   i) īsās pozīcijas termiņš sakrīt ar garās pozīcijas termiņu vai tās atlikušais termiņš ir vismaz viens gads;

   ii) vai nu garās un īsās pozīcijas tiek turētas tirdzniecības portfelī, vai abas tiek turētas netirdzniecības portfelī;

b) tās nosaka atskaitāmo summu attiecībā uz tiešām, netiešām un sintētiskām līdzdalībām indeksa vērtspapīros, aplūkojot pamatā esošo riska darījumu ar finanšu sektora sabiedrību kapitāla instrumentiem, kas iekļauti šajos indeksos;

70. pants

Otrā līmeņa kapitāla instrumentu atskaitījumi, ja iestādei nav būtisku ieguldījumu attiecīgajā sabiedrībā

1. Šīs regulas 66. panta c) apakšpunkta vajadzībām iestādes aprēķina piemērojamo atskaitāmo summu, reizinot šā punkta a) apakšpunktā minēto summu ar koeficientu, kas iegūts no šā punkta b) apakšpunktā minētā aprēķina:

►C2 a) kopējā summa, par kādu iestādes tiešā, netiešā un sintētiskā līdzdalība finanšu sektora sabiedrību, kurās iestādei nav būtiska ieguldījuma, pirmā līmeņa pamata kapitāla, ◄ pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumentos pārsniedz 10 % no iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem, ko aprēķina pēc tam, kad ir piemērots:

   i) 32. līdz 35. pants;

   ii) 36. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunkts, k) apakšpunkta ii) līdz v) punkts un l) apakšpunkts, izņemot atskaitāmo summu attiecībā uz tādiem atliktā nodokļa aktīviem, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības,

   iii) 44. un 45. pants;

►C2 b) iestādes tiešā, netiešā un sintētiskā līdzdalība finanšu sektora sabiedrību, kurās iestādei nav būtiska ieguldījuma, otrā līmeņa kapitāla instrumentos, ◄ dalīta ar iestādes tiešās, netiešās un sintētiskās līdzdalības kopējo summu šo finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumentos.

▼B

2. Iestādes 1. punkta a) apakšpunktā minētajā summā un 1. punkta b) apakšpunktā minētā koeficienta aprēķināšanā neietver sākotnējās izvietošanas pozīcijas, kas tiek turētas piecas vai mazāk darbdienas.

▼C2

3. Summu, ko paredzēts atskaitīt saskaņā ar 1. punktu, sadala pa visiem turētajiem otrā līmeņa kapitāla instrumentiem. Iestādes nosaka summu, ko paredzēts atskaitīt no katra otrā līmeņa papildu kapitāla instrumenta ievērojot 1. punktu, reizinot šā punkta a) apakšpunktā norādītos summu ar šā punkta b) apakšpunktā norādīto proporciju:

a) līdzdalības kopējā summa, kas ir jāatskaita saskaņā ar 1. punktu;

b) kopējā apmēra proporcija iestādes tiešai, netiešai un sintētiskai līdzdalībai tādu finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos, kurās iestādei nav būtisku ieguldījumu, kuru pārstāv katrs turētais pirmā līmeņa papildu kapitāla instruments.

▼B

4. Šīs regulas 66. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās līdzdalības apmēru, kas vienāds ar vai mazāks par 10 % no iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem pēc tam, kad ir piemēroti 1. punkta a) apakšpunkta i) līdz iii) punkta noteikumi, neatskaita, un uz to attiecīgā gadījumā attiecina piemērojamo riska pakāpi saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. nodaļu un Trešās daļas IV sadaļas prasības.

▼C2

5. Iestādes nosaka katra otrā līmeņa kapitāla instrumenta, kuram piemērota riska svēršana saskaņā ar 4. punktu, summu, reizinot šā punkta a) apakšpunktā norādīto apmēru ar šā punkta b) apakšpunktā norādīto summu:

a) līdzdalības apmērs, kuram piemēro riska svēršanu saskaņā ar 4. punktu;

b) proporcija, kas rodas no 3. punkta b) apakšpunktā noteiktā aprēķina.

▼B

3. Iedaļa

Otrā līmeņa kapitāls

71. pants

Otrā līmeņa kapitāls

Iestādes otrā līmeņa kapitālu veido iestādes otrā līmeņa kapitāla posteņi pēc tam, kad ir veikti 66. pantā minētie atskaitījumi un piemērots 79. pants.

5. NODAĻA

Pašu kapitāls

72. pants

Pašu kapitāls

Iestādes pašu kapitālu veido tās pirmā līmeņa kapitāla un otrā līmeņa kapitāla summa.

6. NODAĻA

Vispārīgas prasības

73. pants

Peļņas sadale attiecībā uz pašu kapitāla instrumentiem

1. Par pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentiem nevar tikt uzskatīti instrumenti, attiecībā uz kuriem iestādei ir pilnīga rīcības brīvība pieņemt lēmumu sadalīt peļņu veidā, kas nav nauda, vai pašu kapitāla instrumenti, ja vien iestāde pirms tam nav saņēmusi kompetento iestāžu atļauju.

2. Kompetentās iestādes 1. punktā minēto atļauju piešķir tikai tad, ja tās uzskata, ka ir izpildīti visi šie nosacījumi:

a) panta 1. punktā minētā rīcības brīvība vai peļņas sadales veids neietekmētu negatīvā veidā iestādes spēju atcelt instrumentā paredzētos maksājumus;

b) panta 1. punktā minētā rīcības brīvība vai peļņas sadales veids neietekmētu negatīvā veidā instrumenta spēju absorbēt zaudējumus;

c) panta 1. punktā minētā iestādes rīcības brīvība vai peļņas sadales veids nekādi citādi nemazinātu attiecīgā kapitāla instrumenta kvalitāti.

▼B

3. Par pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentiem nevar tikt uzskatīti instrumenti, par kuriem juridiskai persona, kas nav iestāde, kura emitējusi šos instrumentus, ir rīcības brīvība pieņemt lēmumu vai pieprasīt peļņas sadali veidā, kas nav nauda, vai pašu kapitāla instrumenti.

4. Iestādes var izmantot plaša tirgus indeksu kā vienu no atskaites punktiem, lai noteiktu peļņas sadales līmeni attiecībā uz pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumentiem.

5. Panta 4. punktu nepiemēro, ja attiecīgā iestāde minētajā plašā tirgus indeksā ir iekļauta kā atsauces sabiedrība, ja vien nav izpildīti šie abi nosacījumi:

a) iestāde uzskata, ka šīs plašā tirgus indeksa izmaiņas nav cieši korelētas ar iestādes, tās mātes iestādes vai mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai mātes jauktas darbības pārvaldītājsabiedrības kredītstāvokli;

b) kompetentā iestāde nav nonākusi pie secinājumiem, kas būtu pretrunā ar a) apakšpunktā minēto uzskatu.

6. Iestādes ziņo un atklāj informāciju par tiem plašā tirgus indeksiem, uz kuriem balstās to kapitāla instrumenti.

7. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu nosacījumus, saskaņā ar kuriem indeksus 4. punkta vajadzībām uzskatīs par plašiem tirgus indeksiem.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

74. pants

Līdzdalības regulētu finanšu sektora sabiedrību emitētos kapitāla instrumentos, ko neuzskata par regulējošām prasībām atbilstošu kapitālu

Iestādes ne no viena pašu kapitāla elementa neatskaita tādas tiešas, netiešas vai sintētiskas līdzdalības regulētas finanšu sektora sabiedrības emitētos kapitāla instrumentos, kuras neuzskata par minētajai sabiedrībai piederošu regulējošām prasībām atbilstošu kapitālu. Iestādes šādai līdzdalībai pēc vajadzības piemēro riska pakāpes saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. nodaļu.

▼B

75. pants

Atskaitījumi un termiņa prasības īsām pozīcijām

Uzskata, ka 45. panta a) punktā, 59. panta a) punktā un 69. panta a) punktā minētās īso pozīciju termiņa prasības attiecībā uz turētajām pozīcijām ir ievērotas, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) iestādei ir līgumiskas tiesības noteiktā nākotnes dienā pārdot darījuma partnerim, kas nodrošina riska ierobežošanu, garo pozīciju, kurai ierobežo risku;

b) darījumu partnerim, kas nodrošina riska ierobežošanu, ir līgumisks pienākums minētajā nākotnes dienā no iestādes pirkt a) apakšpunktā minēto garo pozīciju.

76. pants

Līdzdalības kapitāla instrumentu indeksos

1. Regulas 42. panta a) punkta, 45. panta a) punkta, 57. panta a) punkta, 59. panta a) punkta, 67. panta a) punkta un 69. panta a) punkta vajadzībām iestādes var samazināt kapitāla instrumenta garās pozīcijas apjomu par indeksa daļu, kas sastāv no tā paša pamatā esošā riska darījuma, kuram ierobežo risku, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) gan garā pozīcija, kurai ierobežo risku, gan īsā pozīcija indeksā, kuru izmanto, lai ierobežotu risku minētajai garajai pozīcijai, ir iegrāmatotas tirdzniecības portfelī vai abas tiek turētas netirdzniecības portfeļos;

b) panta a) apakšpunktā minētās pozīcijas ir iegrāmatotas iestādes bilancē pēc patiesās vērtības;

c) panta a) apakšpunktā minētā īsā pozīcija saskaņā ar iestādes iekšējās kontroles procesu ir uzskatāma par efektīvu riska ierobežošanas pozīciju;

d) kompetentās iestādes vismaz reizi gadā izvērtē c) apakšpunktā minēto kontroles procesu piemērotību un pārliecinās, ka šie procesi joprojām ir atbilstīgi.

2. Ja kompetentā iestāde iepriekš ir devusi atļauju, iestāde var izmantot konservatīvas aplēses, lai noteiktu apmēru iestādes pamatā esošajiem riska darījumiem ar indeksos iekļautajiem kapitāla instrumentiem, kā alternatīvu tam, ka tā aprēķina savus riska darījumus ar vai nu vienā, vai abos no a) un b) apakšpunktā minētajiem posteņiem:

a) indeksos iekļautie pašu pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumenti;

b) indeksos iekļautie finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumenti;

▼B

3. Kompetentās iestādes 2. punktā minēto atļauju piešķir tikai tad, ja iestāde tām ir pārliecinoši parādījusi, ka, iestādei būtu praktiskā ziņā apgrūtinoši uzraudzīt tās pamatā esošos riska darījumus ar posteņiem, kas attiecīgi minēti vai nu vienā vai abos 2. punkta a) vai b) apakšpunktos.

4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) kad aplēses, ko izmanto kā alternatīvu 2. punktā minētā pamatā esošā riska darījuma aprēķināšanai, ir pietiekami konservatīvas;

b) 2. punktā lietotā formulējuma "praktiskā ziņā apgrūtinoši" nozīmi.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

77. pants

Pašu kapitāla samazināšanas nosacījumi

Iestādei ir vajadzīga kompetentās iestādes iepriekšēja atļauja, lai veiktu kādu no vai abas šādas darbības:

a) samazinātu, dzēstu vai atpirktu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus, ko iestāde emitējusi saskaņā ar spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem;

b) atsauktu, dzēstu, atmaksātu vai atpirktu pirmā līmeņa papildu kapitāla vai attiecīgā gadījumā otrā līmeņa kapitāla instrumentus pirms to līgumā noteiktā termiņa.

78. pants

Uzraudzības iestādes atļauja samazināt pašu kapitālu

1. Kompetentā iestāde sniedz atļauju iestādei samazināt, atpirkt, atsaukt vai dzēst pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentus, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) agrāk vai vienlaicīgi ar 77. pantā minēto darbību iestāde aizstāj 77. panta minētos instrumentus ar līdzvērtīgas vai augstākas kvalitātes pašu kapitāla instrumentiem, kuru nosacījumi ir ilgtermiņā piemēroti iestādes spējai nodrošināt ienākumus;

▼B

b) iestāde ir kompetentajai iestādei pārliecinoši pierādījusi, ka iestādes pašu kapitāls pēc minētās darbības veikšanas pārsniegtu šīs regulas 92. panta 1. punktā noteiktās prasības un apvienoto rezervju prasību kā tā definēta Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā, tādā mērā, ko kompetentā iestāde uzskata par nepieciešamu, pamatojoties uz Direktīvas 2013/36/ES 104. panta 3. punktu.

2. Saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu izvērtējot aizstājēju instrumentu ilgtermiņa piemērotību iestādes spējai nodrošināt ienākumus, kompetentās iestādes apsver to, cik lielā mērā šie aizstājēji kapitāla instrumenti iestādei izmaksātu dārgāk nekā instrumenti, kurus ar tiem aizstātu.

3. Ja iestāde veic 77. panta a) apakšpunktā minēto darbību un spēkā esošie valsts tiesību akti aizliedz atteikties dzēst 27. pantā minētos pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus, kompetentā iestāde var nepiemērot šā panta 1. punktā paredzētos nosacījumus, ja kompetentā iestāde prasa iestādei pienācīgi ierobežot šādu instrumentu dzēšanu.

4. Kompetentās iestādes var ļaut iestādēm dzēst pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentus pirms piecu gadu termiņa no emitēšanas dienas tikai tad, ja ir izpildīti 1. punktā un šā punkta a) un b) apakšpunktos izklāstītie nosacījumi:

a) ir notikušas tādas izmaiņas šo instrumentu regulatīvajā klasifikācijā, kuru rezultātā pastāv diezgan liela iespēja, ka tos izslēgs no pašu kapitāla vai pārklasificēs par zemākas kvalitātes pašu kapitālu, turklāt ir izpildīti abi šādi nosacījumi:

   i) kompetentā iestāde šādas izmaiņas uzskata par pietiekami drošām;

   ii) iestāde kompetentajām iestādēm ir pārliecinoši pierādījusi, ka šo instrumentu emisijas brīdī nebija pamata prognozēt to regulatīvo pārklasificēšanu;

b) ir notikušas izmaiņas šiem instrumentiem piemērotajos nodokļos, par ko iestāde kompetentajām iestādēm ir pārliecinoši pierādījusi, ka šīs izmaiņas bijušas būtiskas un šo instrumentu emisijas brīdī nebija pamata tās prognozēt.

5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) formulējuma "ilgtermiņā piemēroti iestādes spējai nodrošināt ienākumus" nozīmi;

b) šā panta 3. punktā minēto pienācīgo dzēšanas ierobežošanu;

▼B

c) procesu un datu prasības attiecībā uz pieteikumu, ko iestāde iesniedz, lai saņemtu kompetentās iestādes atļauju veikt 77. pantā minēto darbību, tostarp procesu, ko paredzēts piemērot, ja dzēš akcijas, kas emitētas kooperatīvo sabiedrību biedriem, un šāda pieteikuma apstrādes laiku.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

79. pants

Atskaitījumu no pašu kapitāla pagaidu nepiemērošana

1. Ja iestādei uz laiku ir kapitāla instrumenti vai -attiecīgā gadījumātai ir piešķirti subordinētie aizdevumi, kas uzskatāmi par finanšu sektora sabiedrības pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentiem, un ja kompetentā iestāde attiecībā uz šo līdzdalību atzīst, ka tā finansiālas palīdzības operācijas vajadzībām ir izveidota, lai reorganizētu un glābtu šo sabiedrību, kompetentā iestāde var uz laiku nepiemērot noteikumus par atskaitījumiem, kas parasti šiem instrumentiem tiktu piemēroti.

2. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai 1. punkta vajadzībām precizētu jēdzienu "uz laiku" un nosacījumus, saskaņā ar kuriem kompetentā iestāde var uzskatīt, ka šī pagaidu līdzdalība ir paredzēta finansiālas palīdzības operācijas sniegšanai, lai reorganizētu un glābtu attiecīgu struktūru.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

80. pants

Pašu kapitāla kvalitātes nepārtraukta pārbaude

1. EBI uzrauga Savienības iestāžu emitēto pašu kapitāla instrumentu kvalitāti un nekavējoties paziņo Komisijai, ja pastāv vērā ņemamas liecības par to, ka šie instrumenti neatbilst 28. pantā vai, attiecīgā gadījumā, 29. pantā noteiktajiem kritērijiem.

Kompetentās iestādes pēc EBI lūguma nekavējoties nosūta visu informāciju, ko EBI uzskata par vajadzīgu attiecībā uz emitētajiem jaunajiem kapitāla instrumentiem, lai EBI varētu uzraudzīt Savienības iestāžu emitēto pašu kapitāla instrumentu kvalitāti.

▼B

2. Paziņojumā ietver:

a) detalizētu paskaidrojumu par konstatēto trūkumu būtību un apmēru;

b) tehniskus ieteikumus par Komisijas rīcību, ko EBI uzskata par vajadzīgu;

c) būtiskām tendencēm EBI spriedzes testu metodikā attiecībā uz iestāžu maksātspēju.

3. EBI Komisijai sniedz tehniskus ieteikumus par jebkādām būtiskām izmaiņām, kas, pēc tās uzskata, vajadzīgas attiecībā uz pašu kapitāla noteikšanu un kas izriet no:

a) attiecīgām tirgus standartu vai prakses tendencēm;

b) attiecīgo juridisko vai grāmatvedības standartu izmaiņām;

c) būtiskām tendencēm EBI spriedzes testu metodikā attiecībā uz iestāžu maksātspēju.

4. EBI līdz 2014. gada 31. janvārim sniedz Komisijai tehniskus ieteikumus par tādām rīcības alternatīvām attiecībā uz pēc patiesās vērtības novērtēto nerealizēto peļņu, kas neparedz tās ietveršanu pirmā līmeņa pamata kapitālā bez korekcijām. Šādos ieteikumos ņem vērā starptautisko grāmatvedības standartu attiecīgās tendences, kā arī attiecīgās tendences starptautiskos nolīgumos par banku prudenciālajiem standartiem.

II SADAĻA

MAZĀKUMA LĪDZDALĪBA UN MEITASUZŅĒMUMU EMITĒTI PIRMĀ LĪMEŅA PAPILDU KAPITĀLA UN OTRĀ LĪMEŅA KAPITĀLA INSTRUMENTI

81. pants

Mazākuma līdzdalība, kas atbilst iekļaušanai konsolidētajā pirmā līmeņa pamata kapitālā

1. Mazākuma līdzdalībā ietver meitasuzņēmuma pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu summu, ar minētajiem instrumentiem saistītus akciju emisijas uzcenojuma kontus, nesadalīto peļņu un citas rezerves, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) meitasuzņēmums ir vai nu:

i) iestāde, vai

ii) uzņēmums, kam atbilstīgi spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem piemēro šīs regulas un Direktīvas 2013/36/ES prasības;

b) meitasuzņēmums ir pilnībā ietverts konsolidācijā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

▼B

c) šā punkta ievaddaļā minētie pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņi pieder personām, kas nav uzņēmumi, kuri ietverti konsolidācijā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu.

2. Mazākuma līdzdalību, ko tieši vai netieši, izmantojot īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību vai citādi, finansē iestādes mātesuzņēmums vai tā meitasuzņēmumi, izmantojot īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību vai citādi, neuzskata par konsolidētu pirmā līmeņa pamata kapitālu.

82. pants

Atbilstīgs pirmā līmeņa papildu kapitāls, pirmā līmeņa kapitāls, otrā līmeņa kapitāls un atbilstīgs pašu kapitāls

Atbilstīgs pirmā līmeņa papildu kapitāls, pirmā līmeņa kapitāls, otrā līmeņa kapitāls un atbilstīgs pašu kapitāls attiecīgā gadījumā ietver meitasuzņēmuma mazākuma līdzdalību, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentus, plus attiecīgo nesadalīto peļņu un akciju emisijas uzcenojuma kontus, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) meitasuzņēmums ir vai nu:

i) iestāde, vai

ii) uzņēmums, kam atbilstīgi spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem piemēro šīs regulas un Direktīvas 2013/36/ES prasības;

b) meitasuzņēmums ir pilnībā ietverts konsolidācijas piemērošanas jomā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

c) šie instrumenti pieder personām, kas nav uzņēmumi, kuri ietverti konsolidācijā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu.

83. pants

Atbilstīgs pirmā līmeņa papildu kapitāls un otrā līmeņa kapitāls, ko emitējusi īpašam nolūkam dibināta sabiedrība

1. Atbilstīgā pirmā līmeņa papildu kapitālā, otrā līmeņa kapitālā vai atbilstīgā pašu kapitālā attiecīgā gadījumā ietver īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības emitētus pirmā līmeņa papildu kapitāla, pirmā līmeņa kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumentus, kā arī attiecīgos akciju emisijas uzcenojuma kontus tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) īpašam nolūkam dibinātā sabiedrība, kas emitē šos instrumentus, ir pilnībā ietverta konsolidācijā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

b) instrumenti, kā arī attiecīgie akciju emisijas uzcenojuma konti ir ietverti atbilstīgā pirmā līmeņa papildu kapitālā tikai tad, ja ir izpildīti 52. panta 1. punkta nosacījumi;

▼B

c) instrumenti, kā arī attiecīgie akciju emisijas uzcenojuma konti ir ietverti atbilstīgā otrā līmeņa kapitālā tikai tad, ja ir izpildīti 63. panta nosacījumi;

d) vienīgais īpašam nolūkam dibinātās sabiedrības aktīvs ir tās ieguldījums tāda mātesuzņēmuma vai tā meitasuzņēmuma pašu kapitālā, kurš saskaņā ar Pirmās daļas II. sadaļas 2. nodaļu ir pilnībā iekļauts konsolidācijā, kas atbilst attiecīgajiem nosacījumiem, kuri paredzēti attiecīgi 52. panta 1. punktā vai 63. pantā.

Ja kompetentā iestāde uzskata, ka īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības aktīvi, izņemot ieguldījumus mātesuzņēmuma vai tā meitasuzņēmuma pašu kapitālā, kuri saskaņā ar Pirmās daļas 2. sadaļas 2. nodaļu ir pilnībā iekļauti konsolidācijā, ir minimāli un nebūtiski šādai sabiedrībai, kompetentā iestāde var atcelt pirmās daļas d) apakšpunktā minēto nosacījumu.

2. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu tādu aktīvu veidus, kas var attiekties uz īpašam nolūkam dibināto sabiedrību darbību, un 1. punkta otrā daļā minēto jēdzienu "minimāls" un "nebūtisks" nozīmi.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

84. pants

Mazākuma līdzdalība, kas ietverta konsolidētajā pirmā līmeņa pamata kapitālā

1. Iestādes nosaka meitasuzņēmuma mazākuma līdzdalības apmēru, ko ietver konsolidētajā pirmā līmeņa pamata kapitālā, no minētās sabiedrības mazākuma līdzdalības atņemot rezultātu, ko iegūst, reizinot a) apakšpunktā minēto summu ar b) apakšpunktā minēto procentuālo attiecību:

a) meitasuzņēmuma pirmā līmeņa pamata kapitāls mīnus mazākais no turpmāk minētajiem lielumiem:

i) šā meitasuzņēmuma pirmā līmeņa pamata kapitāla apmēru, kam jāatbilst 92. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktās prasības summai, 458. un 459. pantā noteiktajām prasībām, specifiskajām Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā minētajām pašu kapitāla prasībām un Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6) punktā definētajai apvienoto rezervju prasībai, 500. pantā minētajām prasībām un jebkādiem papildu vietējiem uzraudzības noteikumiem trešās valstīs, ciktāl pirmā līmeņa pamata kapitālam ir jāatbilst šīm prasībām,

▼B

ii) ar šo meitasuzņēmumu saistīto konsolidēto pirmā līmeņa pamata kapitāla apmēru, kam konsolidēti jāatbilst 92. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktās prasības summai, 458. un 459. pantā noteiktajām prasībām, specifiskajām Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā minētajām pašu kapitāla prasībām, Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6) punktā definētajai apvienoto rezervju prasībai, 500. pantā minētajām prasībām un jebkādiem papildu vietējiem uzraudzības noteikumiem trešās valstīs, ciktāl pirmā līmeņa pamata kapitālam ir jāatbilst šīm prasībām;

b) meitasuzņēmuma mazākuma līdzdalība, ko izsaka kā procentuālu attiecību pret šīs sabiedrības visiem pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem plus attiecīgajiem akciju emisijas uzcenojuma kontiem, nesadalītajai peļņai un citām rezervēm.

2. Panta 1. punktā minēto aprēķinu attiecībā uz katru 81. panta 1. punktā minēto meitasuzņēmumu veic subkonsolidēti.

Iestāde var izvēlēties, ka attiecībā uz 81. panta 1. punktā minēto meitasuzņēmumu tā neveic šādu aprēķinu. Ja iestāde nolemj šādi rīkoties, šā meitasuzņēmuma mazākuma līdzdalību nedrīkst iekļaut konsolidētajā pirmā līmeņa pamata kapitālā.

3. Ja kompetentā iestāde nepiemēro prudenciālās prasības individuāli, kā noteikts 7. pantā, mazākuma līdzdalība meitasuzņēmumos, uz kuriem attiecas prasību nepiemērošana, netiek atzīta pašu kapitālā subkonsolidētā vai – attiecīgā gadījumā – konsolidētā līmenī.

4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu subkonsolidācijas aprēķinu, kas prasīts saskaņā ar šā panta 2. punktu un 85. un 87. pantu.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz14. pantu.

5. Kompetentās iestādes var atbrīvot no šā panta piemērošanas mātes finanšu pārvaldītājsabiedrību, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tās galvenā darbība ir līdzdalību iegāde;

b) tai konsolidēti piemēro prudenciālo uzraudzību;

c) tā konsolidē meitas iestādi, kurā tai ir tikai mazākuma līdzdalība, pamatojoties uz Direktīvas 83/349/EEK 1. pantā definētajām kontroles attiecībām;

▼B

d) vairāk nekā 90 % no pieprasītā konsolidētā pirmā līmeņa pamata kapitāla izriet no c) apakšpunktā minētās meitas iestādes, ko aprēķina subkonsolidēti;

►C1 Ja pēc 2013. gada 28. jūnija mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, ◄ kas atbilst pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, kļūst par mātes jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, kompetentās iestādes var minētajai mātes jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai piešķirt pirmajā daļā minēto atbrīvojumu, ar noteikumu, ka tiek ievēroti minētajā daļā uzskaitītie nosacījumi.

6. Ja kredītiestādēm, kas ir pastāvīgi saistītas tīklā ar centrālo iestādi, vai iestādēm, kas ir izveidotas institucionālās aizsardzības shēmas ietvaros, ievērojot 113. panta 7. punktā izklāstītos nosacījumus, ir atbalsta garantiju shēma, kas paredz, ka nepastāv vai nav paredzēti nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tūlītējai tādas pašu kapitāla summas pārskaitīšanai no darījuma partnera uz kredītiestādi, kas pārsniedz regulējošās prasības, šīs iestādes tiek atbrīvotas no šā panta noteikumu ievērošanas attiecībā uz atskaitījumiem un var pilnā mērā atzīt jebkuru mazākuma līdzdalību, kas rodas saistībā ar atbalsta garantiju shēmu.

85. pants

Atbilstīgi pirmā līmeņa kapitāla instrumenti, kas ietverti konsolidētajā pirmā līmeņa kapitālā

►C2 1. Iestādes nosaka meitasuzņēmuma atbilstīgo pirmā līmeņa kapitālu, ko ietver konsolidētajā pašu kapitālā, no minētā uzņēmuma pirmā līmeņa pamata kapitāla atņemot rezultātu, ◄ kuru iegūst, reizinot a) apakšpunktā minēto summu ar b) apakšpunktā minēto procentuālo attiecību:

a) meitasuzņēmuma pirmā līmeņa kapitāls, no kā atņem mazāko no turpmāk minētajiem lielumiem:

i) šā meitasuzņēmuma pirmā līmeņa kapitāla apmērs, kam jāatbilst 92. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktās prasības summai, 458. un 459. pantā noteiktajām prasībām, īpašajām Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā minētajām pašu kapitāla prasībām, Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6) punktā definētajai apvienoto rezervju prasībai, 500. pantā minētajām prasībām un jebkādiem papildu vietējiem uzraudzības noteikumiem trešās valstīs, ciktāl pirmā līmeņa kapitālam ir jāatbilst šīm prasībām,

ii) ar šo meitasuzņēmumu saistītais konsolidētā pirmā līmeņa kapitāla apmērs, kam konsolidācijas līmenī jāatbilst 92. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktās prasības summai, 458. un 459. pantā minētajām prasībām, īpašajām Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā minētajām pašu kapitāla prasībām, Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6) punktā definētajai apvienoto rezervju prasībai, 500. pantā minētajām prasībām un jebkādiem papildu vietējiem uzraudzības noteikumiem trešās valstīs, ciktāl pirmā līmeņa kapitālam ir jāatbilst šīm prasībām;

▼B

b) meitasuzņēmumu atbilstīgo pirmā līmeņa kapitālu, ko izsaka kā procentuālo attiecību pret visiem minētā uzņēmuma pirmā līmeņa kapitāla instrumentiem plus attiecīgajiem akciju emisijas uzcenojuma kontiem, nesadalīto peļņu un citām rezervēm.

2. Panta 1. punktā minēto aprēķinu attiecībā uz katru 81. panta 1. punktā minēto meitasuzņēmumu veic subkonsolidēti.

Iestāde var izvēlēties neveikt šādu aprēķinu attiecībā uz 81. panta 1. punktā minēto meitasuzņēmumu. Ja iestāde nolemj šādi rīkoties, šā meitasuzņēmuma atbilstīgo pirmā līmeņa kapitālu nedrīkst iekļaut konsolidētajā pirmā līmeņa kapitālā.

3. Ja kompetentā iestāde izņēmuma kārtā nepiemēro prudenciālās prasības individuāli, kā noteikts 7. pantā, pirmā līmeņa kapitāla instrumenti meitasuzņēmumos, uz kuriem attiecas prasību nepiemērošana, netiek atzīta pašu kapitālā subkonsolidētā vai – attiecīgā gadījumā – konsolidētā līmenī.

86. pants

Atbilstīgs pirmā līmeņa kapitāls, kas ietverts konsolidētajā pirmā līmeņa papildu kapitālā

Neskarot 84. panta 5. punktu un 6. punktu, iestādes nosaka meitasuzņēmuma atbilstīgā pirmā līmeņa kapitāla apmēru, ko ietver konsolidētajā pirmā līmeņa papildu kapitālā, atņemot no minētā uzņēmuma atbilstīgā pirmā līmeņa kapitāla, kuru ietver konsolidētajā pirmā līmeņa kapitālā, minētā uzņēmuma mazākuma līdzdalību, kas ietverta konsolidētajā pirmā līmeņa pamata kapitālā.

87. pants

Atbilstīgs pašu kapitāls, kas ietverts konsolidētajā pašu kapitālā

1. Iestādes nosaka meitasuzņēmuma atbilstīgo pašu kapitālu, ko ietver konsolidētajā pašu kapitālā, atņemot no minētā uzņēmuma atbilstīgā pašu kapitāla rezultātu, kuru iegūst, reizinot a) apakšpunktā minēto summu ar b) apakšpunktā minēto procentuālo attiecību:

a) meitasuzņēmuma pašu kapitāls mīnus mazākais no turpmāk minētajiem lielumiem:

i) šā meitasuzņēmuma pašu kapitāla apmērs, kam jāatbilst 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteiktās prasības summai, 458. un 459. pantā noteiktajām prasībām, īpašajām Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā minētajām pašu kapitāla prasībām, Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6) punktā definētajai apvienoto rezervju prasībai, 500. pantā minētajām prasībām un jebkādiem papildu vietējiem uzraudzības noteikumiem trešās valstīs,

▼B

ii) ar šo meitasuzņēmumu saistītais pašu kapitāla apmērs, kam konsolidācijas līmenī jāatbilst 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteiktās prasības summai, 458. un 459. pantā noteiktajām prasībām, īpašajām Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā minētajām pašu kapitāla prasībām, Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6) punktā definētajai apvienoto rezervju prasībai, 500. pantā minētajām prasībām un jebkādai papildu vietējai uzraudzības pašu kapitāla prasībai trešās valstīs;

b) uzņēmuma atbilstīgo pašu kapitālu, ko izsaka kā procentuālu attiecību pret visiem meitasuzņēmuma pašu kapitāla instrumentiem, kas ietverti pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla posteņos, un attiecīgajiem akciju emisijas uzcenojuma kontiem, nesadalīto peļņu un citām rezervēm.

2. Panta 1. punktā minēto aprēķinu attiecībā uz katru 81. panta 1. punktā minēto meitasuzņēmumu veic subkonsolidēti.

Iestāde var izvēlēties neveikt šādu aprēķinu attiecībā uz 81. panta 1. punktā minēto meitasuzņēmumu. Ja iestāde nolemj šādi rīkoties, šā meitasuzņēmuma atbilstīgo pašu kapitālu nedrīkst iekļaut konsolidētajā pašu kapitālā.

3. Ja kompetentā iestāde izņēmuma kārtā nepiemēro prudenciālās prasības individuāli, kā noteikts 7. pantā, pašu kapitāla instrumenti meitasuzņēmumos, uz kuriem attiecas prasību nepiemērošana, netiek atzīta pašu kapitālā subkonsolidētā vai – attiecīgā gadījumā – konsolidētā līmenī.

88. pants

Atbilstīgi pašu kapitāla instrumenti, kas ietverti konsolidētajā otrā līmeņa kapitālā

Neskarot 84. panta 5. punktu un 6. punktu), iestādes nosaka meitasuzņēmumi atbilstīgā pašu kapitāla apmēru, kas ietverts konsolidētajā otrā līmeņa kapitālā, atņemot no minētā uzņēmuma atbilstīgā pašu kapitāla, kas ietverts konsolidētajā pašu kapitālā, minētā uzņēmuma atbilstīgo pirmā līmeņa kapitālu, kas ietverts konsolidētajā pirmā līmeņa kapitālā.

III SADAĻA

BŪTISKA LĪDZDALĪBA ĀRPUS FINANŠU SEKTORA

89. pants

Būtiskas līdzdalības ārpus finanšu sektora riska pakāpe un aizliegums

1. Būtiskai līdzdalībai, kuras apmērs pārsniedz 15 % no iestādes atbilstošā kapitāla, uzņēmumā, kas nav viens no turpmāk nosauktajiem uzņēmumiem, piemēro 3. punkta noteikumus:

a) finanšu sektora sabiedrība;

▼B

b) uzņēmums, kas nav finanšu sektora sabiedrība un kas veic darbības, kuras kompetentā iestāde uzskata par jebkuru no:

i) darbībām, kas tieši izriet no banku darbības,

ii) ar banku darbību saistītām palīgdarbībām,

iii) nomu, faktūrkreditēšanu, kopīgo ieguldījumu fondu pārvaldīšanu, datu apstrādes pakalpojumu pārvaldību vai citu līdzīgu darbību.

2. Iestādes kopējam būtiskas līdzdalības apmēram attiecībā uz uzņēmumiem, kas nav 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie uzņēmumi, ja šāda būtiska līdzdalība pārsniedz 60 % no iestādes atbilstošā kapitāla, piemēro 3. punktā paredzētos noteikumus.

3. Kompetentās iestādes attiecībā uz 1. un 2. punktā minēto iestāžu būtisko līdzdalību piemēro a) vai b) apakšpunktā noteiktās prasības:

a) lai saskaņā ar Trešo daļu aprēķinātu kapitāla prasības, iestādes piemēro riska pakāpi 1 250 % apmērā lielākajam no šādiem elementiem:

i) šā panta 1. punktā minētās būtiskās līdzdalības apmēram, kas pārsniedz 15 % no atbilstošā kapitāla,

ii) šā panta 2. punktā minētās būtiskās līdzdalības kopējam apmēram, kas pārsniedz 60 % no iestādes atbilstošā kapitāla;

b) kompetentās iestādes aizliedz iestādēm tādu 1. un 2. punktā minēto būtisko līdzdalību, kuras apmērs pārsniedz šajos punktos noteiktās atbilstošā kapitāla procentuālās attiecības.

Kompetentās iestādes publicē informāciju par izvēli, ko tās izdarījušas saskaņā ar a) vai b) apakšpunktu.

4. Lai izpildītu 1. punkta b) apakšpunkta nosacījumus, EBI izdod pamatnostādnes, kurās precizēti šādi jēdzieni:

a) darbības, kas tieši izriet no banku darbības;

b) darbības, kas saistītas ar banku darbību;

c) līdzīgas darbības.

Minētās pamatnostādnes pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu.

90. pants

Alternatīva 1 250 % riska pakāpei

Kā alternatīvu 1 250 % riska pakāpes piemērošanai attiecībā uz summām, kas pārsniedz 89. panta 1. un 2. punktā noteiktos limitus, iestādes var šīs summas atskaitīt no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu.

▼B

91. pants

Izņēmumi

1. To uzņēmumu akcijas, kuri nav minēti 89. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, neietver aprēķinos par minētajā pantā noteiktajiem atbilstošā kapitāla limitiem, ja ir nodrošināta atbilstība kādam no turpmākajiem nosacījumiem:

a) šīs akcijas tiek turētas uz laiku, kamēr tiek veikta finansiālās palīdzības operācija, kā minēts 79. pantā;

b) šīs akcijas ir sākotnējās izvietošanas pozīcijas, kas tiek turētas piecas vai mazāk darbdienas;

c) akcijas tiek turētas iestādes vārdā un citu vārdā.

2. Regulas 89. pantā minētajā aprēķinā neiekļauj akcijas, kas nav ilgtermiņa ieguldījumi, kā tie minēti Direktīvas 86/635/EEK 35. panta 2. punktā.

TREŠĀ DAĻA

KAPITĀLA PRASĪBAS

I SADAĻA

VISPĀRĪGAS PRASĪBAS, VĒRTĒŠANA UN PĀRSKATI

1. NODAĻA

Pašu kapitāla vajadzīgais līmenis

1. Iedaļa

Pašu kapitāla prasības iestādēm

92. pants

Pašu kapitāla prasības

1. Saskaņā ar regulas 93. un 94. pantu iestādes vienmēr nodrošina atbilstību šādām pašu kapitāla prasībām:

a) pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītājs 4,5 % apmērā;

b) pirmā līmeņa kapitāla rādītājs 6 % apmērā;

c) kopējais kapitāla rādītājs 8 % apmērā.

2. Iestādes aprēķina savus kapitāla rādītājus šādi:

a) pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītājs ir iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko izsaka kā procentuālu attiecību pret kopējo riska darījumu vērtību;

▼B

b) pirmā līmeņa kapitāla rādītājs ir iestādes pirmā līmeņa kapitāls, ko izsaka kā procentuālu attiecību pret kopējo riska darījumu vērtību;

c) kopējais kapitāla rādītājs ir iestādes pašu kapitāls, ko izsaka kā procentuālu attiecību pret kopējo riska darījumu vērtību.

3. Kopējo riska darījumu vērtību aprēķina, saskaitot šā punkta a) līdz f) apakšpunktā norādītās summas pēc tam, kad ir ņemti vērā 4. punkta noteikumi:

a) riska darījumu riska svērtās vērtības kredītriskam un atgūstamās vērtības samazinājuma riskam, ko aprēķina saskaņā ar II sadaļu un 379. pantu, attiecībā uz visu iestādes uzņēmējdarbību, neskaitot riska darījumu riska svērtās vērtības no iestādes tirdzniecības portfeļa darījumiem;

b) pašu kapitāla prasības, ko attiecīgā gadījumā nosaka saskaņā ar šīs daļas vai Ceturtās daļas IV sadaļu, attiecībā uz iestādes tirdzniecības portfeļa darījumiem:

i) pozīcijas riskam,

ii) lieliem riska darījumiem, kas pārsniedz 395. līdz 401. pantā noteiktos ierobežojumus, ciktāl iestādei ir atļauts pārsniegt šos ierobežojumus;

c) pašu kapitāla prasības, ko attiecīgā gadījumā nosaka saskaņā ar šīs daļas IV sadaļu vai Trešās daļas V sadaļu, izņemot 379. pantu, attiecībā uz:

i) ārvalstu valūtas risku;

ii) norēķinu risku,

iii) preču risku;

d) pašu kapitāla prasības, ko aprēķina saskaņā ar VI sadaļu attiecībā uz kredīta vērtības korekcijas risku OTC atvasinātajiem instrumentiem, kas nav kredītu atvasinātie instrumenti, par kuriem ir atzīts, ka tie samazina riska darījumu riska svērtās vērtības kredītriskam;

e) pašu kapitāla prasības, ko nosaka saskaņā ar III sadaļu attiecībā uz operacionālo risku;

▼B

f) riska darījumu riska svērtās vērtības, kas noteiktas saskaņā ar II sadaļu attiecībā uz darījuma partnera risku, kurš izriet no iestādes tirdzniecības portfeļa darījumiem saistībā ar šādiem darījumiem un līgumiem:

i) regulas II pielikumā uzskaitītajiem līgumiem un kredītu atvasinātajiem instrumentiem,

ii) repo darījumiem, vērtspapīru vai preču aizdevumiem vai aizņēmumiem, kas ir balstīti uz vērtspapīriem vai precēm,

iii) maržinālo aizdevumu darījumiem, kas balstīti uz vērtspapīriem vai precēm,

iv) ilgstošo norēķinu darījumiem.

▼C2

4. Aprēķinot 3. punktā minēto kopējo riska darījumu vērtību, piemēro šādus noteikumus:

▼B

a) šā punkta c), d) un e) apakšpunktā minētās pašu kapitāla prasības ietver prasības, kas izriet no iestādes uzņēmējdarbības;

b) iestādes reizina šā punkta b)–e) apakšpunktā minētās pašu kapitāla prasības ar 12,5.

93. pants

Sākotnējā kapitāla prasības, ja iestāde turpina darbu

1. Iestādes pašu kapitāls nedrīkst būt mazāks par sākotnējā kapitāla apmēru, kāds bija vajadzīgs laikā, kad iestāde saņēma atļauju.

2. Kredītiestādes, kuras jau 1993. gada 1. janvārī veica savas darbības un kuru pašu kapitāla summa nesasniedz vajadzīgā sākotnējā kapitāla apmēru, drīkst turpināt savas darbības. Tādā gadījumā šo iestāžu pašu kapitāla summa nedrīkst būt mazāka par lielāko apmēru, kāds sasniegts, sākot no 1989. gada 22. decembra.

3. Atļauju saņēmušas ieguldījumu brokeru sabiedrības un sabiedrības, kurām piemēroja Direktīvas 2004/39/EK 6. pantu, kuras darbojās pirms 1995. gada 31. decembra un kuru pašu kapitāla summa nesasniedz vajadzīgā sākotnējā kapitāla apmēru, var turpināt savu darbību. Šādu sabiedrību vai ieguldījumu brokeru sabiedrību pašu kapitāla līmenis nedrīkst būt zemāks par augstāko atskaites līmeni, ko aprēķina pēc Padomes Direktīvā 93/6/EEK (1993. gada 15. marts) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību ([1]) paredzētā paziņošanas datuma. Šis atskaites līmenis ir pašu kapitāla ikdienas caurmēra līmenis, kas aprēķināts par sešiem mēnešiem pirms aprēķinu dienas. To aprēķina ik pa sešiem mēnešiem attiecībā uz iepriekšējo periodu.

([1]) OV L 141, 11.6.1993., 1. lpp.

▼B

4. Ja tādas iestādes kontroli, kura atbilst 2. vai 3. punktā minētajai kategorijai, iegūst fiziska vai juridiska persona, kas nav persona, kura iestādi kontrolēja iepriekš, šīs iestādes pašu kapitāla summa saglabājas vismaz vajadzīgā sākotnējā kapitāla līmenī.

5. Tajos gadījumos, kad apvienojas divas vai vairāk iestādes, kas atbilst 2. vai 3. punktā minētajai kategorijai, apvienošanās rezultātā izveidotās iestādes pašu kapitāla summa nedrīkst būt mazāka par apvienoto iestāžu pašu kapitāla summu apvienošanās laikā, kamēr nav sasniegts vajadzīgā sākotnējā kapitāla līmenis.

6. Ja kompetentās iestādes uzskata, ka, lai nodrošinātu iestādes maksātspēju, ir jānodrošina atbilstība 1. punktā noteiktajai prasībai, 2. līdz 5. punkta noteikumus nepiemēro.

94. pants

Izņēmums attiecībā uz maziem tirdzniecības portfeļa darījumiem

1. Iestādes var aizstāt 92. panta 3. punkta b) apakšpunktā minēto kapitāla prasību ar kapitāla prasību, ko aprēķina saskaņā ar minētā punkta a) apakšpunktu, attiecībā uz to tirdzniecības portfeļa darījumiem, ar noteikumu, ka to bilances un ārpusbilances tirdzniecības portfeļa darījumu apmērs atbilst abiem šādiem nosacījumiem:

a) parasti ir mazāks par 5 % no kopējiem aktīviem un mazāks par EUR 15 miljoniem;

b) nekad nepārsniedz 6 % no kopējiem aktīviem un nepārsniedz EUR 20 miljonus.

2. Aprēķinot bilances un ārpusbilances darījumu apmēru, iestādes piemēro:

a) parāda instrumentus vērtē pēc to tirgus cenām vai nominālvērtības, kapitāla vērtspapīru vērtību nosaka pēc to tirgus cenām un atvasināto instrumentu vērtību – saskaņā ar to pamatā esošo instrumentu nominālvērtību vai tirgus vērtību;

b) garo pozīciju absolūto vērtību summē ar īso pozīciju absolūto vērtību.

3. Ja iestāde nenodrošina atbilstību 1. punkta b) apakšpunkta nosacījumam, tā nekavējoties informē kompetento iestādi. Ja pēc novērtējuma veikšanas kompetentā iestāde konstatē un attiecīgi informē iestādi, ka nav izpildīta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktā prasība, iestāde pārtrauc izmantot 1. punktu, sākot ar nākamā pārskata sniegšanas datumu.

▼B

2. sadaļa

Pašu kapitāla prasības ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kurām piešķirta ierobežota atļauja sniegt ieguldījumu pakalpojumus

95. pants

Pašu kapitāla prasības ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kurām piešķirta ierobežota atļauja sniegt ieguldījumu pakalpojumus

1. Šīs regulas 92. panta 3. punkta vajadzībām ieguldījumu brokeru sabiedrības, kas nav saņēmušas atļauju sniegt Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 3. un 6. punktā uzskaitītos ieguldījumu pakalpojumus un darbības, izmanto 2. punktā noteikto riska darījumu kopējā apmēra aprēķinu.

2. Šā panta 1. punktā minētās ieguldījumu brokeru sabiedrības un sabiedrības, kas minētas 4. panta 1. punkta 2) apakšpunkta c) punktā, kuras veic Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 2. un 4. punktā uzskaitītos ieguldījumu pakalpojumus un darbības, aprēķina riska darījumu kopējo apmēru kā lielāko no turpmāk minētajām lielumiem:

a) šīs regulas 87. panta 3. punkta a) līdz d) un f) apakšpunktā minēto posteņu summu pēc tam, kad ir piemērots 92. panta 4. punkts;

b) 12,5, ko reizina ar 97. pantā noteikto lielumu.

4. panta 1. punkta 2) apakšpunkta c) punktā minētās sabiedrības, kuras veic Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 2. un 4. punktā uzskaitītos ieguldījumu pakalpojumus un darbības, izpilda 92. panta 1. un 2. punktā minētās prasības, balstoties uz kopējo risku darījumu vērtību, kas minēta pirmajā daļā.

Kompetentās iestādes var sabiedrībām, kas minētas 4. panta 1. punkta 2) apakšpunkta c) punktā, kuras veic Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 2. un 4. punktā uzskaitītos ieguldījumu pakalpojumus un darbības, noteikt pašu kapitāla prasības kā pašu kapitāla prasības, kas būtu minētajām sabiedrībām saistošas saskaņā ar valstu transponēšanas pasākumiem, kuri ir spēkā 2013. gada 31. decembrī, attiecībā uz Direktīvām 2006/49/EK un 2006/48/EK.

▼C2

3. Šā panta 1. punktā minētajām ieguldījumu brokeru sabiedrībām piemēro visus citus noteikumus attiecībā uz operacionālo risku, kas paredzēti Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļas 2. nodaļas II iedaļas 2. apakšiedaļā.

▼B

96. pants

Pašu kapitāla prasības ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kuru sākotnējais kapitāls atbilst Direktīvas 2013/36/ES 28. panta 2. punktam

1. Šīs regulas 92. panta 3. punkta vajadzībām turpmāk nosauktās ieguldījumu brokeru sabiedrību kategorijas, kuru sākotnējais kapitāls atbilst Direktīvas 2013/36/ES 28. panta 2. punktam, izmanto šā panta 2. punktā noteikto riska darījumu kopējā apmēra aprēķinu:

▼B

a) ieguldījumu brokeru sabiedrības, kas savā vārdā veic darījumus, tikai izpildot vai veicot klienta pasūtījumu, vai ar mērķi iekļūt tīrvērtes un norēķinu sistēmā vai atzītā biržā, ja tās darbojas aģenta statusā vai izpilda klienta pasūtījumu;

b) ieguldījumu brokeru sabiedrības, kuras atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

i) kuras netur klienta naudu vai vērtspapīrus,

ii) kuras uzņemas veikt darījumus tikai savā vārdā,

iii) kurām nav ārēju klientu,

iv) kuru norēķini un darījumu izpilde ir tīrvērtes iestādes pārziņā, un šī tīrvērtes iestāde šos darījumus garantē.

2. Šā panta 1. punktā minētajām ieguldījumu brokeru sabiedrībām riska darījumu kopējais apmērs ir turpmāk minēto lielumu summa:

a) šīs regulas 92. panta 3. punkta a) līdz d) un f) apakšpunkts pēc tam, kad ir piemērots 92. panta 4. punkts;

b) šīs regulas 97. pantā noteiktais lielums, ko reizina ar 12,5.

3. Šā panta 1. punktā minētajām ieguldījumu brokeru sabiedrībām piemēro visus citus noteikumus attiecībā uz operacionālo risku, kas paredzēti Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļas 3. nodaļas II iedaļas 1. apakšiedaļā.

97. pants

Pašu kapitāls, ko aprēķina, balstoties uz fiksētiem pieskaitāmajiem izdevumiem

1. Saskaņā ar 95. un 96. pantu ieguldījumu brokeru sabiedrībai un sabiedrībām, kas minētas 4. panta 1. punkta 2) apakšpunkta c) punktā, kuras veic Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 2. un 4. punktā uzskaitītos ieguldījumu pakalpojumus un darbības, atbilstošais kapitāls ir vienāds vismaz ar ceturto daļu no iepriekšējā gada fiksētajiem pieskaitāmajiem izdevumiem.

2. Ja kopš iepriekšējā gada ir mainījusies ieguldījumu brokeru sabiedrības uzņēmējdarbība un kompetentā iestāde šīs izmaiņas uzskata par būtiskām, tā var koriģēt 1. punktā noteikto prasību.

3. Ja ieguldījumu brokeru sabiedrība nav veikusi uzņēmējdarbību vienu gadu, sākot no tās dibināšanas dienas, ieguldījumu brokeru sabiedrības atbilstošais kapitāls ir vienāds vismaz ar ceturto daļu no ieguldījumu brokeru sabiedrības uzņēmējdarbības plānā prognozētajiem fiksētajiem pieskaitāmajiem izdevumiem, izņemot gadījumus, kad kompetentā iestāde prasa uzņēmējdarbības plānā ieviest korekcijas.

4. EBI, konsultējoties ar EVTI, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai sīkāk precizētu:

▼B

a) prasības uzturēt atbilstošu kapitālu vismaz ceturtās daļas no iepriekšējā gada fiksētajiem pieskaitāmajiem izdevumiem līmenī aprēķināšanas kārtību;

b) nosacījumus kompetentās iestādes korekcijām attiecībā uz prasību uzturēt atbilstošu kapitālu vismaz ceturtās daļas no iepriekšējā gada fiksētajiem pieskaitāmajiem izdevumiem līmenī;

c) prognozēto fiksēto pieskaitāmo izdevumu aprēķināšanu tajā gadījumā, ja ieguldījumu brokeru sabiedrība vienu gadu nav veikusi uzņēmējdarbību.

EBI iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 1. martam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

98. pants

Ieguldījumu brokeru sabiedrību konsolidētais pašu kapitāls

1. Šīs regulas 95. panta 1. punktā minēto ieguldījumu brokeru sabiedrību grupas gadījumā, ja šāda grupa neietver kredītiestādes, dalībvalsts mātes ieguldījumu brokeru sabiedrība 92. pantu piemēro konsolidētā līmenī:

a) izmantojot riska darījumu kopējā apmēra aprēķinu, kā noteikts 95. panta 2. punktā;

b) pašu kapitālam, ko aprēķina, pamatojoties uz mātes ieguldījumu brokeru sabiedrības konsolidēto finanšu stāvokli vai finanšu pārvaldītājsabiedrības vai -attiecīgā gadījumā- jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidēto finanšu stāvokli.

2. Šīs regulas 96. panta 1. punktā minēto ieguldījumu brokeru sabiedrību grupas, kura neietver kredītiestādes, gadījumā dalībvalsts mātes ieguldījumu brokeru sabiedrība un ieguldījumu brokeru sabiedrība, ko kontrolē finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība konsolidēti piemēro 92. pantu šādā veidā:

a) izmantojot kopējā riska darījumu apmēra aprēķinu, kā noteikts 96. panta 2. punktā;

b) izmantojot pašu kapitālu, ko aprēķina, pamatojoties uz mātes ieguldījumu brokeru sabiedrības konsolidēto finanšu stāvokli vai uz finanšu pārvaldītājsabiedrības vai- attiecīgā gadījumā- uz jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidēto finanšu stāvokli un saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu.

▼B

2. NODAĻA

Aprēķinu un pārskatu sniegšanas prasības

99. pants

Pārskati par pašu kapitāla prasībām un finanšu informācija

1. Iestādes kompetentajām iestādēm sniedz pārskatus par 92. pantā noteiktajiem pienākumiem vismaz reizi pusgadā.

2. Iestādes, kurām piemēro Regulas (EK) 1606/2002 4. pantu, un kredītiestādes, kas nav minētās regulas 4. pantā minētās kredītiestādes un kas sagatavo savus konsolidētos pārskatus atbilstīgi starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kuri pieņemti saskaņā ar minētās regulas 6. panta 2. punktā izklāstīto procedūru, sniedz arī finanšu informāciju.

3. Kompetentās iestādes var pieprasīt, lai minētās kredītiestādes piemērotu starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002, lai ziņotu par pašu kapitālu konsolidēti atbilstīgi šīs regulas 24. panta 2. punktam ar mērķi sniegt arī finanšu informāciju, kā noteikts šā panta 2. punktā.

►C2 4. Šā panta 2. un 3. punktā minēto finanšu informāciju ◄ sniedz tik, cik vajadzīgs, lai saskaņā ar Regulu Nr. 1093/2010 iegūtu vispusīgu pārskatu par iestādes darbību riska profilu un pārskatu par sistēmisko risku, ko iestādes rada finanšu sektoram vai reālajai ekonomikai.

5. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu vienotus pārskatu formātus, to regularitāti un pārskatu iesniegšanas datumus, definīcijas un IT risinājumus, kas piemērojami Savienībā attiecībā uz 1.līdz 4. punktā minētajiem pārskatiem.

Pārskatu prasības ir samērīgas ar iestāžu darbību veidu, mērogu un sarežģītību.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

6. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka 2. punktā prasītā finanšu informācija ir vajadzīga, lai iegūtu vispusīgu pārskatu par darbību riska profilu un pārskatu par sistēmisko risku finanšu sektoram vai reālajai ekonomikai, ko rada iestādes, kuras nav 2. un 3. punktā minētās iestādes, uz kurām attiecas grāmatvedības regulējums, kas pamatojas uz Direktīvu 86/635/EEK, kompetentās iestādes konsultējas ar EBI par konsolidētas finanšu informācijas pārskatu sniegšanas prasību attiecināšanu arī uz šādām iestādēm tad, ar noteikumu, ka tās vēl nesniedz tāda veida pārskatus.

▼B

EBI izstrādā īstenošanas tehniskos standartu projektu, lai precizētu formātus, kas iestādēm jāizmanto un uz kuriem kompetentās iestādes var attiecināt finanšu informācijas pārskatu sniegšanas prasības saskaņā ar pirmo daļu.

▼C1

EBI iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2013. gada 28. jūlijam.

▼B

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt otrajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

7. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka 4. punktā noteiktajiem mērķiem ir vajadzīga informācija, uz ko neattiecas 5. punktā minētie īstenošanas tehniskie standarti, tā paziņo EBI un ESRK par papildinformāciju, ko tā uzskata par nepieciešamu iekļaut 5. punktā minētajos īstenošanas tehniskajos standartos.

100. pants

Papildu pārskatu sniegšanas prasības

Iestādes sniedz kompetentajām iestādēm pārskatus par vismaz kopējo līmeni attiecībā uz saviem līgumiem par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu, vērtspapīru aizdevumiem un visiem aktīvu apgrūtinājumu veidiem.

EBI iekļauj šo informāciju īstenošanas tehniskajos standartos par pārskatu sniegšanu, kas minēti 99. panta 5. punktā.

101. pants

Īpaši pārskatu sniegšanas pienākumi

1. Iestādes kompetentajām iestādēm reizi pusgadā attiecībā uz katru valsts nekustamo īpašumu tirgu, kurā tām ir riska darījumi, paziņo datus par:

►C2 a) zaudējumiem, kas radušies riska darījumos, kuros iestāde mājokļa īpašumu ir atzinusi ◄ par nodrošinājumu, līdz zemākajai vērtībai no ieķīlātās vērtības un 80 % no tirgus vērtības vai 80 % no hipotekārās vērtības, ja vien saskaņā ar 124. panta 2. punktu nav nolemts citādi;

▼C2

b) kopējiem zaudējumiem, kas radušies riska darījumos, kuros iestāde mājokļa īpašumu ir atzinusi par nodrošinājumu, līdz riska darījumu daļai, kuru saskaņā ar 124. panta 1. punktu uzskata par pilnībā nodrošinātu ar mājokļa īpašumu;

c) riska darījumu vērtību visiem nenokārtotajiem riska darījumiem, kuros iestāde mājokļa īpašumu ir atzinusi par nodrošinājumu tikai attiecībā uz daļu, kuru saskaņā ar 124. panta 1. punktu uzskata par pilnībā nodrošinātu ar mājokļa īpašumu;

▼B

d) zaudējumiem, kas radušies riska darījumos, kuros iestāde komerciālo nekustamo īpašumu ir atzinusi par nodrošinājumu līdz zemākajai vērtībai no ieķīlātās vērtības un 50 % no tirgus vērtības vai 60 % no hipotekārās vērtības, ja vien saskaņā ar 124. panta 2. punktu nav nolemts citādi;

e) kopējiem zaudējumiem, kas radušies riska darījumos, kuros iestāde komerciālo nekustamo īpašumu ir atzinusi par nodrošinājumu līdz riska darījumu daļai, kuru saskaņā ar 124. panta 1. punktu uzskata par pilnībā nodrošinātu ar komerciālo nekustamo īpašumu;

f) riska darījumu vērtību visiem nenokārtotajiem riska darījumiem, kuros iestāde komerciālo nekustamo īpašumu ir atzinusi par nodrošinājumu tikai attiecībā uz daļu, kuru saskaņā ar 24. panta 1. punktu uzskata par pilnībā nodrošinātu ar komerciālo nekustamo īpašumu.

2. Šā panta 1. punktā minētos datus paziņo attiecīgās iestādes piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei. Ja kādai iestādei ir filiāle citā dalībvalstī, datus attiecībā uz šo filiāli paziņo arī uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Datus paziņo atsevišķi par katru Savienības nekustamo īpašumu tirgu, kurā attiecīgajai iestādei ir riska darījumi.

▼C2

3. Kompetentās iestādes katru gadu apkopo un publisko 1. punkta a) līdz f) apakšpunktā noteiktos datus kopā ar vēsturiskiem datiem, ja tādi pieejami. Kompetentā iestāde pēc citas dalībvalsts kompetentās iestādes vai EBI pieprasījuma šai kompetentajai iestādei vai EBI sniedz detalizētāku informāciju par mājokļa īpašuma vai komerciālā nekustāmā īpašuma tirgu stāvokli šajā dalībvalstī.

▼B

4. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) vienotus formātus, definīcijas, regularitāti un pārskatu sniegšanas datumus, kā arī 1. punktā minēto pozīciju IT risinājumus;

b) vienotus formātus, definīcijas, regularitāti un pārskatu sniegšanas datumus, kā arī IT risinājumus, attiecībā uz 2. punktā minētajiem apkopotajiem datiem;

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

▼B

3. NODAĻA

Tirdzniecības portfelis

102. pants

Prasības attiecībā uz tirdzniecības portfeli

1. Pozīcijas tirdzniecības portfelī ir vai nu brīvas no ierobežojošiem nosacījumiem attiecībā uz to tirgojamību, vai arī to risku ir iespējams ierobežot.

2. Tirdzniecības nolūks ir jāpierāda ar stratēģijām, darbības plāniem un procedūrām, ko iestāde izveidojusi, lai saskaņā ar 98. pantu pārvaldītu pozīciju vai portfeli.

3. Lai pārvaldītu savu tirdzniecības portfeli atbilstoši 104. un 105. pantam, iestādes izveido un uztur sistēmas un kontroles.

4. Iestādes var iekšējās riska ierobežošanas pozīcijas iekļaut kapitāla prasību aprēķinā pozīciju riskam ar nosacījumu, ka šīs pozīcijas tiek turētas tirdzniecības nolūkā un ka ir izpildītas 103. līdz 106. panta prasības.

103. pants

Tirdzniecības portfeļa pārvaldība

Pārvaldot savas pozīcijas vai pozīciju kopas tirdzniecības portfelī, iestāde nodrošina atbilstību šādām prasībām:

a) iestādei ir ieviesta skaidri dokumentēta pozīciju/instrumentu vai portfeļu tirdzniecības stratēģija, ko apstiprinājusi augstākā vadība un kas ietver paredzamo turēšanas periodu;

b) iestādei ir ieviesta skaidri noteikta kārtība un procedūras tādu pozīciju aktīvai pārvaldībai, kas izveidotas tirdzniecības nodaļā; šajā kārtībā un procedūrās nosaka:

   i) kuras pozīcijas var izveidot konkrētās tirdzniecības nodaļās,

   ii) pozīciju limitus un to atbilstības uzraudzību,

   iii) ka dīleriem ir tiesības patstāvīgi lemt par pozīciju izveidošanu un pārvaldību saskaņā ar noteiktajiem limitiem un apstiprināto stratēģiju,

   iv) ka par pozīcijām tiek paziņots augstākajai vadībai un ka šādi ziņojumi ir iestādes risku pārvaldības procesa sastāvdaļa,

   v) ka pozīcijas tiek aktīvi uzraudzītas ar atsauci uz tirgus informācijas avotiem, un tiek veikts novērtējums par pozīciju vai to komponentu risku tirgojamību vai riska ierobežošanas spēju, tostarp novērtējumu par tirgus datu kvalitāti un pieejamību vērtēšanas procesā, tirgus apgrozījuma līmeni, kā arī tirgoto pozīciju lielumu;

▼B

vi) aktīvas krāpšanas apkarošanas procedūras un kontroles.

c) iestādei ir ieviesta skaidri noteikta politika un procedūras, lai uzraudzītu pozīciju atbilstību iestādes tirdzniecības stratēģijai, tostarp pozīciju apgrozījuma uzraudzību un tādu pozīciju uzraudzību, kurām ir pārsniegts sākotnēji plānotais turēšanas periods;

104. pants

Iekļaušana tirdzniecības portfelī

1. Iestādēm ir ieviesta skaidri noteikta politika un procedūras, lai noteiktu, kuras pozīcijas iekļaut tirdzniecības portfelī to kapitāla prasību aprēķināšanas vajadzībām saskaņā ar 102. pantā noteiktajām prasībām un tirdzniecības portfeļa noteikšanas vajadzībām saskaņā ar 4. panta 1. punkta 86) apakšpunktu, ņemot vērā iestādes risku pārvaldības iespējas un praksi. Iestādes pilnībā dokumentē atbilstību šai politikai un procedūrām, kam piemēro regulāru iekšējo revīziju.

2. Iestādēm ir ieviesta skaidri noteikta politika un procedūras tirdzniecības portfeļa vispārējai pārvaldībai. Šajā politikā un procedūrās nosaka vismaz:

a) darbības, kuras iestāde uzskata par tirdzniecību un kas veido daļu no tirdzniecības portfeļa kapitāla prasību vajadzībām;

b) apmēru, kādā pozīcija var tikt ik dienas vērtēta pēc tirgus cenas ar atsauci uz aktīvu, likvīdu divvirzienu tirgu;

c) attiecībā uz pozīcijām, ko novērtē pēc modeļa – to, ciktāl iestāde spēj:

i) identificēt visus pozīcijas būtiskos riskus,

ii) ierobežot visus pozīcijas būtiskos riskus ar instrumentiem, kuriem pastāv aktīvs, likvīds divvirzienu tirgus,

iii) iegūt ticamas aplēses galvenajiem modelī izmantotajiem pieņēmumiem un parametriem;

d) apmēru, kādā iestāde var un tai vajadzīgs veikt vērtējumus pozīcijai, ko saskaņotā veidā var validēt ārēji;

e) apmēru, kādā juridiskie ierobežojumi vai citas operacionālās prasības varētu kavēt iestādes spēju veikt pozīcijas likvidāciju vai riska ierobežošanu īsā termiņā;

f) apmēru, kādā iestāde var un tai vajadzīgs aktīvi pārvaldīt pozīciju riskus tās ar tirdzniecību saistītajā darbībā;

▼B

g) apmēru, kādā iestāde var pārcelt risku vai pozīcijas no netirdzniecības uz tirdzniecības portfeli, un kritērijus šādai pārcelšanai.

105. pants

Piesardzīgas vērtēšanas prasības

1. Visām tirdzniecības portfeļa pozīcijām piemēro piesardzīgas vērtēšanas standartus, kā norādīts šajā pantā. Iestādes jo īpaši nodrošina, ka to tirdzniecības portfeļa pozīciju piesardzīgai novērtēšanai ir atbilstīga noteiktības pakāpe, ņemot vērā tirdzniecības portfeļa pozīciju dinamisko būtību, prudenciālās atbilstības prasības un kapitāla prasību lietošanas veidu un mērķi attiecībā uz tirdzniecības portfeļa pozīcijām.

2. Lai nodrošinātu piesardzīgas un ticamas vērtību aplēses, iestādes izveido un uztur sistēmas un kontroles. Šīs sistēmas un kontroles ietver vismaz šādus elementus:

a) vērtēšanas procesa dokumentētu politiku un procedūras, tostarp skaidri noteiktus pienākumus attiecībā uz dažādām jomām, kas skar vērtēšanu, tirgus informācijas avotus un pārskatus par tās atbilstību, tādu ievaddatu izmantošanas pamatnostādnes, kuriem nav pieejamas novērošanas vēstures, kas, nosakot cenu pozīcijām, atspoguļo iestādes pieņēmumus par tirgus dalībnieku paredzamo uzvedību, neatkarīgas novērtēšanas biežumu, slēgšanas cenu grafiku, vērtējuma koriģēšanas procedūras, mēneša beigu un *ad-hoc* verificēšanas procedūras;

▼C2

b) skaidru un no tirdzniecības struktūrvienības neatkarīgu pārskatu sniegšanas kārtību par vērtēšanu atbildīgajai nodaļai, kas sniedzas līdz pat vadības struktūrai.

_____

▼B

3. Iestādes vismaz reizi dienā pārvērtē tirdzniecības portfeļa pozīcijas.

4. Iestādes, kad tas iespējams, vērtē savas pozīcijas pēc tirgus cenas, tostarp kad piemēro tirdzniecības portfeļa kapitāla prasību.

5. Vērtējot pēc tirgus cenas, iestāde izmanto piesardzīgākās pieprasījuma un piedāvājuma cenas, izņemot gadījumus, kad iestāde darījuma noslēgšanu var veikt par vidējo tirgus cenu. Ja iestādes izmanto šo izņēmumu, tās reizi sešos mēnešos informē savas kompetentās iestādes par attiecīgajām pozīcijām un sniedz pierādījumus, ka tās darījuma noslēgšanu var veikt par vidējo tirgus cenu.

6. Ja novērtēšana pēc tirgus cenas nav iespējama, iestādes konservatīvi veic savu pozīciju un portfeļu novērtēšanu pēc modeļa, tostarp aprēķinot pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirdzniecības portfeļa pozīcijām.

▼B

7. Ja iestādes veic novērtēšanu pēc modeļa, tās nodrošina atbilstību šādām prasībām:

a) augstākā vadība ir informēta par tiem tirdzniecības portfeļa elementiem vai citām pēc patiesās vērtības vērtētām pozīcijām, kuras novērtē pēc modeļa, un tā arī apzinās to izraisītās nenoteiktības nozīmi attiecībā uz pārskatiem par uzņēmējdarbības risku/darbības rezultātu;

b) iestādes datus par tirgu iespēju robežās iegūst, izmantojot tirgus cenas, un regulāri izvērtē konkrētu vērtēto pozīciju tirgus datu un modeļa parametru piemērotību;

c) ja iespējams, iestādes izmanto tirgus praksē pieņemtu novērtēšanas metodiku, kas attiecas uz konkrētiem finanšu instrumentiem vai precēm;

d) ja iestāde pati ir izveidojusi modeli, tā pamatā ir atbilstīgi pieņēmumi, kurus izvērtējusi un pārbaudījusi pietiekami kvalificēta persona, kas ir neatkarīga no modeļa izstrādāšanas procesa;

e) iestādēm ir ieviestas dokumentētas izmaiņu kontroles procedūras, un tās uzglabā drošu šā modeļa kopiju, ko periodiski izmanto, lai pārbaudītu novērtējumus;

f) riska pārvaldības struktūrvienībai ir zināmas šo izmantoto modeļu nepilnības un arī tas, kā tās labāk atspoguļot novērtējumā; un

g) iestāžu modeļiem piemēro periodisku pārbaudi, lai noteiktu to rezultātu precizitāti, un šāda pārbaude ietver novērtējumu attiecībā uz to, vai pieņēmumi joprojām ir atbilstīgi, peļņas un zaudējumu izvērtējumu pret riska faktoriem, kā arī faktisko noslēguma vērtību salīdzināšanu ar modeļa rezultātiem.

Šā punkta d) apakšpunkta vajadzībām modeli izstrādā vai apstiprina neatkarīgi no tirdzniecības nodaļas, un to izmēģina neatkarīgi, ietverot matemātisko aprēķinu, pieņēmumu un programmatūras ieviešanas validāciju.

8. Iestādes – papildus ikdienas novērtēšanai pēc tirgus cenas vai novērtēšanai pēc modeļa – veic neatkarīgu cenu pārbaudi. Tirgus cenu un modeļa ievaddatu pārbaudi veic persona vai nodaļa, kas ir neatkarīga no personām vai nodaļām, kuras ir ieguvējas no tirdzniecības portfeļa, un tā jāveic vismaz reizi mēnesī vai biežāk atkarībā no tirgus īpatnībām vai tirdzniecības aktivitātes. Ja nav pieejami neatkarīgi cenu noteikšanas avoti vai arī ja tie ir pārāk subjektīvi, var būt atbilstīgi piemērot tādus piesardzības pasākumus kā vērtības korekcijas.

9. Lai ņemtu vērā vērtības korekcijas, iestādes izveido un uztur procedūras.

10. Iestādes obligāti ņem vērā šādas vērtības korekcijas: nenopelnīto peļņu no kredītu likmju starpības, pozīcijas slēgšanas vai likvidācijas izdevumus, operacionālos riskus, tirgus cenu nenoteiktību, pozīcijas pirmstermiņa slēgšanas izdevumus, ieguldījumu veikšanas un finansējumu piesaistīšanas izmaksas, paredzamos administratīvos izdevumus un, kur nepieciešams, modeļa risku.

▼B

11. Iestādes izveido un uztur procedūras, lai aprēķinātu jebkuru mazāk likvīdu pozīciju pašreizējā novērtējuma korekcijas, ko it sevišķi var izraisīt tirgus tendences vai ar iestādi saistītas situācijas, piemēram, koncentrētas pozīcijas un/vai pozīcijas, kurām ir pārsniegts sākotnēji plānotais turēšanas periods. Vajadzības gadījumā iestādes veic šādas korekcijas papildus jebkādām pozīcijas vērtības izmaiņām, kas nepieciešamas finanšu atskaitēm, un iestādes šīs korekcijas izveido, lai atspoguļotu attiecīgās pozīcijas nelikviditāti. Saskaņā ar šīm procedūrām iestādes apsver vairākus faktorus, nosakot, vai vērtības korekcija ir vajadzīga mazāk likvīdām pozīcijām. Šajos faktoros ir ietverts:

a) laiks, kas būtu nepieciešams, lai slēgtu pozīciju vai ierobežotu riskus, kuri piemīt pozīcijai;

b) vidējā pieprasījuma/piedāvājuma cenu starpība un svārstīgums;

c) vai ir pieejama informācija par tirgus kotējumiem (tirgus veidotāju skaitu un identitāti) un tirdzniecības apjomu svārstīgumu un vidējo apjomu, tostarp tirdzniecības apjomiem tirgus spriedzes periodos;

d) tirgus koncentrācijas;

e) pozīciju turēšanas ilgums;

f) tas, cik lielā mērā vērtēšanā izmanto novērtēšanu pēc modeļa;

g) citu modeļa risku ietekme.

12. Izmantojot trešo personu novērtējumus vai novērtēšanu pēc modeļa, iestādes apsver, vai piemērot vērtības korekciju. Turklāt iestādes apsver vajadzību noteikt korekciju veikšanu mazāk likvīdām pozīcijām un regulāri pārbauda to lietderību. Iestādes arī tieši izvērtē vajadzību piemērot vērtības korekcijas attiecībā uz modeļos izmantoto ievadparametru nenoteiktību.

13. Attiecībā uz sarežģītiem produktiem, tostarp vērtspapīrošanas darījumiem un n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātajiem instrumentiem, iestādes tieši izvērtē vērtību korekciju vajadzību, lai atainotu modeļa risku, kas saistīts ar, iespējams, nepareizas vērtēšanas metodikas izmantošanu, un modeļa risku, kas saistīts ar tādu kalibrēšanas parametru izmantošanu vērtēšanas modelī, kuriem nav novērošanas vēstures (un kuri, iespējams, ir nepareizi).

14. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu nosacījumus, saskaņā ar kādiem šā panta 1. punkta vajadzībām piemēro 105. panta prasības.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

106. pants

Iekšējās risku ierobežošanas pozīcijas

1. Iekšējā riska ierobežošanas pozīcija it sevišķi atbilst šādām prasībām:

a) tā nav galvenokārt paredzēta, lai izvairītos no pašu kapitāla prasībām vai mazinātu tās;

b) tā ir pienācīgi dokumentēta, un tai piemēro konkrētas iekšējās apstiprināšanas un revīzijas procedūras;

c) tā jāpielieto saskaņā ar tirgus nosacījumiem;

d) tirgus risks, ko rada iekšējā riska ierobežošanas pozīcija, tirdzniecības portfelī jāpārvalda dinamiski un atbilstīgi atļautajiem limitiem;

▼C2

e) to rūpīgi uzrauga saskaņā ar atbilstīgām procedūrām.

▼B

2. Šā panta 1. punkta prasības piemēro, neskarot prasības, kas piemērojamas netirdzniecības portfeļa pozīcijai, kurai samazina risku.

3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, ja iestāde ierobežo netirdzniecības portfeļa kredītriska darījumu vai darījuma partnera riska darījumu, izmantojot kredītu atvasināto instrumentu, ko iegrāmato tirdzniecības portfelī kā iekšējo risku ierobežošanas pozīciju, netirdzniecības portfeļa riska darījums vai darījuma partnera riska darījums netiek uzskatīts par ierobežotu riska darījumu riska svērto vērtību aprēķinu vajadzībām, ja vien iestāde no piemērota trešās personas aizsardzības devēja neiegādājas kredītu atvasināto instrumentu, kurš atbilst prasībām attiecībā uz netirdzniecības portfeļa nefondēto kredītaizsardzību. Neskarot 299. panta 2. punkta h) apakšpunktu, ja ir iegādāta šāda trešās personas aizsardzība un tā kapitāla prasību aprēķināšanas vajadzībām ir atzīta par riska ierobežošanas pozīciju netirdzniecības portfeļa riska darījumam, kapitāla prasību aprēķināšanas vajadzībām ne iekšējo, ne ārējo riska ierobežošanas pozīciju, ko veido kredītu atvasinātais instruments, neiekļauj tirdzniecības portfelī.

▼B

II SADAĻA

KAPITĀLA PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ KREDĪTRISKU

1. NODAĻA

Vispārējie principi

107. pants

Pieejas attiecībā uz kredītrisku

1. Iestādes riska darījumu riska svērto vērtību aprēķiniem 92. panta 3. punkta a) un f) apakšpunkta vajadzībām piemēro 2. nodaļā paredzēto standartizēto pieeju vai 3. nodaļā paredzēto uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju, ja kompetentās iestādes to ir atļāvušas saskaņā ar 143. pantu.

2. Tirdzniecības riska darījumiem un iemaksām centrālā darījumu partnera saistību neizpildes fondā iestādes piemēro 6. nodaļas 9. iedaļā noteikto pieeju, lai 92. panta 3. punkta a) un f) apakšpunkta vajadzībām aprēķinātu to riska darījumu riska svērtās vērtības. Visa cita veida riska darījumiem ar centrālo darījumu partneri iestādes tādus riska darījumus pielīdzina:

a) riska darījumiem ar iestādēm - attiecībā uz cita veida riska darījumiem ar atbilstīgu CCP;

b) riska darījumiem ar komercsabiedrībām - attiecībā uz cita veida riska darījumiem ar neatbilstīgu CCP.

3. Šīs regulas vajadzībām riska darījumus ar trešo valstu ieguldījumu brokeru sabiedrībām un riska darījumus ar trešo valstu kredītiestādēm un riska darījumus ar trešo valstu tīrvērtes iestādēm un biržām uzskata par riska darījumiem ar iestādēm vienīgi tad, ja trešā valsts attiecībā uz minēto sabiedrību piemēro tādas prudenciālās un uzraudzības prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas Savienībā piemērotajām prasībām.

4. Šā panta 3. punkta piemērošanas vajadzībām Komisija, izmantojot īstenošanas aktus un piemērojot pārbaudes procedūru, kas minēta 464. panta 2. punktā, var pieņemt lēmumu par to, vai trešā valsts piemēro uzraudzības un regulējošās prasības, kuras ir vismaz līdzvērtīgas Savienībā piemērotajām prasībām. Ja šāds lēmums netiek pieņemts, līdz 2015. gada 1. janvārim, riska darījumus ar 3. punktā minēto struktūrām iestādes var turpināt uzskatīt par riska darījumiem ar iestādēm, ar noteikumu, ka attiecīgās kompetentās iestādes trešo valsti ir atzinušas par tādai uzskatīšanai piemērotu pirms 2014. gada 1. janvāra.

108. pants

Kredītriska mazināšanas metodes izmantošana saskaņā ar standartizēto pieeju un uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju

1. Attiecībā uz riska darījumu, kam iestāde piemēro standartizēto pieeju saskaņā ar 2. nodaļu vai IRB pieeju saskaņā ar 3. nodaļu, bet neizmanto pašu aplēses attiecībā uz saistību nepildīšanas zaudējumiem (LGD) un korekcijas pakāpēm saskaņā ar 151. pantu, iestāde var

▼B

izmantot kredītriska mazināšanu saskaņā ar 4. nodaļu, lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības 92. panta 3. punkta a) un f) apakšpunkta vajadzībām vai lai aprēķinātu paredzamo zaudējumu apmēru to aprēķinu nolūkiem, kuri minēti 36. panta 1. punkta d) apakšpunktā un 62. panta c) apakšpunktā.

2. Attiecībā uz riska darījumu, kam iestāde piemēro IRB pieeju, izmantojot pašu aplēses attiecībā uz LGD un korekcijas pakāpēm saskaņā ar 151. pantu, tā var izmantot kredītriska mazināšanu atbilstīgi 3. nodaļai.

109. pants

Procedūra attiecībā uz vērtspapīrotiem riska darījumiem saskaņā ar standartizēto pieeju un IRB pieeju

1. Ja iestāde izmanto 2. nodaļā paredzēto standartizēto pieeju riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķināšanai riska darījumu kategorijai, kurā atbilstīgi 112. pantam tiktu iekļauti vērtspapīroti riska darījumi, tā aprēķina riska darījumu riska svērto vērtību vērtspapīrotai pozīcijai saskaņā ar 245., 246. un 251. līdz 258. pantu. Iestādes, kas izmanto standartizēto pieeju, var arī izmantot iekšējo novērtējumu pieeju, ja tas tiek atļauts saskaņā ar 259. panta 3. punktu.

2. Ja iestāde izmanto 3. nodaļā paredzēto IRB pieeju riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai riska darījumu kategorijai, kurā atbilstīgi 147. pantam tiktu iekļauts vērtspapīrots riska darījums, tā aprēķina riska darījumu riska svērto vērtību saskaņā ar 245., 246. un 259. līdz 266. pantu.

Izņemot iekšējā novērtējumu pieeju, kurā IRB pieeju izmanto tikai attiecībā uz daļu vērtspapīrotu riska darījumu, kuri ir pamatā vērtspapīrošanai, iestāde izmanto pieeju, kas atbilst lielākajai daļai vērtspapīroto riska darījumu, kuri ir pamatā šai vērtspapīrošanai.

110. pants

Procedūra attiecībā uz kredītriska korekcijām

1. Iestādes, kas izmanto standartizēto pieeju, vispārējām kredītriska korekcijām piemēro 62. panta c) apakšpunktu.

2. Iestādes, kas izmanto IRB pieeju, vispārējām kredītriska korekcijām piemēro 159. pantu, 62. panta d) apakšpunktu un 36. panta 1. punkta d) apakšpunktu.

Šā panta un 2. un 3. nodaļas vajadzībām vispārējās un specifiskās kredītriska korekcijās neietver rezerves vispārējiem banku riskiem.

▼B

3. Iestādes, kas izmanto IRB pieeju, bet konsolidēti vai individuāli attiecībā uz daļu no saviem riska darījumiem izmanto standartizēto pieeju, saskaņā ar 148. un 150. pantu nosaka to vispārējās kredītriska korekcijas daļu, ko attiecina uz vispārējās kredītriska korekcijas procedūru saskaņā ar standartizēto pieeju, un to, ko attiecina uz vispārējās kredītriska korekcijas procedūru saskaņā ar IRB pieeju:

a) attiecīgos gadījumos, ja konsolidācijā ietvertā iestāde izmanto tikai IRB pieeju, šīs iestādes vispārējās kredītriska korekcijas attiecina uz 2. punktā noteikto procedūru;

b) attiecīgos gadījumos, ja konsolidācijā ietvertā iestāde izmanto tikai standartizēto pieeju, šīs iestādes vispārējās kredītriska korekcijas attiecina uz 1. punktā noteikto procedūru;

c) kredītriska korekcijas atlikušo daļu proporcionāli attiecina atbilstoši riska darījumu riska svērtās vērtības daļai, kam piemēro standartizēto pieeju, un riska darījumu riska svērtās vērtības daļai, kam piemēro IRB pieeju.

4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu specifisko kredītriska korekciju un vispārējo kredītriska korekciju aprēķināšanu saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu attiecībā uz:

a) riska darījuma vērtību saskaņā ar standartizēto pieeju, kā minēts 111. pantā;

b) riska darījuma vērtību saskaņā ar IRB pieeju, kā minēts 166. un 168. pantā;

c) procedūrai attiecībā uz paredzamo zaudējumu apmēra aprēķināšanu, kā minēts 159. pantā;

d) riska darījuma vērtību, lai aprēķinātu riska darījumu riska svērto vērtību attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīciju, kas minēta 246. un 266. pantā;

e) saistību nepildīšanas konstatēšanu saskaņā ar 178. pantu;

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

▼B

2. NODAĻA

Standartizētā pieeja

1. Iedaļa

Vispārējie principi

111. pants

Riska darījuma vērtība

1. Aktīvu posteņa riska darījuma vērtība ir uzskaites vērtība, kas atlikusi pēc tam, kad ir piemērotas specifiskās kredītriska korekcijas, papildu vērtības korekcija saskaņā ar 34. un 110. pantu un citi pašu kapitāla samazinājumi, kas saistīti ar aktīvu posteni. To ārpusbilances posteņu, kuri uzskaitīti I ielikumā, riska darījuma vērtība ir turpmāk tekstā nosauktā procentuālā attiecība pret tā nominālvērtību pēc tam, kad ir atņemtas specifiskās kredītriska korekcijas:

a) 100 % postenim ar augstu riska līmeni;

b) 50 % postenim ar vidēju riska līmeni;

c) 20 % postenim ar vidēju/zemu riska līmeni;

d) 0 % postenim ar zemu riska līmeni.

Pirmās rindkopas otrajā teikumā minētos ārpusbilances posteņus iedala riska kategorijās, kā tas norādīts I pielikumā.

Ja iestāde izmanto finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi saskaņā ar 223. pantu, tad riska darījuma vērtību vērtspapīriem vai precēm, kas pārdotas, iesniegtas vai aizdotas saskaņā ar repo darījumu vai saskaņā ar vērtspapīru vai preču aizdevumiem vai aizņēmumiem un maržinālo aizdevumu darījumiem paaugstina par tādu svārstīguma korekciju apmēru, kas ir piemērots šādiem vērtspapīriem vai precēm, kā noteikts 223. līdz 225. pantā

2. Regulas II pielikumā minētā atvasinātā instrumenta riska darījumu vērtību nosaka saskaņā ar 6. nodaļu, ņemot vērā pārjaunojuma līgumu un citu ieskaita līgumu ietekmi, ko ņem vērā šo metožu nolūkiem saskaņā ar 6. nodaļu. Repo darījumu, vērtspapīru vai preču aizdevumu vai aizņēmumu darījumu, ilgstošo norēķinu darījumu un maržinālo aizdevumu darījumu riska darījuma vērtību nosaka atbilstoši vai nu 6. nodaļai, vai 4. nodaļai.

3. Ja riska darījumam ir piemērota fondētā kredītaizsardzība, šim postenim piemērojamo riska darījuma vērtību var grozīt saskaņā ar 4. nodaļu.

112. pants

Riska darījumu kategorijas

Katru riska darījumu iedala vienā no šādām riska darījumu kategorijām:

▼B

a) riska darījumi ar centrālajām valdībām vai centrālajām bankām;

b) riska darījumi ar reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm;

c) riska darījumi ar publiskā sektora struktūrām;

d) riska darījumi ar daudzpusējām attīstības bankām;

e) riska darījumi ar starptautiskām organizācijām;

f) riska darījumi ar iestādēm;

g) riska darījumi ar komercsabiedrībām;

h) riska darījumi ar privātpersonām vai MVU, kas atbilst 118. panta kritērijiem;

i) riska darījumi, kas nodrošināti ar nekustamā īpašuma hipotēku;

j) riska darījumi, kuros netiek pildītas saistības;

k) riska darījumi, kas saistīti ar īpaši augstu risku;

l) riska darījumi segto obligāciju veidā;

m) posteņi, kas atspoguļo vērtspapīrošanas pozīcijas;

n) riska darījumi ar iestādēm un komercsabiedrībām, kuriem ir noteikts īstermiņa kredītnovērtējums;

o) riska darījumi kolektīvu ieguldījumu uzņēmumu (‘KIU’) daļu vai ieguldījumu apliecību veidā;

p) kapitāla vērtspapīru riska darījumi;

q) citi posteņi

113. pants

Riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķināšana

1. Lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības, riska pakāpes piemēro visiem riska darījumiem, izņemot tos, ko atskaita no pašu kapitāla saskaņā ar 2. iedaļas noteikumiem. Riska pakāpes piemēro, pamatojoties uz riska darījuma kategoriju, kurai pieder riska darījums, un tā kredītkvalitāti, ciktāl tas paredzēts 2. iedaļā. Kredītkvalitāti var noteikt, pamatojoties uz ĀKNI kredītnovērtējumiem vai eksporta kredītu aģentūru kredītnovērtējumiem saskaņā ar 3. iedaļu.

2. Lai piemērotu riska pakāpi, kā minēts 1. punktā, riska darījuma vērtību reizina ar riska pakāpi, kas noteikta vai aprēķināta saskaņā ar 2. iedaļu.

3. Ja riska darījumam ir piemērota kredītaizsardzība, šim postenim piemērojamo riska pakāpi var grozīt saskaņā ar 4. nodaļu.

▼B

4. Riska darījumu riska svērtās vērtības vērtspapīrotiem riska darījumiem aprēķina saskaņā ar 5. nodaļu.

5. Riska darījumiem, kam 2. iedaļā nav paredzēta to aprēķināšana, piešķir riska pakāpi 100 % apmērā.

6. Izņemot riska darījumus, kas attiecas uz pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla posteņiem, iestāde, saņemot kompetento iestāžu iepriekšēju atļauju, var izlemt nepiemērot šā panta 1. punkta prasības saviem riska darījumiem ar darījuma partneri, kas ir tās mātesuzņēmums, tās mātesuzņēmuma meitasuzņēmums vai uzņēmums, ar kuru iestādi saista attiecības Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punkta nozīmē. Kompetentās iestādes ir pilnvarotas sniegt atļauju, ja ir izpildīti turpmāk minētie nosacījumi:

►C2 a) darījuma partneris ir iestāde, finanšu iestāde vai palīgpakalpojumu uzņēmums, kam piemēro ◄ atbilstīgas prudenciālās prasības;

b) darījuma partneris ir pilnībā iekļauts tajā pašā konsolidācijā, kurā iekļauta attiecīgā iestāde un konsolidācija veikta, lietojot pilnas konsolidācijas metodi;

c) darījuma partnerim piemēro tās pašas riska novērtēšanas, mērīšanas un kontroles procedūras, ko piemēro attiecīgajai iestādei;

d) darījuma partneris veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī, kurā uzņēmējdarbību veic attiecīgā iestāde;

e) nepastāv un nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi, kas varētu kavēt darījuma partneri veikt tūlītēju pašu kapitāla pārskaitīšanu vai saistību nokārtošanu pret iestādi.

Ja iestādei saskaņā ar šo punktu ir atļauts nepiemērot 1. punkta prasības, tā var piešķirt 0 % riska pakāpi.

7. Izņemot riska darījumus, kas attiecas uz pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla posteņiem, iestādes, saņemot kompetento iestāžu iepriekšēju atļauju, var izlemt nepiemērot šā panta 1. punkta prasības saviem riska darījumiem ar darījuma partneriem, ar ko iestāde ir iesaistījusies institucionālajā aizsardzības shēmā, kura ir līgumiska vai likumiska vienošanās par atbildību, kas aizsargā šīs iestādes un it sevišķi nodrošina to likviditāti un maksātspēju, lai nepieciešamības gadījumā izvairītos no bankrota. Kompetentās iestādes ir pilnvarotas piešķirt atļauju, ja ir izpildīti turpmāk minētie nosacījumi:

a) ir izpildītas prasības, kas izklāstītas 6. punkta a), d) un e) apakšpunktā;

b) minētā vienošanās nodrošina, ka institucionālā aizsardzības shēma atbilstīgi tās saistībām spēs sniegt vajadzīgo atbalstu no līdzekļiem, kuri tai pieejami bez kavēšanās;

▼B

c) institucionālās aizsardzības shēmas rīcībā ir piemērotas un vienādi noteiktas sistēmas riska uzraudzībai un klasifikācijai, kas sniedz pilnu pārskatu par visu atsevišķo dalībnieku riska situāciju un attiecīgās institucionālo aizsardzības shēmu kopumā, ar atbilstīgām iejaukšanās iespējām; šīs sistēmas atbilstīgi uzrauga visus riska darījumus, kuros netiek pildītas saistības, saskaņā ar 178. panta 1. punktu;

d) institucionālā aizsardzības shēma veic pati savu riska pārbaudi, ko dara zināmu tās atsevišķajiem dalībniekiem;

e) institucionālā aizsardzības shēma reizi gadā sastāda un publicē vai nu konsolidētu pārskatu, kurš ietver bilanci, peļņas un zaudējumu pārskatu, situācijas pārskatu un riska pārskatu, kas attiecas uz institucionālo aizsardzības shēmu kopumā, vai pārskatu, kas ietver apkopoto bilanci, apkopoto peļņas un zaudējumu pārskatu, situācijas pārskatu un riska pārskatu, kurš attiecas uz institucionālo aizsardzības shēmu kopumā;

f) ja institucionālās aizsardzības shēmas dalībnieki vēlas pārtraukt savu dalību shēmā, tiem ir pienākums par to brīdināt vismaz 24 mēnešus iepriekš;

g) vairākkārtēja to elementu izmantošana, ko drīkst iekļaut pašu kapitāla aprēķināšanā (turpmāk – vairākkārtēja izmantošana), kā arī jebkāda neatbilstīga pašu kapitāla veidošana starp institucionālās aizsardzības shēmas dalībniekiem nav pieļaujama;

h) institucionālās aizsardzības shēmas pamatā ir tādu kredītiestāžu plaša dalība, kurām pārsvarā ir viendabīgs darbības profils;

i) šā punkta c) un d) apakšpunktā minēto sistēmu atbilstību regulāri apstiprina un uzrauga attiecīgās kompetentās iestādes.

Ja iestāde saskaņā ar šo punktu izlemj nepiemērot 1. punkta prasības, tā var piešķirt 0 % riska pakāpi.

2. Iedaļa

Riska pakāpes

114. pants

Riska darījumi ar centrālajām valdībām vai centrālajām bankām

1. Riska darījumiem ar centrālajām valdībām un centrālajām bankām piešķir riska pakāpi 100 % apmērā, ja vien nepiemēro 2. līdz 7. punktā noteiktās procedūras.

2. Riska darījumiem ar centrālajām valdībām un centrālajām bankām, par kurām ir pieejams norīkotas ĀKNI kredītnovērtējums, piešķir riska pakāpi saskaņā ar 1. tabulu, kas atbilst ĀKNI kredītnovērtējumam saskaņā ar 136. pantu.

▼B

1. Tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	1	2	3	4	5	6
Riska pakāpe	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Riska darījumiem ar ECB piemēro 0 % riska pakāpi.

4. Riska darījumiem ar dalībvalstu centrālajām valdībām un centrālajām bankām, kuri denominēti un finansēti centrālās valdības un centrālās bankas dalībvalsts valūtā, piešķir 0 % riska pakāpi.

▼C2

_____

6. Riska darījumiem, kas norādīti 495. panta 2. punktā:

a) 2018. gadā riska darījumu vērtībai piemērotā riska pakāpe ir 20 % no riska pakāpes, kas šiem riska darījumiem piešķirtas saskaņā ar 2. punktu;

b) 2019. gadā riska darījumu vērtībai piemērotā riska pakāpe ir 50 % no riska pakāpes, kas šiem riska darījumiem piešķirtas saskaņā ar 2. punktu;

c) 2020. gadā un pēc tam riska darījumu vērtībai piemērotā riska pakāpe ir 50 % no riska pakāpes, kas šiem riska darījumiem piešķirtas saskaņā ar 2. punktu.

▼B

7. Ja kādas trešās valsts kompetentās iestādes, kas piemēro tādus uzraudzības un regulatīvos pasākumus, kuri ir vismaz līdzvērtīgi Savienībā piemērotajiem pasākumiem, piešķir zemāku riska pakāpi, nekā norādīts 1.līdz 2. punktā, riska darījumiem ar to centrālo valdību un centrālo banku, kuri denominēti un finansēti vietējā valūtā, iestādes var šādiem riska darījumiem piemērot tādas pašas riska pakāpes.

Šā punkta vajadzībām Komisija var, izmantojot īstenošanas aktus un piemērojot pārbaudes procedūru, kas minēta 464. panta 2. punktā, pieņemt lēmumu par to, vai trešā valsts piemēro uzraudzības un regulatīvos pasākumus, kuri ir vismaz līdzvērtīgi Savienībā piemērotajiem pasākumiem. Ja šāds lēmums nav pieņemts, līdz 2015. gada 1. janvārim, iestādes var turpināt piemērot šajā punktā noteikto procedūru riska darījumiem ar trešās valsts centrālo valdību vai centrālo banku, ja attiecīgās kompetentās iestādes pirms 2014. gada 1. janvāra ir apstiprinājušas šo trešo valsti kā atbilstīgu minētās procedūras piemērošanai.

▼B

115. pants

Riska darījumi ar reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm

1. Riska darījumiem ar reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm piešķir riska pakāpes kā riska darījumiem ar iestādēm, ja vien tos nepielīdzina riska darījumiem ar centrālajām valdībām saskaņā ar 2. vai 4. punktu vai tiem nepiešķir riska pakāpi, kā norādīts 5. punktā. Nepiemēro īstermiņa riska darījumu preferenciālo režīmu, kas minēts 119. panta 2. punktā un 120. panta 2. punktā.

2. Riska darījumus ar reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm pielīdzina riska darījumiem ar to centrālo valdību, kuras jurisdikcijā tās atrodas, ja riska ziņā nepastāv atšķirības starp šādiem riska darījumiem, tāpēc ka reģionālajām pašvaldībām un vietējām pašpārvaldēm ir īpašas tiesības gūt ienākumus un tāpēc ka pastāv īpaša institucionāla kārtība, kas mazina saistību neizpildes risku.

EBI uztur publiski pieejamu datu bāzi, kurā ietver visas tās reģionālās pašvaldības un vietējās pašpārvaldes Savienībā, kuru gadījumā attiecīgās kompetentās iestādes riska darījumus pielīdzina riska darījumiem ar to centrālajām valdībām.

3. Riska darījumi ar baznīcām vai reliģiskām kopienām, kas saskaņā ar publiskajām tiesībām ir juridiskas personas, ciktāl tās iekasē nodevas saskaņā ar tiesību aktiem, kuri tām piešķir šādas tiesības, ir pielīdzināmi riska darījumiem ar reģionālajām pašvaldībām un vietējām pašpārvaldēm. Šajā gadījumā nepiemēro 2. punktu, un 150. panta 1. punkta a) apakšpunkta vajadzībām netiek izslēgta iespēja atļaut piemērot standartizēto pieeju.

4. Ja kādas trešās valsts jurisdikcijas kompetentās iestādes, kas piemēro tādus uzraudzības un regulatīvos pasākumus, kuri ir vismaz līdzvērtīgi Savienībā piemērotajiem pasākumiem, riska darījumus ar reģionālajām pašvaldībām un vietējām pašpārvaldēm pielīdzina riska darījumiem ar savu centrālo valdību un ja riska ziņā nepastāv atšķirības starp šādiem riska darījumiem, jo reģionālajām pašvaldībām un vietējām pašpārvaldēm ir īpašas tiesības gūt ienākumus, kā arī pastāv īpaša institucionāla kārtība, kas mazina saistību neizpildes risku, iestādes var šādiem riska darījumiem ar reģionālajām pašvaldībām un vietējām pašpārvaldēm piemērot tādas pašas riska pakāpes.

Šā punkta vajadzībām Komisija var, izmantojot īstenošanas aktus, pieņemt lēmumu – piemērojot pārbaudes procedūru, kas minēta 464. panta 2. punktā, – par to, vai trešā valsts piemēro uzraudzības un regulatīvos pasākumus, kuri ir vismaz līdzvērtīgi Savienībā piemērotajiem pasākumiem. Ja šāds lēmums nav pieņemts, līdz 2015. gada 1. janvārim, iestādes var turpināt piemērot šajā punktā noteikto procedūru attiecībā uz trešo valsti, ja attiecīgās kompetentās iestādes pirms 2014. gada 1. janvāra ir apstiprinājušas šo trešo valsti kā atbilstīgu minētās procedūras piemērošanai.

5. Riska darījumiem ar dalībvalstu reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm, kuri nav minēti 2.–4. punktā un kuri denominēti un finansēti šīs reģionālās pašvaldības un vietējās pašpārvaldes vietējā valūtā, piešķir 20 % riska pakāpi.

▼B

116. pants

Riska darījumi ar publiskā sektora struktūrām

1. Riska darījumiem ar publiskā sektora struktūrām, par kurām nav pieejams norīkotas ĀKNI kredītnovērtējums, piešķir riska pakāpi atbilstīgi kredītkvalitātes pakāpei, ko piešķir riska darījumiem ar tās jurisdikcijas centrālo valdību, kurā atrodas publiskā sektora struktūra, un ko piešķir saskaņā ar 2. tabulu.

2. Tabula

Kredītkvalitātes pakāpe, kas piešķirta centrālai valdībai	1	2	3	4	5	6
Riska pakāpe	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Riska darījumiem ar publiskā sektora struktūrām, kas inkorporētas valstīs, kur centrālajai valdībai nav piešķirts kredītreitings, riska pakāpe ir 100 %.

2. Riska darījumus ar publiskā sektora struktūrām, par kurām ir pieejams norīkotas ĀKNI kredītnovērtējums, apstrādā saskaņā ar 120. pantu. Šīm struktūrām nepiemēro īstermiņa riska darījumu preferenciālo režīmu, kas minēts 119. panta 2. punktā un 120. panta 2. punktā.

3. Riska darījumiem ar publiskā sektora struktūrām, kuru sākotnējais termiņš ir trīs mēneši vai mazāks, riska pakāpe ir 20 %.

4. Izņēmuma gadījumos riska darījumus ar publiskā sektora struktūrām var pielīdzināt riska darījumiem ar centrālo valdību, reģionālo pašvaldību vai vietējo pašpārvaldi, kuras jurisdikcijā šīs struktūras atrodas, ja pēc šajā jurisdikcijā esošo kompetento iestāžu ieskatiem riska ziņā nepastāv atšķirības starp šādiem riska darījumiem, jo centrālā valdība, reģionālā pašvaldība vai vietējā pašpārvalde ir sniegusi atbilstīgu garantiju.

5. Ja kompetentās iestādes kādas trešās valsts jurisdikcijā, kurā piemēro uzraudzības un regulatīvos pasākumus, kas ir vismaz līdzvērtīgi Savienībā piemērotajiem pasākumiem, riska darījumiem ar publiskā sektora struktūrām piemēro 1. un 2. punktu, tad iestādes var piemērot riska pakāpi riska darījumiem ar šādām publiskā sektora struktūrām tādā pašā veidā. Ja nē, tad iestādes piemēro 100 % riska pakāpi.

Šā punkta vajadzībām Komisija var, izmantojot īstenošanas aktus un piemērojot pārbaudes procedūru, kas minēta 464. panta 2. punktā, pieņemt lēmumu par to, vai trešā valsts piemēro uzraudzības un regulatīvos pasākumus, kuri ir vismaz līdzvērtīgi Savienībā piemērotajiem pasākumiem. Ja šāds lēmums nav pieņemts, līdz 2015. gada 1. janvārim, iestādes var turpināt piemērot šajā punktā noteikto procedūru attiecībā uz trešo valsti, ja attiecīgās kompetentās iestādes pirms 2014. gada 1. janvāra ir apstiprinājušas šo trešo valsti kā atbilstīgu minētās procedūras piemērošanai.

▼B

117. pants

Riska darījumi ar daudzpusējām attīstības bankām

1. Riska darījumus ar daudzpusējām attīstības bankām, kas nav minētas 2. punktā, pielīdzina riska darījumiem ar iestādēm. Nepiemēro īstermiņa riska darījumu preferenciālo režīmu, kas minēts 119. panta 2. punktā, 120. panta 2. punktā un 121. panta 3. punktā.

Ziemeļamerikas un Dienvidamerikas Investīciju korporācija, Melnās jūras reģiona Tirdzniecības un attīstības banka, Centrālamerikas Ekonomiskās integrācijas banka un Latīņamerikas Andu Attīstības korporācijas (CAF) Attīstības banka tiek uzskatītas par daudzpusējām attīstības bankām.

2. Riska darījumiem ar turpmāk minētajām daudzpusējām attīstības bankām piešķir 0 % riska pakāpi:

a) Starptautiskā Rekonstrukcijas un attīstības banka;

b) Starptautiskā Finanšu korporācija;

c) Amerikas Attīstības banka;

d) Āzijas Attīstības banka;

e) Āfrikas Attīstības banka;

f) Eiropas Padomes Attīstības banka;

g) Ziemeļvalstu Investīciju banka;

h) Karību jūras reģiona Attīstības banka;

i) Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka;

j) Eiropas Investīciju banka;

k) Eiropas Investīciju fonds;

l) Daudzpusējo investīciju garantiju aģentūra;

m) Starptautiskais Finanšu mehānisms imunizācijai;

n) Islāmiskā Attīstības banka.

3. Eiropas Investīciju fonda parakstītā kapitāla neapmaksātajai daļai piešķir 20 % riska pakāpi.

118. pants

Riska darījumi ar starptautiskām organizācijām

Riska darījumiem ar turpmāk minētajām starptautiskajām organizācijām piešķir 0 % riska pakāpi:

▼B

a) Savienība;

b) Starptautiskais Valūtas fonds;

c) Starptautisko norēķinu banka;

d) Eiropas finanšu stabilitātes instruments;

e) Eiropas Stabilizācijas mehānisms;

f) starptautiska finanšu iestāde, kuru izveidojušas divas vai vairākas dalībvalstis un kuras mērķis ir mobilizēt finansējumu un sniegt finansiālu palīdzību tās dalībniekiem, kas saskārušies ar smagām finansējuma problēmām vai kam draud šādas problēmas.

119. pants

Riska darījumi ar iestādēm

1. Riska darījumiem ar iestādēm, par kurām ir pieejams norīkotas ĀKNI kredītnovērtējums, piešķir riska pakāpi saskaņā ar 120. pantu. Riska darījumiem ar iestādēm, par kurām nav pieejams norīkotas ĀKNI kredītnovērtējums, piešķir riska pakāpi saskaņā ar 121. pantu.

2. Riska darījumiem ar iestādēm, kuru atlikušais termiņš ir trīs mēneši vai mazāk un kuri denominēti un finansēti aizdevuma ņēmēja vietējā valūtā, piešķir riska pakāpi, kas ir par vienu kategoriju mazāk labvēlīga riska pakāpe nekā preferenciālā riska pakāpe, kura aprakstīta no 114. panta 4. līdz 7. punktam un kuru piešķir riska darījumiem ar tās valsts centrālo valdību, kurā iestāde ir inkorporēta.

3. Riska darījumiem, kuru atlikušais termiņš ir trīs mēneši vai mazāk un kuri denominēti un finansēti aizdevuma ņēmēja valsts valūtā, nepiešķir riska pakāpi, kas ir zemāka par 20 %.

4. Riska darījumam ar iestādi, kas izpaužas kā obligātās rezerves, kam jābūt iestādes rīcībā saskaņā ar ECB vai dalībvalsts centrālās bankas prasībām, var piešķirt tādu pašu riska pakāpi, kādu piešķir riska darījumiem ar attiecīgās dalībvalsts centrālo banku ar nosacījumu, ka:

a) rezerves tiek turētas saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas Regulu (EK) Nr. 1745/2003 (2003. gada 12. septembris) par obligāto rezervju piemērošanu ([1]) vai saskaņā ar dalībvalsts prasībām, kas visos būtiskajos aspektos ir līdzvērtīgas minētajai regulai;

b) iestādes, kur atrodas rezerves, bankrota vai maksātnespējas gadījumā rezerves pilnībā un savlaicīgi atmaksā iestādei un nepiešķir citu iestādes saistību izpildei.

5. Riska darījumus ar finanšu iestādēm, kurām atļauju izsniegušas un kuras uzrauga kompetentās iestādes un kurām piemēro prudenciālās prasības, kas stingrības ziņā salīdzināmas ar prasībām, kuras piemēro iestādēm, pielīdzina riska darījumiem ar iestādēm.

([1]) OV L 250, 2.10.2003., 10. lpp.

▼B

120. pants

Riska darījumi ar iestādēm, kam piešķirts kredītreitings

1. Riska darījumiem, kuru atlikušais termiņš pārsniedz trīs mēnešus, ar iestādēm, par kurām ir pieejams norīkotas ĀKNI kredītnovērtējums, saskaņā ar 3. tabulu piešķir riska pakāpi, kura atbilst ĀKNI kredītnovērtējumam saskaņā ar 136. pantu.

3. Tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	1	2	3	4	5	6
Riska pakāpe	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Riska darījumiem, kuru atlikušais termiņš nepārsniedz trīs mēnešus, ar iestādēm, par kurām ir pieejams norīkotas ĀKNI kredītnovērtējums, saskaņā ar 4. tabulu piešķir riska pakāpi, kura atbilst ĀKNI kredītnovērtējumam saskaņā ar 136. pantu.

4. Tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	1	2	3	4	5	6
Riska pakāpe	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. Mijiedarbība starp īstermiņa kredītnovērtējumu procedūru saskaņā ar 131. pantu un īstermiņa riska darījumu vispārējo preferenciālo režīmu, kas noteikta 2. punktā, ir šāda:

a) ja nav īstermiņa riska darījuma novērtējuma, tad īstermiņa riska darījumu vispārējo preferenciālo režīmu, kā norādīts 2. punktā, piemēro visiem tiem riska darījumiem ar iestādēm, kuru atlikušais termiņš ir līdz trim mēnešiem;

b) ja ir īstermiņa novērtējums un šāds novērtējums paredz piemērot labvēlīgāku vai tādu pašu riska pakāpi, kādu izmanto īstermiņa riska darījumu vispārējā preferenciālā režīmā, kā norādīts 2. punktā, tad īstermiņa novērtējumu izmanto vienīgi attiecībā uz šo specifisko riska darījumu. Citiem īstermiņa riska darījumiem piemēro īstermiņa riska darījumu vispārējo preferenciālo režīmu, kā norādīts 2. punktā;

c) ja ir īstermiņa novērtējums un šāds novērtējums paredz piešķirt mazāk labvēlīgu riska pakāpi par to, kādu izmanto īstermiņa riska darījumu vispārējā preferenciālā režīmā, kā norādīts 2. punktā, tad īstermiņa riska darījumu vispārējais preferenciālais režīms netiek izmantots un visiem īstermiņa prasījumiem bez reitinga piemēro tādu pašu riska pakāpi, kādu paredz konkrētais īstermiņa novērtējums.

▼B

121. pants

Riska darījumi ar iestādēm, kam nav piešķirts kredītreitings

1. Riska darījumiem ar iestādēm, par kurām nav pieejams norīkotas ĀKNI kredītnovērtējums, piešķir riska pakāpi atbilstīgi kredītkvalitātes pakāpei, ko saskaņā ar 5. tabulu piešķir riska darījumiem ar centrālo valdību tajā jurisdikcijā, kurā ir inkorporēta iestāde.

5. Tabula

Kredītkvalitātes pakāpe, kas piešķirta centrālai valdībai	1	2	3	4	5	6
Riska darījuma riska pakāpe	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Riska darījumiem ar iestādēm, kam nav piešķirts kredītreitings un kas atrodas valstīs, kur centrālajai valdībai nav piešķirts kredītreitings, riska pakāpe ir 100 %.

3. Riska darījumiem, kuru sākotnējais termiņš ir trīs mēneši vai mazāks, ar iestādēm, kam nav piešķirts kredītreitings, riska pakāpe ir 20 %.

4. Neskarot 2. un 3. punktu attiecībā uz tirdzniecības finansējuma riska darījumiem, kas minēti 162. panta 3. punkta b) apakšpunkta otrajā daļā, iestādēm, kam nav piešķirts kredītreitings, riska pakāpe ir 50 %, un, ja atlikušais termiņš šiem tirdzniecības finansējuma riska darījumiem ar iestādēm, kam nav piešķirts kredītreitings, ir trīs mēneši vai mazāk, riska pakāpe ir 20 %.

122. pants

Riska darījumi ar komercsabiedrībām

1. Riska darījumiem, par kuriem ir pieejams norīkotas ĀKNI kredītnovērtējums, saskaņā ar 6. tabulu piešķir riska pakāpi, kas atbilst ĀKNI kredītnovērtējumam saskaņā ar 136. pantu.

6. Tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	1	2	3	4	5	6
Riska pakāpe	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Riska darījumiem, par kuriem nav pieejams šāds kredītnovērtējums, piešķir 100 % riska pakāpi vai riska pakāpi riska darījumiem ar centrālo valdību tajā jurisdikcijā, kurā attiecīgā komercsabiedrība ir inkorporēta, izvēloties augstāko no tām.

▼B

123. pants

Riska darījumi ar privātpersonām vai MVU

Riska darījumiem, kas atbilst turpmāk minētajiem kritērijiem, piešķir 75 % riska pakāpi:

a) riska darījuma partneris ir fiziska persona vai personas, vai arī mazais vai vidējais uzņēmums (MVU);

b) riska darījums ir viens no daudziem riska darījumiem ar līdzīgām iezīmēm, kur ar šādiem aizdevumiem saistītie riski būtiski samazinās;

c) kopējā summa, ko aizņēmējs klients vai savstarpēji saistītu klientu grupa ir parādā iestādei, mātesuzņēmumam un to meitasuzņēmumiem, ieskaitot jebkurus riska darījumus, kuru saistības nav izpildītas, bet neskaitot riska darījumus, kas pilnībā nodrošināti ar mājokļa hipotēku, kuri iedalīti 112. panta i) punktā noteiktajā riska darījumu kategorijā, ciktāl tas zināms iestādei, nepārsniedz EUR 1 miljonu. Iestāde veic pamatotus pasākumus, lai iegūtu šādu informāciju.

Vērtspapīrus neiekļauj riska darījumu ar privātpersonām vai MVU kategorijā.

Riska darījumus, kas neatbilst pirmās daļas a)līdz c) apakšpunktā minētajiem kritērijiem, neiekļauj riska darījumu ar privātpersonām vai MVU kategorijā.

Privātpersonu vai MVU minimālo nomas maksājumu pašreizējo vērtību var iekļaut riska darījumu ar privātpersonām vai MVU kategorijā.

124. pants

Riska darījumi, kas nodrošināti ar nekustamā īpašuma hipotēku

▼C2

1. Riska darījumam vai jebkurai riska darījuma daļai, kas ir pilnībā nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku, piešķir 100 % riska pakāpi, ja nav izpildīti 125. vai 126. panta nosacījumi, izņemot jebkuru riska darījuma daļu, kuru klasificē cita riska darījumu kategorijā. Riska darījuma daļai, kura pārsniedz ar hipotēku nodrošināto nekustamā īpašuma vērtību, piešķir riska pakāpi, kas piemērojama iesaistītā darījumu partnera nenodrošinātajiem riska darījumiem.

▼B

Tā riska darījuma daļa, kas tiek uztverta kā pilnībā nodrošināta ar nekustamo īpašumu, nav lielāka par attiecīgā īpašuma ķīlas tirgus vērtību vai – dalībvalstīs, kas tiesību aktu vai regulatīvos noteikumos ir paredzējušas stingrus kritērijus attiecībā uz hipotekārās vērtības novērtēšanu, – hipotekāro vērtību.

2. Pamatojoties uz datiem, kas apkopoti saskaņā ar 101. pantu, un jebkādiem citiem attiecīgiem rādītājiem, kompetentās iestādes periodiski un vismaz reizi gadā novērtē, vai 35 % riska pakāpe attiecībā uz riska darījumiem, kuri nodrošināti ar hipotēkām attiecībā uz mājokļa īpašumu, kā minēts 125. pantā, un 50 % riska pakāpe attiecībā uz riska darījumiem, kas nodrošināti ar komerciālu nekustamo īpašumu, kā minēts 126. pantā, un kas atrodas to teritorijā, ir atbilstīgas riska pakāpes, ņemot vērā

▼B

a) zaudējumu pieredzi saistībā ar riska darījumiem, kuri nodrošināti ar nekustamo īpašumu;

b) nekustamā īpašuma tirgus tendenču prognozes;

Kompetentās iestādes, pamatojoties uz finansiālās stabilitātes apsvērumiem, pēc vajadzības var noteikt augstākas riska pakāpes nekā paredzēts 125. panta 2. punktā un 126. panta 2. punktā.

Riska darījumiem, kas nodrošināti ar mājokļa hipotēku, kompetentā iestāde nosaka riska pakāpi kā procentuālu attiecību no 35 % līdz 150 %.

Riska darījumiem, kas nodrošināti ar komerciālu nekustamo īpašumu, kompetentā iestāde nosaka riska pakāpi kā procentuālu attiecību no 50 % līdz 150 %.

Minētajos diapazonos augstāku riska pakāpi nosaka, pamatojoties uz zaudējumu pieredzi un ņemot vērā tirgus tendenču prognozes un finansiālās stabilitātes apsvērumus. Ja novērtējumā atklājas, ka 125. panta 2. punktā un 126. panta 2. punktā minētās riska pakāpes neatspoguļo reālos riskus, kas saistīti ar tādu riska darījumu vienu vai vairākiem īpašuma segmentiem, kuri pilnībā nodrošināti ar tāda mājokļa vai komerciālā nekustamā īpašuma hipotēku, kas atrodas vienā vai vairākās tās teritorijas daļās, kompetentās iestādes šiem riska darījumu īpašuma segmentiem nosaka augstāku riska pakāpi, kas atbilst reālajiem riskiem.

Kompetentās iestādes konsultējas ar EBI par riska pakāpju un piemēroto kritēriju korekcijām, ko aprēķinās saskaņā ar šajā punktā izklāstītajiem kritērijiem, kā precizēts regulatīvajos tehniskajos standartos, kas minēti šā panta 4. punktā. ►C2 EBI publicē riska pakāpes un kritērijus, ko kompetentās iestādes nosaka riska darījumiem, kuri minēti 125., 126. un 199. panta 1. punkta a) apakšpunktā. ◄

3. Ja kompetentās iestādes nosaka augstāku riska pakāpi vai stingrākus kritērijus, iestādēm piešķir sešu mēnešu pārejas laikposmu, lai piemērotu jauno riska pakāpi.

4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) stingrus kritērijus 1. punktā minētajai hipotekārās vērtības novērtēšanai;

b) 2. punktā minētos nosacījumus, ko kompetentā iestāde ņem vērā, nosakot augstākas riska pakāpes, jo īpaši jēdzienu "finansiālās stabilitātes apsvērumi".

▼B

EBI līdz 2014. gada 31. decembrim iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

5. Vienas dalībvalsts iestādes piemēro riska pakāpes un kritērijus, ko ir noteikušas citas dalībvalsts kompetentās iestādes ►C2 attiecībā uz riska darījumiem, kuri ir nodrošināti ar hipotēkām attiecībā uz komerciālu un mājokļa īpašumu, kas atrodas šajā dalībvalstī. ◄

125. pants

Riska darījumi, kas ir pilnībā nodrošināti ar mājokļa īpašumu hipotēkām

1. Ja vien kompetentās iestādes nav noteikušas citādi saskaņā ar 124. panta 2. punktu, riska darījumiem, kas ir pilnībā nodrošināti ar mājokļa īpašumu hipotēkām, piemēro šādu procedūru:

a) ar tāda mājokļa, kuru īpašnieks vai – privāto ieguldījumu sabiedrības gadījumā –faktiskais īpašnieks apdzīvo vai izīrē, hipotēku pilnībā nodrošinātiem riska darījumiem vai jebkurām to daļām piešķir 35 % riska pakāpi;

b) riska darījumiem ar nomnieku īpašuma nomas darījumos attiecībā uz dzīvojamo īpašumu, ja iestāde ir iznomātājs un nomniekam ir izpirkuma iespēja, piešķir 35 % riska pakāpi, ja iestādes riska darījums ir pilnībā nodrošināts ar tās īpašumtiesībām uz īpašumu.

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām iestādes uzskata riska darījumu vai jebkuras tā daļas par pilnībā nodrošinātiem tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) īpašuma vērtība nav būtiski atkarīga no aizņēmēja kredītkvalitātes. Nosakot minētās atkarības būtiskumu, iestādes var neņemt vērā situācijas, kurās gan īpašuma vērtību, gan aizņēmēja darbības rezultātus ietekmē tikai makroekonomiski faktori;

b) aizņēmēja risks nav būtiski atkarīgs no pamatā esošā īpašuma vai projekta rezultātiem, bet ir atkarīgs no pamatā esošās aizņēmēja spējas atmaksāt parādu no citiem avotiem, tādēļ šādu līdzekļu atmaksāšana nav būtiski atkarīga no jebkādas naudas plūsmas, ko radījis pamatā esošais īpašums, kuru izmanto nodrošinājumam; minētajiem citiem avotiem iestādes savas aizdevumu politikas ietvaros nosaka maksimālo kredīta apmēra attiecības pret ienākumu rādītāju un, piešķirot aizdevumu, iegūst atbilstīgu apliecinājumu par attiecīgajiem ienākumiem;

c) ir ievērotas prasības, kas noteiktas 208. pantā, un novērtēšanas noteikumi, kuri paredzēti 229. panta 1. punktā;

▼B

d) ja vien saskaņā ar 124. panta 2. punktu nav noteikts citādi, tā aizdevuma daļa, kam ir piešķirta 35 % riska pakāpe nepārsniedz 80 % no attiecīgā īpašuma tirgus vērtības vai 80 %, no attiecīgā īpašuma hipotekārās vērtības dalībvalstīs, kas tiesību aktos vai regulatīvos noteikumos ir paredzējušas stingrus kritērijus attiecībā uz hipotekārās vērtības novērtēšanu.

3. Iestādes var nepiemērot 2. punkta b) apakšpunktu riska darījumiem, kas pilnībā nodrošināti ar tāda mājokļa hipotēku, kurš atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, kuras kompetentā iestāde ir publicējusi pierādījumus, kas apliecina, ka tās teritorijā ir labi attīstīts un sens mājokļa nekustamā īpašuma tirgus, kura zaudējumu līmenis nepārsniedz šādus ierobežojumus:

a) zaudējumi no kredītiem, kas nodrošināti ar mājokļa nekustamo īpašumu līdz 80 % no tirgus vērtības vai 80 % no hipotekārās vērtības, ja vien saskaņā ar 124. panta 2. punktu nav noteikts citādi, konkrētajā gadā nepārsniedz 0,3 % no neatmaksātajiem aizņēmumiem, kuri nodrošināti ar mājokļa īpašumu;

b) kopējie zaudējumi no kredītiem, kas nodrošināti ar mājokļa nekustamo īpašumu, konkrētajā gadā nepārsniedz 0,5 % no neatmaksātajiem aizņēmumiem, kuri nodrošināti ar mājokļa īpašumu.

4. Ja konkrētajā gadā netiek ievērots kāds no 3. punktā noteiktajiem ierobežojumiem, tad tiesības piemērot 3. punktu nav spēkā, un piemēro 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto nosacījumu, līdz kādā no turpmākajiem gadiem ir izpildīti 3. punkta nosacījumi.

126. pants

Riska darījumi, kas ir pilnībā nodrošināti ar komerciālā nekustamā īpašuma hipotēku

1. Ja vien kompetentās iestādes nav noteikušas citādi saskaņā ar 124. panta 2. punktu, riska darījumiem, kas ir pilnībā nodrošināti ar komerciālo nekustamo īpašumu hipotēkām, piemēro šādu procedūru:

a) ar biroju vai cita komerciāla nekustamā īpašuma hipotēku pilnībā nodrošinātiem riska darījumiem vai jebkurām to daļām piemēro riska pakāpi 50 % apmērā;

b) riska darījumiem, kas saistīti ar īpašuma nomas darījumiem attiecībā uz birojiem vai citu komerciālu nekustamo īpašumu, kad iestāde ir iznomātājs un nomniekam ir izpirkuma iespēja, piemēro riska pakāpi 50 % apmērā, ja iestādes riska darījums ir pilnībā nodrošināts ar tās īpašumtiesībām uz īpašumu.

2. Iestādes riska darījumu vai jebkuru riska darījuma daļu uzskata par pilnībā nodrošinātu šā panta 1. punkta vajadzībām vienīgi tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

▼B

a) īpašuma vērtība nav būtiski atkarīga no aizņēmēja kredītkvalitātes. Nosakot minētās atkarības būtiskumu, iestādes var neņemt vērā situācijas, kurās gan īpašuma vērtību, gan aizņēmēja darbības rezultātus ietekmē tikai makroekonomiski faktori;

b) aizņēmēja risks nav būtiski atkarīgs no pamatā esošā īpašuma vai projekta rezultātiem, bet gan ir atkarīgs no pamatā esošās aizņēmēja spējas atmaksāt parādu no citiem avotiem, tādēļ šādu līdzekļu atmaksāšana nav būtiski atkarīga no jebkādas naudas plūsmas, ko radījis pamatā esošais īpašums, kuru izmanto nodrošinājumam;

c) ir ievērotas prasības, kas noteiktas 208. pantā, un vērtēšanas noteikumi, kuri paredzēti 229. panta 1. punktā;

d) 50 % riska pakāpi, ja vien saskaņā ar 124. panta 2. punktu nav noteikts citādi, piemēro tai aizdevuma daļai, kas nepārsniedz 50 % no attiecīgā īpašuma tirgus vērtības vai 60 % no attiecīgā īpašuma hipotekārās vērtības, ja vien saskaņā ar 124. panta 2. punktu nav noteikts citādi, dalībvalstīs, kas tiesību aktu vai regulatīvos noteikumos ir paredzējušas stingrus kritērijus attiecībā uz hipotekārās vērtības novērtēšanu.

►C2 3. Iestādes var atkāpties no 2. punkta b) apakšpunkta attiecībā uz riska darījumiem, kas pilnībā nodrošināti ar tāda komerciālā nekustamā īpašuma hipotēku, kurš atrodas ◄ tādas dalībvalsts teritorijā, kuras kompetentajai iestādei ir publicēti pierādījumi, kas apliecina, ka tās teritorijā ir labi attīstīts un sens komerciālā nekustamā īpašuma tirgus ar zaudējumu radītājiem, kas nepārsniedz šādus limitus:

a) zaudējumi no kredītiem, kuri līdz 50 % no tirgus vērtības vai 60 % no hipotekārās vērtības ir nodrošināti ar komerciālu nekustamo īpašumu, ja vien saskaņā ar 124. panta 2. punktu nav noteikts citādi, nepārsniedz 0,3 % no neatmaksātajiem aizņēmumiem, kuri nodrošināti ar komerciālu nekustamo īpašumu;

b) kopējie zaudējumi no kredītiem, kuri nodrošināti ar komerciālu nekustamo īpašumu, nepārsniedz 0,5 % no neatmaksātajiem aizņēmumiem, kuri nodrošināti ar komerciālu nekustamo īpašumu.

4. Ja konkrētajā gadā netiek ievērots kāds no 3. punktā noteiktajiem ierobežojumiem, tad tiesības piemērot 3. punktu nav spēkā, un tiek piemērots 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums, līdz kādā no turpmākajiem gadiem ir izpildīti 3. punktā noteiktie nosacījumi.

127. pants

Riska darījumi, kuros netiek pildītas saistības

1. Jebkura posteņa nenodrošinātajai daļai, ja parādnieks nav izpildījis saistības saskaņā ar 178. pantu, vai – riska darījumos ar privātpersonām vai MVU – jebkuras kredītiespējas, kurā paredzētās saistības nav izpildītas saskaņā ar 178. pantu, nenodrošinātajai daļai piemēro šādu riska pakāpi:

▼B

a) 150 %, ja specifiskās kredītriska korekcijas nepārsniedz 20 % no riska darījuma vērtības nenodrošinātās daļas, ja netiktu piemērotas šīs specifiskās kredītriska korekcijas;

b) 100 %, ja specifiskās kredītriska korekcijas nav mazākas par 20 % no riska darījuma vērtības nenodrošinātās daļas, ja netiktu piemērotas šīs specifiskās kredītriska korekcijas.

2. Nosakot kavētā darījuma nodrošināto daļu, par pieņemamiem nodrošinājumiem un garantijām uzskata tos, kas tiek atzīti par pieņemamiem kredītriska mazināšanai saskaņā ar 4. nodaļu.

3. Riska darījuma vērtībai, kas atliek pēc specifiskajām kredītriska korekcijām riska darījumiem, kas ir pilnībā nodrošināti ar mājokļa īpašuma hipotēku saskaņā ar 125. pantu, piemēro riska pakāpi 100 % apmērā, ja ir radusies saistību neizpilde saskaņā ar 178. pantu.

4. Riska darījuma vērtībai, kas atliek pēc specifiskajām kredītriska korekcijām riska darījumiem, kas ir pilnībā nodrošināti ar komerciālā nekustamā īpašuma hipotēku saskaņā ar 126. pantu, piemēro riska pakāpi 100 % apmērā, ja ir radusies saistību neizpilde saskaņā ar 178. pantu.

128. pants

Posteņi, kas saistīti ar īpaši augstu risku

1. Iestādes attiecīgos gadījumos piemēro 150 % riska pakāpi riska darījumiem, kas saistīti ar īpaši augstu risku, tostarp riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā.

2. Riska darījumi, kas saistīti ar īpaši augstiem risku, ietver jebkuru no turpmāk minētajiem riska darījumiem:

a) ieguldījumi riska kapitāla sabiedrībās;

b) ieguldījumi AIF, kā noteikts Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā, izņemot, ja fonda pilnvaras nepieļauj sviru, kas būtu augstāka par to, kas prasīta saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 51. panta 3. punktu;

c) ieguldījumi privātos kapitāla vērtspapīros;

d) spekulatīva nekustamā īpašuma finansējums.

3. Novērtējot, vai riska darījums, kas nav 2. punktā minētais riska darījums, ir saistīts ar īpaši augstu risku, iestādes ņem vērā šādas riska iezīmes:

a) pastāv augsts zaudējumu risks parādnieka saistību nepildīšanas rezultātā;

b) nav iespējams pienācīgi novērtēt, vai riska darījums ietilpst a) apakšpunkta piemērošanas jomā.

EBI izdod pamatnostādnes, precizējot, kuri riska darījumu veidi ir saistīti ar īpaši augstu risku un kādos apstākļos.

Minētās pamatnostādnes pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu.

▼B

129. pants

Riska darījumi segto obligāciju veidā

1. Lai tās būtu atbilstošas 4. un 5. punktā izklāstītā preferenciālā režīma piemērošanai, obligācijas, kas minētas Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā (segtās obligācijas) atbilst prasībām, kas izklāstītas 7. punktā un kas ir nodrošinātas ar jebkuru no turpmāk minētajiem atbilstošajiem aktīviem:

a) riska darījumi ar Savienības centrālajām valdībām, ECBS centrālajām bankām, publiskā sektora struktūrām, reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm vai to garantēti riska darījumi;

b) ar trešo valstu centrālajām valdībām, trešo valstu centrālajām bankām, daudzpusējām attīstības bankām, starptautiskām organizācijām noslēgti vai to garantēti riska darījumi, kuri atbilst kredītkvalitātes 1. pakāpei, kā izklāstīts šajā nodaļā, un ar trešo valstu publiskā sektora struktūrām, trešo valstu reģionālajām pašvaldībām un trešo valstu vietējām pašpārvaldēm noslēgti vai to garantēti riska darījumi, kuriem riska pakāpi piemēro kā riska darījumiem ar iestādēm vai centrālajām valdībām un centrālajām bankām saskaņā ar attiecīgi 115. panta 1. vai 2. punktu, vai 116. panta 1., 2. vai 4. punktu un kuri atbilst kredītkvalitātes 1. pakāpei, kā izklāstīts šajā nodaļā, un riska darījumi šā punkta nozīmē, kuri atbilst vismaz kredītkvalitātes 2. pakāpei, kā izklāstīts šajā nodaļā, ar nosacījumu, ka šādi riska darījumi nepārsniedz 20 % no emitentiestāžu neatmaksāto segto obligāciju nominālvērtības;

c) tādi riska darījumi ar iestādēm, kuri atbilst kredītkvalitātes 1. pakāpei, kā izklāstīts šajā nodaļā. Šādu riska darījumu kopapmērs nepārsniedz 15 % no emitentiestādes neatmaksāto segto obligāciju nominālvērtības. Riska darījumiem ar iestādēm Savienībā, kuru termiņš nepārsniedz 100 dienas, nepiemēro 1. pakāpes prasības, tomēr šīs iestādes atbilst vismaz 2. kredītkvalitātes pakāpei saskaņā ar šo nodaļu;

d) aizdevumi, kas nodrošināti ar:

i) mājokļa nekustamo īpašumu līdz mazākajam no attiecīgi ar jebkuriem prioritāriem apķīlājumiem apvienotu apķīlājumu pamatsummas vai 80 % no ieķīlāto īpašumu vērtības; vai

ii) augstākas prioritātes daļām, ko emitē Francijas *Fonds Communs de Titrisation* vai līdzvērtīgas kādas dalībvalsts jurisdikcijas vērtspapīrošanu veicošas struktūras, kuras vērtspapīro ar mājokļa nekustamo īpašumu saistītus riska darījumus. Ja šādas daļas izmanto kā nodrošinājumu, ar obligāciju turētāju aizsardzībai paredzēto īpašo valsts uzraudzību, kas paredzēta Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā, nodrošina, ka šo daļu pamatā esošie aktīvi jebkurā brīdī, kamēr tie ir ietverti seguma portfelī, vismaz par 90 % sastāv no mājokļa nekustamo īpašumu hipotēkām, kas apvienotas ar jebkuriem prioritāriem apķīlājumiem līdz mazākajam no attiecīgi ar daļām saistītā pamatparāda, apķīlājumu pamatsummas vai 80 % no ieķīlāto īpašumu vērtības, ka šādas daļas atbilst šajā nodaļā noteiktajai kredītkvalitātes 1. pakāpei un ka šādas daļas nepārsniedz 10 % no nesamaksāto obligāciju nominālvērtības;

▼B

e) kredīti mājokļu iegādei, kuru atmaksu pilnībā garantē atbilstošs aizsardzības devējs, kas minēts 201. pantā un kas atbilst kredīta kvalitātes 2. pakāpei vai augstākai pakāpei, kā noteikts šajā nodaļā, ja kredīta katra daļa, kura tiek izmantota, lai izpildītu šā punkta prasības attiecībā uz segtās obligācijas nodrošinājumu, nav lielāka par 80 % no attiecīgā mājokļa īpašuma Francijā vērtības, un ja aizdevuma brīdī kredīta un ienākumu attiecība nepārsniedz 33 %. Aizdevuma brīdī nepastāv nekādi hipotekārie apķīlājumi attiecībā uz mājokļa īpašumu, un attiecībā uz aizdevumiem, kas piešķirti no 2014. gada 1. janvāra, aizņēmējam ir ar līgumu jāapņemas nepieļaut šādus apķīlājumus bez tās kredītiestādes piekrišanas, kura piešķīra aizdevumu. Kredīta un ienākumu attiecība ir rādītājs, kas atspoguļo aizņēmēja to bruto ienākumu daļu, ar ko tiek segta kredīta atmaksa, ieskaitot procentus. Aizsardzības devējs ir vai nu finanšu iestāde, kam atļauju piešķir un ko uzrauga kompetentās iestādes un kam piemēro prudenciālās prasības, kas stingrības ziņā salīdzināmas ar prasībām, kuras piemēro iestādēm, vai iestāde, vai arī apdrošināšanas sabiedrība. Tas izveido savstarpēju garantiju fondu vai līdzvērtīgu aizsardzību apdrošināšanas sabiedrībām, lai absorbētu ar kredītrisku saistītos zaudējumus, kuru kalibrāciju periodiski pārskata kompetentās iestādes. Gan kredītiestāde, gan aizsardzības devējs izvērtē aizņēmēja kredītspēju;

f) aizdevumi, kas ir nodrošināti ar:

i) komerciālo nekustamo īpašumu līdz mazākajam no attiecīgi ar jebkuriem prioritāriem apķīlājumiem apvienotu apķīlājumu pamatsummas vai 60 % no ieķīlāto īpašumu vērtības; vai

ii) augstākas prioritātes daļām, ko emitē Francijas *Fonds Communs de Titrisation* vai līdzvērtīgas kādas dalībvalsts jurisdikcijas vērtspapīrošanu veicošas struktūras, kuras vērtspapīro riska darījumus ar komerciālo nekustamo īpašumu. Ja šādas augstākas prioritātes daļas izmanto kā nodrošinājumu, ar obligāciju turētāju aizsardzībai paredzēto īpašo valsts uzraudzību, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) 52. panta 4. punktā, nodrošina, ka šo daļu pamatā esošie aktīvi jebkurā brīdī, kamēr tie ir ietverti seguma portfelī, vismaz par 90 % sastāv no komerciālo nekustamo īpašumu hipotēkām, kas ir apvienotas ar jebkuriem prioritāriem apķīlājumiem līdz mazākajam no attiecīgi ar daļām saistītā pamatparāda, apķīlājumu pamatsummas, un 60 % no ieķīlāto īpašumu vērtības, ka šādas daļas atbilst šajā nodaļā noteiktajai kredītkvalitātes 1. pakāpei un ka šādas daļas nepārsniedz 10 % no neatmaksāto obligāciju nominālvērtības.

Ar komerciālu nekustamo īpašumu nodrošinātus aizdevumus var atzīt par atbilstošiem, ja 60 % attiecība starp aizdevumu un nodrošinājuma vērtību ir pārsniegta līdz maksimālajam 70 % līmenim, ja kopējā to aktīvu vērtība, kas ieķīlāti kā segto obligāciju nodrošinājums, vismaz par 10 % pārsniedz segtās obligācijas neatmaksāto nominālvērtību un ja obligāciju turētāja prasījums atbilst tiesiskās noteiktības prasībām, kuras izklāstītas 4. nodaļā. Obligāciju turētāja prasījumam jābūt prioritāram attiecībā pret visiem pārējiem prasījumiem pret nodrošinājumu.

g) aizdevumi, kuri ir nodrošināti ar jūras ķīlu attiecībā uz kuģiem, līdz starpībai starp 60 % no ieķīlātā kuģa vērtības un jebkuru prioritāru jūras ķīlu vērtību.

▼B

Pirmās daļas c) apakšpunkta, d) apakšpunkta ii) punkta un f) apakšpunkta ii) punkta vajadzībām, riska darījumi, kas rodas pārskaitot un pārvaldot ar nekustamu īpašumu nodrošinātu aizņēmumu parādnieku maksājumus vai likvidācijas ieņēmumus segto obligāciju turētājiem, netiek ietverti minētajos punktos norādīto limitu aprēķinā.

Kompetentās iestādes pēc apspriešanās ar EBI var daļēji nepiemērot pirmās daļas c) apakšpunktu un atļaut piemērot 2. kredītkvalitātes pakāpi attiecībā uz ne vairāk kā 10 % no emitentiestādes neatmaksāto segto obligāciju kopējo riska darījumu nominālvērtības ar nosacījumu, ka var dokumentēt iespējamās būtiskas koncentrācijas problēmas attiecīgajās dalībvalstīs saistībā minētajā apakšpunktā norādītās kredītkvalitātes 1. pakāpes prasības piemērošanu.

2. Šā panta 1. punkta a) līdz f) apakšpunktā minētās situācijas ietver arī nodrošinājumu, kas saskaņā ar tiesību aktiem ir atbilstošs tikai obligāciju turētāju aizsardzībai pret zaudējumiem.

3. Attiecībā uz nekustamo īpašumu, kas nodrošina segtās obligācijas, iestādes ievēro 208. panta prasības un 229. panta 1. punkta novērtēšanas noteikumus.

4. Segtajām obligācijām, par kurām ir pieejams norīkotas ĀKNI kredītnovērtējums, piešķir riska pakāpi saskaņā ar 6.a tabulu, kas atbilst ĀKNI kredītnovērtējumam saskaņā ar 136. pantu.

6.a Tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	1	2	3	4	5	6
Riska pakāpe	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

5. Segtajām obligācijām, par kurām nav pieejams norīkotas ĀKNI kredītnovērtējums, piešķir riska pakāpi, pamatojoties uz riska pakāpi, ko piemēro augstākas prioritātes nenodrošinātiem riska darījumiem ar iestādi, kura tās emitē. Starp riska pakāpēm pastāv šāda attiecība:

a) ja riska darījumiem ar iestādi piešķir 20 % riska pakāpi, tad segtajai obligācijai piešķir 10 % riska pakāpi;

b) ja riska darījumiem ar iestādi piešķir 50 % riska pakāpi, tad segtajai obligācijai piešķir 20 % riska pakāpi;

c) ja riska darījumiem ar iestādi piešķir 100 % riska pakāpi, tad segtajai obligācijai piešķir 50 % riska pakāpi;

d) ja riska darījumiem ar iestādi piešķir 150 % riska pakāpi, tad segtajai obligācijai piešķir 100 % riska pakāpi.

▼B

6. Segtajām obligācijām, kas emitētas pirms 2007. gada 31. decembra, nepiemēro 1. un 3. punkta prasības. Tām līdz to termiņa sasniegšanai var piemērot preferenciālo režīmu saskaņā ar 4. un 5. punktu.

7. Riska darījumiem segto obligāciju veidā var piemērot preferenciālo režīmu, ar noteikumu, ka iestāde, kura iegulda segtajās obligācijās, var pierādīt kompetentajām iestādēm, ka:

a) tā saņem portfeļa informāciju vismaz par:

i) seguma portfeļa un neatmaksāto segto obligāciju vērtību;

ii) seguma aktīvu, aizdevuma apmēra, procentu likmju un valūtas riska ģeogrāfisko iedalījumu un veidu;

iii) seguma aktīvu un segto obligāciju termiņa struktūru; un

iv) to aizdevumu īpatsvaru, kuru termiņš nokavēts par vairāk nekā 90 dienām;

b) emitents a) punktā minēto informāciju dara attiecīgajai iestādei pieejamu vismaz reizi pusgadā.

130. pants

Posteņi, kas ir vērtspapīrošanas pozīcijas

Riska darījumu riska svērtās vērtības vērtspapīrošanas pozīcijām nosaka saskaņā ar 5. nodaļu.

131. pants

Riska darījumi ar iestādēm un komercsabiedrībām, kuriem ir noteikts īstermiņa kredītnovērtējums

Riska darījumiem ar iestādēm un komercsabiedrībām, par kuriem ir pieejams norīkotas ĀKNI īstermiņa kredītnovērtējums, piešķir riska pakāpi saskaņā ar 7. tabulu, kas atbilst ĀKNI kredītnovērtējumam saskaņā ar 136. pantu.

7. Tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	1	2	3	4	5	6
Riska pakāpe	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

132. pants

Riska darījumi KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā

1. Riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā piešķir 100 % riska pakāpi, ja vien iestāde nepiemēro 2. punktā noteikto kredītriska novērtēšanas metodi, 4. punktā noteikto "caurskatāmības" pieeju vai 5. punktā noteikto vidējās riska pakāpes pieeju, ja ir izpildīti 3. punkta nosacījumi.

▼B

2. Riska darījumiem tādu KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā, par kuriem ir pieejams norīkotas ĀKNI kredītnovērtējums, piešķir riska pakāpi saskaņā ar 8. tabulu, kas atbilst ĀKNI kredītnovērtējumam saskaņā ar 136. pantu.

8. Tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	1	2	3	4	5	6
Riska pakāpe	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Iestādes saskaņā ar 4. un 5. punktu var noteikt KIU riska pakāpi, ja ir izpildīti šādi atbilstības kritēriji:

a) KIU pārvalda tāda sabiedrība, kas ir pakļauta uzraudzībai dalībvalstī, vai – trešās valsts KIU gadījumā – ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

   i) KIU pārvalda sabiedrība, kas ir pakļauta tādai uzraudzībai, ko uzskata par līdzvērtīgu Savienības tiesību aktos paredzētajai uzraudzībai,

   ii) ir nodrošināta pietiekama sadarbība kompetento iestāžu starpā;

b) KIU prospektā vai līdzvērtīgā dokumentā ir iekļautas:

   i) aktīvu kategorijas, kurās KIU ir atļauts ieguldīt,

   ii) ja pastāv ieguldījumu ierobežojumi – relatīvie ierobežojumi un to aprēķināšanas metodika;

c) par KIU darbību ziņo vismaz reizi gadā, lai varētu veikt novērtējumu attiecībā uz aktīviem un saistībām, ienākumiem un darījumiem pārskata periodā.

Šā panta a) apakšpunkta vajadzībām Komisija var, izmantojot īstenošanas aktus un piemērojot pārbaudes procedūru, kas minēta 464. panta 2. punktā, pieņemt lēmumu par to, vai trešā valsts piemēro uzraudzības un regulatīvos pasākumus, kuri ir vismaz līdzvērtīgi Savienībā piemērotajiem pasākumiem. Ja šāds lēmums nav pieņemts, līdz 2015. gada 1. janvārim, iestādes var turpināt piemērot šajā punktā noteikto procedūru attiecībā uz riska darījumiem trešo valstu KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā, ja attiecīgās kompetentās iestādes pirms 2014. gada 1. janvāra ir apstiprinājušas šo trešo valsti kā atbilstīgu minētās procedūras piemērošanai.

4. Ja iestādei ir zināmi KIU pamatā esošie riska darījumi, tā var caurskatīt šos pamatā esošos riska darījumus, lai aprēķinātu vidējo riska pakāpi tās riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajām metodēm. Ja KIU pamatā esošais riska darījums pats ir riska darījums cita KIU ieguldījumu apliecību veidā, kurš atbilst 3. punkta kritērijiem, iestāde var caurskatīt šī KIU pamatā esošos riska darījumus.

▼B

5. Ja iestādei nav zināmi KIU pamatā esošie riska darījumi, tā var aprēķināt vidējo riska pakāpi tās riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajām metodēm, pieņemot, ka KIU vispirms veic ieguldījumus, maksimāli pieļautajā apmērā, tādu kategoriju riska darījumos, kam noteiktas augstākās kapitāla prasības, un tad veic ieguldījumus lejupējā secībā, līdz sasniegta maksimālā kopējā ieguldījumu robeža.

Iestādes var uzticēt saskaņā ar 4. un 5. punktā izklāstītajām metodēm aprēķināt un sniegt pārskatus par KIU riska pakāpi šādām trešām personām:

a) KIU depozitārajai iestādei vai depozitārajai finanšu iestādei ar nosacījumu, ka KIU iegulda tikai vērtspapīros un nogulda visus vērtspapīrus šajā depozitārajā iestādē vai depozitārajā finanšu iestādē;

b) to KIU gadījumā, kas nav ietverti a) apakšpunktā, – KIU pārvaldes sabiedrībai ar nosacījumu, ka KIU pārvaldes sabiedrība atbilst 3. punkta a) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem.

Pirmajā daļā minētā aprēķina pareizību apstiprina ārējais revidents.

133. pants

Kapitāla vērtspapīru riska darījumi

1. Kapitāla vērtspapīru riska darījumu kategorijā ietver šādus riska darījumus:

a) ar parāda vērtspapīriem nesaistīti riska darījumi, kas satur pakārtotu atlikušo prasījumu pret emitenta aktīviem vai peļņu;

b) parāda vērtspapīru riska darījumi un citi vērtspapīri, partnerības līgumi, atvasinātie instrumenti vai citi instrumenti, kas pēc ekonomiskās būtības ir līdzīgi a) apakšpunktā norādītajiem riska darījumiem.

2. Kapitāla vērtspapīru riska darījumiem piemēro 100 % riska pakāpi, ja vien tie saskaņā ar Otro daļu nav jāatskaita, tiem nav jāpiemēro 250 % riska pakāpe saskaņā ar 48. panta 2. punktu, 1 250 % riska pakāpe saskaņā ar 89. panta 3. punktu vai tie nav jāpielīdzina augsta riska posteņiem saskaņā ar 128. pantu.

3. Ieguldījumus iestāžu emitētos kapitāla vērtspapīros vai regulējošām prasībām atbilstošos kapitāla instrumentos ietver kapitāla vērtspapīru prasījumu kategorijā, ja vien tos neatskaita no pašu kapitāla vai ja tiem nepiemēro 250 % riska pakāpi saskaņā ar 48. panta 4. punktu, vai tie nav jāpielīdzina augsta riska posteņiem saskaņā ar 128. pantu.

▼B

134. pants

Citi posteņi

▼C2

1. Materiāliem aktīviem Direktīvas 86/635/EEK 4. panta iedaļas "Aktīvi" 10. punktā nozīmē piešķir 100 % riska pakāpi.

▼B

2. Avansa maksājumiem un uzkrātajiem ienākumiem, kurus iestāde nevar attiecināt uz konkrētu darījuma partneri saskaņā ar Direktīvu 86/635/EEK, piešķir 100 % riska pakāpi.

3. Iekasēšanas procesā esošiem naudas posteņiem piešķir 20 % riska pakāpi. Skaidrajai naudai un līdzvērtīgiem naudas posteņiem piešķir 0 % riska pakāpi.

4. Zelta lietņiem, kas atrodas pašu glabātavās vai ir nodoti glabāšanā, ciktāl tie segti ar dārgmetālu saistībām, piešķir 0 % riska pakāpi.

5. Aktīvu pārdošanas un atpirkšanas līgumu gadījumā, kā arī tiešo nākotnes pirkumu gadījumā riska pakāpi piešķir konkrētajiem aktīviem, nevis darījuma partneriem.

6. Ja iestāde nodrošina kredītaizsardzību vairākiem riska darījumiem ar noteikumiem, kas paredz, ka šajos riska darījumos n-tā saistību neizpildes gadījumā jānotiek apmaksai un ka šis kredīta notikums pārtrauc līgumu, kā arī ja produktam ir ĀKNI ārējais kredītnovērtējums, tad piešķir 5. nodaļā paredzētās riska pakāpes. Ja produktam nav ĀKNI vērtējuma, tad produktu grozā iekļautajiem riska darījumiem, izņemot n-1 riska darījumu, riska pakāpes tiek summētas līdz maksimums 1 250 % un reizinātas ar kredītu atvasinātā instrumenta nominālvērtību, lai iegūtu riska svērto aktīva vērtību. Nosakot kopsummā neiekļaujamos n-1 riska darījumus, pamatojas uz to, ka riska svērtā riska darījuma vērtība katram no šiem riska darījumiem ir mazāka nekā riska svērtā riska darījumu vērtība jebkuram no kopsummā iekļautajiem riska darījumiem.

7. Riska darījuma vērtība nomas līgumiem ir diskontēti minimālie nomas maksājumi. Minimālie nomas maksājumi ir maksājumi nomas līguma periodā, kuri tiek prasīti vai kurus var prasīt no nomnieka, un jebkāds iespējas darījums, par kuru var pamatoti uzskatīt, ka šī iespēja tiks izmantota. No personas, kas nav nomnieks, var pieprasīt veikt maksājumu sakarā ar iznomātā aktīva atlikušo vērtību, un šī maksājuma saistība atbilst 201. panta nosacījumu kopumam par aizsardzības devēju atbilstību, kā arī prasībām par cita veida garantiju atzīšanu saskaņā ar 213.–215. pantu, un šo maksājuma saistību var ņemt vērā kā nefondēto kredītaizsardzību atbilstīgi 4. nodaļai. Šiem riska darījumiem piešķir atbilstošo riska darījumu kategoriju saskaņā ar 112. pantu. Ja riska darījums ir iznomāto aktīvu atlikusī vērtība, riska darījuma riska svērto vērtību aprēķina šādi: 1/t * 100 % * atlikusī vērtība, kur t ir lielākais no 1 vai skaitļa, kas ir vistuvākais nomas līguma atlikušo pilno gadu skaitam.

▼B

3. Iedaļa

Kredītriska novērtējuma atzīšana un attiecināšana

1. apakšiedaļa

Ākni atzīšana

135. pants

ĀKNI veiktu kredītnovērtējumu izmantošana

1. Ārējo kredītnovērtējumu var izmantot, lai noteiktu riska darījuma riska pakāpi saskaņā ar šo nodaļu, tikai tad, ja šādu novērtējumu ir izdevusi ĀKNI vai ja to ir apstiprinājusi ĀKNI saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1060/2009.

2. EBI savā tīmekļa vietnē publicē sarakstu ar ĀKNI saskaņā ar 2. panta 4. punktu un 18. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 1060/2009.

2. apakšiedaļa

Ākni kredītnovērtējumu attiecināšana

136. pants

ĀKNI kredītnovērtējumu attiecināšana

1. EBI, EAAPI un EVTI ar Apvienotās komitejas palīdzību izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai visām ĀKNI noteiktu, kādām 2. nodaļā izklāstītajām kredītkvalitātes pakāpēm atbilst attiecīgie ĀKNI kredītnovērtējumi (attiecināšana). Šī atbilstības noteikšana ir objektīva un konsekventa.

EBI, EAAPI un EVTI līdz 2014. gada 1. jūlijam iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai, kā arī vajadzības gadījumā iesniedz pārskatītos īstenošanas tehnisko standartu projektus.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar attiecīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

2. Attiecinot kredītnovērtējumus, EBI, EAAPI un EVTI ievēro šādas prasības:

a) lai diferencētu katrā kredītnovērtējumā izteiktos relatīvos riska līmeņus, EBI, EAAPI un EVTI nosaka kvantitatīvos kritērijus, piemēram, ilgtermiņa saistību neizpildes rādītājs saistībā ar visiem posteņiem, kam piešķirts viens un tas pats kredītnovērtējums; tām ĀKNI, kas dibinātas nesen vai ir apkopojušas saistību neizpildes datus tikai par īsu laikposmu, EBI, EAAPI un EVTI pieprasa sniegt vērtējumu par ilgtermiņa saistību neizpildes rādītāju saistībā ar visiem posteņiem, kam piešķirts viens un tas pats kredītnovērtējums;

▼B

b) lai diferencētu katrā kredītnovērtējumā izteiktos relatīvos riska līmeņus, EBI, EAAPI un EVTI ņem vērā kvalitatīvos faktorus, piemēram, ĀKNI aptverto emitentu kopumu, ĀKNI piešķirto kredītnovērtējumu diapazonu, katra kredītnovērtējuma nozīmi un to, kā šī ĀKNI definē saistību neizpildi;

c) EBI, EAAPI un EVTI salīdzina saistību neizpildes rādītājus, kas iegūti par katru kādas ĀKNI kredītnovērtējumu, un salīdzina tos ar etalonu, kas balstīts uz saistību neizpildes rādītājiem, ko citas ĀKNI ieguvušas attiecībā uz emitentu kopu, kura, pēc kompetentās iestādes uzskatiem, pārstāv līdzvērtīgu kredītriska līmeni;

d) ja saistību neizpildes rādītāji, kas iegūti par kādas konkrētas ĀKNI kredītnovērtējumu, būtiski un regulāri pārsniedz etalonu, EBI, EAAPI un EVTI šīs ĀKNI kredītnovērtējumam piešķir augstāku kredītkvalitātes pakāpi kredītkvalitātes novērtējuma skalā;

e) ja EBI, EAAPI un EVTI ir palielinājusi ar kādas ĀKNI konkrētu kredītnovērtējumu saistīto riska pakāpi un ja šīs ĀKNI saistību neizpildes rādītāji, kas konstatēti tās kredītnovērtējumam, vairs būtiski un regulāri nepārsniedz etalonu, EBI, EAAPI un EVTI var atjaunot sākotnējo kredītkvalitātes pakāpi kredītkvalitātes novērtējuma skalā attiecībā uz ĀKNI kredītnovērtējumu.

3. EBI, EAAPI un EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu 2. punkta a) apakšpunktā minētos kvantitatīvos faktorus, b) apakšpunktā minētos kvalitatīvos faktorus un c) apakšpunktā minēto etalonu.

EBI, EAAPI un EVTI līdz 2014. gada 1. jūlijam iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar attiecīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

3. apakšiedaļa

Eksporta kredīta aģentūru kredītnovērtējumu izmantošana

137. pants

Eksporta kredīta aģentūru kredītnovērtējumu izmantošana

1. Šīs regulas 114. panta vajadzībām iestādes var izmantot tās eksporta kredīta aģentūras kredītnovērtējumus, kuru iestāde ir norīkojusi, ja ir atbilstība vienam no turpmāk minētajiem nosacījumiem:

a) tādu eksporta kredīta aģentūru vienprātīgs riska novērtējums, kas ir ESAO "Vienošanās par pamatnostādnēm attiecībā uz oficiāli atbalstītiem eksporta kredītiem" dalībnieces;

▼B

b) eksporta kredītu aģentūra publisko savus kredītnovērtējumus, un šī eksporta kredītu aģentūra ievēro ESAO metodiku, un kredītnovērtējums ir saistīts ar vienu no astoņām minimālajām eksporta apdrošināšanas prēmijām (turpmāk – MEIP), ko paredz metodika, par kuru vienojusies ESAO. Iestāde var anulēt eksporta kredīta aģentūras norīkojumu. Iestādei šādu anulēšanu pamato, ja ir konkrētas pazīmes, ka šādas anulēšanas pamatā ir iecere mazināt kapitāla pietiekamības prasības.

2. Riska darījumiem, kam eksporta kredīta aģentūras veiktais kredītnovērtējums ir atzīts riska pakāpes noteikšanai, riska pakāpi piešķir saskaņā ar 9. tabulu.

9. Tabula

MEIP	0	1	2	3	4	5	6	7
Riska pakāpe	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

4. Iedaļa

Ākni kredītnovērtējumu izmantošana riska pakāpes noteikšanai

138. pants

Vispārīgas prasības

Iestāde var norīkot vienu vai vairākas ĀKNI, ko izmanto, lai noteiktu riska pakāpes, kuras piešķiramas aktīvu un ārpusbilances posteņiem. Iestāde var anulēt ĀKNI norīkojumu. Iestāde šādu anulēšanu pamato, ja ir konkrētas pazīmes, ka šādas anulēšanas pamatā ir iecere mazināt kapitāla pietiekamības prasības. Kredītnovērtējumus neizmanto selektīvi. Iestāde izmanto pasūtītus kredītnovērtējumus. Tomēr tā var izmantot nepasūtītus kredītnovērtējumus, ja EBI ir apstiprinājusi, ka ĀKNI veikts nepasūtīts kredītnovērtējums kvalitatīvi nav atšķirīgs no šīs ĀKNI veikta pasūtīta kredītnovērtējuma. EBI šādu apstiprinājumu atsakās dot vai anulē to jo īpaši tad, ja ĀKNI ir izmantojusi nepasūtītu kredītnovērtējumu, lai izdarītu spiedienu uz novērtēto sabiedrību, lai tā pasūtītu kredītnovērtējumu vai kādu citu pakalpojumu. Izmantojot kredītnovērtējumus, iestādes ievēro šādas prasības:

a) iestāde, kas nolemj izmantot kredītnovērtējumus, kurus veikusi ĀKNI kādai noteiktai posteņu kategorijai, šos kredītnovērtējumus izmanto konsekventi attiecībā uz visiem šīs kategorijas riska darījumiem;

b) iestāde, kas nolemj izmantot kredītnovērtējumus, kurus veikusi ĀKNI, tos laika gaitā izmanto nepārtraukti un konsekventi;

c) iestāde izmanto vienīgi tādus ĀKNI kredītnovērtējumus, kuros ņemtas vērā visas summas, kas tai pienākas – gan pamatsummas, gan procentus;

▼B

d) ja attiecībā uz novērtētu posteni ir pieejams tikai viens kādas norīkotas ĀKNI kredītnovērtējums, šo novērtējumu izmanto, lai noteiktu šā posteņa riska pakāpi;

e) ja ir pieejami divi norīkotu ĀKNI kredītnovērtējumi un tie kādam postenim, kam piešķirts kredītreitings, paredz atšķirīgas riska pakāpes, tad piešķir augstāko riska pakāpi;

f) ja kādam novērtētam postenim ir pieejami vairāk nekā divi norīkotu ĀKNI kredītnovērtējumi, tad izmanto tos divus novērtējumus, kas veido divas zemākās riska pakāpes. Ja divas zemākās riska pakāpes ir atšķirīgas, piešķir augstāko no šīm riska pakāpēm. Ja divas zemākās riska pakāpes ir vienādas, piešķir šo riska pakāpi.

139. pants

Emitentu un emisiju kredītnovērtējums

1. Ja pastāv kredītnovērtējums kādai konkrētai emisijas programmai vai shēmai, kurā ietilpst postenis, kas veido riska darījumu, šo kredītnovērtējumu izmanto, lai noteiktu šim postenim piešķiramo riska pakāpi.

2. Ja attiecībā uz konkrētu posteni nepastāv tieši piemērojams kredītnovērtējums, bet pastāv kredītnovērtējumi konkrētai emisijas programmai vai shēmai, kurā neietilpst postenis, kas veido riska darījumu, vai ja pastāv emitenta vispārīgs kredītnovērtējums, tad šo kredītnovērtējumu izmanto jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) tas rada augstāku riska pakāpi nekā būtu citā gadījumā, un attiecīgais riska darījums ir vai nu līdzvērtīgs, vai ar zemāku prioritāti attiecībā pret konkrēto emisijas programmu vai shēmu, vai pret šā emitenta augstākas prioritātes nenodrošinātiem riska darījumiem, atkarībā no konkrētā gadījuma;

b) tas rada mazāku riska pakāpi, un attiecīgais riska darījums ir vai nu līdzvērtīgs, vai ar augstāku prioritāti attiecībā pret konkrēto emisijas programmu vai shēmu, vai pret šā emitenta augstākas prioritātes nenodrošinātiem riska darījumiem, atkarībā no konkrētā gadījuma.

Visos citos gadījumos riska darījumu pielīdzina riska darījumam, kam nav novērtējuma.

3. Šā panta 1. un 2. punkta piemērošana nedrīkst kavēt 129. panta piemērošanu.

4. Kredītnovērtējumus emitentiem kādas komercsabiedrību grupas ietvaros nevar izmantot par kredītnovērtējumu attiecībā uz kādu citu emitentu tajā pašā komercsabiedrību grupā.

140. pants

Ilgtermiņa un īstermiņa kredītnovērtējumi

1. Īstermiņa kredītnovērtējumus var izmantot vienīgi attiecībā uz īstermiņa aktīvu un ārpusbilances posteņiem, kas veido riska darījumus ar iestādēm un komercsabiedrībām.

▼B

2. Jebkādu īstermiņa kredītnovērtējumu var piemērot vienīgi tam postenim, uz kuru šis īstermiņa kredītnovērtējums attiecas, un to neizmanto, lai iegūtu riska pakāpes jebkādam citam postenim, izņemot šādus gadījumus:

a) ja darījumam, kam ir īstermiņa kredītnovērtējums, piešķir 150 % riska pakāpi, tad visiem šā parādnieka nenodrošinātajiem riska darījumiem, kuriem nav kredītnovērtējuma, gan īstermiņa, gan ilgtermiņa, arī piešķir 150 % riska pakāpi;

b) ja darījumam, kam ir īstermiņa kredītnovērtējums, piešķir 50 % riska pakāpi, tad nevienam īstermiņa riska darījumam, kuram nav kredītnovērtējuma, nepiešķir riska pakāpi, kas būtu zemāka par 100 %.

141. pants

Posteņi vietējā un ārvalstu valūtā

Kredītnovērtējumu, kas attiecas uz kādu posteni, kurš denominēts parādnieka valsts valūtā, nevar izmantot, lai iegūtu riska pakāpi citam tā paša parādnieka riska darījumam, kas denominēts ārvalstu valūtā.

Ja riska darījumu rada iestādes dalība aizņēmumā, ko piešķīrusi daudzpusēja attīstības banka, kuras privileģētā kreditora statuss ir atzīts tirgū, riska pakāpes noteikšanai var izmantot kredītnovērtējumu parādnieka vietējā valūtā denominētajam postenim.

3. NODAĻA

Uz iekšējiem reitingiem balstīta pieeja

1. Iedaļa

Kompetento iestāžu atļauja izmantot IRB pieeju

142. pants

Definīcijas

1. Šajā nodaļā izmanto šādas definīcijas:

1) "reitingu sistēma" aptver visas tās metodes, procesus, pārbaudes, datu vākšanu un informācijas tehnoloģiju sistēmas, kas palīdz novērtēt kredītrisku, iedalīt riska darījumus reitinga kategorijās vai portfeļos un kvantitatīvi noteikt saistību nepildīšanas un zaudējumu aplēses noteiktam riska darījuma veidam;

2) "riska darījumu veids" ir viendabīgi pārvaldītu riska darījumu grupa, ko veido noteikta veida darījumi un kas var attiekties uz vienu sabiedrību vai vienu sabiedrību apakškopu grupā ar nosacījumu, ka citās grupas sabiedrībās to pašu riska darījumu veidu pārvalda citādi;

▼B

3) "uzņēmējdarbības vienība" ir jebkura atsevišķa organizatoriska vai juridiska struktūra, darbības novirziens, ģeogrāfiskas atrašanās vietas;

▼C2

4) "liela finanšu sektora sabiedrība" ir jebkura finanšu sektora sabiedrība, kura atbilst šādiem nosacījumiem:

▼B

a) tās individuāli vai konsolidēti aprēķinātie kopējie aktīvi ir vienādi ar vai lielāki par EUR 70 miljardiem, aktīvu apjoma noteikšanai izmantojot jaunāko revidēto finanšu pārskatu vai konsolidēto finanšu pārskatu; un

b) uz šādu sabiedrību vai vienu no tās meitasuzņēmumiem attiecas prudenciālais regulējums Savienībā vai tādas trešās valsts tiesību akti, kura piemēro prudenciālas uzraudzības un regulatīvās prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas Savienībā piemērojamām prasībām.

►C2 5) "neregulēta finanšu sektora sabiedrība" ir jebkura cita sabiedrība, kas nav regulēta finanšu sektora sabiedrība, ◄ bet kas kā galveno uzņēmējdarbības veidu veic vienu vai vairākas no darbībām, kuras uzskaitītas Direktīvas 2013/36/ES I pielikumā vai Direktīvas 2004/39/EK I pielikumā;

6) "parādnieka kategorija" ir riska kategorija reitingu sistēmas parādnieku reitingu skalā, kurā iedala parādniekus, balstoties uz noteiktu un skaidru reitinga kritēriju kopumu, no kā iegūst saistību PD aplēses;

7) "darījuma kategorija" ir riska kategorija reitingu sistēmas darījumu skalā, kurā iedala riska darījumus, balstoties uz noteiktu un skaidru reitinga kritēriju kopumu, no kā iegūst LGD aplēses;

8) "parādus apkalpojošā sabiedrība" ir sabiedrība, kas katru dienu pārvalda nopirkto debitoru parādu portfeli vai pamatā esošos kredītriska darījumus.

2. Šā panta 1. punkta 4) apakšpunkta b) punkta vajadzībām Komisija, izmantojot īstenošanas aktus un piemērojot 464. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru, var pieņemt lēmumu par to, vai trešā valsts piemēro uzraudzības un regulatīvos pasākumus, kuri ir vismaz līdzvērtīgi Savienībā piemērotajiem pasākumiem. Ja šāds lēmums nav pieņemts, līdz 2015. gada 1. janvārim, iestādes var turpināt piemērot šajā punktā noteikto procedūru attiecībā uz trešo valsti, ja attiecīgās kompetentās iestādes pirms 2014. gada 1. janvāra ir apstiprinājušas šo trešo valsti kā atbilstīgu šādas procedūras piemērošanai.

143. pants

Atļauja izmantot IRB pieeju

1. Ja ir izpildīti šajā nodaļā paredzētie nosacījumi, kompetentā iestāde atļauj iestādēm aprēķināt to riska darījumu riska svērtās vērtības, izmantojot uz iekšējiem reitingiem balstītu pieeju (turpmāk – IRB pieeja).

▼B

2. Iepriekšēja atļauja izmantot IRB pieeju, tostarp pašu aplēses attiecībā uz LGD un korekcijas pakāpēm, ir vajadzīga katrai izmantotajai riska darījumu kategorijai un katrai reitinga sistēmai, kā arī iekšējo modeļu pieejām kapitāla vērtspapīru riska darījumiem un katrai pieejai attiecībā uz LGD un korekcijas pakāpju aplēsēm.

3. Iestādes saņem kompetento iestāžu iepriekšēju atļauju saistībā ar:

a) būtiskām izmaiņām, kas skar piemērošanas jomu reitingu sistēmai vai iekšējo modeļu pieejai kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, kuru iestādei ir atļauts izmantot;

b) būtiskām izmaiņām, kas skar reitingu sistēmu vai iekšējo modeļu pieeju kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, kuru iestādei ir atļauts izmantot.

Reitingu sistēmas piemērošanas jomā ietver visus attiecīgā riska darījumu veida riska darījumus, kam ir izstrādāta konkrētā reitingu sistēma.

4. Iestādes informē kompetentās iestādes par visām izmaiņām, kas skar reitingu sistēmas un iekšējo modeļu pieeju kapitāla vērtspapīru riska darījumiem.

5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus ar nolūku precizēt nosacījumus, lai izvērtētu to, cik būtisks ir pastāvošo reitingu sistēmu izmantojums attiecībā uz citiem papildu riska darījumiem, uz kuriem neattiecas minētā reitingu sistēma, un izmaiņas reitingu sistēmās vai iekšējo modeļu pieejās kapitāla vērtspapīru riska darījumiem atbilstīgi IRB pieejai.

EBI līdz 2013. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

144. pants

Pieteikuma IRB pieejas izmantošanai novērtēšana kompetentajās iestādēs

1. Kompetentā iestāde saskaņā ar 143. pantu piešķir atļauju iestādei izmantot IRB pieeju, tostarp pašu aplēses attiecībā uz LGD un korekcijas pakāpēm, tikai tad, ja kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka ir nodrošinātas šajā nodaļā noteiktās prasības, it sevišķi tās, kas noteiktas 6. iedaļā, un ka iestādes sistēmas, kuras izmanto kredītriska darījumu pārvaldībai un novērtēšanai, ir atbilstīgas un godprātīgi īstenotas un jo sevišķi, ka iestāde ir kompetentajai iestādei pārliecinoši parādījusi, ka tā ievēro šādus standartus:

a) iestādes reitingu sistēmas sniedz pamatotu parādnieka un darījumu iezīmju novērtējumu, nodrošina pamatotu riska diferenciāciju un precīzas un konsekventas riska kvantitatīvās aplēses;

▼B

b) iekšējiem reitingiem un saistību nepildīšanas zaudējumu aplēsēm, ko izmanto pašu kapitāla prasību aprēķināšanai un ar tiem saistītajām sistēmām un procedūrām, ir būtiska nozīme risku pārvaldības un lēmumu pieņemšanas procesā, kā arī iestādes kredītu apstiprināšanas, iekšējās kapitāla piešķiršanas un korporatīvās pārvaldības funkcijās;

c) iestādei ir par reitingu sistēmām atbildīga kredītriska kontroles struktūra, kas ir pienācīgi neatkarīga un netiek nevēlami ietekmēta;

d) iestāde apkopo un uzglabā visus svarīgos datus, lai efektīvi nodrošinātu tās kredītriska mērīšanas un pārvaldīšanas procedūras;

e) iestāde dokumentē savas reitingu sistēmas un to uzbūves pamatojumu, kā arī validē savas reitingu sistēmas;

f) iestāde ir validējusi katru reitingu sistēmu un katru iekšējo modeļu pieeju kapitāla vērtspapīru riska darījumiem atbilstīgā laikposmā pirms atļaujas izmantot reitingu sistēmu vai iekšējo modeļu pieeju kapitāla vērtspapīru riska darījumiem saņemšanas, ir novērtējusi šajā laikposmā, vai šī reitingu sistēma vai iekšējo modeļu pieejas kapitāla vērtspapīru riska darījumiem ir piemērotas šīs reitingu sistēmas vai šo iekšējo modeļu pieejas kapitāla vērtspapīru riska darījumiem piemērošanas jomai, kā arī saistībā ar minēto novērtējumu ir veikusi vajadzīgās izmaiņas šajās reitingu sistēmās vai iekšējo modeļu pieejās kapitāla vērtspapīru riska darījumiem;

g) iestāde ir saskaņā ar IRB pieeju aprēķinājusi pašu kapitāla prasības, kas izriet no tās riska parametru aplēsēm, un var iesniegt pārskatu saskaņā ar 99. pantu;

h) iestāde ir iedalījusi un turpina iedalīt katru riska darījumu, kas ir reitingu sistēmas piemērošanas jomā, šīs reitingu sistēmas kādā reitinga kategorijā vai portfelī; iestāde ir attiecinājusi un turpina attiecināt katru riska darījumu, kas ir pieejas kapitāla vērtspapīru riska darījumiem piemērošanas jomā, uz šo iekšējo modeļu pieeju.

Prasības izmantot IRB pieeju, tostarp pašu aplēses attiecībā uz LGD un korekcijas pakāpēm, piemēro arī tad, ja iestāde ir ieviesusi reitingu sistēmu vai reitingu sistēmā izmantotu modeli, ko tā ir iegādājusies no trešās personas.

2. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu novērtēšanas metodes, ko kompetentās iestādes ievēro, izvērtējot kādas iestādes atbilstību IRB pieejas izmantošanas prasībām.

EBI līdz 2014. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10 līdz 14. pantu.

▼B

145. pants

Iepriekšēja pieredze IRB pieejas izmantošanā

1. Iestādei, kas iesniedz pieteikumu, lai sāktu izmantot IRB pieeju, vismaz trīs gadus, pirms tā būs tiesīga izmantot IRB pieeju, ir jābūt izmantojušai iekšējā riska mērīšanas un pārvaldības vajadzībām, attiecībā uz attiecīgajām IRB pieejas riska darījumu šķirām, tādas reitingu sistēmas, kuras kopumā atbilst 6. iedaļā noteiktajām prasībām.

2. Iestādei, kas iesniedz pieteikumu, lai sāktu izmantot pašu aplēses attiecībā uz LGD un korekcijas pakāpēm, ir kompetentajām iestādēm pārliecinoši jāpierāda, ka tā ir veikusi LGD un korekcijas pakāpju aplēses un izmantojusi LGD un korekcijas pakāpju pašu aplēses tādā veidā, kas kopumā atbilst šo parametru pašu aplēšu izmantošanas prasībām, kuras noteiktas 6. iedaļā, vismaz trīs gadus pirms pieteikuma iesniegšanas par LGD un korekcijas pakāpju pašu aplēšu izmantošanu.

3. Ja iestāde paplašina IRB pieejas izmantošanas jomu pēc sākotnējās atļaujas saņemšanas, iestādes pieredzei jābūt pietiekamai, lai nodrošinātu atbilstību 1. un 2. punkta prasībām attiecībā uz ietvertajiem papildu riska darījumiem. Ja reitingu sistēmu piemērošanas jomu paplašina, ietverot riska darījumus, kas būtiski atšķiras no pašreizējās piemērošanas jomas, un ja nevar pamatoti pieņemt, ka esošā pieredze ir pietiekama, lai nodrošinātu atbilstību minēto noteikumu prasībām attiecībā uz ietvertajiem papildu riska darījumiem, tad 1. un 2. punkta prasības piemēro atsevišķi attiecībā uz papildu riska darījumiem.

146. pants

Pasākumi, kas jāveic, ja vairs nav atbilstības šīs nodaļas prasībām

Ja iestāde vairs nenodrošina atbilstību šajā nodaļā noteiktajām prasībām, tā informē kompetento iestādi un veic vienu no turpmāk minētajiem pasākumiem:

a) iesniedz kompetentās iestādes prasībām atbilstošu plānu par savlaicīgu atbilstības atjaunošanu un īsteno šo plānu termiņā, kas saskaņots ar kompetento iestādi;

b) kompetentajām iestādēm pārliecinoši parāda, ka tās neatbilstības ietekme ir nebūtiska.

147. pants

Metodika, ko izmanto riska darījumu iedalīšanai riska darījumu kategorijās

1. Metodika, ko iestādes izmanto riska darījumu iedalīšanai dažādās riska darījumu kategorijās, ir piemērota un laika gaitā konsekventa.

2. Katru riska darījumu iedala vienā no šādām riska darījumu kategorijām:

a) riska darījumi ar centrālajām valdībām un centrālajām bankām;

▼B

b) riska darījumi ar iestādēm;

c) riska darījumi ar komercsabiedrībām;

d) riska darījumi ar privātpersonām vai MVU, kas atbilst 5. punkta kritērijem;

e) kapitāla vērtspapīru riska darījumi;

f) posteņi, kas ir vērtspapīrošanas pozīcijas;

g) citi aktīvi, kas nav kredītsaistības.

3. Šā panta 2. punkta a) apakšpunktā noteiktajā kategorijā ietver šādus riska darījumus:

a) tādus riska darījumus ar reģionālajām pašvaldībām, vietējām pašpārvaldēm vai publiskā sektora struktūrām, kurus saskaņā ar 115. un 116. pantu pielīdzina riska darījumiem ar centrālajām valdībām;

b) riska darījumus ar 117. panta 2. punktā minētajām daudzpusējām attīstības bankām;

c) riska darījumus ar starptautiskajām organizācijām, kuru riska pakāpe saskaņā ar 118. pantu ir 0 %.

4. Šā panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktajā kategorijā ietver šādus riska darījumus:

a) tādus riska darījumus ar reģionālajām pašvaldībām un vietējām pašpārvaldēm, kurus saskaņā ar 115. panta 2. un 4. punktu pielīdzina riska darījumiem ar centrālajām valdībām;

b) tādus riska darījumus ar publiskā sektora struktūrām, kurus saskaņā ar 116. panta 4. punktu pielīdzina riska darījumiem ar centrālajām valdībām;

c) tādus riska darījumus ar daudzpusējām attīstības bankām, kam nav piešķirta 0 % riska pakāpe saskaņā ar 117. pantu; un

d) riska darījumus ar finanšu iestādēm, kurus pielīdzina riska darījumiem ar iestādēm saskaņā ar 119. panta 5. punktu.

5. Lai tie būtu atbilstoši riska darījumu ar privātpersonām un MVU kategorijai, kas minēta 2. punkta d) apakšpunktā, riska darījumi atbilst šādiem kritērijiem:

a) tie ir noslēgti ar vienu no šādiem darījuma partneriem:

i) riska darījumi ar fiziskām personām;

ii) riska darījumi ar MVU, ar nosacījumu, ka šādā gadījumā kopējā summa, ko parādnieks klients vai savstarpēji saistītu klientu grupa ir parādā iestādei, mātesuzņēmumiem un to meitasuzņēmumiem, ieskaitot visus kavētos riska darījumus, bet neskaitot riska darījumus, kas nodrošināti ar mājokļa hipotēku, nepārsniedz, ciktāl tas zināms iestādei, kura veic saprātīgus pasākumus, lai iegūtu šādu informāciju, EUR 1 miljonu;

▼B

b) iestādes risku pārvaldība attiecībā uz šādiem riska darījumiem ir laika gaitā konsekventa un notiek līdzīgā veidā;

c) tie netiek pārvaldīti tik individuāli kā riska darījumu ar komercsabiedrībām kategorijas riska darījumi;

d) katrs no tiem ir viens no daudziem līdzīgi pārvaldītiem riska darījumiem.

Papildus pirmajā daļā uzskaitītajiem riska darījumiem riska darījumu ar privātpersonām vai MVU kategorijā ietver privātpersonu vai MVU minimālo nomas maksājumu pašreizējo vērtību.

6. Šā panta 2. punkta e) apakšpunktā noteiktajā kapitāla vērtspapīru riska darījumu kategorijā ietver šādus riska darījumus:

a) ar parāda vērtspapīriem nesaistīti riska darījumi, kas satur pakārtotu atlikušo prasījumu pret emitenta aktīviem vai peļņu;

b) parāda vērtspapīru riska darījumi un citi vērtspapīri, partnerības līgumi, atvasinātie instrumenti vai citi instrumenti, kas pēc ekonomiskās būtības ir līdzīgi a) apakšpunktā norādītajiem riska darījumiem.

7. Jebkuras kredītsaistības, kas nav iekļautas 2. punkta a), b), d) e) un f) apakšpunktā minētajās riska darījumu kategorijās, tiek iekļautas minētā punkta c) apakšpunktā minētajā riska darījumu ar komercsabiedrībām kategorijā.

8. Riska darījumu ar komercsabiedrībām kategorijā, kas noteikta 2. punkta c) apakšpunktā, iestādes īpaši izdala specializētās kreditēšanas riska darījumus, kuriem ir šādas iezīmes:

a) riska darījums ir noslēgts ar sabiedrību, kas īpaši izveidota, lai finansētu vai veiktu darbības ar fiziskiem aktīviem, vai riska darījumam ir ekonomiski līdzīgas iezīmes;

b) līguma noteikumi piešķir aizdevējam būtisku kontroli pār aktīviem un to radītiem ieņēmumiem;

c) saistību atmaksas primārais avots ir finansēto aktīvu radītie ieņēmumi, nevis plašāka komercuzņēmuma patstāvīga maksātspēja.

9. Iznomāto īpašumu atlikušo vērtību iedala 2. punkta g) apakšpunktā noteiktajā riska darījumu kategorijā, izņemot to, ciktāl šī atlikusī vērtība jau ir iekļauta 166. panta 4. punktā noteiktajā nomas riska darījumā.

10. Riska darījumam, kas rodas no aizsardzības sniegšanas saskaņā ar n-tā saistību nepildīšanas gadījuma groza kredītu atvasinātā instrumenta, piešķir to pašu 2. punktā minēto kategoriju, ko piešķirtu grozā iekļautajiem riska darījumiem, izņemot, ja atsevišķiem riska darījumiem grozā piešķirtu dažādas riska darījumu kategorijas – tādā gadījumā riska darījumam piešķir riska darījumu ar komercsabiedrībām kategoriju, kas minēta 2. punkta c) apakšpunktā.

▼B

148. pants

Nosacījumi IRB pieejas īstenošanai attiecībā uz dažādām riska darījumu kategorijām un uzņēmējdarbības vienībām

1. Iestādes un jebkurš mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi īsteno IRB pieeju attiecībā uz visiem riska darījumiem, ja vien tie nav saņēmuši kompetento iestāžu atļauju pastāvīgi izmantot standartizēto pieeju saskaņā ar 150. pantu.

Saņemot kompetento iestāžu iepriekšēju atļauju, īstenošanu var veikt secīgi dažādām 147. pantā minētajām riska darījumu kategorijām vienā uzņēmējdarbības vienībā, secīgi dažādās uzņēmējdarbības vienībās vienā grupā vai lai izmantotu pašu aplēses attiecībā uz LGD vai korekcijas pakāpēm riska pakāpes aprēķināšanai riska darījumiem ar komercsabiedrībām, iestādēm, kā arī centrālajām valdībām un centrālajām bankām.

Šīs regulas 147. panta 5. punktā minētās riska darījumu ar privātpersonām vai MVU kategorijas gadījumā īstenošanu var veikt secīgi riska darījumu kategorijām, kurām atbilst dažādas 154. pantā minētās korelācijas.

2. Kompetentās iestādes nosaka laikposmu, kurā iestādei un jebkuram mātesuzņēmumam un tā meitasuzņēmumiem ir jāīsteno IRB pieeja attiecībā uz visiem riska darījumiem. Šis laikposms ir laikposms, ko kompetentās iestādes uzskata par atbilstīgu, pamatojoties uz iestāžu vai jebkura mātesuzņēmuma un tā meitasuzņēmumu veikto darbību būtību un apmēru, kā arī uz īstenojamo reitingu sistēmu skaitu un būtību.

3. Iestādes īsteno IRB pieeju saskaņā ar kompetento iestāžu nosacījumiem. Kompetentā iestāde šos nosacījumus izstrādā tā, lai nodrošinātu, ka 1. punktā paredzētā elastība netiek izmantota selektīvi pašu kapitāla prasību samazināšanai attiecībā uz tām riska darījumu kategorijām vai uzņēmējdarbības vienībām, kurām vēl netiek piemērota IRB pieeja, vai pašu aplēšu izmantošanu attiecībā uz LGD un korekcijas pakāpēm.

4. Iestādes, kas IRB pieeju sāka izmantot tikai pēc 2013. gada 1. janvāra vai kam kompetentās iestādes līdz minētajai dienai ir prasījušas, lai tās spētu savas kapitāla prasības aprēķināt, izmantojot standartizēto pieeju, saglabā iespēju aprēķināt kapitāla prasības, izmantojot standartizēto pieeju attiecībā uz visiem saviem riska darījumiem īstenošanas laikposmā, līdz kompetentās iestādes tās informē, ka ir pārliecinājušās, ka var pamatoti uzskatīt, ka IRB pieejas īstenošana tiks pabeigta.

5. Iestādei, kam ir atļauts izmantot IRB pieeju attiecībā uz jebkuru riska darījumu kategoriju, izmanto IRB pieeju arī attiecībā uz 147. panta 2. punkta e) apakšpunktā izklāstīto kapitāla vērtspapīru riska darījumu kategoriju, izņemot gadījumus, kad iestādei ir atļauts piemērot standartizēto pieeju attiecībā uz kapitāla vērtspapīru riska darījumiem saskaņā ar 150. pantu un attiecībā uz 147. panta 2. punkta g) apakšpunktā izklāstīto riska darījumu kategoriju, proti, citiem aktīviem, kas nav kredītsaistības.

6. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai paredzētu nosacījumus, ar kādiem kompetentās iestādes nosaka piemērotu veidu un laiku, lai IRB pieeju secīgi ieviestu visās riska darījumu kategorijās, kas minētas 3. punktā.

▼B

EBI līdz 2014. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

149. pants

Nosacījumi, lai atsāktu izmantot vienkāršākas pieejas

1. Iestāde, kas attiecībā uz konkrētu riska darījumu kategoriju vai veidu izmanto IRB pieeju, nepārtrauc to izmantot un tā vietā neizmanto standartizēto pieeju, lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības, izņemot gadījumus, kad ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) iestāde ir kompetentajai iestādei pārliecinoši pierādījusi, ka standartizētās pieejas izmantošana netiek rosināta, lai samazinātu iestādes pašu kapitāla prasības, ka tā ir vajadzīga, pamatojoties uz iestādes visu šāda veida riska darījumu būtību un sarežģītību, un ka tai nebūtu būtiskas negatīvas ietekmes uz iestādes maksātspēju vai tās spēju efektīvi pārvaldīt risku;

b) iestāde ir saņēmusi kompetentās iestādes iepriekšēju atļauju.

2. Iestādes, kas ir saņēmušas atļauju saskaņā ar 151. panta 9. punktu izmantot pašu aplēses attiecībā uz LGD un korekcijas pakāpēm, neatsāk izmantot 151. panta 8. punktā minētās LGD vērtības un korekcijas pakāpes, izņemot gadījumus, kad ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) iestāde ir kompetentajai iestādei pārliecinoši pierādījusi, ka 151. panta 8. punktā minēto LGD vērtību un korekcijas pakāpju izmantošana attiecībā uz konkrētu riska darījumu kategoriju vai veidu netiek ierosināta, lai samazinātu iestādes pašu kapitāla prasības, ka tā ir vajadzīga, pamatojoties uz iestādes visu šāda veida riska darījumu būtību un sarežģītību, un ka tai nebūtu būtiskas negatīvas ietekmes uz iestādes maksātspēju vai tās spēju efektīvi pārvaldīt risku;

b) iestāde ir saņēmusi kompetentās iestādes iepriekšēju atļauju.

3. Šā panta 1. un 2. punkta piemērošana ir atkarīga no IRB pieejas ieviešanas nosacījumiem, ko paredz kompetentās iestādes saskaņā ar 148. pantu, un atļaujas attiecībā uz 150. pantā minēto pastāvīgu daļēju izmantošanu.

150. pants

Pastāvīgas daļējas izmantošanas nosacījumi

1. Ja iestādes ir saņēmušās kompetento iestāžu iepriekšēju atļauju, iestādes, kam ir atļauts izmantot IRB pieeju riska darījumu riska svērto vērtību un paredzamo zaudējumu apmēra aprēķināšanai vienai vai vairākām riska darījumu kategorijām, var piemērot standartizēto pieeju šādiem riska darījumiem:

▼B

a) riska darījumu kategorijai, kas minēta 147. panta 2. punkta a) apakšpunktā, ja nozīmīgo darījuma partneru skaits ir ierobežots un reitingu sistēmas ieviešana šiem darījuma partneriem iestādei būtu nesamērīgi apgrūtinoša;

b) riska darījumu kategorijai, kas minēta 147. panta 2. punkta b) apakšpunktā, ja nozīmīgo darījuma partneru skaits ir ierobežots un reitingu sistēmas ieviešana šiem darījuma partneriem iestādei būtu nesamērīgi apgrūtinoša;

c) riska darījumiem nebūtiskās uzņēmējdarbības vienībās, kā arī riska darījumu kategorijām vai riska darījumu veidiem, kas pēc sava lieluma un riska profila ir nebūtiski;

d) riska darījumiem ar dalībvalstu centrālajām valdībām, centrālām bankām un to reģionālajām pašvaldībām, vietējām iestādēm, administratīvajām struktūrām un publiskā sektora struktūrām, ja:

i) nepastāv riska atšķirības starp riska darījumiem ar šo centrālo valdību, centrālo banku un citiem šāda veida riska darījumiem īpašu valsts pasākumu dēļ;

▼C2

ii) riska darījumiem ar centrālo valdību un centrālo banku saskaņā ar 114. panta 2. vai 4. punktu vai 495. panta 2. punktu ir piešķirta 0 % riska pakāpe.

▼B

e) iestādes riska darījumiem ar darījuma partneri, kas ir tā mātesuzņēmums, tā meitasuzņēmums vai tās mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, ja darījuma partneris ir iestāde vai finanšu pārvaldītājsabiedrība, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, finanšu iestāde, aktīvu pārvaldīšanas sabiedrība vai palīgpakalpojumu uzņēmums, kuram piemēro atbilstīgas prudenciālās prasības, vai uzņēmums, ar kuru saista attiecības Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punkta nozīmē;

f) riska darījumiem starp iestādēm, kas atbilst 108. panta 7. punktā izklāstītajām prasībām;

g) kapitāla vērtspapīru riska darījumiem ar sabiedrībām, kuru kredītsaistībām saskaņā ar 2. nodaļu piešķir 0 % riska pakāpi, tostarp publiskā sektora sponsorētām sabiedrībām, kam var piemērot 0 % riska pakāpi;

h) kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, kas radušies saistībā ar likumdošanas programmām īpašu ekonomikas sektoru veicināšanai, kur iestāde saņem ievērojamas subsīdijas saviem ieguldījumiem un kur noteikta zināma valdības pārraudzība un ierobežojumi kapitāla vērtspapīru ieguldījumiem, ja šādiem riska darījumiem kopumā var nepiemērot IRB pieeju tikai tādā apmērā, ciktāl tie kopā veido līdz 10 % no pašu kapitāla;

i) 119. panta 4. punktā minētie riska darījumi, kas atbilst tur paredzētajiem nosacījumiem;

▼B

j) valsts un valsts pārapdrošinātas garantijas, kas minētas 215. panta 2. punktā.

Kompetentās iestādes atļauj piemērot standartizēto pieeju attiecībā uz pirmās daļas g) un h) apakšpunktā minētajiem kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, kuriem minētās procedūras izmantošana jau ir atļauta citās dalībvalstīs. EBI savā vietnē publicē un regulāri atjaunina sarakstu ar minētajos apakšpunktos paredzētajiem riska darījumiem, kuriem piemērojama procedūra saskaņā ar standartizēto pieeju.

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām iestādes kapitāla vērtspapīru riska darījumu kategoriju uzskata par nozīmīgu, ja to kopējā vērtība, atņemot kapitāla vērtspapīru riska darījumus, ►C2 kas radušies saistībā ar 1.punkta h) apakšpunktā minētajām likumdošanas programmām, ◄ pārsniedz 10 % no iestādes pašu kapitāla, salīdzinot ar iepriekšējā gada vidējo rādītāju. Ja šo kapitāla vērtspapīru riska darījumu skaits ir mazāks par 10 atsevišķām līdzdalībām, iepriekš minētais slieksnis ir 5 % no iestādes pašu kapitāla.

3. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai noteiktu 1. punkta a), b) un c) apakšpunkta piemērošanas nosacījumus.

EBI līdz 2014. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

4. EBI 2018. gadā izdod pamatnostādnes par 1. punkta d) apakšpunkta piemērošanu, iesakot ierobežojumus izteiktus procentuāli no kopējās bilances un vai riska svērtajiem aktīviem, kas jāaprēķina saskaņā ar standartizēto pieeju.

Minētās pamatnostādnes pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu.

2. Iedaļa

Riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķināšana

1. apakšiedaļa

Aprēķina procedūra atkarībā no riska darījuma kategorijas

151. pants

Aprēķina procedūra atkarībā no riska darījuma kategorijas

▼C2

1. Riska darījumiem, kas ietilpst vienā no 147. panta 2. punkta a) līdz e) un g) apakšpunktā minētajām riska darījumu kategorijām, riska darījumu riska svērtās vērtības kredītriskam aprēķina, ja vien tos neatskaita no pašu kapitāla, saskaņā ar 2. apakšiedaļu, izņemot gadījumus, kad šos riska darījumus atskaita no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla posteņiem.

▼B

2. Riska darījumu riska svērtās vērtības nopirkto debitoru parādu atgūstamās vērtības samazināšanās riskam veic saskaņā ar 157. pantu. Ja iestādei ir neierobežotas regresa tiesības vērsties pret nopirkto debitoru parādu pārdevēju saistību neizpildes riska un atgūstamās vērtības samazināšanās riska gadījumā, nepiemēro šā panta, 152. panta un 158. panta 1.līdz 4. punkta prasības attiecībā uz nopirktajiem debitoru parādiem un riska darījumu pielīdzina nodrošinātam riska darījumam.

3. Riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķinu kredītriskam un atgūstamās vērtības samazināšanās riskam balsta uz attiecīgā riska darījuma būtiskajiem parametriem. Tie ietver PD, LGD, termiņu (turpmāk – M) un riska darījuma vērtību. Saskaņā ar 4. iedaļu PD un LGD var ņemt vērā kopā vai atsevišķi.

4. Iestādes aprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības kredītriskam visos riska darījumos, kas ietilpst 147. panta 2. punkta e) apakšpunktā minētajā "kapitāla vērtspapīru" riska darījumu kategorijā, saskaņā ar 155. pantu. Iestādes var izmantot 155. panta 3. un 4. punktā izklāstītās pieejas, ja iestādes ir saņēmušas kompetento iestāžu iepriekšēju atļauju. Kompetentās iestādes piešķir iestādei atļauju izmantot 155. panta 4. punktā izklāstīto iekšējo modeļu pieeju ar nosacījumu, ka iestāde atbilst 6. iedaļas 4. apakšiedaļā noteiktajām prasībām.

5. Riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķinu kredītriskam specializētās kreditēšanas riska darījumos veic saskaņā ar 153. panta 5. punktu.

6. Riska darījumiem, kas pieskaitāmi 147. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētajām riska darījumu kategorijām, iestādes sniedz pašu aplēses attiecībā uz PD saskaņā ar 143. pantu un 6. iedaļu.

7. Riska darījumiem, kas pieskaitāmi 147. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētajai riska darījumu kategorijai, iestādes sniedz pašu aplēses attiecībā uz LGD un korekcijas pakāpēm saskaņā ar 143. pantu un 6. iedaļu.

8. Riska darījumiem, kas pieskaitāmi 147. panta 2. punkta a) līdz c) apakšpunktā minētajām riska darījumu kategorijām, iestādes piemēro LGD vērtības, kā izklāstīts 161. panta 1. punktā, un korekcijas pakāpes, kā izklāstīts 166. panta 8. punkta a) līdz d) apakšpunktā, izņemot gadījumus, kad iestādei ir atļauts izmantot pašu aplēses attiecībā uz LGD un korekcijas pakāpēm minētajiem riska darījumiem saskaņā ar 9. punktu.

9. Visiem riska darījumiem, kas pieskaitāmi 147. panta 2. punkta a) līdz c) apakšpunktā minētajām riska darījumu kategorijām, kompetentās iestādes atļauj iestādēm izmantot pašu aplēses attiecībā uz LGD un korekcijas pakāpēm saskaņā ar 143. pantu un 6 iedaļu.

10. Riska darījumu riska svērtās vērtības vērtspapīrotiem riska darījumiem un tādiem riska darījumiem, kas pieskaitāmi 147. panta 2. punkta f) apakšpunktā minētajai riska darījumu kategorijai, aprēķina saskaņā ar 5. nodaļu.

▼B

152. pants

Aprēķina procedūra riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā

1. Ja riska darījumi KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā atbilst 132. panta 3. punktā noteiktajiem kritērijiem un ja iestādei ir zināmi visi kolektīvu ieguldījumu uzņēmumu pamatā esošie riska darījumi vai daļa no tiem, iestāde caurskata minētos pamatā esošos riska darījumus, lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu apmēru saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajām metodēm.

Ja KIU pamatā esošais riska darījums pats ir cits riska darījums cita KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā, pirmā iestāde arī caurskata šī otra KIU pamatā esošos riska darījumus.

2. Ja iestāde neatbilst nosacījumiem, lai varētu izmantot šajā nodaļā minētās metodes visiem KIU pamatā esošajiem riska darījumiem vai to daļām, riska darījumu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu apmēru aprēķina saskaņā ar šādām pieejām:

a) riska darījumiem, kas ietilpst 147. panta 2. punkta e) apakšpunktā minētajā "kapitāla vērtspapīru" riska darījumu kategorijā, iestādes piemēro vienkāršo riska pakāpju pieeju, kā izklāstīts 155. panta 2. punktā;

b) visiem pārējiem 1. punktā minētajiem pamatā esošajiem riska darījumiem iestādes piemēro standartizēto pieeju, kas noteikta 2. nodaļā, ievērojot šādus nosacījumus:

   i) riska darījumiem, kuriem piemēro specifisku riska pakāpi, kas paredzēta nevērtētiem riska darījumiem, vai kuriem piemēro kredītkvalitātes pakāpi, kas paredz augstāko riska pakāpi attiecīgajā riska darījumu kategorijā, riska pakāpi reizina ar koeficientu divi, bet tas nepārsniedz 1 250 %,

   ii) visiem pārējiem riska darījumiem riska pakāpi reizina ar koeficientu 1,1, un tās minimums ir 5 %.

Ja a) apakšpunkta vajadzībām iestāde nespēj noteikt atšķirību starp biržā netirgoto kapitāla vērtspapīru, biržā tirgoto un citu kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, tā attiecīgos riska darījumus pielīdzina citiem kapitāla vērtspapīru riska darījumiem. Ja minētos riska darījumus, kopā ar iestādes tiešajiem riska darījumiem minētajā riska darījumu kategorijā, nav nozīmīgi 150. panta 2. punkta nozīmē, 150. panta 1. punktu var piemērot pēc kompetento iestāžu atļaujas saņemšanas.

►C2 3. Ja riska darījumi KIU daļu vai akciju veidā neatbilst 132. panta 3. punktā noteiktajiem kritērijiem vai ja iestādei nav zināmi visi KIU pamatā esošie riska darījumi vai KIU daļas vai akcijas pamatā esošie riska darījumi, kas paši ir KIU pamatā esoši riska darījumi, iestāde caurskata šos pamatā esošos ◄ riska darījumus un aprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu apmēru saskaņā ar vienkāršo riska pakāpju pieeju, kas izklāstīta 155. panta 2. punktā.

▼B

Ja iestāde nespēj noteikt atšķirību starp biržā netirgoto kapitāla vērtspapīru, biržā tirgoto un citu kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, tā attiecīgos riska darījumus pielīdzina citiem kapitāla vērtspapīru riska darījumiem. Iestāde riska darījumus, kas nav kapitāla vērtspapīru riska darījumi, iedala citu kapitāla vērtspapīru kategorijā.

4. Kā alternatīvu 3. punktā aprakstītajai metodei iestādes var pašas aprēķināt vai izmantot turpmāk minēto trešo personu aprēķinātās un paziņotās vidējās riska darījumu riska svērtās vērtības, kuru pamatā ir KIU pamatā esošie riska darījumi, saskaņā ar 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām pieejām attiecībā uz:

a) KIU depozitāro iestādi vai finanšu iestādi, ar nosacījumu, ka KIU iegulda tikai vērtspapīros un nogulda visus vērtspapīrus šajā depozitārajā iestādē vai finanšu iestādē;

b) pārējo KIU gadījumā – KIU pārvaldes sabiedrību ar nosacījumu, ka KIU pārvaldes sabiedrība atbilst 132. panta 3. punkta a) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem.

Aprēķinu pareizību apstiprina ārējais revidents.

5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu nosacījumus, ar kādiem kompetentās iestādes var atļaut iestādēm izmantot 150. panta 1. punktā minēto standardizēto pieeju saskaņā ar šā panta 2. punkta b) apakšpunktu.

EBI līdz 2014. gada 30. jūnijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

2. apakšiedaļa

Riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķināšana kredītriskam

153. pants

Riska darījumu riska svērtā vērtība riska darījumiem ar komercsabiedrībām, iestādēm, centrālajām valdībām un centrālajām bankām

1. Piemērojot 2., 3. un 4. punktā paredzētos īpašās procedūras, riska darījumu riska svērtās vērtības riska darījumiem ar komercsabiedrībām, iestādēm, centrālajām valdībām un centrālajām bankām aprēķina ar šādām formulām:

$$\textit{Riska darījumu riska svērtā vērtība} = RW * \textit{riska darījuma vērtība},$$

kur riska pakāpi RW izsaka kā:

i) ja PD = 0, tad RW ir 0;

▼B

ii) ja PD = 1, t. i., riska darījumiem, kuros nav izpildītas saistības:

— kur iestādes piemēro 161. panta 1. punktā noteiktās LGD vērtības, RW ir 0,

▼C2

— kur iestādes izmanto pašu aplēses attiecībā uz LGD, RW ir $RW = max\{0; 12{,}5 \cdot (LGD - EL)\}$;

▼B

kur iespējami precīzas paredzamo zaudējumu aplēses (turpmāk – EL_{BE}) ir iestādes iespējami precīzās paredzamo zaudējumu aplēses attiecībā uz riska darījumu, kurā nav izpildītas saistības, saskaņā ar 181. panta 1. punkta h) apakšpunktu,

iii) ja 0 < PD < 1

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1{,}5 \cdot b} \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

kur:

N(x) = apzīmē standartizēti normāli sadalīta gadījuma lieluma kumulatīvo sadalījuma funkciju (t. i., varbūtību, ka normāli sadalīts gadījuma lielums ar vidējo vērtību 0 un dispersiju 1 ir mazāks vai vienāds ar x),

G (Z) = apzīmē standartizēti normāli sadalīta gadījuma lieluma apgriezto kumulatīvo sadalījuma funkciju (t.i., rādītāju x tā, ka N(x)= z),

R = apzīmē korelācijas koeficientu, ko izsaka kā:

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = termiņa korekcijas faktoru, ko izsaka kā:

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2.$$

2. Visiem riska darījumiem ar lielām finanšu sektora sabiedrībām, 1. punkta iii) apakšpunktā noteikto korelācijas koeficientu reizina ar 1,25. ►C2 Visiem riska darījumiem ar neregulētām finanšu sektora sabiedrībām 1. punkta iii) apakšpunktā un ◄ 4. punktā noteiktos korelācijas koeficientus attiecīgā gadījumā reizina ar 1,25.

3. Riska darījuma riska svērto vērtību katram riska darījumam, kas atbilst 202. un 217. pantā noteiktajām prasībām, var koriģēt, izmantojot šādu formulu:

$$\textit{Riska darījumu riska svērtā vērtība} = RW \cdot \textit{riska darījuma vērtība} \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp}),$$

kur

PD_{pp} = aizsardzības devēja PD.

▼B

RW aprēķina, izmantojot atbilstošu riska pakāpes formulu, kas riska darījumam noteikta 1. punktā, parādnieka PD un salīdzināma tieša riska darījuma LGD aizsardzības devējam. Termiņa faktoru b aprēķina, izmantojot zemāko no nodrošinājuma sniedzēja PD un parādnieka PD.

4. Attiecībā uz riska darījumiem ar sabiedrībām, kas ietilpst tādā konsolidētā grupā, kuras kopējais gada apgrozījums ir mazāks nekā EUR 50 miljoni, iestādes var izmantot 1. punkta iii) apakšpunktā norādīto korelācijas formulu riska pakāpes aprēķināšanai riska darījumiem ar komercsabiedrībām. Šajā formulā S ir izteikts kā kopējais gada apgrozījums miljonos euro, kur EUR 5 miljoni ≤ S ≤ EUR 50 miljoni. Ja apgrozījums ir mazāks nekā EUR 5 miljoni, to uzskata kā par vienādu ar EUR 5 miljoniem. Nopirkto debitoru parādu gadījumā kopējais gada apgrozījums ir portfeļa atsevišķo riska darījumu vidējā svērtā vērtība.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5\ , S\}, 50\} - 5}{45}\right)$$

Iestādes aizstāj kopējo gada apgrozījumu ar konsolidētās grupas kopējiem aktīviem, ja kopējais gada apgrozījums nav nozīmīgs rādītājs attiecībā uz sabiedrības lielumu un kopējie aktīvi ir nozīmīgāks rādītājs nekā kopējais gada apgrozījums.

5. Specializētās kreditēšanas riska darījumiem, kuriem iestāde nevar aprēķināt PD vai kuriem iestādes aplēses attiecībā uz PD neatbilst 6. iedaļā noteiktajām prasībām, iestāde piešķir riska pakāpes saskaņā ar 1. tabulu.

1. Tabula

Atlikušais termiņš	1. kategorija	2. kategorija	3. kategorija	4. kategorija	5. kategorija
Mazāk nekā 2,5 gadi	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
2,5 gadi vai vairāk	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Piešķirot riska pakāpes specializētās kreditēšanas riska darījumiem, iestādes ņem vērā šādus faktorus: finansiālā stiprība, politiskā un tiesiskā vide, darījuma un/vai aktīva īpašības, sponsora un attīstītāja iespējas, tostarp jebkāda ieņēmumu plūsma no publiskā un privātā sektora partnerības, kā arī nodrošinājuma pakete.

6. Attiecībā uz to nopirktajiem komercsabiedrību debitoru parādiem iestādes ievēro prasības, kas noteiktas 184. pantā. Attiecībā uz nopirktajiem komercsabiedrību debitoru parādiem, kas turklāt atbilst 154. panta 5. punkta nosacījumiem, ja kādai iestādei būtu pārmērīgi apgrūtinoši izmantot attiecībā uz šiem debitoru parādiem 6. iedaļā noteiktos riska kvantitatīvās noteikšanas standartus riska darījumiem ar komercsabiedrībām, var izmantot 6. iedaļā noteiktos riska kvantitatīvās noteikšanas standartus riska darījumiem ar privātpersonām un MVU.

▼B

7. Nopirktajiem komercsabiedrību debitoru parādiem atmaksājamās pirkšanas atlaides, nodrošinājums vai daļējas garantijas, kas nodrošina pirmās kārtas zaudējumu aizsardzību pret zaudējumiem no saistību nepildīšanas, zaudējumiem no atgūstamās vērtības samazināšanās, vai abiem zaudējumu veidiem, var pielīdzināt pirmās kārtas zaudējumu pozīcijām IRB pieejas vērtspapīrošanas ietvaros.

8. Ja iestāde nodrošina kredītaizsardzību vairākiem riska darījumiem ar noteikumiem, kas paredz, ka šajos riska darījumos n-tā saistību neizpildes gadījumā jānotiek apmaksai un ka šis kredīta notikums pārtrauc līgumu, ja produktam ir ĀKNI ārējais kredītnovērtējums, tad piešķir 5. nodaļā paredzētās riska pakāpes. Ja produktam nav ĀKNI kredītnovērtējuma, tad grozā iekļautajiem riska darījumiem riska pakāpes tiek summētas, izņemot n-1 riska darījumus, kur paredzamo zaudējumu apmērs, reizināts ar 12,5, un riska darījumu riska svērtā vērtība nepārsniedz aizsardzības, ko nodrošina kredītu atvasinātais instruments, nominālvērtību reizinātu ar 12,5. Nosakot kopsummā neiekļaujamos n-1 riska darījumus, pamatojas uz to, ka katram no šiem riska darījumiem riska darījuma riska svērtā vērtība ir mazāka nekā riska darījuma riska svērtā vērtība jebkuram no kopsummā iekļautajiem riska darījumiem. Tām groza pozīcijām, kam iestāde nevar noteikt riska pakāpi saskaņā ar IRB pieeju, piemēro 1 250 % riska pakāpi.

9. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu, kā iestādes ņem vērā 5. punkta otrajā daļā minētos faktorus, piemērojot riska pakāpes specializētās kreditēšanas riska darījumiem.

EBI līdz 2014. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

154. pants

Riska darījumu riska svērtās vērtības riska darījumiem ar privātpersonām un MVU

1. Riska darījuma riska svērto vērtību riska darījumiem ar privātpersonām un MVU aprēķina, izmantojot šādas formulas:

$$\textit{Riska darījumu riska svērtā vērtība} = RW \cdot \textit{riska darījuma vērtība},$$

kur riska pakāpi RW izsaka kā:

i) ja PD = 1, t. i., riska darījumiem, kuros nav izpildītas saistības, tad RW ir

$$RW = \max\{0\ , 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\};$$

kur EL_{BE} ir iestādes pašas iespējami precīzas aplēses attiecībā uz paredzamajiem zaudējumiem no riska darījumiem, kuros nav izpildīta saistības, saskaņā ar 181. panta 1. punkta h) apakšpunktu,

▼B

ii) ja 0 < PD < 1, t. i., jebkurai iespējamai PD vērtībai, kas nav i) punktā paredzētā vērtība:

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-\mathrm{R}}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

kur

N(x) = apzīmē standartizēti normāli sadalīta gadījuma lieluma kumulatīvo sadalījuma funkciju (t. i., varbūtību, ka normāli sadalīts gadījuma lielums ar vidējo vērtību 0 un dispersiju 1 ir mazāks vai vienāds ar x),

G (Z) = apzīmē standartizēti normāli sadalīta gadījuma lieluma apgriezto kumulatīvo sadalījuma funkciju (t.i., rādītāju x tā, ka N(x) = z),

R = korelācijas koeficients, ko izsaka kā:

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. Riska darījuma riska svērto vērtību katram riska darījumam ar MVU, kā minēts 147. panta 5. punktā, kas atbilst 202. un 217. pantā noteiktajām prasībām, var aprēķināt saskaņā ar 153. panta 3. punktu.

3. Ar nekustamā īpašuma ķīlu nodrošinātiem riska darījumiem ar privātpersonām un MVU korelācijas koeficients R 0,15 aizstāj skaitli, ko iegūst pēc 1. punktā sniegtās korelācijas formulas.

4. Atbilstīgiem atjaunojamiem riska darījumiem ar privātpersonām un MVU saskaņā ar a) līdz e) apakšpunktu, korelācijas koeficients R 0,04 aizstāj skaitli, ko iegūst pēc 1. punktā sniegtās atbilstības formulas.

Riska darījumus var uzskatīt par atbilstīgiem atjaunojamiem riska darījumiem ar privātpersonām un MVU, ja tie atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tie ir riska darījumi ar privātpersonām;

b) riska darījumu ir atjaunojami, tie ir nenodrošināti, un iestāde var tos nekavējoties un bez nosacījumiem anulēt, ciktāl tie nav tikuši izlietoti; šajā kontekstā atjaunojamus riska darījumus definē kā tādus, kur atlikumi drīkst svārstīties, klientam pēc saviem ieskatiem veicot aizņēmumus un tos atmaksājot iestādes noteikto limitu robežās; neizmantotos piešķīrumus var uzskatīt par beznosacījumu kārtā anulējamiem, ja noteikumi ļauj iestādei tos anulēt tādā pilnā apmērā, kādu pieļauj tiesību akti patērētāju aizsardzības jomā un ar to saistītajās jomās;

c) maksimāli pieļaujamais riska darījuma apmērs ar vienu personu apakšportfelī ir EUR 100 000 vai mazāks;

▼B

d) šajā punktā sniegto korelācijas formulu piemēro tikai attiecībā uz tādiem portfeļiem, kuru zaudējumu līmeņa svārstīgums ir mazs salīdzinājumā ar to zaudējumu vidējo līmeni, jo īpaši tādu darījumu kategorijās, kur PD ir zema;

e) atbilstīgajiem atjaunojamiem riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU piemērotā procedūra atbilst apakšportfeļa pamatā esošajām riska iezīmēm.

Atkāpjoties no b) apakšpunkta, prasība par nenodrošinātību neattiecas uz nodrošinātām kredītiespējām, kas saistītas ar algas kontu. Šajā gadījumā no nodrošinājuma atgūtās summas neņem vērā, aprēķinot LGD.

Kompetentās iestādes pārbauda zaudējumu līmeņa relatīvo svārstīgumu atbilstīgo atjaunojamo riska darījumu ar privātpersonām vai MVU apakšportfeļos, kā arī atbilstīgo atjaunojamo riska darījumu ar privātpersonām vai MVU kopējā portfelī, un apmainās starp dalībvalstīm ar informāciju par atbilstīgo atjaunojamo riska darījumu ar privātpersonām vai MVU zaudējumu līmeņa raksturīgajām iezīmēm.

5. Lai tiem varētu piemērot riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU piemēroto procedūru, nopirktajiem debitoru parādiem jāatbilst 184. pantā noteiktajām prasībām un šādiem nosacījumiem:

a) iestāde šos debitoru parādus ir nopirkusi no pārdevējiem, kas ir nesaistītas trešās personas, un iestādes riska darījums ar debitoru parāda parādnieku neietver nekādus riska darījumus, kurus tieši vai netieši būtu radījusi pati iestāde;

b) nopirktie debitoru parādi ir radušies nesaistītu pušu darījuma nosacījumiem atbilstošos darījumos starp pārdevēju un parādnieku; par tādiem nevar uzskatīt vienas un tās pašas komercsabiedrības ietvaros veikto darījumu rezultātā radušos debitoru parādus, kā arī debitoru parādus starp komercsabiedrībām, kuras veic savstarpējo tirdzniecību, norēķinoties par šādiem darījumiem prasību savstarpēja ieskaita veidā;

c) iestādei, kas nopirkusi debitoru parādus, ir tiesības uz visiem ieņēmumiem no nopirktajiem debitoru parādiem, vai arī uz to ieņēmumu daļu, kas atbilst nopirkto debitoru parādu daļai; un

d) nopirkto debitoru parādu portfelis ir pietiekami diversificēts.

6. Nopirktajiem debitoru parādiem atmaksājamās pirkšanas atlaides, nodrošinājums vai daļējas garantijas, kas nodrošina pirmās kārtas zaudējumu aizsardzību pret zaudējumiem no saistību nepildīšanas, zaudējumiem no atgūstamās vērtības samazināšanās, vai abiem zaudējumu veidiem, var pielīdzināt pirmās kārtas zaudējumu pozīcijām IRB pieejas vērtspapīrošanas ietvaros.

7. Nopirkto privātpersonu vai MVU debitoru parādu jauktu portfeļu gadījumā, kad iestādes nevar nošķirt ar nekustamo īpašumu nodrošinātus riska darījumus un atbilstīgus atjaunojamus riska darījumus ar privātpersonām vai MVU no citiem riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU, piemēro to riska darījumu ar privātpersonām vai MVU riska pakāpes funkciju, kas attiecībā uz minētajiem riska darījumiem paredz vislielākās kapitāla prasības.

▼B

155. pants

Riska darījumu riska svērtās vērtības kapitāla vērtspapīru riska darījumiem

1. Iestādes nosaka savas riska darījumu riska svērtās vērtības kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, izņemot tos, ko atskaita saskaņā ar Otro daļu vai kam piemēro 250 % riska pakāpi saskaņā ar 48. pantu, saskaņā ar pieejām, kuras izklāstītas šā panta 2., 3. un 4. punktā. Iestāde var piemērot dažādas pieejas tās dažādiem kapitāla vērtspapīru portfeļiem, ja risku iekšējās pārvaldības nolūkos iestāde pati izmanto dažādas pieejas. Ja iestāde izmanto dažādas pieejas, PD/LGD vai iekšējo modeļu pieejas izvēlei jābūt konsekventai, tostarp laika gaitā un attiecībā pret pieeju, ko izmanto attiecīgo kapitāla vērtspapīru riska darījumu risku iekšējā pārvaldībā, un šo izvēli nedrīkst noteikt regulējuma arbitrāžas apsvērumi.

Iestādes kapitāla vērtspapīru riska darījumiem ar palīgpakalpojumu uzņēmumiem var piemērot procedūru, kas tiek piemērota citiem aktīviem, kas nav kredītsaistības.

2. Saskaņā ar vienkāršo riska pakāpju pieeju riska svērto vērtību aprēķina katram turpmāk minētajam riska darījumam, izmantojot formulu:

$$\textit{riska darījumu riska svērtā vērtība} = RW * \textit{riska darījuma vērtība},$$

kur:

Riska pakāpe (RW) = 190 % biržā netirgotu kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, kuru portfeļi ir pietiekami diversificēti.

Riska pakāpe (RW) = 290 % biržā tirgotu kapitāla vērtspapīru riska darījumiem.

Riska pakāpe (RW) = 370 % visiem pārējiem kapitāla vērtspapīru riska darījumiem.

Naudas īsās pozīcijas un finanšu instrumenti, kas tiek turēti netirdzniecības portfelī, var segt garās pozīcijas tajos pašos individuālajos vērtspapīros, ja šie instrumenti tika īpaši paredzēti kā riska ierobežošanas pozīcijas specifiskiem kapitāla vērtspapīru riska darījumiem un tie ierobežo risku vismaz vēl vienu gadu. Pārējās īsās pozīcijas pielīdzina garajām pozīcijām, piešķirot attiecīgo riska pakāpi katras pozīcijas absolūtajai vērtībai. Pozīciju termiņa nesakritības gadījumā lieto metodi, kas paredzēta riska darījumiem ar komercsabiedrībām, kā izklāstīts 162. panta 5. punktā.

Iestādes var atzīt nefondēto kredītaizsardzību kapitāla vērtspapīru riska darījumam saskaņā ar 4. nodaļā noteiktajām metodēm.

3. Saskaņā ar PD/LGD pieeju riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar 153. panta 1. punktā noteiktajām formulām. Ja iestādēm nav pietiekamas informācijas, lai lietotu saistību nepildīšanas definīciju, kas sniegta 178. pantā, riska pakāpēm piemēro koeficientu 1,5.

▼B

Atsevišķo riska darījumu līmenī summa, ko iegūst summējot paredzamo zaudējumu apmēru, reizinātu ar 12,5, un riska darījumu riska svērto vērtību, nedrīkst pārsniegt riska darījuma vērtību reizinātu ar 12,5.

Iestādes var atzīt nefondēto kredītaizsardzību kapitāla vērtspapīru riska darījumam saskaņā ar 4. nodaļā noteiktajām metodēm. Tam priekšnosacījums ir LGD 90 % apmērā riska darījumam ar riska ierobežošanas sniedzēju. Biržā netirgotu kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, kuru portfelis ir pietiekami diversificēts, var lietot LGD 65 % apmērā. Šim nolūkam M ir 5 gadi.

4. Saskaņā ar iekšējo modeļu pieeju riska darījumu riska svērtā vērtība ir iespējamie zaudējumi no iestādes kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, ko iegūst, izmantojot iekšējos riskam pakļautās vērtības modeļus, ja tajos tiek piemērots 99. procentiles vienpusējs ticamības intervāls attiecībā uz starpību starp ceturkšņa ienākumiem un attiecīgajiem ilgtermiņa izlases ienākumiem, kas pārrēķināti aprēķina datumā, lietojot bezriska likmi, reizinājumā ar 12,5. Riska darījumu riska svērtās vērtības kapitāla portfeļa līmenī nav mazākas par šādu apmēru kopsummu:

a) riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar PD/LGD pieeju; un

b) attiecīgo paredzamo zaudējumu apmērs reizināts ar 12,5.

Šā punkta a) un b) apakšpunktā minētās summas aprēķina, pamatojoties uz 165. panta 1. punktā noteiktajām PD vērtībām un attiecīgajām LGD vērtībām, kas noteiktas 165. panta 2. punktā.

Iestādes var atzīt nefondēto kredītaizsardzību kapitāla vērtspapīru pozīcijai.

156. pants

Riska darījumu riska svērtās vērtības citiem aktīviem, kas nav kredītsaistības

Riska darījumu riska svērto vērtību citiem aktīviem, kas nav kredītsaistības, aprēķina ar šādām formulām:

$$\overset{Riska}{darījumu\ riska\ svērtā\ vērtība} = 100\ \% \cdot riska\ darījuma\ vērtība,$$

izņemot:

a) skaidrajai naudai un līdzvērtīgiem naudas posteņiem, kā arī zelta lietņiem, kas atrodas pašu glabātavās vai ir nodoti glabāšanā, ciktāl tie segti ar dārgmetālu saistībām, piešķir 0 % riska pakāpi;

b) ja riska darījums ir iznomāto aktīvu atlikusī vērtība, to aprēķina šādi:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\ \% \cdot riska\ darījuma\ vērtība$$

▼B

kur t ir lielāks nekā 1 un ir skaitlis, kas ir vistuvākais nomas līguma atlikušo pilno gadu skaitam.

3. apakšiedaļa

Riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķināšana nopirkto parādu atgūstamās vērtības samazināšanās riskam

157. pants

Riska darījumu riska svērtās vērtības nopirkto debitoru parādu atgūstamās vērtības samazināšanās riskam

1. Iestādes aprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības nopirkto komercsabiedrību debitoru parādu un riska darījumu ar privātpersonām vai MVU debitoru parādu atgūstamās vērtības samazināšanās riskam saskaņā ar 153. panta 1. punktā noteikto formulu.

2. Iestādes nosaka PD un LGD atbilstošos rādītājus saskaņā ar 4. iedaļu.

3. Iestādes nosaka riska darījuma vērtību saskaņā ar 5. iedaļu.

4. Šā panta vajadzībām M ir viens gads.

5. Kompetentās iestādes atbrīvo iestādi no pienākuma aprēķināt un atzīt riska darījumu riska svērtās vērtības tāda veida riska darījumu atgūstamās vērtības samazināšanās riskam, kas izriet no nopirktajiem komercsabiedrību vai privātpersonu vai MVU debitoru parādiem, ja iestāde ir kompetentajai iestādei pārliecinoši parādījusi, ka atgūstamās vērtības samazināšanās risks attiecīgajai iestādei ir nebūtisks attiecībā uz šāda veida riska darījumiem.

3. Iedaļa

Paredzamo zaudējumu apmērs

158. pants

Procedūra atkarībā no riska darījuma veida

1. Paredzamo zaudējumu apmēra aprēķins balstās uz tiem pašiem PD, LGD ievades skaitļiem un riska darījuma vērtību katram riska darījumam, ko izmanto riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķināšanai saskaņā ar 151. pantu.

2. Paredzamo zaudējumu apmēru vērtspapīrotiem riska darījumiem aprēķina saskaņā ar 5. nodaļu.

3. Paredzamo zaudējumu apmērs riska darījumiem, kas iedalīti 147. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētajā kategorijā "citi aktīvi, kas nav kredītsaistības", ir nulle.

4. Paredzamo zaudējumu apmēru 152. pantā minētajiem riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā aprēķina saskaņā ar šajā pantā noteiktajām metodēm.

▼B

5. Paredzamos zaudējumus (EL) un paredzamo zaudējumu apmēru riska darījumiem ar komercsabiedrībām, iestādēm, centrālajām valdībām un centrālajām bankām un riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU aprēķina ar šādām formulām:

$$Paredzamie\ zaudējumi\ (EL) = PD * LGD$$

Paredzamo zaudējumu apmērs = EL [reizināti ar] riska darījuma vērtība

Riska darījumiem, kuros nav izpildītas saistības (PD = 100 %), kur iestādes piemēro pašas savas LGD aplēses, EL ir EL_{BE} – iestādes iespējami precīzākā aplēse paredzamajiem zaudējumiem riska darījumos, kuros nav izpildītas saistības saskaņā ar 181. panta 1. punkta h) apakšpunktu.

Riska darījumiem, kuriem piemēro 153. panta 3. punktā noteikto procedūru, EL ir 0 %.

6. Specializētās kreditēšanas riska darījumiem, kur riska pakāpju noteikšanai iestādes izmanto 153. panta 5. punktā izklāstītās metodes, EL apmēru nosaka saskaņā ar 2. tabulu.

2. Tabula

Atlikušais termiņš	1. kategorija	2. kategorija	3. kategorija	4. kategorija	5. kategorija
Mazāk nekā 2,5 gadi	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
2,5 gadi vai vairāk	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. Kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, kam riska darījumu riska svērtā vērtība aprēķināta saskaņā ar vienkāršo riska pakāpes pieeju, paredzamo zaudējumu apmēru aprēķina ar šādu formulu:

$$Paredzamo\ zaudējumu\ apmērs = EL \cdot riska\ darījuma\ vērtība$$

EL vērtības ir šādas:

paredzamie zaudējumi (EL) = 0,8 % biržā netirgotu kapitāla vērtspapīru riska darījumu pietiekami diversificētā portfelī,

paredzamie zaudējumi (EL) = 0,8 % biržā tirgotu kapitāla vērtspapīru riska darījumiem,

paredzamie zaudējumi (EL) = 2,4 % visiem citiem kapitāla vērtspapīru riska darījumiem.

8. Kapitāla vērtspapīriem, kam riska darījumu riska svērtā vērtība aprēķināta saskaņā ar PD/LGD pieeju, paredzamo zaudējumu un paredzamo zaudējumu apmēru aprēķina ar šādām formulām:

$$Paredzamie\ zaudējumi(EL) = PD \cdot LGD$$

$$Paredzamo\ zaudējumu\ apmērs = EL \cdot riska\ darījuma\ vērtība$$

▼B

9. Kapitāla vērtspapīriem, kam riska darījumu riska svērtā vērtība aprēķināta saskaņā ar iekšējo modeļu pieeju, paredzamo zaudējumu apmērs ir nulle.

10. Paredzamo zaudējumu apmēru nopirkto debitoru parādu atgūstamās vērtības samazinājuma riskam aprēķina ar šādu formulu:

$$Paredzamie\ zaudējumi(EL) = PD \cdot LGD$$

$$Paredzamo\ zaudējumu\ apmērs = EL \cdot riska\ darījuma\ vērtība$$

159. pants

Procedūra attiecībā uz paredzamo zaudējumu apmēru

Iestādes paredzamo zaudējumu apmēru, kas aprēķināts saskaņā ar 158. panta 5., 6. un 10. punktu, atņem no vispārējajām un specifiskajām kredītriska korekcijām un papildu vērtības korekcijām saskaņā ar 34. un 110. pantu un citiem pašu kapitāla samazinājumiem, kas saistīti ar šiem riska darījumiem. Diskontus bilances riska darījumiem, kuri nopirkti, kad nav izpildītas to saistības, saskaņā ar 166. panta 1. punktu novērtē tāpat kā specifiskās kredītrisku korekcijas. Specifiskās kredītrisku korekcijas tādiem riska darījumiem, kuros nav izpildītas saistības, neizmanto, lai segtu paredzamo zaudējumu apmēru citiem riska darījumiem. Vērtspapīroto riska darījumu paredzamo zaudējumu apmēru un vispārējās un īpašās kredītriska korekcijas, kas saistītas ar šiem riska darījumiem, šajā aprēķinā neietver.

4. Iedaļa

PD, LGD un termiņš

1. apakšiedaļa

Riska darījumi ar komercsabiedrībām, iestādēm, centrālajām valdībām un centrālajām bankām

160. pants

Saistību nepildīšanas varbūtība (PD)

1. Riska darījumam ar komercsabiedrību vai iestādi PD ir vismaz 0,03 %.

2. Ja nopirktajiem komercsabiedrību debitoru parādiem iestāde nevar aprēķināt PD vai iestādes PD aplēses neatbilst prasībām, kas izklāstītas 6. iedaļā, šiem riska darījumiem PD nosaka ar šādām metodēm:

a) nopirkto komercsabiedrību debitoru parādu augstākas prioritātes prasījumiem PD ir iestādes EL aplēses, dalītas ar šo debitoru parādu LGD;

▼B

b) pakārtotajiem prasījumiem attiecībā uz nopirktajiem komercsabiedrību debitoru parādiem PD ir iestādes pašas veiktās EL aplēses;

c) ja iestāde saskaņā ar 143. pantu ir saņēmusi kompetentās iestādes atļauju izmantot pašas veiktās LGD aplēses attiecībā uz riska darījumiem ar komercsabiedrībām un ja iestāde var pašas veiktās EL aplēses attiecībā uz nopirktajiem komercsabiedrību debitoru parādiem sadalīt PD un LGD komponentos tādā veidā, kādu kompetentās iestādes uzskata par ticamu, tad iestāde var izmantot šāda sadalījuma rezultātā noteikto PD aplēsi.

3. Parādnieku, kas nepilda saistības, PD ir 100 %.

4. Nosakot PD, iestādes var ņemt vērā nefondēto kredītaizsardzību saskaņā ar 4. nodaļas noteikumiem. Attiecībā uz atgūstamās vērtības samazinājuma risku, papildus 201. panta 1. punkta g) apakšpunktā minētajiem aizsardzības devējiem, nopirkto debitoru parādu pārdevējs ir atbilstošs, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) komercsabiedrībai ir tāds ĀKNI kredītnovērtējums, ko EBI ir noteikusi saistīt ar 3. vai augstāku kredītkvalitātes pakāpi saskaņā ar 2. nodaļas noteikumiem par riska pakāpēm riska darījumiem ar komercsabiedrībām;

b) komercsabiedrībai, to iestāžu gadījumā, kuras riska darījumu riska svērto vērtību un paredzamo zaudējumu apmēru aprēķina saskaņā ar IRB pieeju, nav atzītas ĀKNI kredītnovērtējuma un uz iekšējiem reitingiem balstītā novērtējumā PD ir novērtēta kā vienāda ar tādu, kas saistāma ar ĀKNI kredītnovērtējumiem, ko EBI ir noteikusi saistīt ar 3. vai augstāku kredītkvalitātes pakāpi saskaņā ar 2. nodaļas noteikumiem par riska pakāpēm riska darījumiem ar komercsabiedrībām.

5. Iestādes, kas izmanto pašu LGD aplēses, var atzīt nefondēto kredītaizsardzību, koriģējot PD atbilstoši 161. panta 3. punkta noteikumiem.

6. Nopirkto komercsabiedrību debitoru parādu atgūstamās vērtības samazinājuma riskam PD nosaka vienādu ar iestādes EL aplēsēm atgūstamās vērtības samazinājuma riskam. Ja iestāde saskaņā ar 143. pantu ir saņēmusi kompetentās iestādes atļauju izmantot pašas veiktās LGD aplēses attiecībā uz riska darījumiem ar komercsabiedrībām un ja iestāde var pašas veiktās EL aplēses attiecībā uz nopirktajiem komercsabiedrību debitoru parādiem sadalīt PD un LGD komponentos tādā veidā, kādu kompetentās iestādes uzskata par ticamu, tad iestāde var izmantot šāda sadalījuma rezultātā noteikto PD aplēsi. Nosakot PD, iestādes var atzīt nefondēto kredītaizsardzību saskaņā ar 4. nodaļas noteikumiem. Attiecībā uz atgūstamās vērtības samazinājuma risku, papildus aizsardzības devējiem, kas minēti 201. panta 1. punkta g) apakšpunktā, nopirkto debitoru parādu pārdevējs ir atbilstošs, ja ir izpildīti 4. punkta nosacījumi.

7. Atkāpjoties no 201. panta 1. punkta g) apakšpunkta, atbilstošas ir komercsabiedrības, kas atbilst 4. punkta nosacījumiem.

▼B

Ja iestāde saskaņā ar 143. pantu ir saņēmusi kompetentās iestādes atļauju izmantot pašas veiktās LGD aplēses attiecībā uz nopirkto komercsabiedrību debitoru parādu atgūstamās vērtības samazinājuma risku, tā var atzīt nefondēto kredītaizsardzību, koriģējot PD saskaņā ar 161. panta 3. punktu.

161. pants

Saistību nepildīšanas zaudējumi (LGD)

1. Institūcijas izmanto šādas LGD vērtības:

a) augstākās prioritātes riska darījumi bez atbilstoša nodrošinājuma – 45 %;

b) pakārtotie riska darījumi bez atbilstoša nodrošinājuma – 75 %;

c) nosakot LGD, iestādes var atzīt fondēto un nefondēto kredītaizsardzību saskaņā ar 4. nodaļu;

d) segtajām obligācijām, kas ir atbilstošas 129. panta 4. un 5. punktā noteiktā režīma piemērošanai, var piemērot LGD vērtību 11,25 %;

e) riska darījumiem ar nopirktajiem komercsabiedrību augstākas prioritātes debitoru parādiem, kur iestāde nevar aplēst PD vai šīs iestādes LGD aplēses neatbilst 6. iedaļā noteiktajām prasībām – 45 %;

f) riska darījumiem ar nopirktajiem pakārtotajiem komercsabiedrību debitoru parādiem, kuriem iestāde nevar noteikt PD vai kuriem iestādes noteiktā PD neatbilst 6. iedaļā noteiktajām prasībām – 100 %;

g) nopirkto komercsabiedrību debitoru parādu atgūstamās vērtības samazinājuma riskam – 75 %.

2. Attiecībā uz atgūstamās vērtības samazināšanās risku un saistību nepildīšanas risku, ja iestāde saskaņā ar 143. pantu ir saņēmusi kompetentās iestādes atļauju izmantot pašas veiktās LGD aplēses riska darījumiem ar komercsabiedrībām un ja tā pašas veiktās EL aplēses attiecībā uz nopirktajiem komercsabiedrību debitoru parādiem var sadalīt PD un LGD komponentos tādā veidā, kādu kompetentā iestāde uzskata par ticamu, nopirkto komercsabiedrību debitoru parādiem var izmantot šādi noteikto LGD.

3. Ja iestāde saskaņā ar 143. pantu no kompetentās iestādes ir saņēmusi atļauju izmantot pašas veiktās LGD aplēses attiecībā uz riska darījumiem ar komercsabiedrībām, iestādēm, centrālajām valdībām un centrālajām bankām, tad var atzīt nefondēto kredītaizsardzību, koriģējot PD vai LGD saskaņā ar 6. daļā noteiktajām prasībām un ar kompetento iestāžu atļauju. Iestāde nepiemēro ar garantiju nodrošinātajiem riska darījumiem koriģētos PD vai LGD, ja koriģētā riska pakāpe būtu zemāka nekā salīdzināmam, tiešam riska darījumam ar garantijas devēju.

▼B

4. Regulas 153.panta 3. punktā minēto uzņēmumu vajadzībām salīdzināmā tiešā riska darījuma ar aizsardzības devēju LGD ir jābūt vai nu pret risku nenodrošināta darījuma ar garantijas devēju LGD, vai arī pret risku nenodrošināta darījuma ar parādnieku LGD, atkarībā no tā, vai – gadījumā, kad pret risku nodrošināta darījuma termiņa laikā saistības nepildīs gan garantijas devējs, gan parādnieks, – ir pieejami pierādījumi un vai garantija ir strukturēta tā, ka atgūstamā vērtība būs atkarīga attiecīgi no garantijas devēja vai no parādnieka finansiālā stāvokļa.

162. pants

Termiņš

1. Tādas iestādes, kas nav saņēmušas atļauju izmantot pašu veiktās LGD aplēses un pašu korekcijas pakāpes riska darījumiem ar komercsabiedrībām, iestādēm vai centrālajām valdībām un centrālajām bankām, riska darījumiem, kuri izriet no repo darījumiem vai vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem, piemēro termiņu (turpmāk – M) 0,5 gadi un visiem pārējiem riska darījumiem M ir 2,5 gadi.

Vai arī, izsniedzot 143. pantā minēto atļauju, kompetentās iestādes pieņem lēmumu par to, vai iestāde izmanto termiņu (M) katram riska darījumam, kā noteikts 2. punktā.

2. Iestādes, kas saskaņā ar 143. pantu saņēmušas kompetentās iestādes atļauju izmantot pašu aplēstos LGD un pašu korekcijas pakāpes riska darījumiem ar komercsabiedrībām, iestādēm, centrālajām valdībām vai centrālajām bankām, katram no šiem riska darījumiem aprēķina M, kā noteikts šā punkta a) un e) apakšpunktā un ievērojot šā panta 3. līdz 5. punktu. M nepārsniedz piecus gadus, izņemot 384. panta 1. punktā norādītajos gadījumos, atbilstīgi kuriem M tiek izmantots:

a) instrumentam, uz kuru attiecas naudas plūsmas grafiks, M aprēķina ar šādu formulu:

$$M = \max\left\{1, \min\left\{\frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5\right\}\right\}$$

kur CF_t apzīmē naudas plūsmas (pamatsumma, procentu maksājumi un komisijas maksas), ko saskaņā ar līgumu parādnieks maksā t periodā;

b) savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumā iekļautajiem atvasinātajiem instrumentiem M ir riska darījumu vidējais svērtais atlikušais termiņš, un M ir vismaz viens gads, un termiņa svēršanai izmanto katra riska darījuma nosacīto summu;

▼B

c) savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumā iekļautajiem riska darījumiem, kas rodas no pilnīgi vai gandrīz pilnīgi nodrošinātajiem atvasinātajiem instrumentiem, kas uzskaitīti II pielikumā, un pilnīgi vai gandrīz pilnīgi nodrošinātajiem maržinālo aizdevumu darījumiem, M ir riska darījuma vidējais svērtais atlikušais termiņš, un M ir vismaz 10 dienas.

d) savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumā iekļautajiem pilnīgi vai gandrīz pilnīgi nodrošinātajiem repo darījumiem vai vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem M ir darījumu vidējais svērtais atlikušais termiņš, un M ir vismaz 5 dienas; termiņa svēršanai izmanto katra riska darījuma nosacīto summu;

e) ja iestāde saskaņā ar 143. pantu ir saņēmusi kompetentās iestādes atļauju izmantot pašas veiktās PD aplēses attiecībā uz nopirktajiem komercsabiedrību debitoru parādiem, izmantotajām summām M ir vienāds ar riska darījumu ar nopirktajiem debitoru parādiem vidēji svērto termiņu, un M ir vismaz 90 dienas; šo pašu M vērtību piemēro arī pirkšanai piešķirto kredītiespēju neizmantotajām summām, ja kredītiespējā paredzēti efektīvi līguma nosacījumi, priekšlaicīgas amortizācijas mehānismi vai citi elementi, kuri aizsargā iestādi, kas pērk parādus, pret turpmāko debitoru parādu, kas tai jāpērk kredītiespējas spēkā esamības laikā, būtisku kvalitātes pasliktināšanos; ja nav šādas efektīvas aizsardzības, tad M kredītiespējas neizmantotajām summām aprēķina kā summu, ko veido potenciālais debitoru parāds ar visilgāko termiņu debitoru parādu pirkšanas līgumā un pirkšanai piešķirtās kredītiespējas atlikušais termiņš, un M ir vismaz 90 dienas;

f) jebkuram citam instrumentam, izņemot tos, kas minēti šajā punktā, vai arī gadījumā, ja iestāde nespēj aprēķināt M saskaņā ar a) apakšpunkta prasībām, M ir maksimālais atlikušais laiks (izteikts gados), kas piešķirts parādniekam līguma saistību nokārtošanai pilnā apmērā, un M ir vismaz 1 gads;

g) ja iestādes riska darījumu vērtību aprēķināšanai izmanto 6. nodaļas 6. iedaļā izklāstīto iekšējo modeļu metodi, M riska darījumiem, kam tās piemēro šo metodi un kuriem savstarpējā ieskaita kopā iekļautā ilgākā līguma termiņš pārsniedz gadu, aprēķina ar šādu formulu:

$$M = \min\left\{ \frac{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5 \right\}$$

kur:

S_{t_k} = fiktīvs mainīgais, kura vērtība nākotnes periodā t_k ir vienāda ar 0, ja $t_k > 1$ gads, un ar 1, ja $t_k \leq 1$;

EE_{t_k} = sagaidāmā riska darījuma vērtība nākotnes periodā t_k;

▼B

$EffectiveEE_{t_k}$ = efektīvā sagaidāmā riska darījumu vērtība nākotnes periodā t_k;

df_{t_k} = bezriska diskontēšanas likme nākotnes laika periodam t_k;

$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$;

h) iestāde, kas izmanto iekšējo modeli vienpusējas kredīta vērtības korekcijas (turpmāk – CVA) apmēra noteikšanai, saņemot kompetento iestāžu atļauju, var izmantot efektīvo kredīta ilgumu, ko saskaņā ar iekšējo modeli aplēš kā M;

ievērojot 2. punktu, savstarpējā ieskaita kopām, kurās visu darījumu sākotnējais termiņš ir mazāks par vienu gadu, ir piemērojama a) apakšpunkta formula;

i) iestādēm, kuras riska darījumu vērtību aprēķināšanai izmanto 6. nodaļas 6. iedaļā paredzēto iekšējā modeļa metodi un kurām ir atļauja izmantot iekšējo modeli specifiskajam riskam, kas saistīts ar tirgoto parādu pozīcijām saskaņā ar Trešās daļas, IV sadaļas, 5. nodaļu, 153. panta 1. punktā norādītajā formulā M ir 1, ar noteikumu, ka iestāde var pierādīt kompetentajām iestādēm, ka tās iekšējā modelī, ko izmanto specifiskajam riskam, kas saistīts ar tirgotajām parādu pozīcijām, kā minēts 383. pantā, ir ietverta reitingu migrācijas ietekme;

j) 153. panta 3. punkta vajadzībām M ir kredītaizsardzības efektīvais termiņš, un tas nav mazāks kā viens gads.

3. Ja dokumentācijā ir noteikts, ka katru dienu ir jāpārskata drošības rezerve un jāveic pārvērtēšana, un ir ietverti noteikumi, kas ļauj saistību nepildīšanas vai nepietiekamas drošības rezerves gadījumā veikt tūlītēju nodrošinājuma likvidāciju vai dzēšanu, M ir ne mazāk kā viena diena:

a) pilnīgi vai gandrīz pilnīgi nodrošinātiem atvasinātajiem instrumentiem, kas norādīti II pielikumā;

b) pilnīgi vai gandrīz pilnīgi nodrošinātiem maržinālo aizdevumu darījumiem;

c) repo darījumiem, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem.

Turklāt, atbilstīgiem īstermiņa riska darījumiem, kuri neietilpst līdzekļos, ko iestāde šobrīd piešķīrusi parādniekam, M ir ne mazāks par vienu dienu. Atbilstīgi īstermiņa riska darījumi ietver:

a) riska darījumus ar iestādēm, kas radušies, norēķinoties par valūtas operāciju saistībām;

▼B

b) pašlikvidējošus īstermiņa tirdzniecības finansējuma darījumus, kas saistīti ar preču vai pakalpojumu apmaiņu ar atlikušo termiņu līdz vienam gadam, kā minēts 4. panta 1. punkta 80). apakšpunktā;

c) riska darījumus, kas rodas, norēķinoties par vērtspapīru iegādi un pārdošanu parastajā piegādes periodā vai divās darba dienās;

d) riska darījumus, kas rodas no skaidras naudas norēķiniem ar elektronisku pārskaitījumu, no elektronisku maksājumu darījumu norēķiniem un no iepriekš apmaksātiem izdevumiem, tostarp konta pārtēriņa kredītus, kuri rodas neizdevušos darījumu dēļ, kas nepārsniedz nelielu, noteiktu darba dienu skaitu.

4. Riska darījumiem ar komercsabiedrībām, kuras atrodas Savienībā un kuru konsolidētais apgrozījums un konsolidētie aktīvi ir mazāki par EUR 500 miljoniem, iestādes var izvēlēties konsekventi piemērot tādu M, kā noteikts 1. punktā, nevis piemērot 2. punktu. Iestādes var aizvietot kopējo aktīvu vērtību EUR 500 miljoni ar EUR 1 miljards komercsabiedrībām, kurām pieder un kuras izīrē nespekulatīvu mājokļa īpašumu.

5. Termiņu nesakritības gadījumā piemēro 4. nodaļā minēto procedūru.

2. apakšiedaļa

Riska darījumi ar privātpersonām vai MVU

163. pants

Saistību nepildīšanas varbūtība (PD)

1. Riska darījuma PD ir vismaz 0,03 %.

2. Parādnieku vai – saistību pieejas piemērošanas gadījumā – riska darījumu, kuros netiek pildītas saistības, PD ir 100 %.

3. Nopirkto debitoru parādu atgūstamās vērtības samazinājuma riskam PD nosaka vienādu ar EL aplēsēm atgūstamās vērtības samazinājuma riskam. Ja iestāde savas EL aplēses nopirkto debitoru parādu atgūstamās vērtības samazinājuma riskam var sadalīt PD un LGD komponentos tādā veidā, kādu kompetentās iestādes uzskata par ticamu, tad var piemērot šādas PD aplēses.

4. Nefondēto kredītaizsardzību var ņemt vērā, koriģējot PD, ievērojot 164. panta 2. punktu. Attiecībā uz atgūstamās vērtības samazinājuma risku, papildus 201. panta 1. punkta g) apakšpunktā minētajiem aizsardzības devējiem, nopirkto debitoru parādu pārdevējs ir atbilstošs, ja ir izpildīti 160. panta 4. punkta nosacījumi.

▼B

164. pants

Saistību nepildīšanas zaudējumi (LGD)

1. Iestādes izmanto pašu veiktās LGD aplēses, ja tās ievēro 6. sadaļā noteiktās prasības un saskaņā ar 143. pantu ir saņēmušas kompetento iestāžu atļauju. Nopirkto debitoru parādu atgūstamās vērtības samazinājuma riskam izmantotā LGD vērtība ir 75 %. Ja iestāde savas EL aplēses nopirkto debitoru parādu atgūstamās vērtības samazinājuma riskam var sadalīt PD un LGD komponentos ticamā veidā, tad iestāde var izmantot savas LGD aplēses.

2. Atsevišķiem riska darījumiem vai riska darījumu portfelim var ņemt vērā nefondēto kredītaizsardzību, koriģējot PD vai LGD aplēses, ja tiek ievērotas prasības, kas noteiktas 183. panta 1., 2. un 3. punktā, un ja to ir atļāvusi kompetentā iestāde. Iestāde nepiemēro ar garantiju nodrošinātajiem riska darījumiem koriģētu PD vai LGD, ja koriģētā riska pakāpe būtu zemāka nekā salīdzināmam, tiešam riska darījumam ar garantijas devēju.

3. Regulas 154.panta 2. punkta vajadzībām salīdzināmā tiešā riska darījuma ar 153. panta 3. punktā minēto aizsardzības devēju LGD ir jābūt vai nu pret risku nenodrošināta darījuma ar garantijas devēju LGD, vai arī pret risku nenodrošināta darījuma ar parādnieku LGD, atkarībā no tā, vai – gadījumā, kad pret risku nodrošināta darījuma termiņa laikā saistības nepildīs gan garantijas devējs, gan parādnieks, – ir pieejami pierādījumi un vai garantija ir strukturēta tā, ka atgūstamā vērtība būs atkarīga attiecīgi no garantijas devēja vai no parādnieka finansiālā stāvokļa.

4. Visiem riska darījumiem ar privātpersonām un MVU, kas nodrošināti ar mājokļa īpašumu un kam nav centrālo valdību garantiju, svērtie vidējie LGD nav mazāki par 10 %.

Visiem riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU, kuri ir nodrošināti ar komerciālu nekustamu īpašumu un kuriem nav centrālo valdību garantiju, vidējie svērtie LGD nav mazāki par 15 %.

5. ►C2 Pamatojoties uz datiem, kas savākti saskaņā ar 101. pantu, un ņemot vērā nekustamā īpašuma tirgus tendenču prognozes un jebkādus citus attiecīgus rādītājus, kompetentās iestādes periodiski, vismaz reizi gadā, izvērtē, vai šā panta 4. punktā minētās minimālās LGD vērtības ir pienācīgas attiecībā uz riska darījumiem, kas ir nodrošināti ar to teritorijā esošiem mājokļu īpašumiem vai komerciāliem nekustamiem īpašumiem. Kompetentās iestādes, pamatojoties uz finansiālās stabilitātes apsvērumiem, var attiecīgos gadījumos noteikt augstākas minimālās vērtības vidējiem svērtiem LGD attiecībā uz riska darījumiem, kas ir nodrošināti ar to teritorijā esošiem nekustamiem īpašumiem. ◄

Kompetentās iestādes informē EBI par jebkādām minimālo LGD vērtību izmaiņām, ko tās veikušas saskaņā ar punkta pirmo daļu, un EBI šīs LGD vērtības publicē.

▼B

6. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu nosacījumus, ko kompetentās iestādes ņem vērā, nosakot augstākas minimālās LGD vērtības.

EBI līdz 2014. gada 31. decembrim iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

▼C2

7. Vienas dalībvalsts iestādes piemēro augstākās minimālās LGD vērtības, ko citas dalībvalsts kompetentās iestādes ir noteikušas attiecībā uz riska darījumiem, kuri ir nodrošināti ar nekustamu īpašumu, kas atrodas tajā dalībvalstī.

▼B

3. apakšiedaļa

Kapitāla vērtspapīru riska darījumi, kam piemēro pd/lgd metodi

165. pants

Kapitāla vērtspapīru riska darījumi, kam piemēro PD/LGD metodi

1. PD nosaka saskaņā ar riska darījumiem ar komercsabiedrībām paredzētajām metodēm.

Piemēro šādas minimālās PD:

a) 0,09 % biržā tirgotu kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, ja ieguldījums notiek ilgtermiņa attiecību ietvaros;

b) 0,09 % biržā netirgotu kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, ja ienākumi no ieguldījuma balstās uz regulārām un periodiskām naudas plūsmām, kuru avots nav kapitāla guvumi;

c) 0,40 % biržā tirgotu kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, ieskaitot pārējās īsās pozīcijas, kā noteikts 155. panta 2. punktā;

d) 1,25 % visiem pārējiem kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, ieskaitot pārējās īsās pozīcijas, kā noteikts 155. panta 2. punktā.

2. Regulētā tirgū netirgotu kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, kuru portfelis ir pietiekami diversificēts, var piemērot 65 % apmērā. Visiem pārējiem šāda veida riska darījumiem piemēro LGD 90 % apmērā.

▼B

3. Visiem riska darījumiem piemērotais M ir pieci gadi.

5. Iedaļa

Riska darījumu vērtība

166. pants

Riska darījumi ar komercsabiedrībām, iestādēm, centrālajām valdībām un centrālajām bankām un riska darījumi ar privātpersonām vai MVU

1. Ja nav norādīts citādi, riska darījumu vērtība bilancē iekļautiem riska darījumiem ir šādu darījumu uzskaites vērtība, neņemot vērā jebkādas veiktās kredītriska korekcijas.

Šis noteikums attiecas arī uz aktīviem, kas iegādāti par tādu cenu, kura atšķiras no parāda summas.

Nopirktajiem aktīviem starpību starp parāda summu un aktīva iegādes brīdī iestādes bilancē iegrāmatoto uzskaites vērtību pēc specifisko kredītriska korekciju piemērošanas norāda kā diskontu, ja parāda summa ir lielāka, un kā prēmiju, ja parāda summa ir mazāka.

2. Ja iestādes repo darījumiem vai vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem piemēro savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumu nosacījumus, tad riska darījuma vērtību aprēķina saskaņā ar 4. vai 6. nodaļas prasībām.

3. Riska darījumu vērtību aprēķināšanai aizdevumu un noguldījumu bilances posteņu savstarpējā ieskaita gadījumos iestādes izmanto 4. nodaļā noteiktās metodes.

4. Riska darījuma vērtība nomas līgumiem ir diskontēti minimālie nomas maksājumi. Minimālie nomas maksājumi ir maksājumi nomas līguma periodā, kuri tiek prasīti vai kurus var prasīt no nomnieka, un jebkāds iespējas darījums (t.i., iespējas darījums, kur var pamatoti uzskatīt, ka iespēja tiks izmantota). Ja no personas, kas nav nomnieks, var pieprasīt veikt maksājumu sakarā ar iznomātā aktīva atlikušo vērtību, un šī maksājuma saistība atbilst 201. panta nosacījumu kopumam par aizsardzības devēju atbilstību, kā arī prasībām par cita veida garantiju atzīšanu saskaņā ar 213. pantu, šo maksājuma saistību var ņemt vērā kā nefondēto kredītaizsardzību atbilstīgi 4. nodaļai.

5. Ikviena II pielikumā uzskaitītā līguma gadījumā riska darījuma vērtību nosaka, izmantojot 6. nodaļā izklāstītās metodes, un neņem vērā nekādas veiktās kredītriska korekcijas.

6. Nopirkto debitoru parādu riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina vajadzībām riska darījumu vērtība ir vērtība, kas noteikta saskaņā ar 1. punktu, mīnus pašu kapitāla prasības atgūstamās vērtības samazinājuma riskam pirms kredītriska mazināšanas.

▼B

7. Ja riska darījuma forma ir vērtspapīri vai preces, kas pārdotas, iesniegtas vai aizdotas saistībā ar repo darījumiem, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem, ilgstošo norēķinu darījumiem vai arī maržinālo aizdevumu darījumiem, riska darījuma vērtība ir vērtspapīru vai preču vērtība, kas noteikta saskaņā ar 24. pantu. Ja iestāde riska mazināšanai lieto 223. pantā noteikto finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi, tad riska darījumu vērtību palielina par šajā pantā noteikto attiecīgo vērtspapīru un preču cenu svārstīguma korekciju. Riska darījumu vērtību repo darījumiem, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem, ilgstošo norēķinu darījumiem un maržinālo aizdevumu darījumiem var noteikt vai nu saskaņā ar 6. nodaļu, vai 220. panta 2. punktu.

8. Turpmāk uzskaitīto posteņu riska darījuma vērtību aprēķina kā piešķirtu, bet vēl neizmantotu summu reizinātu ar korekcijas pakāpi. Riska darījumiem ar komercsabiedrībām, iestādēm, centrālajām valdībām un centrālajām bankām iestādes lieto šādas korekcijas pakāpes atbilstīgi 151. panta 8. punktam:

a) kredītlīnijām, kuras iestāde var jebkurā laikā anulēt bez nosacījumiem un bez otras puses iepriekšējas brīdināšanas vai kuras faktiski tiek automātiski anulētas parādnieka kredītspējas pasliktināšanās dēļ, piemēro 0 % korekcijas pakāpi; lai varētu piemērot 0 % korekcijas pakāpi, iestādes aktīvi uzrauga parādnieka finansiālo stāvokli, un to iekšējās kontroles sistēmas ļauj tām nekavējoties konstatēt parādnieka kredītkvalitātes pasliktināšanos; neizmantotās kredītlīnijas var uzskatīt par beznosacījumu kārtā anulējamām, ja noteikumi ļauj iestādei tās pilnībā anulēt tādā apmērā, kādu pieļauj tiesību akti patērētāju aizsardzības jomā un ar to saistītajās jomās;

b) īstermiņa kredītvēstulēm, kas saistītas ar preču apriti, gan izdevējiestādei, gan apstiprinātājiestādei piemēro 20 % korekcijas pakāpi;

c) neizmantotajiem piešķīrumiem atjaunojamo debitoru parādu pirkšanai, kurus iestāde var anulēt bez nosacījumiem vai faktiski automātiski anulēt jebkurā laikā un bez otras puses iepriekšējas brīdināšanas, piemēro 0 % korekcijas pakāpi; lai varētu piemērot 0 % korekcijas pakāpi, iestādes aktīvi uzrauga parādnieka finansiālo stāvokli, un to iekšējās kontroles sistēmas ļauj tām nekavējoties konstatēt parādnieka kredītkvalitātes pasliktināšanos;

▼C2

d) citām kredītlīnijām, parādzīmju emitēšanas garantijām (NIF) un atjaunojamām kredītu piešķiršanas garantijām (RUF) piemēro korekcijas pakāpi 75 % apmērā.

Iestādes, kas atbilst 6. sadaļā noteiktajām prasībām, lai varētu izmantot pašu aplēstās korekcijas pakāpes, var, saņemot kompetento iestāžu atļauju, lietot pašu aplēstās korekcijas pakāpes dažādiem a) līdz d) apakšpunktā minētajiem produktu veidiem.

▼B

9. Ja piešķīrums attiecas uz kāda cita piešķīruma pagarinājumu, tad izmanto zemāko no abām atsevišķajiem piešķīrumiem piemērojamajām korekcijas pakāpēm.

10. Visiem ārpusbilances posteņiem, izņemot tos, kas minēti 1. līdz 8. punktā, riska darījuma vērtība ir šāda procentuālā attiecība pret to vērtību:

a) 100 % postenim ar augstu riska līmeni;

b) 50 % postenim ar vidēju riska līmeni;

c) 20 % postenim ar vidēju/zemu riska līmeni;

d) 0 % postenim ar zemu riska līmeni.

Šā punkta vajadzībām ārpusbilances posteņiem piešķir riska kategorijas saskaņā ar I pielikumu.

167. pants

Kapitāla vērtspapīru riska darījumi

1. Riska darījuma vērtība kapitāla vērtspapīru riska darījumiem ir uzskaites vērtība, kas atliek pēc specifiskās kredītriska korekcijas piemērošanas.

2. Riska darījuma vērtība ārpusbilances kapitāla vērtspapīru riska darījumiem ir nominālvērtība pēc nominālvērtības samazināšanas ar specifiskajām kredītriska korekcijām šim riska darījumam.

168. pants

Citi aktīvi, kas nav kredītsaistības

Riska darījuma vērtība citiem aktīviem, kas nav kredītsaistības, ir uzskaites vērtība, kura atliek pēc specifiskās kredītriska korekcijas piemērošanas.

6. Iedaļa

Prasības IRB pieejas izmantošanai

1. apakšiedaļa

Reitingu sistēmas

169. pants

Vispārējie principi

1. Ja iestāde izmanto vairākas reitingu sistēmas, pamatojumu, kuram parādniekam vai darījumam tiks piemērota kura reitingu sistēma, dokumentē un piemēro tādā veidā, kas pienācīgi atspoguļo riska līmeni.

2. Reitingu piešķiršanas kritērijus un procesus periodiski pārskata, lai noteiktu, vai tie joprojām atbilst pašreizējam portfelim un ārējiem nosacījumiem.

▼B

3. Ja iestāde izmanto atsevišķu parādnieku vai riska darījumu riska parametru tiešas aplēses, tās var uzskatīt par aplēsēm, kas piešķirtas secīgā reitingu skalā sarindotām kategorijām.

170. pants

Reitingu sistēmu struktūra

1. Reitingu sistēmu struktūra riska darījumiem ar komercsabiedrībām, iestādēm, centrālajām valdībām un centrālajām bankām atbilst šādām prasībām:

a) reitingu sistēmā ņem vērā parādnieka un darījuma risku raksturojošos rādītājus;

b) reitingu sistēmā tiek izveidota parādnieku reitingu skala, kurā atspoguļo vienīgi parādnieku saistību neizpildes risku skaitliskā izteiksmē; parādnieku reitingu skalā paredz vismaz septiņas kategorijas parādniekiem, kuri izpilda savas saistības, un vienu – parādniekiem, kuri nepilda saistības;

c) iestāde dokumentē attiecības starp parādnieku kategorijām pēc tā, kāds ir saistību neizpildes riska līmenis katrai kategorijai, un kritērijiem, kurus izmanto, lai atšķirtu minēto saistību neizpildes riska līmeni;

d) iestādes, kuru portfeļi koncentrēti kādā noteiktā tirgus segmentā un saistību neizpildes riska diapazonā, izveido pietiekami daudz parādnieku kategoriju šajā diapazonā, lai novērstu parādnieku nevajadzīgu koncentrāciju kādā noteiktā kategorijā; būtisku koncentrāciju kādā vienā kategorijā pamato ar pārliecinošiem empīriskiem pierādījumiem, ka parādnieku kategorija aptver pietiekami šauru PD intervālu un ka visu šajā kategorijā iekļauto parādnieku saistību neizpildes risks ietilpst minētajā intervālā;

e) lai kompetentā iestāde varētu atļaut iestādei izmantot pašas noteiktās LGD aplēses pašu kapitāla prasības aprēķinam, reitingu sistēmā iekļauj atsevišķo darījumu reitingu skalu, kas atspoguļo vienīgi ar LGD saistītos darījumu raksturojošos rādītājus; darījuma kategorijas definīcija ietver sevī gan to, kā riska darījumus iedala kategorijā, gan kritērijus, kurus lieto, lai noteiktu riska līmeni katrai kategorijai;

f) būtisku koncentrāciju kādā vienā darījuma kategorijā pamato ar pārliecinošiem empīriskiem pierādījumiem tam, ka darījumu kategorija aptver pietiekami šauru LGD intervālu un ka visu šajā kategorijā iekļauto riska darījumu risks ietilpst minētajā intervālā.

2. Iestādes, kas izmanto 153. panta 5. punktā noteiktās metodes riska pakāpju noteikšanai specializētās kreditēšanas riska darījumiem, ir atbrīvotas no prasības par parādnieku reitingu skalu, kurā atspoguļotu vienīgi parādnieka saistību neizpildes risku skaitliskā izteiksmē šiem riska darījumiem; šīs iestādes šādiem riska darījumiem paredz vismaz četras kategorijas saistības pildošajiem parādniekiem un vismaz vienu kategoriju parādniekiem, kas nepilda saistības.

▼B

3. Reitingu sistēmas struktūra riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU atbilst šādām prasībām:

a) reitingu sistēmas atspoguļo gan parādnieku risku, gan darījumu risku un aptver visus attiecīgos parādniekus un darījumus raksturojošos rādītājus;

b) riska diferencēšanas pakāpe nodrošina to, lai riska darījumu skaits kādā noteiktā kategorijā vai portfelī būtu pietiekams, lai varētu skaidri skaitliskā izteiksmē noteikt un validēt zaudējumus raksturojošos rādītājus kategorijas vai portfeļa līmenī; riska darījumu un parādnieku sadalījums kategorijās vai portfeļos tiek veikts tādā veidā, lai novērstu to pārmērīgu koncentrāciju;

c) process, kurā riska darījumus iedala kategorijās vai portfeļos, nodrošina pamatotu risku diferenciāciju un pietiekami viendabīgu riska darījumu grupēšanu vienā kategorijā un ļauj rūpīgi un konsekventi aplēst zaudējumus raksturojošos rādītājus kategorijas vai portfeļa līmenī; attiecībā uz nopirktajiem debitoru parādiem grupēšana atspoguļo pārdevēja kredītu piešķiršanas praksi un tā klientu daudzveidību.

4. Iestādes, sadalot riska darījumus kategorijās vai portfeļos, ņem vērā šādus risku raksturojošos rādītājus:

a) parādnieka risku raksturojošos rādītājus;

b) darījuma risku raksturojošos rādītājus, tostarp produktu vai nodrošinājumu veidus; iestādes skaidri nosaka gadījumus, kad viens un tas pats nodrošinājums attiecas uz vairākiem riska darījumiem;

c) kavējumus, ja vien iestāde nepierāda tās kompetentajai iestādei, ka šim riska darījumam kavējums nav būtisks risku nosakošais faktors.

171. pants

Iedalīšana kategorijās vai portfeļos

1. Iestādei ir izstrādātas īpašas definīcijas, procesi un kritēriji, lai riska darījumus iedalītu reitingu sistēmas kategorijās vai portfeļos, kas atbilst šādām prasībām:

a) kategoriju un portfeļu definīcijas un kritēriji ir noteikti pietiekami detalizēti, lai tie, kam uzdots veikt reitingu piešķiršanu, varētu parādniekus vai darījumus ar līdzīgu risku konsekventi iedalīt vienā un tajā pašā kategorijā vai portfelī; šo konsekvenci ievēro darbības veidos, struktūrvienībās un ģeogrāfiskā ziņā;

b) reitinga noteikšanas procesa dokumentēšana ļauj trešām personām izprast riska darījumu iedalīšanu kategorijās vai portfeļos, veikt atkārtotu iedalīšanu kategorijās un portfeļos un novērtēt, vai šī iedalījums kategorijās vai portfeļos ir atbilstošs;

▼B

c) šie kritēriji arī atbilst iestādes iekšējiem aizdevumu standartiem un tās politikai attiecībā uz grūtībās nonākušiem parādniekiem un problemātiskiem darījumu veidiem.

2. Iestāde, iedalot parādniekus un darījumus kategorijās vai portfeļos, ņem vērā visu attiecīgo informāciju. Šāda informācija ir aktuāla un ļauj iestādei prognozēt turpmāko riska darījuma gaitu. Jo mazāk informācijas ir kādai iestādei, jo piesardzīgāk tai jāveic riska darījumu iedalīšana parādnieku un darījumu kategorijās vai portfeļos. Ja kāda iestāde izmanto ārējo reitingu kā galveno faktoru, nosakot iedalījumu pēc iekšējā reitinga, tad iestāde nodrošina, ka tiek ņemta vērā pārējā attiecīgā informācija.

172. pants

Riska darījumu iedalīšana

1. Riska darījumiem ar komercsabiedrībām, iestādēm, centrālajām valdībām un centrālajām bankām un kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, attiecībā uz kuriem iestādes izmanto 155. panta 3. punktā izklāstīto PD/LGD pieeju, riska darījumu iedalīšanu veic saskaņā ar šādiem kritērijiem:

a) kredīta piešķiršanas procesā katru parādnieku iedala kādā no parādnieku kategorijām;

b) attiecībā uz riska darījumiem, par kuriem iestāde saskaņā ar 143. pantu ir saņēmusi kompetentās iestādes atļauju izmantot pašas aplēses attiecībā uz LGD un korekcijas pakāpēm, kredīta piešķiršanas procesā katru riska darījumu iedala arī darījumu kategorijā;

c) iestādes, kas izmanto 153. panta 5. punktā aprakstītās metodes, lai piešķirtu riska pakāpes specializētās kreditēšanas riska darījumiem, katru no šiem riska darījumiem iedala atbilstošajā kategorijā saskaņā ar 170. panta 2. punkta noteikumiem;

d) katru juridisko personu, ar kuru iestādei ir riska darījumi, novērtē atsevišķi; iestādei ir atbilstošas politikas attiecībā uz individuāliem klientiem parādniekiem un savstarpēji saistīto klientu grupām;

e) atsevišķus riska darījumus ar vienu un to pašu parādnieku iedala vienā un tajā pašā parādnieku kategorijā, neraugoties uz katra atsevišķā darījuma īpašību jebkādām atšķirībām; tomēr izņēmumi, kad viena un tā paša parādnieka atsevišķus riska darījumus atļauj grupēt vairākās kategorijās, ir šādi:

   i) valsts pārveduma risks, kurš ir atkarīgs no tā, vai riska darījumus izsaka vietējā vai ārvalstu valūtā;

   ii) ar riska darījumu saistītajām garantijām piemērotā procedūra var izpausties kā korekcija iedalījumam parādnieka kategorijā;

▼B

iii) normatīvie akti attiecībā uz patērētāju aizsardzību, banku noslēpuma saglabāšanu vai citus aspektus reglamentējoši normatīvie akti aizliedz apmaiņu ar klientu datiem.

2. Attiecībā uz riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU katru riska darījumu kredīta apstiprināšanas procesā iedala kādā no kategorijām vai portfeļiem.

3. Attiecībā uz iedalījumu kategorijās un portfeļos iestādes dokumentāri nosaka situācijas, kurās subjektīvais vērtējums var būt nozīmīgāks par iedalījuma procesā ievadītajiem datiem vai to apstrādes rezultātiem, un personālu, kas atbildīgs par šādu atkāpju apstiprināšanu. Iestādes dokumentē šādas atkāpes un par tām atbildīgos darbiniekus. Iestādes analizē to riska darījumu rezultātus, kuru iedalīšana veikta, atkāpjoties no noteiktās kārtības. Šī analīze ietver rezultātu novērtējumu tiem riska darījumiem, kuru reitingu, atkāpjoties no parastās kārtības, mainījusi konkrēta persona, sniedzot pārskatus par visiem atbildīgajiem darbiniekiem.

173. pants

Iedalīšanas procesa integritāte

1. Riska darījumu ar komercsabiedrībām, iestādēm, centrālajām valdībām un centrālajām bankām un kapitāla vērtspapīru riska darījumu, kuriem iestāde piemēro 155. panta 3. punktā izklāstīto PD/LGD pieeju, iedalīšanas process atbilst šādām integritātes prasībām:

a) iedalījumus un to periodisku pārskatīšanu veic vai apstiprina tāda neatkarīga persona, kas negūst tiešu labumu no lēmumiem par kredīta piešķiršanu;

b) iestādes vismaz reizi gadā pārskata iedalījumus un pielāgo iedalījumu, ja pārskatīšanas rezultāti norāda uz to, ka līdzšinējo iedalījumu turpmāk nevar piemērot; augsta riska parādniekiem un problemātiskiem riska darījumiem pārskatīšanu veic biežāk; ja iestādēm kļūst pieejama būtiska informācija par parādnieku vai riska darījumu, tās veic jaunu iedalīšanu;

c) iestādei ir efektīvs process attiecīgās informācijas iegūšanai un atjaunināšanai par tām parādnieka iezīmēm, kas ietekmē PD, un par tām darījuma iezīmēm, kas ietekmē LGD vai korekcijas pakāpes.

2. Riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU iestāde vismaz reizi gadā pārskata parādniekiem un darījumiem piešķirtos iedalījumus un tos pielāgo, ja pārskatīšanas rezultāti norāda uz to, ka līdzšinējo iedalījumu turpmāk nevar piemērot, vai pārskata attiecīgi katra riska portfeļa zaudējumu rādītājus un kavējumu statusu. Iestāde arī vismaz reizi gadā, izmantojot reprezentatīvu izlasi, pārskata atsevišķu riska darījumu statusu katrā portfelī, lai pārliecinātos, ka riska darījumus joprojām iedala pareizajā portfelī un pielāgo iedalījumu, ja pārskatīšanas rezultāti norāda uz to, ka līdzšinējo iedalījumu turpmāk nevar piemērot.

▼B

3. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus kompetento iestāžu metodoloģijām, ar ko izvērtē iedalīšanas procesa integritāti un regulāru un neatkarīgu risku novērtēšanu.

EBI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai līdz 2014. gada 31. decembrim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

174. pants

Modeļu izmantošana

Ja iestāde riska darījumu iedalīšanai parādnieku vai darījumu kategorijās vai portfeļos izmanto statistiskos modeļus un citas automatizētas metodes, tad ir jābūt izpildītām šādām prasībām:

a) izmantojot modeli, iespējams iegūt ticamas prognozes un tā lietošanas rezultātā netiek sagrozītas kapitāla prasības; ievades mainīgie lielumi veido saprātīgu un efektīvu pamatojumu modelēšanas rezultātā iegūtajām prognozēm; modelis nesatur būtiskas neobjektivitātes;

b) iestādei ir izveidots modeļu datu ievades pārbaudes process, kas ietver datu precizitātes, pilnības un atbilstības novērtējumu;

c) dati, ko izmanto modeļa veidošanā, ir reprezentatīvi attiecībā uz iestādes faktisko parādnieku vai riska darījumu kopu;

d) iestādei ir regulārs modeļu validācijas cikls, kas ietver modeļu darbības un stabilitātes uzraudzību, modeļu specifikācijas pārskatīšanu un modeļu gūto rezultātu salīdzināšanu ar faktiskajiem rezultātiem;

e) iestāde papildina statistisko modeli ar subjektīvu spriedumu un darbinieku veiktu pārraudzību, lai pārskatītu uz modeļiem balstītos iedalījumus un nodrošinātu modeļu pienācīgu piemērošanu. Pārskatīšanas procedūru mērķis ir atklāt un ierobežot kļūdas, kas saistītas ar modeļa nepilnībām. Subjektīvajā spriedumā ņem vērā visu attiecīgo informāciju, kas nav tikusi ievērota modelī. Iestāde dokumentāri nosaka to, kā apvienot subjektīvā sprieduma un modeļa rezultātus.

175. pants

Reitingu sistēmu dokumentācija

1. Iestādes dokumentē savu reitingu sistēmu uzbūvi un darbību. Dokumentācijā apliecina atbilstību šajā daļā noteiktajām prasībām un apraksta jautājumus, kas ietver portfeļu diferencēšanu, reitingu kritērijus, to personu atbildību, kuras novērtē parādniekus un riska darījumus, iedalījuma pārskatīšanas biežumu un reitinga piešķiršanas procesa administratīvo pārraudzību.

▼B

2. Iestāde dokumentāri nosaka loģisko pamatojumu un analīzes metodes, uz kurām balstās reitinga kritēriju izvēle. Iestāde dokumentē visas lielākās izmaiņas riska reitinga piešķiršanas procesā, un šāda dokumentēšana palīdz konstatēt izmaiņas, kas veiktas riska reitinga piešķiršanas procesā pēc pēdējās pārskatīšanas, ko veikušas kompetentās iestādes. Iestāde dokumentē arī reitingu piešķiršanas organizāciju, kurā ietilpst arī pašu reitingu piešķiršanas process un iekšējās kontroles sistēmas struktūra.

3. Iestādes dokumentē specifiskās iekšēji lietotās saistību nepildīšanas un zaudējumu definīcijas un nodrošina to atbilstību šajā regulā iekļautajām definīcijām.

4. Ja iestāde reitinga piešķiršanas procesā izmanto statistiskos modeļus, tad iestāde dokumentē to metodoloģijas. Šie materiāli:

a) detalizēti izklāsta teoriju, pieņēmumus un matemātisko un empīrisko pamatu aplēšu attiecināšanai uz kategorijām, atsevišķiem parādniekiem, riska darījumiem vai portfeļiem un datu avotu (avotiem), ko izmanto modeļa aplēsēm;

b) nosaka stingru statistisko procesu (arī ārpuskārtas un ārpusizlases darbības pārbaudes) modeļa validācijai;

c) norāda apstākļus, kuros modelis darbojas neefektīvi.

5. Ja iestāde ir ieguvusi reitingu sistēmu vai modeli, kuru izmanto reitingu sistēmā, no trešās personas pārdevēja un šis pārdevējs atsaka vai ierobežo iestādes piekļuvi informācijai, kas nepieciešama šīs reitingu sistēmas vai modeļa metodoloģijai, vai pamatinformācijai, kuru izmanto, lai izstrādātu šo metodoloģiju vai modeli, pamatojoties uz to, ka šī informācija ir tā īpašumā, iestādei ir jāpierāda kompetentajai iestādei, ka ir ievērotas šā panta prasības.

176. pants

Datu uzturēšana

1. Iestādes vāc un uzglabā datus par saviem iekšējo reitingu aspektiem, kā ir noteikts astotajā daļā.

2. Par riska darījumiem ar komercsabiedrībām, iestādēm, centrālajām valdībām un centrālajām bankām un kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, kuriem iestādes piemēro 155. panta 3. punktā izklāstīto PD/LGD pieeju, iestādes vāc un uzglabā šādus datus:

a) pilnīgu reitingu vēsturi attiecībā uz parādniekiem un atzītiem garantijas devējiem;

b) datumus, kuros veikta reitingu piešķiršana;

▼B

c) pamatdatus un metodoloģiju, ko izmanto reitingu noteikšanai;

d) par reitingu piešķiršanu atbildīgo personu datus;

e) informāciju par parādnieku identitāti un riska darījumiem, kuros netika pildītas saistības;

f) šādu saistību nepildīšanas datumu un apstākļus;

g) datus par PD un realizētajiem saistību nepildīšanas rādītājiem saistībā ar reitingu kategorijām un reitingu migrāciju.

3. Iestādes, kas neizmanto pašu aplēses attiecībā uz LGD un korekcijas pakāpēm, vāc un uzglabā datus par salīdzinājumu starp realizētajiem LGD un vērtībām, kas noteiktas 161. panta 1. punktā, kā arī starp realizētajām korekcijas pakāpēm un vērtībām, kas noteiktas 166. panta 8. punktā.

4. Iestādes, kas izmanto pašu aplēses attiecībā uz LGD vai korekcijas pakāpēm, vāc un uzglabā šādus datus:

a) pilnīgu datu vēsturi par darījumu reitingiem un LGD un korekcijas pakāpju aplēsēm saistībā ar katru reitinga skalu;

b) datumus, kuros veikta reitingu piešķiršana un aplēses;

c) pamatdatus un metodoloģiju, ko izmanto, lai iegūtu darījumu reitingus un LGD un korekcijas pakāpju aplēses;

d) informāciju par personu, kas piešķīrusi darījuma reitingu, un personu, kas veikusi LGD un korekcijas pakāpes aplēses;

e) datus par aplēstajiem un realizētajiem LGD un aplēstajām un realizētajām korekcijas pakāpēm saistībā ar katru riska darījumu, kurā netiek pildītas saistības;

f) datus par riska darījuma LGD pirms un pēc garantijas vai kredītu atvasinātā instrumenta ietekmes novērtēšanas, tām iestādēm, kas atspoguļo garantiju vai kredītu atvasināto instrumentu kredītriska mazināšanas efektu ar LGD;

g) datus par zaudējumu komponentiem katram riska darījumam, kurā netiek pildītas saistības.

▼B

5. Par riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU iestādes vāc un uzglabā šādus datus:

a) datus, ko izmanto riska darījumu iedalīšanas kategorijās vai portfeļos procesā;

b) datus par aplēstajiem PD, aplēstajiem LGD un aplēstajām korekcijas pakāpēm saistībā ar riska darījumu kategorijām vai portfeļiem;

c) informāciju par parādnieku identitāti un riska darījumiem, kuros netika pildītas saistības;

d) attiecībā uz riska darījumiem, kuros netiek pildītas saistības, – datus par kategorijām vai portfeļiem, kur tika iedalīts riska darījums gada laikā pirms saistību neizpildes, un par faktiskajiem rezultātiem attiecībā uz LGD un korekcijas pakāpi;

e) datus par zaudējumu līmeni atbilstīgiem atjaunojamiem riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU.

177. pants

Kapitāla pietiekamības noteikšanā izmantotie spriedzes testi

1. Iestādei ir pienācīgi spriedzes testēšanas procesi, ko izmanto kapitāla pietiekamības novērtēšanā. Spriedzes testēšana ietver tādu iespējamo notikumu vai paredzamo izmaiņu ekonomiskajos nosacījumos identificēšanu, kuri varētu nelabvēlīgi ietekmēt iestādes kredītriska darījumus, un iestādes spējas pārvarēt šādas izmaiņas novērtēšanu.

2. Iestāde regulāri veic kredītriska spriedzes testus, lai izvērtētu dažādu īpašu nosacījumu ietekmi uz tās kopējām kapitāla prasībām attiecībā uz kredītrisku. Testu izvēlas iestāde, un šo izvēli var pārskatīt uzraudzības iestāde. Izraudzītais tests ir nozīmīgs, un tajā ņem vērā smagas, bet ticamas ekonomiskās lejupslīdes scenāriju ietekmi. Iestāde spriedzes testa scenāriju ietvaros izvērtē savu reitingu migrāciju. Portfeļi, kam veikti spriedzes testi, satur lielāko daļu no iestādes kopējiem riska darījumiem.

3. Iestādes, kas izmanto 153. panta 3. punktā noteikto procedūru, izstrādājot savu spriedzes testu sistēmu, ņem vērā arī aizsardzības devēju kredītkvalitātes pasliktināšanās ietekmi, īpaši tādu aizsardzības devēju ietekmi, kuri neatbilst atbilstības kritērijiem.

2. apakšiedaļa

Riska kvantitatīvā noteikšana

178. pants

Parādnieka saistību neizpilde

1. Uzskata, ka konkrētā parādnieka saistību neizpilde ir notikusi, ja ir noticis viens vai abi no šiem notikumiem:

▼B

a) iestāde uzskata, ka parādnieks nespēs pilnā apmērā apmaksāt savas kredītsaistības pret iestādi, tās mātesuzņēmumu vai jebkuriem mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem, ja iestāde neveiks palīgpasākumus, piemēram, nodrošinājuma realizāciju;

b) parādniekam ir vairāk nekā 90 dienu kavējums attiecībā uz jebkādām būtiskām kredītsaistībām pret iestādi, tās mātesuzņēmumu vai jebkuriem mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem. Kompetentās iestādes var aizstāt 90 dienas ar 180 dienām ►C2 riska darījumiem, kas nodrošināti ar mājokļa īpašumu vai MVU komerciālo nekustamo īpašumu, ◄ riska darījumu ar privātpersonām un MVU kategorijā, kā arī riska darījumiem ar publiskā sektora struktūrām. 180 dienas nepiemēro attiecībā uz 127. pantu.

Attiecībā uz riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU iestādes pirmās daļas a) un b) apakšpunktā sniegto saistību neizpildes definīciju var piemērot drīzāk atsevišķām kredītiespējām, nevis visām aizņēmēja saistībām.

2. Panta 1. punkta b) apakšpunkta vajadzībām piemēro šādus apsvērumus:

a) konta pārtēriņa kredītiem kavējuma dienas sāk skaitīt, tiklīdz parādnieks ir pārkāpis paziņoto limitu, viņam paziņo limitu, kas ir mazāks nekā neatmaksātais parāda atlikums vai arī viņš ir izņēmis kredītu bez apstiprinājuma, un izņemtā summa ir būtiska;

b) punkta a) apakšpunkta vajadzībām paziņotajā limitā ir iekļauts jebkurš kredītlimits, kuru ir noteikusi iestāde un par kuru iestāde parādnieku ir informējusi;

c) kavējuma dienas kredītkartēm sāk skaitīt no dienas, kad jāveic minimālais maksājums;

d) kavētu kredītsaistību būtiskumu vērtē attiecībā pret kompetento iestāžu noteikto robežvērtību. Šī robežvērtība atspoguļo riska līmeni, kuru kompetentā iestāde uzskata par saprātīgu;

e) iestādēm ir dokumentēta politika attiecībā uz kavējuma dienu uzskaiti, it īpaši saistībā ar darījumu pārstrukturēšanu un pagarinājumu piešķiršanu, grozījumiem vai maksājumu atlikšanu, atjaunošanu un esošo kontu savstarpējo ieskaitu. Šo politiku piemēro konsekventi laika gaitā, un tā ir atbilstīga iestādes iekšējo riska pārvaldības un lēmumu pieņemšanas procesiem.

3. Pirmā punkta a) apakšpunkta vajadzībām par nespēju samaksāt parādu uzskatāmas šādas pazīmes:

a) iestāde piešķir kredītsaistībām ienākumus nenesoša darījuma statusu;

b) iestāde atzīst specifisku kredītriska korekciju, jo tiek uzskatīts, ka ir būtiski pasliktinājusies kredītkvalitāte pēc tam, kad iestāde ir uzņēmusies riska darījumu;

▼B

c) iestāde pārdod kredītsaistības ar ievērojamiem ar kredītu saistītiem ekonomiskiem zaudējumiem;

d) iestāde piekrīt finansiālu grūtību izraisītai kredītsaistību pārstrukturēšanai, ja tās rezultātā tiktu samazinātas finansiālās saistības, ko panāk ar daļēju atsacīšanos no pamatsummas, procentu maksājumiem vai, attiecīgā gadījumā, apkalpošanas maksas, vai to atlikšanu; kapitāla vērtspapīru gadījumā, kas tiek vērtēti, pielietojot PD/LGD pieeju, notiek pašu kapitāla pārstrukturēšana finansiālu grūtību situācijā.

e) iestāde ir pieprasījusi atzīt parādnieka bankrotu vai izdot līdzīgu rīkojumu attiecībā uz parādnieka kredītsaistībām pret iestādi, tās mātesuzņēmumu vai jebkuriem mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem;

f) parādnieks ir pieprasījis atzīt tā bankrotu, vai tam ir noteikta bankrota procedūra vai līdzīga aizsardzība, kuras rezultātā var netikt atmaksāts parāds iestādei, tās mātesuzņēmumam vai jebkuriem mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem vai šī atmaksa var aizkavēties.

4. Iestāde, kas izmanto ārējos datus, kuri neatbilst 1. punktā noteiktajai saistību neizpildes definīcijai, veic pienācīgas korekcijas, lai būtiskos aspektos panāktu atbilstību saistību neizpildes definīcijai.

5. Ja iestāde uzskata, ka uz riska darījumu, kam agrāk bijusi saistību neizpilde, vairs nav attiecināms neviens no saistību neizpildes kritērijiem, iestāde piešķir reitingu parādniekam vai darījumam tāpat kā to piešķirtu riska darījumam, kuram nav iestājies saistību neizpildes gadījums. Ja vēlāk tiek iedarbināts saistību neizpildes definīcijas piemērošanas mehānisms, tad uzskata, ka ir iestājies cits saistību neizpildes gadījums.

6. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu nosacījumus, ar kādiem kompetentā iestāde nosaka 2. punkta d) apakšpunktā minēto robežvērtību.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

7. EBI izdod pamatnostādnes par šā panta piemērošanu. Šīs pamatnostādnes pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu.

179. pants

Vispārējās prasības attiecībā uz aplēsēm

1. Nosakot skaitliskos riska parametrus, kas jāsaista ar reitinga kategorijām vai portfeļiem, iestādes piemēro šādas prasības:

▼B

a) iestādes pašas aplēses attiecībā uz riska parametriem – PD, LGD, korekcijas pakāpi un EL – satur visus svarīgos datus, informāciju un metodes; veicot aplēses, izmanto gan senāku pieredzi, gan empīriskos pierādījumus, un tās netiek balstītas vienīgi uz vērtējošiem pieņēmumiem; aplēses ir ticamas un intuitīvas, un tās balstās uz attiecīgo riska parametru būtiskiem noteikšanas faktoriem; jo mazāk datu ir kādai iestādei, jo piesardzīgāk tā veic aplēses;

b) iestāde spēj iedalīt savu zaudējumu pieredzi – saistību neizpildes biežumu, LGD, korekcijas pakāpi vai zaudējumus, ja izmanto EL aplēses –, izmantojot tādus faktorus, kurus tā uzskata par attiecīgo riska parametru noteikšanas faktoriem; iestādes aplēses ir reprezentatīvas ilgstošam laikposmam.

c) ņem vērā visas kreditēšanas prakses vai piedziņas procesa izmaiņas 180. panta 1. punkta h) apakšpunktā un 2. punkta e) apakšpunktā, 181. panta 1. punkta j) apakšpunktā un 2. punktā un 182. panta 2. un 3. punktā minētajos novērošanas periodos; iestādes aplēses atspoguļo tehnisko sasniegumu izmantošanu, jaunus datus un citu informāciju, kad tā kļūst pieejama; savas aplēses iestāde pārskata tad, kad atklājas jauna informācija, bet ne retāk kā reizi gadā;

d) riska darījumu kopa, kas lietota aplēses noteikšanai izmantotajos datos, aizdošanas standarti, kurus izmanto datu ieguvē, un citi attiecīgie rādītāji ir salīdzināmi ar tiem, kas piemīt iestādes riska darījumiem un standartiem; datiem jābalstās uz tādiem ekonomiskiem vai tirgus nosacījumiem, kas atbilst esošajiem vai paredzamajiem nosacījumiem; datu izlasē ir pietiekams riska darījumu skaits, un datu laikposms, ko izmanto kvantitatīvajai noteikšanai, ir pietiekams, lai iestāde varētu būt pārliecināta par savu aplēšu precizitāti un ticamību;

e) attiecībā uz nopirktajiem debitoru parādiem aplēsēs atspoguļo visu attiecīgo informāciju, kas pieejama iestādei pircējai par nopirkto debitoru parādu kvalitāti, tostarp līdzīgu portfeļu datus, ko nodrošina pārdevējs, iestāde pircēja vai citi ārējie avoti; iestāde pircēja izvērtē attiecīgo pārdevēja sniegto datu atbilstību iestādes prasībām;

f) iestāde veic aplēses ar piesardzības rezervi, kuras lielumu nosaka aplēšu kļūdu paredzamais diapazons; ja tiek uzskatīts, ka metodes un dati nav pietiekami apmierinoši un aplēšu kļūdu paredzamais diapazons ir lielāks, arī piesardzības rezerve ir lielāka.

Ja iestādes riska pakāpju aprēķinam un iekšējām vajadzībām izmanto atšķirīgas aplēses, to nosaka dokumentāri un tam jābūt pamatotam. Ja iestādes savām kompetentajām iestādēm var pierādīt, ka datiem, kas savākti pirms 2007. gada 1. janvāra, ir veiktas vajadzīgās korekcijas, lai panāktu, ka tie būtiskajos aspektos atbilst 178. pantā noteiktajai saistību nepildīšanas definīcijai vai ar zaudējumiem, tad kompetentās iestādes var atļaut iestādei zināmu elastīgumu, piemērojot datiem prasītos standartus.

▼B

2. Ja iestāde izmanto datus, kas ir savākti kopā ar citām iestādēm, tai ir jāizpilda šādas prasības:

a) citu iestāžu, ar kurām kopīgi vāc datus, reitingu sistēmas un kritēriji ir līdzīgi tiem, kas ir iestādei;

b) kopīgi savāktie dati ir reprezentatīvi attiecībā uz portfeli, kuram tos izmanto;

c) iestāde visu laiku konsekventi izmanto kopīgos datus, veicot aplēses;

d) iestāde joprojām ir atbildīga par savu reitingu sistēmu integritāti;

e) iestāde pietiekami labi izprot savas reitingu sistēmas, tostarp spēju efektīvi uzraudzīt un revidēt reitingu procesu.

180. pants

Īpašas prasības attiecībā uz PD aplēsēm

1. Kvantitatīvi nosakot riska parametrus, kas saistāmi ar reitingu kategorijām vai portfeļiem, riska darījumiem ar komercsabiedrībām, iestādēm, centrālajām valdībām un centrālajām bankām un kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, kuriem iestādes pielieto 155. panta 3. punktā izklāstīto PD/LGD pieeju, iestāde piemēro šādas īpašās prasības:

a) iestādes aplēš PD parādnieku kategorijām, ņemot vērā ilga laikposma vidējos viena gada saistību neizpildes rādītājus; PD aplēses parādniekiem ar ļoti augstu riska darījumu attiecību pret pašu kapitālu vai parādniekiem, kuru aktīvi lielākoties ir tirgotie aktīvi, atspoguļo pamatā esošo aktīvu rādītājus, pamatojoties uz svārstībām spriedzes periodos;

b) attiecībā uz nopirktajiem debitoru komercsabiedrību parādiem iestāde var aplēst EL parādnieku kategorijām, pamatojoties uz ilga laikposma vidējiem realizētajiem viena gada saistību neizpildes rādītājiem;

c) ja iestāde ilgā laikposmā vidējās PD un LGD aplēses nopirktajiem debitoru komercsabiedrību parādiem iegūst no EL aplēsēm un atbilstošajām PD vai LGD aplēsēm, kopējo zaudējumu aplēšanas process atbilst šajā daļā noteiktajiem vispārējiem PD un LGD aplēšu standartiem un rezultāts atbilst 181. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktajai LGD koncepcijai;

d) iestādes izmanto PD aplēšu metodes tikai kopā ar analīzi; iestādes atzīst subjektīvā vērtējuma nozīmi, kombinējot dažādu metožu rezultātus un izdarot korekcijas saistībā ar metožu un informācijas ierobežojumiem;

▼B

e) ciktāl iestāde izmanto iekšējos datus par saistību neizpildes gadījumiem, lai aplēstu PD, aplēsēs atspoguļo kredītu piešķiršanas standartus un jebkādas atšķirības starp to reitingu sistēmu, no kuras iegūti dati, un esošo reitingu sistēmu; ja ir mainījušies kredītu piešķiršanas standarti vai reitingu sistēmas, iestāde veic PD aplēses ar lielāku piesardzības rezervi;

f) ciktāl iestāde savas iekšējās kategorijas saista ar vai attiecina uz skalu, ko izmanto ĀKNI vai līdzīgas organizācijas, un tad ārējās organizācijas kategoriju saistību neizpildes rādītāju saista ar iestādes kategorijām, šāda attiecināšana balstās uz iekšējo reitingu kritēriju salīdzināšanu ar tiem kritērijiem, ko izmanto ārējā organizācija, un uz iekšējo un ārējo reitingu salīdzināšanu visiem kopējiem parādniekiem; neobjektivitāte un nekonsekvence saskaņošanas pieejā vai pamatinformācijā nav pieļaujama; ārējo organizāciju kritēriji, kas ir pamatā datiem, kurus izmanto kvantitatīvajā noteikšanā, ir vērsti vienīgi uz saistību neizpildes risku un neatspoguļo darījuma iezīmes; iestādes analīze ietver izmantoto saistību neizpildes definīciju salīdzināšanu, ņemot vērā 178. panta prasības; iestāde dokumentāri nosaka attiecināšanas pamatu;

g) ciktāl iestāde izmanto statistiskos saistību neizpildes prognozes modeļus, tā drīkst aplēst PD kā atsevišķo parādnieku saistību nepildīšanas varbūtības vidējo aritmētisko kādā konkrētā kategorijā; šim nolūkam iestāde izmanto saistību nepildīšanas varbūtības modeļus atbilstoši 174. pantā noteiktajiem standartiem;

h) neatkarīgi no tā, vai iestāde PD aplēsēm izmanto ārējos, iekšējos vai kopīgos datu avotus vai visu triju veidu kombināciju, izmantotā vēsturiskās novērošanas perioda ilgums vismaz vienam avotam ir ne mazāk kā pieci gadi. Ja pieejamais novērošanas periods jebkuram avotam ietver ilgāku periodu un šie dati ir svarīgi, izmanto ilgāko periodu. Tas pats attiecas arī uz PD/LGD pieeju kapitāla vērtspapīriem. Saņemot kompetento iestāžu atļauju, iestādes, kuras nav saskaņā ar 143. pantu saņēmušas kompetentās iestādes atļauju izmantot pašu aplēses attiecībā uz LGD un korekcijas pakāpēm, drīkst izmantot, īstenojot IRB pieeju, svarīgos datus par divu gadu periodu. Aptveramā perioda ilgumu katru gadu pakāpeniski palielina par vienu gadu, līdz svarīgie dati aptver piecu gadu periodu.

2. Riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU ir piemērojamas šādas prasības:

a) iestādes aplēš PD parādnieku kategorijām vai portfeļiem, ņemot vērā ilga laikposma vidējos viena gada saistību neizpildes rādītājus;

b) PD aplēses var aprēķināt arī no kopējo zaudējumu aplēsēm un atbilstošajām LGD aplēsēm;

▼B

c) iestādes uzskata iekšējos datus riska darījumu iedalīšanai kategorijās vai portfeļos par primāro informācijas avotu, lai aplēstu zaudējumu rādītājus; kvantitatīvajai noteikšanai iestādes drīkst izmantot ārējos datus (arī kopīgi ar citām iestādēm savāktos datus) vai statistiskos modeļus, ja pastāv ciešas saiknes gan starp:

i) iestādes procesu, kurā tā grupē riska darījumus kategorijās vai portfeļos, un procesu, ko izmanto ārējais datu avots; gan

ii) iestādes iekšējo riska profilu un ārējo datu sastāvu;

d) ja iestāde ilgā laikposmā veiktās vidējās PD un LGD aplēses riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU iegūst no kopējo zaudējumu aplēsēm un atbilstošajām PD vai LGD aplēsēm, kopējo zaudējumu noteikšanas procesam jāatbilst šajā daļā noteiktajiem vispārējiem PD un LGD aplēšu standartiem un rezultātam jāatbilst 181. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktajai LGD koncepcijai;

e) neatkarīgi no tā, vai iestāde izmanto ārējos, iekšējos vai kopīgos datu avotus vai visu triju veidu kombināciju, tās zaudējumu rādītāju aplēsēm par pamatu izmantotā vēsturiskās novērošanas perioda ilgums vismaz vienam avotam ir ne mazāk kā pieci gadi; ja pieejamais novērošanas periods jebkuram avotam ietver ilgāku periodu un šie dati ir svarīgi, izmanto ilgāko periodu; iestādei nav nepieciešams piešķirt vienlīdzīgu nozīmi senākiem datiem, ja ar jaunākajiem datiem iespējams labāk prognozēt zaudējumu līmeni; Saņemot kompetento iestāžu atļauju, iestāde, īstenojot IRB pieeju, var izmantot svarīgos datus par divu gadu periodu. aptveramā perioda ilgumu katru gadu palielina par vienu gadu, līdz svarīgie dati aptver piecu gadu periodu;

f) iestādes identificē un analizē visā kredītriska darījumu termiņā paredzamās riska parametru izmaiņas (sezonālās izmaiņas).

Nopirktajiem privātpersonu vai MVU debitoru parādiem iestādes var izmantot ārējos un iekšējos atsauces datus. Iestādes visus svarīgo datu avotus izmanto salīdzinājumam.

3. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) nosacījumus, ar kādiem kompetentās iestādes var piešķirt atļaujas, kas minētas 1. punkta h) apakšpunktā un 2. punkta e) apakšpunktā;

b) metodiku, ar kādu kompetentās iestādes novērtē iestādes metodes PD aplēsēm saskaņā ar 143. pantu.

▼B

EBI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai līdz 2014. gada 31. decembrim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

181. pants

Īpašās prasības attiecībā uz pašu veiktajām LGD aplēsēm

1. Kvantitatīvi nosakot riska parametrus, kas jāsaista ar reitinga kategorijām vai portfeļiem, iestādes pašu veiktajām LGD aplēsēm piemēro šādas īpašās prasības:

a) iestādes aplēš LGD katrai darījumu kategorijai vai portfelim, pamatojoties uz vidējiem realizētajiem LGD katrai darījumu kategorijai vai portfelim, izmantojot visas saistību neizpildes, kas novērotas datu avotos (saistību neizpildes vidējais svērtais lielums);

b) iestādes izmanto LGD aplēses, kurās ņemta vērā iespējamā ekonomikas lejupslīde, ja tās ir konservatīvākas nekā ilgtermiņa vidējais rādītājs; ciktāl ir paredzams, ka reitingu sistēma visu laiku uzrādīs pastāvīgus realizētos LGD katrai kategorijai vai portfelim, iestādes veic korekcijas savās riska parametru aplēsēs katrai kategorijai vai portfelim, lai ierobežotu ekonomikas lejupslīdes ietekmi uz kapitālu;

c) iestāde ņem vērā atkarības līmeni starp parādnieka risku un nodrošinājuma vai nodrošinājuma devēja risku; tajos gadījumos, kad atkarības pakāpe ir augsta, rīkojas piesardzīgi;

d) ja pamatā esošais parāds un nodrošinājums ir denominēti atšķirīgās valūtās, iestāde, nosakot LGD, rīkojas piesardzīgi;

e) ja LGD aplēsēs ņem vērā nodrošinājuma esību, šīs aplēses tomēr nebalstās tikai uz nodrošinājuma aplēsto tirgus vērtību; LGD aplēsēs ņem vērā ietekmi, kāda var būt, ja iestādes nespēj steidzamā kārtā iegūt kontroli pār savu nodrošinājumu un to realizēt;

f) atbilstoši pakāpei, kādā iestāde, aplēšot LGD, ņem vērā nodrošinājumu, iestādes izstrādā iekšējās prasības nodrošinājuma pārvaldīšanai, tiesiskai noteiktībai un riska pārvaldībai, kas vispārīgi atbilst 4. nodaļas 3. iedaļā noteiktajām prasībām;

g) tādā apmērā, kādā iestāde atzīst nodrošinājumu, nosakot riska darījuma vērtību darījuma partnera kredītriska pārvaldībai saskaņā ar 6. nodaļas 5. vai 6. iedaļu, jebkura summa, kuru ir paredzēts atgūt ar nodrošinājumu, netiek ņemta vērā, nosakot LGD;

▼B

h) attiecībā uz īpašajiem gadījumiem, kad riska darījumiem jau ir iestājusies saistību neizpilde, iestāde izmanto šādu elementu summu: savu paredzamo zaudējumu maksimāli precīzāko aplēsi katram riska darījumam noteiktos ekonomiskajos apstākļos un riska darījuma statusā; un savas aplēses par zaudējumu līmeņa palielināšanos saistībā ar iespējamiem papildu neparedzētiem zaudējumiem parāda atgūšanas laikposmā, t. i. laikā starp saistību neizpildes dienu un riska darījuma galīgas likvidācijas dienu;

i) ciktāl nesamaksātās kavējumu maksas ir kapitalizētas iestādes peļņas vai zaudējumu aprēķinā, par to vērtību palielina iestādes riska darījuma vērtību un zaudējumu lielumu;

j) riska darījumiem ar komercsabiedrībām, iestādēm, centrālajām valdībām un centrālajām bankām LGD aplēses balstās vismaz uz piecu gadu datiem, palielinot šo periodu par vienu gadu katru gadu pēc ieviešanas, līdz tas sasniedz septiņus gadus vismaz vienam datu avotam. Ja pieejamais novērošanas periods jebkuram avotam ietver ilgāku periodu un šie dati ir svarīgi, izmanto ilgāko periodu.

2. Attiecībā uz riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU iestādes var rīkoties šādi:

a) LGD aplēses var iegūt no realizētajiem zaudējumiem un atbilstošām PD aplēsēm;

b) var atspoguļot turpmākos aizņēmumus vai nu savās korekcijas pakāpēs, vai arī savās LGD aplēsēs;

c) nopirktajiem privātpersonu vai MVU debitoru parādiem var izmantot ārējos un iekšējos atsauces datus, lai aplēstu LGD.

Attiecībā uz riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU LGD aplēses balstās vismaz uz piecu gadu datiem. Iestādei nav nepieciešams piešķirt vienlīdzīgu nozīmi senākiem datiem, ja jaunākajiem datiem iespējams labāk prognozēt zaudējumu līmeni. Saskaņā ar kompetento iestāžu atļauju iestāde, īstenojot IRB pieeju, var izmantot svarīgos datus par divu gadu periodu. Aptveramā perioda ilgumu katru gadu pakāpeniski palielina par vienu gadu, līdz svarīgie dati aptver piecu gadu periodu.

3. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) 1. punktā minētās ekonomikas lejupslīdes būtību, nopietnību un ilgumu;

►C2 b) nosacījumus, ar kādiem kompetentā iestāde var atļaut iestādei, ievērojot 2. punktu, izmantot svarīgos datus ◄ par divu gadu periodu, ja iestāde īsteno IRB pieeju.

▼B

EBI minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai līdz 2014. gada 31. decembrim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

182. pants

Īpašās prasības attiecībā uz korekcijas pakāpju pašu aplēsēm

1. Kvantitatīvi nosakot riska parametrus, kas jāsaista ar reitinga kategorijām vai portfeļiem, iestādes korekcijas pakāpju pašu aplēsēm piemēro šādas īpašās prasības:

a) iestādes aplēš korekcijas pakāpes katrai darījumu kategorijai vai portfelim, pamatojoties uz vidējām realizētajām korekcijas pakāpēm katrai darījumu kategorijai vai portfelim, izmantojot saistību neizpildes vidējo svērto lielumu, kas aprēķināts, ņemot vērā visas saistību neizpildes, kas novērotas datu avotos;

b) iestādes izmanto korekcijas pakāpju aplēses, kurās ņemta vērā iespējamā ekonomikas lejupslīde, ja tās ir konservatīvākas nekā ilgtermiņa vidējais rādītājs; ciktāl ir paredzams, ka reitingu sistēma visu laiku sniegs pastāvīgas realizētās korekcijas pakāpes katrai darījumu kategorijai vai portfelim, iestādes veic korekcijas savās riska parametru aplēsēs katrai darījumu kategorijai vai portfelim, lai ierobežotu ekonomikas lejupslīdes ietekmi uz kapitālu;

c) iestādes korekcijas pakāpju aplēsēs atspoguļo iespēju parādniekam izņemt papildu summas līdz brīdim, kad iedarbojas saistību neizpildes notikuma mehānisms, un vēlāk; korekcijas pakāpju aplēsēm veido lielāku piesardzības rezervi, ja var pamatoti prognozēt, ka starp saistību neizpildes biežumu un korekcijas pakāpes lielumu būs izteikti pozitīva korelācija;

d) veicot korekcijas pakāpju aplēses, iestādes ievēro savu īpašo kārtību un stratēģijas, kas pieņemtas attiecībā uz kontu pārraudzību un maksājumu veikšanu; iestādes ņem vērā arī savu spēju un gatavību novērst turpmāku summu izņemšanu apstākļos, kas ir tuvi saistību neizpildei, piemēram, līguma nosacījumu pārkāpšanas vai citu tehnisku saistību neizpildes notikumu gadījumā;

e) iestādēm ir atbilstošas sistēmas un procedūras, lai pārraudzītu iespējamos darījumu apmērus, neatmaksāto summu attiecību pret piešķirto kredītlīniju apjomu, kā arī katra parādnieka un katras kategorijas neatmaksāto summu dinamiku; iestāde ir spējīga katru dienu pārraudzīt neatmaksāto atlikumu apmēru;

▼B

f) ja iestādes riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķinam un iekšējām vajadzībām izmanto atšķirīgas korekcijas pakāpju aplēses, to nosaka dokumentāri un tam jābūt pamatotam.

2. Riska darījumiem ar komercsabiedrībām, iestādēm, centrālajām valdībām un centrālajām bankām korekcijas pakāpes aplēses balstās vismaz uz piecu gadu datiem, palielinot šo periodu par vienu gadu katru gadu pēc ieviešanas, līdz tas sasniedz septiņus gadus vismaz vienam datu avotam. Ja pieejamais novērošanas periods jebkuram avotam ietver ilgāku periodu un šie dati ir svarīgi, izmanto ilgāko periodu.

3. Attiecībā uz riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU iestādes var atspoguļot turpmākos izmantotos aizņēmumus vai nu savās noteiktajās korekcijas pakāpēs, vai arī savās LGD aplēsēs.

Attiecībā uz riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU korekcijas pakāpes aplēses balstās uz vismaz piecu gadu datiem. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, iestādei nav nepieciešams piešķirt vienlīdzīgu nozīmi senākiem datiem, ja ar jaunākajiem datiem iespējams labāk prognozēt zaudējumu līmeni. Saņemot kompetento iestāžu atļauju, iestādes, īstenojot IRB pieeju, var izmantot būtiskos datus par divu gadu periodu. Aptveramā perioda ilgumu katru gadu pakāpeniski palielina par vienu gadu, līdz svarīgie dati attiecas uz piecu gadu periodu.

4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) 1. punktā minētās ekonomikas lejupslīdes būtību, nopietnību un ilgumu;

b) nosacījumus, ar kādiem kompetentās iestādes var atļaut un iestādes var izmantot svarīgos datus par divu gadu periodu, laikā, kad iestāde pirmo reizi īsteno IRB pieeju.

EBI minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai līdz 2014. gada 31. decembrim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

183. pants

Prasības garantiju un kredītu atvasināto instrumentu ietekmes novērtējumam riska darījumiem ar komercsabiedrībām, iestādēm, centrālajām valdībām un centrālajām bankām, ja iestāde izmanto savas LGD aplēses, un riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU

1. Atbilstošiem garantijas devējiem un garantijām ir piemērojamas šādas prasības:

▼B

a) iestādēm ir skaidri precizēti kritēriji tiem garantijas devēju veidiem, ko tās atzīst riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķināšanā;

b) atzītiem garantijas devējiem ir saistoši tie paši noteikumi, kas 171., 172. un 173. pantā izklāstīti attiecībā uz parādniekiem;

c) garantiju noformē rakstveidā, tā ir neatsaucama no garantijas devēja puses, tā ir spēkā līdz saistību pilnīgai izpildei (garantijas apmēra un satura ziņā), un to var likumīgi vērst pret garantijas devēju tajā jurisdikcijā, kurā garantijas devējam atrodas aktīvi, pret kuriem var vērst piedziņu. Nosacījumu garantijas, kas paredz nosacījumus, kuros garantijas devējam var nebūt izpildes pienākuma, var atzīt ar kompetento iestāžu atļauju. Iedalīšanas kritērijos ir atbilstoši ņemta vērā jebkāda riska mazināšanas efekta iespējamā samazināšanās.

2. Iestādei ir skaidri precizēti kritēriji, kā pielāgot kategorijas, portfeļus vai LGD aplēses un – riska darījumu ar privātpersonām vai MVU un atbilstošu nopirkto debitoru parādu gadījumā – kā pielāgot procesu, kurā riska darījumus iedala kategorijās vai portfeļos, lai tādējādi atspoguļotu garantiju ietekmi, aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības. Šie kritēriji atbilst 171., 172. un 173. pantā noteiktajām prasībām.

Kritēriji ir ticami un intuitīvi. Tajos ņemta vērā garantijas devēja spēja un gatavība pildīt savas garantijā noteiktās saistības, iespējamais grafiks, pēc kāda garantijas devējs veiks apmaksu, korelācijas pakāpe starp garantijas devēja spēju veikt garantijā noteiktās saistības un parādnieka spēju atmaksāt aizdevumu un to, kādā mērā saglabājas atlikušais risks, kas saistīts ar parādnieku.

3. Šajā pantā noteiktās prasības garantijām attiecas arī uz ar vienu parādnieku saistītajiem kredītu atvasinātajiem instrumentiem. Attiecībā uz nesakritību starp pamatā esošo parādu un kredītu atvasinātā instrumenta atsauces parādu vai parādu, ko izmanto, lai noteiktu, vai ir iestājies kredīta notikums, ir spēkā 216. panta 2. punktā noteiktās prasības. Riska darījumu ar privātpersonām vai MVU un atbilsto nopirkto debitoru parādu gadījumā šis punkts attiecas uz riska darījumu iedalīšanu kategorijās vai portfeļos.

Kritērijos paredz kredītu atvasinātā instrumenta maksājumu struktūru un piesardzīgu izvērtējumu ietekmei, kāda tam ir uz parādu atgūšanas līmeni un grafiku. Iestāde ņem vērā arī to, kādā mērā saglabājas atlikušā riska citi veidi.

4. Prasības, kas noteiktas 1. līdz 3. punktā, nepiemēro tādām garantijām, ko sniedz iestādes, centrālās valdības, centrālās bankas, un komercsabiedrības, kas atbilst 201. panta 1. punkta g) apakšpunktā noteiktajām prasībām, ja iestāde ir saņēmusi atļauju piemērot standartizēto pieeju riska darījumiem ar šādām struktūrām saskaņā ar 148. un 150. pantu. Šādā gadījumā piemēro 4. nodaļā noteiktās prasības.

▼B

5. Riska darījumu ar privātpersonām vai MVU gadījumā 1., 2. un 3. punkta prasības attiecas arī uz riska darījumu iedalīšanu kategorijās vai portfeļos un uz PD aplēsēm.

6. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu nosacījumus, ar kādiem kompetentās iestādes var atļaut atzīt nosacījumu garantijas.

EBI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai līdz 2014. gada 31. decembrim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

184. pants

Prasības nopirktajiem debitoru parādiem

1. Kvantitatīvi nosakot riska parametrus, kas saistīti ar nopirkto debitoru parādu reitingu kategorijām vai portfeļiem, iestādēm ir jānodrošina, lai tiktu ievēroti 2. līdz 6. punktā paredzētie nosacījumi.

2. Darījuma struktūra visos paredzamajos apstākļos nodrošina iestādes faktiskās īpašumtiesības un kontroli pār visiem maksājumiem saistībā ar debitoru parādiem. Ja parādnieks veic maksājumus tieši preču vai pakalpojumu pārdevējam, iestāde regulāri pārliecinās, vai maksājumi tiek veikti pilnībā un līgumā noteiktajos termiņos. Iestādēm ir procedūras, lai nodrošinātu to, ka īpašumtiesības uz debitoru parādiem un saņemamajiem maksājumiem ir aizsargātas pret kavējumiem saistībā ar bankrotu vai tiesisku apstrīdēšanu, kas varētu būtiski aizkavēt aizdevēja iespējas realizēt vai cedēt trešai personai debitoru parādus vai saglabāt kontroli pār maksājumu saņemšanu.

3. Iestāde uzrauga gan nopirkto debitoru parādu kvalitāti, gan pārdevēja, gan parādus apkalpojošās komercsabiedrības finanšu stāvokli. Ievēro turpmāk norādīto:

a) iestāde izvērtē korelāciju starp nopirkto debitoru parādu kvalitāti un gan pārdevēja, gan parādus apkalpojošās komercsabiedrības finanšu stāvokli, un tai ir iekšējā kārtība un procedūras, kas nodrošina pietiekamu aizsardzību pret jebkādām neparedzētām situācijām, tostarp iekšējā reitinga noteikšanu katram pārdevējam un katrai parādus apkalpojošajai komercsabiedrībai;

b) iestādei ir skaidra un efektīva politika un procedūras, lai noteiktu pārdevēja un parādus apkalpojošās komercsabiedrības atbilstību; iestāde vai tās pārstāvis periodiski pārbauda pārdevējus un parādus apkalpojošās komercsabiedrības, lai pārliecinātos par pārdevēja vai parādus apkalpojošās komercsabiedrības pārskatu precizitāti, atklātu krāpšanas gadījumus vai darbības nepilnības un pārliecinātos par pārdevēja kreditēšanas politiku kvalitāti un parādus apkalpojošās komercsabiedrības parādu iekasēšanas kārtības un procedūru kvalitāti; šajās pārbaudēs atklātos faktus dokumentē;

▼B

c) iestāde izvērtē īpašības, kas piemīt nopirkto debitoru parādu portfeļiem, tostarp pārsniegtos avansus, datus par pārdevēja kavētajiem maksājumiem, nedrošajiem parādiem un nedrošo parādu atskaitījumiem, maksājumu termiņiem un nosacījumiem un iespējamiem kontrārajiem kontiem;

d) iestādei ir efektīva politika un procedūras, lai apkopotā veidā uzraudzītu atsevišķu debitoru koncentrācijas vai nu nopirkto debitoru parādu portfeļu ietvaros, vai starp tiem;

e) iestāde pārliecinās, ka tā no parādus apkalpojošās komercsabiedrības saņem laicīgus un pietiekami detalizētus pārskatus par debitoru parādu kavējumu ilgumu un atgūstamās vērtības samazinājuma apmēru, lai nodrošinātu atbilstību iestādes noteiktajiem kritērijiem un avansu izsniegšanas politikai, kas reglamentē nopirktos debitoru parādus, un nodrošina efektīvus līdzekļus, ar kuriem pārraudzīt un ievērot parādu pārdevēja pārdošanas nosacījumus un atgūstamās vērtības samazinājumu.

4. Iestādei ir izstrādātas sistēmas un procedūras, lai jau agrīnā posmā atklātu pārdevēja finanšu stāvokļa un nopirkto debitoru parādu kvalitātes pasliktināšanos un proaktīvi novērstu problēmas, kas radušās. Konkrētāk, iestāde izstrādā skaidru un efektīvu politiku, procedūras un informācijas sistēmas, lai uzraudzītu līguma nosacījumu pārkāpumus, un skaidru un efektīvu kārtību un procedūras, lai ierosinātu sākt tiesvedību un rīkotos ar problemātiskajiem nopirktajiem debitoru parādiem.

5. Iestādei ir izstrādāta skaidra un efektīva politika un procedūras, kas nosaka nopirkto debitoru parādu, kredītu un naudas līdzekļu kontroli. Konkrētāk, rakstveida iekšējā politika nosaka visus debitoru parādu pirkšanas programmas būtiskos elementus, tostarp avansa līmeni, atbilstošu nodrošinājumu, vajadzīgo dokumentāciju, koncentrācijas limitus un veidu, kā jārīkojas ar ienākošajiem naudas līdzekļiem. Šajos elementos ir pienācīgi ņemti vērā visi attiecīgie un būtiskie faktori, ieskaitot pārdevēja un parādus apkalpojošās komercsabiedrības finanšu stāvokli, riska koncentrāciju, nopirkto debitoru parādu kvalitātes tendences, pārdevēja klientus, un iekšējās sistēmas nodrošina, lai maksājumi notiktu tikai pret noteikto nodrošinājumu un dokumentāciju.

6. Iestādei ir efektīvs iekšējais process, lai izvērtētu atbilstību visiem iekšējiem politikas virzieniem un procedūrām. Procesā ietilpst iestādes nopirkto debitoru parādu programmas visu kritisko fāžu regulāras pārbaudes, pārliecināšanās par pienākumu sadali, pirmkārt, starp pārdevēja un parādus apkalpojošās komercsabiedrības novērtēšanā un parādnieka novērtēšanā iesaistīto personālu un, otrkārt, starp pārdevēja un parādus apkalpojošās komercsabiedrības novērtēšanā un pārdevēja un parādus apkalpojošās komercsabiedrības klātienes pārbaudēs iesaistīto personālu, kā arī grāmatvedības daļas darbības izvērtēšana, īpašu uzmanību pievēršot personāla kvalifikācijai, pieredzei, darbinieku skaitam un automatizētajām sistēmām.

▼B

3. apakšiedaļa

Iekšējo aplēšu validācija

185. pants

Iekšējo aplēšu validācija

Iestādes validē savas iekšējās aplēses saskaņā ar šādām prasībām:

a) iestādei ir stabilas sistēmas, lai validētu reitingu sistēmu, procesu un visu attiecīgo riska parametru aplēšu precizitāti un konsekvenci; iekšējās validācijas process iestādei ļauj konsekventi un saprātīgi izvērtēt iekšējo reitingu un riska parametru aplēšu sistēmu darbību;

b) iestādes regulāri salīdzina realizētos saistību nepildīšanas rādītājus ar katrai kategorijai aplēsto PD, un, ja realizētais saistību neizpildes līmenis neiekļaujas šai kategorijai paredzētajā diapazonā, iestādes īpaši analizē novirzes iemeslus; iestādes, kas izmanto savas LGD aplēses vai korekcijas pakāpes, veic analoģisku analīzi arī šīm aplēsēm; šādos salīdzinājumos izmanto senākus datus, kas aptver pēc iespējas ilgāku laikposmu; iestāde dokumentē metodes un datus, kas izmantoti šādai salīdzināšanai; šo analīzi un dokumentāciju atjaunina vismaz reizi gadā;

c) iestādes izmanto arī kvantitatīvās apstiprināšanas paņēmienus un salīdzinājumu ar attiecīgajiem ārējo datu avotiem; analīze balstās uz datiem, kas attiecas uz konkrēto portfeli, un tie tiek regulāri atjaunināti un aptver attiecīgo novērošanas periodu; iestādes iekšējie novērtējumi attiecībā uz tās reitingu sistēmu darbību balstās uz pēc iespējas ilgāku laikposmu;

d) metodes un datus kvantitatīvajai validācijai laika gaitā izmanto konsekventi; aplēšu un apstiprinājuma metožu un datu izmaiņas (gan attiecībā uz datu avotiem, gan aptverto laikposmu) dokumentē;

e) iestādei ir stabili iekšējie standarti tādām situācijām, kad realizēto PD, LGD, korekcijas pakāpju un kopējo zaudējumu, ja izmanto EL aplēses, novirzes no sagaidāmā rādītāja kļūst pietiekami nozīmīgas, lai apšaubītu aplēšu derīgumu. Šajos standartos ir ņemti vērā biznesa cikli un līdzīgs sistemātiskais mainīgums saistību neizpildes pieredzē. Ja realizētās vērtības joprojām ir lielākas nekā paredzamās vērtības, iestādes pārskata aplēses, tās paaugstinot, lai tās atspoguļotu saistību neizpildes un zaudējumu pieredzi.

▼B

4. apakšiedaļa

Prasības kapitāla vērtspapīru riska darījumiem saskaņā ar iekšējo modeļu pieeju

186. pants

Pašu kapitāla prasība un riska kvantitatīvā noteikšana

Aprēķinot pašu kapitāla prasības, iestādes ievēro šādus standartus:

a) iespējamo zaudējumu aplēses ir noturīgas pret negatīvām tirgus tendencēm, kas ietekmē iestādes specifisko līdzdalību ilgtermiņa riska profilu; dati, ko izmanto, lai iegūtu ieņēmumu sadalījumu, atspoguļo ilgāko izlases periodu, par kuru ir pieejami dati, un tie saprātīgi atspoguļo iestādes specifisko kapitāla vērtspapīru riska darījumu riska profilu; izmantotie dati ir pietiekami, lai nodrošinātu konservatīvas, statistiski ticamas un stabilas zaudējumu aplēses, kas nebalstās tikai uz subjektīviem spriedumiem; piemērotais šoks nodrošina iespējamo zaudējumu piesardzīgas aplēses attiecīgajā ilgtermiņa tirgū vai biznesa ciklā; iestāde kombinē pieejamo datu empīrisku analīzi ar korekcijām, kas balstās uz dažādiem faktoriem, lai panāktu tādus modeļa rezultātus, kuri ir pietiekami reāli un konservatīvi; veidojot riskam pakļautas vērtības (RPV) modeļus, ar ko nosaka iespējamos ceturkšņa zaudējumus, iestādes var izmantot ceturkšņa datus vai pārvērst īsāka laikposma datus ceturkšņa ekvivalentā, izmantojot analītiskā ziņā piemērotu metodi, kuru pamato empīriska pieredze, ar labi pārdomāta un izstrādāta procesa un analīzes palīdzību; šādu pieeju piemēro visu laiku konservatīvi un konsekventi; ja ir pieejami vienīgi ierobežoti svarīgie dati, iestāde piemēro atbilstošu piesardzības rezervi;

b) izmantotie modeļi spēj atbilstoši aptvert visus nozīmīgos riskus, ko satur ieņēmumi no kapitāla vērtspapīriem, tostarp iestādes kapitāla vērtspapīru portfeļa vispārējo un specifisko risku; iekšējie modeļi atbilstoši izskaidro cenu izmaiņas laika gaitā, aptver gan iespējamo koncentrāciju lielumu, gan tās sastāva izmaiņas un ir noturīgi attiecībā pret negatīvām tirgus tendencēm; riska darījumu kopa, ko reprezentē dati, kurus izmanto aplēsēm, ir ļoti līdzīgi vai vismaz salīdzināmi ar iestādes kapitāla vērtspapīru riska darījumiem;

c) iekšējais modelis ir atbilstošs iestādes kapitāla vērtspapīru portfeļa riska profilam un sarežģītībai; ja iestādei ir nozīmīgas līdzdalības, kuru vērtības izmaiņas ir izteikti nelineāras, tad iekšējos modeļus izveido tā, lai pienācīgi ietvertu ar šādiem instrumentiem saistītos riskus;

d) atsevišķo pozīciju pieskaņošana starpniekpozīcijām, tirgus indeksiem un riska faktoriem ir ticama, intuitīva un konceptuāli nevainojama;

▼B

e) iestādes ar empīriskas analīzes palīdzību pierāda riska faktoru piemērotību, tostarp to spēju aptvert gan vispārējo, gan specifisko risku;

f) kapitāla vērtspapīru ieņēmumu svārstīguma aplēses ietver svarīgus un pieejamus datus, informāciju un metodes; izmanto neatkarīgi pārskatītus iekšējos datus vai ārējo avotu datus (tostarp ar citām iestādēm kopīgos datus);

g) pastāv stingra un vispusīga spriedzes testēšanas programma.

187. pants

Riska pārvaldības process un kontroles mehānismi

Pašu kapitāla prasību aprēķinam paredzētu iekšējo modeļu izstrādāšanai un izmantošanai iestādes izstrādā un ievieš politiku, procedūras un kontroles mehānismus, lai nodrošinātu modeļa un modelēšanas procesa integritāti. Šajā politikā, procedūrās un kontroles mehānismos ietilpst:

a) iekšējā modeļa pilnīga integrācija iestādes vispārējās pārvaldības informācijas sistēmās un iestādes kapitāla vērtspapīru netirdzniecības portfeļa pārvaldībā; iekšējie modeļi ir pilnībā integrēti iestādes riska pārvaldības infrastruktūrā, ja tos konkrēti lieto šādiem mērķiem: kapitāla vērtspapīru portfeļa darbības rezultātu (tostarp ar risku koriģēto rezultātu) mērīšanai un novērtēšanai, ekonomiskā kapitāla iedalīšanai kapitāla vērtspapīriem, kā arī kopējās kapitāla pietiekamības un ieguldījumu pārvaldīšanas procesa novērtēšanai;

b) pārvaldības sistēmu, procedūru un kontroles funkciju izveidošana, lai nodrošinātu visu iekšējā modelēšanas procesa elementu periodisku un neatkarīgu pārskatīšanu, tostarp modeļu pārskatīšanas rezultātu apstiprināšanu, modeļu ievaddatu pārbaudīšanu un modeļu sniegto rezultātu pārskatīšanu, piemēram, riska aprēķinu tiešu pārbaudi; šajos pārskatos novērtē modeļu ievaddatu un rezultātu precizitāti, pilnīgumu un piemērotību, un tie ir vērsti gan uz tādu iespējamo kļūdu atklāšanu un ierobežošanu, kas saistītas ar zināmām nepilnībām, gan uz vēl nezināmu modeļa nepilnību identificēšanu; šādu pārskatīšanu var veikt iekšēja neatkarīga struktūrvienība vai neatkarīga ārēja trešā persona;

c) atbilstošas sistēmas un procedūras, lai uzraudzītu ieguldījumu limitus un kapitāla vērtspapīru riska darījumu apmēru;

d) struktūrvienības, kas atbild par modeļa izstrādāšanu un piemērošanu, ir funkcionāli neatkarīgas no struktūrvienībām, kas atbild par atsevišķo ieguldījumu pārvaldīšanu;

e) atbildīgajiem par jebkuru modelēšanas procesu ir atbilstoša kvalifikācija. Vadība norīko modelēšanas vajadzībām pietiekami prasmīgu un kompetentu personālu.

▼B

188. pants

Validēšana un dokumentēšana

Iestādēs ir stabilas sistēmas, lai validētu savu iekšējo modeļu un modelēšanas procesu precizitāti un konsekvenci. Visi iekšējo modeļu un modelēšanas procesa būtiskie elementi un apstiprināšanas process tiek dokumentēti.

Iestādes iekšējo modeļu un modelēšanas procesu validēšanai un dokumentēšanai ir jāatbilst šādām prasībām:

a) iestādes izmanto iekšējās validēšanas procesus, lai konsekventi un saprātīgi izvērtētu savu iekšējo modeļu un procesu darbību;

b) metodes un datus kvantitatīvajai validēšanai laika gaitā izmanto konsekventi; aplēšu un validēšanas metožu un datu izmaiņas (gan attiecībā uz datu avotiem, gan aptverto laikposmu) dokumentē;

c) iestādes regulāri salīdzina faktiskos kapitāla vērtspapīru ieņēmumus, kas aprēķināta, izmantojot realizēto un nerealizēto peļņu un zaudējumus, ar modelētajām prognozēm; šādos salīdzinājumos izmanto vēsturiskos datus, kas aptver pēc iespējas ilgāku laikposmu; iestāde dokumentē metodes un datus, kas izmantoti šādai salīdzināšanai; šo analīzi un dokumentāciju atjaunina vismaz reizi gadā;

d) iestādes izmanto citus kvantitatīvās validēšanas paņēmienus un salīdzinājumu ar ārējo datu avotiem; analīze balstās uz datiem, kas attiecas uz konkrēto portfeli, un tie tiek regulāri atjaunināti un aptver attiecīgo novērošanas periodu; iestādes iekšējie novērtējumi attiecībā uz tās modeļu darbības rezultātiem balstās uz pēc iespējas ilgāku laikposmu;

e) iestādēm ir stabili iekšējie standarti rīcībai tādās situācijās, kurās faktiskās kapitāla vērtspapīru peļņas salīdzinājums ar modelētajām prognozēm liek apšaubīt aplēšu vai pašu modeļu derīgumu; šajos standartos ir ņemti vērā biznesa cikli un līdzīgs sistemātiskais mainīgums kapitāla vērtspapīru ieņēmumos; visas iekšējo modeļu korekcijas, kas veiktas modeļu pārskatīšanas rezultātā, nosaka dokumentāri, un tās tiek veiktas saskaņā ar iestādes modeļu pārskatīšanas standartiem;

f) iekšējais modelis un modelēšanas process tiek dokumentēti, tostarp modelēšanā iesaistīto personu atbildība, modeļu validēšana un modeļu pārskatīšanas process.

▼B

5. apakšiedaļa

Iekšējā pārvaldība un uzraudzība

189. pants

Korporatīvā pārvaldība

1. Visus reitingu piešķiršanas un aplēšu procesa nozīmīgos aspektus apstiprina iestādes vadības struktūra vai tās norīkota komiteja un augstākā vadība. Šīm personām ir vispārēja izpratne par iestādes reitingu sistēmām, un tās detalizēti izprot ar tiem saistītos vadības pārskatus.

2. Augstākā vadība izpilda šādas prasības:

a) tā ziņo vadības struktūrai vai norīkotajai komitejai par nozīmīgām izmaiņām vai atkāpēm no noteiktās kārtības, kas būtiski ietekmēs iestādes reitingu sistēmu darbību;

b) tai ir laba izpratne par reitingu sistēmu uzbūvi un darbību;

c) tā pastāvīgi nodrošina, lai reitingu sistēmas darbotos pienācīgi.

Struktūrvienības, kas realizē kredītriska kontroles funkciju, regulāri informē augstāko vadību par reitingu procesa darbības kvalitāti, jomām, kurās nepieciešami uzlabojumi, un agrāk atklāto trūkumu novēršanas gaitu.

3. Uz iekšējiem reitingiem balstīta iestādes kredītriska profila analīze ir būtiska daļa vadības pārskatos komitejai un augstākajai vadībai. Vadības pārskati ietver vismaz riska profilu katrai kategorijai, migrāciju starp kategorijām, attiecīgo parametru aplēses katrai kategorijai, realizēto saistību neizpildes rādītāju salīdzinājumu un, ciktāl tiek lietotas pašu aplēses, realizēto LGD un korekcijas pakāpju salīdzinājumu ar aplēsēm un spriedzes testu rezultātiem. Pārskatu sniegšanas biežums ir atkarīgs no informācijas nozīmīguma un veida un saņēmēja statusa.

190. pants

Kredītriska kontrole

1. Kredītriska kontroles struktūrvienība ir neatkarīga no personāla un vadības funkcijām, kas atbild par riska darījumu sākšanu vai atjaunošanu, un ir tieši pakļauta augstākajai vadībai. Struktūrvienība ir atbildīga par reitingu sistēmu izveidošanu vai izvēli, to īstenošanu, uzraudzību un darbību. Tā regulāri sagatavo un analizē pārskatus par reitingu sistēmu sniegtajiem rezultātiem.

▼B

2. Kredītriska kontroles struktūrvienības atbildības jomas ietver:

a) kategoriju un portfeļu testēšanu un uzraudzīšanu;

▼C2

b) kopsavilkuma pārskatu sagatavošana un analīze, ko veic iestādes reitingu sistēma;

▼B

c) tādu procedūru īstenošanu, ar ko pārbauda, vai kategorijas un portfeļa definīcijas tiek konsekventi piemērotas struktūrvienībās un ģeogrāfiskā ziņā;

d) jebkādu reitingu piešķiršanas procesa pārskatīšanu un grozīšanu, tostarp arī izmaiņu iemeslu pārskatīšanu;

e) reitingu kritēriju pārskatīšanu, lai izvērtētu, vai tie joprojām ļauj prognozēt risku; izmaiņas reitingu piešķiršanas procesā, kritērijos vai individuālā reitinga parametros dokumentē un saglabā;

f) aktīvu piedalīšanos reitingu piešķiršanas procesā izmantoto modeļu izveidē vai izvēlē, to ieviešanā un apstiprināšanā;

g) reitingu piešķiršanas procesā izmantoto modeļu uzraudzību un pārraudzību;

h) reitingu piešķiršanas procesā izmantoto modeļu pastāvīgu pārskatīšanu un grozījumu veikšanu.

3. Iestāde, kas izmanto ar citām iestādēm kopīgus datus saskaņā ar 179. panta 2. punktu var izmantot ārpakalpojumus šādiem uzdevumiem:

a) informācijas sagatavošana attiecībā uz kategoriju un portfeļu testēšanu un uzraudzību;

▼C2

b) kopsavilkuma vadības pārskatu sagatavošana, ko veic iestādes reitingu sistēma;

▼B

c) informācijas sagatavošana attiecībā uz reitingu kritēriju pārskatīšanu, lai izvērtētu, vai tie joprojām ļauj prognozēt risku;

d) reitingu piešķiršanas procesa, kritēriju vai individuālā reitinga parametru izmaiņu dokumentēšana;

e) informācijas sagatavošana attiecībā uz reitingu piešķiršanas procesā izmantoto modeļu pastāvīgu pārskatīšanu un to grozījumiem.

4. Iestādes, kas izmanto 3. punktā paredzētās iespējas, pārliecinās, ka kompetentajām iestādēm ir piekļuve visai attiecīgajai informācijai, kas nepieciešama, lai pārbaudītu atbilstību prasībām, un ka kompetentās iestādes var veikt pārbaudes klātienē tādā pašā mērā kā iestādē.

▼B

191. pants

Iekšējā revīzija

Iekšējā revīzija vai cita līdzvērtīga neatkarīga revīzijas struktūrvienība vismaz reizi gadā pārskata iestādes reitingu sistēmas un to darbību, tostarp kreditēšanas funkciju realizāciju un PD, LGD, EL un korekcijas pakāpju aplēses. Pārskatā ietver visu spēkā esošo prasību ievērošanas analīzi.

4. NODAĻA

Kredītriska mazināšana

1. Iedaļa

Definīcija un vispārējās prasības

192. pants

Definīcijas

Šajā nodaļā izmanto šādas definīcijas:

1) "aizdevējiestāde" ir iestāde, kurai ir attiecīgais riska darījums;

2) "nodrošinātais kreditēšanas darījums" ir jebkāds darījums, kas rada riska darījumu, kuram ir nodrošinājums, un šāda darījuma nosacījumi neparedz iestādei tiesības vismaz katru dienu veikt drošības rezerves pārskatīšanu;

3) "kapitāla tirgus darījums" ir jebkāds darījums, kas rada riska darījumu, kuram ir nodrošinājums, un darījuma nosacījumi paredz iestādei tiesības vismaz katru dienu veikt drošības rezerves pārskatīšanu;

4) "pakārtotais KIU" ir KIU, kura ieguldījumu apliecībās vai daļās ir ieguldījis cits KIU.

193. pants

Kredītriska mazināšanas metožu ietekmes atzīšanas principi

1. Nevienam riska darījumam, attiecībā uz kuru iestādei ir kredītriska mazināšana, nedrīkst būt lielāka riska darījuma riska svērtā vērtība vai paredzamo zaudējumu apmērs kā identiskam riska darījumam, attiecībā uz kuru iestādei nav kredītriska mazināšanas.

2. Ja riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķinā jau ir ņemta vērā kredītaizsardzība atbilstoši attiecīgi 2. vai 3. nodaļai, iestādes neņem vērā šo kredītaizsardzību, veicot aprēķinus saskaņā ar šo nodaļu.

3. Ja 2. un 3. iedaļas noteikumi ir ievēroti, iestādes var grozīt riska darījumu riska svērto summu aprēķinu saskaņā ar standartizēto pieeju un riska darījumu riska svērto summu un paredzamo zaudējumu apmēru aprēķinu saskaņā ar IRB pieeju atbilstoši 4., 5. un 6. iedaļas noteikumiem.

▼B

4. Nauda, vērtspapīri vai preces, ko iestāde iegādājas, aizņemas vai saņem repo darījumā vai vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumā, tiek uzskatīti par nodrošinājumu.

5. Ja iestādei, aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar standartizēto pieeju, ir vairāk nekā viens kredītriska mazināšanas veids attiecībā uz vienu un to pašu riska darījumu, tā rīkojas šādi:

a) sadala riska darījumu daļās, no kurām katra ir segta ar atsevišķu kredītriska mazināšanas instrumenta veidu;

b) riska darījuma riska svērto vērtību aprēķina katrai a) apakšpunktā minētajai aktīva daļai atsevišķi saskaņā ar 2. nodaļas un šās nodaļas noteikumiem.

6. Ja iestāde, aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar standartizēto pieeju, ietver vienu riska darījumu ar kredītaizsardzību, ko nodrošina viens aizsardzības devējs un kam ir dažādi termiņi, tā rīkojas šādi:

a) sadala riska darījumu daļās, no kurām katra ir segta ar atsevišķu kredītriska mazināšanas instrumentu;

b) riska darījuma riska svērto vērtību aprēķina katrai a) apakšpunktā minētajai aktīva daļai atsevišķi saskaņā ar 2. nodaļas un šās nodaļas noteikumiem.

194. pants

Kredītrisku mazināšanas metožu atbilstības noteikšanas principi

1. Metodes, ko izmanto kredītaizsardzībai, kopā ar īstenotajām darbībām un pasākumiem, kā arī aizdevējiestādes īstenotā politika un procedūras nodrošina tādus kredītaizsardzības pasākumus, kas ir tiesiski un izpildāmi visās attiecīgajās jurisdikcijās.

Aizdevējiestāde pēc kompetentās iestādes lūguma sniedz tā neatkarīgā, rakstiskā un pamatotā juridiskā atzinuma vai atzinumu visjaunāko versiju, kuru tā izmantoja, lai noteiktu, vai tās kredītaizsardzības pasākumi atbilst šā panta pirmajā daļā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Aizdevējiestāde veic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu kredītaizsardzības pasākumu efektivitāti un ņemtu vērā ar pasākumiem saistītos riskus.

3. Iestādes var atzīt fondēto kredītaizsardzību, aprēķinot kredītriska mazināšanas ietekmi vienīgi, ja aizsardzībai paredzētie aktīvi atbilst abiem šādiem nosacījumiem.

▼B

a) tie ir iekļauti atbilstīgo aktīvu sarakstā, kas izklāstīts attiecīgi 197. līdz 200. pantā;

b) tie ir pietiekami likvīdi, un to vērtība laika gaitā ir pietiekami stabila, lai ticami noteiktu kredītaizsardzības apmēru, ņemot vērā riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķināšanas pieeju un pieļaujamo atzīšanas līmeni.

4. Iestādes var atzīt fondēto kredītaizsardzību, aprēķinot kredītriska mazināšanas ietekmi vienīgi, ja aizdevējiestādei ir tiesības laikus likvidēt vai paturēt aktīvus, kas nodrošina aizsardzību parādnieka un, attiecīgā gadījumā, turētāja saistību nepildīšanas, maksātnespējas vai bankrota gadījumā vai citos darījuma dokumentācijā noteiktos kredīta notikumos. Korelācijas pakāpe starp aizsardzībai paredzēto aktīvu vērtību un parādnieka kredītspēju nav pārāk augsta.

5. Nefondētās kredītaizsardzības gadījumā aizsardzības devējs ir atzīstams par atbilstošu aizsardzības devēju vienīgi tad, ja aizsardzības devējs ir iekļauts, attiecīgi, 201. vai 202. pantā izklāstītajā atbilstošo aizsardzības devēju sarakstā;

6. Nefondētās kredītaizsardzības gadījumā aizsardzības līgums ir atzīstams par atbilstošu aizsardzības līgumu vienīgi tad, ja ir izpildīti abi turpmāk minētie nosacījumi:

a) tas ir iekļauts atbilstošo aizsardzības līgumu sarakstā, kas izklāstīts 203. pantā un 204. panta 1. punktā;

b) tas ir tiesiski spēkā un izpildāms visās attiecīgajās jurisdikcijās, lai ticami noteiktu kredītaizsardzības apmēru, ņemot vērā riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķināšanas metodes un pieļaujamo atzīšanas līmeni;

c) aizsardzības devējs atbilst 5. punktā izklāstītajiem kritērijiem.

7. Kredītaizsardzība attiecīgā gadījumā atbilst 3. iedaļā noteiktajām prasībām.

8. Iestāde spēj pierādīt kompetentajām iestādēm, ka tai ir atbilstošs riska pārvaldības process, lai kontrolētu tādus riskus, kādi iestādei var rasties sakarā ar kredītriska mazināšanas paņēmienu pielietošanu.

9. Neatkarīgi no tā, ka kredītriska mazināšana ir ņemta vērā, aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības un, attiecīgā gadījumā, paredzamo zaudējumu apmēru, iestādes turpina veikt pamatā esošā riska darījuma pilnīgu novērtēšanu un spēj pierādīt kompetentajām iestādēm šīs prasības izpildi. Repo darījumu un vērtspapīru aizdevuma vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumu gadījumā par pamatā esošo riska darījumu vienīgi šā punkta vajadzībām uzskata riska darījuma neto summu.

▼B

10. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai norādītu, kas ir pietiekami likvīdi aktīvi un kad aktīva vērtības var uzskatīt par pietiekami stabilām 3. punkta vajadzībām.

EBI iesniedz minētos regulatīvu tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 30. septembrim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvu tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

2. Iedaļa

Atbilstoši kredītriska mazināšanas veidi

1. apakšiedaļa

Fondētā kredītaizsardzība

195. pants

Bilances posteņu savstarpējo prasījumu ieskaits

Iestāde kā atbilstošu kredītriska mazināšanas veidu var izmantot bilances posteņu savstarpējo prasījumu ieskaitu starp iestādi un tās darījuma partneri.

Neskarot 196. pantu, atbilstība attiecas tikai uz savstarpējiem naudas atlikumiem starp iestādi un darījuma partneri. Iestādes var grozīt riska darījumu riska svērtās vērtības riska darījumiem un, atbilstīgā gadījumā, paredzamo zaudējumu apmēru vienīgi aizdevumiem un depozītiem, kurus tās ir saņēmušas pašas un uz kuriem attiecas bilances posteņu savstarpējā ieskaita līgums.

196. pants

Savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumi, kas attiecas uz repo darījumiem vai vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem, vai citiem kapitāla tirgus darījumiem

Iestādes, kas pieņem 223. pantā noteikto finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi, var ņemt vērā ietekmi, ko rada divpusējie savstarpējā ieskaita līgumi, kas attiecas uz repo darījumiem, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem vai citiem kapitāla tirgus darījumiem ar darījuma partneri. Neskarot 299. pantu, šādu līgumu vai darījumu ietvaros ņemtais nodrošinājums un veiktais vērtspapīru vai preču aizņēmums atbilst 197. un 198. pantā noteiktajām nodrošinājuma atbilstības prasībām.

197. pants

Nodrošinājuma atbilstība jebkuras pieejas un metodes gadījumā

1. Par atbilstošu nodrošinājumu jebkuras pieejas un metodes gadījumā iestādes var atzīt šādus posteņus:

▼B

a) naudas noguldījumi vai citi naudai pielīdzināmi instrumenti, ko tur aizdevējiestāde;

b) centrālo valdību vai centrālo banku emitēti parāda vērtspapīri, kuriem ĀKNI vai eksporta kredīta aģentūra ir piešķīrusi kredītnovērtējumu, kas atzīts par atbilstīgu 2. nodaļas nolūkos, ko EBI ir noteikusi saistīt ar 4. vai augstāku kredītkvalitātes pakāpi saskaņā ar noteikumiem par centrālo valdību un centrālo banku riska darījumu riska pakāpi saskaņā ar 2. nodaļu;

c) parāda vērtspapīri, ko emitējušas iestādes, kuru vērtspapīriem ir tāds ĀKNI kredītnovērtējums, ko EBI ir noteikusi saistīt ar kredītkvalitātes 3. pakāpi vai augstāku pakāpi saskaņā ar 2. nodaļas noteikumiem par riska pakāpi riska darījumiem ar iestādēm;

d) parāda vērtspapīri, ko emitējušas citas sabiedrības, kuru vērtspapīriem ir tāds ĀKNI kredītnovērtējums, ko EBI ir noteikusi saistīt ar kredītkvalitātes trešo pakāpi vai augstāku pakāpi saskaņā ar 2. nodaļas noteikumiem par riska pakāpi riska darījumiem ar komercsabiedrībām;

e) parāda vērtspapīri ar ĀKNI īstermiņa kredītnovērtējumu, ko EBI ir noteikusi saistīt ar kredītkvalitātes trešo pakāpi vai augstāku pakāpi saskaņā ar 2. nodaļas noteikumiem par riska pakāpi īstermiņa riska darījumiem;

f) kapitāla vērtspapīri vai konvertējamas obligācijas, kas iekļautas galvenajā indeksā;

g) zelts;

h) vērtspapīrošanas pozīcijas, kuras nav atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijas, kurām ir ĀKNI ārējais kredītnovērtējums, ko EBI ir noteikusi saistīt ar 3. vai augstāku kredītkvalitātes pakāpi saskaņā ar noteikumiem par vērtspapīrošanas riska darījumu riska pakāpi saskaņā ar 5. nodaļas, 3. iedaļas 3. apakšiedaļā noteikto pieeju.

2. Šī panta 1. punkta b) apakšpunkta vajadzībām "centrālo valdību vai centrālo banku emitētie parāda vērtspapīri" ietver:

a) parāda vērtspapīrus, ko emitējušas reģionālās pašvaldības vai vietējās pašpārvaldes, ar kurām veiktos riska darījumus pielīdzina riska darījumiem ar centrālo valdību, kuras jurisdikcijā tās atrodas, kā noteikts 115. panta 2. punktā;

b) parāda vērtspapīrus, ko emitējušas publiskā sektora struktūras, ar kurām veiktos riska darījumus pielīdzina riska darījumiem ar centrālo valdību, kā noteikts 116. panta 4. punktā;

c) parāda vērtspapīrus, ko emitējušas daudzpusējās attīstības bankas, ar kurām veiktajiem riska darījumiem piešķir 0 % riska pakāpi, kā noteikts 117. panta 2. punktā;

d) parāda vērtspapīrus, ko emitējušas starptautiskās organizācijas, ar kurām veiktajiem riska darījumiem piešķir 0 % riska pakāpi, kā noteikts 118. pantā.

▼B

3. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkta vajadzībām "iestāžu emitētie parāda vērtspapīri" ir:

a) reģionālo pašvaldību vai vietējo pašpārvalžu emitēti parāda vērtspapīri, kas nav 2. punkta a) apakšpunktā minētie parāda vērtspapīri;

b) parāda vērtspapīri, ko emitējušas publiskā sektora struktūras, ar kurām veiktos riska darījumus apstrādā saskaņā ar 116. panta 1. un 2. punktu;

c) parāda vērtspapīri, ko emitējušas daudzpusējās attīstības bankas, kas nav tās, ar kurām veiktajiem riska darījumiem piešķir 0 % riska pakāpi, kā noteikts 117. panta 2. punktā.

4. Iestāde var izmantot parāda vērtspapīrus, kurus izdevušas citas iestādes un kuriem nav ĀKNI kredītnovērtējuma, kā atbilstošu nodrošinājumu, ja šie parāda vērtspapīri atbilst šādiem kritērijiem:

a) tie ir reģistrēti atzītā biržā;

b) tie ir atzīti par augstākas prioritātes parādu;

c) citiem šīs iestādes tādas pašas prioritātes parāda vērtspapīriem ir ĀKNI kredītnovērtējums, ko EBI ir noteikusi saistīt ar kredītkvalitātes 3. pakāpi vai augstāku pakāpi saskaņā ar 2. nodaļas noteikumiem par riska pakāpi riska darījumiem ar iestādēm vai īstermiņa riska darījumiem;

d) aizdevējiestādei nav informācijas, kura var liecināt, ka konkrētajam laidienam varētu būt zemāks kredītnovērtējums, nekā minēts c) apakšpunktā;

e) šā instrumenta tirgus likviditāte šiem nolūkiem ir pietiekama.

5. Iestādes kā atbilstošu nodrošinājumu var izmantot KIU daļas vai ieguldījumu apliecības, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

a) daļām vai ieguldījumu apliecībām ik dienu tiek publicētas cenas;

▼C2

b) KIU drīkst ieguldīt vienīgi instrumentos, kuri ir atbilstīgi atzīšanai saskaņā ar 1. un 4. punktu;

▼B

c) KIU atbilst 132. panta 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

Ja KIU iegulda cita KIU ieguldījumu apliecībās vai daļās, pirmās daļas a) līdz c) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir vienlīdz piemērojami šādam pakārtotam KIU.

Ja kāds KIU izmanto atvasinātos instrumentus, lai ierobežotu risku atļautiem ieguldījumiem, tas nav šķērslis, lai daļas vai ieguldījumu apliecības šajā uzņēmumā atzītu par atbilstošu nodrošinājumu.

▼B

6. Šā panta 5. punkta vajadzībām, ja KIU ("sākotnējam KIU") vai kādam tā pakārtotam KIU nav noteikts ieguldīt tikai instrumentos, kas ir atbilstoši saskaņā ar 1. un 4. punktu, iestādes šā KIU daļas vai ieguldījumu apliecības var izmantot kā nodrošinājumu tādā apmērā, kas līdzvērtīgs šā KIU turēto atbilstošo aktīvu vērtībai, pieņemot, ka KIU vai kāds tā pakārtotais KIU ir veicis ieguldījumus nodrošinājumam neatbilstošos aktīvos maksimālajā pieļaujamajā apmērā saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām.

Ja kādam pakārtotam KIU pašam ir savi pakārtoti KIU, iestādes kā piemērotu nodrošinājumu var izmantot sākotnējā KIU daļas vai ieguldījumu apliecības, ar nosacījumu, ka tās piemēro pirmajā daļā noteikto metodoloģiju.

Ja nodrošinājumam neatbilstošo aktīvu vērtība ir negatīva tādu saistību vai iespējamo saistību dēļ, kas rodas no īpašumtiesībām, iestādes rīkojas šādi:

a) aprēķina nodrošinājumam neatbilstošo aktīvu kopējo vērtību;

b) ja saskaņā ar a) apakšpunktu iegūtā summa ir negatīva, tās absolūto vērtību atņem no atbilstošo aktīvu kopējās vērtības.

7. Attiecībā uz 1. punkta b) līdz e) apakšpunktu, ja nodrošinājumam ir piešķirti divi ĀKNI kredītnovērtējumi, iestādes lieto mazāk labvēlīgo novērtējumu. Ja nodrošinājumam ir vairāk nekā divi ĀKNI kredītnovērtējumi, iestādes lieto divus labvēlīgākos novērtējumus. Ja divi labvēlīgākie kredītnovērtējumi atšķiras, iestādes no šiem diviem lieto mazāk labvēlīgo novērtējumu.

8. EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) galvenos indeksus, kas minēti šā panta 1. punkta f) apakšpunktā, 198. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 224. panta 1. un 4. punktā un 299. panta 2. punkta e) apakšpunktā;

b) atzītām biržām, kas minētas šā panta 4. punkta a) apakšpunktā, 198. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 224. panta 1. un 4. punktā, 299. panta 2. punkta e) apakšpunktā, 400. panta 2. punkta k) apakšpunktā, 416. panta 3. punkta e) apakšpunktā, 428. panta 1. punkta c) apakšpunktā un trešās daļas III pielikuma 12. punktā saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti 4. panta 1. punkta 72) apakšpunktā.

EVTI šos īstenošanas tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai līdz 2014. gada 31. decembrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

▼B

198. pants

Nodrošinājuma papildu atbilstība finanšu nodrošinājuma paplašinātās metodes gadījumā

1. Papildus 197. pantā noteiktajam nodrošinājumam, ja iestāde lieto 223. pantā noteikto finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi, iestāde par atbilstošu nodrošinājumu var atzīt šādus posteņus:

a) kapitāla vērtspapīrus vai konvertējamas obligācijas, kas nav iekļautas galvenajā indeksā, bet ko tirgo atzītā biržā;

b) KIU daļas vai ieguldījumu apliecības, ja ir izpildīti abi šie nosacījumi:

i) daļām vai ieguldījumu apliecībām ik dienu tiek publicētas cenas;

ii) KIU veic ieguldījumus tikai tādos instrumentos, kas ir atbilstoši, lai tos atzītu saskaņā ar 197. panta 1. un 4. punkta noteikumiem, un posteņos, kas minēti šā punkta a) apakšpunktā.

Ja KIU veic ieguldījumus cita KIU daļās vai ieguldījumu apliecībās, šā punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumi vienlīdz ir piemērojami jebkuram šādam pakārtotam KIU.

Ja kāds KIU izmanto atvasinātos instrumentus, lai ierobežotu risku atļautiem ieguldījumiem, tas nav šķērslis, lai daļas vai ieguldījumu apliecības šajā uzņēmumā atzītu par atbilstošu nodrošinājumu.

2. Ja KIU vai kādam tā pakārtotam KIU nav noteikts ieguldīt tikai instrumentos, kas ir atbilstoši, lai tos atzītu saskaņā ar 197. panta 1. un 4. punktu, un posteņos, kas minēti šā panta 1. punkta a) apakšpunktā, iestādes šā KIU daļas vai ieguldījumu apliecības var izmantot kā nodrošinājumu tādā apmērā, kas līdzvērtīgs šā KIU turēto atbilstošo aktīvu vērtībai, pieņemot, ka KIU vai kāds tā pakārtotais KIU ir veicis ieguldījumus nodrošinājumam neatbilstošos aktīvos maksimālajā pieļaujamajā apmērā saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām.

Ja nodrošinājumam neatbilstošo aktīvu vērtība ir negatīva tādu saistību vai iespējamo saistību dēļ, kas rodas no īpašumtiesībām, iestādes rīkojas šādi:

a) aprēķina nodrošinājumam neatbilstošo aktīvu kopējo vērtību;

b) ja saskaņā ar a) apakšpunktu iegūtā summa ir negatīva, tās absolūto vērtību atņem no atbilstošo aktīvu kopējās vērtības.

199. pants

Papildu atbilstošais nodrošinājums IRB pieejas gadījumā

1. Papildus 197. un 198. pantā minētajam nodrošinājumam, ja iestādes riska darījumu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu apmēru aprēķina saskaņā ar IRB pieeju, iestādes var izmantot arī šāda veida nodrošinājumu:

▼B

a) nekustamo īpašumu saskaņā ar 2., 3. un 6. punktu;

b) debitoru parādus saskaņā ar 5. punktu;

c) citu lietisku nodrošinājumu saskaņā ar 6. un 8. punktu;

d) nomu saskaņā ar 7. punktu.

2. Ja vien 124. panta 2. punktā nav noteikts citādi, iestādes kā atbilstošu nodrošinājumu var izmantot mājokļa īpašumu, ko apdzīvo vai apdzīvos, izīrē īpašnieks vai – privāto ieguldījumu sabiedrības gadījumā – faktiskais īpašnieks, un komerciālo nekustamo īpašumu, tostarp birojus un citas komerciālās telpas, ja ir izpildīti abi šie nosacījumi:

a) īpašuma vērtība nav būtiski atkarīga no parādnieka kredītkvalitātes. Nosakot minētās atkarības būtiskumu, iestādes var neņemt vērā situācijas, kurās tikai makroekonomikas faktori ietekmē gan īpašuma vērtību, gan aizņēmēja saistību izpildi;

b) aizņēmēja risks nav būtiski atkarīgs no pamatā esošā īpašuma vai projekta rezultātiem, bet ir atkarīgs no aizņēmēja pamata spējas atmaksāt parādu no citiem avotiem, tādēļ šādu līdzekļu atmaksāšana nav būtiski atkarīga no jebkādas naudas plūsmas, ko izraisījis pamata īpašums, kuru izmanto nodrošinājumam.

3. Iestādes var atkāpties no 2. punkta b) apakšpunkta prasībām attiecībā uz riska darījumiem, kuri nodrošināti ar mājokļa īpašumu, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, ja šīs dalībvalsts kompetentā iestāde ir publiskojusi pierādījumus tam, ka šajā teritorijā pastāv labi attīstīts un stabils mājokļu īpašumu tirgus, kurā zaudējumu līmenis nepārsniedz nevienu no šīm robežām:

a) zaudējumi, kas izriet no aizdevumiem, kuri nodrošināti ar mājokļa īpašumu līdz 80 % no tirgus vērtības vai 80 % no hipotekārās vērtības, ja vien 124. panta 2. punktā nav noteikts citādi, nepārsniedz 0,3 % no neatmaksātajiem aizdevumiem, kas nodrošināti ar mājokļa īpašumu konkrētajā gadā;

b) kopējie zaudējumi, kas izriet no aizdevumiem, kuri nodrošināti ar mājokļa īpašumu, nepārsniedz 0,5 % no neatmaksātajiem aizņēmumiem, kas nodrošināti ar mājokļa īpašumu konkrētajā gadā.

Ja konkrētajā gadā kāda no pirmās daļas a) un b) apakšpunktos minētajām prasībām nav izpildīta, iestādes nepiemēro minētajā daļā noteikto procedūru, kamēr abi nosacījumi nav izpildīti nākamajā gadā.

►C2 4. Iestādes var atkāpties no 2. punkta b) apakšpunkta prasībām attiecībā uz komerciāliem nekustamiem īpašumiem, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, ja šīs dalībvalsts kompetentā iestāde ir publicējusi pierādījumus tam, ka šajā teritorijā pastāv labi attīstīts un stabils komerciālo nekustamo īpašumu tirgus, kurā ◄ zaudējumu līmenis nepārsniedz nevienu no šādiem robežlielumiem:

▼B

a) zaudējumi, kas izriet no aizdevumiem, kuri nodrošināti ar komerciālo nekustamo īpašumu līdz 50 % no tirgus vērtības vai 60 % no hipotekārās vērtības, nepārsniedz 0,3 % no neatmaksātajiem aizdevumiem, kas nodrošināti ar komerciālo nekustamo īpašumu konkrētajā gadā;

b) kopējie zaudējumi, kas izriet no aizdevumiem, kuri nodrošināti ar komerciālo nekustamo īpašumu, nepārsniedz 0,5 % no neatmaksātajiem aizņēmumiem, kuri nodrošināti ar komerciālo nekustamo īpašumu konkrētajā gadā.

Ja konkrētajā gadā kāda no pirmās daļas a) un b) apakšpunktos minētajām prasībām nav izpildīta, iestādes nepiemēro minētajā daļā noteikto procedūru, kamēr abi nosacījumi nav izpildīti nākamajā gadā.

5. Iestādes kā atbilstošu nodrošinājumu var izmantot debitoru parādus, kas izriet no komercdarījumiem vai tādiem darījumiem, kuru sākotnējais termiņš nepārsniedz vienu gadu. Debitoru parādi, kas saistīti ar vērtspapīrošanu, pakārtotu līdzdalību vai kredītu atvasinātajiem instrumentiem, vai radniecīgu sabiedrību parādi nav atbilstoši debitoru parādi.

6. Kompetentās iestādes atļauj iestādei kā atbilstošu nodrošinājumu izmantot citu lietisku nodrošinājumu, kas nav minēts 2., 3. un 4. punktā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) pastāv likvīds tirgus – to pierāda bieži darījumi, ņemot vērā aktīva veidu, – kurā šo nodrošinājumu var realizēt bez aizkavēšanās un ekonomiski efektīvi; iestādes šo nosacījumu pārbauda periodiski un tad, ja informācija liecina par būtiskām izmaiņām tirgū;

b) nodrošinājumam ir vispāratzītas un publiski pieejamas tirgus cenas; iestādes tirgus cenas var uzskatīt par vispāratzītām, ja tās iegūtas no uzticamiem informācijas avotiem, piemēram, publiskiem indeksiem, un atspoguļo darījumu cenu normālos apstākļos; iestādes tirgus cenas var uzskatīt par publiski pieejamām, ja šīs cenas ir atklātas, viegli pieejamas un iegūstamas regulāri un bez nepamatota administratīvā vai finanšu sloga;

c) iestāde analizē tirgus cenas, laiku un izmaksas, kas nepieciešamas, lai realizētu nodrošinājumu un ieņēmumus no šā nodrošinājuma;

d) iestāde pierāda, ka vairāk nekā 10 % visu realizācijas gadījumu attiecīgajam nodrošinājuma veidam ieņēmumi no nodrošinājuma nav mazāki par 70 % no nodrošinājuma vērtības; ja tirgus cenās vērojamas būtiskas svārstības, iestādes pierāda kompetentajām iestādēm, ka to nodrošinājuma novērtējums ir pietiekami piesardzīgs.

Iestādes dokumentē to, kā ir izpildīti pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā un 210. pantā minētie nosacījumi.

▼B

7. Saskaņā ar 230. panta 2. punkta nosacījumiem, ja ir izpildītas 211. pantā noteiktās prasības, ar riska darījumiem, kas izriet no tādiem darījumiem, kuros iestāde īpašumu iznomā trešai personai, rīkojas tāpat kā ar aizdevumiem, kas ir nodrošināti ar tāda veida īpašumu kā nomā nodotais īpašums.

8. EBI publisko tādu lietisko nodrošinājumu veidu sarakstu, par kuriem iestādes var uzskatīt, ka ir izpildīti 6. punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumi..

200. pants

Cita fondētā kredītaizsardzība

Iestādes kā atbilstošu nodrošinājumu var izmantot šādu fondēto kredītaizsardzību:

a) naudas noguldījumus vai naudai pielīdzināmus instrumentus, kas, pamatojoties uz ar turēšanu nesaistītu līgumu, atrodas citā iestādē un ir ieķīlāti par labu aizdevējiestādei;

b) dzīvības apdrošināšanas polises, kas ieķīlātas par labu aizdevējiestādei;

c) citas iestādes emitētus instrumentus, ko šī iestāde atpirks pēc pieprasījuma.

2. apakšiedaļa

Nefondētā kredītaizsardzība

201. pants

Atbilstoši aizsardzības devēji jebkuras pieejas gadījumā

1. Par atbilstošiem nefondētās kredītaizsardzības devējiem iestādes var atzīt šādas personas:

a) centrālās valdības un centrālās bankas,

b) reģionālās pašvaldības vai vietējās pašpārvaldes;

c) daudzpusējās attīstības bankas;

d) starptautiskās organizācijas, ar kurām veiktajiem riska darījumiem piešķir 0 % riska pakāpi, kā noteikts 117. pantā;

e) publiskā sektora struktūras, pret kurām izvirzītie prasījumi tiek apstrādāti saskaņā ar 116. pantu;

f) iestādes, un finanšu iestādes, kuru riska darījumus ar finanšu iestādēm pielīdzina riska darījumiem ar iestādēm saskaņā ar 119. panta 5. punktu;

►C2 g) citas komercsabiedrības, tostarp iestādes mātesuzņēmumi, meitasuzņēmumi un radniecīgās komercsabiedrības, ◄ kuras atbilst kādam no šiem nosacījumiem:

▼B

i) šīm citām komercsabiedrībām ir ĀKNI kredītnovērtējums;

ii) tādu iestāžu gadījumā, kas aprēķina riska svērto vērtību un paredzamos zaudējumu apmēru saskaņā ar IRB pieeju, šīm citām komercsabiedrībām nav atzītas ĀKNI kredītnovērtējuma un to iekšējos reitingus novērtē iestāde.

h) centrālie darījumu partneri.

2. Ja iestādes riska darījumu riska svērto vērtību un paredzamo zaudējumu apmēru aprēķina saskaņā ar IRB pieeju, garantijas devēju var uzskatīt par atbilstošu nefondētās kredītaizsardzības devēju vienīgi tad, ja tam ir piešķirts iestādes iekšējais reitings saskaņā ar 3. nodaļas 6. iedaļu.

Kompetentās iestādes publicē un uztur tādu finanšu iestāžu sarakstu, kas saskaņā 1. punkta f) apakšpunktu ir atbilstoši nefondētās kredītaizsardzības devēji – vai arī galvenos kritērijus šādu atbilstošo nefondētās kredītaizsardzības devēju identificēšanai – kopā ar piemērojamo prudenciālo prasību aprakstu, kā arī kopīgo savu sarakstu ar citām kompetentajām iestādēm saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 117. pantu.

202. pants

Saskaņā ar IRB pieeju atbilstoši aizsardzības devēji, kuri atbilst 153. panta 3. punktā minētās procedūras piemērošanai

Iestāde var izmantot iestādes, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības un eksporta kredīta aģentūras par atbilstošiem nefondētās kredītaizsardzības devējiem, kuri atbilst 153. panta 3. punktā minētās procedūras piemērošanai, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) tiem ir pietiekama pieredze nefondētās kredītaizsardzības sniegšanā;

b) tie ir pakļauti uzraudzībai, kuras prasības ir līdzvērtīgas šajā regulā noteiktajām prasībām, vai arī tiem atzītas ĀKNI piešķirtais kredītnovērtējums kredītaizsardzības došanas laikā atbilst pakāpei, ko EBI ir noteikusi saistīt ar kredītkvalitātes trešo vai augstāku pakāpi saskaņā ar riska darījumu riska pakāpes nosacījumiem komercsabiedrībām, kuri paredzēti 2. nodaļā;

c) kredītaizsardzības sniegšanas laikā vai jebkurā vēlākā laikā to iekšējais reitings bija ar tādu PD, kas atbilst vai ir zemāka par PD, kas atbilst kredītkvalitātes otrajai vai augstākai pakāpei saskaņā ar riska darījumu riska pakāpes nosacījumiem komercsabiedrībām, kuri paredzēti 2. nodaļā;

d) tiem ir iekšējais reitings ar tādu PD, kas atbilst vai ir zemāka par PD, kas atbilst kredītkvalitātes trešajai vai augstākai pakāpei saskaņā ar riska darījumu riska pakāpes nosacījumiem komercsabiedrībām, kuri paredzēti 2. nodaļā.

▼B

Piemērojot šo pantu, ja kredītaizsardzību sniedz eksporta kredīta aģentūras, nekāda centrālās valdības sniegta atbalsta garantija netiek ņemta vērā.

203. pants

Garantijas kā nefondētā kredītaizsardzība

Iestādes kā atbilstošu nefondēto kredītaizsardzību var izmantot garantijas.

3. apakšiedaļa

Atvasināto instrumentu veidi

204. pants

Atbilstoši kredītu atvasināto instrumentu veidi

1. Iestādes var izmantot turpmāk minētos kredītu atvasināto instrumentu veidus un instrumentus, kas var sastāvēt no šādiem kredītu atvasinātajiem instrumentiem vai kas ir ekonomiskās izpausmes ziņā līdzīgi, kā atbilstošu kredītaizsardzību:

a) kredītriska mijmaiņas līgumi;

b) kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumi;

c) kredītriskam piesaistītās parādzīmes, ciktāl tās ir segtas ar naudas līdzekļiem.

Ja iestāde pērk kredītaizsardzību kopējo ieņēmumu mijmaiņas darījumā un par mijmaiņu saņemtos neto maksājumus iegrāmato kā neto ienākumu, bet neiegrāmato attiecīgo aizsargātā aktīva vērtības pazemināšanos (vai nu samazinot patieso vērtību, vai papildinot rezerves), šāda kredītaizsardzība netiek atzīta par atbilstošu.

2. Ja iestāde veic iekšēju riska ierobežošanu, izmantojot kredītu atvasināto instrumentu, lai kredītaizsardzība tiktu atzīta par atbilstošu kredītaizsardzību šīs nodaļas vajadzībām, kredītrisks, kas pārvietots uz tirdzniecības portfeli, tiks pārvietots uz trešo personu vai personām.

Ja iekšējā riska ierobežošana ir veikta saskaņā ar pirmo daļu un ja ir izpildītas šīs nodaļas prasības, tad iestādes, kad tās saņem nefondēto kredītaizsardzību, riska darījumu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu apmēra aprēķināšanai piemēro 4. līdz 6. sadaļā minētos noteikumus.

▼B

3. Iedaļa

Prasības

1. apakšiedaļa

Fondētā kredītaizsardzība

205. pants

Prasības bilances posteņu savstarpējo prasību ieskaita līgumiem, kas nav 206. pantā minētie savstarpējo prasību ieskaita jumta līgumi

Bilances posteņu savstarpējo prasību ieskaita līgumus, kas nav 2016. pantā minētie savstarpējo prasību ieskaita jumta līgumi, atzīst par atbilstošu kredītriska mazināšanas veidu tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) līgumi ir tiesiski spēkā un izpildāmi visās attiecīgajās jurisdikcijās, arī darījuma partnera maksātnespējas vai bankrota gadījumā;

b) iestāde ir spējīga jebkurā laikā noteikt tos aktīvus un saistības, uz kuriem attiecas līgumi;

c) iestāde nepārtraukti uzrauga un kontrolē riskus, kas saistīti ar kredītaizsardzības pārtraukšanu;

d) iestāde nepārtraukti uzrauga un kontrolē attiecīgos riska darījumus uz neto pozīcijas pamata.

206. pants

Prasības savstarpējo prasību ieskaita jumta līgumiem, kuri aptver repo darījumus vai vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumus, vai citus kapitāla tirgus darījumus

Savstarpējo prasību ieskaita jumta līgumus, kas aptver repo darījumus, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumus vai citus kapitāla tirgus darījumus, var atzīt par atbilstošu kredītriska mazināšanas veidu, ja nodrošinājums, kas sniegts saskaņā ar šiem līgumiem, atbilst 207. panta 2. līdz 4. punktā izklāstītajām prasībām un ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) tie ir tiesiski spēkā un izpildāmi visās attiecīgajās jurisdikcijās, arī darījuma partnera bankrota vai maksātnespējas gadījumā;

b) saistību neizpildes gadījumā, tostarp darījuma partnera bankrota vai maksātnespējas gadījumā, tie dod tiesības tai pusei, kurai nav saistību neizpildes, laikus pārtraukt un izbeigt visus darījumus, uz ko attiecas līgums;

c) tajos paredzēts, ka līguma ietvaros veikto darījumu peļņas un zaudējumu ieskaita rezultātā viena puse ir parādā otrai vienu konkrētu neto summu.

▼B

207. pants

Prasības attiecībā uz finanšu nodrošinājumu

1. Jebkuras pieejas un metodes gadījumā finanšu nodrošinājumu un zeltu atzīst par atbilstošu nodrošinājumu, ja ir izpildītas 2. līdz 4. punkta prasības.

2. Nepastāv parādnieka kredītkvalitātes un nodrošinājuma vērtības nozīmīga pozitīva korelācija. Ja nodrošinājuma vērtība būtiski samazinās, tas pats par sevi nenozīmē parādnieka kredītspējas ievērojamu pasliktināšanos. Ja parādnieka kredītkvalitāte kļūst kritiska, tas pats par sevi nenozīmē nodrošinājuma vērtības būtisku samazināšanos.

Vērtspapīri, kurus emitējis parādnieks vai sabiedrība, kas pieder ar parādnieku saistītai grupai, netiek uzskatīti par atbilstošu nodrošinājumu. Tomēr, neatkarīgi no tā, paša parādnieka emitētās segtās obligācijas, kuras atbilst noteikumu 129. panta prasībām, ir atzīstamas par atbilstošu nodrošinājumu, ja tās iesniegtas kā nodrošinājums repo darījumam, ar noteikumu, ka tiek ievērots pirmajā daļā minētais nosacījums.

3. Iestādes izpilda visas līgumos un likumos paredzētās prasības un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai parūpētos par nodrošinājuma līgumu izpildāmību saskaņā ar tiesību aktiem, kas attiecas uz to tiesībām attiecībā uz nodrošinājumu.

Iestādes veic pietiekamas juridiskas pārbaudes, kas apstiprina, ka nodrošinājuma līgumi ir izpildāmi visās attiecīgajās jurisdikcijās. Nepieciešamības gadījumā tās veic atkārtotas pārbaudes, lai pārliecinātos, ka izpildāmība saglabājas.

4. Iestādes izpilda šādas operacionālās prasības:

a) tās pienācīgi dokumentē nodrošinājuma līgumus, un tām ir paredzētas skaidras un stingras procedūras laicīgai nodrošinājuma realizēšanai;

b) tām ir stabilas procedūras un procesi tādu risku kontrolei, kuri izriet no nodrošinājuma izmantošanas, tostarp riskus, kuri rodas, ja kredītaizsardzība netiek sniegta vai tiek sniegta nepilnā apmērā, vērtēšanas riskus, riskus, kuri saistīti ar kredītaizsardzības pārtraukšanu, koncentrācijas risku, kas izriet no nodrošinājuma izmantošanas, un mijiedarbību ar iestādes kopējo riska profilu;

c) tām ir dokumentēta politika un procedūras, kas nosaka pieņemamos nodrošinājuma veidus un to apmēru;

d) tās aprēķina nodrošinājuma tirgus vērtību un pārvērtē to vismaz ik pēc sešiem mēnešiem un katru reizi, kad iestādes rīcībā nonāk informācija, kas varētu liecināt par būtisku nodrošinājuma tirgus vērtības pazemināšanos;

e) ja nodrošinājumu tur trešā persona, tās veic visus attiecīgos pasākumus, lai pārliecinātos, ka trešā persona nodrošinājumu nodala no saviem aktīviem;

▼B

f) tās nodrošina to, ka tās velta pietiekamus resursus pienācīgai līgumu par drošības rezervi pārvaldībai ar OTC atvasinātajiem instrumentiem un vērtspapīru finansēšanas darījuma partneriem, vērtējot pēc tā, cik laicīgi un precīzi ir to izejošie drošības rezervju pieprasījumi un kāds ir atbildes laiks uz ienākošajiem drošības rezervju pieprasījumiem;

g) tām ir nodrošinājuma pārvaldības politikas, lai kontrolētu, uzraudzītu un ziņotu par:

i) riskiem, kas izriet no līgumiem par drošības rezervi;

ii) ar atsevišķiem nodrošinājuma aktīviem saistīto koncentrācijas risku;

iii) nodrošinājuma tālākizmantošanu, tostarp iespējamiem likviditātes deficītiem, kas radušies no darījuma partneriem saņemtā nodrošinājuma tālākizmantošanas dēļ;

iv) atteikšanos no tiesībām uz nodrošinājumu, kas iesniegts darījuma partneriem.

5. Papildus tam, ka tiek izpildītas visas 2. līdz 4. punktā noteiktās prasības, lai finanšu nodrošinājumu varētu atzīt par atbilstošu nodrošinājumu saskaņā ar finanšu nodrošinājuma vienkāršo metodi, aizsardzības atlikušajam termiņam jābūt vismaz tikpat ilgam kā riska darījuma atlikušajam termiņam.

208. pants

Prasības attiecībā uz nekustamo īpašumu kā nodrošinājumu

1. Nekustamais īpašums ir uzskatāms par atbilstošu nodrošinājumu vienīgi tad, ja ir izpildītas 2. līdz 5. punktā noteiktās prasības.

2. Ir jābūt izpildītām šādām tiesiskās noteiktības prasībām:

a) hipotēka vai prasība ir izpildāma visās attiecīgajās jurisdikcijās kredītlīguma noslēgšanas brīdī, un to atbilstoši un laikus reģistrē;

b) ir izpildītas visas juridiskās prasības ķīlas nostiprināšanai;

c) līgums par aizsardzību un tiesiskais process, uz ko tas balstīts, ļauj iestādei pieņemamā termiņā realizēt nodrošinājuma vērtību.

3. Ir jābūt izpildītām šādām prasībām attiecībā uz nekustamo īpašumu vērtību uzraudzību un īpašumu vērtēšanu:

a) iestādes bieži pārbauda īpašuma vērtību – vismaz reizi gadā komerciāliem nekustamajiem īpašumiem un ►C2 vismaz reizi gadā komerciāliem nekustamajiem īpašumiem un vismaz reizi trijos gados mājokļa īpašumiem; ◄

▼B

b) īpašuma vērtējumu pārskata, ja iestāžu rīcībā esošā informācija liecina par to, ka īpašuma vērtība var būt ievērojami samazinājusies attiecībā pret vispārējām tirgus cenām, un šo pārskatīšanu veic vērtētājs ar nepieciešamo kvalifikāciju, zināšanām un pieredzi novērtēšanas veikšanā, kurš nav saistīts ar kredītlēmumu pieņemšanu. Aizdevumiem, kas pārsniedz EUR 3 miljonus vai 5 % no iestādes pašu kapitāla, īpašuma vērtējumu šāds vērtētājs pārskata vismaz vienu reizi trijos gados.

▼C2

Lai pārraudzītu nekustamā īpašuma vērtību un noteiktu, vai nepieciešams atkārtoti novērtēt nekustamo īpašumu, iestādes var izmantot statistikas metodes.

4. Iestādes skaidri dokumentē to mājokļa īpašumu un komerciālo nekustamo īpašumu veidus, kurus tās pieņem kā nodrošinājumu, kā arī to kreditēšanas politiku šajā jomā.

▼B

5. Iestādēm ir izstrādātas procedūras, lai pārraudzītu, vai kredītaizsardzībai pieņemtais nekustamais īpašums ir pienācīgi apdrošināts pret bojājumu.

209. pants

Prasības debitoru parādiem

1. Debitoru parādi ir uzskatāmi par atbilstošu nodrošinājumu vienīgi tad, ja ir izpildītas 2. un 3. punktā noteiktās prasības.

2. Ir jābūt izpildītām šādām tiesiskās noteiktības prasībām:

a) tiesiskais mehānisms, ar kuru dod nodrošinājumu aizdevējiestādei, ir stabils un efektīvs, un tas nodrošina aizdevējiestādei nepārprotamas tiesības uz nodrošinājumu, tostarp tiesības uz ieņēmumiem no nodrošinājuma pārdošanas;

b) iestādes veic visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu vietējās prasības attiecībā uz tiesību uz nodrošinājumu īstenojamību; aizdevējiestādēm ir pirmās prioritātes prasījums attiecībā uz nodrošinājumu, pat ja šādi prasījumi saskaņā ar tiesību aktu noteikumiem joprojām ir pakārtoti attiecībā pret privileģēto kreditoru prasījumiem;

c) iestādes ir veikušas pietiekamas juridiskas pārbaudes, kas apstiprina nodrošinājuma līgumu izpildāmību visās attiecīgajās jurisdikcijās;

d) iestādes pienācīgi dokumentē savus nodrošinājuma līgumus, un tām ir paredzētas skaidras un stingras procedūras laicīgai nodrošinājuma saņemšanai;

e) iestādēm ir paredzētas procedūras, kas nodrošina, lai tiktu ievēroti visi juridiskie nosacījumi, kuri tiek prasīti, lai paziņotu aizņēmēja saistību neizpildi un laikus saņemtu nodrošinājumu;

▼B

f) aizņēmēja finansiālu grūtību vai saistību neizpildes gadījumā iestādei ir juridiskas tiesības pārdot vai cedēt debitoru parādus citām personām bez debitoru piekrišanas.

3. Attiecībā uz riska pārvaldību ir jābūt izpildītām šādām tiesiskās noteiktības prasībām:

a) iestādei ir saprātīga procedūra kredītriska, kas saistīts ar debitoru parādiem, novērtēšanai; šāda procedūra ietver aizņēmēja darbības un nozares analīzi, kā arī aizņēmēja klientu, ar kuriem aizņēmējam ir darījumi, analīzi; ja šī iestāde paļaujas uz tās aizņēmēju veikto klientu kredītriska novērtējumu, iestāde pārbauda aizņēmēja kredītriska novērtēšanas praksi, lai pārliecinātos par tās piemērotību un ticamību;

b) starpība starp riska darījumu vērtību un debitoru parādu vērtību atspoguļo visus attiecīgos faktorus, tostarp iekasēšanas izmaksas, koncentrāciju debitoru parādu portfelī, ko ieķīlājis atsevišķs aizņēmējs, un iespējamo koncentrācijas risku iestādes kopējā riska darījumu portfelī, kas pārsniedz to, ko kontrolē kredītiestādes vispārējā metodoloģija; iestāde nodrošina debitoru parādiem piemērotu nepārtrauktas pārraudzības procesu; regulāri tiek pārskatīta kredītlīgumu nosacījumu ievērošana, vides ierobežojumu un citu juridisko prasību ievērošana;

c) debitoru parādi, kurus ieķīlā aizņēmējs, ir diversificēti, un tiem nav nevēlamas korelācijas ar aizņēmēju; ja pastāv būtiska pozitīva korelācija, tad iestāde saistītos riskus ņem vērā, nosakot nodrošinājuma portfeļa robežas kopumā;

d) iestādes kā atbilstošu kredītaizsardzību neizmanto debitoru parādus no aizņēmējam radniecīgām sabiedrībām, tostarp meitasuzņēmumiem un darbiniekiem;

e) iestādei ir dokumentēta procedūra debitoru parādu iekasēšanai krīzes situācijās. Iestādēm ir nepieciešamās spējas veikt iekasēšanu, pat ja parasti tās iekasēšanā paļaujas uz saviem aizņēmējiem.

210. pants

Prasības citam lietiskajam nodrošinājumam

Citu lietisko nodrošinājumu, kas nav nekustamā īpašuma nodrošinājums, var atzīt par atbilstošu nodrošinājumu saskaņā ar IRB pieeju, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

a) nodrošinājuma līgums, saskaņā ar kuru lietiskais nodrošinājums tiek sniegts iestādei, ir tiesisks un izpildāms visās attiecīgajās jurisdikcijās, un tas ļauj iestādei saprātīgā termiņā realizēt nodrošinājumu pēc tā vērtības;

▼B

b) kā vienīgo izņēmumu pieļaujot 209. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētos pirmās prioritātes prasījumus, tikai pirmās prioritātes ķīlu tiesības vai prasības attiecībā uz nodrošinājumu ir atzīstami par atbilstošu nodrošinājumu, un iestāde ir prioritārā stāvoklī pret visiem pārējiem aizdevējiem attiecībā uz ieņēmumiem no nodrošinājuma realizācijas;

c) iestādes pārbauda nodrošinājuma vērtību bieži un vismaz reizi gadā; ja tirgū notikušas ievērojamas apstākļu izmaiņas, iestādes šādu pārbaudi veic biežāk;

d) aizdevuma līgumā ir iekļauts sīks nodrošinājuma apraksts, kā arī sīks nodrošinājuma pārvērtēšanas kārtības un tās biežuma apraksts;

e) iestādes iekšējās kredītpolitikās un procedūrās, kas pieejamas pārbaudei, skaidri dokumentē tā lietiskā nodrošinājuma veidus, kādus tās pieņem, kā arī to politiku un praksi attiecībā uz katra nodrošinājuma veida un riska darījuma apmēra attiecību;

f) iestādes kredītpolitikās attiecībā uz darījumu struktūru reglamentē šādus jautājumus:

i) riska darījuma vērtībai atbilstošas nodrošinājuma prasības;

ii) nodrošinājuma ātras realizēšanas spēju;

iii) spēju objektīvi noteikt cenu vai tirgus vērtību;

iv) to, cik bieži iespējams noteikt vērtību, tostarp iegūt profesionālu aplēsi vai vērtējumu;

v) nodrošinājuma vērtības svārstīgumu vai svārstīguma aizstājējvērtību.

g) veicot vērtēšanu un pārvērtēšanu, iestādes pilnībā ņem vērā jebkādu nodrošinājuma nolietošanos vai novecošanos, īpašu uzmanību pievēršot laika ritējuma ietekmei uz nodrošinājumu, kam ir būtisks modes vai laika faktors;

h) iestādēm ir tiesības pārbaudīt nodrošinājumu klātienē; tām ir ieviesta politikas un procedūras, kurās noteikts, kā tās īsteno savas tiesības veikt nodrošinājuma pārbaudi klātienē;

i) nodrošinājums, kas pieņemts kā aizsardzība, ir pienācīgi apdrošināts pret bojājumu risku un iestādēm ir ieviestas procedūras, lai to uzraudzītu.

211. pants

Prasības, lai nomas riska darījumus uzskatītu par nodrošinātiem

Riska darījumus, kas izriet no nomas darījumiem, iestādes var pielīdzināt riska darījumiem, kas nodrošināti ar nomā nodotu īpašumu, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

▼B

a) ir ievēroti nosacījumi, kas noteikti attiecīgi 208. vai 210. pantā par nomā nodotu īpašumu kā atbilstošu nodrošinājumu;

b) iznomātāja riska pārvaldība attiecībā uz iznomāto īpašumu ir saprātīga, un tajā ir ņemti vērā iznomātā īpašuma izmantošanas mērķi, vecums un plānotais lietošanas ilgums, kā arī ir ietverta nodrošinājuma vērtības pienācīga uzraudzība;

c) iznomātājam ir likumīgas īpašumtiesības uz aktīvu, un tas var laikus īstenot savas īpašumtiesības;

d) ja nav jau noteikts, aprēķinot LGD līmeni, starpība starp neatmaksāto parāda summu un nodrošinājuma tirgus vērtību nedrīkst pārsniegt kredītriska mazināšanu attiecībā uz nomā nodoto objektu.

212. pants

Prasības attiecībā uz citu fondēto kredītaizsardzību

1. Naudas noguldījums trešās personas iestādē vai naudai pielīdzināmi instrumenti, ko tur trešās personas iestāde, ir atbilstoši 232. panta 1. punktā minētās procedūras piemērošanai, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

a) aizņēmēja prasījums pret trešās personas iestādi ir atklāti ieķīlāts vai cedēts aizdevējiestādei, un šāda ieķīlāšana vai cesija ir tiesiska un izpildāma visās attiecīgajās jurisdikcijās un ir beznosacījumu un neatsaucama;

b) trešās personas iestādei ir paziņots par ieķīlāšanu vai cesiju;

c) paziņojuma rezultātā trešās personas iestāde var veikt maksājumus vienīgi aizdevējiestādei vai citām personām tikai ar aizdevējiestādes atļauju.

2. Lai dzīvības apdrošināšanas polises, kas ieķīlātas par labu aizdevējiestādei, tiktu atzīta par atbilstošu nodrošinājumu, jābūt izpildītiem visiem šiem nosacījumiem:

a) dzīvības apdrošināšanas polise ir atklāti ieķīlāta par labu aizdevējiestādei vai tai cedēta;

b) sabiedrībai, kas sniedz dzīvības apdrošināšanu, ir paziņots par ieķīlāšanu vai cesiju, un šīs paziņošanas rezultātā šī sabiedrība tās summas, kas maksājamas atbilstīgi līgumam, drīkst izmaksāt tikai ar aizdevējiestādes iepriekšēju piekrišanu;

c) aizdevējiestādei ir tiesības aizņēmēja saistību neizpildes gadījumā anulēt polisi un saņemt atpirkuma summu;

d) aizdevējiestāde ir informēta par jebkādiem maksājumiem, ko polises turētājs nav samaksājis par polisi;

▼B

e) kredītaizsardzībai jābūt nodrošinātai visu aizdevuma termiņa laiku; ja tas nav iespējams tāpēc, ka apdrošināšanas attiecības beidzas ātrāk nekā kredītattiecības, tad iestādei jānodrošina, ka naudas summa saistībā ar noslēgto apdrošināšanas līgumu kalpo iestādei par nodrošinājumu līdz kredītlīguma termiņa beigām;

f) ķīla vai cesija ir tiesiska un izpildāma visās jurisdikcijās, kas ir nozīmīgas kredītlīguma noslēgšanas brīdī;

g) apdrošināšanas sabiedrība, kas veic dzīvības apdrošināšanu, ir paziņojusi atpirkuma summu, un tā nav samazināma;

h) apdrošināšanas sabiedrībai, kas veic dzīvības apdrošināšanu, atpirkuma summa ir jāmaksā laikus un pēc pieprasījuma;

i) atpirkuma summu nevar pieprasīt bez iestādes iepriekšējas piekrišanas;

j) uz apdrošināšanas sabiedrību, kas veic dzīvības apdrošināšanu, attiecas Direktīva 2009/138/EK, vai arī tā ir pakļauta tādas trešās valsts kompetentās iestādes uzraudzībai, kura piemēro uzraudzības un regulatīvos pasākumus, kas ir vismaz līdzvērtīgi tiem, kurus piemēro Savienībā.

2. apakšiedaļa

Nefondētā kredītaizsardzība un ar kredītrisku saistītās parādzīmes

213. pants

Prasības, kas ir kopīgas garantijām un kredītu atvasinātajiem instrumentiem

1. Saskaņā ar 214. panta 1. punktu kredītaizsardzība, kas izriet no garantijas vai kredītu atvasinātā instrumenta, ir atzīstama par atbilstošu nefondēto kredītaizsardzību, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

a) kredītaizsardzība ir tieša;

b) kredītaizsardzības apmērs ir skaidri definēts un nav apstrīdams;

c) kredītaizsardzības līgums nesatur tādus nosacījumus, kuru izpildi aizdevējs nevar tieši kontrolēt un kuri:

i) ļautu aizsardzības devējam vienpusēji atcelt aizsardzību;

ii) aizsargātā riska darījuma kredītkvalitātes pasliktināšanās dēļ palielinātu aizsardzības faktiskās izmaksas;

iii) varētu pasargāt aizsardzības devēju no pienākuma laikus veikt nomaksu gadījumā, ja sākotnējais parādnieks neveic kādus no paredzētajiem maksājumiem, vai arī, ja izpirkumnomas līguma termiņš būs beidzies, lai atzītu garantēto atlikušo vērtību saskaņā ar 134. panta 7. punktu un 166. panta 4. punktu;

iv) varētu ļaut aizsardzības devējam samazināt kredītaizsardzības termiņu;

▼B

d) līguma kredītaizsardzība ir spēkā esoša un izpildāma visās jurisdikcijās, kas ir nozīmīgas kredītlīguma noslēgšanas brīdī.

2. Iestāde pierāda kompetentajām iestādēm, ka tai ir sistēmas, lai pārvaldītu iespējamo riska koncentrāciju, kas rodas sakarā ar to, ka iestāde izmanto garantijas un kredītu atvasinātos instrumentus. Iestādei jāspēj pierādīt kompetentajām iestādēm, kā tās stratēģija attiecībā uz kredītu atvasināto instrumentu un garantiju izmantošanu mijiedarbojas ar tās kopējā riska profila pārvaldību.

3. Iestāde izpilda visas līgumos un tiesību aktos paredzētās prasības un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu nefondētās kredītaizsardzības izpildāmību saskaņā ar tiesību aktiem, kas attiecas uz tās tiesībām kredītaizsardzībā.

Iestāde ir veikusi pietiekamas juridiskas pārbaudes, kas apstiprina, ka nefondētā kredītaizsardzība ir izpildāma visās attiecīgajās jurisdikcijās. Nepieciešamības gadījumā tā atkārto šādas pārbaudes, lai pārliecinātos, ka izpildāmība saglabājas.

214. pants

Valsts un citas publiskā sektora atbalsta garantijas

1. Iestādes 2. punktā minētos riska darījumus var pielīdzināt riska darījumiem, kuri aizsargāti ar garantijām, ko sniegušas minētajā punktā uzskaitītās struktūras, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi šie nosacījumi:

a) atbalsta garantija aptver visus prasījuma kredītriska elementus;

b) gan sākotnējā garantija, gan atbalsta garantija atbilst 213. pantā un 215. panta 1. punktā noteiktajām prasībām attiecībā uz garantijām, izņemot to, ka atbalsta garantijai nav jābūt tiešai;

c) segums ir stabils, un vēsturiski nekas neliecina par to, ka atbalsta garantijas segums pēc būtības būtu mazāks par attiecīgās struktūras tiešās garantijas segumu.

2. Procedūra, kas minēta 1. punktā, ir piemērojama riska darījumiem, ko aizsargā garantija, kurai atbalsta garantiju sniedz kāda no šīm struktūrām:

a) centrālā valdība vai centrālā banka;

b) reģionālā pašvaldība vai vietējā pašpārvalde;

c) publiskā sektora struktūra, prasījumus pret kuru pielīdzina prasījumiem pret centrālo valdību saskaņā ar 116. panta 4. punktu;

▼B

d) daudzpusēja attīstības banka vai starptautiska organizācija, kam piešķir 0 % riska pakāpi saskaņā ar vai pamatojoties attiecīgi uz 117. panta 2. punktu un 118. pantu;

e) publiskā sektora struktūra, prasījumiem pret kuru piemēro 116. panta 1. un 2. punktā minēto procedūru.

3. Iestādes pirmajā punktā minēto procedūru piemēro arī riska darījumam, kuram nav atbalsta garantijas, ko sniedz kāda no 2. punktā minētajām struktūrām, ja riska darījumam savukārt ir tieša atbalsta garantija, ko sniedz kāda no šīm struktūrām, un ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi.

215. pants

Papildu prasības attiecībā uz garantijām

1. Garantijas atzīst par atbilstošu nefondēto kredītaizsardzību, ja ir izpildīti visi 213. panta nosacījumi un arī visi šie nosacījumi:

a) tiklīdz iestājusies darījuma partnera saistību neizpilde vai maksājumu neizpilde, aizdevējiestādei ir tiesības, attiecīgā laikā, vērsties pret garantijas devēju par jebkurām summām, kas maksājamas saskaņā ar tā prasījumu, attiecībā uz kuru ir sniegta aizsardzība, un garantijas devēja pienākums maksāt nav atkarīgs no tā, vai aizdevējiestāde vispirms ir vērsusies pret parādnieku;

Tādas nefondētās kredītaizsardzības gadījumā, kura attiecas uz mājokļa hipotēku kredītiem, 213. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) punkta un šā punkta pirmās daļas prasības ir jāizpilda tikai 24 mēnešus ilgā laikposmā;

b) garantija ir skaidri dokumentētas saistības, ko uzņēmies garantijas devējs;

c) ir izpildīts kāds no šiem nosacījumiem:

i) garantija attiecas uz visu veidu maksājumiem, kuri parādniekam ir jāveic saistībā ar prasījumu;

ii) ja uz kādu maksājumu veidu garantija neattiecas, aizdevējiestāde garantijas vērtību koriģē, ņemot vērā ierobežoto segumu.

2. Tādu garantiju gadījumā, kas dotas savstarpējo garantiju shēmu kontekstā vai ko kā garantiju vai atbalsta garantiju sniedz struktūras, kuras uzskaitītas 214. panta 2. punktā, prasības, kas noteiktas šā panta 1. punkta a) apakšpunktā, uzskata par izpildītām, ja ir izpildīts kāds no šiem nosacījumiem:

a) aizdevējiestādei ir tiesības laikus saņemt no garantijas devēja provizorisku maksājumu, kas atbilst abiem šiem nosacījumiem:

▼B

i) tas atspoguļo zaudējumu summas aptuvenas aplēses, tostarp zaudējumus, kas varētu rasties aizdevējiestādei no procentu un cita veida maksājumu, kuri jāveic parādniekam, nemaksāšanas;

ii) tas ir samērīgs ar garantijas segumu;

b) aizdevējiestāde var pierādīt kompetentajām iestādēm, ka ieguvumi no garantijas, kas sedz arī tādus zaudējumus, kas izriet no to procentu maksājumu un citu maksājumu, kuri aizņēmējam ir jāveic, nemaksāšanas, attaisno šādas procedūras piemērošanu.

216. pants

Papildu prasības kredītu atvasinātajiem instrumentiem

1. Lai kredītu atvasinātos instrumentus atzītu par atbilstošu nefondēto kredītaizsardzību, ir jābūt izpildītiem visiem 213. panta nosacījumiem un arī visiem šiem nosacījumiem:

a) kredītnotikumi, kas definēti kredītu atvasinātā instrumenta līgumā, ietver:

i) tādu summu nemaksāšanu, kas jāmaksā saskaņā ar pamatā esošās saistības nosacījumiem, kuri ir spēkā šādas nemaksāšanas brīdī (ar labvēlības periodu, kas ir vienāds ar labvēlības periodu pamatā esošajai saistībai vai ir mazāks par to);

ii) parādnieka bankrotu, maksātnespēju vai nespēju nomaksāt parādus, vai parādu nemaksāšanu, vai rakstisku atzīšanos par nespēju kopumā samaksāt parādus, kuriem pienāk kārtējais maksājuma termiņš, un analoģiskus notikumus;

iii) pamatā esošās saistības pārstrukturēšanu, tostarp parāda norakstīšanu vai pamatsummas, procentu maksājumu vai komisijas maksu atlikšanu, kā dēļ iestājas kredītzaudējumu notikums;

b) ja kredītu atvasināto instrumentu līgums paredz norēķināšanos naudā:

i) iestādēm ir ieviests skaidrs novērtēšanas process, lai ticami aplēstu zaudējumus;

ii) ir skaidri noteikts laika periods, kurā jāiegūst pamatā esošās saistības novērtējums pēc kredītnotikuma;

c) ja norēķiniem ir nepieciešams, lai aizsardzības pircējam būtu tiesības un iespējas pārvest pamatā esošo saistību aizsardzības devējam, tad pamatā esošās saistības noteikumi paredz, ka nedrīkst nepamatoti atteikt jebkādu nepieciešamo atļauju šādai pārvešanai;

d) ir skaidri definēta to personu identitāte, kas nosaka, vai ir iestājies kredītnotikums;

e) kredītnotikuma iestāšanās noteikšana nevar būt tikai aizsardzības devēja pienākums;

▼B

f) aizsardzības pircējam ir tiesības vai iespēja informēt aizsardzības devēju par kredītnotikuma iestāšanos.

Ja kredītnotikumi neietver sevī pamatā esošās saistības pārstrukturēšanu, kā aprakstīts a) apakšpunkta iii) punktā, kredītaizsardzību tomēr var atzīt par atbilstošu ar noteikumu, ja tiek samazināta vērtība, kā noteikts 233. panta 2. punktā.

2. Nesakritība starp pamatā esošo saistību un kredītu atvasinātā instrumenta atsauces saistību vai starp pamatā esošo saistību un saistību, ko izmanto, lai noteiktu, vai ir iestājies kredītnotikums, ir pieļaujama vienīgi tad, ja ir izpildīti abi šie nosacījumi:

a) atsauces saistība vai, attiecīgā gadījumā, saistība, ko izmanto, lai noteiktu, vai ir iestājies kredītnotikums, ir tādas pašas vai zemākas prioritātes nekā pamatā esošā saistība;

b) pamatā esošajai saistībai un atsauces saistībai vai attiecīgā gadījumā, saistībai, ko izmanto, lai noteiktu, vai ir iestājies kredītnotikums, ir viens un tas pats parādnieks, un pastāv tiesiski īstenojama klauzula par saistību neizpildes atzīšanu gadījumos, kad nav pildītas kādas citas saistības, vai tiesiski īstenojama klauzula par saistību atmaksas paātrināšanu gadījumos, kad nav pildītas kādas citas saistības.

217. pants

Prasības, lai atbilstu 153. panta 3. punktā minētās procedūras piemērošanai

1. Lai tā būtu atbilstoša 153. panta 3. punktā minētās procedūras piemērošanai, kredītaizsardzībai, kas izriet no garantijas vai kredītu atvasinātā instrumenta, jāatbilst šādiem nosacījumiem:

a) pamatā esošā saistība attiecas uz vienu no šādiem riska darījumiem:

i) riska darījums ar komercsabiedrību, kā minēts 147. pantā, izņemot apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības;

ii) riska darījums ar reģionālo pašvaldību, vietējo pašpārvaldi vai publiskā sektora struktūru, ko nepielīdzina riska darījumam ar centrālo valdību vai centrālo banku saskaņā ar 147. pantu;

iii) riska darījums ar mazo vai vidējo uzņēmumu, ko saskaņā ar 147. panta 5. punktu klasificē kā riska darījumu ar privātpersonu vai MVU;

b) pamatā esošie parādnieki un aizsardzības devējs nav vienas grupas dalībnieki;

c) riska darījumam risks tiek ierobežots ar kādu no šiem instrumentiem:

i) ar vienu parādnieku saistītie nefondētie kredītu atvasinātie instrumenti vai ar vienu parādnieku saistītās garantijas;

ii) pirmā saistību nepildīšanas gadījuma groza produkti;

iii) n-tā saistību nepildīšanas gadījuma groza produkti;

▼B

d) kredītaizsardzība attiecīgos gadījumos atbilst 213., 215. un 216. panta prasībām;

e) riska pakāpē, kas tiek attiecināta uz riska darījumu pirms 153. panta 3. punktā noteiktās procedūras piemērošanas, nekādā veidā nav ņemta vērā kredītaizsardzība;

f) iestādei ir tiesības un izredzes saņemt maksājumu no aizsardzības devēja, neīstenojot nekādas juridiskas darbības, lai liktu darījuma partnerim veikt maksājumus; iestāde veic visus iespējamos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka aizsardzības devējs nekavējoties labprātīgi veic maksājumu gadījumā, ja ir iestājies kredītnotikums;

g) nopirktā kredītaizsardzība sedz visus kredītzaudējumus, kas līgumā paredzēto kredītnotikumu rezultātā radušies tajā riska darījuma daļā, kuras risks ir ierobežots;

h) ja kredītaizsardzības izmaksu struktūra paredz fiziskus norēķinus, tad pastāv tiesiska noteiktība attiecībā uz aizdevuma, obligācijas vai iespējamās saistības piegādājamību;

i) ja iestāde gatavojas piegādāt kādas citas saistības, nevis pamatā esošo riska darījumu, tā pārliecinās, ka piegādājamā saistība ir pietiekami likvīda, lai iestāde varētu to nopirkt piegādei saskaņā ar līgumu;

j) gan aizsardzības devējs, gan iestāde ir rakstveidā juridiski apstiprinājuši kredītaizsardzības noteikumus;

k) iestādēm ir iekšēja procedūra, lai atklātu aizsardzības devēja un pamatā esošā riska darījuma parādnieka kredītspēju pārmērīgu korelāciju, kas radusies sakarā ar viņu darbības rezultātu atkarību no vispārējiem faktoriem, kas pārsniedz sistemātiskā riska faktoru;

l) aizsardzības pret atgūstamās vērtības samazinājuma risku gadījumā nopirkto debitoru parādu pārdevējs un aizsardzības devējs nav vienas grupas locekļi.

2. Regulas 1. punkta c) apakšpunkta ii) punkta vajadzībām iestādes piemēro 153. panta 3. punktā paredzēto procedūru groza aktīvam ar viszemāko riska darījuma riska svērto vērtību.

3. Regulas 1. punkta c) apakšpunkta iii) punkta vajadzībām, iegūtā aizsardzība ir atbilstoša izskatīšanai šajā sistēmā, ja iegūta arī atbilstoša (n-1) aizsardzība pret kavējumu vai ja grozā esošo aktīvu (n-1) jau ir nokavēts. Ja tā ir, iestādes piemēro 153. panta 3. punktā paredzētā procedūru groza aktīvam ar viszemāko riska darījuma riska svērto vērtību.

▼B

4. Iedaļa

Kredītriska mazināšanas efekta aprēķināšana

1. apakšiedaļa

Fondētā kredītaizsardzība

218. pants

Ar kredītrisku saistītās parādzīmes

Lai varētu aprēķināt fondētās kredītaizsardzības efektu saskaņā ar šo iedaļu, ieguldījumus ar kredītrisku saistītajās parādzīmēs var pielīdzināt naudas nodrošinājumam ar noteikumu, ka kredītriska mijmaiņas līgums, kas ietverts ar kredītrisku saistītā parādzīmē, ir uzskatāms par atbilstošu nefondēto kredītaizsardzību. Lai noteiktu, vai kredītriska mijmaiņas līgums, kas ietverts ar kredītrisku saistītā parādzīmē, ir uzskatāms par atbilstošu nefondēto kredītaizsardzību, iestāde var izvērtēt, vai ir jāizpilda 194. panta 6. punkta c) apakšpunktā minētais nosacījums..

219. pants

Bilances posteņu savstarpējo prasījumu ieskaits

Aizdevumus aizdevējiestādei un noguldījumus aizdevējiestādē, kuriem piemēro bilances posteņu savstarpējo prasījumu ieskaitu, šī iestāde pielīdzina naudas nodrošinājumam, aprēķinot fondētās kredītaizsardzības efektu tajā pašā valūtā denominētiem aizdevumiem un noguldījumiem aizdevējiestādē, kuriem piemēro bilances posteņu savstarpējo prasījumu ieskaitu.

220. pants

Uzraudzības iestāžu noteikto svārstīguma korekciju pieejas vai pašu aplēsto svārstīguma korekciju pieejas izmantošana savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumiem

1. Ja iestādes aprēķina "pilnībā koriģēto riska darījuma vērtību" (E*) riska darījumiem, uz kuriem attiecas atbilstošs savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgums, kas ietver repo darījumus vai vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumus, vai citus kapitāla tirgus darījumus, piemērojamās svārstību korekcijas aprēķina, izmantojot vai nu uzraudzības iestāžu noteikto svārstīguma korekciju pieeju, vai arī pašu aplēsto svārstīguma korekciju pieeju ("pašu aplēsto svārstīguma korekciju pieeju"), kā attiecībā uz finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi ir noteikts 223. līdz 226. pantā.

Uz pašu aplēsto svārstīguma korekciju pieejas izmantošanu attiecina tos pašus nosacījumus un prasības, kādus piemēro saskaņā ar finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi.

2. Lai aprēķinātu E*, iestādes:

a) aprēķina neto pozīciju katrai vērtspapīru grupai vai katram preču veidam, ii) punktā norādīto summu atņemot no i) punktā norādītās summas:

▼B

i) saskaņā ar savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumu aizdoto, pārdoto vai piegādāto viena veida vērtspapīru vai preču kopējā vērtība;

ii) saskaņā ar savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumu aizņemto, nopirkto vai saņemto viena veida vērtspapīru vai preču kopējā vērtība;

b) aprēķina neto pozīciju katrā valūtā, kas nav savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līguma norēķinu valūta, atņemot ii) punktā norādīto summu no i) punktā norādītās summas:

i) šajā valūtā denominēto vērtspapīru, kas aizdoti, pārdoti vai piegādāti saskaņā ar savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumu, kopējā vērtība, kurai ir pieskaitīta saskaņā ar minēto līgumu aizdotā vai pārskaitītā naudas summa attiecīgajā valūtā;

ii) šajā valūtā denominēto vērtspapīru, kas aizņemti, nopirkti vai saņemti saskaņā ar savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumu, kopējā vērtība, kurai ir pieskaitīta saskaņā ar minēto līgumu aizņemtā vai saņemtā naudas summa attiecīgajā valūtā;

c) svārstīguma korekciju, kas ir atbilstīga attiecīgajai vērtspapīru grupai vai naudas pozīcijai, piemēro attiecīgās vērtspapīru grupas pozitīvās vai negatīvās neto pozīcijas absolūtajai vērtībai;

d) ārvalstu valūtu riska (fx) svārstīguma korekciju piemēro neto pozitīvajai vai negatīvajai pozīcijai katrā valūtā, kas nav savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līguma norēķinu valūta.

3. Iestādes aprēķina E* ar šādu formulu:

$$E^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx}\right\}$$

kur:

E_i = riska darījuma vērtība katram atsevišķam riska darījumam i saskaņā ar līgumu, kas piemērojama kredītaizsardzības neesamības gadījumā, ja iestādes aprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar standartizēto pieeju vai aprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu apmērus saskaņā ar IRB pieeju;

C_i = vērtība katras grupas vērtspapīriem vai viena veida precēm, kas aizņemtas, nopirktas vai saņemtas, vai naudai, kas aizņemta vai saņemta saistībā ar katru riska darījumu i;

E_j^{sec} = neto pozīcija (pozitīva vai negatīva) noteiktā vērtspapīru grupā j;

E_k^{fx} = neto pozīcija (pozitīva vai negatīva) noteiktā valūtā k, kas nav līguma norēķinu valūta, kā ir aprēķināts saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktu;

▼B

H_j^{sec} = noteiktai vērtspapīru grupai j atbilstoša svārstīguma korekcija;

H_k^{fx} = ārvalstu valūtas svārstīguma korekcija valūtai k.

4. Lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu apmērus repo darījumiem vai vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem, vai citiem kapitāla tirgus darījumiem, uz kuriem attiecas savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumi, iestādes izmanto E*, kas aprēķināta saskaņā ar 3. punktu, kā riska darījuma vērtību riska darījumam ar darījuma partneri, kas izriet no darījumiem, uz kuriem attiecas savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgums 113. panta vajadzībām saskaņā ar standartizēto pieeju vai 3. nodaļas vajadzībām saskaņā ar IRB pieeju.

5. Šī panta 2. un 3. punkta vajadzībām "vērtspapīru grupa" nozīmē vērtspapīrus, kurus ir emitējusi viena un tā pati sabiedrība, tiem ir viens emisijas datums, vienāds termiņš, uz tiem attiecas vienādi noteikumi un nosacījumi, un tiem ir vienāds likvidācijas periods, kā ir norādīts attiecīgi 224. un 225. pantā.

221. pants

Iekšējo modeļu pieejas izmantošana savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumiem

1. Saņemot kompetento iestāžu atļauju, iestādes var, kā alternatīvu uzraudzības iestāžu noteikto svārstīguma korekciju pieejas vai pašu aplēsto svārstīguma korekciju pieejas izmantošanai, aprēķinot pilnībā koriģēto riska darījuma vērtību (E*), kas radusies, piemērojot atbilstošu savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumu, kurš attiecas uz repo darījumiem, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem vai citiem kapitāla tirgus darījumiem, kas nav darījumi ar atvasinātiem instrumentiem, izmantot uz iekšējiem modeļiem balstītu pieeju, kurā ņemta vērā ietekme, kas rodas no korelācijas starp vērtspapīru pozīcijām, uz kurām neattiecas savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgums, kā arī attiecīgo instrumentu likviditāte.

2. Saņemot kompetento iestāžu atļauju, iestādes var izmantot arī savus iekšējos modeļus maržinālo aizdevumu darījumiem, ja uz darījumiem attiecas divpusējs savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgums, kas atbilst 6. nodaļas 7. iedaļas prasībām.

3. Iestāde var izvēlēties uz iekšējiem modeļiem balstītas pieejas izmantošanu neatkarīgi no izvēles, kuru tā izdarījusi starp standartizēto pieeju un IRB pieeju riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai. Tomēr, ja iestāde vēlas izmantot uz iekšējiem modeļiem balstītu pieeju, tai šī pieeja jāattiecina uz visiem darījuma partneriem un vērtspapīriem, izņemot nebūtiskus portfeļus, kuriem var izmantot uzraudzības iestāžu noteikto svārstīguma korekciju pieeju vai pašu aplēsto svārstīguma korekciju pieeju, kā izklāstīts 220. pantā.

►C2 Iestādes, kuras ir saņēmušas atļauju izmantot iekšējo riska mērīšanas modeli saskaņā ar IV sadaļas 5. nodaļu, ◄ var izmantot iekšējo modeļu pieeju. Ja iestāde nav saņēmusi šādu atļauju, tā joprojām var lūgt kompetentajām iestādēm atļauju izmantot iekšējo modeļu pieeju šā panta vajadzībām.

▼B

4. Kompetentās iestādes piešķir iestādēm atļauju iekšējā modeļa izmantošanai tikai tad, ja ir pārliecinātas, ka iestādes riska vadības sistēma attiecībā uz tiem riskiem, kas izriet no darījumiem, uz kuriem attiecas savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgums, ir konceptuāli droša un ka to īsteno godprātīgi, un ja ir izpildīti šādi kvalitatīvie standarti:

a) iekšējais riska mērīšanas modelis, ko izmanto iespējamā cenu svārstīguma aprēķināšanai darījumiem, ir tieši iekļauts iestādes ikdienas riska vadības procesā un ir pamats ziņošanai par riska darījumiem iestādes augstākajai vadībai;

b) iestādei ir riska kontroles struktūrvienība, kas atbilst šādām prasībām:

   i) ir neatkarīga no tirdzniecības struktūrvienībām un ir tieši pakļauta iestādes augstākajai vadībai;

   ii) tā ir atbildīga par iestādes riska pārvaldības sistēmas plānošanu un īstenošanu;

   iii) tā sagatavo un analizē ikdienas pārskatus par riska mērīšanas modeļa rezultātiem un attiecīgiem pasākumiem, kas īstenojami attiecībā uz pozīciju limitiem;

c) riska kontroles struktūrvienības sagatavotos ikdienas pārskatus izskata tāda līmeņa vadība, kuras pilnvaras ir pietiekamas, lai mazinātu gan esošās pozīcijas, gan arī iestādes kopējo riska darījumu apjomu;

d) iestādei ir pietiekams darbinieku skaits ar atbilstošu kvalifikāciju, lai izmantotu sarežģītus modeļus riska kontroles struktūrvienībā;

e) iestādei ir izstrādātas procedūras riska mērīšanas sistēmas vispārējās darbības pārraudzībai un kontrolei, lai nodrošinātu tās atbilstību dokumentētam iestādes iekšējo politiku kopumam;

f) iestādes modeļi ir pietiekami precīzi, ko apliecina to ģenerēto riska mērījumu atpakaļejoša pārbaude, izmantojot vismaz viena gada datus;

g) iestāde bieži īsteno spriedzes testēšanas stingru programmu, un šos testēšanas rezultātus izskata iestādes augstākā vadība, un tie tiek atspoguļoti tās noteiktajās politikās un limitos;

h) iestāde kā daļu no tās iekšējās kontroles procesa veic neatkarīgu iestādes riska mērīšanas sistēmas revīziju; šajā pārbaudē aptver gan tirdzniecības struktūrvienību darbību, gan neatkarīgās riska kontroles struktūrvienības darbību;

▼B

i) iestāde vismaz reizi gadā veic tās riska pārvaldības sistēmas pārbaudi;

j) iekšējais modelis atbilst 292. panta 8. un 9. punkta un 294. panta prasībām.

5. Iestādes iekšējais riska noteikšanas modelis ietver pietiekamu skaitu riska faktoru, lai ietvertu visus būtiskos cenu riskus.

Iestāde var izmantot empīriskas korelācijas riska kategorijās un starp riska kategorijām, ja to korelāciju aprēķināšanas sistēma ir droša un ir īstenota godprātīgi.

6. Iestādes, kas izmanto iekšējo modeļu pieeju, aprēķina E* ar šādu formulu:

$$E^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \textit{potential change in value}\right\}$$

kur:

E_i = riska darījuma vērtība katram atsevišķam riska darījumam i saskaņā ar līgumu, kas piemērojama kredītaizsardzības neesamības gadījumā, ja iestādes aprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar standartizēto pieeju vai aprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu apmērus saskaņā ar IRB pieeju;

C_i = aizņemto, nopirkto vai saņemto vērtspapīru vērtība vai aizņemtā vai saņemtā nauda attiecībā uz katru šādu riska darījumu i;

Aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības, izmantojot iekšējos modeļus, iestādes izmanto iepriekšējās darba dienas modeļa rezultātu.

7. Šā panta 6. punktā minētās vērtības iespējamo izmaiņu aprēķināšanai ir jāatbilst visiem šiem standartiem:

a) tā jāveic vismaz vienu reizi dienā;

b) tā balstās uz 99. procentili, vienpusēju ticamības intervālu;

c) tā balstās uz piecām dienām ekvivalentu likvidācijas periodu, izņemot darījumiem, kas nav vērtspapīru repo darījumi vai vērtspapīru aizdevumu vai aizņēmumu darījumi, kad izmanto 10 dienām ekvivalentu likvidācijas periodu;

d) tā balstās vismaz uz viena gada efektīvo vēsturiskās novērošanas periodu, izņemot gadījumu, kad īsāku novērošanas periodu attaisno nozīmīgs cenu svārstīguma pieaugums;

e) aprēķinā izmantoto datu kopumu atjaunina ik pēc trīs mēnešiem.

▼B

Ja iestādei ir repo darījums, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījums un maržinālo aizdevumu vai līdzīgs darījums, vai savstarpējo prasījumu ieskaita kopa, kas atbilst 285. panta 2., 3. un 4. punktā noteiktajiem kritērijiem, minimālais turēšanas periods tiek pielīdzināts maržinālajam riska periodam, kas tiktu piemērots saskaņā ar šiem punktiem, kopā ar 285. panta 5. punktu.

8. Lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu apmērus repo darījumiem vai vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem, vai citiem kapitāla tirgus darījumiem, uz kuriem attiecas savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumi, iestādes kā riska darījuma vērtību riska darījumam ar darījuma partneri izmanto E*, kas aprēķināta saskaņā ar 6. punktu un kas izriet no darījumiem, uz kuriem attiecas savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgums 113. panta vajadzībām saskaņā ar standartizēto pieeju vai 3. nodaļas vajadzībām saskaņā ar IRB pieeju.

9. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu

a) kas ir nebūtisks portfelis 3. punkta vajadzībām;

b) kritērijus, kas nosaka, vai iekšējais modelis ir drošs un ir īstenots godprātīgi 4. un 5. punkta un savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumu vajadzībām.

EBI līdz 2015. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14.pantu.

222. pants

Finanšu nodrošinājuma vienkāršā metode

1. Iestādes var izmantot finanšu nodrošinājuma vienkāršo metodi tikai tad, ja riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar standartizēto pieeju. Iestāde nedrīkst izmantot gan finanšu nodrošinājuma vienkāršo metodi, gan finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi, izņemot gadījumus, kad tas nepieciešams 148. panta 1. punkta un 150. panta 1. punkta vajadzībām. Iestādes nedrīkst šo izņēmumu izmantot selektīvi ar mērķi panākt samazinātas pašu kapitāla prasības vai ar mērķi veikt regulējuma arbitrāžu.

2. Saskaņā ar finanšu nodrošinājuma vienkāršo metodi iestādes piešķir atbilstošam finanšu nodrošinājumam vērtību, kas ir līdzvērtīga tā tirgus vērtībai, kura noteikta saskaņā ar 207. panta 4. punktu.

3. Tām riska darījumu daļām, kuras nodrošinātas ar atbilstoša nodrošinājuma tirgus vērtību, iestādes piemēro tādu riska pakāpi, kādu piemērotu saskaņā ar 2. nodaļu, ja aizdevējiestādei būtu tiešs riska darījums ar nodrošinājuma instrumentu. Šim nolūkam riska darījuma vērtība I pielikumā minētajam ārpusbilances postenim ir 100 % no posteņa vērtības, nevis 111. panta 1. punktā minētā riska darījuma vērtība.

▼B

Nodrošinātās daļas riska pakāpe ir vismaz 20 %, izņemot gadījumus, kas noteikti 4. līdz 6. punktā. Atlikušajai riska darījuma vērtībai iestādes piemēro tādu riska pakāpi, kādu piemērotu nenodrošinātam riska darījumam ar darījuma partneri saskaņā ar 2. nodaļu.

4. Nodrošinātajai riska darījumu daļai, ja riska darījums ir repo darījums un vērtspapīru aizdevuma vai aizņēmuma darījums un atbilst 227. pantā uzskaitītajiem kritērijiem, iestādes piemēro 0 % riska pakāpi. Ja darījuma partneris nav galvenais tirgus dalībnieks, nodrošinātajai riska darījuma daļai piemēro 10 % riska pakāpi.

5. Iestādes piemēro 0 % riska pakāpi, attiecībā uz nodrošināto daļu, riska darījumu vērtībām, kas saskaņā ar 6. nodaļu noteiktas II pielikumā uzskaitītajiem atvasinātajiem instrumentiem, kuri katru dienu tiek novērtēti pēc tirgus cenām, ir nodrošināti ar naudu vai naudai pielīdzināmiem instrumentiem, ja nav valūtu nesakritības.

Iestādes piemēro 10 % riska pakāpi, attiecībā uz nodrošināto daļu, tādu darījumu riska darījumu vērtībām, kas nodrošināti ar centrālo valdību vai centrālo banku emitētiem parāda vērtspapīriem, kuriem saskaņā ar 2. nodaļu ir piešķirta 0 % riska pakāpe.

6. Citiem darījumiem, kas nav minēti 4. un 5. punktā, iestādes var piešķirt 0 % riska pakāpi, ja riska darījums un nodrošinājums ir denominēti vienā valūtā un ir izpildīts kāds no šiem nosacījumiem:

a) nodrošinājums ir nauda noguldījums vai naudai pielīdzināms instruments;

b) nodrošinājums ir parāda vērtspapīri, ko emitējušas centrālās valdības vai centrālās bankas, kurām saskaņā ar 114. pantu var piešķirt 0 % riska pakāpi, un tā tirgus vērtība ir diskontēta par 20 %.

7. Šī panta 5. un 6. punkta vajadzībām parāda vērtspapīri, ko emitējušas centrālās valdības vai centrālās bankas ietver:

a) parāda vērtspapīrus, ko emitējušas reģionālās pašvaldības vai vietējās pašpārvaldes, ar kurām veiktos riska darījumus pielīdzina riska darījumiem ar centrālo valdību, kuras jurisdikcijā tās veic uzņēmējdarbību saskaņā ar 115. pantu;

b) parāda vērtspapīrus, ko emitējušas daudzpusējās attīstības bankas, ar kurām veiktajiem riska darījumiem piešķirta 0 % riska pakāpe, kā noteikts 117. panta 2. punktā;

▼B

c) parāda vērtspapīrus, ko emitējušas starptautiskās organizācijas, ar kurām veiktajiem riska darījumiem piešķirta 0 % riska pakāpe, kā noteikts 118. pantā;

d parāda vērtspapīrus, ko emitējušas publiskā sektora struktūras, ar kurām veiktos riska darījumus pielīdzina riska darījumiem ar centrālo valdību, kā noteikts 116. panta 4. punktā.

223. pants

Finanšu nodrošinājuma paplašinātā metode

1. Lai ņemtu vērā cenu svārstīgumu, iestādes nodrošinājuma tirgus vērtībai piemēro svārstīguma korekcijas, kā noteikts 224. līdz 227. pantā, vērtējot finanšu nodrošinājumu finanšu nodrošinājuma paplašinātās metodes pielietošanas vajadzībām.

Ja nodrošinājums ir denominēts valūtā, kas atšķiras no valūtas, kurā ir denominēts pamatā esošais riska darījums, iestādes pievieno korekciju, kas atspoguļo valūtas svārstīgumu, svārstīguma korekcijām atbilstoši nodrošinājumam, kā izklāstīts 224. līdz 227. pantā.

OTC atvasināto instrumentu darījumiem, uz kuriem attiecas savstarpējo prasījumu ieskaita līgumi, kurus kompetentās iestādes atzinušas saskaņā ar 6. nodaļu, iestādes piemēro svārstīguma korekcijas, kas atspoguļo valūtas svārstīgumu, ja pastāv nesakritības starp nodrošinājuma valūtu un norēķinu valūtu. Arī tad, ja darījumos, uz kuriem attiecas savstarpējo prasījumu ieskaita līgums, ir iesaistītas vairākas valūtas, iestādes piemēro tikai vienu svārstīguma korekciju.

2. Iestādēm, aprēķinot nodrošinājuma vērtību (C_{VA}), kurai piemērota svārstīguma korekcija, ir jāņem vērā:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 - H_C - H_{fx}\right)$$

kur:

C = nodrošinājuma vērtība;

H_C = uz nodrošinājumu attiecināmā svārstīguma korekcija, kas aprēķināta saskaņā ar 224. un 227. pantu;

H_{fx} = uz valūtu nesakritību attiecināmā svārstīguma korekcija, kas aprēķināta saskaņā ar 224. un 227. pantu;

Iestādes izmanto šajā punktā norādīto formulu, aprēķinot nodrošinājuma vērtību, kurai piemērota svārstīguma korekcija, visiem darījumiem, izņemot tos darījumus, uz kuriem attiecas atzīti savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumi, kuriem ir piemērojami 220. un 221. pantā izklāstītie noteikumi.

3. Iestādēm, aprēķinot riska darījuma vērtību (E_{VA}), kurai piemērota svārstīguma korekcija, ir jāņem vērā:

$$E_{VA} = E \cdot \left(1 + H_E\right)$$

▼B

kur:

E = riska darījuma vērtība, kāda tā būtu noteikta saskaņā ar 2. vai 3. nodaļu attiecīgā gadījumā, ja riska darījums nebūtu nodrošināts;

H_E = uz riska darījumu attiecināmā svārstīguma korekcija, kas aprēķināta saskaņā ar 224. un 227. pantu;

OTC atvasināto instrumentu darījumiem iestādes E_{VA} aprēķina šādi:

$$E_{VA} = E.$$

4. Lai saskaņā ar 3. punktu aprēķinātu E, jāpiemēro šādi nosacījumi:

a) iestādēm, kas riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar standartizēto pieeju, I pielikumā minētajam ārpusbilances postenim riska darījuma vērtība ir 100 % no šī posteņa vērtības, nevis 111. panta 1. punktā minētā riska darījuma vērtība;

b) iestādēm, kas riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar IRB pieeju, 166. panta 8. līdz 10. pantā minēto posteņu riska darījumu vērtību aprēķina, izmantojot 100 % korekcijas pakāpi, nevis korekcijas pakāpes vai procentuālās attiecības, kas minētas šajos punktos.

5. Riska darījuma pilnībā koriģēto vērtību (E*), kurā ņemts vērā gan svārstīgums, gan nodrošinājuma radītā risku mazinošā ietekme, iestādes aprēķina šādi:

$$E^* = \max\{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$$

kur:

E_{VA} = saskaņā ar 3. punktu aprēķināta riska darījuma vērtība, kurai piemērota svārstīguma korekcija;

C_{VAM} = C_{VA}, kas ir turpmāk koriģēta saistībā ar jebkādu termiņu nesakritību saskaņā ar 5. iedaļas noteikumiem;

6. Iestādes var aprēķināt svārstīguma korekcijas, izmantojot vai nu uzraudzības iestāžu noteikto svārstīguma korekciju pieeju, kas minēta 224. pantā, vai pašu aplēsto svārstīguma korekciju pieeju, kas minēta 225. pantā.

Iestāde var izvēlēties uzraudzības iestāžu noteikto svārstīguma korekciju pieeju vai pašu aplēsto svārstīguma korekciju pieeju izmantošanu neatkarīgi no tā, vai tā ir izvēlējusies standartizēto pieeju vai IRB pieeju riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai.

▼B

Tomēr, ja iestāde vēlas izmantot pašu aplēsto svārstīguma korekciju pieeju, tai šī pieeja ir jāattiecina uz visu instrumentu veidu diapazonu, izņemot nebūtiskus portfeļus, kuriem var izmantot uzraudzības iestāžu noteikto svārstīguma korekciju pieeju.

7. Ja nodrošinājumu veido vairāki atbilstoši posteņi, iestādes svārstīguma korekciju (H) aprēķina šādi:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

kur:

a_i = atbilstošā posteņa i vērtības īpatsvars nodrošinājumā kopējā vērtībā;

H_i = svārstīguma korekcija, kas piemērojama atbilstošajam postenim i.

224. pants

Uzraudzības iestāžu noteiktās svārstīguma korekcijas saskaņā ar finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi

1. Svārstīguma korekcijas, kas iestādēm ir jāpiemēro, lietojot uzraudzības iestāžu noteikto svārstīguma korekciju pieeju (ar nosacījumu, ka pārvērtēšana notiek ik dienu), ir noteiktas šā punkta 1.–4. tabulā.

SVĀRSTĪGUMA KOREKCIJAS

1. Tabula

Kredītkvalitātes pakāpe, kas atbilst parāda vērtspapīra kredītnovērtējumam	Atlikušais termiņš	Svārstīguma korekcijas parāda vērtspapīriem, ko emitējušas 197. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās sabiedrības			Svārstīguma korekcijas parāda vērtspapīriem, ko emitējušas 197. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētās sabiedrības			Svārstīguma korekcijas vērtspapīrošanas pozīcijām un kas atbilst 197. panta 1. punkta h) apakšpunkta kritērijiem		
		20 dienu likvidācijas periods (%)	10 dienu likvidācijas periods (%)	5 dienu likvidācijas periods (%)	20 dienu likvidācijas periods (%)	10 dienu likvidācijas periods (%)	5 dienu likvidācijas periods (%)	20 dienu likvidācijas periods (%)	10 dienu likvidācijas periods (%)	5 dienu likvidācijas periods (%)
1	≤ 1 gads	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	>1 ≤ 5 gadi	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 gadi	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	≤ 1 gads	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	>1 ≤ 5 gadi	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 gadi	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	≤ 1 gads	21,213	15	10,607	Nav norādīts	Nav norādīts	Nav norādīts	Nav norādīts	Nav norādīts	Nav norādīts
	>1 ≤ 5 gadi	21,213	15	10,607	Nav norādīts	Nav norādīts	Nav norādīts	Nav norādīts	Nav norādīts	Nav norādīts
	> 5 gadi	21,213	15	10,607	Nav norādīts	Nav norādīts	Nav norādīts	Nav norādīts	Nav norādīts	Nav norādīts

▼B

2. Tabula

Kredītkvalitātes pakāpe, kas atbilst īstermiņa parāda vērtspapīra kredītnovērtējumam	Svārstīguma korekcijas parāda vērtspapīriem, ko emitējušas 197. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās sabiedrības ar īstermiņa kredītnovērtējumu			Svārstīguma korekcijas parāda vērtspapīriem, ko emitējušas 197. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētās sabiedrības ar īstermiņa kredītnovērtējumu			Svārstīguma korekcijas vērtspapīrošanas pozīcijām un kas atbilst 197. panta 1. punkta h) apakšpunkta kritērijiem		
	20 dienu likvidācijas periods (%)	10 dienu likvidācijas periods (%)	5 dienu likvidācijas periods (%)	20 dienu likvidācijas periods (%)	10 dienu likvidācijas periods (%)	5 dienu likvidācijas periods (%)	20 dienu likvidācijas periods (%)	10 dienu likvidācijas periods (%)	5 dienu likvidācijas periods (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

3. Tabula

Citi nodrošinājuma vai riska darījumu veidi

	20 dienu likvidācijas periods (%)	10 dienu likvidācijas periods (%)	5 dienu likvidācijas periods (%)
Kapitāla vērtspapīri un konvertējamās obligācijas, kas ir iekļautas galvenajos indeksos	21,213	15	10,607
Citi kapitāla vērtspapīri vai konvertējamās obligācijas, kas iekļautas atzītas biržas sarakstos	35,355	25	17,678
Nauda	0	0	0
Zelts	21,213	15	10,607

4. Tabula

Svārstīguma korekcijas valūtu nesakritībai

20 dienu likvidācijas periods (%)	10 dienu likvidācijas periods (%)	5 dienu likvidācijas periods (%)
11,314	8	5,657

2. Svārstīguma korekciju aprēķināšanai saskaņā ar 1. punktu ir jāatbilst šādiem nosacījumiem:

a) nodrošinātajiem kreditēšanas darījumiem likvidācijas periods ir 20 darba dienas;

b) repo darījumiem (izņemot to, ciktāl šādi darījumi ietver preču vai garantēto tiesību uz precēm pārvešanu) un vērtspapīru aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem likvidācijas periods ir piecas darba dienas;

c) citiem kapitāla tirgus darījumiem likvidācijas periods ir 10 darba dienas.

Ja iestādei ir darījumu vai savstarpējo prasījumu ieskaita kopa, kas atbilst 285. panta 2., 3. un 4. punktā noteiktajiem kritērijiem, minimālais turēšanas periods tiek pielīdzināts maržinālajam riska periodam, kas tiktu piemērots saskaņā ar šiem punktiem.

▼B

3. Kredītkvalitātes pakāpe, ar kuru ir saistīts parāda vērtspapīra kredītnovērtējums, 1. punkta 1. līdz 4. tabulā un 4. līdz 6. punktā ir kredītkvalitātes pakāpe, kuru EBI nosaka kā saistāmu ar kredītnovērtējumu saskaņā ar 2. nodaļu.

Lai noteiktu kredītkvalitātes pakāpi, ar kuru ir saistīts pirmajā daļā minētais parāda vērtspapīra kredītnovērtējums, piemēro arī 197. panta 7. punktu.

4. Neatbilstošiem vērtspapīriem vai precēm, kurus aizdod vai pārdod repo darījumos vai vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumos, svārstīguma korekcija ir tāda pati kā ārpus galvenā indeksa esošiem kapitāla vērtspapīriem, kas iekļauti atzītas biržas sarakstā.

5. Atbilstošām KIU daļām svārstīguma korekcija ir svērtā vidējā svārstīguma korekcija, kādu, ņemot vērā darījuma likvidācijas periodu, kā precizēts 2. punktā, piemērotu aktīviem, kuros fonds ir ieguldījis.

Ja iestādei nav zināms, kādos aktīvos fonds ir ieguldījis, svārstīguma korekcija ir visaugstākā, kādu piemērotu jebkāda veida aktīviem, kuros fondam ir tiesības ieguldīt.

6. Iestāžu emitētiem parāda vērtspapīriem, kam nav piešķirts kredītnovērtējums un kas atbilst 197. panta 4. punktā minētajiem atbilstības kritērijiem, svārstīguma korekcija ir tāda pati kā vērtspapīriem, kurus emitē iestādes vai komercsabiedrības ar ārējo kredītnovērtējumu, kas saistāms ar 2. vai 3. kvalitātes pakāpi.

225. pants

Pašu aplēstās svārstīguma korekcijas saskaņā ar finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi

1. Kompetentās iestādes ļauj iestādēm izmantot pašu veiktās svārstīguma aplēses, aprēķinot svārstīguma korekcijas, kas piemērojamas nodrošinājumam un riska darījumiem, ja šīs iestādes atbilst 2. un 3. punktā noteiktajām prasībām. Iestādes, kuras ir saņēmušas atļauju izmantot pašu veiktās svārstīguma aplēses, vairs neizmanto citas metodes, izņemot pierādīta pamatota iemesla dēļ un ar kompetento iestāžu atļauju.

Parāda vērtspapīriem, kam ir ĀKNI kredītnovērtējums, kas atbilst ieguldījumu kategorijai vai ir augstāks par to, iestādes drīkst aprēķināt svārstīguma aplēses katrai vērtspapīru kategorijai.

Parāda vērtspapīriem, kam ir ĀKNI kredītnovērtējums, kas neatbilst ieguldījumu kategorijai, un citiem atbilstošiem nodrošinājuma veidiem iestādes svārstīguma korekcijas aprēķina katram postenim atsevišķi.

Iestādes, kuras izmanto pašu aplēsto svārstīguma korekciju pieeju, nodrošinājuma vērtības svārstīgumu vai ārvalstu valūtu nesakritības svārstīgumu aplēš, neņemot vērā korelāciju starp nenodrošināto riska darījumu, nodrošinājumu vai valūtu kursiem.

▼B

Nosakot attiecīgās kategorijas, iestādes ņem vērā vērtspapīra emitenta veidu, vērtspapīru ārējo kredītnovērtējumu, to atlikušo termiņu un to modificēto ilgumu. Svārstīguma aplēses raksturo vērtspapīrus, kurus iestāde iekļāvusi kategorijā.

2. Svārstīguma korekcijas aprēķins atbilst šādiem kritērijiem:

a) iestādes aprēķinu balsta uz 99. procentiles vienpusēju ticamības intervālu;

b) iestādes aprēķinu balsta uz šādiem likvidācijas periodiem:

i) 20 darba dienas nodrošinātajiem kreditēšanas darījumiem;

ii) 5 darba dienas repo darījumiem (izņemot to, ciktāl šādi darījumi ietver preču vai garantēto tiesību uz precēm pārvešanu) un vērtspapīru aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem;

iii) 10 darba dienas citiem kapitāla tirgus darījumiem;

c) iestādes var izmantot īsākiem vai garākiem likvidācijas periodiem aprēķinātos svārstīguma korekciju skaitļus, kas augšupēji vai lejupēji pielāgoti b) apakšpunktā minēto likvidācijas periodu attiecīgajam darījuma veidam, izmantojot laika kvadrātsaknes formulu:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

kur:

T_M = attiecīgais likvidācijas periods;

H_M = svārstīguma korekcija, kas balstīta uz likvidācijas periodu T_M;

H_N = svārstīguma korekcija, kas balstīta uz likvidācijas periodu T_N;

d) iestādes ņem vērā zemākas kvalitātes aktīvu nelikviditāti. Tās likvidācijas periodu koriģē augšup gadījumos, kad ir šaubas par nodrošinājuma likviditāti. Tās arī konstatē gadījumus, kad vēsturiskie dati pārāk zemu atspoguļo iespējamo svārstīgumu. Šādiem gadījumiem piemēro spriedzes scenāriju;

e) vēsturiskās novērošanas periods, kuru iestādes izmanto svārstīguma korekciju aprēķināšanai, ir vismaz viens gads. Iestādēm, kuras vēsturiskās novērošanas periodam izmanto svēršanas shēmu vai citas metodes, efektīvais novērošanas periods ir vismaz viens gads. Kompetentās iestādes var arī pieprasīt iestādei aprēķināt tās svārstīguma korekcijas, izmantojot īsāku novēršanas periodu, ja, pēc kompetento iestāžu ieskatiem, to attaisno nozīmīgs pieaugums cenu svārstīgumā.

▼B

f) iestādes atjaunina savas datu kopas un aprēķina svārstīguma korekcijas vismaz reizi trīs mēnešos; Tās arī pārvērtē datus ikreiz, kad tirgus cenas ir pakļautas būtiskām izmaiņām.

3. Svārstīguma korekciju aplēses atbilst visiem šiem kvalitatīvajiem kritērijiem:

a) iestādes svārstīguma aplēses izmanto ikdienas riska pārvaldības procesā, tostarp attiecībā uz tās iekšējiem riska darījumu limitiem;

b) ja likvidācijas periods, ko iestāde izmanto savā ikdienas riska pārvaldības procesā, ir garāks nekā šajā iedaļā noteikts attiecīgajam darījuma veidam, iestāde augšupēji pielāgo svārstīguma korekcijas saskaņā ar 2. punkta c) apakšpunktā norādīto laika kvadrātsaknes formulu;

c) iestādei ir izstrādātas procedūras, lai uzraudzītu un nodrošinātu atbilstību dokumentāri apstiprinātām politikām un kontroles procedūrām attiecībā uz iestādes svārstīguma korekciju aplēšu sistēmas darbību un aplēšu rezultātu iestrādāšanu iestādes riska pārvaldības procesā;

d) iestādes svārstīguma korekciju aplēšu sistēma regulāri tiek neatkarīgi izvērtēta iestādes iekšējā audita procesa ietvaros. Vismaz reizi gadā tiek pārskatīta visa sistēma svārstīguma korekciju aprēķināšanai un šo aplēšu iestrādāšanai iestādes riska pārvaldības procesā. Pārskatā aplūko vismaz šādus aspektus:

i) svārstīguma korekciju aplēšu iestrādāšana ikdienas riska pārvaldības procesā;

ii) visu būtisko izmaiņu svārstīguma korekciju aprēķina procesā validācija;

iii) datu, kas tiek izmantoti svārstīguma korekciju aprēķināšanas sistēmā, konsekvences, laicīguma un ticamības, kā arī šādu datu avotu neatkarības pārbaude;

iv) pieņēmumu, uz kuriem balstās svārstīguma korekciju aprēķināšana, precizitāte un atbilstīgums.

226. pants

Svārstīguma korekcijas augšupēja koriģēšana saskaņā ar finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi

Svārstīguma korekcijas, kas minētas 224. pantā, ir svārstīguma korekcijas, kuras iestāde piemēro ikdienas pārvērtēšanai. Līdzīgi, ja iestāde izmanto svārstīguma korekciju pašu aplēses saskaņā ar 225. pantu, tās vispirms ir jāaprēķina, pamatojoties uz ikdienas pārvērtēšanu. Ja pārvērtēšana notiek retāk nekā reizi dienā, iestādes piemēro lielākas svārstīguma korekcijas. Iestādes tās aprēķina, augšupēji koriģējot svārstīguma korekciju ikdienas pārvērtējumu, ar šādu laika kvadrātsaknes formulu:

▼B

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

kur:

H = piemērojamā svārstīguma korekcija;

H_M = svārstīguma korekcija, ja notiek dienas pārvērtēšana;

N_R = faktiskais darba dienu skaits starp pārvērtēšanām;

T_M = likvidācijas periods attiecīgajam darījuma veidam.

227. pants

Nosacījumi 0 % svārstīguma korekcijas piemērošanai saskaņā ar finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi

1. Repo darījumiem un vērtspapīru aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem, ja iestāde izmanto uzraudzības iestāžu noteikto svārstīguma korekciju pieeju saskaņā ar 224. pantu vai pašu aplēsto svārstīguma korekciju pieeju saskaņā ar 225. pantu un ja ir ievēroti 2. punkta a) līdz h) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi, iestādes var svārstīguma korekciju, ko aprēķina saskaņā ar 224. līdz 226. pantu, vietā piemērot 0 % svārstīguma korekciju. Šajā pantā noteikto procedūru nevar izmantot tās iestādes, kuras lieto iekšējo modeļu pieeju, kas izklāstīta 221. pantā.

2. Iestādes var piemērot 0 % svārstīguma korekciju, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

a) gan riska darījums, gan nodrošinājums ir naudas līdzekļi vai parāda vērtspapīri, kurus ir emitējušas centrālās valdības vai centrālās bankas 197. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē, un ir atbilstoši 0 % riska pakāpei saskaņā ar 2. nodaļu;

b) gan riska darījums, gan nodrošinājums ir izteikts vienā un tajā pašā valūtā;

c) vai nu darījuma termiņš nav ilgāks par vienu dienu, vai arī gan riska darījumu, gan nodrošinājumu katru dienu novērtē pēc tirgus vērtības vai tiem pārskata drošības rezervi;

d) laiks starp pēdējo novērtēšanu pēc tirgus vērtības pirms tam, kad darījuma partneris nebija spējīgs nodrošināt drošības rezervi, un nodrošinājuma likvidāciju ir ne vairāk kā četras darba dienas;

e) darījums tiek veikts norēķinu sistēmā, kas ir piemērota šāda veida darījumiem;

f) līguma vai darījuma dokumentācija ir standarta tirgus dokumentācija repo darījumiem vai šāda veida vērtspapīru aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem;

▼B

g) līguma dokumentācija ietver nosacījumu, ar kuru, ja darījuma partneris neizpilda saistības piegādāt naudu vai vērtspapīrus vai nodrošināt drošības rezervi vai citādi nepilda saistības, darījums nekavējoties ir pārtraucams;

h) kompetentās iestādes uzskata darījuma partneri par galveno tirgus dalībnieku.

3. Šā panta 2. punkta h) apakšpunktā minētie galvenie tirgus dalībnieki ir šādas sabiedrības:

a) struktūras, kas minētas 197. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ar kurām veiktajiem riska darījumiem piešķir 0 % riska pakāpi saskaņā ar 2. nodaļu;

b) iestādes;

c) citas finanšu sabiedrības Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 25) apakšpunkta b) un d) punkta nozīmē, ar kurām veiktajiem riska darījumiem saskaņā ar standartizēto pieeju piešķir 20 % riska pakāpi vai kurām, ja tās ir iestādes, kas aprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu apmērus saskaņā ar IRB pieeju, nav atzītas ĀKNI piešķirta kredītnovērtējuma un ja tās ir iestādes iekšēji novērtētas;

d) regulēti KIU, kuriem ir saistošas kapitāla vai sviras prasības;

e) regulēti pensiju fondi;

f) atzītas tīrvērtes organizācijas.

228. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību un paredzamo zaudējumu apmēru aprēķināšana saskaņā ar finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi

1. Saskaņā ar standartizēto pieeju iestādes izmanto E*, ko aprēķina saskaņā ar 223. panta 5. punktu, kā riska darījuma vērtību 113. panta vajadzībām. I pielikumā minēto ārpusbilances posteņu gadījumā iestādes izmanto E* kā vērtību, kurai piemēro 111. panta 1. punktā norādītās procentuālās attiecības, lai noteiktu riska darījuma vērtību.

2. Saskaņā ar IRB pieeju iestādes izmanto efektīvos LGD (LGD*) kā LGD 3. nodaļas vajadzībām. Iestādes LGD* aprēķina šādi:

$$LGD^{*} = LGD \cdot \frac{E^{*}}{E}$$

kur:

LGD = LGD, ko saskaņā ar 3. nodaļu piemērotu riska darījumam, ja riska darījums nebūtu nodrošināts;

▼B

E = riska darījuma vērtība saskaņā ar 223. panta 3. punktu;

E* = pilnībā koriģētā riska darījuma vērtība saskaņā ar 223. panta 5. punktu;

229. pants

Novērtēšanas principi citam atbilstošam nodrošinājumam saskaņā ar IRB pieeju

1. Nekustamā īpašuma nodrošinājumu vērtē neatkarīgs vērtētājs atbilstoši nodrošinājuma tirgus vērtībai vai zemāk. Iestāde pieprasa neatkarīgajam vērtētājam pārredzami un skaidri dokumentēt tirgus vērtību.

►C2 Savukārt tajās dalībvalstīs, kuras normatīvajos aktos ir definējušas stingrus hipotekārās vērtības novērtēšanas kritērijus, neatkarīgs vērtētājs nekustamo īpašumu var novērtēt ◄ hipotekārās vērtības apmērā vai zemāk. Iestādes prasa neatkarīgajam vērtētājam, lai tas, novērtējot hipotekāro vērtību, neņem vērā spekulatīvos elementus un dokumentē vērtību pārredzami un skaidri.

Nodrošinājuma vērtība ir tirgus vērtība vai hipotekārā vērtība, kas ir attiecīgi samazināta, ►C2 lai atspoguļotu 208. panta 3. punktā noteiktās uzraudzības rezultātus un ņemot vērā jebkādus prioritārākus prasījumus attiecībā uz nekustamo īpašumu. ◄

2. Debitoru parādu vērtība ir debitoru parādu summa.

3. Lietisko nodrošinājumu, kas nav nekustamais īpašums, iestādes vērtē saskaņā ar to tirgus vērtību. Šā panta vajadzībām tirgus vērtība ir aplēsta summa, par kādu vērtēšanas dienā īpašumu varētu pārdot nesaistītu pušu darījumā starp labprātīgu pircēju un labprātīgu pārdevēju.

230. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību un paredzamo zaudējumu apmēru aprēķināšana cita veida atbilstošam nodrošinājumam saskaņā ar IRB pieeju

1. Iestādes izmanto LGD*, kas aprēķināts saskaņā ar šo punktu un 2. punktu, kā LGD 3. nodaļas vajadzībām.

Ja nodrošinājuma vērtības attiecība (C) pret riska darījuma vērtību (E) ir zemāka par noteikto minimālo riska darījuma nodrošinājuma līmeni (C*), kā minēts 5. tabulā, LGD* ir LGD, kas 3. nodaļā noteikts nenodrošinātiem riska darījumiem ar darījuma partneri. Šīm vajadzībām riska darījuma vērtību 166. panta 8. līdz 10. punktā uzskaitītajiem posteņiem iestādes aprēķina, izmantojot 100 % korekcijas pakāpi vai procentuālo attiecību, nevis minētajos punktos norādītās korekcijas pakāpes vai procentuālās attiecības.

▼B

Ja nodrošinājuma vērtības attiecība pret riska darījuma vērtību pārsniedz otru, augstāku, sliekšņa līmeni (C**), kā noteikts 5. tabulā, LGD* ir tāds, kā noteikts 5. tabulā.

Ja pieprasītais nodrošinājuma līmenis C** nav sasniegts attiecībā uz riska darījumu kopumā, iestādes riska darījumu uzskata par diviem riska darījumiem – to daļu, kurai ir sasniegts pieprasītais nodrošinājuma līmenis C**, un atlikušo daļu.

2. Piemērojamie LGD* un pieprasītie nodrošinājuma līmeņi riska darījumu nodrošinātajām daļām ir norādīti šā punkta 5 tabulā.

5. Tabula

LGD minimums riska darījumu nodrošinātajām daļām

	LGD* augstākas prioritātes riska darījumam	LGD* pakārtotiem riska darījumiem	Pieprasītais riska darījuma minimālais nodrošinājuma līmenis (C*)	Pieprasītais riska darījuma minimālais nodrošinājuma līmenis (C**)
Debitoru parādi	35 %	65 %	0 %	125 %
►C2 Mājokļa īpašums/ komerciālais nekustamais īpašums ◄	35 %	65 %	30 %	140 %
Pārējie nodrošinājuma veidi	40 %	70 %	30 %	140 %

►C2 3. Ja ir izpildīti visi 199. panta 3. vai 4. punkta nosacījumi, iestādes kā ◄ alternatīvu 1. un 2. punktā noteiktajai procedūrai un saskaņā ar 124. panta 2. punktu var piemērot 50 % riska pakāpi tai riska darījuma daļai, kura, attiecīgi 125. panta 2. punkta d) apakšpunktā un 126. panta 2. punkta d) apakšpunktā noteiktajās robežās, ir pilnībā nodrošināta ar mājokļa īpašumu vai komerciālo nekustamo īpašumu, kas atrodas dalībvalsts teritorijā.

231. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību un paredzamo zaudējumu apmēru aprēķināšana jauktiem nodrošinājuma portfeļiem

1. Iestāde aprēķina LGD* vērtību, kuru tā izmanto kā LGD vērtību 3. nodaļas vajadzībām, saskaņā ar 2. un 3. punktu, ja ir izpildīti abi šie nosacījumi:

a) lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu apmērus, iestāde izmanto IRB pieeju;

b) riska darījums ir nodrošināts gan ar finanšu nodrošinājumu, gan citu atbilstošu nodrošinājumu.

2. Iestādēm ir prasīts riska darījuma vērtību, kurai piemērota svārstīguma korekcija, kas iegūta riska darījuma vērtībai piemērojot 223. panta 5. punktā norādīto svārstīguma korekciju, sīkāk sadalīt daļās, lai iegūtu daļu, kuru sedz atbilstošs finanšu nodrošinājums, daļu, kuru sedz debitora parādi, daļu, kuru sedz komerciāla nekustamā īpašuma nodrošinājums vai mājokļa īpašuma nodrošinājums, daļu, kuru sedz cits atbilstošs nodrošinājums, un, attiecīgi, nenodrošinātu daļu.

▼B

3. Iestādes aprēķina LGD* katrai riska darījuma daļai, kas iegūta saskaņā ar 2. punktu, atsevišķi, saskaņā ar attiecīgajiem šīs nodaļas noteikumiem.

232. pants

Cita fondētā kredītaizsardzība

1. Ja ir izpildīti 212. panta 1. punkta nosacījumi, depozītus trešās personas iestādēs var pielīdzināt trešās personas iestādes garantijai.

2. Ja ir izpildīti 212. panta 2. punkta nosacījumi, iestādes tai riska darījuma daļai, kas nodrošināta ar dzīvības apdrošināšanas polises, kura ieķīlāta par labu aizdevējiestādei, pašreizējo atpirkuma summu, piemēro šādu procedūru:

a) ja riska darījumam piemēro standartizēto pieeju, tā riska pakāpi nosaka, izmantojot 3. punktā noteiktās riska pakāpes;

b) ja riska darījumam piemēro IRB pieeju, bet tam nepiemēro iestādes pašas veiktās LGD aplēses, tā piemēro LGD 40 % apmērā.

Valūtu nesakritību gadījumā pašreizējo atpirkuma summu iestādes samazina saskaņā ar 233. panta 3. punktu, un kredītaizsardzības vērtība ir dzīvības apdrošināšanas polises pašreizējā atpirkuma summa.

3. Šā panta 2. punkta a) apakšpunkta vajadzībām iestādes piešķir turpmāk uzskaitītās riska pakāpes, pamatojoties uz riska pakāpi, kas piešķirta augstāka prioritātes nenodrošinātam riska darījumam ar apdrošināšanas sabiedrību, kura veic dzīvības apdrošināšanu:

a) 20 % riska pakāpi, ja augstākas prioritātes nenodrošinātajam riska darījumam ar apdrošināšanas sabiedrību, kura veic dzīvības apdrošināšanu, ir piešķirta 20 % riska pakāpe;

b) 35 % riska pakāpi, ja augstākas prioritātes nenodrošinātajam riska darījumam ar apdrošināšanas sabiedrību, kura veic dzīvības apdrošināšanu, ir piešķirta 50 % riska pakāpe;

c) 70 % riska pakāpi, ja augstākas prioritātes nenodrošinātajam riska darījumam ar apdrošināšanas sabiedrību, kura veic dzīvības apdrošināšanu, ir piešķirta 100 % riska pakāpe;

d) 150 % riska pakāpi, ja augstākas prioritātes nenodrošinātajam riska darījumam ar apdrošināšanas sabiedrību, kura veic dzīvības apdrošināšanu, ir piešķirta 150 % riska pakāpe.

4. Instrumentus, kas atpirkti pēc pieprasījuma un kas ir atbilstoši saskaņā ar 200. panta c) apakšpunktu, iestādes var pielīdzināt emitentiestādes garantijai. Atbilstošās kredītaizsardzības vērtība ir šāda:

a) ja instrumentu atpirks par tā nominālvērtību, aizsardzības vērtība ir attiecīgi nominālvērtība;

▼B

b) ja instrumentu atpirks par tirgus cenu, aizsardzības vērtība ir tāda instrumenta vērtība, kurš novērtēts tādā pašā veidā kā parāda vērtspapīri, kas atbilst 197. panta 4. punkta nosacījumiem.

2. apakšiedaļa

Nefondētā kredītaizsardzība

233. pants

Vērtēšana

1. Lai aprēķinātu nefondētās kredītaizsardzības ietekmi saskaņā ar šo apakšiedaļu, nefondētās kredītaizsardzības vērtība (G) ir summa, ko aizsardzības devējs ir apņēmies izmaksāt aizņēmēja saistību neizpildes gadījumā vai citu definētu kredītnotikumu gadījumā.

2. Kredītu atvasināto instrumentu gadījumā, ja kredītnotikuma definīcijā nav iekļauta pamatā esošās saistības pārstrukturēšana, kas paredz pamatsummas, procentu maksājumu vai apkalpošanas maksu norakstīšanu vai atlikšanu, kas rada kredītzaudējumu notikumu, ir jāpiemēro turpmāk norādītais:

a) ja summa, ko apņēmies samaksāt aizsardzības devējs, nepārsniedz riska darījuma vērtību, kredītaizsardzības vērtību, ko aprēķina saskaņā ar 1. punktu, samazina par 40 %;

b) ja summa, ko apņēmies samaksāt aizsardzības devējs, pārsniedz riska darījuma vērtību, kredītaizsardzības vērtība nav lielāka par 60 % no riska darījuma vērtības.

3. Ja nefondēto kredītaizsardzību denominē valūtā, kas atšķiras no valūtas, kurā ir denominēts riska darījums, iestādes samazina kredītaizsardzības vērtību, piemērojot svārstīguma korekciju šādi:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

kur:

G^* = kredītaizsardzības vērtība, kurai piemērota korekcija saistībā ar ārvalstu valūtas risku;

G = kredītaizsardzības nominālvērtība;

H_{fx} = saskaņā ar 4. punktu noteikta svārstīguma korekcija saistībā ar jebkuru kredītaizsardzības un pamatā esošās saistības valūtu nesakritību.

Ja valūtu nesakritība nepastāv, H_{fx} ir vienāda ar nulli.

4. Iestādes svārstīguma korekcijas saistībā ar jebkurām valūtu nesakritībām balsta uz 10 darba dienu likvidācijas periodu, pieņemot ikdienas pārvērtēšanu, un var tās aprēķināt, izmantojot uzraudzības iestāžu noteikto svārstīguma korekciju pieeju vai pašu aplēsto svārstīguma korekciju pieeju, kā ir noteikts attiecīgi 224. un 225. pantā. Iestādes augšupēji pielāgo svārstīguma korekcijas saskaņā ar 226. pantu.

▼B

234. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību un paredzamo zaudējumu apmēru aprēķināšana daļējas aizsardzības un sadalīšanas laidienos gadījumā

Ja iestāde pārved daļu no aizdevuma riska vienā vai vairākos laidienos, ir piemērojami 5. nodaļā paredzētie noteikumi. Iestādes var uzskatīt būtiskos sliekšņus, zem kuriem zaudējumu gadījumā maksājumi netiks veikti, par ekvivalentiem paturētu pirmās kārtas zaudējumu pozīcijām, kā arī veikt laidienos sadalītu riska pārvešanu.

235. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana saskaņā ar standartizēto pieeju

1. Regulas 113. panta 3. punkta vajadzībām iestādes riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina ar šādu formulu:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

kur:

E = riska darījuma vērtība saskaņā ar 111. pantu; šīm vajadzībām riska darījuma vērtība ārpusbilances postenim, kas minēts I pielikumā, ir 100 % no tā vērtības, nevis riska darījuma vērtība, kas norādīta 111. panta 1. punktā;

G_A = kredītriska aizsardzības vērtība, kas aprēķināta saskaņā ar 233. panta 3. punktu (G*), papildus koriģēta saistībā ar jebkādu termiņu nesakritību, kā ir noteikts 5. iedaļā;

r = riska pakāpe riska darījumiem ar parādnieku, kā noteikts 2. nodaļā;

g = riska pakāpe riska darījumiem ar aizsardzības devēju, kā noteikts 2. nodaļā;

2. Ja aizsargātā summa (G_A) ir mazāka par riska darījumu (E), iestādes 1. punktā norādīto formulu var piemērot vienīgi tad, ja riska darījuma aizsargātā un neaizsargātā daļa ir vienādas prioritātes.

3. Iestādes var attiecināt 114. panta 4. un 7. punktā noteikto procedūru uz riska darījumiem vai riska darījumu daļām, kurus garantē centrālā valdība vai centrālā banka, ja garantija ir denominēta aizņēmēja vietējā valūtā un riska darījums ir fondēts šajā valūtā.

236. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību un paredzamo zaudējumu apmēru aprēķināšana saskaņā ar IRB pieeju

1. Riska darījuma vērtības (E) nodrošinātajai daļai, pamatojoties uz kredītaizsardzības koriģēto vērtību G_A, 3. nodaļas 4. iedaļas vajadzībām PD var būt aizsardzības devēja PD vai PD starp aizņēmēja PD un garantijas devēja PD, ja pilnīga aizstāšana netiek uzskatīta par pamatotu. Pakārtotu riska darījumu un nepakārtotas nefondētās aizsardzības gadījumā LGD, kas iestādēm jāpiemēro 3. nodaļas 4. iedaļas vajadzībām, var būt LGD, kas saistāmi ar augstākas prioritātes prasījumiem.

▼B

2. Jebkurai riska darījuma vērtības (E) nenodrošinātai daļai PD ir aizņēmēja PD un LGD ir pamatā esošā riska darījuma LGD.

3. Šā panta vajadzībām G_A ir G* vērtība, kuru aprēķina saskaņā ar 233. panta 3. punktu un kuru turpmāk koriģē, lai novērstu jebkādu termiņu nesakritību, kā noteikts 5. iedaļā. E ir riska darījuma vērtība, ko nosaka saskaņā ar 3. nodaļas 5. iedaļu. Šim nolūkam posteņiem, kas norādīti 166. panta 8. līdz 10. punktā, iestādes aprēķina riska darījuma vērtību, izmantojot 100 % korekcijas pakāpi vai procentuālo attiecību, nevis korekcijas pakāpes vai procentuālās attiecības, kas norādītas šajos punktos.

5. Iedaļa

Termiņu nesakritība

237. pants

Termiņu nesakritība

1. Aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības, termiņu nesakritība rodas, ja kredītaizsardzības atlikušais termiņš ir mazāks nekā aizsargātā riska darījuma termiņš. Ja aizsardzības atlikušais termiņš ir mazāks par trīs mēnešiem un aizsardzības termiņš ir mazāks par pamatā esošā riska darījuma termiņu, šī aizsardzība nav uzskatāma par atbilstošu riska aizsardzību.

2. Ja pastāv termiņa nesakritība, kredītaizsardzība nav uzskatāma par atbilstošu, ja pastāv kāds no šiem nosacījumiem:

a) aizsardzības sākotnējais termiņš ir mazāks par vienu gadu;

b) riska darījums ir īstermiņa riska darījums, kuru kompetentās iestādes ir norādījušas kā tādu, uz kuru attiecas vienas dienas zemākais slieksnis, nevis viena gada zemākais slieksnis attiecībā uz termiņa (M) vērtību saskaņā ar 162. panta 3. punktu.

238. pants

Kredītaizsardzības termiņš

1. Ievērojot piecu gadu maksimumu, pamatā esošā riska darījuma efektīvais termiņš ir iespējami ilgākais atlikušais laiks līdz dienai, kad parādniekam saskaņā ar grafiku ir jāizpilda saistības. Ievērojot 2. punktu, kredītaizsardzības termiņš ir laiks līdz iespējami agrākajai dienai, kurā aizsardzība var izbeigties vai to var pārtraukt.

2. Ja pastāv iespēja pārtraukt aizsardzību, kas ir aizsardzības pārdevēja ziņā, iestādes par aizsardzības termiņu uzskata laiku līdz agrākajai dienai, kad šo iespēju var īstenot. Ja ir iespēja pārtraukt aizsardzību, kas ir aizsardzības pircēja ziņā, un vienošanās noteikumi, uzsākot aizsardzību, ietver pozitīvu stimulu iestādei atsaukt darījumu pirms līgumā noteiktā termiņa, iestāde par aizsardzības termiņu uzskata laiku līdz agrākajai dienai, kad šo iespēju var īstenot; pretējā gadījumā iestāde var uzskatīt, ka šāda iespēja neietekmē aizsardzības termiņu.

▼B

3. Ja nenovērš kredītu atvasinātā instrumenta izbeigšanos līdz jebkāda labvēlības perioda beigām, kas ir prasīts pamatā esošās saistības nepildīšanas gadījumam, ja netiek veikti maksājumi, aizsardzības termiņu samazina par labvēlības perioda ilgumu.

239. pants

Aizsardzības vērtēšana

1. Finanšu darījumiem, kuriem piemēro fondēto kredītaizsardzību saskaņā ar finanšu nodrošinājuma vienkāršo metodi, ja pastāv nesakritība starp riska darījuma termiņu un kredītaizsardzības termiņu, nodrošinājums nav atzīstams par atbilstošu fondēto kredītaizsardzību.

2. Finanšu darījumiem, kuriem piemēro fondēto kredītaizsardzību saskaņā ar finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi, iestādes atspoguļo kredītaizsardzības un riska darījuma termiņu koriģētajā nodrošinājuma vērtībā saskaņā ar šādu formulu:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

kur:

C_{VA} = nodrošinājuma vērtība, kurai piemērota svārstīguma korekcija, kā norādīts 223. panta 2. punktā, vai riska darījuma vērtība, ja tā ir mazāka;

t = gadu skaits, kas atlicis līdz kredītaizsardzības termiņam, ko aprēķina saskaņā ar 238. pantu, vai T vērtība, ja tā ir mazāka;

T = gadu skaits, kas atlicis līdz riska darījuma termiņam, ko aprēķina saskaņā ar 238. pantu, vai pieci gadi, ja tas ir mazāk;

t* = 0,25.

Iestādes izmanto C_{VAM} kā C_{VA}, kas ir papildus koriģēta saistībā ar termiņu nesakritību 223. panta 5. punktā minētajā formulā, saskaņā ar kuru aprēķina riska darījuma pilnībā koriģēto vērtību (E*).

3. Darījumiem, kuriem piemēro nefondēto kredītaizsardzību, iestādes kredītaizsardzības un riska darījuma termiņu atspoguļo kredītaizsardzības koriģētajā vērtībā saskaņā ar šādu formulu:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

kur:

G_A = G*, kas koriģēts saistībā ar jebkādu termiņu nesakritību;

G* = aizsardzības apmērs, kas koriģēts saistībā ar jebkādu valūtu nesakritību;

▼B

t = gadu skaits, kas atlicis līdz kredītaizsardzības termiņam, ko aprēķina saskaņā ar 238. pantu, vai T vērtība, ja tā ir mazāka;

T = gadu skaits, kas atlicis līdz riska darījuma termiņam, ko aprēķina saskaņā ar 238. pantu, vai pieci gadi, ja tas ir mazāk;

t* = 0,25.

Iestādes uzskata G_A par aizsardzības vērtību 233. līdz 236. panta vajadzībām.

6. Iedaļa

Kredītriska mazināšanas groza metodes

240. pants

Pirmā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātie instrumenti

Ja iestāde pērk kredītaizsardzību vairākiem riska darījumiem ar nosacījumu, ka pirmais riska darījumu saistību nepildīšanas gadījums izraisa maksājumu un ka šis kredītnotikums pārtrauc līgumu, iestāde var grozīt riska darījuma riska svērtās vērtības un, attiecīgā gadījumā, paredzamo zaudējumu apmēra aprēķināšanu tam riska darījumam, kuram, ja nebūtu kredītaizsardzības, saskaņā ar šo nodaļu būtu zemākā no šādām riska darījumu riska svērtajām vērtībām:

a) iestādēm, kas izmanto standartizēto pieeju, riska darījumu riska svērtā vērtība ir tā, kas aprēķināta saskaņā ar standartizēto pieeju;

b) iestādēm, kas izmanto IRB pieeju, riska darījuma riska svērtā vērtība ir summa, ko veido saskaņā ar IRB pieeju aprēķinātā riska darījuma riska svērtā vērtība un paredzamo zaudējumu apmērs, reizināts ar 12,5.

Šajā pantā noteikto procedūru piemēro tikai tad, ja riska darījuma vērtība ir mazāka par kredītaizsardzības vērtību vai vienāda ar to.

241. pants

N-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātie instrumenti

Ja riska darījumu n-tais saistību nepildīšanas gadījums izraisa maksājumu saskaņā ar kredītaizsardzības līgumu, iestāde, kura pērk šo aizsardzību, var atzīt šo aizsardzību tikai riska darījumu riska svērto vērtību un, attiecīgā gadījumā, paredzamo zaudējumu apmēru aprēķināšanai, ja aizsardzība ir tikusi iegādāta arī iepriekšējiem saistību nepildīšanas gadījumiem (no 1 līdz n-1), vai tad, ja n-1 saistību nepildīšanas gadījumi jau ir notikuši. Šādos gadījumos iestādes var grozīt riska darījuma riska svērtās vērtības aprēķināšanu un, attiecīgā gadījumā, riska darījuma paredzamo zaudējumu apmēra aprēķināšanu, kas gadījumā, ja nebūtu kredītaizsardzības, saskaņā ar šo nodaļu radītu n-to mazāko riska darījumu riska svērto vērtību. Iestādes n-to mazāko vērtību aprēķina saskaņā ar 240. panta a) un b) punktu.

▼B

Šajā pantā noteikto procedūru piemēro tikai tad, ja riska darījuma vērtība ir mazāka par kredītaizsardzības vērtību vai vienāda ar to.

Visiem groza riska darījumiem ir jāatbilst 204. panta 2. punktā un 216. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteiktajām prasībām.

5. NODAĻA

Vērtspapīrošana

1. I e d a ļ a

D e f i n ī c i j a s

242. pants

Definīcijas

Šajā nodaļā izmanto šādas definīcijas:

1) "atlikusī starpība" ir iekasētās finanšu maksas un citi ienākumi no maksām, kas saņemti saistībā ar vērtspapīrotajiem riska darījumiem, no kuriem atskaitītas attiecīgās izmaksas un izdevumi;

2) "dzēšanas iespēja" ir līgumā paredzēta iespēja iniciatoram atpirkt vai dzēst vērtspapīrošanas pozīcijas, pirms visi pamatā esošie riska darījumi ir atmaksāti, ja neatmaksāto riska darījumu apmērs kļūst mazāks par noteikto līmeni;

3) "likviditātes līgums" ir vērtspapīrošanas pozīcija, kura izriet no līguma par finansējuma nodrošinājumu, lai garantētu maksājumu laicīgumu ieguldītājiem;

4) "K_{IRB}" ir 8 % no riska darījumu riska svērtajām vērtībām, kas saskaņā ar 3. nodaļu būtu aprēķinātas vērtspapīrotajiem riska darījumiem, ja tie nebūtu vērtspapīroti, plus paredzamo zaudējumu summa saistībā ar šiem riska darījumiem, ko aprēķina saskaņā ar minēto nodaļu;

5) "uz reitingiem balstītā metode" ir riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanas metode vērtspapīrošanas pozīcijām saskaņā ar 261. pantu;

6) "uzraudzības formulas metode" ir riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanas metode vērtspapīrošanas pozīcijām saskaņā ar 262. pantu;

7) "pozīcija bez reitinga" ir vērtspapīrošanas pozīcija, kurai nav ĀKNI piešķirta atbilstoša kredītnovērtējuma, kā minēts 4. iedaļā;

8) "pozīcija ar reitingu" ir vērtspapīrošanas pozīcija, kurai ir ĀKNI piešķirts atbilstošs kredītnovērtējums, kā minēts 4. iedaļā;

▼B

►C2 9) "uz aktīviem balstīto komerciālo vērtspapīru programma" jeb "ABKV programma" ir vērtspapīrošanas programma, ◄ kuras rezultātā emitētie vērtspapīri galvenokārt ir komerciāli vērtspapīri, kuru sākotnējais termiņš ir viens gads vai mazāk;

10) "tradicionālā vērtspapīrošana" ir vērtspapīrošana, kas ietver vērtspapīroto riska darījumu ekonomisku pārvešanu; to veic, no iniciatoriestādes īpašuma tiesības uz vērtspapīrotajiem riska darījumiem pārvedot SSPE vai izmantojot SSPE pakārtotu dalību; emitētie vērtspapīri neuzliek maksājuma saistības iniciatoriestādei;

11) "sintētiskā vērtspapīrošana" ir vērtspapīrošana, kur risku pārved, izmantojot kredītu atvasinātos instrumentus vai garantijas, un vērtspapīrotie riska darījumi paliek iniciatoriestādes bilancē;

12) "atjaunojams riska darījums" ir riska darījums, kur klienta neapmaksātajiem atlikumiem ir pieļaujamas svārstības līdz noteiktai robežai, pamatojoties uz to lēmumiem aizņemties un atmaksāt;

13) "atjaunojama vērtspapīrošana" ir vērtspapīrošana, kur pati vērtspapīrošanas struktūra atjaunojas, riska darījumu portfelim pievienojot riska darījumus vai izņemot tos no tā, neatkarīgi no tā vai riska darījumi atjaunojas vai nē;

14) "priekšlaicīgas amortizācijas nosacījums" ir atjaunojamu riska darījumu vērtpapīrošanas vai atjaunojamas vērtspapīrošanas līguma noteikums, kas paredz, ka, iestājoties noteiktiem gadījumiem, ieguldītāju pozīcijas tiek atpirktas pirms emitēto vērtspapīru sākotnējā termiņa beigām;

15) "pirmās kārtas zaudējumu laidiens" ir vērtspapīrošanas vispakārtotākais laidiens, kas ir pirmais laidiens, kam jāuzņemas zaudējumi, kurus radījuši vērtspapīrotie riska darījumi, un tādēļ tas nodrošina aizsardzību otrās kārtas zaudējumiem un, attiecīgos gadījumos, augstākas kārtas laidieniem.

2. Iedaļa

Būtiska riska pārvešanas atzīšana

243. pants

Tradicionālā vērtspapīrošana

1. Iniciatoriestāde, veicot tradicionālo vērtspapīrošanu, var izslēgt vērtspapīrotos riska darījumus no riska darījumu riska svērto vērtību un paredzamo zaudējumu apmēru aprēķiniem, ja ir izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:

a) ir uzskatāms, ka vērtspapīroto riska darījumu būtisks kredītrisks ir pārvests trešām personām;

b) iniciatoriestāde piemēro 1 250 % riska pakāpi visām tās turētajām vērtspapīrošanas pozīcijām šajā vērtspapīrošanā vai saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu par šādu vērtspapīrošanas pozīciju vērtību samazina pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņus.

▼B

2. Būtisks kredītrisks uzskatāms par pārvestu šādos gadījumos:

a) mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju, kuras šajā vērtspapīrošanā tur iniciatoriestāde, riska darījumu riska svērtās vērtības nepārsniedz 50 % no visu šādu mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju riska darījumu riska svērtajām vērtībām šajā vērtspapīrošanā;

b) ja attiecīgajā vērtspapīrošanā nav mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju un iniciatoriestāde var pierādīt, ka tādu vērtspapīrošanas pozīciju riska darījumu vērtība, uz ko attiektos atskaitīšana no pirmā līmeņa pamata kapitāla vai 1 250 % riska pakāpes piemērošana, būtiski pārsniedz vērtspapīroto riska darījumu paredzamo zaudējumu pamatotu novērtējumu, iniciatoriestāde netur vairāk par 20 % no to vērtspapīrošanas pozīciju riska darījumu vērtības, uz ko attiektos atskaitīšana no pirmā līmeņa pamata kapitāla vai 1 250 % riska pakāpes piemērošana.

Ja riska darījumu riska svērto vērtību iespējama samazināšana, kuru iniciatoriestāde sasniegtu, veicot šo vērtspapīrošanu, nav pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām, kompetentās iestādes katrā atsevišķā gadījumā var nolemt, ka būtisks kredītrisks nav pārvests trešām personām.

3. Šā panta 2. punkta vajadzībām mezanīna vērtspapīrošanas pozīcijas ir vērtspapīrošanas pozīcijas, kurām piemēro riska pakāpi, kas zemāka par 1 250 %, un kurām ir zemāka prioritāte nekā visaugstākās prioritātes pozīcijai šajā vērtspapīrošanā, un kurām ir zemāka prioritāte nekā jebkurai vērtspapīrošanas pozīcijai šajā vērtspapīrošanā, kurai saskaņā ar 4. iedaļu piemēro vienu no šiem:

a) tās vērtspapīrošanas pozīcijas gadījumā, kurai piemēro 3. iedaļas 3. apakšiedaļu – 1. kredītkvalitātes pakāpi;

b) tās vērtspapīrošanas pozīcijas gadījumā, kurai piemēro 3. iedaļas 4. apakšiedaļu – 1. vai 2. kredītkvalitātes pakāpi;

4. Kā alternatīvu 2. un 3. punktam kompetentās iestādes iniciatoriestādēm piešķir atļauju uzskatīt būtisku kredītrisku par pārvestu, ja iniciatoriestāde var katrā vērtspapīrošanas gadījumā pierādīt, ka pašu kapitāla prasību samazināšana, kuras iniciators sasniedz, veicot vērtspapīrošanu, ir pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām.

Atļauja tiek piešķirta tikai tad, ja iestāde izpilda visus šos nosacījumus:

a) iestādei ir ieviestas atbilstīgas pret risku jutīgas politikas un metodoloģijas, kā novērtēt riska pārvešanu;

b) iestāde ir arī katrā atsevišķā gadījumā atzinusi kredītriska pārvešanu trešām personām iestādes iekšējās riska pārvaldības un tās iekšējā kapitāla sadales nolūkos.

5. Papildus attiecīgi 1. līdz 4. punktā noteiktajām prasībām ir jābūt izpildītiem visiem šiem nosacījumiem:

▼B

a) vērtspapīrošanas darījuma dokumenti atspoguļo darījuma ekonomisko būtību;

b) vērtspapīrotie riska darījumi nav pieejami iniciatoriestādei un tās kreditoriem, tostarp bankrota un tiesvedības gadījumā; to apliecina kvalificēta juridiskā padomdevēja atzinums;

c) emitētie vērtspapīri neuzliek maksājuma saistības iniciatoriestādei;

d) iniciatoriestāde nesaglabā faktisku vai netiešu kontroli pār pārvestajiem riska darījumiem; tiek uzskatīts, ka iniciators ir saglabājis faktisku kontroli pār pārvestajiem riska darījumiem, ja tam ir tiesības no pārņēmēja atpirkt iepriekš pārvestos riska darījumus, lai gūtu labumu no tiem, vai ja tā pienākums ir no jauna uzņemties pārvesto risku; ja iniciatoriestāde saglabā apkalpošanas tiesības vai pienākumus attiecībā uz pārvestajiem riska darījumiem, tas nenozīmē riska darījumu netiešu kontroli;

e) vērtspapīrošanas darījuma dokumentācija atbilst šādiem nosacījumiem:

   i) tā nesatur noteikumus, kas, izņemot priekšlaicīgas amortizācijas nosacījumus, pieprasa iniciatoriestādei uzlabot vērtspapīrošanas pozīcijas, arī, bet ne tikai, izmainot pamatā esošo kredītriska darījumu vērtību vai palielinot ienesīgumu, kas izmaksājams ieguldītājiem, reaģējot uz vērtspapīroto riska darījumu kredītkvalitātes pasliktināšanos;

   ii) tā nesatur noteikumus, kas palielina ienesīgumu, kurš izmaksājams vērtspapīrošanas pozīciju turētājiem, reaģējot uz pamatā esošā portfeļa kredītkvalitātes pasliktināšanos;

   iii) tā skaidri nosaka, attiecīgos gadījumos, ka jebkura vērtspapīrošanas pozīciju pirkšana vai atpirkšana, ko iniciators vai sponsors veic, pārsniedzot savas līgumā noteiktās saistības, ir izņēmuma gadījums un drīkst notikt vienīgi saskaņā ar savstarpēji nesaistītu pušu darījuma nosacījumiem;

f) ja pastāv dzēšanas iespēja, šai iespējai ir jāatbilst arī šādiem nosacījumiem:

   i) dzēšanas iespēja ir īstenojama pēc iniciatoriestādes izvēles;

   ii) to var īstenot vienīgi tad, ja 10 % vai mazāk no vērtspapīroto riska darījumu sākotnējās vērtības paliek neamortizēti;

   iii) tā nav strukturēta tā, lai izvairītos no zaudējumu attiecināšanas uz kredītkvalitātes uzlabojumu pozīcijām vai citām ieguldītāju turētām pozīcijām, un nav arī citādi strukturēta, lai nodrošinātu kredītkvalitātes uzlabojumus.

▼B

6. Kompetentās iestādes informē EBI par īpašiem gadījumiem, kas minēti 2. punktā, kad riska darījumu riska svērto vērtību iespējamā samazināšana nav pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām un to, kā iestādes piemēro 4. punktu. EBI uzrauga dažādās prakses šajā jomā un pieņem pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu. EBI pārskata minēto pamatnostādņu īstenošanu dalībvalstīs un līdz 2017. gada 31. decembrim sniedz Komisijai ieteikumu par to, vai nepieciešams saistošs tehniskais standarts.

244. pants

Sintētiskā vērtspapīrošana

1. Iniciatoriestāde sintētiskajā vērtspapīrošanā var aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības un, attiecīgos gadījumos, paredzamo zaudējumu apmērus vērtspapīrotiem riska darījumiem saskaņā ar 249. pantu, ja ir izpildīts kāds no šiem nosacījumiem:

a) tiek uzskatīts, ka būtisks kredītrisks ir pārvests trešām personām vai nu ar fondēto, vai nefondēto kredītaizsardzību;

b) iniciatoriestāde piemēro 1 250 % riska pakāpi visām tās turētajām vērtspapīrošanas pozīcijām šajā vērtspapīrošanā vai atskaita šādu vērtspapīrošanas pozīciju vērtību no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu.

2. Būtisks kredītrisks ir uzskatāms par pārvestu, ja ir izpildīts kāds no šiem nosacījumiem:

a) mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju, kuras šajā vērtspapīrošanā tur iniciatoriestāde, riska darījumu riska svērtās vērtības nepārsniedz 50 % no visu šādu mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju riska darījumu riska svērtajām vērtībām;

▼C2

b) ja attiecīgajā vērtspapīrošanā nav mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju un iniciatoriestāde var pierādīt, ka tādu vērtspapīrošanas pozīciju riska darījumu vērtība, uz ko attiektos atskaitīšana no pirmā līmeņa pamata kapitāla vai 1 250 % riska pakāpes piemērošana, būtiski pārsniedz vērtspapīroto riska darījumu paredzamo zaudējumu pamatotu novērtējumu, iniciatoriestāde netur vairāk par 20 % no to vērtspapīrošanas pozīciju riska darījumu vērtības, uz ko attiektos atskaitīšana no pirmā līmeņa pamata kapitāla vai 1 250 % riska pakāpes piemērošana.

Ja riska darījumu riska svērto vērtību iespējama samazināšana, kuru iniciatoriestāde sasniegtu, veicot šo vērtspapīrošanu, nav pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām, kompetentā iestāde katrā atsevišķā gadījumā var nolemt, ka būtisks kredītrisks nav uzskatāms par pārvestu trešām personām.

▼B

3. Šā panta 2. punkta vajadzībām mezanīna vērtspapīrošanas pozīcijas ir vērtspapīrošanas pozīcijas, kurām piemēro riska pakāpi, kas zemāka par 1 250 %, un kurām ir zemāka prioritāte nekā visaugstākās prioritātes pozīcijai šajā vērtspapīrošanā, un kurām ir zemāka prioritāte nekā jebkurai vērtspapīrošanas pozīcijai šajā vērtspapīrošanā, kurai saskaņā ar 4. iedaļu piemēro vienu no šiem:

a) tās vērtspapīrošanas pozīcijas gadījumā, kurai piemēro 3. iedaļas 3. apakšiedaļu – 1. kredītkvalitātes pakāpi;

b) tās vērtspapīrošanas pozīcijas gadījumā, kurai piemēro 3. iedaļas 4. apakšiedaļu – 1. vai 2. kredītkvalitātes pakāpi.

4. Kā alternatīvu 2. un 3. punktam kompetentās iestādes iniciatoriestādēm piešķir atļauju uzskatīt būtisku kredītrisku par pārvestu, ja iniciatoriestāde var katrā vērtspapīrošanas gadījumā pierādīt, ka pašu kapitāla prasību samazināšana, kuras iniciators sasniedz, veicot vērtspapīrošanu, ir pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām.

Atļauja tiek piešķirta tikai tad, ja iestāde izpilda visus šos nosacījumus:

a) iestādei ir ieviestas atbilstīgas pret risku jutīgas politikas un metodoloģijas, kā novērtēt riska pārvešanu;

b) iestāde ir arī katrā atsevišķā gadījumā atzinusi kredītriska pārvešanu trešām personām iestādes iekšējās riska pārvaldības un tās iekšējā kapitāla sadales nolūkos.

5. Papildus attiecīgi 1. līdz 4. punktā noteiktajām prasībām riska pārvešanai ir jāatbilst visiem šiem nosacījumiem:

a) vērtspapīrošanas darījuma dokumenti atspoguļo darījuma ekonomisko būtību;

b) kredītaizsardzība, ar kuru kredītrisks ir pārvests, atbilst 247. panta 2. punktam;

c) instrumentos, ko izmanto, lai pārvestu kredītrisku, nav noteikumu vai nosacījumu, kuri:

i) nosaka augstus būtiskuma sliekšņus, kuru nesasniegšanas gadījumā, iestājoties kredītnotikumam, kredītaizsardzība nedarbojas;

ii) dod iespēju pārtraukt aizsardzību saistībā ar pamatā esošo riska darījumu kredītkvalitātes pasliktināšanos;

iii) izņemot priekšlaicīgas amortizācijas nosacījumus, pieprasa iniciatoriestādei uzlabot vērtspapīrošanas pozīciju kvalitāti;

iv) palielina iestādei kredītaizsardzības izmaksas vai ienesīgumu, kas izmaksājams vērtspapīrošanas pozīciju turētājiem, reaģējot uz pamatā esošā portfeļa kredītkvalitātes pasliktināšanos;

▼B

d) ir iegūts kvalificēta juridiskā padomnieka atzinums, kas apstiprina kredītaizsardzības tiesisko īstenojamību visās attiecīgajās jurisdikcijās;

e) vērtspapīrošanas dokumentācijā ir skaidri jānosaka, attiecīgos gadījumos, ka jebkura vērtspapīrošanas pozīciju pirkšana vai atpirkšana, ko iniciators vai sponsors veic, pārsniedzot savas līgumā noteiktās saistības, drīkst notikt vienīgi saskaņā ar savstarpēji nesaistītu pušu darījuma nosacījumiem;

f) ja pastāv dzēšanas iespēja, šai iespējai ir jāatbilst visiem šiem nosacījumiem:

i) dzēšanas iespēja ir īstenojama pēc iniciatoriestādes izvēles;

ii) to var īstenot vienīgi tad, ja 10 % vai mazāk no vērtspapīroto riska darījumu sākotnējās vērtības paliek neamortizēti;

iii) tā nav strukturēta tā, lai izvairītos no zaudējumu attiecināšanas uz kredītkvalitātes uzlabojumu pozīcijām vai citām ieguldītāju turētām pozīcijām, un nav arī citādi strukturēta, lai nodrošinātu kredītkvalitātes uzlabojumus.

6. Kompetentās iestādes nepārtraukti informē EBI par īpašiem gadījumiem, kas minēti 2. punktā, kad riska darījumu riska svērto vērtību iespējamā samazināšana nav pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām un to, kā iestādes piemēro 4. punktu. EBI uzrauga dažādās prakses šajā jomā un pieņem pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu. EBI pārskata minēto pamatnostādņu īstenošanu dalībvalstīs un līdz 2017. gada 31. decembrim sniedz Komisijai ieteikumu par to, vai nepieciešams saistošs tehniskais standarts.

3. Iedaļa

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana

1. apakšiedaļa

Principi

245. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana

1. Ja iniciatoriestāde ir pārvedusi būtisku kredītrisku, kas saistīts ar vērtspapīrotajiem riska darījumiem, saskaņā ar 2. iedaļu, šī iestāde var:

a) tradicionālās vērtspapīrošanas gadījumā izslēgt no riska darījumu riska svērto vērtību aprēķina vai, attiecīgos gadījumos, paredzamo zaudējumu apmēru aprēķina riska darījumus, kurus tā vērtspapīrojusi;

b) sintētiskās vērtspapīrošanas gadījumā aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības un, attiecīgos gadījumos, paredzamo zaudējumu apmērus vērtspapīrošanas riska darījumiem atbilstoši 249. un 250. pantam.

▼B

2. Ja iniciatoriestāde ir nolēmusi piemērot 1. punktu, tā aprēķina šajā nodaļā aprakstītās riska darījumu riska svērtās vērtības pozīcijām, kuras tā varētu turēt vērtspapīrošanā.

Ja iniciatoriestāde nav pārvedusi būtisku kredītrisku vai ir nolēmusi nepiemērot 1. punktu, tai nav jāaprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības nevienai pozīcijai, kas tai varētu būt attiecīgajā vērtspapīrošanā, bet ir jāturpina iekļaut vērtspapīrotos riska darījumus savos riska darījumu riska svērto vērtību aprēķinos tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti.

3. Ja ir riska darījumi ar vairākiem vērtspapīrošanas laidieniem, riska darījumu katrā laidienā uzskata par atsevišķu vērtspapīrošanas pozīciju. Vērtspapīrošanas pozīciju kredītaizsardzības nodrošinātāji ir uzskatāmi par vērtspapīrošanas pozīciju turētājiem. Vērtspapīrošanas pozīcijas ietver arī vērtspapīrošanas riska darījumus ar procentu likmēm vai valūtas atvasināto instrumentu līgumiem.

4. Ja vien vērtspapīrošanas pozīcija nav atskaitīta no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu, riska darījuma riska svērto vērtību iekļauj iestādes kopējā riska darījumu risku svērtajā vērtībā 92. panta 3. punkta vajadzībām.

5. Vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma riska svērto vērtību aprēķina, pozīcijas riska darījuma vērtībai, kas aprēķināta saskaņā ar 246. pantu, piemērojot attiecīgo kopējo riska pakāpi.

6. Kopējo riska pakāpi nosaka kā šajā nodaļā noteiktās riska pakāpes un jebkuras papildu riska pakāpes summu saskaņā ar 407. pantu.

246. pants

Riska darījumu vērtība

1. Riska darījuma vērtību aprēķina šādi:

a) ja iestāde riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar 3. apakšiedaļu, bilances vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma vērtība ir tās uzskaites vērtība, kas paliek pēc tam, kad saskaņā ar 110. pantā minēto procedūru ir piemērotas specifiskās kredītriska korekcijas;

b) ja iestāde riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar 4. apakšiedaļu, bilances vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma vērtība ir tās uzskaites vērtība, kas noteikta, neņemot vērā nekādas saskaņā ar 110. pantā minēto procedūru veiktās kredītriska korekcijas;

c) ja iestāde riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar 3. apakšiedaļu, ārpusbilances vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma vērtība ir tās nominālvērtība, mīnus minētās vērtspapīrošanas pozīcijas jebkuras specifiskās kredītriska korekcijas, reizināta ar korekcijas pakāpi, kā ir aprakstīts šajā nodaļā. Korekcijas pakāpe ir 100 %, ja vien nav norādīts citādi;

▼B

d) ja iestāde riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar 4. apakšiedaļu, ārpusbilances vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma vērtība ir tās nominālvērtība, reizināta ar korekcijas pakāpi, kā ir aprakstīts šajā nodaļā. Korekcijas pakāpe ir 100 %, ja vien nav norādīts citādi;

e) riska darījuma vērtību darījuma partnera II pielikumā norādīto atvasināto instrumentu kredītriskam nosaka saskaņā ar 6. nodaļu.

2. Ja iestādei ir divas vai vairākas vērtspapīrošanas pozīcijas, kas pārklājas, iestāde tādā mērā, kā tās pārklājas, iekļauj tās riska darījumu riska svērto vērtību aprēķinā tikai to pozīciju vai pozīcijas daļu, kurai rodas lielākās riska darījumu riska svērtās vērtības. Iestāde var arī atzīt šādu pārklāšanos starp specifiskā riska pašu kapitāla prasībām tirdzniecības portfeļa pozīcijām un pašu kapitāla prasībām netirdzniecības portfeļa vērtspapīrošanas pozīcijām ar noteikumu, ka iestāde spēj aprēķināt un salīdzināt pašu kapitāla prasības attiecīgajām pozīcijām. Šā punkta vajadzībām pārklāšanās notiek, ja pozīcijas pilnīgi vai daļēji atspoguļo riska darījumus ar vienu un to pašu risku tā, ka pārklāšanās apjomā tas ir viens riska darījums.

3. Ja ABKV pozīcijām ir piemērojams 268. panta c) punkts, iestāde var izmantot uz likviditātes līgumu attiecināto riska pakāpi, lai aprēķinātu riska darījuma riska svērto vērtību ABKV, ar noteikumu, ka 100 % no ABKV, kuri emitēti programmas ietvaros, sedz šis vai citi likviditātes līgumi un visi šie likviditātes līgumi ir vienādi prioritāri ar ABKV tā, ka tie veido pārklājošās pozīcijas.

Iestāde paziņo kompetentajām iestādēm par to, kā tā pielieto minēto procedūru.

247. pants

Vērtspapīrošanas pozīciju kredītriska mazināšanas atzīšana

1. Iestāde var atzīt fondēto vai nefondēto kredītaizsardzību, kas attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīciju iegūta saskaņā ar 4. nodaļu un uz ko attiecas šajā nodaļā un 4. nodaļā izklāstītās prasības.

Atbilstoša fondētā kredītaizsardzība ir tikai tāds finanšu nodrošinājums, kas ir atbilstošs riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai saskaņā ar 2. nodaļu, kā noteikts 4. nodaļā, un atzīšana ir atkarīga no attiecīgo prasību izpildes, kā noteikts 4. nodaļā.

2. Atbilstoša nefondētā kredītaizsardzība un nefondētās kredītaizsardzības devēji ir tikai tādi, kas ir atbilstoši saskaņā ar 4. nodaļu, un atzīšana ir atkarīga no saskaņā ar 4. nodaļu noteikto attiecīgo prasību izpildes.

▼B

3. Atkāpjoties no 2. punkta, atbilstošiem nefondētās kredītaizsardzības devējiem, kas uzskaitīti 201. panta 1. punkta a) līdz h) apakšpunktā – izņemot atbilstīgus centrālos darījumu partnerus –, ir jābūt atzītas ĀKNI veiktam kredītnovērtējumam, kurš saskaņā ar 136. pantu ir saistāms ar kredītkvalitātes 3. vai augstāku pakāpi un kurš brīdī, kad kredītaizsardzība tika atzīta pirmo reizi, būtu bijis saistāms ar kredītkvalitātes 2. vai augstāku pakāpi. Iestādes, kurām ir atļauja piemērot IRB metodi tiešam riska darījumam ar aizsardzības devēju, var novērtēt atbilstību saskaņā ar pirmo teikumu, pamatojoties uz aizsardzības devēja PD līdzvērtīgumu PD, kas saistīta ar kredītkvalitātes pakāpēm, kuras minētas 136. pantā.

4. Atkāpjoties no 2. punkta, SSPE ir atbilstoši aizsardzības devēji, ja tiem pieder aktīvi, kuri atzīstami par atbilstošu finanšu nodrošinājumu un uz kuriem nav tiesību vai iespējamu tiesību, kas ir prioritārākas vai līdzvērtīgas tās iestādes iespējamām tiesībām, kura saņem nefondēto kredītaizsardzību, un ja ir izpildītas visas 4. nodaļā iekļautās prasības attiecībā uz finanšu nodrošinājuma atzīšanu. Šādos gadījumos GA (aizsardzības summa, kas koriģēta saistībā ar jebkādu valūtu nesakritību un termiņa nesakritību saskaņā ar 4. nodaļas nosacījumiem) nepārsniedz šo aktīvu tirgus vērtību, kam piemērota svārstīguma korekcija, un g (riska darījumu ar aizsardzības devēju riska pakāpe, kā ir norādīts saskaņā ar standartizēto pieeju) nosaka kā vidēji svērto riska pakāpi, kas būtu piemērojama šiem aktīviem kā finanšu nodrošinājumam saskaņā ar standartizēto pieeju.

248. pants

Netiešs atbalsts

1. Sponsoriestāde vai iniciatoriestāde, kura attiecībā uz vērtspapīrošanu ir pielietojusi 245. panta 1. un 2. punktu, aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības, vai ir pārdevusi sava tirdzniecības portfeļa instrumentus tā, ka tai vairs nav jātur pašu kapitāls saistībā ar šo instrumentu risku, nevar, ar mērķi samazināt ieguldītāju iespējamos vai faktiskos zaudējumus, sniegt atbalstu vērtspapīrošanai papildus savām līgumsaistībām. Darījums nav uzskatāms par atbalsta sniegšanu, ja tas ir noticis nesaistītu pušu darījumā un ir ņemts vērā, novērtējot būtisku riska pārvešanu. Neatkarīgi no tā, vai tas sniedz atbalstu, par jebkuru šādu darījumu ir jāziņo kompetentajām iestādēm un uz to ir jāattiecina iestādes kredītuzraudzības un apstiprināšanas process. Iestāde, novērtējot to, vai darījums nav strukturēts tā, lai sniegtu atbalstu, pienācīgi apsver vismaz turpmāk uzskaitīto:

a) atpirkšanas cenu;

b) iestādes kapitāla un likviditātes pozīcijas pirms un pēc atpirkšanas;

c) vērtspapīroto riska darījumu gūtos rezultātus;

d) vērtspapīrošanas pozīciju gūtos rezultātus;

e) ietekmi, kādu atbalsts atstās uz iniciatoriestādes paredzamajiem zaudējumiem attiecībā pret ieguldītājiem.

▼B

2. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pieņem pamatnostādnes par to, kas ir uzskatāms par savstarpēji nesaistītu pušu darījuma nosacījumiem un kad darījums nav strukturēts tā, lai sniegtu atbalstu.

3. Ja iniciatoriestāde vai sponsoriestāde neizpilda 1. punkta noteikumus attiecībā uz vērtspapīrošanu, šīs iestādes rīcībā ir jābūt vismaz tādam pašu kapitālam attiecībā uz visiem vērtspapīrotajiem riska darījumiem, it kā tie nebūtu vērtspapīroti.

2. apakšiedaļa

Iniciatoriestādes sintētiskā vērtspapīrošanā vērtspapīrotu riska darījumu riska svērto vērtību aprēķins

249. pants

Vispārēja pieeja

Aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības vērtspapīrotiem riska darījumiem, ja ir izpildīti 244. panta nosacījumi, sintētiskās vērtspapīrošanas iniciatoriestāde, ievērojot 250. pantu, izmanto atbilstošās aprēķina metodes, kas norādītas šajā iedaļā, nevis tās, kas norādītas 2. nodaļā. Iestādēm, kuras riska darījumu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu apmērus aprēķina saskaņā ar 3. nodaļu, paredzamo zaudējumu apmērs saistībā ar šādiem riska darījumiem ir nulle.

Pirmajā daļā noteiktās prasības ir piemērojamas visam vērtspapīrošanā iekļauto riska darījumu portfelim. Ievērojot 250. pantu, iniciatoriestāde aprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības attiecībā uz visiem vērtspapīrošanas laidieniem saskaņā ar šīs iedaļas noteikumiem, ieskaitot tos laidienus, kuriem iestāde atzīst kredītriska mazināšanu saskaņā ar 247. pantu, un tādā gadījumā riska pakāpi, kas piemērojama šai pozīcijai, var grozīt saskaņā ar 4. nodaļu, ja ir ievērotas šajā nodaļā noteiktās prasības.

250. pants

Termiņu nesakritībai sintētiskajā vērtspapīrošanā piemērotā procedūra

Lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar 249. pantu, jebkādu termiņu nesakritību kredītaizsardzībai, kura ir laidiens un ar kuru tiek pārvests risks, un vērtspapīrotajiem riska darījumiem ņem vērā šādi:

a) par vērtspapīroto riska darījumu termiņu uzskata ilgāko termiņu jebkuram no šiem riska darījumiem, bet ne vairāk kā piecus gadus. Kredītaizsardzības termiņu nosaka saskaņā ar 4. nodaļu;

▼B

b) iniciatoriestāde ignorē jebkādu termiņu nesakritību, aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības laidieniem, kurus saskaņā ar šo iedaļu saista ar 1 250 % riska pakāpi. Visiem citiem laidieniem piemēro 4. nodaļā izklāstīto termiņu nesakritībai piemēroto procedūru, izmantojot šādu formulu:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^*}$$

kur:

RW* = riska darījumu riska svērtās vērtības 92. panta 3. punkta a) apakšpunkta vajadzībām;

RW_{Ass} = riska darījumu riska svērtās vērtības riska darījumiem, ja tie nebūtu vērtspapīroti, aprēķinātas proporcionāli;

RW_{SP} = riska darījumu riska svērtās vērtības, kas aprēķinātas saskaņā ar 249. pantu, ja nav termiņu nesakritības;

T = pamatā esošo riska darījumu termiņš, kas izteikts gados;

t = kredītaizsardzības termiņš, kas izteikts gados;

t* = 0,25.

3. apakšiedaļa

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana saskaņā ar standartizēto metodi

251. pants

Riska pakāpes

Ievērojot 252. pantu, iestāde aprēķina riska darījuma riska svērto vērtību vērtspapīrošanas pozīcijai ar reitingu vai atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijai, piemērojot riska darījumu vērtībai attiecīgo riska pakāpi.

Attiecīgā riska pakāpe ir 1. tabulā norādītā riska pakāpe, ar kuru ir saistīts pozīcijas kredītnovērtējums saskaņā ar 4. iedaļu.

1. Tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	1	2	3	4 (tikai tiem kredītnovērtējumiem, kas nav īstermiņa kredītnovērtējumi)	Visas pārējās kredītkvalitātes pakāpes
Vērtspapīrošanas pozīcijas	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijas	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %

▼B

Ievērojot 252. līdz 255. panta prasības, vērtspapīrošanas pozīcijai bez reitinga riska darījuma riska svērto vērtību aprēķina, piemērojot 1 250 % riska pakāpi.

252. pants

Iniciatoriestāde un sponsoriestāde

Iniciatoriestādes vai sponsoriestādes riska darījumu riska svērtās vērtības, kas aprēķinātas to vērtspapīrošanas pozīcijām jebkurā atsevišķā vērtspapīrošanā, var noteikt ne lielākas kā riska darījumu riska svērtās vērtības, kuras šobrīd varētu aprēķināt vērtspapīrotajiem riska darījumiem, ja tie nebūtu vērtspapīroti, ar nosacījumu, ka 150 % riska pakāpe tiek piemērota:

a) visiem posteņiem, attiecībā uz kuriem šobrīd netiek pildītas saistības;

b) visiem posteņiem, kas saskaņā ar 128. pantu saistīti ar īpaši augstu risku starp vērtspapīrotajiem riska darījumiem.

253. pants

Pozīcijām bez reitinga piemērotā procedūra

1. Lai aprēķinātu riska darījuma riska svērto vērtību vērtspapīrošanas pozīcijai bez reitinga, iestāde var piemērot vidējo svērto riska pakāpi, kuru iestāde, kam ir riska darījumi, piemērotu vērtspapīrotiem riska darījumiem saskaņā ar 2. nodaļu, reizinot to ar 2. punktā minēto koncentrācijas koeficientu. Šim nolūkam iestāde vienmēr zina vērtspapīroto riska darījumu portfeļa sastāvu.

2. Šis koncentrācijas koeficients ir vienāds ar visu laidienu nominālvērtību summu, dalītu ar to laidienu nominālvērtību summu, kas ir zemākas prioritātes vai tās pašas prioritātes kā laidiens, kurā šī pozīcija tiek turēta, ieskaitot arī pašu šo laidienu. Iegūtā riska pakāpe nedrīkst būt augstāka par 1 250 % vai zemāka par jebkuru riska pakāpi, ko piešķir augstākas prioritātes laidienam ar reitingu. Ja iestāde nevar noteikt riska pakāpes, kas būtu piešķiramas vērtspapīrotiem riska darījumiem saskaņā ar 2. nodaļu, tā šai pozīcijai piešķir 1 250 % riska pakāpi.

254. pants

Procedūra, ko piemēro vērtspapīrošanas pozīcijām otrās kārtas zaudējumu laidienā vai labākā laidienā ABKV programmā

Ja attiecībā uz likviditātes līgumu bez reitinga saskaņā ar 255. panta noteikumiem ir iespējama labvēlīgāka procedūra, iestāde var piemērot vērtspapīrošanas pozīcijām, kas atbilst turpmāk minētajiem nosacījumiem, riska pakāpi, kas ir lielāka par 100 %, vai augstāko no riska pakāpēm, ko iestāde, kurai ir riska darījumi, varētu piemērot jebkuram no vērtspapīrotajiem riska darījumiem saskaņā ar 2. nodaļu:

▼B

a) vērtspapīrošanas pozīcija ir laidienā, kurš ekonomiski ir otrās kārtas zaudējumu pozīcijā vai labākā pozīcijā vērtspapīrošanā, un pirmās kārtas zaudējumu laidienam jānodrošina jēgpilni kredītkvalitātes uzlabojumi otrās kārtas zaudējumu laidienam;

b) vērtspapīrošanas pozīcijas kvalitāte ir līdzvērtīga trešajai vai augstākai kredītkvalitātes pakāpei saskaņā ar standartizēto pieeju;

c) vērtspapīrošanas pozīcija ir iestādei, kurai nav pozīcijas pirmās kārtas zaudējumu laidienā.

255. pants

Likviditātes līgumiem bez reitinga piemērotā procedūra

1. Lai noteiktu tā riska darījumu vērtību, iestādes var piemērot 50 % korekcijas pakāpi likviditātes līguma bez reitinga nominālvērtībai, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) likviditātes līguma dokumentācijā skaidri norāda un ierobežo apstākļus, kādos likviditāti var izmantot;

b) likviditātes līgumu nedrīkst izmantot, lai sniegtu kredītatbalstu tādu zaudējumu segšanā, kas jau bija radušies likviditātes izmantošanas brīdī, un it īpaši lai nodrošinātu likviditāti riska darījumiem, kuros likviditātes izmantošanas brīdī netiek pildītas saistības, vai lai iegādātos aktīvus par augstāku cenu nekā to patiesā vērtība;

c) likviditātes līgumu nedrīkst izmantot, lai nodrošinātu pastāvīgu vai regulāru finansējumu vērtspapīrošanai;

d) saskaņā ar līgumu izmantotās likviditātes atmaksāšana nedrīkst būt pakārtota ieguldītāju prasījumiem, izņemot prasījumus, kas izriet no procentu likmju vai valūtas atvasināto instrumentu līgumiem, apkalpošanas maksām vai līdzīgiem maksājumiem. Atmaksāšanu nedrīkst arī atlikt vai atteikties no tās;

e) likviditātes līgumu nedrīkst izmantot pēc tam, kad visi attiecīgie kredītkvalitātes uzlabojumi, no kuriem gūtu labumu likviditātes līgums, jau ir izmantoti;

f) likviditātes līgums ietver noteikumu, kas paredz automātisku izmantojamās summas samazinājumu par tādu riska darījumu summu, kuros netiek pildītas saistības, ja "saistību nepildīšana" atbilst 3. nodaļā sniegtajai definīcijai vai vērtspapīroto riska darījumu portfelis sastāv no instrumentiem ar reitingu, un likviditātes līgums tiek pārtraukts, ja portfeļa vidējā kvalitāte vairs neatbilst ieguldījumu kategorijai.

Piemērojamā riska pakāpe ir augstākā riska pakāpe, ko jebkuram no vērtspapīrotajiem riska darījumiem saskaņā ar 2. nodaļu būtu piemērojusi iestāde, kurai ir šie riska darījumi.

2. Lai noteiktu riska darījuma vērtību naudas avansējumu līgumiem, var piemērot 0 % korekcijas pakāpi likviditātes līguma nominālvērtībai, ja tā ir bez nosacījumiem atsaucama, ar nosacījumu, ka ir izpildīti 1. punkta nosacījumi un ka saskaņā ar līgumu izmantoto summu atmaksāšana ir augstākas prioritātes nekā citi prasījumi attiecībā uz naudas plūsmām, kas rodas no vērtspapīrotajiem riska darījumiem.

▼B

256. pants

Pašu kapitāla papildu prasības atjaunojamu riska darījumu vērtspapīrošanai ar priekšlaicīgas amortizācijas nosacījumiem

1. Ja notiek tādu atjaunojamu riska darījumu vērtspapīrošana, kuriem piemēro priekšlaicīgas amortizācijas nosacījumu, tad iniciatoriestāde atbilstoši šim pantam aprēķina papildu riska darījuma riska svērto vērtību attiecībā uz risku, ka kredītriska līmenis, kam tā pakļauta, var palielināties priekšlaicīgas amortizācijas nosacījuma darbības rezultātā.

2. Iestāde aprēķina riska darījuma riska svērto vērtību attiecībā uz iniciatora līdzdalības daļas un ieguldītāju līdzdalības daļas riska darījumu vērtību summu.

Ja vērtspapīrošanas shēmās vērtspapīrotie riska darījumi ietver gan atjaunojamus, gan neatjaunojamus riska darījumus, iniciatoriestāde piemēro 3. līdz 6. punktā izklāstīto procedūru tai pamatā esošā portfeļa daļai, kas satur atjaunojamos riska darījumus.

Iniciatora līdzdalības daļas riska darījuma vērtība ir riska darījuma vērtība tai vērtspapīrošanā pārdotā izmantoto summu portfeļa nosacītajai daļai, kuras proporcija attiecībā pret shēmas ietvaros pārdotā kopējā portfeļa summu nosaka proporciju naudas plūsmām, kuras rada pamatsummas un procentu saņemšana un citas saistītās summas, kas nav paredzētas maksājumu veikšanai tiem, kam ir vērtspapīrošanas pozīcijas vērtspapīrošanā. Iniciatora līdzdalības daļa nav pakārtota ieguldītāju līdzdalības daļai. Ieguldītāju līdzdalības daļas riska darījuma vērtība ir izmantoto summu portfeļa atlikušās nosacītās daļas riska darījuma vērtība.

Riska darījuma riska svērto vērtību attiecībā uz iniciatora līdzdalības daļas riska darījuma vērtību aprēķina kā proporcionālam riska darījumam ar vērtspapīrotajiem riska darījumiem, ja tie nebūtu vērtspapīroti.

3. No 1. punktā noteiktās papildu riska darījuma riska svērtās vērtības aprēķināšanas ir atbrīvotas šādu vērtspapīrošanas veidu iniciatori:

a) atjaunojamu riska darījumu vērtspapīrošanas, kurās ieguldītāji pilnībā patur risku, kas izriet no aizņēmēju nākotnē izmantotajām summām, tā, ka pamatā esošo darījumu risks neatgriežas iniciatoriestādei pat pēc tam, kad ir noticis priekšlaicīgas amortizācijas gadījums;

b) vērtspapīrošanas, kurās priekšlaicīgas amortizācijas nosacījuma izpildi izraisa tikai tādi notikumi, kas nav saistīti ar vērtspapīroto aktīvu vai iniciatoriestādes gūtajiem rezultātiem, piemēram, būtiskas izmaiņas nodokļu likumos vai noteikumos.

▼B

4. Iniciatoriestādei, kam jāveic papildu riska darījuma riska svērtās vērtības aprēķināšana saskaņā ar pirmo punktu, kopsumma, ko veido riska darījumu riska svērtās vērtības attiecībā uz tās pozīcijām ieguldītāju līdzdalības daļā un riska darījumu riska svērtās vērtības, kas aprēķinātas saskaņā ar 1. punktu, nedrīkst būt lielāka par lielāko no:

a) riska darījumu riska svērtajām vērtībām, kas aprēķinātas iestādes pozīcijām ieguldītāju līdzdalības daļā;

b) riska darījumu riska svērtajām vērtībām, ko vērtspapīrotajiem riska darījumiem apmērā, kurš ir vienāds ar ieguldītāju līdzdalības daļu, būtu aprēķinājusi iestāde, kam ir šie vērtspapīrotie riska darījumi, pieņemot, ka tie nebūtu vērtspapīroti.

Neto peļņas, ja tāda ir, atskaitījumus, kas rodas no nākotnes ienākumu kapitalizācijas, kura tiek pieprasīta saskaņā ar 32. panta 1. punktu, neiekļauj iepriekšējā daļā minētajā maksimālajā summā.

5. Riska darījuma riska svērto vērtību, kas aprēķināma saskaņā ar 1. punktu, nosaka, reizinot ieguldītāju līdzdalības daļas riska darījuma vērtību ar attiecīgu korekcijas pakāpi, kā norādīts šā panta 6. līdz 9. punktā, un ar vidējo svērto riska pakāpi, kura būtu piemērojama vērtspapīrotajiem riska darījumiem, ja tie nebūtu vērtspapīroti.

Priekšlaicīgas amortizācijas nosacījums uzskatāms par kontrolētu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) iniciatoriestādei ir izstrādāts atbilstošs pašu kapitāla/likviditātes plāns, lai nodrošinātu pietiekamu pašu kapitālu un likviditāti priekšlaicīgas amortizācijas gadījumā;

b) darījuma termiņa laikā procentu un pamatsummas maksājumi, izdevumi, zaudējumi un atgūtās summas tiek sadalītas proporcionāli iniciatora un ieguldītāja līdzdalības daļai, pamatojoties uz debitoru parādu atlikumu katra mēneša noteiktā(-os) datumā(-os);

c) amortizācijas periodu uzskata par pietiekamu, ja priekšlaicīgas amortizācijas perioda sākumā ir atmaksāti vai atzīti par saistības nepildošiem 90 % no kopējā parāda (iniciatora un ieguldītāju līdzdalības daļa);

d) atmaksāšanas ātrums nav lielāks par ātrumu, kāds būtu bijis, ja amortizācija būtu notikusi lineāri periodā, kas noteikts c) punktā.

6. Gadījumos, kad tiek vērtspapīroti bez saistību uzņemšanās un bez nosacījumiem un iepriekšēja brīdinājuma atsaucamie riska darījumi ar privātpersonām vai MVU un vērtspapīrošanas darījums satur priekšlaicīgas amortizācijas nosacījumu, ja priekšlaicīgu amortizāciju izraisa atlikusī starpība, kas ir kļuvusi zemāka par noteikto līmeni, iestādes salīdzina triju mēnešu vidējo atlikušo starpību ar atlikušās starpības līmeni, kurā iestādei jānotur atlikusī starpība.

Ja vērtspapīrošana nepieprasa atlikušās starpības noturēšanu noteiktā līmenī, par atsauces līmeni uzskata tādu, kas ir par 4,5 procentpunktiem augstāks nekā atlikušās starpības līmenis, kas izraisa priekšlaicīgu amortizāciju.

▼B

Piemērojamo korekcijas pakāpi nosaka atkarībā no aktuālā triju mēnešu vidējā atlikušās starpības līmeņa, saskaņā ar 2. tabulu.

2. Tabula

	Vērtspapīrošana ar kontrolētu priekšlaicīgu amortizāciju	Vērtspapīrošana ar nekontrolētu priekšlaicīgu amortizāciju
triju mēnešu vidējā atlikusī starpība	Korekcijas pakāpe	Korekcijas pakāpe
Virs A līmeņa	0 %	0 %
A līmenis	1 %	5 %
B līmenis	2 %	15 %
C līmenis	10 %	50 %
D līmenis	20 %	100 %
E līmenis	40 %	100 %

kur:

a) "A līmenis" nozīmē atlikušo starpību, kas ir mazāka par 133,33 % no atlikušās starpības atsauces līmeņa, taču ne mazāka par 100 % no šā atsauces līmeņa;

b) "B līmenis" nozīmē atlikušo starpību, kas ir mazāka par 100 % no atlikušās starpības atsauces līmeņa, taču ne mazāka par 75 % no šā atsauces līmeņa;

c) "C līmenis" nozīmē atlikušo starpību, kas ir mazāka par 75 % no atlikušās starpības atsauces līmeņa, taču ne mazāka par 50 % no šā atsauces līmeņa;

d) "D līmenis" nozīmē atlikušo starpību, kas ir mazāka par 50 % no atlikušās starpības atsauces līmeņa, taču ne mazāka par 25 % no šā atsauces līmeņa;

e) "E līmenis" nozīmē atlikušo starpību, kas ir mazāka par 25 % no atlikušās starpības atsauces līmeņa.

7. Ja tiek vērtspapīroti bez saistību uzņemšanās un bez nosacījumiem un iepriekšēja brīdinājuma atsaucami riska darījumi ar privātpersonām vai MVU un ja vērtspapīrošanas darījums satur priekšlaicīgas amortizācijas nosacījumu, un priekšlaicīgu amortizāciju izraisa kvantitatīvā vērtība attiecībā uz kaut ko citu, nevis triju mēnešu vidējo atlikušo starpību, saņemot kompetento iestāžu atļauju, iestādes, nosakot norādīto korekcijas pakāpi, var piemērot procedūru, kas līdzīga 6. punktā aprakstītajam. Kompetentā iestāde piešķir atļauju, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) minētā procedūra ir piemērotāka, jo iestāde var izveidot kvantitatīvu mēru, kas, attiecībā uz kvantitatīvo vērtību, kura izraisa priekšlaicīgu amortizāciju, ir ekvivalents atlikušās starpības atsauces līmenim;

b) minētā procedūra noved pie risku, ka kredītrisks, kuram iestāde ir pakļauta, var palielināties pēc tam, kad iedarbojas priekšlaicīgas amortizācijas nosacījums, raksturojoša mēra, kurš ir tikpat piesardzīgs kā tas, kas aprēķināts saskaņā ar 6. punktu.

8. Visos citos atjaunojamu riska darījumu vērtspapīrošanas darījumos, kas satur kontrolētas priekšlaicīgas amortizācijas nosacījumu, piemēro 90 % korekcijas pakāpi.

▼B

9. Visos citos atjaunojamu riska darījumu vērtspapīrošanas darījumos, kas satur nekontrolētas priekšlaicīgas amortizācijas nosacījumu, piemēro 100 % korekcijas pakāpi.

257. pants

Vērtspapīrošanas pozīciju kredītriska mazināšana saskaņā ar standartizēto pieeju

Ja vērtspapīrošanas pozīcijai ir iegūta kredītaizsardzība, riska darījumu riska svērto vērtību aprēķinus iespējams grozīt saskaņā ar 4. nodaļu.

258. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību mazināšana

Kā ir paredzēts 36. panta 1. punkta k) apakšpunktā, attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīcijām, kurām piemēro 1 250 % riska pakāpi, iestāde var, kā alternatīvu pozīcijas iekļaušanai riska darījumu riska svērto vērtību aprēķinos, atskaitīt no pirmā līmeņa pamata kapitāla šīs pozīcijas riska darījuma vērtību. Šim nolūkam riska darījuma vērtības aprēķinā var ņemt vērā atbilstošu fondēto kredītaizsardzību saskaņā ar 257. pantu.

Ja iniciatoriestāde izmanto šo alternatīvu, tā var summu, kas ir 12,5 reizes lielāka par summu, kas atskaitīta saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu, atņemt no summas, kas 252. pantā minēta kā riska darījuma riska svērtā vērtība, kura tobrīd tiktu aprēķināta vērtspapīrotajiem riska darījumiem, ja tie nebūtu vērtspapīroti.

4. apakšiedaļa

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana saskaņā ar IRB metodi

259. pants

Metožu hierarhija

1. Iestādes izmanto metodes saskaņā ar šādu hierarhiju:

a) pozīcijai ar reitingu vai pozīcijai, uz kuru var attiecināt iespējamo reitingu, riska darījuma riska svērto vērtību aprēķina, izmantojot 261. pantā noteikto uz reitingiem balstīto metodi;

b) pozīcijai bez reitinga iestāde var izmantot 262. pantā noteikto uzraudzības formulas metodi, ja tā var nodrošināt PD aplēses un, attiecīgā gadījumā, riska darījuma vērtību un LGD kā ievaddatus uzraudzības formulas metodei atbilstīgi prasībām šo parametru aplēšu noteikšanai saskaņā ar uz iekšējiem reitingiem balstīto metodi atbilstoši 3. iedaļai. Iestāde, kura nav iniciatoriestāde, uzraudzības formulas metodi var izmantot tikai ar kompetentu iestāžu iepriekšēju atļauju, kuru piešķir vienīgi tad, ja iestāde izpilda šā apakšpunkta pirmajā teikumā minētās prasības;

▼B

c) kā alternatīvu b) apakšpunktam un vienīgi pozīcijām bez reitinga ABKV programmās iestāde var izmantot iekšējā novērtējuma metodi, kā ir norādīts 4. punktā, ja kompetentās iestādes ir atļāvušas to darīt;

d) visos pārējos gadījumos vērtspapīrošanas pozīcijām bez reitinga piešķir 1 250 % riska pakāpi;

e) neatkarīgi no d) punkta un ja kompetentās iestādes iepriekš devušas atļauju, iestāde var aprēķināt riska pakāpi pozīcijai bez reitinga ABKV programmā saskaņā ar 253. vai 254. pantu, ja pozīcija bez reitinga nav komerciālā vērtspapīrā un ietilpst iekšējā novērtējuma metodes piemērošanas jomā, attiecībā uz ko tiek lūgta atļauja. Kopējās riska darījumu vērtības, kam piemēro šo izņēmumu, nav būtiskas un jebkurā gadījumā ir mazākas nekā 10 % no kopējām riska darījumu vērtībām, kam iestāde piemēro procedūras saskaņā ar iekšējā novērtējuma pieeju. Iestāde pārtrauc izmantot šo noteikumu, ja atļauju attiecīgajai iekšējā novērtējuma pieejai atsaka.

2. Lai varētu izmantot iespējamos reitingus, iestāde pozīcijai bez reitinga piešķir iespējamo kredītnovērtējumu, kas ir ekvivalents kredītnovērtējumam tām atsauces pozīcijām ar reitingu, kuras ir visaugstākās prioritātes pozīcijas, kas ir visos aspektos pakārtotas attiecīgajai vērtspapīrošanas pozīcijai bez reitinga, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) atsauces pozīcijas visos aspektos ir pakārtotas vērtspapīrošanas pozīcijai bez reitinga;

b) atsauces pozīciju termiņš ir vienāds vai garāks par attiecīgās pozīcijas bez reitinga termiņu;

c) jebkuru iespējamo reitingu pastāvīgi atjaunina, lai atspoguļotu jebkādas izmaiņas atsauces pozīciju kredītnovērtējumā.

3. Kompetentās iestādes piešķir iestādēm atļauju izmantot "iekšējā novērtējuma metodi", kas izklāstīta 4. punktā, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) komerciālo vērtspapīru, kas emitēti ABKV programmā, pozīcijām jābūt pozīcijām ar reitingu;

b) pozīcijas kredītkvalitātes iekšējais novērtējums atspoguļo vienas vai vairāku ĀKNI publiski pieejamu novērtēšanas metodoloģiju tādu vērtspapīru reitingu noteikšanai, kas ir nodrošināti ar tāda paša veida riska darījumiem kā vērtspapīrotie riska darījumi;

c) to ĀKNI skaitā, kuru metodoloģija jāievēro, kā pieprasīts b) punktā, ir iekļautas tās ĀKNI, kuras ir sniegušas ārējo reitingu ABKV programmā emitētajiem komerciālajiem vērtspapīriem. Kvantitatīviem elementiem, piemēram, spriedzes faktoriem, kurus izmanto, piešķirot pozīcijai noteiktu kredītkvalitāti, jābūt vismaz tikpat konservatīviem kā tie, kurus attiecīgajā novērtēšanas metodoloģijā izmanto minētās ĀKNI;

▼B

d) izstrādājot savu iekšējā novērtējuma metodoloģiju, iestādei jāņem vērā ĀKNI publicētās reitingu metodoloģijas, ar kurām novērtē ABKV programmas komerciālos vērtspapīrus. Šo apsvērumu iestāde dokumentē un regulāri atjaunina, kā izklāstīts g) apakšpunktā;

e) iestādes iekšējā novērtējuma metodoloģijā iekļauj reitingu kategorijas; ir jābūt atbilstībai starp šīm reitingu kategorijām un ĀKNI kredītnovērtējumiem. Šī atbilstība ir precīzi jādokumentē;

f) iekšējā novērtējuma metodoloģiju izmanto iestādes iekšējos riska pārvaldības procesos, tostarp lēmumu pieņemšanā, vadības informācijā un iekšējā kapitāla sadales procesos;

g) iekšējie vai ārējie revidenti, ĀKNI vai iestādes iekšējā kredītuzraudzības vai riska pārvaldības struktūrvienība regulāri pārskata iekšējā novērtējuma procesu un iestādes riska darījumu ABKV programmā kredītkvalitātes iekšējo novērtējumu kvalitāti. Ja iestādes iekšējie revidenti, kredītuzraudzības vai riska pārvaldības struktūrvienības veic šādu pārskatu, šīm funkcijām ir jābūt neatkarīgām no ABKV programmas darbības jomas, kā arī no attiecībām ar klientiem;

h) iestāde seko savu iekšējo reitingu sniegtajiem rezultātiem laika gaitā, lai novērtētu savas iekšējā novērtējuma metodoloģijas darbības rezultātus, un, nepieciešamības gadījumā, veic šīs metodoloģijas korekcijas, ja riska darījumu rezultāti regulāri atšķiras no iekšējo reitingu paredzētajiem;

i) ABKV programmā iekļauj sākotnējās izvietošanas standartus kredītvadlīniju un ieguldījumu vadlīniju veidā. Pieņemot lēmumu par aktīva iegādi, ABKV programmas administrators ņem vērā iegādājamā aktīva veidu, to riska darījumu veidu un naudas vērtību, kas izriet no likviditātes līgumiem un kredītkvalitātes uzlabojumiem, zaudējumu sadali un aktīvu juridisko un ekonomisko nodalīšanu no struktūras, kas šos aktīvus pārdod. Ir jāveic aktīvu pārdevēja riska profila kredītanalīze, iekļaujot tajā iepriekšējo un nākotnē paredzamo finanšu rezultātu analīzi, esošo tirgus situāciju, nākotnē paredzamo konkurētspēju, sviru, naudas plūsmu, procentu segumu un parādu reitingu. Turklāt jāveic arī pārdevēja sākotnējās izvietošanas standartu, apkalpošanas spēju un iekasēšanas procesu analīze;

j) ABKV programmas sākotnējās izvietošanas standartiem jānosaka obligātie aktīvu atbilstības kritēriji, kas jo īpaši:

i) nepieļauj iespēju iegādāties aktīvus, kuriem ir būtisks kavējums vai kuriem netiek pildītas saistības;

ii) ierobežo pārmērīgu koncentrāciju attiecībā uz vienu parādnieku vai ģeogrāfisko apgabalu;

iii) ierobežo iegādājamo aktīvu termiņu;

▼B

k) ABKV programmai ir iekasēšanas politikas un procedūras, kurās ņemta vērā parādus apkalpojošās komercsabiedrības darbības spēja un kredītkvalitāte. ABKV programma mazina ar pārdevēju un parādus apkalpojošo komercsabiedrību saistīto risku, izmantojot dažādas metodes, piemēram, uz pašreizējo kredītkvalitāti balstītus izraisītājmehānismus, kas varētu nepieļaut līdzekļu sajaukšanos;

l) apkopoto zaudējumu aplēsē aktīvu portfelī, kura iegāde tiek apsvērta ABKV programmā, ņem vērā visus iespējamos riska avotus, piemēram, kredītrisku un atgūstamās vērtības samazinājuma risku. Ja kredītkvalitātes uzlabojumu apjoms, kuru sniedz aktīvu pārdevējs, ir noteikts, pamatojoties tikai uz kredītzaudējumiem, izveido atsevišķu rezervi atgūstamās vērtības samazinājuma riskam, ja atgūstamās vērtības samazinājuma risks attiecīgajam riska darījumu portfelim ir būtisks. Turklāt, aprēķinot nepieciešamo uzlabojumu līmeni, programmā izskata vēsturisko informāciju par vairākiem gadiem, iekļaujot arī zaudējumus, kavējumus, atgūstamās vērtības samazinājumu un debitoru parādu apgrozību;

m) ABKV programmā iekļauj strukturālus mehānismus, piemēram, pakāpeniskas likvidēšanas izraisītājmehānismus, riska darījumu iegādei, lai mazinātu pamatā esošā portfeļa iespējamo kredītkvalitātes pasliktināšanos.

4. Saskaņā ar iekšējā novērtējuma metodi iestāde pozīcijai bez reitinga piešķir vienu no reitingu kategorijām, kas aprakstītas 3. punkta e) apakšpunktā. Pozīcijai tiek piešķirts atvasināts reitings, kas atbilst kredītnovērtējumam, kurš atbilst šai reitingu kategorijai, kā noteikts 3. punkta e) apakšpunktā. Ja šis atvasinātais reitings, sākot vērtspapīrošanu, atbilst ieguldījumu kategorijai vai ir augstāks, tas riska darījumu riska svērto vērtību aprēķina vajadzībām ir pielīdzināms atbilstošam kredītnovērtējumam, ko sniegusi ĀKNI.

5. Iestādes, kuras ir saņēmušas atļauju izmantot iekšējā novērtējuma metodi, neatgriežas pie citu metožu izmantošanas, izņemot gadījumus, kad ir izpildīti visi šie nosacījumi:

a) iestāde ir pierādījusi kompetentajai iestādei, ka iestādei ir pamatots iemesls to darīt;

b) iestāde ir saņēmusi kompetentās iestādes iepriekšēju atļauju.

260. pants

Maksimālās riska darījumu riska svērtās vērtības

Iniciatoriestāde, sponsoriestāde vai citas iestādes, kuras var aprēķināt K_{IRB}, var ierobežot riska darījumu riska svērtās vērtības, kas aprēķinātas attiecībā uz tās vērtspapīrošanas pozīcijām, līdz tādai summai, kas radītu pašu kapitāla prasību saskaņā ar 92. panta 3. punktu vienādu ar 8 % no riska darījumu riska svērto vērtību summas, kas rastos, ja vērtspapīrotie aktīvi netiktu vērtspapīroti un būtu iekļauti iestādes bilancē, plus no šiem riska darījumiem paredzamo zaudējumu apmērs.

▼B

261. pants

Uz reitingiem balstītā metode

1. Saskaņā ar uz reitingiem balstīto metodi vērtspapīrošanas pozīcijas, kurai piešķirts reitings, vai atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma riska svērto vērtību iestāde aprēķina, piemērojot riska darījumu vērtībai attiecīgo riska pakāpi un rezultātu reizinot ar 1,06.

Attiecīgā riska pakāpe ir 4. tabulā norādītā riska pakāpe, ar kuru ir saistīts pozīcijas kredītnovērtējums saskaņā ar 4. iedaļu.

4. Tabula

Kredītkvalitātes pakāpe		Vērtspapīrošanas pozīcijas			Atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijas	
Kredītnovērtējums, izņemot īstermiņa	Īstermiņa kredītnovērtējums	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Visi pārējie, kam nav piešķirts reitings		1 250 %				

Šīs 4. tabulas C slejā norādītās riska pakāpes piemēro tad, ja vērtspapīrošanas pozīcija nav atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcija un ja vērtspapīroto riska darījumu faktiskais skaits ir mazāks par seši.

Pārējām vērtspapīrošanas pozīcijām, kas nav atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijas, piemēro riska pakāpes, kuras norādītas B slejā; riska pakāpes, kas norādītas A slejā, piemēro tikai tad, ja šī pozīcija ir visaugstākās prioritātes laidiens.

Atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijām piemēro E slejā norādītās riska pakāpes, D slejā norādītās riska pakāpes piemēro tikai tad, ja šī atkārtotās vērtspapīrošanas pozīcija ir atkārtotas vērtspapīrošanas visaugstākās prioritātes laidiens un neviens no pamatā esošajiem riska darījumiem pats nav atkārtotas vērtspapīrošanas riska darījums.

▼B

Lai noteiktu, kurš laidiens ir visaugstākās prioritātes, nav nepieciešams ņemt vērā summas, kas pienākas par procentu likmju vai valūtas atvasināto instrumentu līgumiem, maksājamām apkalpošanas maksām vai citiem līdzīgiem maksājumiem.

Aprēķinot riska darījumu faktisko skaitu, vairākus vērtspapīrošanas riska darījumus ar vienu parādnieku uzskata par vienu riska darījumu. Riska darījumu faktisko skaitu aprēķina:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kur EAD_i ir riska darījumu vērtību summa visiem riska darījumiem ar i-to parādnieku. Ja ir zināma portfeļa daļa, kas ir saistīta ar lielāko riska darījumu (C_1), iestāde var aprēķināt N kā $1/C_1$.

2. Vērtspapīrošanas pozīciju kredītriska mazināšanu var atzīt saskaņā ar 264. panta 1. un 4. punktu, ievērojot 247. panta nosacījumus.

262. pants

Uzraudzības formulas metode

1. Saskaņā ar uzraudzības formulas metodi vērtspapīrošanas pozīcijas riska pakāpi aprēķina tā, kā norādīts turpmāk, piemērojot 20 % minimumu atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijām un 7 % visām pārējām vērtspapīrošanas pozīcijām:

$$12.5 \cdot \frac{S[L+T] - S[L]}{T}$$

kur:

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{when } x \le K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}}\right)\right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{when } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

където:

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD}\right)^N$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1-h}$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0{,}25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1-h} - c^2\right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1-h) \cdot \tau}$$

$$g = \frac{(1-c) \cdot c}{f} - 1$$

▼B

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta[K_{IRBR};\ a\ ,\ b])$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot ((1 - Beta[x\ ;\ a\ ,\ b]) \cdot x + Beta[x\ ;\ a + 1,\ b] \cdot c)$$

τ = 1 000;

ω = 20;

Beta [x; a, b] = kumulatīvs beta sadalījums ar parametriem a un b, kurus novērtē attiecībā pret x.

T = laidiena, kurā atrodas pozīcija, apmērs, kuru mēra kā a) laidiena nominālvērtības attiecību pret b) vērtspapīroto riska darījumu nominālvērtību summu. II pielikumā uzskaitīto atvasināto instrumentu gadījumā nominālvērtības vietā izmanto pašreizējās aizvietošanas vērtības un potenciālās nākotnes kredītriska darījuma vērtības, ko aprēķina saskaņā ar 6. nodaļu, summu.

K_{IRBR} = a) K_{IRB} attiecība pret b) riska darījumu vērtību summu vērtspapīrotajiem riska darījumiem, šo attiecību izsaka decimālformā.

L = kredītkvalitātes uzlabojumu līmenis, kuru mēra kā visu to laidienu, kas ir pakārtoti laidienam, kurā atrodas pozīcija, nominālvērtības attiecību pret vērtspapīroto riska darījumu nominālvērtību summu. Kapitalizētos nākotnes ieņēmumus neiekļauj L aprēķinā. Aprēķinot kredītkvalitātes uzlabojumu līmeni, summas, kas pienākas no darījuma partneriem saistībā ar II pielikumā uzskaitītajiem atvasinātajiem instrumentiem un kas pret laidienu, kurā atrodas pozīcija, attiecināmas uz zemākas prioritātes laidienu, var mērīt pēc pašreizējās aizvietošanas vērtības, neņemot vērā potenciālo nākotnes kredītriska darījumu vērtību.

N = riska darījumu faktiskais skaits, kas aprēķināts saskaņā ar 261. pantu. Atkārtotas vērtspapīrošanas gadījumos iestāde izskata vērtspapīrojamo riska darījumu skaitu portfelī, nevis pamatā esošo riska darījumu skaitu sākotnējos portfeļos, no kurienes cēlušies pamatā esošie vērtspapīrošanas riska darījumi;

ELGD = riska darījumu svērtie vidējie saistību nepildīšanas zaudējumi, kurus aprēķina šādi:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

▼B

kur:

LGD_i = vidējie LGD visiem riska darījumiem ar i-to parādnieku, nosakot LGD saskaņā ar 3. nodaļu. Atkārtotas vērtspapīrošanas gadījumā vērtspapīrošanas pozīcijām piemēro 100 % LGD. Ja nopirkto debitoru parādu saistību nepildīšanas risku un atgūstamās vērtības samazinājuma risku vienā vērtspapīrošanā apvieno, LGD_i ievaddatiem izmanto vidējos svērtos LGD kredītriskam un 75 % LGD atgūstamās vērtības samazinājuma riskam. Riska pakāpes ir atsevišķas pašu kapitāla prasības attiecīgi kredītriskam un atgūstamās vērtības samazinājuma riskam.

2. Ja nominālvērtība lielākajam vērtspapīrojamam riska darījumam, C_1, nav lielāka par 3 % no vērtspapīrojamo riska darījumu nominālvērtību summas, tad uzraudzības formulas metodes vajadzībām iestāde var noteikt LGD = 50 % tādas vērtspapīrošanas gadījumā, kas nav atkārtota vērtspapīrošana, un N kā vienādu ar kādu no turpmāk norādītajiem:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\left\{ 1 - m \cdot C_1, 0 \right\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

kur:

C_m = lielāko "m" riska darījumu nominālvērtību summas attiecība pret vērtspapīroto riska darījumu nominālvērtību summu. Lieluma "m" līmeni var noteikt iestāde.

Vērtspapīrošanās, kurās būtībā visi vērtspapīrotie riska darījumi ir riska darījumi ar privātpersonām vai MVU, iestādes var, ar kompetentās iestādes atļauju, izmantot uzraudzības formulas metodi, lietojot vienkāršojumus h=0 un v=0, ar noteikumu, ka faktiskais riska darījumu skaits nav zems un ka riska darījumi nav ļoti koncentrēti.

3. Kompetentās iestādes pastāvīgi informē EBI par to, kā iestādes piemēro 2. punktu. EBI uzrauga dažādās prakses šajā jomā un pieņem pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu.

4. Vērtspapīrošanas pozīciju kredītriska mazināšanu var atzīt saskaņā ar 264. panta 2. un 4. punktu, ievērojot 247. panta nosacījumus.

263. pants

Likviditātes līgumi

1. Lai noteiktu riska darījuma vērtību vērtspapīrošanas pozīcijai bez reitinga naudas avansējumu līgumu veidā, likviditātes līgumam, kas atbilst 255. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem, var piemērot korekcijas pakāpi 0 % apmērā.

▼B

2. Ja iestādei nav iespējams vērtspapīrotajiem riska darījumiem aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti, iestāde var, izņēmuma kārtā un ja ir saņemta kompetento iestāžu atļauja, īslaicīgi piemērot 3. punktā paredzēto metodi, lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības vērtspapīrošanas pozīcijām bez reitinga likviditātes līguma veidā, kas atbilst 255. panta 1. punkta nosacījumiem. Iestādes paziņo kompetentajām iestādēm par to, kā tās piemēro pirmo teikumu, kā arī iemeslus un paredzēto piemērošanas laikposmu.

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanu uzskata principā par neiespējamu, ja iestādes rīcībā nav iespējamā reitinga, iekšējā novērtējuma metodes un uzraudzības formulas metodes.

3. Augstāko riska pakāpi, kas tiktu piemērota saskaņā ar 2. nodaļu jebkuram no vērtspapīrotajiem riska darījumiem tā, it kā tas nebūtu vērtspapīrots, var piemērot vērtspapīrošanas pozīcijai, uz kuru attiecas likviditātes līgums, kas atbilst 255. panta 1. punktam. Lai noteiktu pozīcijas riska darījuma vērtību, ir jāpiemēro 100 % korekcijas pakāpe.

264. pants

Vērtspapīrošanas pozīciju kredītriska mazināšana saskaņā ar IRB metodi

1. Ja riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina, izmantojot uz reitingiem balstīto metodi, riska darījumu vērtību vai riska pakāpi vērtspapīrošanas pozīcijai, kurai ir iegūta kredītaizsardzība, var grozīt saskaņā ar 4. nodaļas noteikumiem, ciktāl tie attiecas uz riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķināšanu saskaņā ar 2. nodaļu.

2. Pilnīgas kredītaizsardzības gadījumā, kad riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina, izmantojot uzraudzības formulas metodi, piemēro šādas prasības:

a) iestāde nosaka pozīcijas "faktisko riska pakāpi". Iestāde to nosaka, dalot pozīcijas riska darījuma riska svērto vērtību ar pozīcijas riska darījuma vērtību un rezultātu reizinot ar 100;

b) fondētās kredītaizsardzības gadījumā vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma riska svērto vērtību aprēķina, reizinot pozīcijas riska darījuma vērtību, kam piemērotas korekcijas saistībā ar fondēto kredītaizsardzību (E*), kā ir aprēķināts saskaņā ar 4. nodaļu riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķināšanai saskaņā ar 2. nodaļu, pieņemot, ka vērtspapīrošanas pozīcijas summa ir E, ar faktisko riska pakāpi;

c) nefondētās kredītaizsardzības gadījumā vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma riska svērto vērtību aprēķina, reizinot aizsardzības summu, kurai piemērotas korekcijas saistībā ar valūtas nesakritību un termiņu nesakritību (G_A) saskaņā ar 4. nodaļu, ar aizsardzības devēja riska pakāpi un pieskaitot rezultātu summai, kas iegūta, reizinot vērtspapīrošanas pozīcijas summu, no kuras atņemts G_A, ar faktisko riska pakāpi.

▼B

3. Daļējas aizsardzības gadījumā, kad riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina, izmantojot uzraudzības formulas metodi, piemēro šādas prasības:

a) ja kredītriska mazināšana sedz pirmās kārtas zaudējumus vai proporcionālus zaudējumus vērtspapīrošanas pozīcijā, iestāde var piemērot 2. punktu;

b) citos gadījumos kredītiestāde uzskata vērtspapīrošanas pozīciju par divām vai vairākām pozīcijām, nesegto daļu uzskatot par pozīciju ar zemāko kredītkvalitāti. Lai aprēķinātu riska darījumu riska svērto vērtību šai pozīcijai, piemēro 262. panta noteikumus, pieņemot, ka fondētās kredītaizsardzības gadījumā T koriģē atbilstoši e*, bet nefondētās kredītaizsardzības gadījumā – atbilstoši T-g, kur e* apzīmē E* attiecību pret pamatā esošā portfeļa kopējo nosacīto summu, kur E* ir vērtspapīrošanas pozīcijas koriģētā riska darījuma vērtība, kas aprēķināta atbilstoši 4. nodaļas noteikumiem, kā tos piemēro riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķināšanai saskaņā ar 2. nodaļu, pieņemot, ka vērtspapīrošanas pozīcijas summa ir E, un g ir kredītaizsardzības nominālvērtības (kam piemērota korekcija saistībā ar valūtas nesakritību vai termiņu nesakritību saskaņā ar 4. nodaļas noteikumiem) attiecība pret riska darījuma vērtību summu vērtspapīrošanas riska darījumiem. Nefondētās kredītaizsardzības gadījumā aizsardzības sniedzēja riska pakāpi piemēro tai pozīcijas daļai, ko neietver T koriģētā vērtība.

4. Ja nefondētās kredītaizsardzības gadījumā kompetentās iestādes ir piešķīrušas iestādei atļauju aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības salīdzināmiem tiešiem riska darījumiem ar aizsardzības devēju saskaņā ar 3. nodaļu, riska darījumu ar aizsardzības devēju riska pakāpi g saskaņā ar 235. pantu nosaka tā, kā ir paredzēts 3. nodaļā.

265. pants

Pašu kapitāla papildu prasības atjaunojamu riska darījumu vērtspapīrošanai ar priekšlaicīgas amortizācijas nosacījumiem

1. Papildus riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai tās vērtspapīrošanas pozīcijām, iniciatoriestāde aprēķina riska darījuma riska svērto vērtību saskaņā ar 256. pantā izklāstīto metodiku, ja tā pārdod atjaunojamus riska darījumus vērtspapīrošanā ar priekšlaicīgas amortizācijas nosacījumu.

2. Atkāpjoties no 256. panta, iniciatora līdzdalības daļas riska darījuma vērtība ir turpmāk minēto posteņu summa:

a) riska darījuma vērtība tai vērtspapīrošanā pārdotā izmantoto summu portfeļa nosacītajai daļai, kuras proporcija attiecībā pret kopējo shēmā pārdotā portfeļa summu nosaka proporciju naudas plūsmām, kuras rada pamatsummas un procentu saņemšana un citas saistītās summas, kas nav paredzētas maksājumu veikšanai tiem, kam ir vērtspapīrošanas pozīcijas vērtspapīrošanā;

▼B

b) riska darījuma vērtība tai kredītlīniju neizmantoto summu portfeļa daļai, kuras izmantotās summas ir pārdotas vērtspapīrošanā un kuru attiecība pret šādu neizmantoto summu kopsummu ir tāda pati kā a) apakšpunktā aprakstītās riska darījuma vērtības attiecība pret vērtspapīrošanā pārdotā izmantoto summu portfeļa riska darījuma vērtību.

Iniciatora līdzdalības daļa nav pakārtota ieguldītāju līdzdalības daļai.

Ieguldītāju līdzdalības daļas riska darījuma vērtība ir izmantoto summu portfeļa nosacītās daļas, uz ko nav attiecināms a) apakšpunkts, riska darījuma vērtība plus kredītlīniju neizmantoto summu portfeļa daļas, kuras izmantotās summas ir pārdotas vērtspapīrošanā un uz ko nav attiecināms b) apakšpunkts, riska darījuma vērtība.

3. Riska darījuma riska svērto vērtību attiecībā uz iniciatora līdzdalības daļas riska darījuma vērtību saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu aprēķina kā proporcionālu riska darījumu ar vērtspapīrotajiem izmantoto summu riska darījumiem tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti, un proporcionālu riska darījumu ar kredītlīniju neizmantotajām summām, kur kredītlīniju izmantotās summas ir pārdotas vērtspapīrošanā.

266. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību mazināšana

1. Vērtspapīrošanas pozīcijas, kurai piešķir 1 250 % riska pakāpi, riska darījuma riska svērto vērtību var samazināt par summu, kas ir 12,5 reizes lielāka par jebkuru specifisko kredītriska korekciju, kam piemēro 110. pantā minēto procedūru un kuru iestāde ir izmantojusi attiecībā uz vērtspapīrotajiem riska darījumiem. Tādā apjomā, kādā šīs specifiskās kredītriska korekcijas ir ņemtas vērā šim nolūkam, tās neņem vērā to aprēķinu vajadzībām, kas norādīti 159. pantā.

2. Vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma riska svērto vērtību var samazināt par summu, kas ir 12,5 reizes lielāka par jebkurām specifiskajām kredītriska korekcijām, kurām piemērota procedūra saskaņā ar 110. pantu, kuras iestāde ir veikusi attiecībā uz šo pozīciju.

3. Kā ir paredzēts 36. panta 1. punkta k) apakšpunktā, attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīcijām, kurām piešķir 1 250 % riska pakāpi, iestādes var, kā alternatīvu pozīcijas iekļaušanai savos riska darījumu riska svērto vērtību aprēķinos, atskaitīt no pašu kapitāla šīs pozīcijas riska darījuma vērtību saskaņā ar turpmāk minētajiem nosacījumiem:

a) pozīcijas riska darījuma vērtību var iegūt no riska darījumu riska svērtajām vērtībām, ņemot vērā visus samazinājumus saskaņā ar 1. un 2. punktu;

b) riska darījuma vērtības aprēķinā var ņemt vērā atbilstošu fondēto aizsardzību tādā veidā, kas atbilst 247. un 264. pantā paredzētajai metodikai;

▼B

c) ja riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķināšanai ir izmantota uzraudzības formulas metode un $L < K_{IRBR}$ un $[L+T] > K_{IRBR}$, pozīciju var uzskatīt par divām pozīcijām, kur L vienāds ar K_{IRBR} pozīcijai ar augstāko prioritāti.

4. Ja iestāde izmanto 3. punktā paredzēto iespēju, tā var summu, kas ir 12,5 reizes lielāka par summu, kas atskaitīta saskaņā ar minēto punktu, atņemt no 260. pantā minētās summas kā summu, līdz kurai var ierobežot riska darījuma riska svērto vērtību attiecībā uz tā vērtspapīrošanas pozīcijām.

4. Iedaļa

Ārējie kredītnovērtējumi

267. pants

ĀKNI veiktu kredītnovērtējumu izmantošana

Iestādes var izmantot kredītnovērtējumus, lai noteiktu vērtspapīrošanas pozīcijas riska pakāpi, vienīgi tad, ja kredītnovērtējumu ir izdevusi vai to ir apstiprinājusi ĀKNI saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1060/2009.

268. pants

Prasības ĀKNI kredītnovērtējumiem

Lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar 3. iedaļu, iestādes var izmantot ĀKNI kredītnovērtējumu vienīgi tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) nav nesakritības starp kredītnovērtējumā atspoguļotajiem maksājumu veidiem un maksājumu veidiem, uz kuriem kredītiestādei ir tiesības saskaņā ar līgumu, kas ir pamatā attiecīgajai vērtspapīrošanas pozīcijai;

b) ĀKNI publicē zaudējumu un naudas plūsmas analīzi, reitingu jutīgumu pret izmaiņām pamatā esošo reitingu pieņēmumos, tostarp portfeļa aktīvu gūtos rezultātus, kā arī kredītnovērtējumus, procedūras, metodoloģijas, pieņēmumus un galvenos elementus, kas ir novērtējumu pamatā, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1060/2009. Informācija, kas pieejama tikai ierobežotam skaitam sabiedrību, nav uzskatāma par publicētu. Kredītnovērtējumus iekļauj ĀKNI pārejas matricā;

c) kredītnovērtējumu nevar balstīt vai daļēji balstīt uz nefondēto atbalstu, kuru sniedz pati iestāde. Šādā gadījumā iestādei ir jāņem vērā attiecīgā pozīcija, aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības šai pozīcijai saskaņā ar 3. nodaļu tā, it kā tai nebūtu reitinga.

ĀKNI ir pienākums publicēt paskaidrojumus, kā portfeļa aktīvu gūtie rezultāti ietekmē šo kredītnovērtējumu.

▼B

269. pants

Kredītnovērtējumu izmantošana

1. Iestāde var norīkot vienu vai vairākas ĀKNI, kuru kredītnovērtējumus izmanto tās riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanā saskaņā ar šo nodaļu ("norīkota ĀKNI").

2. Iestāde kredītnovērtējumu attiecībā uz savām vērtspapīrošanas pozīcijām izmanto konsekventi un neselektīvi saskaņā ar šādiem principiem:

a) iestāde nedrīkst izmantot vienas ĀKNI kredītnovērtējumus pozīcijām dažos laidienos un citas ĀKNI kredītnovērtējumus savām pozīcijām citos laidienos tajā pašā vērtspapīrošanā, kurai varētu būt vai varētu nebūt pirmās ĀKNI piešķirts reitings;

b) ja pozīcijai ir divu norīkotu ĀKNI kredītnovērtējumi, iestāde izmanto mazāk labvēlīgo kredītnovērtējumu;

c) ja pozīcijai ir vairāk nekā divu norīkotu ĀKNI kredītnovērtējumi, izmanto divus labvēlīgākos kredītnovērtējumus. Ja divi labvēlīgākie novērtējumi ir atšķirīgi, izmanto mazāk labvēlīgo no abiem;

d) iestāde mērķtiecīgi nepieprasa nelabvēlīgāku reitingu atcelšanu.

3. Ja kredītaizsardzību, kas ir atbilstoša saskaņā ar 4. nodaļu, sniedz tieši SSPE, un šī aizsardzība ir atspoguļota norīkotas ĀKNI veiktā pozīcijas kredītnovērtējumā, var izmantot ar šo kredītnovērtējumu saistīto riska pakāpi. Ja aizsardzība nav atbilstoša saskaņā ar 4. nodaļu, kredītnovērtējumu neatzīst. Ja kredītaizsardzību sniedz nevis SSPE, bet tieši vērtspapīrošanas pozīcijai, kredītnovērtējumu neatzīst.

270. pants

Attiecināšana

EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai visām ĀKNI noteiktu, kādām šajā nodaļā izklāstītajām kredītkvalitātes pakāpēm atbilst ĀKNI kredītnovērtējumi. Šī noteikšana ir objektīva un konsekventa un tiek veikta saskaņā ar šādiem principiem:

a) EBI diferencē katrā novērtējumā izteiktos riska relatīvos līmeņus;

▼B

b) EBI ņem vērā kvantitatīvos faktorus, piemēram, saistību neizpildes un/vai zaudējumu līmeni, un katras ĀKNI kredītnovērtējumu vēsturiskos rezultātus dažādās aktīvu kategorijās;

c) EBI ņem vērā kvantitatīvos faktorus, piemēram, ĀKNI novērtēto darījumu diapazonu, tās metodiku un tās kredītnovērtējumu nozīmi, it īpaši to, vai tie balstās uz paredzamajiem zaudējumiem vai pirmajiem euro zaudējumiem, kā arī procentu laicīgu samaksu vai procentu galīgu samaksu;

d) EBI cenšas nodrošināt, lai vērtspapīrošanas pozīcijām, kurām ir piemērojama viena un tā pati riska pakāpe, pamatojoties uz ĀKNI kredītnovērtējumu, tiktu piemēroti ekvivalenti kredītriska līmeņi. EBI apsver iespēju atbilstīgi grozīt tās noteikto kredītkvalitātes pakāpi, ar kuru tiks saistīts konkrēts kredītnovērtējums.

EBI līdz 2014. gada 1. jūlijam iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

6. NODAĻA

Darījuma partnera kredītrisks

1. iedaļa

Definīcijas

271. pants

Riska darījuma vērtības noteikšana

1. Iestādes II pielikumā noteikto atvasināto instrumentu riska darījuma vērtību nosaka saskaņā ar šo nodaļu.

2. Iestāde var noteikt riska darījuma vērtību repo darījumiem, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem, ilgstošo norēķinu darījumiem un maržināmo aizdevumu darījumiem saskaņā ar šo nodaļu, nevis izmantojot 4. nodaļu.

272. pants

Definīcijas

Šajā nodaļā un šīs daļas VI sadaļā izmanto šādas definīcijas:

Vispārīgie termini

1) "darījuma partnera kredītrisks" ("CCR") ir risks, ka darījuma partneris varētu neizpildīt saistības pirms darījuma naudas plūsmu gala norēķina;

▼B

Darījumu veidi

2) "ilgstošo norēķinu darījums" ir darījums, kurā darījuma partneris uzņemas piegādāt vērtspapīru, preci vai ārvalstu valūtu, pretim saņemot par to naudu, citus finanšu instrumentus vai preces, vai otrādi, tādā līgumā noteiktā norēķinu vai piegādes dienā, kas ir vēlāka par agrāko no tirgus standarta norēķinu dienas konkrētā veida darījumam vai piecām darba dienām pēc dienas, kad iestāde iesaistās darījumā;

3) "maržinālo aizdevumu darījumi" ir darījumi, kuros iestāde izsniedz kredītu saistībā ar vērtspapīru pirkšanu, pārdošanu, glabāšanu vai tirgošanu. Maržinālo aizdevumu darījumi neietver citus aizdevumus, kas nodrošināti ar vērtspapīriem;

Savstarpējo prasījumu ieskaita kopa, riska ierobežošanas kopa un saistītie termini

4) "savstarpējo prasījumu ieskaita kopa" ir starp iestādi un vienu darījuma partneri noslēgtu darījumu grupa, uz ko attiecas tiesiski īstenojams divpusējs savstarpējo prasījumu ieskaita līgums, kas atzīts saskaņā ar 7. iedaļu un 4. nodaļu;

katrs darījumu, kas nav ietverts tiesiski īstenojamā divpusējā savstarpējo prasījumu ieskaita līgumā, kurš atzīts saskaņā ar 7. iedaļu, šās nodaļas vajadzībām uzskata par atsevišķu savstarpējo prasījumu ieskaita kopu;

saskaņā ar 6. iedaļā noteikto iekšējā modeļa metodi visas savstarpējo prasījumu ieskaita kopas ar vienu darījuma partneri var uzskatīt par vienu savstarpējo prasījumu ieskaita kopu, ja atsevišķu savstarpējo prasījumu ieskaita kopu negatīvas simulētās tirgus vērtības paredzamā riska darījuma (turpmāk tekstā – "EE") aplēsēs ir noteiktas kā 0;

5) "riska pozīcija" ir riska skaitliskais novērtējums, kas tiek piešķirts darījumam saskaņā ar standartizēto metodi, kas izklāstīta 5. iedaļā, ievērojot iepriekš noteiktu algoritmu;

6) "riska ierobežošanas kopa" ir tādu riska pozīciju grupa, kuru veido darījumi vienā savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, kurā riska darījumu vērtības noteikšanai atbilstoši šā pielikuma 5. iedaļā aprakstītajai standartizētajai metodei izmanto tikai šo riska pozīciju saldo;

7) "līgums par drošības rezervi" ir līgums vai līguma noteikumi, saskaņā ar kuriem viens darījuma partnerim ir jāsniedz nodrošinājums otram darījuma partnerim, ja otra darījuma partnera riska darījuma apmērs pret pirmo darījuma partneri pārsniedz noteiktu līmeni;

8) "maržinālais slieksnis" ir lielākais riska darījuma apmērs, kas var būt nenomaksāts, pirms vienam darījuma partnerim ir tiesības pieprasīt nodrošinājumu;

▼B

9) "maržinālais riska periods" ir laika periods kopš pēdējās nodrošinājuma, kas sedz savstarpējo prasījumu ieskaita kopas darījumus ar saistības nepildošo darījuma partneri, apmaiņas līdz brīdim, kad darījumi tiek izslēgti no kopas un atlikušais tirgus risks tiek ierobežots atkārtoti;

►C2 10) "efektīvais termiņš", piemērojot iekšējā modeļa metodi savstarpējo prasījumu ieskaita kopai ar termiņu, kas ilgāks par vienu gadu ir rādītājs, kuru aprēķina, ◄ dalot savstarpējo prasījumu ieskaita kopas visu sagaidāmo riska darījumu vērtību, kas diskontētas ar bezriska procentu likmi, kopsummu ar savstarpējo prasījumu ieskaita kopas viena gada laikā sagaidāmo riska darījumu vērtību, kas diskontētas ar bezriska procentu likmi, kopsummu;

šādu efektīvo termiņu iespējams koriģēt, lai atspoguļotu pārguldīšanas risku, aizvietojot sagaidāmās riska darījumu vērtības ar efektīvajām sagaidāmajām riska darījumu vērtībām prognozes periodam, kas nav ilgāks par vienu gadu;

11) "dažādu produktu savstarpējs ieskaits" ir darījumu ar dažādām produktu kategorijām iekļaušana vienā savstarpējo prasījumu ieskaita kopā atbilstoši šajā nodaļā aprakstītajiem noteikumiem par dažādu produktu savstarpēju ieskaitu;

12) "pašreizējā tirgus vērtība" (turpmāk tekstā – "CMV") 5. iedaļas vajadzībām ir viena darījumu portfeļa neto tirgus vērtība vienā savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, kurā, aprēķinot CMV, izmanto gan pozitīvās, gan negatīvās tirgus vērtības;

Sadalījumi

13) "tirgus vērtību sadalījums" ir savstarpējo prasījumu ieskaita kopas darījumu neto tirgus vērtību varbūtību sadalījuma prognoze kādam nākotnes periodam (prognozes periods), pamatojoties uz šo darījumu realizēto tirgus vērtību prognozes dienā;

14) "riska darījumu sadalījums" ir tirgus vērtību varbūtību sadalījuma prognoze, kas tiek veidota, aizvietojot prognozē darījumu negatīvās neto tirgus vērtības ar nulli;

15) "riska neitrāls sadalījums" ir tirgus vērtību vai riska darījumu sadalījums noteiktā laika periodā nākotnē, kurā sadalījumu aprēķina, izmantojot no tirgus izsecināmās vērtības, piemēram, izsecināmo svārstīgumu;

16) "faktiskais sadalījums" ir tirgus vērtību vai riska darījumu vērtību sadalījums noteiktā laika periodā nākotnē, kurā sadalījumu aprēķina, izmantojot vēsturiskās vērtības vai realizētās vērtības, piemēram, svārstīgumu, ko aprēķina, pamatojoties uz cenu vai likmju izmaiņām pagātnē;

Riska darījumu vērtību mēri un korekcijas

17) "pašreizējā riska darījumu vērtība" ir vērtība, kas lielāka par nulli vai savstarpējo prasījumu ieskaita kopas darījuma vai darījumu portfeļa tirgus vērtību, kura darījuma partnera saistību nepildīšanas gadījumā tiktu zaudēta, pieņemot, ka maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā šo darījumu vērtība nav atgūstama;

▼B

18) "maksimālā riska darījumu vērtība" ir riska darījumu sadalījuma augsta procentile konkrētā dienā nākotnē pirms savstarpējo prasījumu ieskaita kopas ilgākā darījuma termiņa beigām;

19) "sagaidāmā riska darījumu vērtība" (turpmāk tekstā – "EE") ir riska darījumu sadalījumu vidējā vērtība konkrētā dienā nākotnē pirms savstarpējo prasījumu ieskaita kopas darījuma ar ilgāko termiņu beigām;

20) "efektīvā sagaidāmā riska darījumu vērtība noteiktā dienā" (turpmāk – "efektīvā EE") ir maksimālā sagaidāmā riska darījuma vērtība šajā noteiktajā dienā vai jebkurā iepriekšējā dienā. Vai arī to var definēt noteiktai dienai kā lielāko no šādām vērtībām – sagaidāmā riska darījuma vērtība minētajā dienā vai efektīvā sagaidāmā riska darījumu vērtība jebkurā iepriekšējā dienā;

21) "sagaidāmā pozitīvā riska darījumu vērtība" (turpmāk tekstā – "EPE") ir vidējā svērtā sagaidāmā riska darījumu vērtība noteiktā laika periodā, kurā svērumi ir proporcija no visa laika perioda, kādā atsevišķa riska darījumu sagaidāmā vērtība pastāv.

Rēķinot pašu kapitāla prasību, iestādes izmanto vidējo vērtību par pirmo gadu vai, ja visiem darījumiem savstarpējo prasījumu ieskaita kopā termiņš ir īsāks par vienu gadu, par laika periodu līdz brīdim, kad beidzies termiņš līgumam ar ilgāko termiņu savstarpējo prasījumu ieskaita kopā;

22) "efektīvā sagaidāmā pozitīvā riska darījumu vērtība" (turpmāk tekstā minētā kā "efektīvā EPE") ir vidējā svērtā efektīvā sagaidāmā riska darījumu vērtība vai nu savstarpējās ieskaita kopas pirmajā gadā, vai – ja tajā visu līgumu termiņš nav garāks par vienu gadu – laika periodā, kas atbilst darījumam ar ilgāko termiņu savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, kurā riska svēršanas pakāpe nozīmē proporciju no visa laika perioda, kādā atsevišķa riska darījuma sagaidāmā vērtība pastāv;

Ar CCR saistītie riski

23) "pārguldīšanas risks" ir summa, par kuru EPE ir novērtēta par zemu, kad paredz, ka turpmāk darījumi ar šo darījuma partneri notiks pastāvīgi.

Riska darījumu papildu vērtība, kas rodas no nākotnes darījumiem, nav iekļauta EPE aprēķinā;

24) "darījuma partneris" 7. iedaļas vajadzībām ir juridiska vai fiziska persona, kas noslēgusi savstarpējo prasījumu ieskaita līgumu un kam ir līgumspēja to darīt;

25) "dažādu produktu savstarpējo prasījumu līgumiska ieskaita līgums" ir divpusēja līgumiska vienošanās starp iestādi un darījuma partneri, kura rada vienu juridisku saistību (kas balstās uz ietverto darījumu savstarpējo ieskaitu), kurā ietverti visi divpusējie jumta līgumi un darījumi, kas pieder dažādām produktu kategorijām, kuras ir iekļautas līgumā.

▼B

Šās definīcijas vajadzībām "dažādas produktu kategorijas" nozīmē:

a) repo darījumi, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumi;

b) maržinālo aizdevumu darījumi;

c) līgumi, kas minēti II pielikumā;

26) "maksājuma pozīcija" ir maksājums, par kuru panākta vienošanās OTC atvasināto instrumentu darījumā ar lineāru riska profilu, kas nosaka finanšu instrumenta apmaiņu pret maksājumu.

Tādu darījumu gadījumā, kas nosaka maksājuma apmaiņu pret maksājumu, šīm divām maksājuma pozīcijām ir jāsastāv no līgumā atrunātiem bruto maksājumiem, ieskaitot darījuma nosacīto summu.

2. iedaļa

Metodes riska darījuma vērtības aprēķināšanai

273. pants

Metodes riska darījuma vērtības aprēķināšanai

1. Iestādes nosaka II pielikumā minēto līgumu riska darījumu vērtību, pamatojoties uz vienu no metodēm, kas izklāstītas 3.līdz 6. iedaļā saskaņā ar šo pantu.

Iestāde, kura nav atbilstoša 94. pantā minētās procedūras piemērošanai, nedrīkst lietot 4. iedaļā aprakstīto metodi. Nosakot II pielikuma 3. punktā minēto līgumu riska darījumu vērtību, iestāde nedrīkst lietot 4. iedaļā aprakstīto metodi. Iestādes grupā drīkst pastāvīgi apvienojumā lietot 3. līdz 6. iedaļā aprakstītās metodes. Atsevišķa iestāde nedrīkst pastāvīgi apvienojumā izmantot 3.līdz 6. iedaļā izklāstītās metodes, bet drīkst apvienojumā izmantot 3. un 5. iedaļā aprakstītās metodes, ja vien kāda no šīm metodēm netiek izmantota 282. panta 6. punktā noteiktajos gadījumos.

2. Ja kompetentās iestādes to ir atļāvušas saskaņā ar 283. panta 1. un 2. punktu, iestāde var noteikt riska darījuma vērtību, izmantojot iekšējā modeļa metodi, kas izklāstīta 6. iedaļā, šādiem posteņiem:

a) līgumi, kas minēti II pielikumā;

b) repo darījumi;

c) vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumi;

d) maržinālo aizdevumu darījumi;

e) ilgstošo norēķinu darījumi.

▼B

3. Ja iestāde pērk kredītu atvasinātā instrumenta aizsardzību pret netirdzniecības portfelī iekļauto riska darījumu vai darījuma partnera riska darījumu, tā var aprēķināt nepieciešamo pašu kapitāla prasību riska darījumam, kura risks ir ierobežots, saskaņā ar:

a) 233. līdz 236. pantu,

b) saskaņā ar 153. panta 3. punktu vai 183. pantu, ja ir piešķirta atļauja saskaņā ar 143. pantu.

CCR riska darījuma vērtība šiem kredītu atvasinātajiem instrumentiem ir nulle, izņemot gadījumus, kad iestāde piemēro 299. panta 2. punkta h) apakšpunktā minēto ii) pieeju.

4. Neatkarīgi no 3. punkta, iestāde, aprēķinot pašu kapitāla prasības darījumu partnera kredītriskam, var izvēlēties konsekventi iekļaut visus kredītu atvasinātos instrumentus, kas nav iekļauti tirdzniecības portfelī un nopirkti netirdzniecības portfeļa riska darījumu aizsardzībai vai aizsardzībai pret darījuma partnera kredītrisku, ja šāda kredītaizsardzība ir atzīta saskaņā ar šo regulu.

5. Ja iestādes pārdotos kredītriska mijmaiņas līgumus iestāde uzskata par šās iestādes sniegto kredītaizsardzību un uz to attiecas pašu kapitāla prasība saistībā ar pamatā esošā instrumenta kredītrisku par visu nosacīto summu, CCR vajadzībām netirdzniecības portfelī to riska darījumu vērtība ir nulle.

6. Saskaņā ar visām 3. līdz 6. iedaļā izklāstītajām metodēm riska darījuma vērtība konkrētam darījuma partnerim ir vienāda ar riska darījumu vērtību summu, ko aprēķina šā darījuma partnera katrai savstarpējo prasījumu ieskaita kopai.

Konkrētam darījuma partnerim riska darījuma vērtība noteiktai OTC atvasināto instrumentu, kuri norādīti II pielikumā, savstarpējo prasījumu ieskaita kopai, kas aprēķināta saskaņā ar šo nodaļu, ir lielāka par nulli un starpību starp riska darījumu summu visās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās ar darījuma partneri un šā darījuma partnera CVA summu, kuru iestāde ir atzinusi par norakstītu. Kredīta vērtības korekcijas aprēķina, neņemot vērā izlīdzinošo debeta vērtības korekciju, kas saistīta ar sabiedrības pašas kredītrisku un ko no pašu kapitāla jau izslēdz saskaņā ar 33. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

7. Riska darījumiem, kuri rodas no ilgstošo norēķinu darījumiem, iestādes nosaka riska darījuma vērtību, izmantojot jebkuru no 3. līdz 6. iedaļā izklāstītajām metodēm, neatkarīgi no tā, kādu metodi iestāde ir izvēlējusies piemērot OTC atvasinātajiem instrumentiem, repo darījumiem, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem un maržinālo aizdevumu darījumiem. Aprēķinot pašu kapitāla prasības ilgstošo norēķinu darījumiem, iestāde, kas izmanto 3. nodaļā noteikto pieeju, var pastāvīgi un neatkarīgi no attiecīgo pozīciju būtiskuma piešķirt riska pakāpes saskaņā ar 2. nodaļā noteikto pieeju.

▼B

8. Regulas 3. un 4. iedaļā paredzētajām metodēm iestāde pieņem konsekventu metodiku, kā noteikt nosacīto summu dažādiem produktu veidiem, un nodrošina, lai vērā ņemamā nosacītā summa nodrošinātu atbilstīgu līgumam piemītošā riska mēru. Ja līgumā ir paredzēts daudzkāršot naudas plūsmas, iestādei ir jāpielāgo nosacītā summa, lai ņemtu vērā daudzkāršošanas sekas attiecībā uz līguma riska struktūru.

Regulas 3. līdz 6. iedaļā paredzētajām metodēm iestādes darījumus, kuros ir konstatēts specifiskais korelācijas risks saskaņā ar 291. panta 2., 4., 5. un 6. punktu, uzskata par piemērotiem.

3. iedaļa

Tirgus vērtības metode

274. pants

Tirgus vērtības metode

1. Lai noteiktu visu līgumu ar pozitīvām vērtībām pašreizējo aizvietošanas vērtību, iestādes līgumiem nosaka pašreizējās tirgus vērtības.

2. Lai noteiktu potenciālo nākotnes kredītriska darījumu vērtību, iestādes reizina attiecīgi nosacītās summas vai pamatā esošās vērtības ar 1. tabulā norādītajām procentuālajām attiecībām un saskaņā ar šādiem principiem:

a) līgumus, kas neatbilst 1. tabulā norādītajām piecām kategorijām, pielīdzina līgumiem par precēm, kas nav dārgmetāli;

b) līgumiem ar vairākām pamatsummas maiņām procentuālās attiecības jāreizina ar to atlikušo maksājumu skaitu, kuri vēl jāveic saskaņā ar līgumu;

c) līgumiem, kas paredz atlikušo riska darījumu nokārtošanu saskaņā ar noteiktiem maksājuma datumiem un kam noteikumi tiek pielāgoti tā, ka līguma tirgus vērtība šajos norādītajos datumos ir nulle, atlikušais termiņš ir vienāds ar laiku līdz dienai, kad tiks izdarīta nākošā pielāgošana. Procentu likmju līgumiem, kuri atbilst šiem kritērijiem un kuru atlikušais termiņš ir vairāk nekā viens gads, procentuālā attiecība nav zemāka par 0,5 %.

1. tabula

Atlikušais termiņš	Procentu likmju līgumi	Līgumi par ārvalstu valūtas maiņas likmēm un zeltu	Līgumi par akcijām	Līgumi par dārgmetāliem, izņemot zeltu	Līgumi par precēm, kas nav dārgmetāli
Viens gads vai mazāk	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Vairāk nekā viens gads, mazāk nekā pieci gadi	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Vairāk nekā pieci gadi	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

▼B

3. Līgumiem, kuri saistīti ar precēm, kas nav zelts, un kuri minēti II pielikuma 3. punktā, iestāde, kā alternatīvu 1. tabulā norādītajām procentuālajām attiecībām, var piemērot 2. tabulā norādītās procentuālās attiecības ar noteikumu, ka iestāde ievēro pagarinātā termiņa sadalījuma pieeju, kas attiecībā uz šiem līgumiem noteikta 361. pantā

2. tabula

Atlikušais termiņš	Dārgmetāli (izņemot zeltu)	Parastie metāli	Lauksaimniecības produkti (īslaicīgie)	Citi produkti, tostarp enerģijas produkti
Viens gads vai mazāk	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Vairāk nekā viens gads, mazāk nekā pieci gadi	5 %	4 %	5 %	6 %
Vairāk nekā pieci gadi	7,5 %	8 %	9 %	10 %

4. Riska darījuma vērtība ir pašreizējās aizvietošanas vērtības un potenciālās nākotnes kredītriska darījuma vērtības summa.

4. iedaļa

Sākotnējās riska darījuma vērtības metode

275. pants

Sākotnējās riska darījuma vērtības metode

1. Riska darījuma vērtība ir katra instrumenta nosacītā summa, reizināta ar 3. tabulā norādīto procentuālo attiecību.

3. tabula

Sākotnējais termiņš	Procentu likmju līgumi	Līgumi par ārvalstu valūtas maiņas likmēm un zeltu
Viens gads vai mazāk	0,5 %	2 %
Vairāk nekā viens gads, mazāk nekā divi gadi	1 %	5 %
Papildu summa par katru papildu gadu	1 %	3 %

2. Lai aprēķinātu riska darījuma vērtību procentu likmju līgumiem, iestāde var izvēlēties izmantot vai nu sākotnējo, vai atlikušo termiņu.

5. iedaļa

Standartizētā metode

276. pants

Standartizētā metode

1. Standartizēto metodi (turpmāk tekstā – "SM") iestādes var lietot tikai, lai aprēķinātu riska darījuma vērtību OTC atvasinātajiem instrumentiem un ilgstošo norēķinu darījumiem.

▼B

2. Piemērojot SM, iestādes aprēķina riska darījuma vērtību atsevišķi katrai savstarpējo prasījumu ieskaita kopai, neņemot vērā nodrošinājumu, šim nolūkam izmantojot šādu formulu:

$$\text{Riska darījuma vērtību} = \beta \cdot \max \left\{ CMV - CMC, \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| \cdot CCRM_j \right\}$$

kur:

CMV = pašreizējā tirgus vērtība portfelim, kas satur savstarpējo prasījumu ieskaita kopas darījumus ar darījumu partneri, ņemot vērā nodrošinājumu, kur:

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

kur:

CMV_i = i darījuma pašreizējā tirgus vērtība;

CMC = savstarpējo prasījumu ieskaita kopai noteiktā nodrošinājuma pašreizējā tirgus vērtība, kur:

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

kur:

CMC_l = l nodrošinājuma pašreizējā tirgus vērtība;

i = darījuma indekss;

l = nodrošinājuma indekss;

j = indekss, ar kuru apzīmē riska ierobežošanas kopas kategoriju;

šim nolūkam riska ierobežošanas kopa atbilst riska faktoriem, kam riska pozīcijas ar pretējo zīmi var savstarpēji ieskaitīt, lai iegūtu neto riska pozīciju, uz kuru balstās riska darījumu vērtības mērs;

RPT_{ij} = i darījuma riska pozīcija j riska ierobežošanas kopā;

RPC_{lj} = i nodrošinājuma riska pozīcija j riska ierobežošanas kopā;

$CCRM_j$ = 5. tabulā noteiktais CCR reizinātājs j riska ierobežošanas kopai;

B = 1.4.

3. Lai veiktu aprēķinus saskaņā ar 2. punktu:

a) atbilstošu nodrošinājumu, kas saņemts no darījuma partnera, iekļauj aprēķinā ar pozitīvo zīmi, bet nodrošinājumu, kas ir iesniegts darījuma partnerim, iekļauj aprēķinā ar negatīvu zīmi;

▼B

b) SM var izmantot tikai nodrošinājumu, kas ir atbilstošs saskaņā ar 197. pantu, 198. pantu un 299. panta 2. punkta d) apakšpunktu;

c) iestāde var neņemt vērā procentu likmes risku maksājuma pozīcijām, kuru atlikušais termiņš ir īsāks par vienu gadu;

d) iestāde darījumus, kas ietver divas maksājuma pozīcijas, kuras ir denominētas vienā valūtā, var uzskatīt par vienu kopēju darījumu. Maksājumu pozīcijām piemēroto procedūru attiecina uz kopējo darījumu.

277. pants

Darījumi ar lineāru riska profilu

1. Iestādes darījumus ar lineāru riska profilu attiecina uz riska pozīcijām saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

a) lineāra riska profila darījumus, kuru pamatā esošais instruments ir kapitāla vērtspapīri (tostarp kapitāla vērtspapīru indeksi), zelts, citi dārgmetāli vai preces, attiecina uz attiecīgā kapitāla vērtspapīra (vai kapitāla vērtspapīru indeksa) vai preces riska pozīciju, un to maksājuma pozīciju – uz procentu likmes riska pozīciju;

b) lineāra riska profila darījumus, kuru pamatā esošais instruments ir parāda instruments, attiecina uz parāda instrumentu procentu likmes riska pozīciju, bet maksājuma pozīciju iekļauj citā procentu likmes riska pozīcijā;

c) lineāra riska profila darījumus, kas paredz maksājumu pret maksājumu, tostarp valūtas maiņas nākotnes darījumus, attiecina uz katrai maksājuma pozīcijai atbilstošo procentu likmes riska pozīciju.

Ja saskaņā ar a), b) vai c) punktā minēto darījumu maksājuma pozīcija vai pamatā esošais parāda instruments ir denominēts ārvalstu valūtā, maksājuma pozīciju vai pakārtoto instrumentu arī attiecina uz riska pozīciju šajā valūtā.

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām apmērs riska pozīcijai no lineāra riska profila darījuma ir pamatā esošo finanšu instrumentu vai preču efektīvā nosacītā vērtība (tirgus cena, reizināta ar daudzumu), konvertēta iestādes vietējā valūtā, reizinot ar attiecīgo valūtas kursu, izņemot parāda instrumentus.

3. Parāda instrumentiem un maksājuma pozīcijām riska pozīcijas apmērs ir nenokārtoto bruto maksājumu efektīvā nosacītā vērtība (ieskaitot nosacīto summu), kas attiecīgā gadījumā konvertēta dalībvalsts vietējā valūtā un reizināta ar parāda instrumenta vai maksājuma pozīcijas modificēto ilgumu.

▼B

4. Kredītriska mijmaiņas līguma radītās riska pozīcijas apmērs ir atsauces parāda instrumenta nosacītā vērtība, reizināta ar kredītriska mijmaiņas līguma atlikušo termiņu.

278. pants

Darījumi ar nelineāru riska profilu

1. Riska pozīciju apmēru darījumiem ar nelineāru riska profilu iestādes nosaka saskaņā ar turpmākajiem punktiem.

2. Riska pozīcijas apmērs OTC atvasinātajam instrumentam ar nelineāru riska profilu, ieskaitot iespējas līgumus un mijmaiņas iespējas līgumus, no kuriem pamatā esošais instruments nav parāda instruments vai maksājuma pozīcija, ir darījuma pamatā esošā instrumenta efektīvās nosacītās vērtības delta ekvivalents saskaņā ar 280. panta 1. punktu.

3. Riska pozīcijas apmērs OTC atvasinātajam instrumentam ar nelineāru riska profilu, ieskaitot iespējas līgumus un mijmaiņas iespējas līgumus, kuru pamatā esošais instruments ir parāda instruments vai maksājuma pozīcija, ir parāda instrumenta vai maksājuma pozīcijas efektīvas nosacītās vērtības delta ekvivalents, reizināts ar attiecīgi parāda instrumenta vai maksājuma pozīcijas modificēto ilgumu.

279. pants

Nodrošinājumam piemērotā procedūra

Lai noteiktu riska pozīciju, iestādes nodrošinājumam piemēro šādu procedūru:

►C2 a) nodrošinājumu, kas saņemts no darījuma partnera, uzskata par saistību pret darījuma partneri saskaņā ar atvasinātā instrumenta līgumu (īsā pozīcija), kuras termiņš ◄ ir dienā, kad veikta noteikšana;

►C2 b) nodrošinājumu, kas iesniegts darījuma partnerim, uzskata par prasījumu pret darījuma partneri (garā pozīcija), kura termiņš ◄ ir dienā, kad veikta noteikšana.

280. pants

Riska pozīciju aprēķins

1. Iestāde riska pozīcijas apmēru un zīmi nosaka šādi:

a) visiem instrumentiem, kas nav parāda instrumenti:

i) darījuma ar lineāru riska profilu gadījumā – kā efektīvo nosacīto vērtību;

ii) darījuma ar nelineāru riska profilu gadījumā – kā delta ekvivalento nosacīto vērtību, $p_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$,

▼B

kur:

P_{ref} = pamatā esošā instrumenta cena, kas izteikta atsauces valūtā;

V = finanšu instrumenta vērtība (iespējas līguma gadījumā vērtība ir iespējas līguma cena);

p = pamatā esošā instrumenta cena, kas izteikta tajā pašā valūtā kā V;

b) parāda instrumentiem un visu darījumu maksājumu pozīcijām:

i) darījuma ar lineāru riska profilu gadījumā – kā efektīvo nosacīto vērtību, kas reizināta ar modificēto ilgumu;

ii) darījuma ar nelineāru riska profila gadījumā – kā delta ekvivalento nosacīto vērtību, kas reizināta ar modificēto ilgumu, $\frac{\partial V}{\partial r}$,

kur:

V = finanšu instrumenta vērtība (iespējas gadījumā tā ir iespējas cena);

r = procentu likmes līmenis.

Ja V ir denominēts citā valūtā nekā atsauces valūta, atvasināto instrumentu konvertē atsauces valūtā, reizinot ar atbilstošo valūtas kursu.

2. Iestādes riska pozīcijas apkopo riska ierobežošanas kopās. Katrai riska ierobežošanas kopai aprēķina absolūto kopējo riska pozīciju summas vērtību apmēru. Aprēķina rezultāts ir neto riska pozīcija, un to 276. panta 2. punkta vajadzībām aprēķina šādi:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

281. pants

Procentu likmju riska pozīcijas

1. Lai aprēķinātu procentu likmju riska pozīciju, iestādes piemēro turpmākajos punktos minētos noteikumus.

2. Procentu likmju riska pozīcijas no:

a) naudas noguldījumiem, kas no darījuma partnera saņemti kā nodrošinājums;

b) maksājuma pozīcijām;

c) pamatā esošajiem parāda instrumentiem,

▼B

uz ko katrā gadījumā saskaņā ar 336. panta 1. tabulu attiecas 1,60 % vai mazāka kapitāla prasība, iestāde iedala vienā no 4. tabulā minētajām sešām riska ierobežošanas kopām katrai valūtai.

4. tabula

	Valdības atsauces procentu likmes	Ar valdību nesaistītas atsauces procentu likmes
Termiņš	< 1 gads	< 1 gads
	> 1 ≤ 5 gadi	> 1 ≤ 5 gadi
	> 5 gadi	> 5 gadi

3. Procentu likmju riska pozīcijām, kas izriet no pamatā esošajiem parāda instrumentiem vai maksājuma pozīcijām, kuru procentu likmes ir saistītas ar atsauces procentu likmēm, kas atspoguļo vispārējo procentu likmju līmeni tirgū, atlikušais termiņš atbilst laika intervālam līdz nākamajai procentu likmju pārskatīšanai. Visos citos gadījumos tas ir pamatā esošā parāda instrumenta atlikušais termiņš vai, maksājuma pozīcijas gadījumā, darījuma atlikušais termiņš.

282. pants

Riska ierobežošanas kopas

1. Iestādes izveido riska ierobežošanas kopas saskaņā ar 2. līdz 5. punktu.

2. Katram kredītriska mijmaiņas līguma pamatā esošā atsauces parāda instrumenta emitentam ir viena riska ierobežošanas kopa.

Uz n-tā saistību nepildīšanas gadījuma groza kredītriska mijmaiņas līgumiem attiecas šāda procedūra:

a) apmērs riska pozīcijai atsauces parāda instrumentā, kas ir n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītriska mijmaiņas līguma pamatā esošajā grozā, ir atsauces parāda instrumenta efektīvās nosacītās vērtības reizinājums ar n-tā saistību neizpildīšanas gadījuma atvasinātā instrumenta modificēto ilgumu attiecībā uz izmaiņām atsauces parāda instrumenta kredītriska starpībā;

b) katram atsauces parāda instrumentam, kas ir n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītriska mijmaiņas līguma pamatā esošajā grozā, ir viena riska ierobežošanas kopa. Riska pozīcijas no dažādiem n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītriska mijmaiņas līgumiem neiekļauj vienā un tajā pašā riska ierobežošanas kopā;

c) CCR reizinātājs, kas piemērojams katrai riska ierobežošanas kopai, kura radīta vienam no n-tā saistību nepildīšanas gadījuma atvasinātā instrumenta atsauces parāda instrumentiem, ir šāds:

▼B

i) 0,3 % atsauces parāda instrumentiem, kuriem ir atzītas ĀKNI kredītnovērtējums, kas ekvivalents kredītkvalitātes 1. līdz 3. pakāpei;

ii) 0,6 % citiem parāda instrumentiem.

3. Procentu likmju riska pozīcijām, kas izriet no:

a) naudas noguldījumiem, kas iesniegti darījuma partnerim kā nodrošinājums, ja šim darījuma partnerim nav nenomaksātu parādsaistību ar zemu specifisko risku;

b) pamatā esošajiem parāda instrumentiem, kuriem saskaņā ar 336. panta 1. tabulu piemēro lielāku kapitāla prasību nekā 1,60 %;

ir viena riska ierobežošanas kopa katram emitentam.

Ja maksājumu pozīcija ir pielīdzināma šādam parāda instrumentam, arī tad katram atsauces parāda instrumenta emitentam ir viena riska ierobežošanas kopa.

Iestāde var iekļaut vienā riska ierobežošanas kopā riska pozīcijas, kuras veido konkrēta emitenta parāda instrumenti vai šā emitenta parāda instrumentiem pielīdzināmas maksājumu pozīcijas, vai arī šā emitenta kredītriska mijmaiņas līguma pamatā esošo parāda instrumentu pozīcijas.

4. Pamatā esošos finanšu instrumentus, kas nav parāda instrumenti, iekļauj vienā attiecīgajā riska ierobežošanas kopā tikai tad, ja tie ir identi vai līdzīgi instrumenti. Visos citos gadījumos tos iekļauj dažādās riska ierobežošanas kopās.

Šā punkta vajadzībām iestādes nosaka, vai pamatā esošie instrumenti ir līdzīgi, saskaņā ar šādiem principiem:

a) kapitāla vērtspapīriem pamatā esošie instrumenti ir līdzīgi, ja tos emitējis viens un tas pats emitents. Kapitāla vērtspapīru indeksu uzskata par atsevišķu emitentu;

b) dārgmetāliem pamatā esošais instruments ir līdzīgs, ja tas ir tas pats metāls. Dārgmetāla indeksu uzskata par atsevišķu dārgmetālu;

c) elektroenerģijai pamatā esošais instruments ir līdzīgs, ja piegādes tiesības un saistības nodrošina tādu pašu maksimālās slodzes vai pamata slodzes sasniegšanas intervālu 24 stundu laikā;

d) precēm pamatā esošais instruments ir līdzīgs, ja tā ir tā pati prece. Preču indeksu uzskata par atsevišķu preci.

5. CCR reizinātāji (turpmāk tekstā – "CCRM") dažādām riska ierobežošanas kopu kategorijām ir noteikti turpmākajā tabulā.

▼B

5. tabula

	Riska ierobežošanas kopu kategorijas	CCRM
1.	Procentu likmes	0,2 %
2.	Procentu likmes riska pozīcijām no atsauces parāda instrumenta, kas ir kredītriska mijmaiņas darījuma pamatā un uz ko saskaņā ar IV sadaļas 2. nodaļas 1. tabulu attiecināma 1,60 % vai mazāka kapitāla prasība.	0,3 %
3.	Procentu likmes riska pozīcijām no parāda instrumenta vai atsauces parāda instrumenta, uz ko saskaņā ar IV sadaļas 2. nodaļas 1. tabulu attiecinātā kapitāla prasība ir lielāka par 1,60 %.	0,6 %
4.	Valūtas maiņas kursi	2,5 %
5.	Elektroenerģija	4 %
6.	Zelts	5 %
7.	Kapitāla vērtspapīri	7 %
8.	Dārgmetāli (izņemot zeltu)	8,5 %
9.	Citas preces (izņemot dārgmetālus un elektroenerģiju)	10 %
10.	OTC atvasināto instrumentu pamatā esošie instrumenti, kas nav iekļauti nevienā no iepriekš minētajām kategorijām	10 %

5. tabulas 10. punktā minētos OTC atvasināto instrumentu pamatā esošos instrumentus iekļauj atsevišķā riska ierobežošanas kopā.

6. Nelineāra riska profila darījumiem, maksājumu pozīcijām un darījumiem ar parāda instrumentiem kā pamatā esošiem instrumentiem, kuriem iestāde nevar noteikt attiecīgi delta ekvivalentu vai modificēto ilgumu ar instrumenta modeli, kuru kompetentā iestāde ir apstiprinājusi pašu kapitāla prasību tirgus riskam noteikšanas vajadzībām, kompetentā iestāde vai nu konservatīvi nosaka riska pozīcijas apmēru un piemērojamo $CCRM_j$s, vai pieprasa iestādei izmantot 3. iedaļā izklāstīto metodi. Savstarpējais ieskaits netiek atzīts, t. i., riska darījuma vērtību nosaka tā, it kā būtu savstarpējo prasījumu ieskaita kopa, kurā ir iekļauti tikai individuāli darījumi.

7. Iestādei ir iekšējās procedūras, lai pirms darījuma iekļaušanas riska ierobežošanas kopā pārbaudītu darījuma segumu ar juridiski izpildāmu līgumisku vienošanos par savstarpējo prasījumu ieskaita kopu, kā noteikts 7. iedaļā.

8. Iestādei, kas izmanto nodrošinājumu, lai mazinātu savu CCR, ir iekšējās procedūras, lai pirms nodrošinājuma ietekmes atzīšanas savos aprēķinos pārbaudītu, vai nodrošinājums atbilst 4. nodaļā noteiktajiem tiesiskās noteiktības standartiem.

▼B

6. iedaļa

Iekšējā modeļa metode

283. pants

Atļauja izmantot iekšējā modeļa metodi

1. Ar noteikumu, ka kompetentās iestādes ir pārliecinājušās par to, ka iestāde ir izpildījusi 2. punktā noteiktās prasības, tās atļauj šai iestādei izmantot iekšējā modeļa metodi (IMM), lai aprēķinātu riska darījuma vērtību jebkuram no turpmāk minētajiem darījumiem:

a) 273. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētie darījumi;

b) 273. panta 2. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētie darījumi;

c) 273. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētie darījumi.

Ja iestādei ir atļauts izmantot IMM, lai aprēķinātu riska darījuma vērtību jebkuram no pirmās daļas a) līdz c) apakšpunktā minētajiem darījumiem, tā IMM var lietot arī 273. panta 2. punkta e) apakšpunktā minētajiem darījumiem.

Neatkarīgi no 273. panta 1. punkta trešās daļas, iestāde var izvēlēties nepiemērot šo metodi riska darījumiem, kuru apmērs un risks ir nebūtisks. Šādā gadījumā iestāde šiem riska darījumiem piemēro vienu no 3. līdz 5. iedaļā minētajām metodēm, ja ir izpildītas attiecīgās prasības attiecībā uz katru no šīm pieejām.

2. Kompetentās iestādes atļauj iestādēm lietot IMM 1. punktā minētajiem aprēķiniem vienīgi tad, ja iestāde ir pierādījusi, ka tā atbilst šajā iedaļā noteiktajām prasībām, un kompetentās iestādes ir pārbaudījušas, vai iestādes īstenotās CCR pārvaldības sistēmas ir saprātīgas un pienācīgi īstenotas.

3. Kompetentās iestādes var atļaut iestādēm ierobežotu laikposmu īstenot IMM secīgi dažādiem darījumu veidiem. Šajā secīgas izmantošanas laikposmā tiem darījumu veidiem, kuriem tās neizmanto IMM, iestādes var izmantot 3. iedaļā vai 5. iedaļā izklāstītās metodes.

4. Visiem OTC atvasināto instrumentu darījumiem un ilgstošo norēķinu darījumiem, kuriem iestāde nav saskaņā ar 1. punktu saņēmusi atļauju izmantot IMM, iestāde izmanto 3. iedaļā vai 5. iedaļā izklāstītās metodes.

Šīs metodes grupas ietvaros var pastāvīgi izmantot apvienojumā. Iestādes ietvaros šīs metodes apvienojumā var izmantot vienīgi tad, ja vienu no metodēm izmanto 282. panta 6. punktā noteiktajos gadījumos.

▼B

5. Iestāde, kurai saskaņā ar 1. punktu ir atļauja izmantot IMM, neatgriežas pie 3. iedaļā vai 5. iedaļa izklāstīto metožu izmantošanas, izņemot gadījumus, kad kompetentā iestāde ir atļāvusi to darīt. Kompetentās iestādes dod šādu atļauju, ja iestāde pierāda, ka tas ir pamatoti.

6. Ja iestāde vairs nenodrošina atbilstību šajā iedaļā noteiktajām prasībām, tā informē kompetento iestādi un veic vienu no turpmāk minētajiem pasākumiem:

a) iesniedz kompetentajai iestādei plānu par laicīgu atbilstības atjaunošanu;

b) kompetentajai iestādei pārliecinoši parāda, ka tās neatbilstības ietekme ir nebūtiska.

284. pants

Riska darījuma vērtība

1. Ja iestādei saskaņā ar 283. panta 1. punktu ir atļauts izmantot IMM, lai aprēķinātu riska darījuma vērtību dažiem vai visiem šajā punktā minētajiem darījumiem, tai ir jānosaka šo darījumu riska darījuma vērtība savstarpējo prasījumu ieskaita kopas līmenī.

Modelis, kuru iestāde izmanto šim nolūkam:

a) nosaka prognozējošo sadalījumu savstarpējās ieskaita kopas tirgus vērtības izmaiņām, kas attiecināmas uz kopīgām pārmaiņām tirgus mainīgajos lielumos, piemēram, procentu likmēs, ārvalstu valūtas kursos;

b) aprēķina riska darījuma vērtību savstarpējo prasījumu ieskaita kopai katrā dienā nākotnē, ņemot vērā kopīgas izmaiņas tirgus mainīgajos lielumos.

►C2 2. Lai modelī ņemtu vērā drošības rezerves noteikšanas ietekmi, nodrošinājuma vērtības modelim ir jāatbilst IMM kvantitatīvajām, kvalitatīvajām un datu atbilstības prasībām ◄ saskaņā ar šo iedaļu, un iestādes savos savstarpējo prasījumu ieskaita kopas tirgus vērtības izmaiņu prognozes sadalījumos var iekļaut vienīgi atbilstošu finanšu nodrošinājumu, kā ir minēts 197. un 198. pantā un 299. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktā.

3. Pašu kapitāla prasība darījuma partnera kredītriskam attiecībā uz CCR riska darījumiem, kuriem iestāde piemēro IMM, ir augstākā no turpmāk minētajām:

a) pašu kapitāla prasība šiem riska darījumiem, kas aprēķināta, pamatojoties uz efektīvo EPE un izmantojot pašreizējos tirgus datus;

b) pašu kapitāla prasība šiem riska darījumiem, kas aprēķināta, pamatojoties uz efektīvo EPE un izmantojot vienotu konsekventu spriedzes kalibrēšanu visiem CCR riska darījumiem, kuriem piemēro IMM.

▼B

4. Izņemot darījuma partnerus, kuriem ir identificēts specifiskais korelācijas risks, uz kuru attiecas 291. panta 4. un 5. punkts, iestādes riska darījuma vērtību aprēķina kā alfa (α) reizinājumu ar efektīvo EPE, t. i., šādi:

$$Riska\ darījuma\ vērtība = \alpha \cdot efekīvā\ EPE$$

kur:

α = 1,4, izņemot gadījumus, kad kompetentās iestādes pieprasa augstāku α vai saskaņā ar 9. punktu ļauj iestādēm izmantot pašu aplēses;

Efektīvo EPE aprēķina, aplēšot sagaidāmo riska darījuma vērtību (EE_t) kā vidējo riska darījuma vērtību nākotnes datumā t, kur vidējo vērtību aprēķina, ņemot vērā attiecīgo tirgus riska faktoru iespējamās nākotnes vērtības.

Modelis aplēš EE virknei nākotnes datumu t1, t2, t3 utt.

5. Efektīvo EE aprēķina rekursīvi kā:

$$Effective\ EE_{tk} = \max\{Effective\ EE_{tk-1},\ EE_{tk}\}$$

kur:

aprēķina datumu apzīmē kā t_0;

efektīvā EEt_0 ir vienāda ar pašreizējo riska darījuma vērtību.

6. Efektīvā EPE ir vidējā efektīvā EE nākotnes riska darījumam pirmā gada laikā. Ja visiem līgumiem savstarpējo prasījumu ieskaita kopā termiņš ir īsāks par vienu gadu, EPE ir vidējā EE līdz savstarpējo prasījumu ieskaita kopas visu līgumu termiņa beigām. Efektīvo EPE aprēķina kā vidējo svērto efektīvo EE:

$$Effective\ EPE = \sum_{k=1}^{\min\{1\ year,\ maturity\}} Effective\ EE_{tk} \cdot \Delta t_k$$

kur svērumi $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ ļauj aprēķināt nākotnes riska darījuma vērtību, ja datumi nav vienmērīgi sadalīti laika gaitā.

7. Iestādes aprēķina EE vai maksimālās riska darījuma vērtības mērus, pamatojoties uz riska darījumu sadalījumu, kas atspoguļo iespējamo novirzi no riska darījumu normālā sadalījuma.

►C2 8. Iestāde katram darījuma partnerim var izmantot sadalījuma mēru, kas aprēķināts izmantojot IMM, kurš ir ◄ konservatīvāks nekā α un efektīvās EPE reizinājums saskaņā ar 4. punktā norādīto vienādojumu.

9. Neatkarīgi no 4. punkta, kompetentās iestādes var atļaut iestādēm izmantot viņu pašu alfa aplēses, ja:

▼B

a) alfa ir vienāds ar iekšējā kapitāla no CCR riska darījumu vērtības simulācijas darījuma partneriem (skaitītājs) attiecību pret iekšējo kapitālu, kas balstīts uz EPE (saucējs);

b) saucējā EPE lieto kā nesamaksātu fiksētu summu.

Ja alfa aprēķina saskaņā ar šo punktu, tas nav mazāks par 1,2.

10. Lai aprēķinātu alfa saskaņā ar 9. punktu, iestāde nodrošina, lai saucējs un skaitītājs tiktu aprēķināti atbilstīgi modeļa metodikai, parametru specifikācijai un portfeļa sastāvam. Metode, ko izmanto α aplēsēm, balstās uz iestādes iekšējā kapitāla metodi, ir kārtīgi dokumentēta, un tai veic neatkarīgu validāciju. Turklāt iestāde pārskata savas alfa aplēses vismaz reizi ceturksnī un vēl biežāk, ja laika gaitā mainās portfeļa sastāvs. Iestāde novērtē arī modeļa risku.

11. Iestāde pierāda kompetentajām iestādēm, ka tās iekšējās alfa aplēses atspoguļo būtiskus skaitītāja atkarības no darījumu tirgus vērtības sadalījuma vai darījumu portfeļu starp darījuma partneriem avotus. Iekšējās alfa aplēsēs ņem vērā portfeļu granularitāti.

12. Uzraugot saskaņā ar 9. punktu veikto aplēšu izmantošanu, kompetentajām iestādēm ir jāņem vērā būtiskās alfa aplēšu atšķirības, kas rodas no iespējamas modeļu, kurus izmanto skaitītājam, nepareizas specifikācijas, it īpaši, ja pastāv konveksitāte.

13. Ja vajadzīgs, tirgus risku un kredītrisku vienotajā modelēšanā izmantoto tirgus riska faktoru svārstīgumu un korelācijas jābalsta uz kredītriska faktoru, lai atspoguļotu iespējamo svārstīguma vai korelācijas pieaugumu ekonomikas lejupslīdē.

285. pants

Riska darījuma vērtība savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, uz kurām attiecas līgums par drošības rezervi

1. ►C2 Ja attiecībā uz savstarpējo prasījumu ieskaita kopu ir noslēgts līgums par drošības rezervi un katru dienu notiek vērtēšana pēc tirgus vērtības, iestāde aprēķina efektīvo EPE kā noteikts šajā punktā. Ja modelis, aplēšot EE, ņem vērā drošības rezerves noteikšanas ietekmi, iestāde ar kompetento iestāžu atļauju var izmantot modeļa EE aprēķinu tieši 284. panta 5. punkta vienādojumā. Kompetentās iestādes piešķir šādu atļauju vienīgi tad, ja ir pārbaudījušas, vai modelis EE aplēsēs ietver drošības rezerves noteikšanas ietekmi. Iestāde, kas nav saņēmusi šādu atļauju izmanto vienu no šādiem efektīvā EPE mēriem: ◄

►C2 a) efektīvo EPE, kas aprēķināts neņemot vērā nekādu nodrošinājumu, kas ◄ turēts vai iesniegts kā drošības rezerve, plus jebkādu nodrošinājumu, kas nodots darījuma partnerim neatkarīgi no ikdienas novērtēšanas un drošības rezerves noteikšanas procesa vai pašreizējās riska darījuma vērtības;

▼B

►C2 b) efektīvo EPE, kas aprēķināts kā iespējamā riska darījuma apjoma palielināšanās maržinālā riska perioda laikā, ◄ pieskaitot lielāko no turpmāk minētajiem:

i) pašreizējā riska darījuma vērtība, ieskaitot visus nodrošinājumus, kas tiek turēti vai ir iesniegti, izņemot pieprasīto vai apstrīdēto nodrošinājumu;

ii) lielāko neto riska darījuma vērtību, ieskaitot nodrošinājumu saskaņā ar līgumu par drošības rezervi, kas neizraisītu nodrošinājuma pieprasījumu. Šī summa atspoguļo visus piemērojamos sliekšņus, minimālās pārskaitījuma summas, neatkarīgās summas un sākotnējās drošības rezerves saskaņā ar līgumu par drošības rezervi .

▼C2

_____

▼B

Apakšpunkta b) vajadzībām iestādes aprēķina palielinājumu kā darījumu sagaidāmas pozitīvās izmaiņas tirgus vērtībā maržinālā riska perioda laikā. Nodrošinājuma vērtības izmaiņas atspoguļo, ►C2 izmantojot uzraudzības iestāžu noteikto svārstīguma korekciju pieeju saskaņā ar 4. nodaļas 4. iedaļu ◄ vai pašu aplēstās svārstīguma korekcijas saskaņā ar finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi, bet nevar pieņemt, ka maržinālā riska perioda laikā tiks veikti nodrošinājuma maksājumi. Maržinālais riska periods ir atkarīgs no 2. līdz 5. punktā noteiktajiem minimālajiem periodiem.

2. Darījumiem, kuriem ikdienas tiek pārskatīta drošības rezerve un veikta novērtēšana pēc tirgus cenas, maržinālais riska periods, ko izmato riska darījuma ar līgumiem par drošības rezervi modelēšanai, nav īsāks par:

a) piecām darba dienām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, kurās ietilps tikai repo darījumi, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumi un maržinālo aizdevumu darījumi;

b) desmit darba dienām visām pārējām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām.

3. Uz 2. punkta a) un b) apakšpunktu attiecas šādi izņēmumi:

a) savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, kurās jebkurā brīdī ceturkšņa laikā tirdzniecību skaits pārsniedz 5 000, maržinālais riska periods nākamajam ceturksnim nedrīkst būt īsāks par 20 darba dienām. Šis izņēmums neattiecas uz iestādes tirdzniecības riska darījumiem;

b) savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, kurās ir ietverta viens vai vairāki darījumi, kas saistīti ar vai nu ar nelikvīdu nodrošinājumu, vai OTC atvasināto instrumentu, ko nevar vienkārši aizvietot, maržinālais riska periods nedrīkst būt īsāks par 20 darba dienām.

▼B

Iestāde noskaidro, vai nodrošinājums ir nelikvīds un vai OTC atvasinātie instrumenti nav vienkārši aizvietojami saspringtos tirgus apstākļos, ko raksturo nepārtraukti aktīvu tirgu trūkums, kuros darījuma partneris divu vai mazāk dienu laikā saņemtu vairākus cenu kotējumus, kas nemainītu tirgu vai arī raksturotu cenu, kura atspoguļo tirgus diskontu (nodrošinājuma gadījumā) vai prēmiju (OTC atvasināto instrumentu gadījumā).

Iestāde apsver, vai darījumi vai vērtspapīri, ko tā tur kā nodrošinājumu, ir koncentrēti saistībā ar konkrētu darījuma partneri un, ja šis darījuma partneris strauji aizietu no tirgus, vai iestāde spētu šos darījumus vai vērtspapīrus aizvietot.

4. Ja iestāde divu secīgu ceturkšņu, kas ilguši ilgāk nekā piemērojamais maržinālais riska periods saskaņā ar 2. un 3. punktu, laikā ir bijusi iesaistīta vairāk nekā divos drošības rezervju pieprasījumu strīdos par konkrētu savstarpējo prasījumu ieskaita kopu, iestāde šai savstarpējo prasījumu ieskaita kopai nākamajos divos ceturkšņos izmanto maržinālo riska periodu, kas ir vismaz divas reizes garāks par 2. un 3.punktā norādīto periodu.

5. Drošības rezerves pārskatīšanai, kuras periodiskums ir N dienas, maržinālais riska periods ir vismaz vienāds ar 2. un 3.punktā norādīto periodu F plus N dienas, mīnus viena diena. Tas ir:

$$\text{Maržinālais riska periods} = F + N - 1,$$

6. Ja iekšējā modelī ir iekļauta drošības rezerves noteikšanas ietekme uz savstarpējo prasījumu ieskaita kopas tirgus vērtības izmaiņām, iestāde modelē nodrošinājumu, kas nav nauda tādā pašā valūtā, kādā ir pats riska darījums, kopā ar riska darījumu tā riska darījuma vērtības aprēķinā OTC atvasinātajiem instrumentiem un vērtspapīru finansēšanas darījumiem.

7. Ja iestāde nevar modelēt nodrošinājumu kopā ar riska darījumu, tā savos riska darījuma vērtības aprēķinos OTC atvasinātajiem instrumentiem un vērtspapīru finansēšanas darījumiem atzīst tādu nodrošinājumu, kas ir tādā pašā valūtā kā pats riska darījums, izņemot gadījumus, kad tam izmanto vai nu svārstīguma korekcijas, kas atbilst finanšu nodrošinājuma paplašinātās metodes standartiem, ar svārstīguma korekcijas pašu aplēsēm, ►C2 vai standarta uzraudzības iestāžu noteikto svārstīguma korekciju pieeju saskaņā ar 4. nodaļu. ◄

8. Iestāde, kura izmanto IMM, savos modeļos ignorē riska darījuma vērtības samazinājuma ietekmi, kas radusies jebkāda nodrošinājuma līguma punkta dēļ, kurā ir prasīts pieņemt nodrošinājumu, ja darījuma partnera kredītkvalitāte ir pasliktinājusies.

286. pants

CCR pārvaldība – politikas, procesi un sistēmas

1. Iestāde izveido un uztur CCR pārvaldības sistēmu, kuru veido:

▼B

a) politikas, procesi un sistēmas, lai nodrošinātu CCR identifikāciju, mērīšanu, pārvaldīšanu, apstiprināšanu un iekļaušanu iekšējos pārskatos;

b) procedūras, lai nodrošinātu šo politiku, procesu un sistēmu ievērošanu.

Šīs politikas, procesi un sistēmas ir konceptuāli pārdomāti, tiek īstenoti godīgi un tiek dokumentēti. Dokumentācijā ir iekļauts skaidrojums empīriskām metodēm, kuras izmanto CCR noteikšanai.

2. CCR pārvaldības sistēmā, kas noteikta 1. punktā, ņem vērā tirgus, likviditātes, juridiskos un operacionālos riskus, kuri ir saistīti ar CCR. It īpaši sistēma nodrošina to, lai iestāde ievērotu šādus principus:

a) tā nesāk darījumus ar darījuma partneri, pirms nav novērtējusi tā kredītspēju;

b) tā pienācīgi ņem vērā norēķinu un pirmsnorēķinu kredītrisku;

c) tā šādus riskus pārvalda pēc iespējas vispusīgi darījuma partnera līmenī (agregējot CCR riska darījumus ar citiem kredītriska darījumiem) un iestādes līmenī.

3. Iestāde, kas izmanto IMM, nodrošina, lai tās CCR pārvaldības sistēma kompetento iestādi apmierinošā veidā ņemtu vērā visu turpmāk minēto pieprasījumu likviditātes risku:

a) iespējamie ienākošie drošības rezervju pieprasījumi saistībā ar mainīgās drošības rezerves vai citu drošības rezervju veidu, piemēram, sākotnējās vai neatkarīgās drošības rezerves, apmaiņu nelabvēlīgu tirgus satricinājumu kontekstā;

b) iespējamie ienākošie pieprasījumi nodot atpakaļ nodrošinājuma, kuru iesnieguši darījuma partneri, pārpalikumu;

c) pieprasījumi, kas izriet no pašas ārējā kredītkvalitātes novērtējuma pazeminājuma.

Iestāde nodrošina, ka nodrošinājuma atkārtotas izmantošanas būtība un periods atbilst tās likviditātes vajadzībām un neapdraud tās spēju laikus nodot vai atdot atpakaļ nodrošinājumu.

4. Iestādes vadības struktūra un augstākā vadība aktīvi iesaistās CCR pārvaldībā un nodrošina, lai tai tiktu piešķirti atbilstīgi resursi. Iestādes augstākā vadība tiek informēta par izmantotā modeļa ierobežojumiem un pieņēmumiem, kā arī par ietekmi, kāda šiem ierobežojumiem un pieņēmumiem var būt uz formālā procesa rezultātu ticamību. Augstākā vadība ņem vērā arī tirgus vides nenoteiktību un operacionālos jautājumus, kā arī to atspoguļošanu modelī.

▼B

5. Ikdienas sagatavotos pārskatus par iestādes riska darījumu CCR saskaņā ar 287. panta 2. punkta b) apakšpunktu izskata tāda līmeņa vadītāji, kam ir pietiekamas pilnvaras un autoritāte pieprasīt samazināt gan pozīcijas, ko izveidojuši kredītu daļas darbinieki vai tirgotāji, gan iestādes kopējo CCR riska darījumu vērtību.

6. Iestādes CCR pārvaldīšanas sistēma, kas izveidota saskaņā ar 1. punktu, tiek lietota saskaņoti ar iekšējiem kredītlimitiem un tirdzniecības limitiem. Kredītlimiti un tirdzniecības limiti ir laika gaitā konsekventi saistīti ar iestādes riska mērīšanas modeli, un šo limitu ievērošanas nodrošināšanu modelī labi izprot kredītu daļas darbinieki, tirgotāji un augstākā vadība. Iestādei ir formāls process, lai atbilstīgā līmeņa vadībai ziņotu par riska limitu pārkāpumiem.

7. Iestādes CCR mērīšanas process ietver ikdienas un dienas laikā izlietoto kredītlīniju mērīšanu. Iestāde mēra pašreizējo riska darījuma vērtību, ņemot vērā nodrošinājumu un neņemot vērā nodrošinājumu. Portfeļa un darījuma partnera līmenī iestāde aprēķina un pārrauga maksimālo riska darījuma vērtību vai iespējamo nākotnes riska darījuma vērtību ticamības intervālā, ko izvēlas iestāde. Iestāde pārrauga lielas vai koncentrētās pozīcijas, tajā skaitā savstarpēji saistītu darījuma partneru grupas riska darījumus, koncentrāciju pa nozarēm un pa tirgiem.

8. Iestāde izstrādā un uztur pastāvīgu un rūpīgu spriedzes testēšanas programmu. Šo spriedzes testu rezultātus regulāri un vismaz reizi ceturksnī izskata augstākā vadība, un tos atspoguļo CCR pārvaldīšanas politikās un limitos, kurus noteikusi vadības struktūra un augstākā vadība. Ja spriedzes testu laikā atklāj neaizsargātību pret noteiktu apstākļu kopumu, iestāde nekavējoties veic pasākumus, lai pārvaldītu šos riskus.

287. pants

Organizatoriskās struktūras CCR pārvaldībai

1. Iestāde, kas izmanto IMM, izveido un uztur:

a) riska kontroles struktūrvienību, kas atbilst 2. punktam;

b) nodrošinājuma pārvaldības struktūrvienību, kas atbilst 3. punktam.

2. Riska kontroles struktūrvienība ir atbildīga par CCR pārvaldības izstrādi un īstenošanu, tostarp modeļa sākotnējo validāciju un pastāvīgo validāciju, un īsteno šādas funkcijas un izpilda šādas prasības:

a) tā ir atbildīga par iestādes CCR pārvaldības sistēmas izstrādi un īstenošanu;

b) tā sagatavo katras dienas pārskatus un analizē iestādes riska mērīšanas modeļa rezultātu. Šajā analīzē ir iekļauts novērtējums attiecībai starp CCR riska darījumu vērtības mēriem un tirdzniecības limitiem;

▼B

c) tā kontrolē ievaddatu integritāti, sagatavo un analizē pārskatus par iestādes riska mērīšanas modeļa rezultātiem, tostarp attiecības starp riska darījumu vērtības mēriem un iestādes kredītlimitiem un tirdzniecības limitiem novērtējumu;

d) tā ir neatkarīga no struktūrvienībām, kas ir atbildīgas par riska darījumu noslēgšanu, atjaunošanu vai tirdzniecību, un tās darbība nav pakļauta nevēlamai ietekmei;

e) tai ir pietiekams skaits darbinieku;

f) tā atskaitās tieši iestādes augstākajai vadībai;

g) tās darbība ir cieši iesaistīta iestādes kredītriska ikdienas pārvaldīšanas procesā;

h) tās darbības rezultāts ir iestādes kredītriska un vispārējā riska profila plānošanas, pārraudzības un kontroles procesa sastāvdaļa.

3. Nodrošinājuma pārvaldības struktūrvienība īsteno šādus uzdevumus un funkcijas:

a) aprēķina un veic drošības rezervju pieprasījumus, risina drošības rezervju pieprasījuma strīdus un rūpīgi ik dienas ziņo par neatkarīgo summu līmeni, sākotnējām drošības rezervēm un mainīgajām drošības rezervēm;

b) kontrolē datu, kas izmantoti, lai veiktu drošības rezervju pieprasījumus, integritāti un nodrošina, lai tie būtu konsekventi un regulāri saskaņoti ar attiecīgajiem datu avotiem iestādē;

c) izseko nodrošinājuma atkārtotas lietošanas apmēru un jebkādus grozījumus saistībā ar iestādes tiesībām uz vai saistībā ar nodrošinājumu, ko tā iesniedz;

d) ziņo attiecīgajam vadības līmenim par atkārtoti lietoto nodrošinājuma aktīvu veidiem un šādas atkārtotas lietošanas noteikumiem, tostarp instrumentu, kredītkvalitāti un termiņu;

e) izseko koncentrāciju saistībā ar individuāliem nodrošinājuma aktīvu veidiem, kurus pieņem iestāde;

f) regulāri, bet vismaz reizi ceturksnī, ziņo augstākajai vadībai par nodrošinājuma pārvaldību, tostarp informāciju par saņemtā un iesniegtā nodrošinājuma veidu, apmēru, novecošanos un drošības rezervju pieprasījumu strīdu iemesliem. Šī iekšējā ziņošana atspoguļo arī izmaiņas šajos skaitļos.

▼B

4. Augstākā vadība piešķir nodrošinājuma pārvaldības struktūrvienībai pietiekamus resursus, kas nepieciešami saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, lai nodrošinātu to, ka tās sistēmas sasniedz pienācīgu operatīvo rezultātu līmeni, ko novērtē pēc iestādes drošības rezervju pieprasījumu laicīguma un precizitātes un iestādes atbildes uz tās darījuma partneru drošības rezervju pieprasījumiem laicīguma. Augstākā vadība nodrošina, ka struktūrvienībai ir pietiekams darbinieku skaits, lai laikus apstrādātu pieprasījumus un risinātu strīdus arī smagu tirgus krīžu gadījumā un lai ļautu iestādei ierobežot tās lielo strīdu skaitu, kuri radušies tirdzniecības apmēru dēļ.

288. pants

CCR pārvaldības sistēmas pārbaude

Iestāde regulāri veic neatkarīgu savas CCR pārvaldības sistēmas pārbaudi, izmantojot savu iekšējās revīzijas procesu. Šajā pārbaudē ir ietvertas gan kontroles, gan nodrošinājuma pārvaldības struktūrvienību darbības, kā ir noteikts 287. pantā, un tā it īpaši attiecas vismaz uz:

a) regulas 286. pantā noteiktās CCR pārvaldības sistēmas un procesa dokumentācijas atbilstību;

b) regulas 287. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktās CCR kontroles struktūrvienības organizāciju;

c) regulas 287. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktās nodrošinājuma pārvaldības struktūrvienības organizāciju;

d) CCR mēru integrāciju ikdienas riska pārvaldībā;

e) riska cenošanas modeļu un vērtēšanas sistēmu, ko izmanto tirdzniecības un atbalsta struktūrvienību personāls, apstiprināšanas procesu;

f) visu nozīmīgo izmaiņu CCR mērīšanas procesā validāciju;

g) CCR tvērumu riska mērīšanas modelī;

h) pārvaldības informācijas sistēmas integritāti;

i) CCR datu precizitāti un pabeigtību;

j) nodrošinājuma un savstarpējo prasījumu ieskaita līgumu juridisko terminu precīzu atveidi riska darījumu vērtības mērījumos;

k) modeļu darbībai izmantoto datu avotu konsekvences, laicīguma un ticamības apstiprinājumu, tostarp arī šādu datu avotu neatkarību;

l) svārstīguma vai korelācijas pieņēmumu precizitāti un piemērotību;

▼B

m) vērtēšanas un riska transformācijas aprēķinu precizitāti;

n) modeļu precizitātes pārbaudi, izmantojot biežu 293. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā noteikto atpakaļejošo pārbaudi;

o) CCR kontroles struktūrvienības un nodrošinājuma pārvaldības struktūrvienības atbilstību attiecīgajām regulatīvajām prasībām.

289. pants

Izmantošanas tests

1. Iestādes nodrošina, lai ar iekšējā modeļa palīdzību izveidoto riska darījumu sadalījums efektīvās EPE aprēķināšanai būtu cieši saistīts ar iestādes ikdienas CCR pārvaldības procesu un lai modeļa rezultātus ņemtu vērā kredītu apstiprināšanā, CCR pārvaldībā, iekšējā kapitāla piešķiršanā un korporatīvajā pārvaldībā.

2. Iestāde pierāda kompetentajām iestādēm, ka riska darījumu sadalījuma, uz kura pamata nosaka EPE, aprēķināšanai tā izmanto modeli, kas atbilst šajā iedaļā noteiktajām prasībām izmantot IMM vismaz vienu gadu, pirms to saskaņā ar 283. pantu apstiprina kompetentās iestādes.

3. Modelis, ko izmanto CCR riska darījumu sadalījuma iegūšanai, ir daļa no CCR pārvaldīšanas sistēmas, kura noteikta 286. pantā. Šajā sistēmā iekļauj kredītlīniju izmantošanas mērījumu, apvienojot CCR riska darījumus ar citiem kredītriska darījumiem, un iekšējā kapitāla piešķiršanu.

4. Papildus EPE iestāde mēra un pārvalda pašreizējo riska darījumu vērtību. Ja ir nepieciešams, iestāde mēra pašreizējo riska darījuma vērtību, ņemot vērā nodrošinājumu un neņemot vērā nodrošinājumu. Izmantošanas tests uzskatāms par apmierinošu, ja iestāde izmanto arī citus CCR mērus, piemēram, maksimālo riska darījumu vērtību, pamatojoties uz riska darījumu sadalījumu, kas iegūts ar to pašu modeli, kuru izmanto EPE aprēķināšanai.

5. Iestādei ir sistēmas, ar kurām iespējams aprēķināt EE ik dienu, ja tas ir nepieciešams, izņemot gadījumus, kad tā pierāda kompetentajām iestādēm, ka tās CCR lieluma noteikšanai ir pietiekami retāki aprēķini. Iestāde EE aplēsēm izmanto prognozes periodu laika profilu, kas pienācīgi atspoguļo nākotnes naudas plūsmu struktūru un līgumu termiņu, un aplēs veic, ņemot vērā riska darījumu būtiskumu un sastāvu.

6. Riska darījumu vērtību mēra, uzrauga un kontrolē visu savstarpējo prasījumu ieskaita kopu līgumu darbības laikā (ne tikai viena gada perioda laikā). Iestāde izstrādā procedūras darījuma partneru risku identifikācijai un kontrolei gadījumos, kad riska darījuma ilgums pārsniedz viena gada periodu. Prognozēto riska darījuma vērtības pieaugumu iekļauj iestādes iekšējā kapitāla modelī.

▼B

290. pants

Stresa testēšana

1. Iestādei ir vispusīga stresa testēšanas programma attiecībā uz CCR, tostarp izmantošanai pašu kapitāla prasību saistībā ar CCR aprēķināšanai, tā atbilst 2. līdz 10. punktā noteiktajām prasībām.

2. Tā identificē tādus iespējamos notikumus vai paredzamās izmaiņas ekonomiskajos nosacījumos, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt iestādes kredītriska darījumu vērtību, un novērtē iestādes spēju pārvarēt šādas izmaiņas.

3. Programmā paredzētos stresa mērus salīdzina ar riska limitiem, un iestāde tos uzskata par daļu no procesa, kas izklāstīts Direktīvas 2013/36/ES 81. pantā.

4. Programma vispusīgi ietver atsevišķus darījumus un apkopotus riska darījumus ar visa veida darījumu partneru kredītrisku konkrētu darījuma partneru līmenī pietiekami ilgā laika periodā, lai varētu veikt regulāru stresa testēšanu.

5. Tā vismaz reizi mēnesī nodrošina riska darījumu vērtības stresa testu saistībā ar galvenajiem tirgus riska faktoriem, piemēram, procentu likmēm, valūtu kursiem, kapitāla vērtspapīriem, kredītriska starpībām un preču cenām, attiecībā uz visiem iestādes darījuma partneriem, lai identificētu un ļautu iestādei vajadzības gadījumā samazināt pārmērīgas koncentrācijas specifiskos virziena riskos. Riska darījumu vērtības stresa testu, tostarp atsevišķa faktora, multifaktoru un būtiskus bezvirziena riskus, un riska darījuma vērtības un kredītspējas kopīgo stresa testu veic konkrētā darījuma partnera, darījuma partneru grupas un apkopotā iestāžu CCR līmenī.

6. Tā vismaz reizi ceturksnī piemēro multifaktoru stresa testa scenārijus un novērtē būtiskus bezvirziena riskus, tostarp ienesīguma līknes riska darījumu vērtību un bāzes riskus. Multifaktoru stresa testi attiecas vismaz uz šādiem scenārijiem, kuros notiek turpmāk norādītais:

a) ir iestājušies sarežģīti ekonomiskie vai tirgus notikumi;

b) ir būtiski mazinājusies plaša tirgus likviditāte;

c) liels finanšu starpnieks likvidē pozīcijas.

7. Pamatā esošo riska faktoru satricinājuma smagums ir atbilstīgs stresa testa nolūkam. Novērtējot maksātspēju stresa situācijā, pamatā esošo riska faktoru radītais satricinājums ir pietiekami spēcīgs, lai ietvertu vēsturiskos ārkārtējos tirgus apstākļus un ārkārtējus, bet iespējamus saspringtus tirgus apstākļus. Stresa testos novērtē šādu satricinājumu ietekmi uz pašu kapitālu, pašu kapitāla prasībām un peļņu. Portfeļa ikdienas uzraudzības, riska ierobežošanu un koncentrāciju pārvaldības vajadzībām testēšanas programmā ir ņemti vērā arī scenāriji ar vieglāku ietekmi un lielāku varbūtību.

▼B

8. Programmā, attiecīgā gadījumā, ir iekļauti nosacījumi reversajiem stresa testiem, lai noteiktu ārkārtējus, bet ticamus scenārijus, kas varētu radīt būtiskus nelabvēlīgus rezultātus. Reversajā stresa testā ņem vērā portfeļa būtiskas nelinearitātes ietekmi.

9. Par saskaņā ar programmu veikto stresa testu rezultātiem regulāri, vismaz reizi ceturksnī, ziņo augstākajai vadībai. Pārskatos un rezultātu analīzē ietver lielāko ietekmi darījuma partnera līmenī visā portfelī, būtisku koncentrāciju portfeļa segmentos (vienā nozarē vai reģionā) un saistīto portfeļu un darījuma partnera specifiskās tendences.

10. Augstākā vadība uzņemas vadošo lomu stresa testu iekļaušanā riska pārvaldības sistēmā un iestādes riska kultūrā un nodrošina, lai rezultāti būtu jēgpilni un tos izmantotu CCR pārvaldībā. Stresa testu rezultātus būtiskiem riska darījumiem novērtē, salīdzinot ar pamatnostādnēm, kas norāda uz iestādes vēlmi uzņemties risku, un nosūta augstākajai vadībai pārrunām un rīcībai gadījumā, ja ir identificēti pārmērīgi vai koncentrēti riski.

291. pants

Korelācijas risks

1. Šajā pantā:

a) "vispārējais korelācijas risks" rodas, ja darījuma partneru saistību nepildīšanas varbūtība ir pozitīvi korelēta ar vispārējiem tirgus riska faktoriem;

b) "specifiskais korelācijas risks" rodas, ja nākotnes riska darījums ar konkrētu darījuma partneri ir pozitīvi korelēts ar darījuma partnera PD darījuma partnera darījumu būtības dēļ. Iestādi uzskata par pakļautu specifiskajam korelācijas riskam, ja nākotnē ieplānoto riska darījumu ar konkrētu darījuma partneri vērtība ir liela un arī darījuma partneru saistību nepildīšanas varbūtība ir liela.

2. Iestāde pienācīgi izvērtē riska darījumus, kuri rada būtisku specifisko vai vispārējo korelācijas risku.

3. Lai identificētu vispārējo korelācijas risku, iestāde izstrādā spriedzes testus un scenāriju analīzi riska faktoru, kuri ir nelabvēlīgi saistīti ar darījuma partnera kredītspēju, ietekmes pārbaudei. Šāda testēšana pārbauda iespējamību, ka smagi satricinājumi rodas laikā, kad attiecības starp riska faktoriem ir mainījušās. Iestāde uzrauga vispārējo korelācijas risku pa atsevišķiem produktiem, reģioniem, nozarēm vai citām kategorijām, kas ir būtiskas darbībai.

4. Iestāde uztur procedūras, lai konstatētu, pārraudzītu un kontrolētu specifiskā korelācijas riska gadījumus katrai juridiskajai personai, sākot ar darījuma uzsākšanu un turpinot visā darījuma pastāvēšanas laikā.

▼B

5. Iestādes aprēķina pašu kapitāla prasības CCR saistībā ar darījumiem, ja ir konstatēts specifiskais korelācijas risks un ja pastāv juridiska saistība starp darījuma partneri un OTC atvasinātajam instrumentam pamatā esošā instrumenta vai 273. panta 2. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajiem darījumiem pamatā esošā instrumenta emitentu, saskaņā ar šādiem principiem:

a) instrumentus, kuros pastāv specifiskais korelācijas risks, neietver tajā pašā savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, kurā pārējos darījumus ar darījuma partneri, un katru uztver kā atsevišķu savstarpējo prasījumu ieskaita kopu;

b) katrā no šīm atsevišķajām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām ar vienu parādnieku saistītajiem kredītriska mijmaiņas līgumiem riska darījuma vērtība ir vienāda ar pilniem paredzamajiem zaudējumiem no pamatā esošo instrumentu atlikušās patiesās vērtības, pamatojoties uz pieņēmumu, ka pamatā esošais emitents tiek likvidēts;

c) iestādei, kas izmanto 3. nodaļā izklāstīto metodi, LGD šādiem mijmaiņas darījumiem ir 100 %;

d) iestādei, kas izmanto 2. nodaļā izklāstīto metodi, piemērojamā riska pakāpe ir tāda pati kā nenodrošinātajam darījumam;

e) visiem pārējiem darījumiem, kurus attiecina uz vienu parādnieku jebkurā no šīm atsevišķajām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, riska darījuma vērtības aprēķināšanai ir jāatbilst pieņēmumam par tādu pamatā esošo saistību pēkšņas neizpildes risku, kur emitents ir juridiski saistīts ar darījuma partneri. Darījumiem, kurus attiecina uz nosaukumu grozu vai indeksu, pēkšņas saistību neizpildes risku attiecībā uz tādām pamatā esošām saistībām, kur emitents ir juridiski saistīts ar darījuma partneri, piemēro, ja tas ir būtisks;

f) tādā apmērā, kādā tiek izmantoti esošie tirgus riska aprēķini pašu kapitāla prasībām saistībā ar inkrementālo saistību neizpildes un migrācijas risku, kā izklāstīts IV sadaļas 5. nodaļas 4. iedaļā, kurā jau ir iekļauts LGD pieņēmums, formulā izmantotais LGD ir 100 %.

6. Iestādes sniedz augstākajai vadībai un vadības struktūras atbilstošajai komitejai regulārus pārskatus gan par specifisko, gan vispārējo korelācijas risku un pasākumiem, kurus veic šo risku pārvaldībai.

292. pants

Modelēšanas procesa integritāte

1. Iestāde nodrošina modelēšanas procesa integritāti, kā ir noteikts 284. pantā, veicot vismaz šādus pasākumus:

a) modelis atstpoguļo darījuma nosacījumus un specifikācijas laicīgi, pilnīgi un piesardzīgi;

b) šie nosacījumi ietver vismaz līguma nosacīto summu, termiņu, atsauces aktīvus, drošības rezerves noteikšanas kārtību un savstarpējo prasījumu ieskaita kārtību;

▼B

c) šos nosacījumus un specifikācijas uzglabā datu bāzē, kurai veic formālu un periodisku revīziju;

d) procedūra par savstarpējo prasījumu ieskaita līgumu atzīšanu nosaka, ka juristiem ir jāpārbauda, vai savstarpējais ieskaits saskaņā ar šiem līgumiem ir likumīgi izpildāms;

e) d) punktā prasīto pārbaudi c) punktā minētajā datu bāzē ievada neatkarīga struktūrvienība;

f) darījuma nosacījumu un specifikāciju datu ievadīšana EPE modelī ir pakļauta iekšējai revīzijai;

g) pastāv procedūra formālai saskaņošanai starp modeli un avota datu sistēmām, lai pastāvīgi pārbaudītu, vai darījuma noteikumi un specifikācijas EPE noteikšanā ir atspoguļotas pareizi vai vismaz piesardzīgi.

2. Modelī izmanto pašreizējos tirgus datus, lai aprēķinātu pašreizējo riska darījumu vērtību. Iestāde var kalibrēt savu EPE modeli, izmantojot vai nu vēsturiskos tirgus datus, vai no tirgus izsecināmos datus, lai noteiktu pamatā esošo stohastisko procesu parametrus, piemēram, izmaiņas, svārstīgumu un korelāciju. Ja iestāde izmanto vēsturiskos datus, tā izmanto datus vismaz par trīs gadiem. Datus izmanto vismaz reizi ceturksnī un biežāk, ja ir jāatspoguļo tirgus apstākļi.

Lai aprēķinātu efektīvo EPE, izmantojot spriedzes kalibrēšanu, iestāde kalibrē efektīvo EPE, izmantojot vai nu trīs gadu datus, kuros ir iekļauts tās darījuma partneru kredītriska mijmaiņas līgumu kredītriska starpību piedzīvotais spriedzes periods, vai no tirgus izsecināmos datus par šādu spriedzes periodu.

Šim nolūkam iestāde piemēro 3., 4. un 5. punktā paredzētos nosacījumus.

3. Iestāde vismaz reizi ceturksnī pierāda kompetentajai iestādei, ka spriedzes periods, kuru izmanto saskaņā ar šo punktu paredzētajam aprēķinam, sakrīt ar kredītriska mijmaiņas līguma vai cita kredīta (piemēram, aizdevuma vai korporatīvās obligācijas) paaugstinātas kredītriska starpības periodu reprezentatīvai atlasei ar tās darījuma partneriem ar tirgotām kredītriska starpībām. Situācijās, kad iestādei nav pienācīgu datu par darījuma partnera kredītriska starpību, tā attiecina šo darījuma partneri uz specifiskiem datiem par kredītriska starpību, pamatojoties uz reģionu, iekšējo reitingu un darbības veidiem.

4. EPE modelim visiem darījuma partneriem izmanto vai nu vēsturiskus vai izsecināmus datus, kuros ir iekļauti dati par kredīta spriedzes apstākļu periodu un izmanto šos datus saskaņoti ar metodi, kuru izmanto EPE modeļa kalibrēšanai ar pašreizējiem datiem.

▼B

5. Lai novērtētu to, cik efektīva ir tās EEPE spriedzes kalibrēšana, iestāde izmanto vairākus etalona portfeļus, kas ir neaizsargāti pret galvenajiem riska faktoriem, kuriem iestāde ir pakļauta. Šo etalona portfeļu riska darījuma vērtību aprēķina, izmantojot a) spriedzes pārbaudes metodiku, kas balstās uz pašreizējām tirgus vērtībām un modeļa parametriem, kuri kalibrēti saspringtiem tirgus apstākļiem, un b) riska darījumu, kas radies spriedzes periodā, bet piemērojot šajā iedaļā izklāstīto metodi (spriedzes perioda beigu tirgus vērtība, svārstības un korelācijas no trīs gadu spriedzes perioda).

Kompetentās iestādes pieprasa iestādei koriģēt spriedzes kalibrēšanu, ja šo etalona portfeļu riska darījumu vērtības būtiski atšķiras cita no citas.

6. Iestāde modelim veic validācijas procesu, kas ir skaidri formulēts iestādes politikās un procedūrās. Validācijas procesā:

a) precizē testēšanas veidu, kas nepieciešams, lai nodrošinātu modeļa integritāti un identificētu apstākļus, kuros modeļa pamatā esošie pieņēmumi ir nepiemēroti un tādēļ var radīt pārāk zemu EPE novērtējumu;

b) iekļauj modeļa vispusīguma pārbaudi.

7. Iestāde uzrauga būtiskos riskus, un tai ir paredzētas procedūras, lai tad, ►C2 kad šie riski kļūst ievērojami, koriģētu savas efektīvās EPE aplēses. ◄ Ievērojot šo punktu, iestādes:

a) identificē un pārvalda savus riska darījumus saistībā ar specifisko korelācijas risku, kas rodas, kā ir norādīts 291. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un riska darījumus saistībā ar vispārējo korelācijas risku, kas rodas, kā ir norādīts 291. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

b) riska darījumiem ar augošu riska profilu pēc viena gada regulāri salīdzina attiecīgā riska darījuma mēra aplēsi viena gada laikā ar to pašu riska darījuma mēru riska darījuma pastāvēšanas laikā;

c) riska darījumiem ar atlikušo termiņu līdz vienam gadam regulāri salīdzina aizvietošanas vērtību (pašreizējo riska darījuma vērtību) ar realizētā riska darījuma profilu un uzglabā datus, kas dos iespēju veikt šādu salīdzinājumu.

8. Iestādei ir iekšējās procedūras, lai pirms darījuma iekļaušanas savstarpējo prasījumu ieskaita kopā pārbaudītu darījuma segumu ar juridiski izpildāmu līgumisku vienošanos par savstarpējo prasījumu ieskaita kopu, kā noteikts 7. daļā.

9. Iestādei, kas izmanto nodrošinājumu, lai mazinātu savu CCR, ir iekšējās procedūras, lai pirms nodrošinājuma ietekmes atzīšanas savos aprēķinos pārbaudītu, vai nodrošinājums atbilst 4. nodaļā izklāstītajiem tiesiskās noteiktības standartiem.

▼B

10. EBI uzrauga dažādās prakses šajā jomā un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pieņem pamatnostādnes par šā panta piemērošanu.

293. pants

Prasības riska pārvaldības sistēmai

1. Iestādei ir jāizpilda šādas prasības:

a) tā atbilst Trešās daļas, IV sadaļas, 5. nodaļā noteiktajām kvalitatīvajām prasībām;

b) tā īsteno regulāru atpakaļejošas pārbaudes programmu, salīdzinot riska mērus, kurus radījis modelis, ar realizētajiem riska mēriem, un hipotētiskas izmaiņas, pamatojoties uz statiskām pozīcijām ar realizētajiem mēriem;

c) tā veic CCR riska darījumu vērtības modeļa un tā radīto riska mēru sākotnēju validāciju un pastāvīgu periodisku pārskatīšanu darbības laikā. Validācijai un pārskatīšanai jābūt neatkarīgām no modeļa izstrādes;

d) vadības struktūra un augstākā vadība ir iesaistītas riska kontroles procesā un nodrošina, lai kredīta un darījuma partnera kredītriska kontrolei tiktu veltīti pietiekami resursi. Saistībā ar to neatkarīgas riska kontroles struktūrvienības, kas izveidotas saskaņā ar 287. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ik dienu sagatavotos pārskatus izskata tāda līmeņa vadītāji, kam ir pietiekams pilnvarojums pieprasīt samazināt gan individuālu tirgotāju pozīcijas, gan iestādes kopējo riska darījuma apmēru;

e) iekšējo riska mērījuma riska darījuma modeli iekļauj iestādes ikdienas riska pārvaldības procesā;

f) riska mērījuma sistēmu izmanto saistībā ar iekšējiem tirdzniecības un riska darījuma limitiem. Šajā sakarā riska darījuma limiti ir saistīti ar iestādes riska mērīšanas modeli tādā veidā, kurš ir konsekvents laika gaitā un kuru labi izprot tirgotāji, kredītu daļas darbinieki un augstākā vadība;

g) iestāde nodrošina, lai tās riska pārvaldības sistēma būtu kārtīgi dokumentēta. Konkrētāk, tā uztur dokumentētu iekšējo politiku, kontroles mehānismu un procedūru kopumu attiecībā uz riska mērīšanas sistēmas darbību un veic pasākumus, lai nodrošinātu to, ka šīs politikas tiek ievērotas;

h) neatkarīgu riska mērīšanas sistēmas pārbaudi veic regulāri iestādes pašas iekšējās revīzijas procesā. Šajā pārbaudē ietver gan darījumu tirdzniecības struktūrvienību darbību, gan neatkarīgās riska kontroles struktūrvienības darbību. Kopējā riska pārvaldības procesa pārbaude notiek regulāri (ne retāk kā vienu reizi gadā), un tajā jo īpaši tiek aplūkoti vismaz visi 288. pantā minētie jautājumi;

▼B

i) darījuma partnera kredītriska modeļu pastāvīgu validāciju, tostarp atpakaļejošu pārbaudi, periodiski pārbauda tāda līmeņa vadība, kurai ir pietiekamas pilnvaras pieņemt lēmumu par rīcību, kas īstenojama, lai novērstu modeļu trūkumus.

2. Kompetentās iestādes ņem vērā apmēru, kādā iestāde izpilda 1. punkta prasības, nosakot alfa līmeni, kā ir paredzēts 284. panta 4. punktā. Vienīgi tām iestādēm, kas pilnībā atbilst šīm prasībām, ir tiesības piemērot minimālo reizināšanas faktoru.

3. Iestāde tās CCR riska darījumu vērtības modeļa sākotnējās un pastāvīgās validācijas un riska mēru, kurus radījuši modeļi, aprēķinus dokumentē tik detalizēti, lai trešās personas varētu no jauna radīt attiecīgi analīzi un riska mērus. Šajā dokumentācijā ir norādīts, cik bieži tiek veikta atpakaļejošās pārbaudes analīze un cita veida pastāvīgā validācija, kā validācija tiek veikta attiecībā uz datu plūsmām un portfeļiem un kādas analīzes tiek izmantotas.

4. Iestāde definē kritērijus, kuri ir jāizmanto, novērtējot tās CCR riska darījumu vērtības modeļus un modeļus, kurus izmanto riska darījuma vērtības aprēķināšanā, un tai ir rakstiska kārtība, kurā ir aprakstīts process, kā tiek identificēti un laboti nepieņemami rezultāti.

5. Iestāde definē to, kā tiek veidoti reprezentatīvi darījumu partnera portfeļi CCR riska darījumu vērtības modeļa un tā riska mēru noteikšanas vajadzībām.

6. CCR riska darījumu vērtības modeļu un to riska mēru, kas rada prognozēto sadalījumu, validācijā ņem vērā vairāk nekā vienu prognozētā sadalījuma statistisko rādītāju.

294. pants

Validācijas prasības

1. Kā daļu no tās CCR riska darījumu vērtības modeļa un tā riska mēru sākotnējās un pastāvīgās validācijas iestāde nodrošina, lai būtu izpildītas šādas prasības:

a) iestāde veic atpakaļejošu pārbaudi, izmantojot vēsturiskos datus par tirgus riska faktoru izmaiņām pirms kompetentās iestādes atļaujas saskaņā ar 283. panta 1. punktu. Šajā atpakaļejošajā pārbaudē ņem vērā noteiktu skaitu prognozēšanas laikposmu vismaz līdz vienam gadam, virkni dažādu inicializēšanas datumu un ietver plašu klāstu tirgus nosacījumu;

b) iestāde, kas izmanto 285. panta 1. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieeju, regulāri validē savu modeli, lai pārbaudītu, vai realizētā pašreizējā riska darījuma vērtība atbilst prognozēm visos maržinālajos periodos viena gada laikā. Ja dažu savstarpējo prasījumu ieskaita kopu tirdzniecības termiņš ir īsāks par vienu gadu un savstarpējo prasījumu ieskaita kopai bez šiem darījumiem ir augstāks riska faktora jutīgums, validācijā tas ir jāņem vērā;

▼B

c) tā veic atpakaļejošu pārbaudi CCR riska darījumu vērtības modelim un modeļa būtiskajiem riska mēriem, kā arī tirgus riska faktora prognozēm. Nodrošinātajiem darījumiem vērā ņemtie prognozes laikposmi ietver tādus, kas atspoguļo nodrošinātajos darījumos vai maržinālajā tirdzniecībā piemērotos maržinālos riska periodus;

d) ja modeļa validācija liecina, ka efektīvā EPE ir novērtēta par zemu, iestāde attiecīgi rīkojas, lai novērstu modeļa neprecizitāti;

e) tā testē cenošanas modeļus, ko izmanto, lai aprēķinātu CCR riska darījumu vērtību noteiktam scenārijam, kas paredz tirgus riska faktoru nākotnes satricinājumus, kā daļu no modeļu sākotnējās un pastāvīgās validācijas procesa. Cenošanas modeļi pārdotiem iespējas līgumiem ņem vērā pārdoto iespējas līgumu vērtības nelinearitāti, ņemot vērā tirgus riska faktorus;

f) CCR riska darījumu vērtības modelis attēlo darījumu informāciju, lai apkopotu riska darījumus savstarpējo prasījumu ieskaita kopas līmenī. Iestāde pārbauda, vai darījumi modelī ir attiecināti uz attiecīgo savstarpējo prasījumu ieskaita kopu;

g) CCR riska darījumu vērtības modelis arī ietver darījumu informāciju, lai ietvertu drošības rezervju noteikšanas ietekmi. Tajā ņemta vērā pašreizējo drošības rezervju vērtība un drošības rezervju vērtība, par ko nākotnē vienosies darījuma partneri. Šāds modelis ņem vērā vienpusēju vai divpusēju līgumu par drošības rezervi būtību, drošības rezervju pieprasījumu biežumu, maržinālo riska periodu, iestādei pieņemamo minimālo slieksni attiecībā uz riska darījumiem, kuriem nav drošības rezervju, un minimālo pārskaitījuma summu. Šāds modelis vai nu aplēš tirgus vērtības izmaiņas iesniegtā nodrošinājuma vērtībā, vai piemēro 4. nodaļā izklāstītos noteikums;

h) modeļa validācijas procesā ir iekļauta statiska, vēsturiska reprezentatīvā darījuma partnera portfeļu atpakaļejoša pārbaude. Iestāde regulāros laika intervālos veic šādu atpakaļejošu pārbaudi vairākiem reprezentatīviem (reāliem vai hipotētiskiem) darījuma portfeļiem. Reprezentatīvos portfeļus izvēlas, pamatojoties uz to jutīgumu pret būtiskiem riska faktoriem un riska faktoru apvienojumiem, kam iestāde ir pakļauta;

i) iestāde veic atpakaļejošu pārbaudi, kas izstrādāta, lai pārbaudītu CCR riska darījumu modeļa galvenos pieņēmumus un būtiskos riska mērus, tostarp modelētās attiecības starp tā paša riska faktora dažādiem termiņiem, un modelētās attiecības starp riska faktoriem;

j) CCR riska darījumu vērtības modeļu un to riska mēru gūtos rezultātus pakļauj atbilstīgai atpakaļejošas pārbaudes praksei. Atpakaļejošās pārbaudes programma spēj identificēt vājus rezultātus attiecībā uz EPE modeļa riska mēriem;

▼B

k) iestāde validē savus CCR riska darījumu vērtības modeļus un visus riska mērus laikposmā, kas ir atbilstošs to darījumu termiņam, par kuriem riska darījumu vērtību aprēķina, izmantojot IMM saskaņā ar 283. pantu;

l) iestāde modeļa pastāvīgās validācijas procesa ietvaros regulāri pārbauda cenošanas modeļus, kurus izmanto, lai aprēķinātu darījuma partnera riska darījuma vērtību, salīdzinot ar atbilstīgiem neatkarīgiem etaloniem;

m) iestādes CCR riska darījumu vērtības modeļa un būtisko riska mēru pastāvīgajā validācijā ir iekļauts nesenāko rezultātu atbilstīguma novērtējums;

n) to, cik bieži tiek atjaunināti CCR riska darījumu vērtības modeļa parametri, iestāde novērtē sākotnējās un pastāvīgās validācijas procesā;

o) CCR riska darījumu vērtības modeļu sākotnējās un pastāvīgās validācijas laikā novērtē to, vai darījuma partnera līmenis un savstarpējo prasījumu ieskaita kopas riska darījuma vērtības aprēķini ir vai nav atbilstīgi.

2. Ar kompetento iestāžu iepriekšēju atļauju to mēru, kas ir konservatīvāks par vērtību, kura izmantota, lai aprēķinātu regulatīvo riska darījuma vērtību katram darījumu partnerim, var izmantot, lai aizvietotu alfa, kas reizināts ar efektīvo EPE. Relatīvā konservatīvisma līmeni novērtē ar kompetento iestāžu iepriekšēju atļauju un veicot regulāras EPE modeļu uzraudzības pārbaudes. Iestāde regulāri veic konservatīvisma validāciju. Modeļa gūto rezultātu pastāvīgais novērtējums attiecas uz visiem darījuma partneriem, kuriem modeļi tiek izmantoti.

3. Ja atpakaļejošā pārbaude liecina, ka modelis nav pietiekami precīzs, kompetentās iestādes atsauc modeļa atļauju vai liek īstenot nepieciešamos pasākumus, kas nodrošinātu to, ka modeli nekavējoties uzlabo.

7. iedaļa

Savstarpējo prasījumu līgumiskais ieskaits

295. pants

Savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita atzīšana par risku mazinošu

Iestādes par risku mazinošiem saskaņā ar 298. pantu var uzskatīt vienīgi turpmāk minētos savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgumu veidus, ja savstarpējo prasījumu ieskaita līgumus saskaņā ar 296. pantu ir atzinušas kompetentās iestādes un ja iestādes atbilst 297. pantā noteiktajām prasībām:

▼B

a) divpusēji pārjaunojuma līgumi starp iestādi un tās darījuma partneri, ar kuriem savstarpējie prasījumi un saistības automātiski tiek apvienoti tādā veidā, ka pārjaunojums katru reizi, kad tas ir piemērojams, nosaka vienu neto summu tā, lai veidotos viens jauns līgums, kas aizvieto visus iepriekšējos līgumus un visas saistības starp pusēm saskaņā ar šiem līgumiem un ir pusēm saistošs;

b) citi divpusēji līgumi starp iestādi un tās darījuma partneri;

c) dažādu produktu savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgumi iestādēm, kas ir saņēmušas atļauju izmantot 6. iedaļā izklāstīto metodi darījumiem, kuri ietilpst šās metodes pielietojuma jomā. Kompetentās iestādes nosūta EBI sarakstu, kurā iekļauti atļautie līgumiskie dažādu produktu savstarpējā ieskaita līgumi.

Savstarpējo prasījumu ieskaits starp darījumiem, kurus noslēgušas vienas grupas dažādas juridiskās personas, netiek atzīts pašu kapitāla prasību aprēķināšanai.

296. pants

Savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgumu atzīšana

1. Kompetentās iestādes savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgumu atzīst tikai tad, ja ir izpildīti 2. punkta un, attiecīgā gadījumā, 3. punkta nosacījumi.

2. Visiem savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgumiem, kurus iestāde izmanto, lai saskaņā ar šo daļu noteiktu riska darījuma vērtību, ir jāatbilst šādiem nosacījumiem:

a) iestāde ar savu darījuma partneri ir noslēgusi līgumu par savstarpējo prasījumu līgumisko ieskaitu, kas rada vienu juridisku saistību, kura aptver visus iekļautos darījumus tā, ka darījuma partnera saistību neizpildes gadījumā tai ir tiesības saņemt vai ir pienākums samaksāt vienīgi iekļauto individuālo darījumu tirgus vērtību pozitīvo vai negatīvo neto summu;

b) iestāde kompetentajām iestādēm ir darījusi pieejamus rakstiskus un pamatotus juridiskus atzinumus par to, ka tajā gadījumā, ja savstarpējo prasījumu ieskaita līgums tiktu apstrīdēts, iestādes prasījumi un saistības nepārsniegs to, kas minēts a) apakšpunktā. Juridiskais atzinums atsaucas uz piemērojamajiem tiesību aktiem:

i) jurisdikcijā, kurā darījuma partneris ir inkorporēts;

ii) ja ir iesaistīta uzņēmuma filiāle, kas atrodas kādā valstī, kura nav tā valsts, kur uzņēmums ir inkorporēts, tad jurisdikcijā, kurā atrodas filiāle;

iii) jurisdikcijā, kuras tiesību akti regulē individuālus darījumus, kas iekļauti savstarpējo prasījumu ieskaita līgumā;

▼B

iv) jurisdikcijā, kuras tiesību akti regulē jebkuru vienošanos vai līgumu, kas nepieciešams, lai īstenotu savstarpējo prasījumu līgumisko ieskaitu;

c) kredītrisku ar katru darījuma partneri agregē, lai iegūtu vienu juridisku riska darījumu darījumos ar katru darījumu partneri. Šo agregāciju ņem vērā kredītlimitu noteikšanas vajadzībām un iekšējā kapitāla aprēķina vajadzībām;

d) līgumā nav iekļauts neviens punkts, kas darījuma partnera saistību neizpildes gadījumā ļauj darījuma partnerim, kurš izpilda saistības, veikt tikai ierobežotus maksājumus vai neveikt maksājumus nemaz pusei, kas neizpilda saistības, arī tad, ja puse, kas neizpilda saistības, ir neto kreditors (proti, izstāšanās klauzula).

Ja kāda no kompetentajām iestādēm nav pārliecināta par to, ka savstarpējo prasījumu līgumiskais ieskaits ir likumīgs un izpildāms saskaņā ar katras b) apakšpunktā minētās jurisdikcijas tiesību aktiem, savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgumu neatzīst par tādu, kas mazina risku kādam no darījuma partneriem. Kompetentās iestādes attiecīgi informē cita citu.

3. Juridiskos atzinumus, kas minēti b) apakšpunktā, var sagatavot ar atsauci uz savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita veidiem. Attiecībā uz dažādu produktu savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgumiem ir jābūt izpildītām šādām papildu prasībām:

a) neto summa, kas minēta 2. punkta a) apakšpunktā, ir pozitīvo un negatīvo slēgšanas vērtību neto summa visiem individuālajiem divpusējiem jumta līgumiem un atsevišķo darījumu pozitīvā vai negatīvā tirgus vērtība ("dažādu produktu neto summa");

b) juridiskie atzinumi, kas minēti 2. punkta b) apakšpunktā, attiecas uz visa dažādu produktu savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līguma derīgumu un izpildāmību saskaņā ar tā noteikumiem un savstarpējo prasījumu ieskaita līguma ietekmi uz jebkura iekļautā individuālā divpusējā jumta līguma būtiskajiem noteikumiem.

297. pants

Iestāžu saistības

1. Iestāde izveido un uztur procedūras, lai nodrošinātu to, ka tās savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita likumība un izpildāmība tiek pārskatīta atbilstīgi izmaiņām attiecīgās 296. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētās jurisdikcijas tiesību aktos.

2. Iestāde saglabā visu nepieciešamo dokumentāciju saistībā ar tās savstarpējo prasījumu līgumisko ieskaitu.

3. Iestāde savstarpējo prasījumu ieskaita radīto ietekmi iekļauj katra darījuma partnera kopējās kredītriskam pakļauto riska darījumu vērtības mērījumā, un iestāde pārvalda CCR, pamatojoties uz šo mērījumu ietekmi.

▼B

4. Dažādu produktu savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgumu, kas minēti 295. pantā, gadījumā iestāde uztur procedūras saskaņā ar 296. panta 2. punkta c) apakšpunktu, lai pārbaudītu, vai 296. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētais juridiskais atzinums attiecas uz katru darījumu, kuru iekļauj savstarpējo prasījumu ieskaita kopā.

Ņemot vērā dažādu produktu savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgumu, iestāde turpina attiecīgi izpildīt prasības divpusējā savstarpējo prasību ieskaita atzīšanai un 4. nodaļā iekļautās prasības kredītriska mazināšanas atzīšanai attiecībā uz katru iekļauto individuālo divpusējo jumta līgumu un darījumu.

298. pants

Savstarpējo prasījumu ieskaita atzīšanas par risku mazinošu ietekme

1. Savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgumiem ir piemērojamas šādas procedūras:

a) savstarpējo prasījumu ieskaitu 5. un 6. iedaļas vajadzībām atzīst, kā noteikts minētajās iedaļās;

b) pārjaunojuma līgumu gadījumā vienas neto summas, ko nosaka šādi līgumi, nevis attiecīgās bruto summas, var svērt.

piemērojot 3. iedaļu, iestādes pārjaunojuma līgumus var ņemt vērā, nosakot:

i) 274. panta 1. punktā minēto pašreizējo aizvietošanas vērtību;

ii) 274. panta 2. punktā minētās nosacītās pamatsummas vai pamatā esošās vērtības;

piemērojot 4. iedaļu, iestādes, nosakot 275. panta 1. punktā minēto nosacīto summu, var ņemt vērā pārjaunojuma līgumu, lai aprēķinātu nosacīto pamatsummu. Šādos gadījumos iestādes piemēro 3. tabulā norādītās procentuālās attiecības;

c) citu savstarpējo prasījumu ieskaita līgumu gadījumā iestādes 3. iedaļu piemēro šādi:

i) regulas 274. panta 1. punktā minēto pašreizējo aizvietošanas vērtību līgumiem, kuri iekļauti savstarpējo prasījumu ieskaita līgumā, aprēķina, ņemot vērā faktisko hipotētisko neto aizvietošanas vērtību, kas izriet no līguma; tajā gadījumā, ja savstarpējais ieskaits rada neto saistības iestādei, kas aprēķina neto aizvietošanas vērtību, pašreizējo aizvietošanas vērtību rēķina kā "0";

ii) potenciālās nākotnes kredītriska darījumu vērtības, kura minēta 274. panta 2. punktā, lielumu visiem savstarpējo prasījumu ieskaita līgumā iekļautiem līgumiem samazina, izmantojot šādu formulu:

▼B

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

kur:

PCE_{red} = potenciālās nākotnes kredītriska darījumu vērtības samazinātais lielums visiem līgumiem ar konkrētu darījuma partneri, kuri ir iekļauti tiesiski spēkā esošā divpusējā ieskaita līgumā;

PCE_{gross} = potenciālās nākotnes kredītriska darījumu vērtības lielumu kopsumma visiem līgumiem ar konkrētu darījuma partneri, kuri ir iekļauti tiesiski spēkā esošā divpusējā ieskaita līgumā un aprēķināti, reizinot nosacītās pamatsummas ar 1. tabulā norādītajām procentuālajām attiecībām;

NGR = neto/bruto koeficients, ko aprēķina kā dalījumu, attiecinot neto aizvietošanas vērtību visiem līgumiem, kuri iekļauti tiesiski spēkā esošā divpusējā ieskaita līgumā ar konkrētu darījuma partneri (skaitītājs), pret bruto aizvietošanas vērtību visiem līgumiem, kas iekļauti tiesiski spēkā esošā divpusējā ieskaita līgumā ar konkrētu darījuma partneri (saucējs).

2. Veicot potenciālās nākotnes kredītriska darījumu vērtības aprēķinu saskaņā ar 1. punktā noteikto formulu, pilnīgi atbilstīgus līgumus, kas ir iekļauti savstarpējo prasījumu ieskaita līgumā, var uztvert kā vienu līgumu ar nosacītu pamatsummu, kura ir vienāda ar neto ieņēmumiem.

Piemērojot 275. panta 1. punktu, iestādes pilnīgi atbilstīgus līgumus, kas ir iekļauti savstarpējo prasījumu ieskaita līgumā, var ņemt vērā kā vienu līgumu ar nosacītu pamatsummu, kura ir vienāda ar neto ieņēmumiem, un nosacītās pamatsummas reizina ar 3. tabulā norādītajām procentuālajām attiecībām.

Šā punkta vajadzībām pilnīgi atbilstīgi līgumi ir ārvalstu valūtas maiņas nākotnes līgumi vai līdzīgi līgumi, kuros nosacītā pamatsumma ir vienāda ar naudas plūsmu, ja tās termiņš ir viens un tas pats datums un ja tā pilnīgi izteikta vienā un tajā pašā valūtā.

3. Visiem pārējiem līgumiem, uz ko attiecas savstarpējo prasījumu ieskaita līgumi, piemērojamās procentuālās attiecības var samazināt, kā norādīts 6. tabulā:

6. tabula

Sākotnējais termiņš	Procentu likmju līgumi	Ārvalstu valūtas līgumi
Viens gads vai mazāk	0,35 %	1,50 %
Vairāk par vienu gadu, bet ne vairāk par diviem gadiem	0,75 %	3,75 %
Papildu summa par katru papildu gadu	0,75 %	2,25 %

▼B

4. Procentu likmju līgumu gadījumā iestādes var ar savu kompetento iestāžu piekrišanu izvēlēties vai nu sākotnējo, vai atlikušo termiņu.

8. iedaļa

Tirdzniecības portfeļa posteņi

299. pants

Tirdzniecības portfeļa posteņi

1. Šā panta piemērošanas vajadzībām II pielikumā ir iekļauta atsauce uz atvasinātajiem instrumentiem kredītriska pārvešanai, kā ir minēts Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļas 8. punktā.

2. Aprēķinot darījuma partnera tirdzniecības portfeļa posteņu riska darījumu riska svērtās vērtības, iestādes ievēro šādus principus:

a) kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu kredītu atvasināto instrumentu un kredītriska mijmaiņas līgumu kredītu atvasināto instrumentu gadījumā, lai iegūtu potenciālo nākotnes kredītriska darījumu vērtību saskaņā ar 3. iedaļā izklāstīto metodi, instrumenta nominālvērtību reizina ar šādām procentuālajām attiecībām:

i) 5 %, ja atsauces saistība ir tāda, kas, ja tā iestādei radītu tiešu riska darījumu, būtu atbilstīgs postenis Trešās daļas IV sadaļas 2. nodaļas vajadzībām;

ii) 10 %, ja atsauces saistība ir tāda, kas, ja tā iestādei radītu tiešu riska darījumu, nebūtu atbilstīgs postenis Trešās daļas IV sadaļas 2. nodaļas vajadzībām;

tādas iestādes gadījumā, kurai riska darījums, kas izriet no kredītriska mijmaiņas līguma, ir garā pozīcija pamatā esošajā instrumentā, ir atļauts potenciālās nākotnes kredītriska darījumu vērtības aprēķinam izmantot procentuālo attiecību 0 %, ja vien kredītriska mijmaiņas līgumu pozīcijas nav jāslēdz sabiedrības, kurai mijmaiņas līgums tiek atspoguļots kā īsā pozīcija pamatā esošajā instrumentā, maksātnespējas dēļ, pat ja pamatā esošajam instrumentam nav iestājies saistību nepildīšanas gadījums.

Ja kredītu atvasinātais instruments sniedz aizsardzību attiecībā uz pamatā esošo saistību kopas n-to saistību nepildīšanas gadījumu, iestāde nosaka, kura no pirmajā daļā noteiktajām procentuālajām attiecībām ir piemērojama, skatoties attiecīgi pēc saistībām ar n-to zemāko kredītkvalitāti, kuras, ja tās iestādei rastos, būtu atbilstīgs postenis Trešās daļas IV sadaļas 2. nodaļas izpratnē;

b) iestādes, lai atzītu finanšu nodrošinājuma ietekmi, neizmanto 222. pantā izklāstīto finanšu nodrošinājuma vienkāršo metodi;

▼B

c) repo darījumu un vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumu, kas iegrāmatoti tirdzniecības portfelī, gadījumā iestādes par atbilstošu nodrošinājumu var atzīt finanšu instrumentus un preces, kuras ir atbilstošas iekļaušanai tirdzniecības portfelī;

d) riska darījumiem, kas izriet no OTC atvasinātajiem instrumentiem, kuri iegrāmatoti tirdzniecības portfelī, iestādes var atzīt preces, kas ir atbilstošas, lai tiktu iekļautas tirdzniecības portfelī kā atbilstošs nodrošinājums;

e) lai aprēķinātu svārstīguma korekcijas, ja finanšu instrumenti vai preces, kas nav uzskatāmas par atbilstošām saskaņā ar 4. nodaļu, ir aizdotas, pārdotas vai iesniegtas, vai aizņemtas, nopirktas vai saņemtas nodrošinājuma veidā vai citādi ar šāda darījuma starpniecību un ja iestāde piemēro uzraudzības iestāžu noteikto svārstīguma korekciju pieeju, kura paredzēta saskaņā ar 4. nodaļas 3. iedaļu, iestādes ar šādiem instrumentiem un precēm rīkojas tāpat kā ar galvenajā indeksā neietilpstošiem kapitāla vērtspapīriem, kas iekļauti atzītas biržas sarakstā;

f) ja iestāde izmanto pašu aplēsto svārstīguma korekciju pieeju saskaņā ar 4. nodaļas 3. iedaļu attiecībā uz finanšu instrumentiem vai precēm, kas saskaņā ar 4. nodaļu nav uzskatāmas par atbilstošām, tā svārstīguma korekcijas aprēķina katram individuālam postenim. Ja iestāde ir ieguvusi atļauju izmantot iekšējo modeļu metodi, kura definēta 4. nodaļā, tā šo metodi var piemērot arī tirdzniecības portfelī;

g) saistībā ar tādu savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumu atzīšanu, kuri attiecas uz repo darījumiem vai vērtspapīru vai preču aizdevumu vai aizņēmumu darījumiem, vai citiem kapitāla tirgus darījumiem, iestādes atzīst vienīgi savstarpējo ieskaitu starp tirdzniecības portfeļa pozīcijām un netirdzniecības portfeļa pozīcijām, ja ieskaitītie darījumi atbilst šādiem nosacījumiem:

   i) visi darījumi ik dienas tiek novērtēti pēc tirgus vērtības;

   ii) visus posteņus, kas aizņemti, nopirkti vai saņemti saskaņā ar darījumiem, var atzīt par atbilstošu finanšu nodrošinājumu saskaņā ar 4. nodaļu, nepiemērojot šā punkta c) līdz f) apakšpunktu;

h) ja kredītu atvasinātais instruments, kas ietverts tirdzniecības portfelī, veido daļu no iekšējās riska ierobežošanas pozīcijas un kredītaizsardzība ir atzīta saskaņā ar šīs regulas 204. pantu, iestādes piemēro vienu no šādām pieejām:

   i) uztver to tā, it kā no pozīcijas šajā kredītu atvasinātajā instrumentā neizrietētu nekāds darījuma partnera risks;

   ii) pašu kapitāla prasību attiecībā uz darījuma partnera risku aprēķināšanas vajadzībām konsekventi ietver visus kredītu atvasinātos instrumentus, kas iekļauti tirdzniecības portfelī un veido daļu no iekšējām riska ierobežošanas pozīcijām vai nopirkti kā aizsardzība CCR riska darījumam, ja kredītaizsardzība ir atzīta par atbilstošu saskaņā ar 4. nodaļu.

▼B

9. iedaļa

Pašu kapitāla prasības riska darījumiem ar centrālo darījumu partneri

300. pants

Definīcijas

Šajā iedaļā piemēro šādas definīcijas:

1) "neaizskaramība bankrota gadījumā" saistībā ar klienta aktīviem nozīmē to, ka pastāv efektīvi pasākumi, kas nodrošina, lai CCP vai tīrvērtes dalībnieka maksātnespējas gadījumā aktīvi attiecīgi nebūtu pieejami šā CCP vai tīrvērtes dalībnieka kreditoriem vai lai aktīvi nebūtu pieejami tīrvērtes dalībniekam, lai segtu zaudējumus, kas tam radušies pēc tāda klienta vai tādu klientu saistību neizpildes, kuri nav tie, kas sniedza minētos aktīvus;

2) "ar CCP saistīts darījums" ir 301. panta 1. punktā minēts līgums vai darījums starp klientu un tīrvērtes dalībnieku, kas ir tieši saistīts ar minētajā punktā norādīto līgumu vai darījumu starp tīrvērtes dalībnieku un CCP;

3) "tīrvērtes dalībnieks" ir tīrvērtes dalībnieks atbilstoši definīcijai Regulas (ES) Nr. 648/2012 2. panta 14. punktā;

4) "klients" ir klients atbilstoši definīcijai Regulas (ES) Nr. 648/2012 2. panta 15. punktā vai uzņēmums, kas ar tīrvērtes dalībnieku ir vienojies par netiešas tīrvērtes kārtību saskaņā ar minētās regulas 4. panta 3. punktu;

301. pants

Materiālā darbības joma

1. Šī iedaļa ir piemērojama turpmāk minētajiem līgumiem un darījumiem tik ilgi, kamēr tie nav nokārtoti ar CCP:

a) II pielikumā minētie līgumi un kredītu atvasinātie instrumenti;

b) repo darījumi;

c) vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumi;

d) ilgstošo norēķinu darījumi;

e) maržinālo aizdevumu darījumi.

2. Iestādes var izvēlēties, vai 1. punktā uzskaitītajiem līgumiem un darījumiem, kas nav nokārtoti ar QCCP, piemērot vienu no šādām divām procedūrām:

a) procedūra tirdzniecības riska darījumiem un riska darījumiem saistībā ar saistību neizpildes fonda iemaksām, kas noteikta 306. pantā, izņemot, attiecīgi, minētā panta 1. punkta b) apakšpunktā un 307. pantā noteikto procedūru;

▼B

b) procedūra, kas noteikta 310. pantā.

3. Šā panta 1. punktā uzskaitītajiem līgumiem un nenokārtotajiem darījumiem ar neatbilstīgiem CCP, iestādes piemēro procedūru, kas noteikta 306. pantā, izņemot attiecīgi minētā panta 1. punkta a) apakšpunktā un 309. pantā noteikto procedūru.

302. pants

Riska darījumu ar CCP uzraudzība

1. Iestādes uzrauga visus savus riska darījumus ar CCP un nosaka procedūras, kā par šiem riska darījumiem regulāri ziņot augstākajai vadībai un attiecīgajai vadības struktūras komitejai vai komitejām.

2. Izmantojot piemērotu scenāriju analīzi un spriedzes testus, iestādes izvērtē, vai pašu kapitāla līmeņa attiecība pret riska darījumiem ar CCP, tostarp potenciālajiem nākotnes kredītriska darījumiem, riska darījumiem saistībā ar saistību neizpildes fonda iemaksām, un – ja iestāde ir tīrvērtes dalībnieks – riska darījumiem, kas izriet no jebkādiem līgumiskiem pasākumiem, kā paredzēts 304. pantā, adekvāti atspoguļo minētajiem riska darījumiem piemītošo risku.

303. pants

Tīrvērtes dalībnieku riska darījumiem ar CCP piemērojamā procedūra

1. Ja iestāde darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, tā vai nu saviem mērķiem, vai kā finanšu starpnieks starp klientu un CCP aprēķina pašu kapitāla prasības saviem riska darījumiem ar CCP saskaņā ar 301. panta 2. un 3. punktu.

▼C2

_____

▼B

304. pants

Tīrvērtes dalībnieku riska darījumiem ar klientiem piemērojamā procedūra

1. Ja iestāde darbojas kā tīrvērtes dalībnieks un šādā statusā darbojas kā finanšu starpnieks starp klientu un CCP, tā pašu kapitāla prasības tiem saviem darījumiem ar klientu, kuri saistīti ar CCP, aprēķina saskaņā ar, attiecīgi, šīs nodaļas 1. līdz 8. iedaļu un Trešās daļas VI sadaļu.

2. Ja iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, stājas līgumiskās attiecībās ar cita tīrvērtes dalībnieka klientu, kas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 48. panta 5. un 6. punktu veicina minētajam klientam šīs regulas 305. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto pozīciju un nodrošinājuma pārvešanu, un šo līgumisko attiecību rezultātā šai iestādei rodas iespējamas saistības, šī iestāde šīm iespējamajām saistībām var piemērot nulles riska darījuma vērtību.

▼B

3 Iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, aprēķinot pašu kapitāla prasību riska darījumiem ar klientu saskaņā ar iekšējā modeļa metodi, var piemērot īsāku maržinālo riska periodu. Iestādes piemērotais maržinālais riska periods nav īsāks par 5 dienām.

4. Iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, savu EAD var reizināt ar skalāru lielumu, aprēķinot pašu kapitāla prasību riska darījumiem ar klientu saskaņā ar tirgus vērtības metodi, standartizēto metodi vai sākotnējās riska darījuma vērtības metodi. Skalārie lielumi, kurus iestādes var piemērot, ir šādi:

a) 0,71, ja maržinālais periods ir piecas dienas;

b) 0,77, ja maržinālais periods ir sešas dienas;

c) 0,84, ja maržinālais periods ir septiņas dienas;

d) 0,89, ja maržinālais periods ir astoņas dienas;

e) 0,95, ja maržinālais periods ir deviņas dienas;

f) 1, ja maržinālais periods ir desmit dienas.

5. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu maržinālos riska periodus, ko iestādes var izmantot saskaņā ar 3. un 4. punktu.

Izstrādājot minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu, EBI piemēro šādus principus:

a) nosaka maržinālo riska periodu katram no 301. panta 1. punktā uzskaitītajiem līgumu un darījumu veidiem;

b) maržinālie riska periodi, kas jānosaka saskaņā ar a) apakšpunktu, atbilst a) apakšpunktā minēto līgumu un darījumu slēgšanas periodam.

EBI līdz 2014. gada 30. jūnijam iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

305. pants

Klientu riska darījumiem piemērotā procedūra

1. Ja iestāde ir klients, pašu kapitāla prasības tiem saviem darījumiem ar tīrvērtes dalībnieku, kuri saistīti ar CCP, tā aprēķina, attiecīgi, saskaņā ar šīs nodaļas 1. līdz 8. iedaļu un Trešās daļas VI sadaļu.

▼B

2. Neskarot 1. punktā noteikto pieeju, ja iestāde ir klients, tirdzniecības riska darījumu pašu kapitāla prasības tiem saviem darījumiem ar tīrvērtes dalībnieku, kuri saistīti ar CCP, tā var aprēķināt saskaņā ar 306. pantu, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

a) šās iestādes pozīcijas un aktīvi, kas saistīti ar šiem darījumiem, gan tīrvērtes dalībnieka, gan CCP līmenī ir nošķirti un nodalīti no tīrvērtes dalībnieka un šā tīrvērtes dalībnieka citu klientu pozīcijām un aktīviem, un šās nošķiršanas un nodalīšanas rezultātā šīs pozīcijas un aktīvi ir neaizskarami šā tīrvērtes dalībnieka vai viena vai vairāku tā klientu saistību neizpildes vai maksātnespējas gadījumā;

b) tiesību akti, regulas, noteikumi un līgumiskas vienošanās, kas ir piemērojami vai saistoši šai iestādei vai CCP, veicina klienta pozīciju, kuras saistītas ar šiem līgumiem un darījumiem, un atbilstošā nodrošinājuma pārvešanu citam tīrvērtes dalībniekam attiecīgajā maržinālajā riska periodā sākotnējā tīrvērtes dalībnieka saistību neizpildes vai maksātnespējas gadījumā. Šādā gadījumā klienta pozīcijas un nodrošinājums tiek pārnesti atbilstoši tirgus vērtībai, ja vien klients nepieprasa pozīciju slēgt atbilstoši tirgus vērtībai;

c) iestādei ir pieejams neatkarīgs, rakstisks un pamatots juridisks atzinums, kurā secināts, ka juridiska strīda gadījumā attiecīgās tiesas un administratīvās iestādes atzītu, ka saskaņā ar iestādes, tīrvērtes dalībnieka un CCP jurisdikcijas tiesību aktiem, tiesību aktiem, kas reglamentē darījumus un līgumus, kuru tīrvērti iestāde veic, izmantojot CCP, tiesību aktiem, kas reglamentē nodrošinājumu, un tiesību aktiem, kas reglamentē b) apakšpunktā minētā nosacījuma izpildīšanai nepieciešamos līgumus vai vienošanās, klientam nerastos zaudējumi tīrvērtes dalībnieka vai kāda no tīrvērtes dalībnieku klientiem maksātnespējas dēļ;

d) CCP ir QCCP.

3. Neskarot 2. punktā paredzētos nosacījumus, ja iestāde ir klients un nav aizsargāta no zaudējumiem gadījumā, ja tīrvērtes dalībnieks un cits tīrvērtes dalībnieka klients kopīgi nepilda saistības, bet visi pārējie 2. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, tirdzniecības riska darījumu pašu kapitāla prasības tiem saviem darījumiem ar tīrvērtes dalībnieku, kuri saistīti ar CCP, klients var aprēķināt saskaņā ar 306. pantu, ar noteikumu, ka minētā panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto 2 % riska pakāpi aizstāj ar 4 % riska pakāpi.

4. Ja iestāde ir klients un CCP pakalpojumus izmanto ar netiešas tīrvērtes kārtību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 4. panta 3. punktu, minētā iestāde 2. vai 3. punktā noteikto procedūru var izmantot tikai tādā gadījumā, ja katrā punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti visos starpnieku ķēdes līmeņos.

▼B

306. pants

Pašu kapitāla prasības tirdzniecības riska darījumiem

1. Iestāde saviem tirdzniecības riska darījumiem ar CCP piemēro šādu procedūru:

a) tā piemēro 2 % riska svērumu visu savu tirdzniecības riska darījumu ar QCCP riska darījumu vērtībām;

b) visiem saviem riska darījumiem ar neatbilstīgiem CCP tā piemēro riska pakāpi, kas izmantota 107. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktajai standartizētajai pieejai attiecībā uz kredītrisku.

c) gadījumos, kad iestāde rīkojas kā finanšu starpnieks starp klientu un CCP un ar CCP saistītā darījuma noteikumi paredz, ka iestādei nav pienākuma atmaksāt klientam zaudējumus, kas radušies minētā darījuma vērtības izmaiņas dēļ, ja CCP nepilda saistības, riska darījuma vērtība darījumam ar CCP, kas atbilst minētajam ar CCP saistītajam darījumam, ir nulle.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, ja aktīvi, kas CCP vai tīrvērtes dalībniekam iesniegti kā nodrošinājums, ir neaizskarami gadījumā, ja CCP, tīrvērtes dalībnieks vai viens vai vairāki citi tīrvērtes dalībnieka klienti kļūst maksātnespējīgi, iestāde darījuma partnera kredītriska riska darījumiem ar šiem aktīviem var piemērot nulles riska darījuma vērtību.

3. Iestāde riska darījumu vērtību saviem tirdzniecības riska darījumiem ar CCP aprēķina attiecīgi saskaņā ar šīs nodaļas 1. līdz 8. iedaļu.

4. Iestāde riska darījumu riska svērto vērtību saviem tirdzniecības riska darījumiem ar CCP 92. panta 3. punkta vajadzībām aprēķina kā tās tirdzniecības riska darījumu ar CCP riska darījumu vērtību, kuras aprēķinātas saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu, summu, reizinot to ar riska pakāpi, kas noteikta saskaņā ar šā panta 1. punktu.

307. pants

Pašu kapitāla prasības priekšfinansētām iemaksām CCP saistību neizpildes fondā

Iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, saviem riska darījumiem, kuri rodas no tās iemaksām CCP saistību neizpildes fondā, piemēro šādu kārtību:

a) tā aprēķina pašu kapitāla prasību savām priekšfinansētām iemaksām QCCP saistību neizpildes fondā saskaņā ar 308. pantā paredzēto pieeju;

b) tā aprēķina pašu kapitāla prasību savām priekšfinansētām iemaksām neatbilstīga CCP saistību neizpildes fondā saskaņā ar 309. pantā paredzēto pieeju.

▼B

308. pants

Pašu kapitāla prasības priekšfinansētām iemaksām QCCP saistību neizpildes fondā

1. Riska darījumu vērtība iestādes priekšfinansētām iemaksām QCCP saistību neizpildes fondā (DF_i) ir iemaksātā summa vai tirgus vērtība šīs iestādes piegādātiem aktīviem, no kā atskaita šīs iemaksas summas, ko QCCP jau ir izmantojis, lai absorbētu savus zaudējumus pēc viena vai vairāku tīrvērtes dalībnieku saistību neizpildes.

2. Iestāde pašu kapitāla prasības (K_i), lai segtu riska darījumu, kas rodas no tās priekšfinansētās iemaksas (DF_i) aprēķina šādi:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

kur:

β = koncentrācijas faktors, kuru CCP ir paziņojis iestādei;

N = tīrvērtes dalībnieku skaits, kuru CCP ir paziņojis iestādei;

DF_{CM} = visu CCP tīrvērtes dalībnieku priekšfinansēto iemaksu summa ($\sum_i DF_i$), kuru CCP ir paziņojis iestādei;

K_{CM} = visu CCP tīrvērtes dalībnieku pašu kapitāla prasību summa, kas aprēķināta saskaņā ar 3. punktā norādīto piemērojamo formulu ($\sum_i K_i$).

3. Iestāde K_{CM} aprēķina šādi:

a) ja $K_{CCP} \leq DF_{CCP}$, iestāde izmanto šādu formulu:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF^*_{CM};$$

b) ja $DF_{CCP} < K_{CCP} \leq DF^*$, iestāde izmanto šādu formulu:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP});$$

c) ja $DF^* < K_{CCP}$, iestāde izmanto šādu formulu:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF^*_{CM}$$

▼B

kur:

DF_{CCP} = CCP priekšfinansētie finanšu resursi, par kuriem CCP ir paziņojis iestādei;

K_{CCP} = CCP hipotētiskais kapitāls, par kuru CCP ir paziņojis iestādei;

DF* = $DF_{CCP} + DF^*_{CM}$;

DF^*_{CM} = $DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF}_i$;

$\overline{DF_i}$; = vidējā priekšfinansētā iemaksa, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, par kuru CCP ir paziņojis iestādei;

c_1 = kapitāla faktors, kas vienāds ar $\max\left\{\frac{1.6\%}{\left(\frac{DF^*}{K_{CCP}}\right)^{0.3}};\ 0.16\%\right\}$

c_2 = kapitāla faktors, kas vienāds ar 100 %;

μ = 1,2.

4. Iestāde riska darījumu riska svērto vērtību riska darījumiem, kas izriet no iestādes priekšfinansētām iemaksām 92. panta 3. punkta vajadzībām aprēķina kā pašu kapitāla prasību (K_i), kura noteikta saskaņā ar 2. punktu, reizinātu ar 12,5.

5. Ja K_{CCP} ir vienāds ar nulli, iestādes 3. punktā norādītā aprēķina vajadzībām izmanto c_1 vērtību 0,16 %.

309. pants

Pašu kapitāla prasības priekšfinansētām iemaksām neatbilstīga CCP saistību neizpildes fondā un nefondētām iemaksām neatbilstīgam CCP

1. Lai aprēķinātu pašu kapitāla prasību (K_i) riska darījumiem, kas rodas no tās priekšfinansētām iemaksām neatbilstīga CCP saistību neizpildes fondā (DF_i) un no nefondētām iemaksām (UC_i) šādam CCP, iestāde izmanto šādu formulu:

▼C2

$$K_i = c_2 \cdot \mu \cdot (DF_i + UC)$$

▼B

kur c_2 un μ ir definēti 308. panta 3. punktā

▼B

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām nefondētas iemaksas ir iemaksas, kuras iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, ir līgumā apņēmusies iemaksāt CCP pēc tam, kad CCP ir pilnībā izmantojis saistību neizpildes fondu, lai segtu zaudējumus, kas tam radušies pēc viena vai vairāku tā tīrvērtes dalībnieku saistību neizpildes.

3. Iestāde riska darījumu riska svērto vērtību riska darījumiem, kas izriet no iestādes priekšfinansētām iemaksām 92. panta 3. punkta vajadzībām aprēķina kā pašu kapitāla prasību (K_i), kura noteikta saskaņā ar 1. punktu, reizinātu ar 12,5.

310. pants

Pašu kapitāla prasības riska darījumiem ar QCCP alternatīvs aprēķins

Lai aprēķinātu pašu kapitāla prasību (K_i) riska darījumiem, kas rodas no tās tirdzniecības riska darījumiem un tās klientu tirdzniecības riska darījumiem (TE_i), un priekšfinansētām iemaksām (DF_i) QCCP saistību neizpildes fondā iestāde izmanto šādu formulu:

$$K_i = 8\% \cdot min[2\% \cdot TE_i + 1\,250\% \cdot DF_i; 20\% \cdot TE_i]$$

311. pants

Pašu kapitāla prasības riska darījumiem ar CCP, kas vairs neatbilst konkrētiem nosacījumiem

1. Iestāde piemēro šajā pantā noteikto procedūru, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem vai tie abi:

a) iestāde no CCP ir saņēmusi Regulas (ES) Nr. 648/2012 50.b panta j) apakšpunkta ii) punktā prasīto paziņojumu par to, ka CCP ir pārtraucis aprēķināt K_{CCP};

b) pēc publiska paziņojuma vai pēc iestādes izmantotā CCP kompetentās iestādes vai paša CCP sniegta paziņojuma iestādei ir kļuvis zināms, ka CCP vairs neatbildīs, attiecīgi, atļaujas saņemšanas vai atzīšanas nosacījumiem.

2. Ja ir izpildīts tikai 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums, iestādes kompetentā iestāde pārbauda iemeslus, kuru dēļ CCP ir pārtraukusi aprēķināt K_{CCP}.

Ja kompetentā iestāde uzskata, ka pirmajā daļā minētie iemesli ir pamatoti, tā var savas dalībvalsts iestādēm atļaut saviem tirdzniecības riska darījumiem un saistību neizpildes fonda iemaksām attiecīgajam CCP piemērot 310. pantā noteikto procedūru. Ja iestāde piešķir šādu atļauju, tā publisko sava lēmuma pamatā esošos apsvērumus.

▼B

Ja kompetentā iestāde uzskata, ka pirmajā daļā minētie iemesli nav pamatoti, visas iestādes attiecīgajā dalībvalstī piemēro šā panta 3. punkta a) līdz d) apakšpunktā noteikto procedūru neatkarīgi no tā, kādu procedūru tās ir izvēlējušās saskaņā ar 301. panta 2. punktu.

3. Ja ir izpildīts 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums – neatkarīgi no tā, vai ir vai nav izpildīts minētā punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums –, trīs mēnešu laikā pēc tam, kad radušies 1. punkta b) apakšpunktā minētie apstākļi, vai agrāk, ja to prasa iestādes kompetentā iestāde, attiecībā uz saviem riska darījumiem ar attiecīgo CCP iestāde veic šādas darbības:

a) pārtrauc piemērot procedūru, ko tā izvēlējusies saskaņā ar 301. panta 2. punktu;

b) saviem tirdzniecības riska darījumiem ar attiecīgo CCP piemēro procedūru, kas noteikta 306. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

c) savām priekšfinansētām iemaksām attiecīgā CCP saistību neizpildes fondā un savām nefondētām iemaksām attiecīgajam CCP piemēro procedūru, kas noteikta 309. pantā;

d) citus riska darījumus ar attiecīgo CCP, kuri nav minēti b) un c) apakšpunktā, uzskata par riska darījumiem ar komercsabiedrībām atbilstīgi 2. nodaļā paredzētajai standartizētajai pieejai attiecībā uz kredītrisku.

III SADAĻA

PAŠU KAPITĀLA PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ OPERACIONĀLO RISKU

1. NODAĻA

Vispārēji principi, kas attiecas uz dažādu pieeju izmantošanu

312. pants

Atļaujas un paziņošana

1. Lai saņemtu tiesības izmantot standartizēto pieeju, iestādes papildus atbilstības nodrošināšanai vispārējiem riska pārvaldības standartiem, kas noteikti Direktīvas 2013/36/ES 74. un 85. pantā, ievēro arī šīs regulas 320. pantā izklāstītos kritērijus. Iestādes informē kompetentās iestādes, pirms sāk izmantot standartizēto pieeju.

▼B

Kompetentās iestādes atļauj iestādēm izmantot alternatīvu attiecīgo rādītāju attiecībā uz darbības jomām "privātpersonu vai MVU apkalpošana" un "korporatīvo klientu apkalpošana", ja ir atbilstība 319. panta 2. punktā un 320. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Kompetentās iestādes atļauj iestādēm izmantot attīstītās mērīšanas pieejas, pamatojoties uz iestāžu pašu operacionālā riska mērīšanas sistēmām, ja ir atbilstība visiem 321. un 322. pantā noteiktajiem kvalitatīvajiem un kvantitatīvajiem standartiem un ja iestādes ievēro Direktīvas 2013/36/ES 74. un 85. pantā un minētās direktīvas VII sadaļas 3. nodaļas II iedaļā noteiktos vispārējos riska pārvaldības standartus.

Iestādes arī iesniedz kompetentajām iestādēm pieteikumus, lai saņemtu atļauju, ja tās vēlas īstenot būtiskus šo attīstīto mērīšanas pieeju paplašinājumus un izmaiņas. Kompetentās iestādes piešķir atļauju tikai tad, ja iestādes pēc šo būtisko paplašinājumu un izmaiņu ieviešanas turpinātu nodrošināt atbilstību standartiem, kas norādīti pirmajā daļā.

3. Iestādes informē kompetentās iestādes par visām izmaiņām savos attīstītās mērīšanas pieejas modeļos.

4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) novērtēšanas metodiku, pamatojoties uz kuru, kompetentās iestādes atļauj iestādēm izmantot attīstītās mērīšanas pieejas;

b) nosacījumus, ar kādiem novērtē attīstītās mērīšanas pieeju paplašinājumu un izmaiņu būtiskumu;

c) šā panta 3. punktā paredzētās informēšanas kārtību.

EBI līdz 2014. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

313. pants

Vienkāršāku pieeju izmantošanas atsākšana

1. Iestādes, kas izmanto standartizēto pieeju, neatsāk izmantot pamatrādītāja pieeju, izņemot gadījumus, kad ir nodrošināta atbilstība 3. punkta nosacījumiem.

▼B

2. Iestādes, kas izmanto attīstītās mērīšanas pieeju, neatsāk izmantot standartizēto pieeju vai pamatrādītāja pieeju, izņemot gadījumus, kad ir nodrošināta atbilstība 3. punkta nosacījumiem.

3. Iestāde drīkst atsākt izmantot vienkāršāku pieeju attiecībā uz operacionālo risku tikai tad, ja ir atbilstība abiem šiem nosacījumiem:

a) iestāde ir kompetentajai iestādei pārliecinoši pierādījusi, ka vienkāršākas pieejas izmantošana netiek ierosināta, lai samazinātu iestādes pašu kapitāla prasības saistībā ar operacionālo risku, ka tā ir vajadzīga, pamatojoties uz iestādes būtību un sarežģītību, un ka tai nebūtu būtiskas negatīvas ietekmes uz iestādes maksātspēju vai tās spēju efektīvi pārvaldīt operacionālo risku;

b) iestāde ir saņēmusi kompetentās iestādes iepriekšēju atļauju.

314. pants

Dažādu pieeju kombinēta izmantošana

1. Iestādes var kombinēti izmantot vairākas pieejas ar nosacījumu, ka tās saņem kompetento iestāžu atļauju. Kompetentās iestādes piešķir šādu atļauju, ja attiecīgi ir atbilstība 2.–4. punktā paredzētajām prasībām.

2. Iestāde var izmantot attīstītās mērīšanas pieeju kombinācijā ar pamatrādītāja pieeju vai standartizēto pieeju, ja ir izpildīti abi šādi nosacījumi:

a) pieejas, ko iestāde izmanto kombinācijā, aptver visus tās operacionālos riskus, un kompetentās iestādes uzskata, ka iestādes izmantotā metodoloģija ietver dažādas darbības, ģeogrāfiskās atrašanās vietas, juridiskās struktūras vai citus iekšēji noteiktus iedalījumus;

b) ir nodrošināta atbilstība 320. pantā izklāstītajiem kritērijiem un 321. un 322. pantā noteiktajiem standartiem attiecīgi tai darbību daļai, uz ko attiecas standartizētā pieeja un uz ko attiecas attīstītās mērīšanas pieeja.

3. Iestādēm, kas vēlas izmantot attīstītās mērīšanas pieeju kombinācijā ar pamatrādītāja pieeju vai standartizēto pieeju, kompetentās iestādes piemēro šādus papildu nosacījumus, lai piešķirtu atļauju:

a) sākot īstenot attīstītās mērīšanas pieeju, būtiskai iestādes operacionālo risku daļai piemēro attīstītās mērīšanas pieeju;

▼B

b) iestāde apņemas paplašināt attīstītās mērīšanas pieejas izmantošanu, attiecinot to uz būtiskām savu operāciju daļām, atbilstoši grafikam, kas iesniegts un saskaņots ar kompetentajām iestādēm.

4. Iestāde var pieprasīt atļauju kombinācijā izmantot pamatrādītāja pieeju un standartizēto pieeju tikai ārkārtas apstākļu gadījumā, piemēram, ja pēdējā laikā ir iegūta jauna darījumu joma, kam var būt nepieciešams pārejas periods standartizētās pieejas ieviešanai.

Kompetentā iestāde piešķir šādu atļauju tikai tad, ja iestāde ir apņēmusies piemērot standartizēto pieeju saskaņā ar grafiku, kas iesniegts un saskaņots ar kompetento iestādi.

5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) nosacījumus, ko kompetentās iestādes izmanto, novērtējot 2. punkta a) apakšpunktā minēto metodoloģiju;

b) nosacījumus, ko kompetentās iestādes izmanto, pieņemot lēmumu par to, vai piemērot 3. punktā minētos papildu nosacījumus.

EBI līdz 2016. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

2. NODAĻA

Pamatrādītāja pieeja

315. pants

Pašu kapitāla prasība

1. Atbilstīgi pamatrādītāja pieejai pašu kapitāla prasība attiecībā uz operacionālo risku ir 15 % no 316. pantā noteiktā attiecīgā rādītāja trīs gadu laikā iegūtā vidējās aritmētiskās vērtības.

Iestādes attiecīgā rādītāja trīs gadu laikā iegūto vidējo aritmētisko vērtību aprēķina, pamatojoties uz pēdējiem trīs divpadsmit mēnešu novērojumiem finanšu gada beigās. Ja nav pieejami revidēti dati, iestādes var izmantot darījumu aplēses.

▼B

2. Ja iestāde ir darbojusies mazāk nekā trīs gadus, tā attiecīgā rādītāja aprēķināšanai var izmantot uz darījumu prognozēm balstītas aplēses, ar nosacījumu, ka tā sāk izmantot vēsturiskos datus, tiklīdz tie ir pieejami.

3. Ja iestāde savai kompetentajai iestādei var pierādīt, ka apvienošanās, iegādes vai sabiedrību vai darbību nodošanas dēļ trīs gadu vidējās vērtības izmantošana attiecīgā rādītāja aprēķināšanai sniegtu neobjektīvu aplēsi pašu kapitāla prasībai operacionālajam riskam, kompetentā iestāde var atļaut iestādēm grozīt aprēķinu tā, lai ņemtu vērā tādus notikumus, un tā laicīgi informē EBI par to. Šādos gadījumos kompetentā iestāde pēc savas iniciatīvas var arī pieprasīt iestādei grozīt aprēķinu.

4. Ja kādā no konkrētiem novērojumiem attiecīgais rādītājs ir negatīvs vai vienāds ar nulli, iestādes šo rādītāju neņem vērā, aprēķinot trīs gadu laikā iegūto vidējo aritmētisko vērtību. Iestādes aprēķina trīs gadu laikā iegūto vidējo aritmētisko vērtību kā pozitīvo rādītāju summu, ko dala ar pozitīvo rādītāju skaitu.

316. pants

Attiecīgais rādītājs

1. Iestādēm, kas piemēro Direktīvā 86/635/EEK noteiktos grāmatvedības standartus, pamatojoties uz grāmatvedības kategorijām iestāžu peļņas un zaudējumu uzskaitei saskaņā ar minētās direktīvas 27. pantu, attiecīgais rādītājs ir šajā pantā iekļautajā 1. tabulā uzskaitīto elementu kopsumma. Iestādes katru elementu iekļauj kopsummā ar tiem atbilstošo pozitīvo vai negatīvo zīmi.

1. tabula

1. Procentu ienākumi un līdzīgi ienākumi

2. Maksājamie procenti un līdzīgi maksājumi

3. Ienākumi no akcijām un citiem mainīga/nemainīga ienesīguma vērtspapīriem

4. Saņemtās komisijas naudas un maksas

5. Maksājamās komisijas naudas un maksas

6. Finanšu operāciju neto peļņa vai neto zaudējumi

7. Pārējie saimnieciskās darbības ieņēmumi

Iestādes koriģē šos elementus, lai atspoguļotu šādus nosacījumus:

a) iestādes attiecīgo rādītāju aprēķina pirms uzkrājumu un pamatdarbības izdevumu atskaitīšanas; iestādes pamatdarbības izdevumos iekļauj maksu par ārējiem pakalpojumiem, ko sniegušas trešās personas, kuras nav iestādes mātesuzņēmums vai meitasuzņēmums, vai tā mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, kas ir arī iestādes mātesuzņēmums; iestādes var izmantot izdevumus par trešo personu sniegtiem pakalpojumiem, lai samazinātu attiecīgo rādītāju, ja izdevumus radījis uzņēmums, kas pakļauts šīs regulas prasībām vai tām līdzvērtīgām prasībām;

▼B

b) iestādes attiecīgā rādītāja aprēķināšanā neizmanto šādus elementus:

i) realizēto peļņu/zaudējumus no netirdzniecības portfelī iekļautu posteņu pārdošanas,

ii) ienākumus no ārkārtas vai nestandarta posteņiem,

iii) ienākumus, kas saistīti ar apdrošināšanu;

c) ja tirdzniecības posteņu pārvērtēšana ir daļa no peļņas un zaudējumu pārskata, iestādes to var iekļaut aprēķinā; ja iestādes piemēro Direktīvas 86/635/EEK 36. panta 2. punktu, tās aprēķinā iekļauj peļņas un zaudējumu pārskatā iekļauto pārvērtēšanu.

2. Ja iestādes piemēro grāmatvedības standartus, kas atšķiras no Direktīvā 86/635/EK noteiktajiem standartiem, tās attiecīgo rādītāju aprēķina, pamatojoties uz datiem, kuri visprecīzāk atbilst šajā pantā izklāstītajai definīcijai.

3. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu metodiku 2. punktā minētā attiecīgā rādītāja aprēķināšanai.

EBI līdz 2017. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

3. NODAĻA

Standartizētā pieeja

317. pants

Pašu kapitāla prasība

1. Atbilstīgi standartizētajai pieejai iestādes savas darbības iedala 4. punkta 2. tabulā noteiktajās darbības jomās un saskaņā ar 318. pantā noteiktajiem principiem.

2. Iestādes aprēķina pašu kapitāla prasību attiecībā uz operacionālo risku kā ikgadējo pašu kapitāla prasību visām 4. punkta 2. tabulā noteiktajām darbības jomām kopsummas trīs gadu vidējo lielumu. Ikgadējā pašu kapitāla prasība katrai darbības jomai ir reizinājums, ko veido attiecīgais beta faktors, kas noteikts minētajā tabulā, un tā attiecīgā rādītāja daļa, kas attiecināta uz attiecīgo darbības jomu.

▼B

3. Jebkurā gadā iestādes var bez ierobežojumiem savstarpēji ieskaitīt negatīvas pašu kapitāla prasības, ko rada attiecīgā rādītāja negatīvā daļa jebkurā darbības jomā, ar pozitīvām pašu kapitāla prasībām citās darbības jomās. Tomēr, ja visu darbības jomu kopējā pašu kapitāla prasība attiecīgajā gadā ir negatīva, tad iestādes šim gadam izmanto nulli kā skaitītāju.

4. Iestādes 2. punktā minēto trīs gadu laikā iegūto vidējo lielumu aprēķina, pamatojoties uz pēdējiem trīs divpadsmit mēnešu novērojumiem finanšu gada beigās. Ja nav pieejami revidēti dati, iestādes var izmantot darījumu aplēses.

Ja iestāde savai kompetentajai iestādei var pierādīt, ka apvienošanās, iegādes vai sabiedrību vai darbību nodošanas dēļ trīs gadu vidējās aritmētiskās vērtības izmantošana attiecīgā rādītāja aprēķināšanai sniegtu neobjektīvu aplēsi pašu kapitāla prasībai operacionālajam riskam, kompetentā iestāde var atļaut iestādēm grozīt aprēķinu tā, lai ņemtu vērā tādus notikumus, un tā laicīgi informē EBI par to. Šādos gadījumos kompetentā iestāde pēc savas iniciatīvas var arī pieprasīt iestādei grozīt aprēķinu.

Ja iestāde ir darbojusies mazāk nekā trīs gadus, tā attiecīgā rādītāja aprēķināšanai var izmantot uz darījumu prognozēm balstītas aplēses, ar nosacījumu, ka tā sāk izmantot vēsturiskos datus, tiklīdz tie ir pieejami.

2. tabula

Darbības joma	Darbību saraksts	Procentu likme (beta faktors)
Finanšu pakalpojumi uzņēmumiem	Finanšu instrumentu sākotnējā izvietošana un/vai finanšu instrumentu izvietošana ar neizvietoto instrumentu izpirkšanas garantiju Ar finanšu instrumentu sākotnējās izvietošanas riska paraksti saistīti pakalpojumi Ieguldījumu konsultācijas Konsultācijas uzņēmumiem attiecībā uz kapitāla struktūru, darbības stratēģiju un ar to saistītiem jautājumiem, kā arī konsultācijas un pakalpojumi attiecībā uz uzņēmumu apvienošanu un uzņēmumu pirkšanu Ieguldījumu izpēte, finanšu analīze un citi vispārīgi ieteikumi, kas saistīti ar finanšu instrumentu darījumiem	18 %
Tirdzniecība un pārdošana	Darījumu veikšana savā vārdā Starpniecība naudas tirgus darījumos Rīkojumu pieņemšana un nodošana izpildei attiecībā uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem Rīkojumu izpilde klientu vārdā Finanšu instrumentu izvietošana, ja iestāde negarantē to izpirkšanu Daudzpusēju tirdzniecības sistēmu pārvaldīšana	18 %

▼B

Darbības joma	Darbību saraksts	Procentu likme (beta faktors)
Starpniecības pakalpojumi privātpersonām vai MVU (Darbības ar fiziskām personām vai MVU, kas atbilst 123. pantā noteiktajiem kritērijiem riska darījumu kategorijai ar privātpersonām vai MVU)	Rīkojumu pieņemšana un nodošana izpildei attiecībā uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem Rīkojumu izpilde klientu vārdā Finanšu instrumentu izvietošana, ja iestāde negarantē to izpirkšanu	12 %
Korporatīvo klientu apkalpošana	Noguldījumu vai citu atmaksājamu līdzekļu pieņemšana Kreditēšana Finanšu noma Garantijas un saistības	15 %
Privātpersonu vai MVU apkalpošana (Darbības ar fiziskām personām vai MVU, kas atbilst 123. pantā noteiktajiem kritērijiem riska darījumu kategorijai ar privātpersonām vai MVU)	Noguldījumu vai citu atmaksājamu līdzekļu pieņemšana Kreditēšana Finanšu noma Garantijas un saistības	12 %
Maksājumi un norēķini	Naudas pārskaitīšanas pakalpojumi Maksāšanas līdzekļu emisija un apkalpošana	18 %
Aģentūru pakalpojumi	Finanšu instrumentu glabāšana un pārvaldīšana klientu uzdevumā, arī vērtspapīru glabāšana bankā un saistīti pakalpojumi, tādi kā skaidras naudas un nodrošinājuma pārvaldīšana	15 %
Aktīvu pārvaldīšana	Portfeļa pārvaldība PVKIU pārvaldīšana Citi aktīvu pārvaldīšanas veidi	12 %

318. pants

Principi attiecināšanai uz darbības jomām

1. Iestādes izstrādā un dokumentē specifiskas politikas un kritērijus, lai attiecīgo rādītāju, kas raksturo esošās darbības jomas un darbības, atbilstīgi attiecinātu standartizētajā shēmā, kas izklāstīta 317. pantā. Iestādes šīs politikas un kritērijus vajadzības gadījumā pārskata un pielāgo jaunām vai mainīgām darbībām un riskiem.

2. Iestādes piemēro šādus principus attiecināšanai uz darbības jomām:

a) iestādes visas darbības attiecina uz darbības jomām savstarpēji izslēdzošā un visaptverošā veidā;

▼B

b) iestādes katru darbību, ko nav iespējams attiecināt uz darbības jomu shēmu, bet kas ir palīgdarbība shēmā iekļautai darbībai, iekļauj tajā darbības jomā, kuru tā atbalsta; ja palīgdarbība atbalsta vairāk nekā vienu darbības jomu, iestādes izmanto objektīvu attiecināšanas kritēriju;

c) ja darbību nav iespējams attiecināt uz konkrētu darbības jomu, tad iestādes izmanto darbības jomu, kurai ir augstākā procentu likme (beta faktors); tā pati darbības joma attiecas arī uz jebkuru palīgdarbību, kas saistīta ar minēto darbību;

d) iestādes var izmantot iekšējās cenu noteikšanas metodes, lai sadalītu attiecīgo rādītāju starp darbības jomām; izmaksas, kas radušās vienā darbības jomā un kas attiecas uz citu darbības jomu, iespējams pārvietot uz to darbības jomu, uz kuru tās attiecas;

e) darbību attiecināšana uz darbības jomām operacionālā riska kapitāla vajadzībām atbilst kategorijām, ko iestādes izmanto kredītriskam un tirgus riskam;

f) iestādes augstākā vadība, ko kontrolē iestādes vadības struktūras, ir atbildīga par attiecināšanas politiku;

g) iestādes piemēro attiecināšanas uz darbības jomām procesam neatkarīgu pārbaudi.

3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu nosacījumus attiecībā uz šajā pantā noteikto principu attiecināšanai uz darbības jomām piemērošanu.

EBI līdz 2017. gada 31. decembrim iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

319. pants

Alternatīvā standartizētā pieeja

1. Atbilstīgi alternatīvajai standartizētajai pieejai iestādes darbības jomām "privātpersonu vai MVU apkalpošana" un "korporatīvo klientu apkalpošana" piemēro:

a) attiecīgo rādītāju, kas ir izlīdzināts ienākumu rādītājs un ir vienāds ar aizdevumu un avansu nominālvērtību, kura reizināta ar 0,035;

b) aizdevumi un avansi ietver kopējās izmantotās summas no attiecīgajiem kredītportfeļiem; darbības jomā "korporatīvo klientu apkalpošana" iestādes aizdevumu un avansu nominālvērtībā iekļauj arī netirdzniecības portfelī iekļautos vērtspapīrus.

▼B

2. Iestādei atļauj izmantot alternatīvo standartizēto pieeju, ja tā atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tās privātpersonu vai MVU apkalpošana vai korporatīvo klientu apkalpošana veido vismaz 90 % no tās ienākumiem;

b) būtisku daļu no tās privātpersonu un MVU vai korporatīvo klientu apkalpošanas veido aizdevumi ar augstu PD;

c) alternatīvā standartizētā pieeja nodrošina atbilstīgu pamatu pašu kapitāla prasības aprēķināšanai attiecībā uz operacionālo risku.

320. pants

Standartizētās pieejas kritēriji

Šīs regulas 312. panta 1. punkta pirmajā daļā minētie kritēriji ir šādi:

a) iestādei ir labi dokumentēta operacionālā riska novērtēšanas un pārvaldības sistēma, kurā skaidri norādītas atbildības jomas šajā sistēmā. Iestāde identificē savus operacionālā riska darījumus un izseko attiecīgos operacionālā riska datus, tostarp datus par būtiskiem zaudējumiem; šai sistēmai veic regulāru neatkarīgu pārbaudi, ko veic iekšēja vai ārēja persona, kurai ir vajadzīgās zināšanas šādas pārbaudes veikšanai;

b) iestādes operacionālā riska novērtēšanas sistēma ir cieši integrēta iestādes riska pārvaldības procesos; tās rezultāti ir iestādes operacionālā riska profila uzraudzības un kontroles procesa sastāvdaļa;

c) iestāde ievieš ziņošanas sistēmu augstākajai vadībai, kas nodrošina operacionālā riska pārskatus attiecīgajām iestādes struktūrām. Iestādei ir procedūras piemērotu darbību veikšanai atbilstīgi vadības pārskatos sniegtajai informācijai.

4. NODAĻA

Attīstītās mērīšanas pieejas

321. pants

Kvalitatīvie standarti

Šīs regulas 312. panta 2. punktā minētie kvalitatīvie standarti ir šādi:

a) iestādes iekšējā operacionālā riska mērīšanas sistēma ir cieši integrēta ikdienas riska pārvaldības procesos;

b) iestādei ir neatkarīga riska pārvaldības struktūra operacionālajam riskam;

▼B

c) iestāde sagatavo regulārus pārskatus par operacionālā riska darījumiem un zaudējumu pieredzi, kā arī tām ir procedūras, lai īstenotu atbilstīgas korektīvas darbības;

d) iestādes riska pārvaldības sistēma ir labi dokumentēta. Iestādei ir ieviesta kārtība, lai nodrošinātu atbilstību, un politikas virzienus attiecībā uz rīcību neatbilstības gadījumā;

e) iestāde saviem operacionālā riska pārvaldības procesiem un mērīšanas sistēmām veic regulāras pārbaudes, ko īsteno iekšējie vai ārējie revidenti;

f) iestādes iekšējo validācijas procesu darbība ir pilnvērtīga un efektīva;

g) datu plūsmas un procesi, kas saistīti ar iestādes riska mērīšanas sistēmu, ir pārredzami un pieejami.

322. pants

Kvantitatīvie standarti

1. Šīs regulas 312. panta 2. punktā minētie kvantitatīvie standarti ietver standartus, kas saistīti ar procesu, iekšējiem datiem, ārējiem datiem, scenāriju analīzi, uzņēmējdarbības vidi un iekšējās kontroles faktoriem, kuri attiecīgi noteikti 2.līdz 6. punktā.

2. Ar procesu ir saistīti šādi standarti:

a) iestāde aprēķina savu pašu kapitāla prasību, ietverot paredzamos un neparedzamos zaudējumus, ja vien paredzamie zaudējumi nav attiecīgi nodrošināti ar tās iekšējām darbības praksēm; operacionālā riska mērs aptver notikumus ar mazu varbūtību, kuriem potenciāli var būt būtiska ietekme, sasniedzot piesardzības standartu, kas ir pielīdzināms 99,9 % ticamības intervālam viena gada laikā;

b) iestādes iekšējā operacionālā riska mērīšanas sistēma ietver iekšējo datu, ārējo datu, scenāriju analīzes, faktoru, kas atspoguļo uzņēmējdarbības vidi, un iekšējās kontroles sistēmu izmantošanu, kā izklāstīts 3. līdz 6. punktā; iestādei ir ieviesta labi dokumentēta pieeja šo četru elementu proporcionālam lietojumam tās vispārējā operacionālā riska aprēķina sistēmā;

c) iestādes riska mērīšanas sistēmā ietver galvenos riska izraisītājus, kas ietekmē aplēsto zaudējumu sadalījuma līknes veidu;

d) iestāde var atzīt operacionālā riska zaudējumu korelācijas attiecībā pret atsevišķām operacionālā riska aplēsēm vienīgi tad, ja tās sistēmas korelāciju mērīšanai ir pilnvērtīgas, tiek īstenotas konsekventi un tajās ir ņemta vērā nenoteiktība, kas raksturīga šādiem korelācijas aprēķiniem, jo īpaši stresa periodos; iestāde validē savus korelācijas pieņēmumus, izmantojot attiecīgas kvantitatīvās un kvalitatīvās metodes;

▼B

e) iestādes riska mērīšanas sistēma ir iekšēji konsekventa, un tajā jāizvairās no vairākkārtējas tādu kvalitatīvo vērtējumu vai riska mazināšanas metožu atzīšanas, kas jau ir atzītas citās šīs regulas jomās.

3. Ar iekšējiem datiem ir saistīti šādi standarti:

a) iestāde savu iekšēji veikto operacionālā riska mērīšanu balsta uz minimālo vēsturiskās novērošanas periodu, kas ir pieci gadi; iestādei pirmo reizi sākot izmantot attīstītās mērīšanas pieeju, ir pieļaujams izmantot trīs gadu vēsturiskās novērošanas periodu;

b) iestāde spēj savus iekšējos vēsturiskos datus par zaudējumiem attiecināt uz darbības jomām, kas noteiktas 317. pantā, un notikumu veidiem, kuri izklāstīti 324. pantā, un pēc pieprasījuma iesniegt šos datus kompetentajām iestādēm; ārkārtas apstākļos iestāde var attiecināt zaudējumu notikumus, kas skar visu iestādi, uz papildu darbības jomu "korporatīvie posteņi"; iestādei ir dokumentēti objektīvie kritēriji zaudējumu attiecināšanai uz noteiktām darbības jomām un notikumu veidiem. Iestāde savus operacionālā riska zaudējumus, kas ir saistīti ar kredītrisku un ko iestāde vēsturiski ir iekļāvusi iekšējās kredītriska datu bāzēs, reģistrē operacionālā riska datu bāzēs un nosaka tos atsevišķi; šādi zaudējumi nav iekļauti operacionālā riska kapitāla prasības aprēķinā, ar noteikumu, ka iestādei pašu kapitāla prasību aprēķināšanas vajadzībām ir jāturpina tie uzskatīt par kredītrisku; iestāde iekļauj operacionālā riska zaudējumus, kas ir saistīti ar tirgus riskiem, operacionālā riska pašu kapitāla prasības jomā;

c) iestādes iekšējie zaudējumu dati ir vispusīgi, lai ietvertu visas būtiskās darbības un riska darījumus no visām attiecīgajām apakšsistēmām un ģeogrāfiskajām atrašanās vietām; iestāde spēj pamatot, ka jebkuras neiekļautās darbības vai riska darījumi – atsevišķi un kopā – būtiski neietekmētu vispārējās riska aplēses; iestāde nosaka attiecīgus minimālos zaudējumu sliekšņus, sākot ar kuriem apkopo iekšējos datus par zaudējumiem;

d) papildus informācijai par bruto zaudējumu summām, iestāde apkopo informāciju par zaudējumu notikuma datumu, bruto zaudējumu summu atgūšanu un aprakstošu informāciju par zaudējumu notikuma izraisītājiem vai cēloņiem;

e) iestādei ir īpaši kritēriji datu klasifikācijai zaudējumiem, kas rodas no zaudējumu notikuma ar centralizētā funkcijā vai darbībā, kura aptver vairāk nekā vienu darbības jomu, kā arī no vairākiem saistītiem notikumiem laika gaitā;

f) iestādei ir dokumentētas procedūras vēsturisko zaudējumu datu svarīguma pastāvīgai novērtēšanai, ieskaitot tās situācijas, kurās iespējama lēmumu ignorēšana, mērogošana vai citas korekcijas, ciktāl tās drīkst izmantot, kā arī ņemot vērā, kas ir pilnvarots pieņemt šādus lēmumus.

▼B

4. Ar ārējiem datiem ir saistīti šādi atbilstības standarti:

a) iestādes operacionālā riska mērīšanas sistēmā izmanto attiecīgus ārējos datus, jo īpaši tad, ja ir pamats uzskatīt, ka iestāde ir pakļauta retiem, tomēr potenciāli būtiskiem zaudējumiem; iestādei ir sistemātisks process, lai noteiktu situācijas, kurām izmanto ārējos datus, un metodoloģijas datu iekļaušanai tās mērīšanas sistēmā;

b) iestāde regulāri pārskata ārējo datu izmantošanas nosacījumus un prakses, kā arī tos dokumentē un piemēro periodisku neatkarīgu pārbaudi.

5. Iestāde izmanto ekspertu atzinumu scenārija analīzi saistībā ar ārējiem datiem, lai novērtētu tās pakļautību notikumiem ar būtisku ietekmi. Laika gaitā iestādes šādus novērtējumus validē un atkārtoti izvērtē, veicot salīdzinājumu ar faktisko zaudējumu pieredzi, lai pārbaudītu to pamatotību.

6. Ar uzņēmējdarbības vidi un iekšējās kontroles faktoriem ir saistīti šādi atbilstības standarti:

a) iestāde tās riska novērtēšanas metodoloģijā ietver uzņēmējdarbības vides un iekšējās kontroles galvenos faktorus, kas var mainīt iestādes operacionālā riska profilu;

b) iestāde katra faktora izvēli pamato ar to, ka tas ir nozīmīgs riska izraisītājs, balstoties uz pieredzi un ņemot vērā ekspertu spriedumus attiecīgajās uzņēmējdarbības jomās;

c) iestāde spēj kompetentajām iestādēm pamatot riska aplēšu jutīgumu attiecībā pret faktoru izmaiņām un dažādu faktoru relatīvo nozīmi; papildus tam, ka tiek ņemtas vērā riska izmaiņas, ko rada riska kontroles uzlabojumi, iestādes riska mērīšanas sistēmā ietver potenciālo riska pieaugumu, kuru rada lielāka darījumu sarežģītība vai lielāks darījumu apjoms;

d) iestāde savu riska mērīšanas sistēmu dokumentē un veic tai neatkarīgu pārbaudi iestādes ietvaros, un minētā sistēma ir pakļauta arī kompetento iestāžu neatkarīgai pārbaudei; laika gaitā iestāde validē un atkārtoti novērtē procesu un tā rezultātus, salīdzinot ar iekšējiem datiem par faktisko zaudējumu pieredzi un attiecīgiem ārējiem datiem.

323. pants

Apdrošināšanas un citu riska pārvešanas mehānismu ietekme

1. Kompetentās iestādes ļauj iestādēm atzīt apdrošināšanas ietekmi, ja apdrošināšana atbilst 2.–5. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, un citus riska pārvešanas mehānismus, ja iestāde var pierādīt, ka ir sasniegts ievērojams riska samazinājums.

▼B

2. Pakalpojuma sniedzējs ir pilnvarots sniegt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas pakalpojumus, un tam ir ĀKNI piešķirts minimālo prasījumu maksātspējas reitings, kas pēc EBI atzinuma ir saistīts ar 3. vai augstāku kredītkvalitātes pakāpi saskaņā ar prasībām attiecībā uz riska darījumu ar iestādēm riska svēršanu atbilstīgi II sadaļas 2. nodaļai.

3. Apdrošināšanas un iestāžu apdrošināšanas shēma atbilst šādiem nosacījumiem:

a) apdrošināšanas polises sākotnējais termiņš nav mazāks par vienu gadu; polisēm, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu, iestāde piemēro atbilstošus diskontus, kas atspoguļo polises atlikušā termiņa samazināšanos, līdz 100 % diskontam polisēm, kuru atlikušais termiņš ir 90 dienas vai īsāks;

b) apdrošināšanas polisei ir 90 dienu minimālais periods iepriekšējai paziņošanai par līguma anulēšanu;

c) apdrošināšanas polisē nav paredzēti izņēmumi vai ierobežojumi, ko izraisa uzraudzības darbības, vai noteikumi, kuri iestādes maksātnespējas gadījumā neļautu tās pārņēmējam vai likvidatoram saņemt atlīdzību par ciestajiem zaudējumiem vai izdevumiem, kas radušies iestādei, izņemot notikumus, kuri risinājušies pēc iestādes pārņemšanas vai likvidācijas procedūras uzsākšanas attiecībā uz iestādi; tomēr no apdrošināšanas polises var izslēgt soda naudas, soda maksājumus vai zaudējumu kompensācijas, kas radušās kompetento iestāžu darbību rezultātā;

d) riska mazināšanas aprēķinos apdrošināšanas segumu ņem vērā tā, lai būtu pārredzama tā saistība ar zaudējumu faktisko varbūtību un ietekmi, kuras izmanto operacionālā riska kapitāla vispārējai noteikšanai, un atbilstība tām;

e) apdrošināšanu veic trešā sabiedrība; ja apdrošināšanu veic piesaistītās un radniecīgās sabiedrības, riska darījumu nodod neatkarīgai trešai juridiskajai personai, kas atbilst 2. punktā noteiktajiem atbilstības kritērijiem;

f) apdrošināšanas atzīšanas sistēma ir labi pamatota un dokumentēta.

4. Apdrošināšanas atzīšanas metodika ietver visus šādus elementus apdrošināšanas summas samazinājumu vai diskontu veidā:

a) apdrošināšanas polises atlikušais termiņš, ja mazāks par vienu gadu:

b) polises anulēšanas termiņi, ja mazāki par vienu gadu;

c) maksājumu nenoteiktību, kā arī nesakritību apdrošināšanas polišu segumos.

5. Pašu kapitāla prasību samazinājums, ko rada apdrošināšanas un citu riska pārvešanas mehānismu atzīšana, nepārsniedz 20 % no operacionālā riska pašu kapitāla prasības pirms riska mazināšanas metožu atzīšanas.

▼B

324. pants

Zaudējumu notikumu veidu klasifikācija

Šīs regulas 322. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētie zaudējumu notikumu veidi ir uzskaitīti turpmākajā tabulā.

3. tabula

Notikumu veida kategorija	Definīcija
Iekšējā krāpšana	Zaudējumi, kas saistīti ar tāda veida darbībām, kuru mērķis ir krāpšana, īpašuma piesavināšanās vai normatīvo aktu vai uzņēmuma kārtības apiešana, izņemot diskriminācijas vai kultūratšķirību gadījumus, kur iesaistīta vismaz viena iekšējā persona
Ārējā krāpšana	Zaudējumi, kas saistīti ar tāda veida darbībām, kuru mērķis ir krāpšana, īpašuma piesavināšanās vai tiesību aktu apiešana, ko veic trešā persona
Darba attiecību prakse un darba drošība	Zaudējumi, kas rodas no darbībām, kuras rodas no tādu tiesību aktu vai nolīgumu nolaidīgas neievērošanas, kas reglamentē darba attiecības, veselības aizsardzību vai drošību, no maksājumiem par prasījumiem saistībā ar personu traumām vai diskriminācijas un kultūratšķirību gadījumiem
Klienti, produkti un darījumu prakse	Zaudējumi, kas rodas no nejaušas vai nolaidības rezultātā radušās profesionālo pienākumu neizpildes attiecībā uz konkrētiem klientiem (arī no uzticamības un piemērotības prasību neizpildes) vai no produkta būtības vai uzbūves
Fizisko aktīvu zaudējumi	Zaudējumi, kas rodas no fizisko aktīvu zaudējumiem vai bojājumiem dabas katastrofās vai citos gadījumos
Komercdarbības pārrāvumi un sistēmu kļūdas	Zaudējumi, kas rodas no komercdarbības pārrāvumiem un sistēmu kļūdām
Izpilde, piegāde un procesu vadība	Zaudējumi no kļūmēm darījumu apstrādē vai procesu vadībā attiecībās ar tirdzniecības darījuma partneriem vai piegādātājiem

IV SADAĻA

PAŠU KAPITĀLA PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ TIRGUS RISKU

1. NODAĻA

Vispārīgie noteikumi

325. pants

Atbrīvojumi attiecībā uz konsolidētajām prasībām

1. Ievērojot 2. punktu, kā arī tikai neto pozīciju un pašu kapitāla prasību konsolidētas aprēķināšanas vajadzībām saskaņā ar šo sadaļu iestādes var izmantot pozīcijas vienā iestādē vai uzņēmumā, lai segtu pozīcijas citā iestādē vai uzņēmumā.

▼B

2. Iestādes var piemērot 1. punktu tikai tad, ja ir saņēmušas kompetento iestāžu atļauju, ko piešķir, ja ir atbilstība visiem šiem nosacījumiem:

a) grupā ir pienācīga pašu kapitāla sadale;

b) regulatīvā, juridiskā vai līgumiskā sistēma, kurā iestādes darbojas, garantē savstarpēju finansiālu atbalstu grupas iekšienē.

3. Ja uzņēmumi atrodas trešās valstīs, papildus 2. punkta nosacījumiem tiek nodrošināta atbilstību arī visiem šādiem nosacījumiem:

a) šādas sabiedrības ir saņēmušas atļauju trešā valstī un vai nu atbilst kredītiestāžu definīcijai, vai ir atzītas trešās valsts ieguldījumu brokeru sabiedrības;

b) šādas sabiedrības individuāli atbilst pašu kapitāla prasībām, kas līdzvērtīgas šajā regulā noteiktajām;

c) attiecīgajās trešās valstīs nav noteikumu, kas varētu būtiski ietekmēt līdzekļu pārvešanu grupas iekšienē.

2. NODAĻA

Pašu kapitāla prasības attiecībā uz pozīcijas risku

1. iedaļa

Vispārīgie noteikumi un specifiskie instrumenti

326. pants

Pašu kapitāla prasības attiecībā uz pozīcijas risku

Iestādes pašu kapitāla prasības attiecībā uz pozīcijas risku ir summa, ko iegūst, saskaitot pašu kapitāla prasības attiecībā uz iestādes parāda un kapitāla vērtspapīru instrumentu pozīciju vispārējo un specifisko risku. Vērtspapīrošanas pozīcijas tirdzniecības portfelī pielīdzina parāda instrumentiem.

327. pants

Ieskaits

1. Absolūtā vērtība iestādes garo (īso) pozīciju pārsvaram pār īsajām (garajām) pozīcijām tajos pašos kapitāla vērtspapīros, parāda un konvertējamu vērtspapīru emisijās un identiskos regulētā tirgū tirgotos finanšu nākotnes līgumos, iespējas līgumos, regulētā tirgū tirgotās garantijās un segtās regulētā tirgū tirgotās garantijas ir šīs iestādes neto pozīcija visos šajos atšķirīgajos instrumentos. Aprēķinot neto pozīciju, pozīcijām atvasinātajos instrumentos piemēro 328.līdz 330. pantā minēto procedūru. Iestādes ieguldījumus pašas parāda instrumentos neņem vērā, aprēķinot specifiskā riska kapitāla prasības saskaņā ar 336. pantu.

▼B

2. Nav atļauts ieskaits starp konvertējamo un izlīdzinošo pozīciju pamatā esošajā instrumentā, izņemot gadījumus, kad kompetentās iestādes pieņem pieeju, saskaņā ar kuru tiek ņemta vērā iespēja, ka konkrētus konvertējamus vērtspapīrus konvertē, vai saskaņā ar kuru nosaka pašu kapitāla prasību, lai segtu visus zaudējumus, ko varētu izraisīt konvertēšana. Šādas pieejas vai pašu kapitāla prasības paziņo EBI. EBI uzrauga dažādās prakses šajā jomā un pieņem pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu.

3. Visas neto pozīcijas neatkarīgi no to zīmes katru dienu pirms summēšanas konvertē iestādes pārskata sniegšanas valūtā pēc tūlītējā valūtas maiņas kursa.

328. pants

Regulētā tirgū tirgotie un regulētā tirgū netirgotie procentu likmes nākotnes līgumi

1. Regulētā tirgū tirgotus procentu likmes nākotnes līgumus un regulētā tirgū netirgotus procentu likmes nākotnes līgumus, kā arī nākotnes saistības pirkt vai pārdot parāda instrumentus uzskata par garo un īso pozīciju kombināciju. Tādējādi regulētā tirgū tirgotu procentu likmes nākotnes līgumu garo pozīciju pielīdzina kombinācijai, ko veido aizņēmums, kam termiņš pienāk regulētā tirgū tirgotā nākotnes līguma piegādes dienā, un līdzdalībai tādā aktīvā, kura termiņš ir vienāds ar attiecīgajam nākotnes līgumam pamatā esošā instrumenta vai nosacītās pozīcijas termiņu. Līdzīgi pārdotu regulētā tirgū netirgotu procentu likmes nākotnes līgumu iekļauj aprēķinā kā garo pozīciju ar atlikušo termiņu līdz līguma izpildes datumam, pieskaitot tam līguma periodu, un īso pozīciju ar atlikušo termiņu līdz līguma izpildes datumam. Gan aizņēmumu, gan līdzdalību aktīvā iekļauj 336. pantā norādītās 1. tabulas pirmajā kategorijā, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasību specifiskajam riskam saistībā ar regulētā tirgū tirgotiem procentu likmes nākotnes līgumiem un regulētā tirgū netirgotiem procentu likmes nākotnes līgumiem. Nākotnes saistības pirkt parāda instrumentu pielīdzina aizņēmuma, kura termiņš sākas piegādes dienā, un garo (tūlītēju) pozīciju pašā parāda instrumentā kombinācijai. Aizņēmumu iekļauj 336. pantā norādītās 1. tabulas pirmajā kategorijā specifiskā riska vajadzībām, savukārt parāda instrumentu iekļauj minētās tabulas atbilstīgajā slejā.

2. Šā panta vajadzībām "garā pozīcija" ir pozīcija, kurā kāda iestāde ir fiksējusi procentu likmi, ko tā saņems kādreiz nākotnē, un "īsā pozīcija" ir pozīcija, kurā tā fiksējusi procentu likmi, ko tā izmaksās kādreiz nākotnē.

329. pants

Iespēju līgumi un regulētā tirgū tirgotas garantijas

1. Iespējas līgumi un regulētā tirgū tirgotas garantijas attiecībā uz procentu likmēm, parāda instrumentiem, kapitāla vērtspapīriem, kapitāla vērtspapīru indeksiem, regulētā tirgū tirgotiem finanšu nākotnes līgumiem, mijmaiņas līgumiem un ārvalstu valūtām uzskata par pozīcijām, kuru vērtība atbilst pamatā esošā instrumenta apmēram, uz ko attiecas iespējas līgums, un to šīs nodaļas vajadzībām reizina ar tā delta koeficientu. Delta koeficients ir attiecīgās biržas delta koeficients. OTC iespējas līgumiem vai gadījumos, kad attiecīgās biržas delta nav pieejama, iestāde, izmantojot atbilstīgu modeli, var pati aprēķināt delta

▼B

koeficientu, ja to ir atļāvušas kompetentās iestādes. Atļauju piešķir, ja modelis pienācīgi aplēš iespējas līguma vai regulētā tirgū tirgotas garantijas vērtības izmaiņu līmeni saistībā ar nelielām izmaiņām pamatā esošā instrumenta tirgus cenā.

2. Papildus delta riskam iestādes savās pašu kapitāla prasībās atbilstīgi atspoguļo citus riskus, kas saistīti ar iespējas līgumiem.

3. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, definējot vairākas metodes, lai papildus delta riskam atspoguļotu pašu kapitāla prasībās citus riskus, kā minēti 2. punktā, tā, lai tiktu ievērots samērīgums attiecībā pret iestāžu darbību apmēru un sarežģītību iespējas līgumu un regulētā tirgū tirgotu garantiju jomā.

EBI līdz 2013. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

4. Pirms 3. punktā minēto tehnisko standartu stāšanās spēkā kompetentās iestādes var turpināt piemērot esošās valsts procedūras, ja kompetentās iestādes minētās procedūras ir piemērojušas pirms 2013. gada 31. decembra.

330. pants

Mijmaiņas līgumi

Mijmaiņas līgumiem procentu likmju riska vajadzībām piemēro tādu pašu pieeju, kādu piemēro bilances instrumentiem. Tādējādi procentu likmes mijmaiņas līgumu, saskaņā ar kuru iestāde saņem mainīgas procentu likmes un maksā fiksētas procentu likmes, pielīdzina garajai pozīcijai mainīgas procentu likmes instrumentā, kura termiņš atbilst laikam līdz nākošajai procentu likmes noteikšanai, kā arī īsajai pozīcijai noteiktas procentu likmes instrumentā, kura termiņš atbilst paša mijmaiņas līguma termiņam.

331. pants

Procentu likmju risks saistībā ar atvasinātajiem instrumentiem

1. Iestādes, kas veic novērtēšanu pēc tirgus cenas un pārvalda procentu likmju risku saistībā ar atvasinātajiem instrumentiem, kas minēti 328. līdz 330. pantā, pamatojoties uz diskontētu naudas plūsmu, var, saņemot kompetento iestāžu atļauju, izmantot jutīguma modeļus, lai aprēķinātu minētajos pantos norādītās pozīcijas, un var tos izmantot visām obligācijām, kuras tiek pakāpeniski atmaksātas to atlikušā termiņa laikā, nevis veicot vienu galīgo pamatsummas atmaksu. Atļauju piešķir, ja šie modeļi rada pozīcijas, kuras ir tikpat jutīgas pret izmaiņām procentu likmēs kā pamatā esošās naudas plūsmas. Šo jutīgumu novērtē, novērojot ienesīguma līknē izlases likmju neatkarīgu virzību, lai katrā termiņa intervālā, kas noteikts 339. pantā minētajā 2. tabulā, būtu vismaz viens jutīguma punkts. Pozīcijas iekļauj pašu kapitāla prasību attiecībā uz parāda instrumentu vispārējo risku aprēķinos.

▼B

2. Iestādes, kas neizmanto 1. punktā minētos modeļus, var uzskatīt par pilnīgi izlīdzinošām visas atvasināto instrumentu pozīcijas, kuras minētas 328. līdz 330. pantā un atbilst vismaz šādiem nosacījumiem:

a) pozīciju vērtība ir vienāda, un tās ir denominētas tajā pašā valūtā;

b) atsauces likme (mainīgas likmes pozīcijām) vai kupons (fiksētas likmes pozīcijām) ir cieši sakrītoši;

c) nākamā procentu likmes noteikšanas diena vai – fiksēta kupona pozīcijām – atlikušais termiņš atbilst šādiem termiņiem:

i) mazāk par mēnesi kopš šā brīža: tajā pašā dienā,

ii) no viena mēneša līdz vienam gadam kopš šā brīža: septiņu dienu laikā,

iii) vairāk par gadu kopš šā brīža: 30 dienu laikā.

332. pants

Kredītu atvasinātie instrumenti

1. Aprēķinot pašu kapitāla prasību tā partnera vispārējam un specifiskajam riskam, kurš uzņemas kredītrisku ("aizsardzības pārdevējs"), ja nav norādīts citādi, izmanto kredītu atvasinātā instrumenta līguma nosacīto vērtību. Neatkarīgi no pirmā teikuma iestāde kredītu atvasinātā instrumenta nosacīto vērtību var aizstāt ar nosacīto vērtību, kam pieskaitīta kredītu atvasinātā instrumenta tirgus vērtības neto izmaiņas kopš tā laišanas tirdzniecībā, neto negatīvās izmaiņas no aizsardzības pārdevēja perspektīvas ar negatīvu zīmi. Lai aprēķinātu specifiskā riska prasību, izņemot kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumus, saistību termiņa vietā ir piemērojams kredītu atvasinātā instrumenta līguma termiņš. Pozīcijas nosaka šādi:

a) kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgums rada atsauces saistības vispārējā riska garo pozīciju un valsts obligācijas ar termiņu, kas atbilst periodam līdz nākamajai procentu fiksēšanai, vispārējā riska īso pozīciju, kurai saskaņā ar II sadaļas 2. nodaļu piešķir 0 % riska pakāpi; tas rada arī atsauces saistības specifiskā riska garo pozīciju;

b) kredītriska mijmaiņas līgums nerada vispārējā riska pozīciju; specifiskā riska vajadzībām iestāde ieraksta sintētisku garo pozīciju atsauces sabiedrības saistībā, izņemot gadījumus, kad atvasinātajam instrumentam ir ārējais novērtējums un tas atbilst atbilstoša parāda posteņa nosacījumiem – tādā gadījumā tiek ierakstīta garā pozīcija atvasinātajā instrumentā; ja saistībā ar produktu veicami prēmiju vai procentu maksājumi, šīs naudas plūsmas uzrāda kā nosacītās pozīcijas valsts obligācijās;

▼B

c) ar viena parādnieka kredītrisku saistītā parādzīme rada pašas parādzīmes, kā procentu likmes produkta, vispārējā riska garo pozīciju; specifiskā riska vajadzībām izveido sintētisku garo pozīciju atsauces sabiedrības saistībā; papildu garo pozīciju izveido parādzīmes emitents; ja ar kredītrisku saistītai parādzīmei ir ārējais reitings un tas atbilst atbilstoša parāda posteņa nosacījumiem, tad jāieraksta tikai viena parādzīmes specifiskā riska garā pozīcija;

d) papildus parādzīmes emitenta specifiskā riska garajai pozīcijai, ar vairāku parādnieku kredītrisku saistītā parādzīme, kas piedāvā proporcionālu aizsardzību, katrā atsauces sabiedrībā rada pozīciju, kur kopējā nosacītā līguma summa ir iedalīta visām pozīcijām proporcionāli kopējai nosacītajai summai, kuru rada katrs riska darījums ar atsauces sabiedrību; ja var izvēlēties vairāk nekā vienu atsauces sabiedrības saistību, specifisko risku nosaka saistība ar austāko riska pakāpi;

e) pirmā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātais instruments rada parāda pozīciju nosacītās summas apmērā katras atsauces sabiedrības saistībai. Ja maksimālais maksājums kredītnotikuma gadījumā ir mazāks par pašu kapitāla prasību saskaņā ar šā punkta pirmajā teikumā norādīto metodi, tad maksimālo maksājuma apjomu var uzskatīt par specifiskā riska pašu kapitāla prasību.

N-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātais instruments rada pozīciju nosacītās summas apmērā katras atsauces sabiedrības saistībā, kas mazāka par n-1 atsauces sabiedrībām ar zemāko specifiskā riska pašu kapitāla prasību. Ja maksimālais maksājums kredītnotikuma gadījumā ir mazāks par pašu kapitāla prasību saskaņā ar šā punkta pirmajā teikumā norādīto metodi, tad šo apjomu var uzskatīt par specifiskā riska pašu kapitāla prasību.

Ja n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātajam instrumentam ir ārējais reitings, aizsardzības pārdevējs aprēķina specifiskā riska pašu kapitāla prasību, izmantojot atvasinātā instrumenta reitingu, un pēc vajadzības piemēro attiecīgās vērtspapīrošanas riska pakāpes.

2. Pusei, kas pārved kredītrisku ("aizsardzības pircējs"), pozīcijas ir noteiktas pēc aizsardzības pārdevēja spoguļprincipa, izņemot ar kredītrisku saistītās parādzīmes (kas attiecībā uz emitentu nerada īso pozīciju). Aprēķinot pašu kapitāla prasību "aizsardzības pircējam", izmanto kredītu atvasinātā instrumenta līguma nosacīto summu. Neatkarīgi no pirmā teikuma iestāde kredītu atvasinātā instrumenta nosacīto vērtību var aizstāt ar nosacīto vērtību, plus kredītu atvasinātā instrumenta tirgus vērtības neto izmaiņas kopš tā laišanas tirdzniecībā, neto negatīvās izmaiņas no aizsardzības pārdevēja perspektīvas ar negatīvu zīmi. Ja kādā noteiktā laika brīdī pastāv pirkšanas iespējas līgums apvienojumā ar pieaugošu maksājumu, tad šis laika brīdis tiek uzskatīts par aizsardzības termiņu.

▼B

3. Kredītu atvasinātie instrumenti saskaņā ar 338. panta 1. vai 3. punktu iekļaujami vienīgi, lai noteiktu pašu kapitāla prasību specifiska riska gadījumā saskaņā ar 338. panta 4. punktu.

333. pants

Vērtspapīri, ko pārdod saskaņā ar līgumu par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu vai aizdod

Vērtspapīru vai garantētu tiesību attiecībā uz vērtspapīru īpašumtiesībām pārvedējs līgumā par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu un vērtspapīru aizdevējs vērtspapīru aizdevuma darījumā šos vērtspapīrus iekļauj pašu kapitāla prasības aprēķinā saskaņā ar šo nodaļu, ar nosacījumu, ka šādi vērtspapīri ir tirdzniecības portfeļa pozīcijas.

2. iedaļa

Parāda instrumenti

334. pants

Parāda instrumentu neto pozīcijas

Neto pozīcijas klasificē pēc valūtas, kādā tās denominētas, un katrā valūtā atsevišķi aprēķina vispārējā un specifiskā riska pašu kapitāla prasību.

1. apakšiedaļa

Specifiskais risks

335. pants

Maksimālā robeža pašu kapitāla prasībai attiecībā uz neto pozīciju

Iestāde var noteikt maksimālo robežu parāda instrumenta neto pozīcijas specifiskā riska pašu kapitāla prasībai maksimāli iespējamā ar saistību nepildīšanas risku saistītā zaudējuma līmenī. Īsajai pozīcijai šo limitu varētu aprēķināt kā vērtības izmaiņas saistībā ar to, ka instrumentam vai, attiecīgā gadījumā, pamatā esošajiem parādniekiem nekavējoties tiek novērsts saistību nepildīšanas risks.

336. pants

Pašu kapitāla prasība parāda instrumentiem, kas nav vērtspapīrošanas pozīcijas

1. Iestāde savas tirdzniecības portfeļa neto pozīcijas instrumentos, kas nav vērtspapīrošanas pozīcijas, kas ir aprēķinātas saskaņā ar 327. pantu, iedala atbilstīgajās 1. tabulas kategorijās, pamatojoties uz to emitentu vai parādnieku, iekšējo vai ārējo kredītnovērtējumu un atlikušo termiņu, un tad reizina tos ar minētajā tabulā norādītajiem svērumiem. Svērtās pozīcijas, kas rodas, piemērojot šo pantu, saskaita neatkarīgi no tā, vai tās ir garas vai īsas, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasību attiecībā uz specifisko risku.

▼B

1. tabula

Kategorijas	Specifiskā riska pašu kapitāla prasība
Parāda vērtspapīri, kas saņemtu 0 % riska pakāpi saskaņā ar standartizēto pieeju attiecībā uz kredītrisku.	0 %
Parāda vērtspapīri, kas saņemtu 20 % vai 50 % riska pakāpi saskaņā ar standartizēto pieeju attiecībā uz kredītrisku, un citi atbilstīgi posteņi, kā noteikts 4. punktā.	0,25 % (atlikušais laiks līdz beigu termiņam ir seši mēneši vai mazāk) 1,00 % (atlikušais laiks līdz beigu termiņam ir vairāk nekā seši mēneši un līdz 24 mēnešiem ieskaitot) 1,60 % (atlikušais laiks līdz termiņam pārsniedz 24 mēnešus)
Parāda vērtspapīri, kas saņemtu 100 % riska pakāpi saskaņā ar standartizēto pieeju attiecībā uz kredītrisku.	8,00 %
Parāda vērtspapīri, kas saņemtu 150 % riska pakāpi saskaņā ar standartizēto pieeju attiecībā uz kredītrisku.	12,00 %

2. Lai iestādes, kas piemēro IRB pieeju riska darījumu kategorijai, kurā ietilpst parāda instrumenta emitents, varētu piemērot riska pakāpi saskaņā ar standartizēto pieeju attiecībā uz kredītrisku, kā minēts 1. punktā, riska darījuma emitentam ir iekšējais reitings ar PD, kas vienāds vai mazāks par to, kas saistīts ar atbilstīgu kredītkvalitātes pakāpi, kuru paredz standartizētā pieeja.

3. Iestādes var aprēķināt specifiskā riska prasības jebkurām obligācijām, kas ir atbilstīgas, lai tām piemērotu 10 % riska pakāpi saskaņā ar 129. panta 4., 5. un 6. punktā noteikto procedūru, kā pusi no piemērojamās specifiskā riska pašu kapitāla prasības attiecībā uz 1. tabulā norādīto otro kategoriju.

4. Citi atbilstīgie posteņi ir:

a) garās un īsās pozīcijas aktīvos, kam nav pieejams ĀKNI un kas atbilst visiem šiem nosacījumiem:

i) attiecīgā iestāde uzskata, ka tie ir pietiekami likvīdi,

ii) to ieguldījumu kvalitāte, pēc pašas iestādes ieskata, ir vismaz tāda pati kā 1. tabulas otrajā rindā uzskaitītajiem aktīviem,

iii) tie ir iekļauti vismaz vienā dalībvalsts regulētā tirgus sarakstā vai trešās valsts biržas sarakstā ar nosacījumu, ka šo biržu atzinušas attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes;

▼B

b) garās un īsās pozīcijas aktīvos, ko emitējušas iestādes atbilstīgi pašu kapitāla prasībām, kuras noteiktas šajā regulā, un ko attiecīgā iestāde uzskata par pietiekami likvīdiem, kā arī kam ir ieguldījumu kvalitāte, kura, pēc iestādes ieskatiem, ir vismaz tāda pati kā aktīviem, kas minēti 1. tabulas otrajā rindā;

c) vērtspapīri, kurus emitējušas iestādes un kurus uzskata par līdzvērtīgiem vai vērtīgākiem kredītkvalitātes ziņā nekā tos, kas saistīti ar kredītkvalitātes 2. pakāpi atbilstīgi standartizētajai pieejai attiecībā uz kredītriska darījumiem ar iestādēm un kas ir saistīti ar uzraudzības un regulatīviem pasākumiem, kuri ir salīdzināmi ar šajā regulā un Direktīvā 2013/36/ES minētajiem pasākumiem.

Iestādēm, kas piemēro a) vai b) apakšpunktu, ir dokumentēta metodika, lai novērtētu, vai aktīvi atbilst šajos apakšpunktos noteiktajām prasībām, un iestādes šo metodiku paziņo kompetentajām iestādēm.

337. pants

Pašu kapitāla prasība vērtspapīrošanas instrumentiem

1. Attiecībā uz tirdzniecības portfelī iekļautajiem instrumentiem, kas ir vērtspapīrošanas pozīcijas, iestāde piemēro savām neto pozīcijām, kuras aprēķinātas saskaņā ar 327. panta 1. punktu, šādas pakāpes:

a) vērtspapīrošanas pozīcijām, kam piemērotu standartizēto pieeju attiecībā uz kredītrisku tās pašas iestādes netirdzniecības portfelī, piemēro 8 % riska pakāpi atbilstoši standartizētajai pieejai, kā noteikts II sadaļas 5. nodaļas 3. iedaļā;

b) vērtspapīrošanas pozīcijām, kam piemērotu uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju tās pašas iestādes netirdzniecības portfelī, piemēro 8 % riska pakāpi atbilstoši uz iekšējiem reitingiem balstītajai pieejai, kā noteikts II sadaļas 5. nodaļas 3. iedaļā.

2. Var izmantot 262. pantā izklāstīto uzraudzības formulas metodi, ja iestāde var uzrādīt PD aplēses un attiecīgā gadījumā riska darījuma vērtības un LGD aplēses kā datus izmantošanai uzraudzības formulas metodē saskaņā ar prasībām, kas attiecas uz šo lielumu aprēķināšanu atbilstoši uz iekšējiem reitingiem balstītajai pieejai saskaņā ar II sadaļas 3. nodaļu.

Iestāde, kas nav iniciatoriestāde un kas varētu to piemērot tādai pašai vērtspapīrošanas pozīcijai savā netirdzniecības portfelī, var izmantot šo metodi tikai ar kompetento iestāžu atļauju, kuru piešķir, ja iestāde atbilst pirmajā daļā izklāstītajiem nosacījumiem.

▼B

PD un LGD aplēses kā ievades datus izmantošanai uzraudzības formulas metodē var arī noteikt alternatīvi, pamatojoties uz aplēsēm, kas iegūtas no tādas iestādes IRC pieejas, kurai piešķirta atļauja izmantot iekšējo modeli parāda instrumentu specifiskā riska noteikšanai. Minēto alternatīvu var izmantot tikai ar kompetento iestāžu atļauju, ko piešķir, ja šīs aplēses atbilst kvantitatīvajām prasībām uz iekšējiem reitingiem balstītajai pieejai, kā izklāstīts II sadaļas 3. nodaļā.

Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu EBI pieņem pamatnostādnes par PD un LGD aplēšu kā ievades datu izmantošanu, ja šo aplēšu pamatā ir IRC pieeja.

3. Vērtspapīrošanas pozīcijām, kam piemēro papildu riska pakāpi saskaņā ar 407. pantu, piešķir 8 % kopējo riska pakāpi.

Izņemot vērtspapīrošanas pozīcijas, kam piemēro 338. panta 4. punktu, iestāde savas svērtās pozīcijas, kas rodas, piemērojot šo pantu, summē (neatkarīgi no tā, vai tās ir garās vai īsās), lai aprēķinātu specifiskā riska pašu kapitāla prasību.

4. Atkāpjoties no 3. punkta otrās daļas, pārejas periodā līdz 2014. gada 31. decembrim iestāde summē atsevišķi savas svērtās neto garās pozīcijas un savas svērtās neto īsās pozīcijas. Lielākā no šīm summām ir specifiskā riska pašu kapitāla prasība. Šajā pārejas periodā iestāde tomēr reizi ceturksnī informē piederības dalībvalsts kompetento iestādi par savu svērto neto garo pozīciju un svērto neto īso pozīciju kopējo summu, parādot to sadalījumā pēc pamatā esošo aktīvu veidiem.

5. Ja tradicionālas vērtspapīrošanas iniciatoriestāde neatbilst 243. pantā paredzētajiem būtiska riska pārvešanas nosacījumiem, tā pašu kapitāla prasības aprēķinā, ko veic saskaņā ar šo pantu, iekļauj vērtspapīrotos riska darījumus, nevis šīs vērtspapīrošanas rezultātā izveidotās vērtspapīrošanas pozīcijas.

Ja sintētiskās vērtspapīrošanas iniciatoriestāde neatbilst 244. pantā paredzētajiem būtiska riska pārvešanas nosacījumiem, tā pašu kapitāla prasības aprēķinā, ko veic saskaņā ar šo pantu, iekļauj šīs vērtspapīrotos riska darījumus no šīs vērtspapīrošanas, bet neiekļauj vērtspapīrotajam portfelim iegūtu kredītaizsardzību.

338. pants

Korelācijas tirdzniecības portfeļa pašu kapitāla prasība

1. Korelācijas tirdzniecības portfelī ir vērtspapīrošanas pozīcijas un n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātie instrumenti, kas atbilst šādiem kritērijiem:

a) pozīcijas nav ne atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijas, ne iespējas līgums attiecībā uz vērtspapīrošanas laidienu, ne arī kādi citi vērtspapīrošanas riska darījumu atvasinātie instrumenti, kas nenodrošina proporcionālas tiesības uz vērtspapīrošanas laidiena ieņēmumiem;

▼B

b) visi atsauces instrumenti ir viens no turpmāk nosauktajiem:

i) ar vienu parādnieku saistītie instrumenti, tostarp ar vienu parādnieku saistītie kredītu atvasinātie instrumenti, kuriem pastāv likvīds divvirzienu tirgus,

ii) parasti tirgotie indeksi, kas balstīti uz šīm atsauces sabiedrībām.

Uzskata, ka divvirzienu tirgus pastāv tur, kur ir neatkarīgi godprātīgi piedāvājumi pirkt un pārdot tā, ka cena ir loģiski saistīta ar pēdējās tirdzniecības cenu vai ka pašreizējās godprātīgās konkurējošās pirkšanas un pārdošanas kotējumus var noteikt vienas dienas laikā un norēķināties par šādu cenu samērā īsā laikā, kas atbilst tirdzniecības praksei.

2. Par korelācijas tirdzniecības portfeļa daļu nevar kļūt pozīcijas, kurām ir atsauce uz kādu no turpmāk minētajiem:

a) pamatā esošais instruments, ko var iekļaut riska darījumu kategorijā "riska darījumi ar privātpersonām un MVU" vai riska darījumu kategorijā "riska darījumi, kas nodrošināti ar nekustamo īpašumu hipotēkām" saskaņā ar standartizēto pieeju attiecībā uz iestādes netirdzniecības portfeļa kredītrisku;

b) prasījums pret īpašam nolūkam izveidoto struktūru, kas tieši vai netieši nodrošināta ar pozīciju, kas pati par sevi neatbilstu iekļaušanai korelācijas tirdzniecības portfelī saskaņā ar 1. punktu un šo punktu.

3. Iestāde korelācijas tirdzniecības portfelī var iekļaut pozīcijas, kas nav ne vērtspapīrošanas pozīcijas, ne n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātie instrumenti, bet kas ierobežo citu šī portfeļa pozīciju risku, ar nosacījumu, ka instrumentam vai tā pamatā esošajiem instrumentiem pastāv likvīds divvirzienu tirgus, kā aprakstīts 1. punkta pēdējā daļā.

4. Iestāde nosaka lielāko no šādām summām kā specifiskā riska pašu kapitāla prasību korelācijas tirdzniecības portfelim:

a) specifiskā riska pašu kapitāla prasību kopsummu, kas būtu piemērojama tikai korelācijas tirdzniecības portfeļa neto garajām pozīcijām;

b) specifiskā riska pašu kapitāla prasību kopsummu, kas būtu piemērojama tikai korelācijas tirdzniecības portfeļa neto īsajām pozīcijām.

▼B

2. apakšiedaļa

Vispārējais risks

339. pants

Ar vispārējo risku saistītie aprēķini, izmantojot termiņa metodi

1. Lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības attiecībā uz vispārējo risku, visas pozīcijas sver saskaņā ar to termiņu, kā paskaidrots 2. punktā, lai aprēķinātu pašu kapitāla apmēru, kas pieprasīts attiecībā pret tām. Šo prasību samazina, ja vienā termiņa intervālā atrodas svērta pozīcija kopā ar pretēju svērtu pozīciju. Prasību samazina arī tad, ja pretēji svērtas pozīcijas atrodas dažādos termiņa intervālos, un šīs samazināšanas apmērs ir atkarīgs gan no tā, vai divas pozīcijas iekļaujas vienā zonā, gan arī no tā, kādās zonās tās iekļaujas.

2. Iestāde savas neto pozīcijas iedala 4. punktā attēlotās 2. tabulas attiecīgajos termiņa intervālos 2. vai 3. slejā. Tas jādara, pamatojoties uz atlikušo termiņu, ja tie ir fiksētas procentu likmes instrumenti, un pamatojoties uz laikposmu līdz nākamajai procentu likmes noteikšanai, ja tie ir instrumenti, kuru procentu likme pirms beigu termiņa mainās. Iestāde nošķir parāda instrumentus, kuru kupons ir 3 % vai vairāk, un instrumentus, kuru kupons ir mazāk par 3 %, un tādējādi iedala tos 2. tabulas 2. vai 3. slejā. Pēc tam tā katru no tiem reizina ar attiecīgā termiņa intervāla svērumu, kas norādīts 2. tabulas 4. slejā.

3. Pēc tam iestādes summē svērtās garās pozīcijas un svērtās īsās pozīcijas katrā termiņa intervālā. Svērto garo pozīciju, kas ir saskaņotas ar svērtajām īsajām pozīcijām konkrētā termiņa intervālā, summa ir sakrītošā svērtā pozīcija šajā intervālā, kamēr pārējās garās vai īsās pozīcijas ir tā paša intervāla nesakrītošās svērtās pozīcijas. Tad aprēķina visu intervālu sakrītošo svērto pozīciju kopsummu.

4. Iestāde aprēķina nesakrītošo svērto garo pozīciju kopsummas intervāliem, kas iekļauti visās 2. tabulas zonās, lai iegūtu katras zonas nesakrītošo svērto garo pozīciju. Līdzīgā veidā arī nesakrītošo svērto īso pozīciju summu visos intervālos attiecīgajā zonā summē, lai minētajai zonai aprēķinātu nesakrītošo svērto īso pozīciju. Minētās zonas tā nesakrītošās svērtās garās pozīcijas daļa, kas ir saskaņota ar tās pašas zonas nesakrītošo svērto īso pozīciju, ir minētās zonas sakrītošā svērtā pozīcija. Zonas nesakrītošās garās vai nesakrītošās īsās pozīcijas daļa, ko nevar šādi saskaņot, ir šīs zonas nesakrītošā svērtā pozīcija.

▼B

2. tabula

Zona	Termiņa intervāls		Svēršana (%)	Paredzētās procentu likmju izmaiņas (%)
	Kupons ir 3 % vai vairāk	Kupons ir mazāk par 3 %		
Pirmā	0 ≤ 1 mēnesi	0 ≤ 1 mēnesi	0,00	–
	> 1 ≤ 3 mēnešiem	> 1 ≤ 3 mēnešiem	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 mēnešiem	> 3 ≤ 6 mēnešiem	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 mēnešiem	> 6 ≤ 12 mēnešiem	0,70	1,00
Otrā	> 1 ≤ 2 gadi	> 1,0 ≤ 1,9 gadi	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 gadi	> 1,9 ≤ 2,8 gadi	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 gadi	> 2,8 ≤ 3,6 gadi	2,25	0,75
Trešā	> 4 ≤ 5 gadi	> 3,6 ≤ 4,3 gadi	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 gadi	> 4,3 ≤ 5,7 gadi	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 gadi	> 5,7 ≤ 7,3 gadi	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 gadi	> 7,3 ≤ 9,3 gadi	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 gadi	> 9,3 ≤ 10,6 gadi	5,25	0,60
	> 20 gadi	> 10,6 ≤ 12,0 gadi	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 gadi	8,00	0,60
		> 20 gadi	12,50	0,60

5. Nesakrītošās svērtās garās vai īsās pozīcijas summa pirmajā zonā, kas ir saskaņota ar nesakrītošo svērto īso vai garo pozīciju otrajā zonā, ir sakrītošā svērtā pozīcija starp pirmo un otro zonu. To pašu aprēķinu veic attiecībā uz nesakrītošās svērtās pozīcijas atlikušo daļu otrajā zonā un nesakrītošo svērto pozīciju trešajā zonā, lai aprēķinātu sakrītošo svērto pozīciju starp otro un trešo zonu.

6. Iestāde var pretēji mainīt 5. punktā noteikto kārtību, aprēķinot sakrītošo svērto pozīciju starp otro un trešo zonu, pirms šo pozīciju aprēķina starp pirmo un otro zonu.

7. Nesakrītošās svērtās pozīcijas atlikušo daļu pirmajā zonā saskaņo ar to, kas no tās atlicis trešajai zonai pēc minētā saskaņošanas ar otro zonu, lai iegūtu sakrītošo svērto pozīciju starp pirmo un trešo zonu.

8. Pozīcijas, kas paliek pāri pēc trim atsevišķiem saskaņošanas aprēķiniem 5., 6. un 7. punktā, saskaita.

9. Iestādes pašu kapitāla prasību aprēķina, saskaitot:

a) 10 % no katra termiņa intervāla sakrītošās svērtās pozīcijas;

▼B

b) 40 % no pirmās zonas sakrītošās svērtās pozīcijas;

c) 30 % no otrās zonas sakrītošās svērtās pozīcijas;

d) 30 % no trešās zonas sakrītošās svērtās pozīcijas;

e) 40 % no sakrītošās svērtās pozīcijas starp pirmo un otro zonu un starp otro un trešo zonu;

f) 150 % no sakrītošās svērtās pozīcijas starp pirmo un trešo zonu;

g) 100 % no atlikušo nesakrītošo svērto pozīciju kopsummas.

340. pants

Ar vispārējo risku saistītie aprēķini, lietojot ilguma metodi

1. Lai aprēķinātu pašu kapitāla prasību parāda instrumentu vispārējam riskam, iestādes var izmantot ilguma metodi, tās pieejas vietā, kura noteikta 339. pantā, ar nosacījumu, ka šī iestāde to lieto konsekventi.

2. Lietojot ilguma metodi, kas minēta 1. punktā, iestāde izmanto katra fiksētas likmes parāda instrumenta tirgus vērtību, lai aprēķinātu ienesīgumu atlikušajā termiņā, kurš ir izsecinātā šim instrumentam piemērojamā diskonta likme. Mainīgas likmes instrumentiem iestāde izmanto katra instrumenta tirgus vērtību, lai aprēķinātu tā ienesīgumu, pieņemot, ka pamatsummas atmaksas termiņš ir tad, kad nākamo reizi var mainīt procentu likmi.

3. Iestāde pēc tam aprēķina katra parāda instrumenta modificēto ilgumu, pamatojoties uz šādu formulu:

$$modificētais\ ilgums = \frac{D}{1+R}$$

kur:

D= ilgums, kas aprēķināts ar šādu formulu:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^{M} \frac{t \cdot C_t}{(1+R)^t}}{\sum_{t=1}^{M} \frac{C_t}{(1+R)^t}}$$

kur:

R = ienesīgums līdz dzēšanai atlikušajā termiņā;

C_t = naudas plūsma laikā t;

M = atlikušais periodu skaits.

Parāda instrumentu, kas pakļauti priekšlaicīgas atmaksas riskam, modificētā ilguma aprēķinā ievieš korekcijas. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu EBI pieņem pamatnostādnes par šādu korekciju piemērošanu.

▼B

4. Iestāde katru parāda instrumentu iedala attiecīgajā 3. tabulas zonā. To veic, pamatojoties uz katra instrumentu modificēto ilgumu.

3. tabula

Zona	Modificētais ilgums (gados)	Paredzētās procentu likmju izmaiņas (%)
Pirmā	$> 0 \leq 1,0$	1,0
Otrā	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85
Trešā	$> 3,6$	0,7

5. Iestāde tad aprēķina ilguma svērto pozīciju katram instrumentam, reizinot tā tirgus cenu ar tā modificēto ilgumu un ar paredzētajām procentu likmju izmaiņām instrumentam ar attiecīgo modificēto ilgumu (skatīt 3. tabulas 3. sleju).

6. Iestāde aprēķina katras zonas ilguma svērtās garās un ilguma svērtās īsās pozīcijas. Ilguma svērto garo pozīciju, kas katrā zonā saskaņotas ar ilguma svērtajām īsajām pozīcijām, apmērs ir attiecīgās zonas sakrītošā ilguma svērtā pozīcija.

Iestāde tad aprēķina katras zonas nesakrītošās ilguma svērtās pozīcijas. Tā ievēro procedūras, kas noteiktas nekrītošajām ilguma svērtajām svērtām pozīcijām 339. panta 5. līdz 8. punktā.

7. Iestādes pašu kapitāla prasību tad aprēķina kā šādu lielumu summu:

a) 2 % no katras zonas sakrītošās ilguma svērtās pozīcijas;

b) 40 % no sakrītošajām ilguma svērtajām pozīcijām starp pirmo un otro zonu un starp otro un trešo zonu;

c) 150 % no sakrītošās ilguma svērtās pozīcijas starp pirmo un trešo zonu;

d) 100 % no atlikušās nesakrītošās ilguma svērtās pozīcijas.

3. iedaļa

Kapitāla vērtspapīri

341. pants

Kapitāla vērtspapīru instrumentu neto pozīcijas

1. Iestāde atsevišķi summē visas neto garās pozīcijas un visas neto īsās pozīcijas saskaņā ar 327. pantu. Divu lielumu absolūto vērtību summa veido tās kopējo bruto pozīciju.

▼B

2. Iestāde katram tirgum atsevišķi aprēķina atšķirību starp neto garo pozīciju un neto īso pozīciju summu. Šo atšķirību absolūto vērtību summa ir iestādes kopējā neto pozīcija.

3. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, definējot terminu "tirgus", kas minēts 2. punktā.

EBI līdz 2014. gada 31. janvārim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt iepriekšējā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

342. pants

Kapitāla vērtspapīru instrumentu specifiskais risks

Iestāde reizina tās kopējo bruto pozīciju ar 8 %, lai aprēķinātu tās pašu kapitāla prasību attiecībā uz specifisko risku.

343. pants

Kapitāla vērtspapīru instrumentu vispārējais risks

Iestādes pašu kapitāla prasība attiecībā uz vispārējo risku ir iestādes kopējā neto pozīcija reizināta ar 8 %.

344. pants

Akciju indeksi

1. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, uzskaitot akciju indeksus, kam ir pieejamas 4. punkta otrajā teikumā noteiktās procedūras.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

►C2 2. Pirms 1. punktā minēto tehnisko standartu stāšanās spēkā iestādes var turpināt piemērot 4. punkta otrajā teikumā noteikto procedūru, ◄ ja kompetentās iestādes ir šādu procedūru piemērojušas pirms 2014. gada 1. janvāra.

3. Regulētā tirgū tirgotus akciju indeksa nākotnes līgumus, ar delta koeficentu svērtos ekvivalentus iespējas līgumiem attiecībā uz regulētā tirgū tirgotiem akciju indeksa nākotnes līgumiem un akciju indeksiem, turpmāk kopā sauktus par "regulētā tirgū tirgotiem akciju indeksa nākotnes līgumiem", var sadalīt pa tajos ietilpstošo kapitāla vērtspapīru pozīcijām. Šīs pozīcijas var pielīdzināt pamatā esošajām pozīcijām minētajos kapitāla vērtspapīros, un tām var veikt savstarpējo ieskaitu ar pretējām pozīcijām pamatā esošajos kapitāla vērtspapīros. Iestādes paziņo kompetentajām iestādēm par to, kā tās pielieto minēto procedūru.

▼B

4. Ja regulētā tirgū tirgotus akciju indeksa nākotnes līgumus nesadala pa pamatā esošajām pozīcijām, tos pielīdzina atsevišķam kapitāla vērtspapīram. Tomēr specifisko risku šim atsevišķajam kapitāla vērtspapīram var neņemt vērā, ja minēto regulētā tirgū tirgoto akciju indeksa nākotnes līgumu tirgo biržā un tas reprezentē attiecīgo pienācīgi diversificētu indeksu.

4. iedaļa

Sākotnējā izvietošana

345. pants

Neto pozīciju samazināšana

1. Parāda un kapitāla vērtspapīru instrumentu sākotnējās izvietošanas gadījumā, iestāde var izmantot turpmāk izklāstīto procedūru, lai aprēķinātu savas pašu kapitāla prasības. Vispirms iestāde aprēķina neto pozīcijas, atskaitot sākotnējās izvietošanas pozīcijas, uz kurām pieteikušies vai kurām pakārtotu sākotnējo izvietošu veic trešās puses uz oficiālu līgumu pamata. Pēc tam iestāde samazina neto pozīcijas pēc 4. tabulas samazināšanas faktoriem un aprēķina savas pašu kapitāla prasības, izmantojot samazinātās sākotnējās izvietošanas pozīcijas.

4. tabula

0 darba dienā:	100 %
1. darba dienā:	90 %
2.–3. darba dienā:	75 %
4. darba dienā:	50 %
5. darba dienā:	25 %
Pēc 5. darba dienas:	0 %

"Nulles darba diena" ir tā darba diena, kurā iestādei bez nosacījumiem jāpieņem zināms vērtspapīru apjoms par norunātu cenu.

2. Iestādes paziņo kompetentajām iestādēm, kā tās izmanto 1. punktu.

5. iedaļa

Specifiskā riska pašu kapitāla prasības pozīcijām, kuru risku ierobežo ar kredītu atvasinātajiem instrumentiem

346. pants

Atbrīvojumi attiecībā uz pozīcijām, kuru risku ierobežo ar kredīta atvasinātajiem instrumentiem

1. Saskaņā ar 2.–6. punktā noteiktajiem principiem riska ierobežošanas pozīcijām, ko veido ar kredītu atvasinātajiem instrumentiem, piemēro atbrīvojumu.

2. Iestādes uztver kredītu atvasinātā instrumenta pozīciju kā vienu "pozīciju" un pozīciju, kam tiek ierobežots risks un kam ir tāda pat nominālā vai – attiecīgos gadījumos – nosacītā summa, kā otru "pozīciju".

▼B

3. Pilnu atbrīvojumu piešķir tad, ja abu pozīciju vērtības vienmēr mainās pretēji un kopumā vienādā mērā. Tas notiek šādos gadījumos:

a) abas pozīcijas sastāv no pilnīgi identiskiem instrumentiem;

b) ja naudas garās pozīcijas risku ierobežo ar kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumu (vai otrādi) un atsauces parāda pozīcija ir pilnīgi sakrītoša ar pamatā esošo pozīciju (t.i, naudas pozīciju). Paša mijmaiņas līguma termiņš var atšķirties no pamatā esošā riska darījuma termiņa.

Šādos gadījumos specifiskā riska pašu kapitāla prasība netiek piemērota nevienai no pozīcijas pusēm.

4. Ja abu pozīciju vērtība vienmēr mainās pretēji un pilnībā sakrīt atsauces saistība, gan atsauces saistības termiņš, gan kredītu atvasinātā instrumenta termiņš, kā arī pamatā esošā riska darījuma valūta, piemēro 80 % atbrīvojumu. Turklāt kredītu atvasinātā instrumenta līguma iezīmes nedrīkst izraisīt kredītu atvasinātā instrumenta cenu svārstību būtisku atšķiršanos no naudas pozīcijas cenu svārstībām. Tādā apmērā, kā šis darījums pārnes risku, atbrīvojumu no specifiskā riska kapitāla prasībām 80 % apmērā piemēro tai darījuma pusei, kam ir augstākas pašu kapitāla prasības, savukārt specifiskā riska kapitāla prasības attiecībā uz otru pusi ir nulle.

5. Daļēju atbrīvojumu, izņemot 3. un 4. punktā minētās situācijas, dod šādos gadījumus:

a) uz pozīciju attiecas 3. punkta b) apakšpunkts, bet pastāv aktīvu nesakritība starp atsauces saistību un pamatā esošo riska darījumu. Tomēr pozīcijas atbilst šādām prasībām:

   i) atsauces saistībai ir vienāda vai zemāka prioritāte nekā pamatā esošajai saistībai;

   ii) pamatā esošajai saistībai un atsauces saistībai ir viens un tas pats parādnieks un pastāv tiesiski īstenojama klauzula par saistību neizpildes atzīšanu gadījumos, kad nav pildītas kādas citas saistības, vai tiesiski īstenojama klauzula par saistību atmaksas paātrināšanu gadījumos, kad nav pildītas kādas citas saistības;

b) uz pozīciju attiecas 3. punkta a) apakšpunkts vai 4. punkts, bet pastāv valūtas vai termiņu nesakritība starp kredītaizsardzību un pamatā esošo aktīvu; šādu valūtas nesakritību ietver pašu kapitāla prasībā attiecībā uz ārvalstu valūtas risku;

c) uz pozīciju attiecas 4. punkts, bet pastāv aktīvu nesakritība starp naudas pozīciju un kredītu atvasināto instrumentu; tomēr pamatā esošais aktīvs kredītu atvasinātā instrumenta dokumentācijā ir iekļauts (pildāmajās) saistībās.

Lai piešķirtu daļēju atbrīvojumu, nevis piemērotu specifiskā riska pašu kapitāla prasības katrai darījuma pusei, piemēro tikai augstāko no abām pašu kapitāla prasībām.

▼B

6. Visos gadījumos, uz kuriem neattiecas 3.–5. punkts, specifiskā riska pašu kapitāla prasību aprēķina katrai pozīciju pusei atsevišķi.

347. pants

Atbrīvojums attiecībā uz riska ierobežošanas pozīcijām, ko veido pirmā un n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātie instrumenti

Lai uz tiem varētu attiecināt atbrīvojumu saskaņā ar 346. pantu, pirmā saistību nepildīšanas gadījuma un n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātajiem instrumentiem piemēro šādu procedūru:

a) ja iestāde iegūst kredītaizsardzību noteiktam skaitam atsauces sabiedrību, kas ir kredītu atvasinātā instrumenta pamatā, ar nosacījumu, ka pirmais saistību nepildīšanas gadījums starp aktīviem izraisa maksājumu un ka šis kredītnotikums pārtrauc līgumu, tad iestāde var piemērot atbrīvojumu no specifiskā riska atsauces sabiedrībai, kurai no visām pamatā esošajām atsauces sabiedrībām piemēro viszemāko specifiskā riska prasības procentuālo attiecību saskaņā ar 336. pantā ietverto 1. tabulu;

b) ja n-tais saistību nepildīšanas gadījums starp riska darījumiem izraisa maksājumu saskaņā ar kredītaizsardzību, tad aizsardzības pircējs atbrīvojumu no specifiskā riska var piemērot tikai tad, ja aizsardzība ir iegūta arī pirmajam līdz n-1 saistību nepildīšanas gadījumam vai ja n-1 saistību nepildīšanas gadījums jau ir noticis; šādos gadījumos izmanto a) punktā izklāstīto metodi, kas paredzēta pirmā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātajiem instrumentiem, to atbilstoši grozot n-tā saistību nepildīšanas gadījuma produktiem.

6. iedaļa

Pašu kapitāla prasības kiu

348. pants

Pašu kapitāla prasības KIU

1. Neskarot citus šīs iedaļas noteikumus, pozīcijām KIU piemēro pozīcijas riska, kas ietver specifisko un vispārējo risku, pašu kapitāla prasību 32 % apmērā. Neskarot 353. pantu, kopā ar grozīto procedūru zeltam, kas noteikts 352. panta 4. punktā un 367. panta 2. punkta b) apakšpunktā, pozīcijām KIU piemēro pozīcijas riska, kas ietver specifisko un vispārējo risku, un ārvalstu valūtas riska pašu kapitāla prasību 40 % apmērā.

2. Ja vien 350. pantā nav norādīts citādi, nav atļauts savstarpējais ieskaits starp KIU pamatā esošajiem ieguldījumiem un citām iestādei piederošajām pozīcijām.

▼B

349. pants

Vispārējie kritēriji attiecībā uz KIU

KIU ir atbilstoši 350. pantā noteiktās pieejas izmantošanai, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

a) KIU prospektā vai līdzvērtīgā dokumentā ir iekļauts turpmāk minētais:

i) aktīvu kategorijas, kurās KIU ir atļauts ieguldīt,

ii) ja pastāv ieguldījumu limiti – relatīvie limiti un to aprēķināšanas metodika,

iii) ja ir atļauta sviras izmantošana – sviras maksimālais līmenis,

iv) ja ir atļauts slēgt OTC finanšu atvasināto instrumentu darījumos vai repo darījumos vai ja ir atļauta vērtspapīru aizņemšanās vai aizdošana – no šādiem darījumiem izrietoša darījuma partnera riska ierobežošanas politika;

b) par KIU darbību tiek sniegts pusgada un gada pārskats, lai novērtētu aktīvus un pasīvus, ienākumus un darījumus pārskata perioda laikā;

c) KIU ieguldījumu apliecības vai daļas ir atmaksājamas skaidrā naudā no uzņēmuma aktīviem dienas laikā pēc daļu turētāja pieprasījuma;

d) ieguldījumus KIU nošķir no KIU pārvaldnieka aktīviem;

e) ieguldītājiestāde veic atbilstošu KIU riska novērtējumu;

f) KIU pārvalda personas, ko uzrauga saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK vai līdzvērtīgu tiesību aktu.

350. pants

Īpašas metodes attiecībā uz KIU

1. Ja iestādei ik dienu ir zināms par KIU pamatā esošajiem ieguldījumiem, iestāde var caurskatīt šos pamatā esošos ieguldījumus, lai aprēķinātu pozīcijas riska, kas ietver vispārējo un specifisko risku, pašu kapitāla prasības. Atbilstīgi šādai pieejai pozīcijām KIU piemēro procedūru, kādu piemēro KIU pamatā esošo ieguldījumu pozīcijām. Savstarpējais ieskaits starp KIU pamatā esošo ieguldījumu pozīcijām un citām iestādei piederošajām pozīcijām ir atļauts, ar noteikumu, ka iestādei ir pietiekams daudzums ieguldījumu apliecību vai daļu, lai veiktu dzēšanu/izveidi apmaiņā pret pamatā esošajiem ieguldījumiem.

▼B

2. Iestādes var aprēķināt pozīcijas riska, kas ietver vispārējo un specifisko risku, pašu kapitāla prasības pozīcijām KIU, pieņemot pozīcijas, kas reprezentē tās, kuras nepieciešamas, lai replicētu ārēji izveidota tirgus indeksa vai fiksēta kapitāla vērtspapīru vai parāda vērtspapīru groza, kurš minēts a) apakšpunktā, sastāvu un gūtos rezultātus, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) KIU pilnvaru mērķis ir replicēt ārēji radīta indeksa vai fiksēta kapitāla vērtspapīru vai parāda vērtspapīru groza sastāvu un gūtos rezultātus;

b) var skaidri konstatēt minimālo korelācijas koeficientu starp KIU ikdienas ienesīgumu un indeksa vai kapitāla vai parāda vērtspapīru groza, kas to atveido, ikdienas ienesīgumu 0,9 apmērā vismaz sešu mēnešu laika periodā.

3. Ja iestādei ik dienu nav zināms par KIU pamatā esošajiem ieguldījumiem, iestāde var aprēķināt pozīcijas riska, kas ietver vispārējo un specifisko risku, pašu kapitāla prasības, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) pieņem, ka vispirms KIU tam maksimāli atļautajā apmērā iegulda aktīvu kategorijās, kam piemēro pozīcijas riska visaugstākās pašu kapitāla prasības attiecībā uz specifisko un vispārējo risku atsevišķi, un pēc tam turpina ieguldīt dilstošā secībā, līdz ir sasniegts maksimālais kopējais ieguldījumu limits; pozīciju KIU pielīdzina tiešai līdzdalībai attiecīgajās pozīcijās;

b) aprēķinot pašu kapitāla prasību attiecībā uz vispārējo un specifisko risku atsevišķi, iestādes ņem vērā maksimālo netiešo riska darījumu apmēru, ko tās var sasniegt, ja tās ar KIU starpniecību uzņemas pozīcijas, kurās izmantota svira, proporcionāli palielinot pozīciju KIU līdz pilnvarās paredzētajam maksimālajam riska darījumu ar pamatā esošo ieguldījumu posteņiem apmēram;

c) ja pašu kapitāla prasība attiecībā uz vispārējo un specifisko risku kopā saskaņā ar šo punktu pārsniedz 348. panta 1. punktā paredzēto, pašu kapitāla prasībai nosaka ierobežojumu minētajā līmenī.

4. Iestādes var paļauties uz turpmāk norādīto trešo personu aprēķiniem un pārskatiem par pašu kapitāla prasībām attiecībā uz pozīcijas risku pozīcijām KIU, uz kurām attiecas 1.–4. punkts, atbilstoši šajā nodaļā noteiktajām metodēm:

a) KIU depozitārijs, ja KIU iegulda tikai vērtspapīros un visus vērtspapīrus nogulda šajā depozitorijā;

b) pārējo KIU gadījumā – KIU pārvaldes sabiedrība, ja KIU pārvaldes sabiedrība atbilst 132. panta 3. punkta a) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem.

▼B

Aprēķinu pareizību apstiprina ārējs revidents.

3. NODAĻA

Pašu kapitāla prasības attiecībā uz ārvalstu valūtas risku

351. pants

De minimis un svēršana attiecībā uz ārvalstu valūtas risku

Ja iestādes kopējā neto ārvalstu valūtas pozīcijas un neto zelta pozīcijas summa, ko aprēķina saskaņā ar 352. pantā izklāstīto procedūru, ietverot jebkādas ārvalstu valūtas un zelta pozīcijas, kurām pašu kapitāla prasības ir aprēķinātas, izmantojot iekšējo modeli, pārsniedz 2 % no tās kopējā pašu kapitāla, iestāde aprēķina ārvalstu valūtas riska pašu kapitāla prasību. Ārvalstu valūtas riska pašu kapitāla prasība ir summa, ko iegūst, saskaitot iestādes kopējās neto ārvalstu valūtas pozīciju un tās neto zelta pozīciju pārskata sniegšanas valūtā, un ko reizina ar 8 %.

352. pants

Kopējās neto ārvalstu valūtas pozīcijas aprēķināšana

1. Iestādes neto atklāto pozīciju katrā valūtā (tostarp pārskata sniegšanas valūtā) un zeltā aprēķina kā šādu elementu (pozitīvu vai negatīvu) summu:

a) tīrā bilances pozīcija (t. i., visi aktīvu posteņi mīnus visi pasīvu posteņi, ieskaitot uzkrātos procentus, konkrētajā valūtā vai zeltam – tīrā bilances pozīcija zeltā);

b) tīrā nākotnes pozīcija (t. i., starpība starp visām nākotnē saņemamām un maksājamām summām saskaņā ar nākotnes valūtas maiņas darījumiem un zelta darījumiem, ieskaitot regulētā tirgū tirgotos valūtas un zelta nākotnes līgumus un valūtas mijmaiņas līgumu, kas nav iekļauti tūlītējā pozīcijā, pamatsummas);

c) neatsaucamas garantijas un līdzīgi instrumenti, kuru izpilde, visdrīzāk, tiks pieprasīta un samaksātie līdzekļi, visticamāk, nebūs atgūstami;

d) neto delta, vai uz delta balstīts, ekvivalents ārvalstu valūtas un zelta iespējas līgumu kopējam portfelim;

e) pārējo iespējas līgumu tirgus vērtība.

Delta koeficients, ko izmanto d) apakšpunktā, ir attiecīgās biržas delta. OTC iespējas līgumiem vai gadījumos, kad attiecīgās biržas delta nav pieejama, iestāde, izmantojot atbilstīgu modeli, var pati aprēķināt delta koeficientu, ja to ir atļāvušas kompetentās iestādes. Atļauju piešķir, ja modelis pienācīgi aprēķina iespējas līguma vai regulētā tirgū tirgotas garantijas vērtības izmaiņu līmeni attiecībā pret nelielām izmaiņām pamatā esošā instrumenta tirgus cenā.

▼B

Iestāde var ietvert neto nākotnes ieņēmumus/izdevumus, kas vēl nav uzskaitīti, bet kam jau ir pilnībā ierobežots risks, ja tā to dara konsekventi.

Iestāde var sadalīt neto pozīcijas tās veidojošajās valūtās saskaņā ar spēkā esošajām kvotām.

2. Jebkuras pozīcijas, ko iestāde ir apzināti uzņēmusies, lai ierobežotu valūtas kursa negatīvu ietekmi uz tās rādītājiem saskaņā ar 92. panta 1. punktu, var ar kompetento iestāžu atļauju izslēgt no neto atvērto valūtas pozīciju aprēķina. Šādām pozīcijām jābūt netirgojamām vai strukturālām, un jebkurām izmaiņām to izslēgšanas noteikumos nepieciešama kompetento iestāžu atsevišķa atļauja. To pašu procedūru, ievērojot tos pašus nosacījumus, var piemērot iestādes pozīcijām, kas attiecas uz posteņiem, kuri ir jau atskaitīti, aprēķinot pašu kapitālu.

3. Iestāde var izmantot neto pašreizējo vērtību, aprēķinot neto atklāto pozīciju katrā valūtā, kā arī zeltā, ar nosacījumu, ka iestāde šo pieeju piemēro konsekventi.

4. Katras valūtas, izņemot pārskata valūtu, neto īsās un garās pozīcijas, kā arī zelta neto garās vai īsās pozīcijas konvertē pārskata sniegšanas valūtā atbilstoši tūlītējiem valūtas kursiem. Tad tās atsevišķi summē, lai attiecīgi iegūtu neto īso pozīciju kopsummu un neto garo pozīciju kopsummu. Lielākā no šīm divām kopsummām ir iestādes kopējā neto ārvalstu valūtas pozīcija.

5. Papildus delta riskam iestādes savās pašu kapitāla prasībās atbilstoši atspoguļo citus riskus, kas saistīti ar iespējas līgumiem.

6. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, nosakot vairākas metodes, kā papildus delta riskam atspoguļot pašu kapitāla prasībās citus riskus tā, lai tas būtu samērīgi ar iestāžu darbību apmēru un sarežģītību iespējas līgumu jomā.

EBI līdz 2013. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt iepriekšējā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

Pirms pirmajā daļā minēto tehnisko standartu stāšanās spēkā kompetentās iestādes var turpināt piemērot esošās valsts procedūras, ja kompetentās iestādes minētās procedūras ir piemērojušas pirms 2013. gada 31. decembra.

▼B

353. pants

Ar KIU saistītais ārvalstu valūtas risks

1. Šīs regulas 352. panta vajadzībām attiecībā uz KIU ņem vērā faktiskās ārvalstu valūtas pozīcijas KIU.

2. Iestādes var paļauties uz turpmāk nosaukto trešo personu pārskatiem par ārvalstu valūtas pozīcijām KIU:

a) KIU depozitārā iestāde, ja KIU iegulda tikai vērtspapīros un visus vērtspapīrus nogulda depozitārajā iestādē;

b) pārējo KIU gadījumā – KIU pārvaldes sabiedrība ar nosacījumu, ka KIU pārvaldes sabiedrība atbilst 132. panta 3. punkta a) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem.

Aprēķinu pareizību apstiprina ārējais revidents.

3. Ja iestādei nav zināmas ārvalstu valūtas pozīcijas KIU, pieņem, ka KIU ir ieguldīts līdz KIU pilnvarās atļautajai maksimālajai robežai ārvalstu valūtā, un iestādes, kad tās aprēķina savu pašu kapitāla prasību ārvalstu valūtas riskam, tirdzniecības portfeļa pozīcijām ņem vērā maksimālo netiešo riska darījumu apmēru, ko tās varētu sasniegt, ar KIU starpniecību uzņemoties pozīcijas, kurās izmantota svira. To panāk, proporcionāli palielinot pozīciju KIU līdz no ieguldījumu pilnvarām izrietošajam maksimālajam riska darījuma apmēram pamatā esošo ieguldījumu posteņos. Pieņemto KIU pozīciju ārvalstu valūtā pielīdzina atsevišķai valūtai, tāpat kā ieguldījumus zeltā, kopējo garo pozīciju pieskaitot kopējai garajai atvērtajai ārvalstu valūtas pozīcijai un kopējo īso pozīciju pieskaitot kopējai īsajai atvērtajai ārzemju valūtas pozīcijai, ja ir zināms KIU ieguldījumu virziens. Šādu pozīciju starpā savstarpējais ieskaits nav atļauts pirms aprēķinu veikšanas.

354. pants

Cieši korelētas valūtas

1. Iestādes var paredzēt zemākas pašu kapitāla prasības attiecībā uz attiecīgajām pozīcijām cieši korelētās valūtās. Valūtu pāri uzskata par cieši korelētu tikai tad, ja uz pēdējo trīs vai piecu gadu ikdienas valūtas kursu datu pamata aprēķinātai iespējamībai turpmākajās 10 darba dienās ciest zaudējumus no vienādām un pretējām pozīcijām šajās valūtās, kas ir 4 % vai mazāk no attiecīgās sakrītošās pozīcijas vērtības (pārskata sniegšanas valūtā), varbūtība ir vismaz 99 %, ja izmanto trīs gadu novērošanas periodu, un 95 %, ja izmanto piecu gadu novērošanas periodu. Pašu kapitāla prasība sakrītošai pozīcijai divās cieši korelētās valūtās ir 4 % reiz sakrītošās pozīcijas vērtība.

▼B

2. Aprēķinot šajā nodaļā noteiktās prasības, iestādes var neņemt vērā pozīcijas valūtās, kuras pakļautas juridiski saistošam starpvaldību nolīgumam, lai ierobežotu to atšķirības attiecībā pret citām valūtām, ko aptver tas pats nolīgums. Iestādes aprēķina savas sakrītošās pozīcijas šādās valūtās un attiecina uz tām pašu kapitāla prasību, kas nav zemāka par pusi no maksimāli pieļaujamās atšķirības, kas attiecībā uz konkrētajām valūtām noteikta starpvaldību nolīgumā.

3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, uzskaitot valūtas, kurām ir pieejama 1. punktā noteiktā procedūra.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt trešajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

4. Pašu kapitāla prasību sakrītošajām pozīcijām to dalībvalstu valūtās, kas piedalās Ekonomikas un monetārās savienības otrajā posmā, var aprēķināt, reizinot šādu sakrītošo pozīciju vērtību ar 1,6 %.

5. Kopējā neto atvērtajā pozīcijā saskaņā ar 352. panta 4. punktu ietver tikai nesakrītošās pozīcijas valūtās, kas minētas šajā pantā.

6. Ja ikdienas valūtas kursa dati par pēdējiem trīs vai pieciem gadiem attiecībā uz valūtu pāra vienādām un pretējām pozīcijām par turpmākajām 10 darba dienām rāda, ka šīs divas valūtas ir pilnībā pozitīvi korelētas un iestādei vienmēr var būt nulles piedāvājuma/pieprasījuma cenas starpība attiecīgajos darījumos, iestāde, ja ir saņemta attiecīgās kompetentās iestādes īpaša atļauja, līdz 2017. gada beigām var piemērot pašu kapitāla prasību 0 % apmērā.

4. NODAĻA

Pašu kapitāla prasības attiecībā uz preču risku

355. pants

Preču riska aprēķināšanas metodes izvēle

Saskaņā ar 356. līdz 358. pantu iestādes aprēķina pašu kapitāla prasību attiecībā uz preču risku, izmantojot vienu no 359., 360. vai 361. pantā noteiktajām metodēm.

▼B

356. pants

Papildu darbības joma, kas saistīta ar precēm

1. Iestādes, kurām ir papildu darbības joma, kas saistīta ar lauksaimniecības precēm, var noteikt pašu kapitāla prasības attiecībā uz savu faktisko preču krājumu katra gada beigās nākamajam gadam, ja ir atbilstība visiem šiem nosacījumiem:

a) jebkurā laikā gada gaitā iestādei ir riskam paredzēts pašu kapitāls, kas nav mazāks par vidējo pašu kapitāla prasību attiecībā uz šādu risku un kas konservatīvi aprēķināts nākamajam gadam;

b) iestāde konservatīvi aprēķina paredzamo svārstīgumu attiecībā uz lielumu, ko aprēķina saskaņā ar a) apakšpunktu;

c) iestādes vidējā pašu kapitāla prasība šim riskam nepārsniedz 5 % no tās pašu kapitāla vai EUR 1 miljonu, kā arī, ņemot vērā svārstīgumu, kas aprēķināts saskaņā ar b) apakšpunktu, paredzamās maksimālās pašu kapitāla prasības nepārsniedz 6,5 % no tās pašu kapitāla;

d) iestāde regulāri uzrauga, vai aplēses, kas veiktas saskaņā ar a) un b) apakšpunktu, joprojām atspoguļo reālo situāciju.

2. Iestādes paziņo kompetentajām iestādēm, kā tās izmanto 1. punktā paredzēto iespēju.

357. pants

Preču pozīcijas

1. Katru preču vai preču atvasināto instrumentu pozīciju izsaka standarta mērvienībās. Katrai precei tūlītējo cenu izsaka pārskata sniegšanas valūtā.

2. Zelta vai zelta atvasināto instrumentu pozīcijas uzskata par tādām, kas pakļautas ārvalstu valūtas riskam, un ar preču risku saistīto aprēķinu vajadzībām tām piemēro procedūras, saskaņā ar attiecīgi 3. vai 5. nodaļu.

3. Šīs regulas 360. panta 1. punkta vajadzībām lielums, par kuru iestādes garās pozīcijas pārsniedz tās īsās pozīcijas – vai otrādi – attiecībā uz to pašu preci un tās pašas preces regulētā tirgū tirgotajiem nākotnes līgumiem, iespējas līgumiem un regulētā tirgū tirgotām garantijām, ir tās katras preces neto pozīcija. Ar atvasinātajiem instrumentiem rīkojas, kā noteikts 358. pantā, kā ar pamatā esošās preces pozīcijām.

4. Lai aprēķinātu preces pozīciju, turpmāk nosauktās pozīcijas pielīdzina tās pašas preces pozīcijām:

▼B

a) dažādu preču apakškategoriju pozīcijas gadījumos, ja apakšgrupas ir savstarpēji piegādājamas;

b) līdzīgu preču pozīcijas, ja preces ir cieši aizstājēji cita citai un ja var skaidri noteikt minimālo korelāciju 0,9 cenu svārstībām ne mazāk kā viena gada laikā.

358. pants

Īpaši instrumenti

1. Regulētā tirgū tirgotos preču nākotnes līgumus un nākotnes saistības pirkt vai pārdot atsevišķas preces iekļauj mērījumu sistēmā kā nosacītās summas standarta mērvienībās un nosaka termiņu ar atsauci uz beigu datumu.

2. Preču mijmaiņas līgumus, kur vienai darījuma pusei ir fiksēta cena un otrai – pašreizējā tirgus cena, uzskata par tādu pozīciju virkni, kas ir vienādas ar līguma nosacīto summu, kur, attiecīgā gadījumā, viena pozīcija atbilst katram maksājumam saskaņā ar mijmaiņas līgumu un ir iekļauta termiņa intervālos atbilstīgi 359. panta 1. punktam. Pozīcijas ir garās pozīcijas, ja iestāde maksā fiksētu cenu un saņem mainīgu cenu, un īsās pozīcijas, ja iestāde saņem fiksētu cenu un maksā mainīgu cenu. Par preču mijmaiņas līgumiem, kur darījuma objekti ir dažādas preces, jāziņo attiecīgā pārskata sadaļā par termiņa sadalījuma pieeju.

3. Iespējas līgumus un regulētā tirgū tirgotas garantijas attiecībā uz precēm vai preču atvasinātajiem instrumentiem pielīdzina pozīcijām, kuru vērtība ir vienāda ar tā pamatā esošā instrumenta vērtību, uz ko attiecas iespējas līgums, un šo vērtību šīs nodaļas vajadzībām reizina ar tā delta koeficientu. Minētajām pozīcijām var veikt savstarpējo ieskaitu ar jebkurām izlīdzinošajām pozīcijām, ko veido identiskas pamatā esošās preces vai preču atvasinātie instrumenti. Delta koeficients ir attiecīgās biržas delta. OTC iespējas līgumiem vai gadījumos, kad attiecīgās biržas delta nav pieejama, iestāde, izmantojot atbilstīgu modeli, var pati aprēķināt delta koeficientu, ja to ir atļāvušas kompetentās iestādes. Atļauju piešķir, ja modelis pienācīgi aplēš iespējas līguma vai regulētā tirgū tirgotas garantijas vērtības izmaiņu līmeni attiecībā pret nelielām izmaiņām pamatā esošā instrumenta tirgus cenā.

Iestādes savās pašu kapitāla prasībās atbilstoši atspoguļo citus riskus, kas saistīti ar iespējas līgumiem, papildus delta riskam.

4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, nosakot vairākas metodes, kā papildus delta riskam atspoguļot pašu kapitāla prasībās citus riskus tā, lai tas būtu samērīgi ar iestāžu darbību apmēru un sarežģītību iespējas līgumu jomā.

EBI līdz 2013. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

Pirms pirmajā daļā minēto tehnisko standartu stāšanās spēkā kompetentās iestādes var turpināt piemērot esošās valsts procedūras, ja kompetentās iestādes minētās procedūras ir piemērojušas pirms 2013. gada 31. decembra.

5. Ja iestāde ir kāda no turpmāk minētajām personām, tā iekļauj attiecīgās preces savas preču riska pašu kapitāla prasības aprēķinā:

a) persona, kas pārved preces vai garantētas tiesības uz preču īpašumtiesībām saskaņā ar līgumu par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu;

b) persona, kas aizdod preces saskaņā ar preču aizdevuma līgumu.

359. pants

Termiņu sadalījuma pieeja

1. Katrai precei iestāde izmanto atsevišķu termiņu sadalījumu saskaņā ar 1. tabulu. Visas šīs preces pozīcijas iedala attiecīgos termiņa intervālos. Fiziskos krājumus iedala pirmajā termiņa intervālā no 0 līdz 1 mēnesim ieskaitot.

1. tabula

Termiņa intervāls (1)	Cenu svārstību faktors (%) (2)
0 ≤ 1 mēnesi	1,50
> 1 ≤ 3 mēnešiem	1,50
> 3 ≤ 6 mēnešiem	1,50
> 6 ≤ 12 mēnešiem	1,50
>1 ≤ 2 gadi	1,50
>2 ≤ 3 gadi	1,50
> 3 gadi	1,50

2. Viena veida preču pozīcijas var savstarpēji ieskaitīt un iedalīt attiecīgos termiņa intervālos, pamatojoties uz neto vērtību, šādos gadījumos:

a) pozīcijām līgumos, kuru termiņš beidzas tajā pašā dienā;

b) pozīcijām līgumos, kuru termiņš beidzas 10 dienu laikā pēc otras pozīcijas termiņa beigām, ja līgumus tirgo tirgos, kuros ir katras dienas piegāde.

▼B

3. Pēc tam iestāde summē garās pozīcijas un īsās pozīcijas katrā termiņa intervālā. Garo pozīciju summa, kas ir sakrītoša ar īso pozīciju summu konkrētā termiņa intervālā, ir sakrītošās pozīcijas šajā intervālā, kamēr pārējās garās vai īsās pozīcijas ir tā paša intervāla nesakrītošās pozīcijas.

4. Konkrētā termiņa intervāla nesakrītošās garās pozīcijas tā daļa, kas ir saskaņota ar nākamā termiņa intervāla nesakrītošo īso pozīciju, vai otrādi, ir sakrītošā pozīcija starp diviem termiņa intervāliem. Nesakrītošās garās vai nesakrītošās īsās pozīcijas tā daļa, ko nevar šādi saskaņot, ir nesakrītošā pozīcija.

5. Iestādes pašu kapitāla prasību katrai precei aprēķina, pamatojoties uz attiecīgo termiņu sadalījumu, saskaitot:

a) sakrītošo garo un īso pozīciju summu, reizinātu ar attiecīgo cenu svārstības faktoru, kā norādīts 1. tabulas otrā slejā, katram termiņa intervālam un ar preces tūlītējo cenu;

b) sakrītošo pozīciju starp diviem termiņa intervāliem katram termiņa intervālam, kurā nesakrītoša pozīcija tiek pārvirzīta, reizinot ar 0,6 %, kas ir pārneses likme, un ar preces tūlītējo cenu;

c) atlikušās nesakrītošās pozīcijas, reizinātas ar 15 %, kas ir tiešā likme, un ar preces tūlītējo cenu.

6. Iestādes kopējo pašu kapitāla prasību preču riskam aprēķina, saskaitot pašu kapitāla prasības, kas aprēķinātas katrai precei saskaņā ar 5. punktu.

360. pants

Vienkāršotā pieeja

1. Iestādes pašu kapitāla prasību katrai precei aprēķina, saskaitot:

a) 15 % no neto pozīcijas, garās vai īsās, reizinātas ar preces tūlītējo cenu;

b) 3 % no bruto pozīcijas, garās plus īsās, reizinātas ar preces tūlītējo cenu.

2. Iestādes kopējo preču riska pašu kapitāla prasību aprēķina, saskaitot pašu kapitāla prasības, kas aprēķinātas katrai precei saskaņā ar 1. punktu.

▼B

361. pants

Paplašināta termiņu sadalījuma pieeja

Iestādes var 359. pantā norādīto likmju vietā izmantot minimālo cenu svārstību faktoru, pārneses likmi un tiešo likmi, kas ir norādītas 2. tabulā, ar nosacījumu, ka iestādes:

a) veic nozīmīgu uzņēmējdarbību ar precēm;

b) tām ir pienācīgi diversificēts preču portfelis;

c) tās nav gatavas izmantot iekšējos modeļus, lai aprēķinātu preču riska pašu kapitāla prasību.

2. tabula

	Dārgmetāli, (izņemot zeltu)	Parastie metāli	Lauksaimniecības produkti	Citas preces, tostarp energoprodukti
Cenu svārstību faktors (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Pārneses likme (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Tiešā likme (%)	8	10	12	15

Iestādes kompetentajām iestādēm paziņo par to, kā tās izmanto šo pantu, iesniedzot arī apliecinājumu par saviem centieniem īstenot iekšējo modeli, lai aprēķinātu preču riska pašu kapitāla prasību.

5. NODAĻA

Iekšējo modeļu izmantošana pašu kapitāla prasību aprēķināšanai

1. iedaļa

Atļauja un pašu kapitāla prasības

362. pants

Specifiskie un vispārējie riski

Tirgojama parāda instrumenta vai kapitāla vērtspapīru instrumenta, vai atvasinātā instrumenta pozīcijas risku šīs nodaļas vajadzībām var sadalīt divās daļās. Pirmā ir specifiskā riska daļa, un tā ietver attiecīgā instrumenta cenu izmaiņas risku tādu faktoru dēļ, kas saistīti ar instrumenta emitentu vai – atvasinātā instrumenta gadījumā – pamatā esošā instrumenta emitentu. Vispārējā riska daļa ietver instrumenta cenu izmaiņas risku, kas tirgojamu parāda instrumentu vai parāda atvasināto instrumentu gadījumā saistīts ar izmaiņām procentu likmju līmenī, vai – kapitāla vērtspapīru vai kapitāla vērtspapīru atvasināto instrumentu gadījumā – ar kapitāla vērtspapīru tirgus vispārēju virzību, kas nav saistīta ar atsevišķu vērtspapīru īpašām iezīmēm.

▼B

363. pants

Atļauja izmantot iekšējos modeļus

1. Pēc iestādes atbilstības 2., 3. un 4. iedaļas prasībām pārbaudīšanas kompetentās iestādes piešķir iestādēm atļauju izmantot pašu kapitāla prasību aprēķināšanai vienai vai vairākām no turpmāk nosauktajām riska kategorijām iekšējos modeļus 2.–4. nodaļā norādīto metožu vietā vai kopā ar tām:

a) kapitāla vērtspapīru instrumentu vispārējais risks;

b) kapitāla vērtspapīru instrumentu specifiskais risks;

c) parāda instrumentu vispārējais risks;

d) parāda instrumentu specifiskais risks;

e) ārvalstu valūtas risks;

f) preču risks.

2. Riska kategorijām, kam iestāde nav saņēmusi 1. punktā minēto atļauju izmantot savus iekšējos modeļus, tā turpina aprēķināt pašu kapitāla prasības saskaņā ar attiecīgi 2., 3. un 4. nodaļu. Kompetento iestāžu atļauja izmantot iekšējos modeļus ir vajadzīga katrai riska kategorijai un tiek piešķirta vienīgi tad, ja iekšējais modelis ietver nozīmīgu daļu no konkrētas riska kategorijas pozīcijām.

3. Atsevišķa kompetento iestāžu atļauja ir vajadzīga būtisku izmaiņu gadījumā attiecībā uz iekšējo modeļu, kuru izmantošanai iestāde ir saņēmusi atļauju, izmantošanu, iekšējo modeļu, kuru izmantošanai iestāde ir saņēmusi atļauju, plašākas izmantošanas gadījumā – it sevišķi papildu riska kategorijām – un riskam pakļautās vērtības spriedzes apstākļos sākotnējā aprēķina gadījumā saskaņā ar 365. panta 2. punktu.

Iestādes informē kompetentās iestādes par visiem citiem iekšējo modeļu, kuru izmantošanai iestāde ir saņēmusi atļauju, izmantošanas paplašinājumiem un izmaiņām.

4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) nosacījumus paplašinājumu un izmaiņu attiecībā uz iekšējo modeļu izmantošanu būtiskuma novērtēšanai;

b) novērtēšanas metodiku, pamatojoties uz kuru kompetentās iestādes atļauj iestādēm izmantot iekšējos modeļus;

c) nosacījumus, kādos uzskata, ka riska kategorijas pozīciju daļa, uz kuru attiecas iekšējais modelis, ir "nozīmīga", kā minēts 2. punktā.

▼B

EBI līdz 2014. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

364. pants

Pašu kapitāla prasības, izmantojot iekšējos modeļus

1. Katra iestāde, kas izmanto iekšējo modeli, papildus pašu kapitāla prasībām, kuras aprēķinātas saskaņā ar 2., 3. un 4. nodaļu tām riska kategorijām, kam nav piešķirta atļauja izmantot iekšējo modeli, ievēro pašu kapitāla prasību, kura izteikta kā a) un b) apakšpunktos noteikto vērtību summa:

a) lielāko no turpmāk minētajiem lielumiem:

i) iepriekšējās dienas riskam pakļautā vērtība, kas aprēķināta saskaņā ar 365. panta 1. punktu (VaR_{t-1}),

ii) ikdienas riskam pakļauto vērtību, kas aprēķinātas saskaņā ar 365. panta 1. punktu katrā no iepriekšējām sešdesmit uzņēmējdarbības dienām, vidējais lielums (VaR_{avg}), reizinot to ar koeficientu (mc) saskaņā ar 366. pantu;

b) lielāko no turpmāk minētajiem lielumiem:

i) pēdējā pieejamā riskam pakļautā vērtība spriedzes apstākļos, kas aprēķināta saskaņā ar 365. panta 2. punktu (VaR_{t-1}), un

ii) riskam pakļauto vērtību spriedzes apstākļos vidējais lielums, kas aprēķināts tādā veidā un tik bieži, kā noteikts 365. panta 2. punktā, par iepriekšējo sešdesmit uzņēmējdarbības dienu periodu ($sVaR_{avg}$), reizināts ar koeficientu (ms) saskaņā ar 366. pantu.

2. Iestādes, kas izmanto iekšējo modeli, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasību parāda instrumentu specifiskajam riskam, ievēro papildu pašu kapitāla prasību, kura izteikta kā turpmāk minēto a) un b) apakšpunktos noteikto vērtību summa:

a) saskaņā ar 337. un 338. pantu aprēķinātā pašu kapitāla prasība attiecībā uz specifisko risku vērtspapīrošanas pozīcijām un n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātajiem instrumentiem tirdzniecības portfelī, izņemot pozīcijas, kuras ietvertas pašu kapitāla prasībā attiecībā uz korelācijas tirdzniecības portfeļa specifisko risku saskaņā ar 5. iedaļu, un, attiecīgā gadījumā, pašu kapitāla prasība attiecībā uz specifisko risku, atbilstīgi 2. nodaļas 6. iedaļai, tām pozīcijām KIU, attiecībā uz kurām nav izpildīti ne 350. panta 1. punkta, ne 350. panta 2. punkta nosacījumi;

▼B

b) lielākais no šādiem lielumiem:

i) inkrementālā saistību nepildīšanas un migrācijas riska pēdējā aprēķinātā skaitliskā vērtība, kas aprēķināta saskaņā ar 3. iedaļu,

ii) šīs skaitliskās vērtības iepriekšējo 12 nedēļu vidējais aritmētiskais rādītājs.

3. Iestādes, kurām ir korelācijas tirdzniecības portfelis, kurš atbilst 338. panta 1. līdz 3. punkta prasībām, var ievērot pašu kapitāla prasību uz 377. panta, nevis 338. panta 4. punkta pamata, ko aprēķina kā augstāko turpmāk nosauktajiem lielumiem:

a) korelācijas tirdzniecības portfeļa riska pēdējā aprēķinātā skaitliskā vērtība, kas aprēķināta saskaņā ar 5. iedaļu;

b) šīs skaitliskās vērtības iepriekšējo 12 nedēļu vidējais aritmētiskais rādītājs;

c) 8 % no pašu kapitāla prasības, kas a) apakšpunktā minētās pēdējās aprēķinātās riska skaitliskās vērtības aprēķināšanas laikā tiktu aprēķinātas saskaņā ar 338. panta 4. punktu visām tām pozīcijām, kuras ietvertas iekšējā modelī korelācijas tirdzniecības portfelim.

2. iedaļa

Vispārīgas prasības

365. pants

Riskam pakļautās vērtības un riskam pakļautās vērtības spriedzes apstākļos aprēķināšana

1. Šīs regulas 364. pantā minētās riskam pakļautās vērtības aprēķināšanai piemēro šādas prasības:

a) riskam pakļautās vērtības aprēķināšana ik dienas;

b) 99. percentile, vienpusējs ticamības intervāls;

c) 10 dienu turēšanas periods;

d) vismaz viena gada efektīvais vēsturiskās novērošanas periods, izņemot gadījumu, kad īsāku novērošanas periodu attaisno cenu svārstīguma būtisks pieaugums;

e) visa datu kopa tiek atjaunināta vismaz reizi mēnesī.

Iestāde var izmantot riskam pakļautās vērtības skaitliskos lielumus, kas aprēķināti īsākam turēšanas periodam kā 10 dienas, palielinot mērogu līdz 10 dienām, piemērojot attiecīgu metodiku, ko periodiski pārskata.

▼B

2. Turklāt iestāde vismaz reizi nedēļā aprēķina sava pašreizējā portfeļa "riskam pakļautās vērtības spriedzes apstākļos" saskaņā ar pirmajā daļā noteiktajām prasībām, riskam pakļauto vērtību modeļu ievades datiem izmantojot vēsturiskos datus par nepārtrauktu 12 mēnešu laika posmu, kurā iestādes portfelis bijis pakļauts ievērojamai finansiālai spriedzei. Iestāde vismaz reizi gadā pārskata šo vēsturisko datu izvēli un par rezultātiem informē kompetentās iestādes. EBI uzrauga riskam pakļautās vērtības spriedzes apstākļos aprēķina prakšu kopumu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pieņem pamatnostādnes par šādām praksēm.

366. pants

Regulatīvā atpakaļejošā pārbaude un reizinājuma koeficienti

1. Šīs regulas 365. pantā minēto aprēķinu rezultātus palielina ar reizinājuma koeficientiem (m_c) un (m_s).

2. Katrs reizinājuma koeficients (m_c) un (m_s) ir summa, ko iegūst summējot vismaz 3 un otru saskaitāmo, kura vērtība ir starp 0 un 1 saskaņā ar 1. tabulu. Šis otrs saskaitāmais ir atkarīgs no pārsniegumu skaita pēdējās 250 darba dienās, kā konstatēts 365. panta 1. punktā norādītā iestādes riskam pakļautās vērtības skaitliskā lieluma atpakaļejošajā pārbaudē.

1. tabula

Pārsniegumu skaits	Otrs saskaitāmais
Mazāk par 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 un vairāk	1,00

3. Iestādes aprēķina pārsniegumu skaitu katru dienu atpakaļejošā pārbaudē salīdzinot portfeļa hipotētiskās un faktiskās vērtības izmaiņas. Pārsniegums ir vienas dienas izmaiņas portfeļa vērtībā, kas pārsniedz attiecīgo vienas dienas riskam pakļautās vērtības skaitlisko lielumu, kuru prognozējis iestādes modelis. Lai noteiktu otro saskaitāmo, pārsniegumu skaitu izvērtē vismaz reizi ceturksnī, un tas ir vienāds ar lielāko pārsniegumu skaitu portfeļa vērtības hipotētiskajās un faktiskajās izmaiņās.

Hipotētisko portfeļa vērtības izmaiņu atpakaļejošā pārbaudē salīdzina portfeļa vērtību dienas beigās un, pieņemot, ka pozīcijas nemainās, tā vērtību nākamās dienas beigās.

Portfeļa vērtības faktisko izmaiņu atpakaļejošā pārbaudē salīdzina portfeļa vērtību dienas beigās un tā faktisko vērtību nākamās dienas beigās, neietverot maksas, komisijas un neto procentu ienākumus.

▼B

4. Kompetentās iestādes var atsevišķos gadījumos ierobežot otrā saskaitāmā vērtību tādā apmērā, ko iegūst no pārsniegumiem saskaņā ar hipotētiskajām izmaiņām, ja pārsniegumu skaitu saskaņā ar faktiskajām izmaiņām neizraisa iekšējā modeļa nepilnības.

5. Lai kompetentās iestādes varētu regulāri uzraudzīt reizinājuma koeficientu atbilstību, iestādes nekavējoties – un ne vēlāk kā piecu darba dienu laikā – paziņo kompetentajām iestādēm par pārsniegumiem, ko iegūst no to atpakaļejošo pārbaužu programmas rezultātiem.

367. pants

Prasības attiecībā uz riska mērīšanu

1. Visi iekšējie modeļi, ko izmanto, lai aprēķinātu kapitāla prasības pozīcijas riskam, ārvalstu valūtas riskam, preču riskam, kā arī visi korelācijas tirdzniecības iekšējie modeļi atbilst šādām prasībām:

a) modelis precīzi aptver visus būtiskos cenas riskus;

b) modelis aptver pietiekamu skaitu riska faktoru atkarībā no iestādes darbības līmeņa attiecīgos tirgos. Ja riska faktors ir ietverts iestādes cenu noteikšanas modelī, bet nav ietverts riska mērīšanas modelī, iestādei šāda neietveršana jāspēj pārliecinoši pamatot kompetentajai iestādei. Riska mērīšanas modelis ietver iespējas līgumu un citu produktu nelinearitāti, kā arī korelācijas risku un bāzes risku. Ja izmanto riska faktoru aplēstās vērtības, tās labi atspoguļo faktisko pozīciju izmaiņas.

2. Visi iekšējie modeļi, ko izmanto, lai aprēķinātu kapitāla prasības pozīcijas riskam, ārvalstu valūtas riskam vai preču riskam, atbilst šādām prasībām:

a) modelī ietver riska faktoru kopumu, kas atbilst procentu likmēm katrā valūtā, kurā iestādei ir bilances vai ārpusbilances pozīcijas, kuras ietekmē procentu likme; iestāde ienesīguma līknes modelē, izmantojot kādu no vispārpieņemtām pieejām; būtiskiem riska darījumiem ar procentu likmju risku galvenajās valūtās un tirgos ienesīguma līkni sadala vismaz sešos termiņa segmentos, lai aptvertu likmju svārstīguma atšķirības visā ienākumu līknē; modelis aptver arī nepilnīgi korelētu svārstību starp dažādām ienesīguma līknēm risku;

▼B

b) modelī ietver riska faktorus, kas atbilst zeltam un atsevišķām ārvalstu valūtām, kurās denominētas iestādes pozīcijas; attiecībā uz KIU ņem vērā KIU faktiskās ārvalstu valūtas pozīcijas; iestādes var paļauties uz trešo personu pārskatiem par KIU ārvalstu valūtas pozīcijām, ja ir atbilstoši nodrošināta minēto pārskatu pareizība; ja iestādei nav zināmas KIU ārvalstu valūtas pozīcijas, šo pozīciju izdala un uz to attiecina 353. panta 3. punktā minēto procedūru;

c) modelī izmanto atsevišķu riska faktoru vismaz katram no kapitāla vērtspapīru tirgiem, kuros iestādei ir nozīmīgas pozīcijas;

d) modelī izmanto atsevišķu riska faktoru vismaz katrai precei, kurā iestādei ir nozīmīgas pozīcijas; modelis aptver arī risku, kas saistīts ar nepilnīgu korelāciju starp līdzīgām, bet ne identiskām precēm, un pakļautība nākotnes cenu izmaiņām, kas radušās termiņu nesakritības rezultātā; tajā arī ņem vērā tirgus īpatnības, jo īpaši piegādes datumus un tirgotājiem paredzētās iespējas slēgt pozīcijas;

e) iestādes iekšējais modelis pie reālistiskiem tirgus scenārijiem piesardzīgi novērtē risku, kas rodas no mazāk likvīdām pozīcijām un pozīcijām ar ierobežotu cenu pārredzamību; Turklāt iekšējais modelis atbilst obligātajiem datu standartiem. Aplēstās vērtības ir pietiekami konservatīvas, un tās izmanto tikai tur, kur pieejamie dati ir nepietiekami vai neatspoguļo pozīcijas vai portfeļa patieso svārstīgumu.

3. Iestādes var – jebkurā iekšējā modelī, ko izmanto šīs nodaļas vajadzībām, – izmantot empīriskas korelācijas riska kategorijās un starp tām tikai tad, ja iestādes korelāciju aprēķina pieeja ir pamatota un to īsteno godprātīgi.

368. pants

Kvalitatīvās prasības

1. Visi iekšējie modeļi, ko izmanto šīs nodaļas vajadzībām, ir konceptuāli pamatoti un godprātīgi īstenoti, un tie jo īpaši nodrošina atbilstību visām šīm kvalitatīvajām prasībām:

a) visi iekšējie modeļi, ko izmanto, lai aprēķinātu kapitāla prasības pozīcijas riskam, ārvalstu valūtas riskam vai preču riskam, ir tieši iekļauti iestādes ikdienas riska pārvaldības procesā un kalpo par pamatu pārskatam par riska darījumiem iestādes augstākajai vadībai;

b) iestādei ir riska kontroles struktūrvienība, kas ir neatkarīga no tirdzniecības struktūrvienībām un ir tieši pakļauta augstākajai vadībai; šī struktūrvienība atbild par visu to iekšējo modeļu izveidošanu un ieviešanu, ko izmanto šīs nodaļas vajadzībām; saskaņā ar savu atbildību par vispārējo riska pārvaldības sistēmu šī vienība veic sākotnējo un pastāvīgo validāciju visiem iekšējiem modeļiem, ko izmanto šīs nodaļas vajadzībām; struktūrvienība sagatavo un analizē ikdienas pārskatus par iekšējā modeļa, ko izmanto, lai aprēķinātu kapitāla prasības pozīcijas riskam, ārvalstu valūtas riskam vai preču riskam, rezultātiem un par atbilstīgiem pasākumiem, kas jāīsteno tirdzniecības limitu ziņā;

▼B

c) iestādes vadības struktūra un augstākā vadība aktīvi iesaistās riska kontroles procesā, un ikdienas pārskatus, ko sagatavo riska kontroles struktūrvienība, pārskata tāda līmeņa vadība, kuras pilnvaras ir pietiekamas, lai mazinātu gan atsevišķu tirgotāju izveidotās pozīcijas, gan arī iestādes kopējo risku;

d) iestādei ir pietiekams skaits darbinieku, kas ir kvalificēti izmantot sarežģītus iekšējos modeļus – tostarp tos, ko izmanto šīs nodaļas vajadzībām, – tirdzniecībā, riska kontrolē, revīzijā un darījumu uzskaites jomā;

e) iestāde ir ieviesusi procedūras, lai uzraudzītu un nodrošinātu atbilstību dokumentētam iekšējo politiku un kontroles procedūru kopumam attiecībā uz tās iekšējo modeļu, tostarp to, kurus izmanto šīs nodaļas vajadzībām, vispārējo darbību;

f) jebkuriem iekšējiem modeļiem, ko izmanto šīs nodaļas vajadzībām, ir pārbaudīta vēsture riska mērīšanā ar pietiekamu precizitāti;

g) iestāde bieži īsteno stingru spriedzes testēšanas programmu, tostarp reversos spriedzes testus, un šāda programma iekļauj jebkuru iekšējo modeli, ko izmanto šīs nodaļas vajadzībām, savukārt augstākā vadība pārskata šo pārbaužu rezultātus un atspoguļo tos politikās un limitos, kurus tā nosaka; šis process jo īpaši modelē tirgus nelikviditāti saspringtos tirgus apstākļos, koncentrācijas risku, vienpusējus tirgus, gadījuma un pēkšņas saistību neizpildes risku, nelineāras produktu cenu izmaiņas, pozīcijas ar būtiski negatīvu iekšējo vērtību, pozīcijas ar cenu pārrāvumiem, un citus riskus, ko iekšējais modelis ietver nepilnīgi; piemērotie satricinājumi atspoguļo portfeļu būtību un laikposmu, kas būtu vajadzīgs, lai ierobežotu vai pārvaldītu riskus smagos tirgus apstākļos;

h) iestāde kā daļu no savas regulārās iekšējās revīzijas procesa veic neatkarīgu pārbaudi saviem iekšējiem modeļiem, arī tiem, ko izmanto šīs nodaļas vajadzībām.

2. Pārskats, kas minēts 1. punkta h) apakšpunktā, aptver gan darījumu tirdzniecības struktūrvienību, gan neatkarīgās riska kontroles struktūrvienības darbības. Iestāde vismaz reizi gadā veic sava vispārējo riska pārvaldības procesa pārbaudi. Pārbaudē izvērtē:

a) riska pārvaldības sistēmas un procesu dokumentācijas un riska kontroles struktūrvienības organizācijas atbilstību;

b) riska mēru integrāciju ikdienas riska pārvaldībā un vadības informācijas sistēmas integritāti;

c) kā iestāde izmanto apstiprināšanai riska cenošanas modeļu un riska novērtēšanas sistēmu, ko izmanto tirdzniecības un uzskaites personāls;

▼B

d) risku klāstu, ko aptver riska mērīšanas modelis, un to, kā validē visas nozīmīgās izmaiņas riska mērīšanas procesā;

e) cik precīzi un pilnīgi ir pozīciju dati, to, cik precīzi un atbilstīgi ir svārstīguma un korelācijas pieņēmumi un cik precīzi ir vērtējumi un riska jutīguma aprēķini;

f) pārbaudes procesu, ko iestāde izmanto, lai izvērtētu iekšējam modelim izmantoto datu avotu konsekvenci, savlaicīgumu un ticamību, kā arī šādu datu avotu neatkarību;

g) pārbaudes procesu, ko iestāde izmanto, lai izvērtētu atpakaļejošu pārbaudi, kuru veic, lai novērtētu modeļa precizitāti.

3. Tā kā paņēmieni un paraugprakses attīstās, iestādes visos iekšējos modeļos, ko izmanto šīs nodaļas vajadzībām, izmanto šos jaunos paņēmienus un prakses.

369. pants

Iekšējā validācija

1. Iestādēm ir procesi, lai nodrošinātu, ka to iekšējos modeļus, ko izmanto šīs nodaļas vajadzībām, atbilstoši validē kvalificētas personas, kuras ir neatkarīgas no izstrādes procesa, lai nodrošinātu, ka tie ir konceptuāli pamatoti un adekvāti aptver visu attiecīgo risku. Šo validāciju veic pēc tam, kad iekšējais modelis ir sākotnēji izstrādāts un kad iekšējam modelim ir veiktas jebkāda veida būtiskas izmaiņas. Validāciju veic arī periodiski, bet īpaši gadījumos, ja ir bijušas kādas būtiskas strukturālas izmaiņas tirgū vai izmaiņas portfeļa sastāvā, kuras iekšējais modelis, iespējams, neaptver pilnībā. Tā kā iekšējās validācijas tehnikas un labākās prakses attīstās, iestādes piemēro šos jauninājumus. Iekšējā modeļa validācija neaprobežojas tikai ar atpakaļejošu pārbaudi, bet ietver arī šādas darbības:

a) pārbaudes, lai pārliecinātos, ka iekšējos modeļos izmantotie pieņēmumi ir atbilstoši un nenovērtē risku ne par zemu, ne par augstu;

b) papildus regulatīvajām atpakaļejošas pārbaudes programmām iestādes veic savas iekšējā modeļa validācijas pārbaudes, tostarp atpakaļejošas pārbaudes, attiecībā uz savu portfeļu riskiem un struktūrām;

c) hipotētisko portfeļu izmantošana, lai pārliecinātos par iekšējo modeļu spēju ņemt vērā konkrētas strukturālas iezīmes, kas varētu kļūt aktuālas, piemēram, nozīmīgus bāzes riskus un koncentrācijas risku.

▼B

2. Iestāde veic atpakaļejošu pārbaudi attiecībā uz portfeļa vērtības faktiskajām un hipotētiskajām izmaiņām.

3. iedaļa

Specifiskā riska modelēšanas prasības

370. pants

Specifiskā riska modelēšanas prasības

Iekšējais modelis, ko izmanto, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības specifiskajam riskam, un iekšējais modelis korelācijas tirdzniecībai atbilst šādām papildu prasībām:

a) tas skaidro vēsturiskās cenu izmaiņas portfelī;

b) tas aptver portfeļa koncentrācijas pakāpi un izmaiņas struktūrā;

c) tas ir izturīgs pret nelabvēlīgu vidi;

d) tas ir validēts ar atpakaļejošu pārbaudi nolūkā novērtēt, vai specifiskais risks ir aptverts precīzi; ja iestāde veic šādu atpakaļejošu pārbaudi, pamatojoties uz attiecīgiem apakšportfeļiem, tos izvēlas konsekventi;

e) tas aptver ar konkrētu parādnieku saistīto bāzes risku, kas nozīmē, ka modelis ir jutīgs pret būtiskām individuāli raksturīgām atšķirībām starp līdzīgām, bet ne identiskām, pozīcijām;

f) tas ietver gadījuma risku.

371. pants

Neiekļaušana specifiskā riska modeļos

1. Iestāde var izvēlēties sava specifiskā riska pašu kapitāla prasības aprēķinā, kurā izmanto iekšējo modeli, neiekļaut pozīcijas, attiecībā uz kurām tā izpilda pašu kapitāla prasības specifiskajam riskam saskaņā ar 332. panta 1. punkta e) apakšpunktu vai 337. pantu, izņemot tās pozīcijas, uz kurām attiecas 377. pantā minētā pieeja.

2. Iestāde var izvēlēties neietvert tirgotos parāda instrumentus saistību nepildīšanas un migrācijas riskus iekšējā modelī, gadījumā, ja tā aptver šos riskus saskaņā ar 4. iedaļā noteiktajām prasībām.

▼B

4. iedaļa

Iekšējais modelis inkrementālajam saistību nepildīšanas un migrācijas riskam

372. pants

Prasība ieviest iekšējo IRC modeli

Iestādei, kas izmanto iekšējo modeli tirgoto parāda instrumentu specifiskā riska pašu kapitāla prasību aprēķināšanai, ir arī iekšējais inkrementālā saistību nepildīšanas un migrācijas riska (turpmāk – IRC) modelis, lai ietvertu tirdzniecības portfeļa pozīciju saistību nepildīšanas un migrācijas riskus, kuri ir inkrementāli riskiem, kas ietverti riskam pakļautajā vērtībā, kas aprēķināta atbilstīgi 365. panta 1. punktam. Iestāde parāda, ka tās iekšējais modelis atbilst šādiem standartiem, pieņemot nemainīgu riska līmeni, un vajadzības gadījumā tiek pielāgots, lai atspoguļotu likviditātes, koncentrāciju, riska ierobežošanas un izvēles iespēju ietekmi:

a) iekšējais modelis nodrošina pamatotu riska diferenciāciju un precīzas un konsekventas inkrementālā saistību nepildīšanas un migrācijas riska aplēses;

b) iekšējā modeļa aplēsēm attiecībā uz iespējamiem zaudējumiem ir būtiska nozīme iestādes riska pārvaldīšanā;

c) tirgus un pozīciju dati, ko izmanto iekšējā modelī, ir atjaunināti un tiem veikts pienācīgs kvalitātes novērtējums;

d) 367. panta 3. punktā, 368. pantā, 369. panta 1. punktā un 370. panta b), c), e) un f) apakšpunktā noteiktās prasības ir izpildītas.

EBI izdod pamatnostādnes par 373. līdz 376. pantā noteiktajām prasībām.

373. pants

Iekšējā IRC modeļa darbības joma

Iekšējais IRC modelis ietver visas pozīcijas, kam piemēro specifiskā procenta likmju riska pašu kapitāla prasību, tostarp tās, kurām piemēro 0 % specifiskā riska kapitāla prasību saskaņā ar 336. pantu, bet neietver vērtspapīrošanas pozīcijas un n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātos instrumentus.

Iestādes, saņemot kompetento iestāžu atļauju, var izvēlēties konsekventi ietvert visas biržas sarakstos iekļauto kapitāla vērtspapīru pozīcijas un atvasināto instrumentu pozīcijas, pamatojoties uz biržas sarakstos iekļautajiem kapitāla vērtspapīriem. Atļauju piešķir, ja šāda pozīciju ietveršana atbilst tam, kā iestāde iekšēji mēra un pārvalda risku.

▼B

374. pants

Iekšējā IRC modeļa parametri

1. Iestādes izmanto iekšējo modeli, lai aprēķinātu skaitli, kas raksturo saistību nepildīšanas vai iekšējo vai ārējo reitingu migrācijas radītos zaudējumus ar 99,9 % ticamības intervālu viena gada laikā. Iestādes šo aprēķinu veic vismaz reizi nedēļā.

2. Korelācijas pieņēmumus pamato ar objektīvo datu analīzi konceptuāli pamatotā sistēmā. Iekšējais modelis pienācīgi atspoguļo emitentu koncentrācijas. Modelis atspoguļo arī koncentrācijas, kas spriedzes apstākļos var rasties katrā produktu kategorijā un starp produktu kategorijām.

3. Iekšējais IRC modelis atspoguļo ietekmi, ko rada korelācijas starp saistību nepildīšanas un migrācijas gadījumiem. Tas neatspoguļo ietekmi, ko rada diversifikācija starp, no vienas puses, saistību nepildīšanas un migrācijas gadījumiem un, no otras puses, citiem tirgus riska faktoriem.

4. Iekšējā modeļa pamatā ir pieņēmums par nemainīgu riska līmeni viena gada laikā, netieši norādot, ka atsevišķa tirdzniecības portfeļa pozīcija vai pozīciju kopums, kam likviditātes periodā ir radusies saistību neizpilde vai migrācija, ir jālīdzsvaro likviditātes perioda beigās, lai iegūtu sākotnējo riska līmeni. Vai arī iestāde var nolemt konsekventi izmantot viena gada laikā nemainīgu pozīciju pieņēmumu.

5. Likviditātes periodus nosaka atbilstīgi laikam, kas nepieciešams, lai saspringtos tirgus apstākļos pārdotu attiecīgo pozīciju vai ierobežotu visus būtiski svarīgos cenas riskus, īpaši ņemot vērā pozīcijas lielumu. Likviditātes periodi atspoguļo faktisko praksi un pieredzi gan sistemātiskās, gan arī individuāli atšķirīgās spriedzes situācijās. Likviditātes periodus mēra, pamatojoties uz piesardzīgiem pieņēmumiem, un tie ir pietiekami ilgi, lai pati pārdošanas vai riska ierobežošanas darbība būtiski neietekmētu cenu pārdošanas vai riska ierobežošanas darījumam.

6. Pozīcijas vai pozīciju kopuma atbilstīgā likviditātes perioda minimums ir trīs mēneši.

7. Nosakot atbilstīgos likviditātes periodus pozīcijai vai pozīciju kopumam, ņem vērā iestādes iekšējās politikas attiecībā uz vērtējuma korekcijām un inertu pozīciju pārvaldību. Ja iestāde likviditātes periodus nosaka nevis atsevišķām pozīcijām, bet pozīciju kopumiem, tad pozīciju kopuma definēšanas kritērijus nosaka tādā veidā, kas jēgpilni atspoguļo likviditātes atšķirības. Likviditātes periodi ir augstāki koncentrētām pozīcijām, kas atspoguļo ilgāku laikposmu, kas nepieciešams, lai šīs pozīcijas likvidētu. Vērtspapīrošanas darījumu likviditātes periods atspoguļo laiku, kas nepieciešams, lai izveidotu, pārdotu un vērtspapīrotu aktīvus vai saspringtos tirgus apstākļos ierobežotu būtiskus riska faktorus.

▼B

375. pants

Riska ierobežošanas pozīciju atzīšana iekšējā IRC modelī

1. Riska ierobežošanas pozīcijas var iekļaut iestādes iekšējā modelī, lai aptvertu inkrementālos saistību nepildīšanas un migrācijas riskus. Pozīcijām var veikt savstarpējo ieskaitu, ja garās vai īsās pozīcijas attiecas uz vienu un to pašu finanšu instrumentu. Riska ierobežošanas vai diversifikācijas efektu, ko rada garās un īsās pozīcijas viena parādnieka dažādos instrumentos vai dažādos vērtspapīros, kā arī garās un īsās pozīcijas dažādos emitentos, var atzīt tikai skaidri modelējot bruto garās un īsās pozīcijas dažādos instrumentos. Iestādes atspoguļo visu būtisko risku, kas varētu rasties laika intervālā starp riska ierobežošanas pozīcijas termiņu un likviditātes periodu, ietekmi, kā arī būtisku bāzes risku potenciālu saistībā ar riska ierobežošanas stratēģijām pa produkta veidiem, pēc prioritātes kapitāla struktūrā, iekšējā vai ārējā novērtējuma, termiņa, emisijas datumiem un citām instrumentu atšķirībām. Iestāde atspoguļo risku ierobežošanu tikai tādā mērā, kādā atbilstošais instruments parādniekam ir pieejams pat tad, kad parādniekam ir nepieciešams saņemt kredītu, vai citos gadījumos.

2. Pozīcijām, kurām risku ierobežo ar dinamiskās riska ierobežošanas stratēģijām, riska ierobežošanas pozīcijas atjaunošanu pozīcijas, kurai ierobežo risku, likviditātes periodā var atzīt, ja šī iestāde:

a) izvēlas modelēt riska ierobežošanas pozīcijas atjaunošanu konsekventi visam attiecīgā tirdzniecības portfeļa pozīciju kopumam;

b) parāda, ka atjaunošanas rezultātu iekļaušanas rezultātā tiek nodrošināta labāka riska mērīšana;

c) parāda, ka instrumentu, ko izmanto riska ierobežošanai, tirgi ir pietiekami likvīdi, lai šādu atjaunošanu spētu veikt arī spriedzes periodos; visus pārējos riskus, ko rada dinamiskā nodrošinājuma stratēģija, atspoguļo kapitāla prasībās.

376. pants

Īpašas prasības attiecībā uz iekšējo IRC modeli

1. Iekšējais modelis, kurā ietver inkrementālos saistību nepildīšanas un migrācijas riskus, atspoguļo iespējas līgumu nelineāro ietekmi, strukturētos kredītu atvasinātos instrumentus un citas pozīcijas, kam raksturīga būtiska nelinearitāte saistībā ar cenu izmaiņām. Iestādes arī pienācīgi ņem vērā modeļa risku, kas raksturīgs cenas risku novērtējumam un aprēķināšanai attiecībā uz šādiem produktiem.

2. Iekšējā modeļa pamatā ir objektīvi un atjaunināti dati.

▼B

3. Saistībā ar neatkarīgo pārbaudi un savu iekšējo modeļu, ko izmanto šīs nodaļas vajadzībām, validāciju, tostarp riska mērīšanas sistēmas vajadzībām, iestāde jo īpaši:

a) pārbauda, vai modelis, ko tā izmanto korelāciju un cenu izmaiņu gadījumos, atbilst tirdzniecības portfelim, kā arī sistēmisko riska faktoru izvēlei un svērumiem;

b) veic dažādus spriedzes testus, tostarp jutīguma analīzi un scenāriju analīzi, lai kvalitatīvi un kvantitatīvi novērtētu iekšējā modeļa lietderību, īpaši attiecībā uz koncentrāciju; šādus testus attiecina ne tikai uz jau notikušiem gadījumiem;

c) piemēro attiecīgu kvantitatīvo validāciju, iekļaujot arī atbilstošus iekšējās modelēšanas etalonus.

4. Iekšējais modelis ir saskaņots ar iestādes iekšējām riska pārvaldības metodēm, ko pielieto, lai identificētu, aprēķinātu un pārvaldītu tirdzniecības riskus.

5. Iestādes dokumentē savus iekšējos modeļus, lai tās korelācijas un citi modelēšanas pieņēmumi būtu pārredzami kompetentajām iestādēm.

6. Iekšējais modelis piesardzīgi novērtē risku, kas rodas no mazāk likvīdām pozīcijām un pozīcijām ar ierobežotu cenu pārredzamību pie reālistiskiem tirgus scenārijiem. Turklāt iekšējais modelis atbilst obligātajiem datu standartiem. Aizstājējvērtības ir pietiekami konservatīvas, un tās var izmantot tikai tur, kur pieejamie dati ir nepietiekami vai neatspoguļo pozīcijas vai portfeļa patieso svārstīgumu.

5. iedaļa

Korelācijas tirdzniecības iekšējais modelis

377. pants

Prasības, kas attiecas uz korelācijas tirdzniecības iekšējo modeli

1. Kompetentās iestādes piešķir atļauju izmantot iekšējo modeli korelācijas tirdzniecības portfeļa pašu kapitāla prasības aprēķināšanai tā vietā lai, noteiktu pašu kapitāla prasību saskaņā ar 338. pantu, iestādēm, kam ir atļauts izmantot iekšējo modeli attiecībā uz parāda instrumentu specifisko risku un kas atbilst šā panta 2. līdz 6. punkta, kā arī 367. panta 1. un 3. punkta, 368. panta, 369. panta 1. punkta un 370. panta a), b), c), e) un f) apakšpunkta prasībām.

▼B

2. Iestādes šo iekšējo modeli izmanto, lai aprēķinātu skaitli, kas pienācīgi raksturo visus cenas riskus ar 99,9 % ticamības intervālu viena gada laikposmā, pieņemot nemainīgu riska līmeni un vajadzības gadījumā veicot korekcijas, lai atspoguļotu likviditātes ietekmi, koncentrācijas, riska ierobežošanas un izvēles iespēju ietekmi. Iestādes šo aprēķinu veic vismaz reizi nedēļā.

3. Šā panta 1. punktā minētais modelis pienācīgi ietver šādus riskus:

a) kumulatīvo risku, kas veidojas vairāku saistību neizpildes gadījumu dēļ, tostarp secīgu saistību neizpildes gadījumu laidienos, sadalītajos produktos;

b) kredītriska starpības risku, tostarp gamma un *cross-gamma* faktoru ietekmi;

c) piemītošo korelāciju svārstīgumu, tostarp kredītriska starpību un korelāciju savstarpējo ietekmi;

d) bāzes risku, kas ietver:

   i) indeksa likmju starpības un tajā ietilpstošo atsevišķo parādnieku starpības bāzi,

   ii) atšķirības indeksa un atbilstoši indeksa struktūrai izveidotā portfeļa korelācijā;

e) atgūšanas likmes svārstīgumu, jo tas ir saistīts ar atgūšanas likmju tendenci ietekmēt laidiena cenas;

f) ciktāl visaptveroši riska mēri ietver ieguvumus no dinamiskās riska ierobežošanas stratēģijas, riska ierobežošanas pozīcijas novirzes risku un iespējamās izmaksas, lai atkal atjaunotu šādas riska ierobežošanas pozīcijas;

g) jebkādus citus būtiskus pozīciju cenu riskus korelācijas tirdzniecības portfelī.

4. Iestāde 1. punktā minētajā modelī izmanto pietiekamus tirgus datus, lai nodrošinātu, ka tā savā iekšējā pieejā pilnībā ietver šo riska darījumu būtiskākos riskus saskaņā ar šajā pantā noteiktajām prasībām. Ar atpakaļejošu pārbaudi vai citiem piemērotiem līdzekļiem iestādei jāspēj kompetentajai iestādei pierādīt, ka tās modelis var atbilstīgi skaidrot šo produktu vēsturiskās cenu izmaiņas.

Iestādei ir atbilstoša politika un procedūras, lai nošķirtu pozīcijas, attiecībā uz kurām tai ir piešķirta atļauja tās ietvert pašu kapitāla prasībā saskaņā ar šo pantu, no citām pozīcijām, attiecībā uz kurām tā nav saņēmusi šādu atļauju.

▼B

5. Attiecībā uz visu to pozīciju portfeli, kas ietvertas 1. punktā minētajā modelī, iestāde regulāri piemēro īpašu, iepriekš noteiktu spriedzes scenāriju kopumu. Ar šiem spriedzes scenārijiem pārbauda spriedzes ietekmi uz saistību nepildīšanas rādītājiem, atgūšanas rādītājiem, kredītriska starpībām, bāzes risku, korelācijām un citiem attiecīgajiem riska faktoriem korelācijas tirdzniecības portfelī. Iestāde piemēro šos spriedzes scenārijus vismaz reizi nedēļā un vismaz reizi ceturksnī paziņo kompetentajām iestādēm rezultātus, tostarp salīdzinājumus ar iestādes pašu kapitāla prasībām saskaņā ar šo pantu. Par ikvienu gadījumu, kad spriedzes testu rezultāti būtiski pārsniedz pašu kapitāla prasību korelācijas tirdzniecības portfelim, laikus ziņo kompetentajām iestādēm. EBI pieņem pamatnostādnes spriedzes scenāriju piemērošanai korelācijas tirdzniecības portfelim.

6. Iekšējais modelis piesardzīgi novērtē risku, kas rodas no mazāk likvīdām pozīcijām un pozīcijām ar ierobežotu cenu pārredzamību pie reālistiskiem tirgus scenārijiem. Turklāt iekšējais modelis atbilst obligātajiem datu standartiem. Aizstājējvērtības ir pietiekami konservatīvas, un tās var izmantot tikai tur, kur pieejamie dati ir nepietiekami vai neatspoguļo pozīcijas vai portfeļa patieso svārstīgumu.

V SADAĻA

PAŠU KAPITĀLA PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ NORĒĶINU RISKU

378. pants

Norēķinu/piegādes risks

Tādiem darījumiem, kuros pēc attiecīgā piegādes datuma nav nokārtoti norēķini par parāda instrumentiem, kapitāla vērtspapīriem, ārvalstu valūtām un precēm, izņemot repo darījumus un vērtspapīru vai preču aizdevumus, kā arī vērtspapīru vai preču aizņēmumus, iestāde aprēķina cenas atšķirību, kurai tā pakļauta.

Cenas atšķirību aprēķina kā atšķirību starp konkrētā parāda instrumenta, kapitāla vērtspapīra, ārvalstu valūtas vai preces līgto norēķinu cenu un tās pašreizējo tirgus vērtību, ja atšķirība varētu kredītiestādei radīt zaudējumu.

Iestāde šo cenas atšķirību reizina ar attiecīgu 1. tabulas labajā slejā norādīto pakāpi, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasību norēķinu riskam.

1. tabula

Darba dienu skaits pēc noteiktās norēķinu dienas	(%)
5–15	8
16–30	50
31–45	75
46 un vairāk	100

▼B

379. pants

Neapmaksātas piegādes

1. Iestādes pienākums ir turēt pašu kapitālu, atbilstoši tam, kā tas noteikts 2. tabulā, ja:

a) tā ir samaksājusi par vērtspapīriem, ārvalstu valūtām vai precēm, pirms saņēmusi tās, vai ir piegādājusi vērtspapīrus, ārvalstu valūtas vai preces, pirms saņēmusi samaksu par tām;

b) pārrobežu darījumu gadījumā ir pagājusi viena vai vairākas dienas, kopš tā ir veikusi šādu samaksu vai piegādi.

2. tabula

Kapitāla procedūra attiecībā uz neapmaksātām piegādēm

1. sleja	2. sleja	3. sleja	4. sleja
Darījuma veids	Līdz pirmajam līguma maksājumam vai piegādei	No pirmā līguma maksājuma vai piegādes līdz četrām dienām pēc otrā līguma maksājuma vai piegādes	No 5 darba dienām pēc otrā līguma maksājuma vai piegādes izsūtīšanas līdz darījuma izbeigšanai
Neapmaksāta piegāde	Nav kapitāla prasības	Uzskata par riska darījumu	Uzskata par riska darījumu ar 1 250 % pakāpi

2. Piemērojot riska pakāpi neapmaksātas piegādes darījumiem, kam piemēro 2. tabulas 3. slejā minēto procedūru, iestāde, kura izmanto uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju, kas noteikta Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļā, var piešķirt PD darījuma partneriem, ar kuriem tai nav citu netirdzniecības portfeļa darījumu, pamatojoties uz darījuma partneru ārējo reitingu. Iestādes, kas izmanto LGD pašu aplēses, var piemērot 161. panta 1. punktā noteikto LGD neapmaksātas piegādes riska darījumiem, kuriem piemēro 2. tabulas 3. slejā norādīto procedūru, ar nosacījumu, ka to piemēro visiem šāda veida riska darījumiem. Iestādes, kas izmanto uz iekšējiem reitingiem balstītu pieeju, kura noteikta Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļā, kā alternatīvu var piemērot standartizētās pieejas riska pakāpes, kā noteikts Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļā, ar nosacījumu, ka to piemēro visiem šāda veida riska darījumiem, vai var piešķirt 100 % riska pakāpi visiem šāda veida riska darījumiem.

Ja pozitīva riska darījuma apmērs, kas izriet no neapmaksātas piegādes darījuma, nav būtisks, iestādes šiem riska darījumiem var piešķirt 100 % riska pakāpi, izņemot gadījumus, kad ir jāpiemēro 1 250 % riska pakāpe saskaņā ar 1. punktā ietvertās 2. tabulas 4. sleju.

3. Kā alternatīvu 1 250 % riska pakāpes piemērošanai neapmaksātas piegādes riska darījumiem saskaņā ar 1. punktā ietvertās 2. tabulas 4. sleju iestādes saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu var atskaitīt no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem pārskaitīto vērtību plus šo riska darījumu pašreizējo pozitīvo riska darījumu vērtību.

▼B

380. pants

Nepiemērošana

Ja norēķinu sistēmā vai tīrvērtes sistēmā vai CCP rodas sistēmas mēroga darbības traucējumi, kompetentās iestādes var nepiemērot pašu kapitāla prasības, ko aprēķina saskaņā ar 378. un 379. pantu, līdz brīdim, kamēr traucējumi tiek novērsti. Šajā gadījumā darījuma partnera nespēju veikt norēķinus par darījumu neuzskata par saistību nepildīšanu kredītriska nozīmē.

VI SADAĻA

KREDĪTA VĒRTĪBAS KOREKCIJAS RISKA PAŠU KAPITĀLA PRASĪBAS

381. pants

Kredīta vērtības korekcijas nozīme

Šīs sadaļas un II sadaļas 6. nodaļas vajadzībām "kredīta vērtības korekcija" jeb "CVA" nozīmē portfeļa, ko veido darījumi ar darījumu partneri, vidējās tirgus vērtības korekcija. Šī korekcija atspoguļo darījuma partnera kredītriska pašreizējo tirgus vērtību iestādei, bet neatspoguļo iestādes kredītriska pašreizējo tirgus vērtību darījuma partnerim.

382. pants

Darbības joma

1. Saskaņā ar šo sadaļu iestāde aprēķina savas CVA riska pašu kapitāla prasības visiem ar tās uzņēmējdarbību saistītajiem OTC atvasinātajiem instrumentiem, izņemot kredītu atvasinātos instrumentus, kas atzīti par tādiem, kas samazina kredītriskam pakļauto riska darījumu riska svērtās vērtības.

2. Iestāde 1. punktā paredzētajā pašu kapitāla aprēķinā ietver vērtspapīru finansēšanas darījumus, ja kompetentā iestāde nosaka, ka iestādes CVA riska darījumi, kas izriet no minētajiem darījumiem, ir būtiski.

3. CVA riska pašu kapitāla prasībās neiekļauj darījumus ar atbilstīgu centrālo darījumu partneri un klienta darījumus ar tīrvērtes dalībnieku, ja tīrvērtes dalībnieks darbojas kā starpnieks starp klientu un atbilstīgu centrālo darījumu partneri un darījumi izraisa tīrvērtes dalībnieka tirdzniecības riska darījumu ar atbilstīgu centrālo darījumu partneri.

4. CVA riska pašu kapitāla prasībās neiekļauj šādus darījumus:

▼B

a) darījumi ar nefinanšu darījumu partneriem, kas definēti Regulas (ES) Nr. 648/2012 2. panta 9. punktā, vai ar nefinanšu darījumu partneriem, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, ja šie darījumi nepārsniedz minētās regulas 10. panta 3. un 4. punktā paredzētos tīrvērtes sliekšņus;

b) grupas iekšējie darījumi, kas minēti Regulas ES Nr. 648/2012 3. pantā, izņemot, ja dalībvalsts pieņem valsts tiesību aktus, kuros prasīta strukturāla nošķiršana banku grupā; tādā gadījumā kompetentās iestāde var prasīt, lai šādi grupas iekšējie darījumi starp strukturāli atdalītām iestādēm tiktu iekļauti pašu kapitāla prasībās;

c) tādi darījumi ar darījumu partneriem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 648/2012 2. panta 10. punktā, ar nosacījumu, ka vairs netiek piemēroti pagaidu pasākumi, kas paredzēti minētās regulas 89. panta 2. punktā;

►C2 d) darījumi ar darījumu partneriem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 648/2012 1. panta 4. punkta un 1. panta 5. punkta un darījumi ar darījumu partneriem, kuriem ar šīs regulas 114. panta 4. punktu un 115. panta 2. punktu ir noteikta 0 % ◄ riska pakāpe attiecībā uz riska darījumiem ar minētajiem darījumu partneriem.

▼C2

Šā punkta c) apakšpunktā minētajiem darījumiem, kas ir noslēgti Regulas (ES) Nr. 648/2012 89. panta 1. punktā minētajā pārejas periodā, atbrīvojumu no CVA riska maksājumiem piemēro visā minētā darījuma līguma laikā.

Attiecībā uz a) apakšpunktu, ja iestādei atbrīvošanas sliekšņu pārsniegšanas vai atbrīvošanas sliekšņu izmaiņu gadījumā vairs nepiemēro atbrīvojumu, vēl spēkā esošie līgumi paliek atbrīvoti līdz to termiņa beigām.

5. EBI līdz 2015. gada 1. janvārim un pēc tam ik pa diviem gadiem veic pārskatu, ņemot vērā starptautisko regulatīvo prasību attīstību un tostarp iespējamo metodoloģiju par kalibrēšanu un sliekšņiem attiecībā uz CVA riska maksājumiem nefinanšu darījumu partneriem, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī.

EBI sadarbībā ar EVTI sešu mēnešu laikā no pārskata sagatavošanas izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu procedūras, ar kurām uz darījumiem ar nefinanšu darījumu partneriem, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, neattiecina CVA riska maksājumu pašu kapitāla prasības.

▼B

EBI iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus sešu mēnešu laikposmā no pirmajā daļā minētā pārskata datuma.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt otrajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

▼B

383. pants

Attīstītā metode

1. Iestāde, kam ir atļauts izmantot iekšējo modeli attiecībā uz parāda instrumentu specifisko risku saskaņā ar 363. panta 1. punkta d) apakšpunktu, visiem darījumiem, kuriem tai ir atļauts izmantot iekšējā modeļa metodi (turpmāk – IMM), lai noteiktu riska darījuma vērtību saistītu darījuma partneru kredītriskam atbilstīgi 283. pantam, nosaka pašu kapitāla prasības CVA riskam, modelējot darījuma partneru kredītriska starpību izmaiņu ietekmi uz visu minēto darījumu darījuma partneru CVA, ņemot vērā CVA riska ierobežošanas pozīcijas, kas ir atbilstošas saskaņā ar 386. pantu.

Iestāde izmanto savu iekšējo modeli, lai noteiktu pašu kapitāla prasības specifiskajam riskam, kas saistīts ar tirgoto parādu pozīcijām, un piemēro 99 % ticamības intervālu, kā arī 10 dienu ekvivalentu turēšanas periodu. Iekšējo modeli izmanto tā, lai tas veicinātu izmaiņas darījuma partneru kredītriska starpībās, bet tajā nemodelē CVA jutīgumu pret citu tirgus faktoru izmaiņām, tostarp atsauces aktīvu, preču, valūtu vērtības vai atvasināto instrumentu procentu likmju izmaiņām.

CVA riska pašu kapitāla prasības katram darījuma partnerim aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^{T} \max\left\{0, \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right) - \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right)\right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

kur:

t_i = i-tās pārvērtēšanas laika brīdis, sākot no t_0=0;

t_T = garākais līgumā noteiktais termiņš savstarpējo prasījumu ieskaita kopās ar darījuma partneri;

s_i = darījuma partnera kredītriska starpība laika brīdī t_i, ko izmanto, lai aprēķinātu darījuma partnera CVA; ja ir pieejama darījuma partnera kredītriska mijmaiņas līguma kredītriska starpība, iestāde izmanto šo starpību; ja šāda kredītriska mijmaiņas līguma kredītriska starpība nav pieejama, iestāde izmanto kredītriska starpības aizstājējvērtību, kas ir atbilstīga, ņemot vērā darījuma partnera reitingu, nozari un reģionu;

LGD_{MKT} = darījuma partneraLGD, pamatojoties uz darījuma partnera tirgus instrumenta kredītriska starpību, ja ir pieejams darījuma partnera instruments; ja darījuma partnera instruments nav pieejams, par pamatu izmanto kredītriska starpības aizstājējvērtību, kas ir atbilstoša, ņemot vērā darījuma partnera reitingu, nozari un reģionu.

▼B

Pirmais reizinātājs šajā summā atspoguļo aptuvenu vērtību no tirgus izsecināmai marginālai saistību nepildīšanas varbūtībai laikposmā no t_{i-1} līdz ti;

EE_i = sagaidāmā riska darījumu vērtība ar darījuma partneri pārvērtēšanas brīdī t_i, ja tiek pievienoti šāda darījumu partnera dažādu savstarpējā ieskaita kopu riska darījumi un ja katras ieskaita kopas garāko termiņu nosaka ieskaita kopas garākais līgumā noteiktais termiņš; iestāde piemēro 3. punktā noteikto procedūru maržinālo darījumu gadījumā, ja iestāde izmanto sagaidāmā pozitīvā riska darījuma (turpmāk – EPE) mēru, kas minēts 285. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktā attiecībā uz maržinālajiem darījumiem;

D_i = diskonta faktors bez saistību nepildīšanas riska laikā t_i, kur D_0=1.

2. Aprēķinot pašu kapitāla prasības darījuma partnera CVA riskam, iestāde visus parāda instrumentu specifiskā riska iekšējā modelī izmantotos ievades datus balsta uz šādām formulām (izvēloties piemēroto):

a) ja modeļa pamatā ir pilnīga pārcenošana, 1. punktā norādīto formulu izmanto tieši;

b) ja modeļa pamatā ir kredītriska starpību jutīgumi konkrētiem termiņiem, iestāde katras kredītriska starpības jutīgumu (regulatīvais CS01) aprēķina ar šādu formulu:

$$Regulatory\ CS01_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2}$$

Pēdējam laika intervālam i=T, atbilstošā formula ir

$$Regulatory\ CS01_T = 0.0001 \cdot t_T \cdot \exp\left(-\frac{s_T \cdot t_T}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{T-1} \cdot D_{T-1} + EE_T \cdot D_T}{2}$$

c) ja modelī izmanto kredītriska starpības jutīgumu pret kredītriska starpību paralēlām pārvirzēm, iestāde izmanto šādu formulu:

$$Regulatory\ CS01 = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^{T} \left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right)\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

▼B

d) ja modelī izmanto otrās pakāpes jutīgumus pret kredītriska starpību pārvirzēm (kredītriska starpību gamma), minētās gammas aprēķina, pamatojoties uz 1. punktā norādīto formulu.

3. Iestāde, kas izmanto EPE mēru nodrošinātiem OTC atvasinātajiem instrumentiem, kuri minēti 285. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktā, nosakot pašu kapitāla prasības CVA riskam saskaņā ar 1. punktu, rīkojas šādi:

a) pieņem nemainīgu sagaidāmā riska darījuma (turpmāk – EE) profilu;

b) nosaka EE vienādu ar efektīvo sagaidāmo riska darījumu, kas aprēķināts saskaņā ar 285. panta 1. punkta b) apakšpunktu, termiņam, kas vienāds ar garāko no šādiem termiņiem:

i) puse no garākā termiņa savstarpējo prasījumu ieskaita kopā,

ii) visu savstarpējo prasījumu ieskaita kopas darījumu nosacītais svērtais vidējais termiņš.

4. Iestāde, kam kompetentā iestāde saskaņā ar 283. pantu ir atļāvusi izmantot IMM, lai aprēķinātu riska darījumu vērtības saistībā ar lielāko daļu tās uzņēmējdarbības, bet kas izmanto II sadaļas 6. nodaļas 3., 4. vai 5. iedaļā noteikto metodi attiecībā uz mazākiem portfeļiem, kā arī kuriem ir atļauja izmantot tirgus riska iekšējo modeli attiecībā uz parāda instrumentu specifiskiem riskiem saskaņā ar 363. panta 1. punkta d) apakšpunktu, var, saņemot kompetento iestāžu atļauju, aprēķināt pašu kapitāla prasības CVA riskam saskaņā ar 1. punktu attiecībā uz savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, uz kurām neattiecina IMM. Kompetentās iestādes šādu atļauju piešķir tikai tad, ja iestāde II sadaļas 6. nodaļas 3., 4 vai 5. iedaļā noteikto metodi izmanto attiecībā uz ierobežotu skaitu mazāku portfeļu.

Šā punkta iepriekšējā daļā paredzētā aprēķina vajadzībām un ja IMM modeļa rezultāti nenodrošina sagaidāmā riska darījuma profilu, iestāde:

a) pieņem nemainīgu sagaidāmā riska darījuma (turpmāk – EE) profilu;

b) nosaka EE, kas līdzvērtīgs riska darījuma vērtībai, kuru aprēķina saskaņā ar II sadaļas 6. nodaļas 3., 4. vai 5. iedaļā noteiktajām metodēm, vai IMM attiecībā uz termiņu, kas vienāds ar garāko no šādiem termiņiem:

i) puse garākā termiņa savstarpējo prasījumu ieskaita kopā,

ii) visu darījumu nosacītais svērtais vidējais termiņš savstarpējo prasījumu ieskaita kopā.

▼B

5. Iestāde saskaņā ar 364. panta 1. punktu un 365. un 367. pantu nosaka pašu kapitāla prasības CVA riskam kā summu, ko iegūst saskaitot riskam pakļauto vērtību spriedzes apstākļos un riskam pakļauto vērtību apstākļos bez spriedzes, ko aprēķina šādi:

a) riskam pakļautās vērtības apstākļos bez spriedzes vajadzībām izmanto pašreizējo parametru kalibrējumus attiecībā uz sagaidāmo riska darījumu, kā izklāstīts 292. panta 2. punkta pirmajā daļā;

b) riskam pakļautās vērtības spriedzes apstākļos vajadzībām izmanto nākotnes darījuma partneru EE profilus, izmantojot spriedzes apstākļu kalibrējumus, kā izklāstīts 292. panta 2. punkta otrajā daļā; kredītriska starpību parametru spriedzes periods ir grūtākais viena gada spriedzes periods, kas ietverts trīs gadu spriedzes periodā, ko izmanto riska darījuma parametriem;

▼C2

c) šiem aprēķiniem piemēros trīskāršo reizinātāju, ko izmanto pašu kapitāla prasību aprēķināšanai, pamatojoties uz riskam pakļauto vērtību un riskam pakļauto vērtību stresa apstākļos saskaņā ar 264. panta 1. punktu. Lai pārbaudītu konsekvenci, EBI pārrauga jebkuru izvēlēto uzraudzības formu, kas tiek izmantota nolūkā riska vērtības un stresam pakļautas riska vērtības datiem attiecībā uz CVA riska maksājumiem piemērot augstāku reizinātāju nekā trīs. Kompetentās iestādes, kuras izmanto reizinātāju, kas ir augstāks nekā trīs, sniedz rakstisku pamatojumu EBI;

▼B

d) aprēķinus veic ne retāk kā reizi mēnesī, un izmantoto EE aprēķina tikpat bieži. Ja aprēķinus veic retāk nekā ik dienu, attiecībā uz aprēķiniem, kas noteikti 364. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā un b) apakšpunkta ii) punktā, iestādes izmanto vidējo aritmētisko vērtību, kura iegūta trīs mēnešu laikā.

6. Lai aprēķinātu pašu kapitāla prasību CVA riskam, riska darījumos ar darījuma partneri, kuram iestādes apstiprinātais iekšējais riskam pakļautās vērtības modelis specifiskajam parāda instrumentu riskam nesniedz kredītriska starpības aizstājējvērtību, kas ir atbilstīga, ņemot vērā darījuma partnera reitinga, nozares un reģiona kritērijus, iestāde izmanto 384. pantā noteikto metodi.

7. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai sīkāk precizētu:

a) kā jānosaka kredītriska starpības aizstājējvērtība, izmantojot iestādes apstiprināto iekšējo riskam pakļautās vērtības modeli attiecībā uz specifisko parāda instrumentu risku, lai noteiktu 1. punktā minēto s_i un LGD_{MKT};

b) to portfeļu skaitu un apmēru, kas atbilst 4. punktā minētajam kritērijam par ierobežotu skaitu mazāku portfeļu.

▼B

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

384. pants

Standartizētā metode

1. Iestāde, kas pašu kapitāla prasības CVA riskam attiecībā uz saviem darījuma partneriem neaprēķina saskaņā ar 383. pantu, portfeļa pašu kapitāla prasības CVA riskam attiecībā uz katru darījuma partneri aprēķina ar šādu formulu, ņemot vērā CVA riska ierobežošanas pozīcijas, kuras ir atbilstošas saskaņā ar 386. pantu:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind}\right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right)^2}$$

kur:

h = viena gada riska periods (gada vienībās); h = 1;

w_i = darījuma partnerim "i" piemērojamā pakāpe.

Darījuma partneri "i" attiecina uz vienu no sešām pakāpēm w_i, pamatojoties uz norīkotas ĀKNI ārējo kredīta novērtējumu, kā izklāstīts 1. tabulā. Attiecībā uz darījuma partneri, kam nav pieejams norīkotas ĀKNI ārējais kredītnovērtējums:

a) iestāde, kura izmanto II sadaļas 3. nodaļā noteikto pieeju, attiecina darījuma partnera iekšējo reitingu uz vienu no ārējiem kredītnovērtējumiem;

b) iestāde, kura izmanto II sadaļas 2. nodaļā noteikto pieeju, šim darījuma partnerim piešķir w_i =1,0 %. Tomēr, ja iestāde izmanto 128. pantu, lai veiktu riska svēršanu darījuma partneru kredītriska darījumiem ar šo darījuma partneri, šim darījuma partnerim piešķir w_i =3,0 %;

EAD_i^{total} = kopējā darījumu partnera kredītriska darījuma vērtība darījumu partnerim "i" (summēta visās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās), ņemot vērā nodrošinājuma ietekmi, saskaņā ar II sadaļas 6. nodaļas 3.–6. iedaļā noteiktajām metodēm, kas attiecīgi pielietojamas darījuma partnera kredītriska pašu kapitāla prasību aprēķināšanai attiecībā uz konkrēto darījuma partneri. Iestāde, kas izmanto vienu no II sadaļas 6. nodaļas 3. un 4. iedaļā minētajām metodēm, kā $EADi^{total}$ var izmantot pilnībā koriģēto riska darījuma vērtību saskaņā ar 223. panta 5. punktu.

▼B

Iestāde, kas neizmanto II sadaļas 6. nodaļas 6. iedaļā noteikto metodi, riska darījumu diskontē, piemērojot šādu faktoru:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i}$$

B_i = nosacītā summa iegādātām ar vienu parādnieku saistīto kredītriska mijmaiņas līgumu veidotām riska ierobežošanas pozīcijām (ko summē, ja ir vairāk par vienu pozīciju), kam ir atsauce uz darījuma partneri "i" un ko izmanto CVA riska ierobežošanai.

Šo nosacīto summu diskontē, piemērojot šādu faktoru:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}}$$

B_{ind} = ir viena vai vairāku indeksa kredītriska mijmaiņas līgumu pilna nosacītā summa iegādātai aizsardzībai, ko izmanto CVA riska ierobežošanai.

Šo nosacīto summu diskontē, piemērojot šādu faktoru:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}}$$

w_{ind} = indeksa riska ierobežošanas pozīcijām piemērojamā pakāpe.

Iestāde nosaka W_{ind}, aprēķinot indeksa sastāvdaļām piemērojamo w_i svērto vidējo;

M_i = efektīvais termiņš darījumiem ar darījuma partneri "i".

Iestādei, kas izmanto II sadaļas 6. nodaļas 6. iedaļā noteikto metodi, M_i aprēķina saskaņā ar 162. panta 2. punkta g) apakšpunktu. Tomēr minētājam nolūkam M_i netiek ierobežots ar pieciem gadiem, bet ar garāko līgumā noteikto atlikušo termiņu savstarpējo prasījumu ieskaita kopā;

Iestādei, kas neizmanto II sadaļas 6. nodaļas 6. iedaļā noteikto metodi, M_i ir vidējais nosacītais svērtais termiņš, kā minēts 162. panta 2. punkta b) apakšpunktā. Tomēr minētajam nolūkam M_i netiek ierobežots ar pieciem gadiem, bet ar garāko līgumā noteikto atlikušo termiņu savstarpējo prasījumu ieskaita kopā;

M_i^{hedge} = riska ierobežošanas instrumenta termiņš ar nosacīto Bi (lielumus Mi^{hedge} Bi summē, ja ir vairākas pozīcijas).

▼B

M_{ind} = indeksa riska ierobežošanas pozīcijas termiņš.

Ja ir vairāk par vienu indeksa riska ierobežošanas pozīciju, M_{ind} ir nosacītais svērtais termiņš.

2. Ja darījuma partneris ir ietverts indeksā, uz kuru ir balstīts kredītriska mijmaiņas līgums, ko izmanto darījuma partnera kredītriska ierobežošanai, iestāde var atskaitīt nosacīto summu, kura attiecināma uz šo darījuma partneri saskaņā ar tās atsauces sabiedrības pakāpi, no indeksa kredītriska mijmaiņas līguma nosacītās summas un pielīdzināt to atsevišķa darījuma partnera viena parādnieka riska ierobežošanas pozīcijai (B_i), balstot termiņu uz indeksa termiņu.

1. tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	Pakāpe w_i
1	0,7 %
2	0,8 %
3	1,0 %
4	2,0 %
5	3,0 %
6	10,0 %

385. pants

Alternatīva CVA metožu izmantošanai pašu kapitāla prasību aprēķinā

Kā alternatīvu 384. pantam, attiecībā uz instrumentiem, kas minēti 382. pantā un pēc kompetento iestāžu piekrišanas saņemšanas, iestādes, kuras izmanto sākotnējās riska darījuma vērtības metodi, kas izklāstīta 275. pantā, var piemērot reizināšanas koeficientu 10 minēto riska darījumu darījuma partnera kredītriskam aprēķinātajām riska darījumu riska svērtajām vērtībām, nevis rēķināt pašu kapitāla prasības CVA riskam.

386. pants

Atbilstošas riska ierobežošanas pozīcijas

1. Riska ierobežošanas pozīcijas ir "atbilstošas riska ierobežošanas pozīcijas" CVA riska pašu kapitāla prasību aprēķināšanas vajadzībām saskaņā ar 383. un 384. pantu tikai tad, ja tās izmanto CVA riska mazināšanas mērķiem un attiecīgi pārvalda kā tādas, un ja tās veido kāds no turpmāk nosauktajiem:

a) ar vienu parādnieku saistītie kredītriska mijmaiņas līgumi vai citi līdzvērtīgi riska ierobežošanas instrumenti, kas tieši atsaucas uz darījuma partneri;

▼C2

b) indeksa kredītriska mijmaiņas līgumi ar nosacījumu, ka bāze starp jebkura atsevišķa darījuma partnera kredītriska starpību un indeksa kredītriska mijmaiņas līgumu veidoto riska ierobežošanas pozīciju kredītriska starpībām ir, pēc kompetentās iestādes ieskata, pietiekoši atspoguļota riskam pakļautajā vērtībā un riskam pakļautājā vērtībā spriedzes apstākļos.

▼C2

Šā punkta b) apakšpunkta prasība, ka bāze starp jebkura atsevišķa darījuma partnera kredītriska starpību un indeksa kredītriska mijmaiņas līgumu veidoto riska ierobežošana pozīciju kredītriska starpībām ir jāatspoguļo riskam pakļautajā vērtībā un riskam pakļautājā vērtībā spriedzes apstākļos, attiecas arī uz gadījumiem, kad izmanto darījuma partnera kredītriska starpības aizstājējvērtību.

▼B

Attiecībā uz visiem darījuma partneriem, kam izmanto aizstājējvērtību, iestāde izmanto pamatotas bāzes laika rindas, kuras iegūst no līdzīgu parādnieku reprezentatīvas grupas, par kuru ir zināma kredītriska starpība.

Ja bāze starp jebkura atsevišķa darījuma partnera kredītriska starpību un indeksa kredītriska mijmaiņas līgumu veidoto riska ierobežošanas pozīciju kredītriska starpībām nav atspoguļota kompetentajai iestādei pieņemamā veidā, ►C2 iestāde riskam pakļautajā vērtībā un riskam pakļautājā vērtībā spriedzes apstākļos, atspoguļo tikai ◄ 50 % no indeksa riska ierobežošanas pozīciju nosacītās summas.

Riska darījumu vērtību pārsniedzoša riska ierobežošana, izmantojot ar vienu parādnieku saistītos kredītriska mijmaiņas līgumus saskaņā ar 383. pantā paredzēto metodi, nav atļauta.

2. Iestāde CVA riska pašu kapitāla prasību aprēķinā neatspoguļo citus darījuma partnera riska ierobežošanas pozīciju veidus. It sevišķi CVA riska pašu kapitāla prasību aprēķināšanas vajadzībām par atbilstošām riska ierobežošanas pozīcijām neuzskata vairākos laidienos sadalītus vai n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītriska mijmaiņas līgumus, kā arī ar kredītrisku saistītās parādzīmes.

3. Atbilstošas riska ierobežošanas pozīcijas, kuras ir ietvertas CVA riska pašu kapitāla prasību aprēķinā, neietver specifiskā riska pašu kapitāla prasību aprēķinā, kā noteikts IV sadaļā, un tās neuztver kā kredītriska mazināšanu jebkuriem riskiem, kas nav tā paša darījumu portfeļa darījuma partnera kredītrisks.

CETURTĀ DAĻA

LIELIE RISKA DARĪJUMI

387. pants

Priekšmets

Iestādes uzrauga un kontrolē savus lielos riska darījumus saskaņā ar šo daļu.

388. pants

Darbības jomas nepiemērošana

Šo daļu nepiemēro ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kas atbilst 95. panta 1. punktā vai 96. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem.

Šo daļu nepiemēro grupai, pamatojoties uz tās konsolidēto stāvokli, ja minētajā grupā ietilpst vienīgi ieguldījumu brokeru sabiedrības, kas minētas 95. panta 1. punktā vai 96. panta 1. punktā, un palīgsabiedrības, ar nosacījumu, ka šajā grupā neietilpst kredītiestādes.

▼B

389. pants

Definīcija

Šīs daļas vajadzībām "riska darījumi" ir jebkurš aktīvs vai ārpusbilances postenis, kas minēts Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļā, nepiemērojot riska pakāpi vai riska līmeņus.

390. pants

Riska darījuma vērtības aprēķins

1. Riska darījumus, kas rodas no posteņiem, kas minēti II pielikumā, aprēķina saskaņā ar kādu no Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļā izklāstītajām metodēm.

2. Iestādes, kam ir atļauts izmantot iekšējā modeļa metodi saskaņā ar 283. pantu, var izmantot iekšējā modeļa metodi, lai aprēķinātu riska darījuma vērtību repo darījumiem, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem, maržinālo aizdevumu darījumiem un ilgstošo norēķinu darījumiem.

3. Iestādes, kuras savas tirdzniecības portfeļa darījumu pašu kapitāla prasības aprēķina saskaņā ar Trešās daļas IV sadaļas 2. nodaļu, 299. pantu un Trešās daļas V sadaļu, kā arī, attiecīgā gadījumā, saskaņā ar Trešās daļas IV sadaļas 5. nodaļu, riska darījumus ar atsevišķiem klientiem, kas rodas tirdzniecības portfelī, aprēķina, saskaitot kopā šādus posteņus:

a) iestādes garo pozīciju pozitīvo pārsniegumu pār īsajām pozīcijām visos attiecīgā klienta emitētajos finanšu instrumentos, neto pozīciju katram no dažādajiem instrumentiem aprēķinot saskaņā ar Trešās daļas IV sadaļas 2. nodaļā noteiktajām metodēm;

b) neto riska darījumu apmērs parāda vai kapitāla vērtspapīru instrumentu sākotnējās izvietošanas gadījumā;

c) riska darījumus, kas radušies ar attiecīgo klientu noslēgto tādu darījumu, vienošanos un līgumu dēļ, kuri minēti 299. un 378.–380. pantā; šādus riska darījumus aprēķina tā, kā noteikts minētajos pantos, lai aprēķinātu riska darījumu vērtības.

Šā punkta b) apakšpunkta vajadzībām neto riska darījumu apmēru aprēķina, atņemot tās sākotnējās izvietošanas pozīcijas, uz kurām pieteikušās vai kurām pakārtotu sākotnējo izvietošanu veic trešās personas uz formālu līgumu pamata, ko mazina par 345. pantā noteiktajiem faktoriem.

Šā punkta b) apakšpunkta vajadzībām iestādes izveido sistēmas, lai uzraudzītu un kontrolētu savus sākotnējās izvietošanas riska darījumus laikā no sākotnējo saistību brīža līdz nākamajai darba dienai, ņemot vērā attiecīgajos tirgos pastāvošo risku būtību.

Šā punkta c) apakšpunkta vajadzībām 299. pantā minētajā atsaucē neietver Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu.

▼B

4. Atsevišķu klientu vai savstarpēji saistītu klientu grupu kopējos riska darījumus aprēķina, saskaitot kopā tirdzniecības portfeļa riska darījumus un netirdzniecības portfeļa riska darījumus.

5. Savstarpēji saistītu klientu grupu riska darījumus aprēķina, saskaitot kopā riska darījumus ar atsevišķiem grupas klientiem.

6. Riska darījumi neietver nevienu no šādiem darījumiem:

a) ārvalstu valūtas darījumu gadījumā – riska darījumus, kas radušies parastajā norēķinu kārtībā divu darba dienu laikā pēc maksājuma;

b) vērtspapīru pirkšanas vai pārdošanas darījumu gadījumā – riska darījumus, kas radušies parastajā norēķinu kārtībā piecu darba dienu laikā pēc maksājuma vai pēc vērtspapīru piegādes, atkarībā no tā, kas notiek agrāk;

c) gadījumā, kad klientiem tiek nodrošināta naudas pārskaitīšana, tostarp maksājumu, tīrvērtes un norēķinu pakalpojumi jebkurā valūtā un korespondentbankas pakalpojumi vai finanšu instrumentu tīrvērtes, norēķinu un turētājbankas pakalpojumi, – kavējumus līdzekļu saņemšanā un citus riska darījumus, kas radušies klientu darbības rezultātā un neilgst ilgāk kā līdz nākamās darbdienas beigām;

d) gadījumā, kad klientiem tiek nodrošināta naudas pārskaitīšana, tostarp maksājumu, tīrvērtes un norēķinu pakalpojumi jebkurā valūtā un korespondentbankas pakalpojumi, – vienas dienas riska darījumus ar iestādēm, kas sniedz šos pakalpojumus.

e) riska darījumus, ko atskaita no pašu kapitāla saskaņā ar 36., 56. un 66. pantu.

7. Lai noteiktu klienta vai savstarpēji saistītu klientu grupas kopējo riska darījumu apmēru ar klientiem, ar kuriem iestādei ir riska darījumi saistībā ar 112. panta m) un o) apakšpunktā minētajiem darījumiem vai saistībā ar citiem darījumiem, ja ir riska darījums ar pamatā esošajiem aktīviem, iestāde novērtē savus pamatā esošos riska darījumus, ņemot vērā darījuma struktūras ekonomisko būtību un paša darījuma struktūrai raksturīgos riskus, lai noteiktu, vai tas rada papildu riska darījumu.

8. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) attiecībā uz 7. apakšpunktā minētajiem riska darījumu veidiem – nosacījumus un metodiku, ko izmanto, lai noteiktu klienta vai savstarpēji saistītu klientu grupas kopējo riska darījumu apmēru;

b) nosacījumus, saskaņā ar kuriem 7. apakšpunktā minētā darījumu struktūra nav papildu riska darījums.

▼B

EBI iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 1. janvārim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

391. pants

Iestādes definīcija lielu riska darījumu aprēķinam

Aprēķinot riska darījumu vērtību saskaņā ar šo daļu, "iestāde" ietver arī privātu vai publisku uzņēmumu, tostarp tā filiāles, kas, ja tās veiktu uzņēmējdarbību Savienībā, atbilstu termina "iestāde" definīcijai, un kam ir piešķirta atļauja trešā valstī, kurā piemēro uzraudzības un regulējošās prasības, kuras ir vismaz līdzvērtīgas Savienībā piemērotajām prasībām.

392. pants

Lielo riska darījumu definīcija

Iestādes riska darījumu ar kādu klientu vai savstarpēji saistītu klientu grupu uzskata par lielo riska darījumu, ja tā vērtība ir 10 % vai vairāk no iestādes atbilstošā pašu kapitāla.

393. pants

Spēja identificēt un pārvaldīt lielos riska darījumus

Iestādei ir pilnvērtīgas administratīvās un grāmatvedības procedūras, kā arī atbilstīgi iekšējās kontroles mehānismi, lai identificētu, pārvaldītu, uzraudzītu un uzskaitītu visus lielos riska darījumus un to turpmākās izmaiņas, kā arī ziņotu par šiem riska darījumiem un to izmaiņām saskaņā ar šo regulu.

394. pants

Pārskatu sniegšanas prasības

1. Iestāde sniedz pārskatus kompetentajām iestādēm, iekļaujot turpmāk minēto informāciju par katru lielo riska darījumu, tostarp lieliem riska darījumiem, kuriem nepiemēro 395. panta 1. punktu:

a) tāda klienta vai tādas savstarpēji saistītu klientu grupas identifikācija, ar kuru iestādei ir lielais riska darījums;

b) attiecīgā gadījumā riska darījuma vērtība, pirms ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme;

c) fondētās un nefondētās kredītaizsardzības veids, ja tādu izmanto;

d) šīs regulas 395. panta 1. punkta vajadzībām aprēķinātā riska darījuma vērtība pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme.

▼B

Ja uz iestādi attiecas Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļa, tās 20 lielākos riska darījumus, izņemot tos, kuriem nepiemēro 395. panta 1. punktu, konsolidēti dara pieejamus kompetentajām iestādēm.

2. Papildus 1. punktā minētajai informācijas sniegšanai iestāde attiecībā uz tās desmit lielākajiem riska darījumiem konsolidētajā līmenī ar iestādēm, ►C2 kā arī par tās desmit lielākajiem riska darījumiem konsolidētajā līmenī ar neregulētām finanšu sektora sabiedrībām, ◄ tostarp par lieliem riska darījumiem, kuriem nepiemēro 395. panta 1. punktu, kompetentajai iestādei sniedz šādu informāciju:

a) tāda klienta vai tādas savstarpēji saistītu klientu grupas indentifikācija, ar kuru iestādei ir lielais riska darījums;

b) attiecīgā gadījumā riska darījuma vērtība, pirms ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme;

c) fondētās un nefondētās kredītaizsardzības veids, ja tādu izmanto;

d) šīs regulas 395. panta 1. punkta vajadzībām aprēķinātā riska darījuma vērtība pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme;

e) paredzētais riska darījuma vērtības samazināšanās līmenis, kas izteikts kā summa, kuras maksāšanas termiņš pienāk ikmēneša laika periodos līdz vienam gadam, ceturkšņa laika periodos līdz trim gadiem un ikgadējos laika periodos pēc tam.

3. Pārskatus sniedz vismaz divas reizes gadā.

4. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) vienotus formātus 3. punktā minēto pārskatu sniegšanai, un tie ir samērīgi ar iestādes darbības būtību, apjomu un sarežģītību, kā arī šo formātu izmantošanas norādes;

b) 3. punktā minēto pārskatu biežumu un datumus;

c) IT risinājumus, kas jāizmanto 3. punktā minētajiem pārskatiem.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

▼B

395. pants

Lielu riska darījumu limiti

1. Iestāde neiesaistās riska darījumā ar klientu vai ar savstarpēji saistītu klientu grupu, ja šāda darījuma vērtība – pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme saskaņā ar 399. līdz 403. pantu, pārsniedz 25 % no tās atbilstošā kapitāla. Ja klients ir iestāde vai ja savstarpēji saistītu klientu grupā ir viena vai vairākas iestādes, šī vērtība nepārsniedz 25 % no iestādes atbilstošā kapitāla vai EUR 150 miljonus, atkarībā no tā, kura summa ir lielāka, ar nosacījumu, ka riska darījumu vērtību summa – pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme saskaņā ar 399. līdz 403. pantu, – ar visiem saistītajiem klientiem, kas nav iestādes, nepārsniedz 25 % no iestādes atbilstošā kapitāla.

Ja EUR 150 miljoni ir vairāk nekā 25 % no iestādes atbilstošā kapitāla, riska darījuma vērtība – pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme saskaņā ar 399. līdz 403. pantu, – nepārsniedz saprātīgu limitu, ņemot vērā iestādes atbilstošo kapitālu. Minēto limitu nosaka iestāde saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 79. pantā minētajām politikām un procedūrām, lai risinātu un kontrolētu koncentrācijas risku. Šis limits nepārsniedz 100 % no iestādes atbilstošā kapitāla.

Kompetentās iestādes var noteikt limitu, kas ir mazāks par EUR 150 miljoni, un par to informē EBI un Komisiju.

2. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu un ņemot vērā kredītriska mazināšanas ietekmi saskaņā ar 399. līdz 403. pantu, kā arī rezultātus, ko rada notikumi "ēnu banku sistēmas" un lielo riska darījumu jomā Savienības un starptautiskā līmenī, EBI līdz 2014. gada 31. decembrim pieņem pamatnostādnes, lai noteiktu piemērotus kopējus limitus šādiem riska darījumiem vai samazinātu individuālos limitus riska darījumiem ar "ēnu banku sistēmas" struktūrām, kuras veic banku darbības ārpus regulētās sistēmas.

Izstrādājot minētās pamatnostādnes, EBI izvērtē, vai papildu limitu ieviešana varētu radīt būtisku kaitējošu ietekmi uz iestāžu, kuras uzņēmējdarbību veic Savienībā, riska profilu, kredītresursu piešķiršanu reālajai ekonomikai vai uz finanšu tirgu stabilitāti un pareizu darbību.

Komisija līdz 2015. gada 31. decembrim izvērtē piemērotību un ietekmi attiecībā uz limitu noteikšanu riska darījumiem ar "ēnu banku sistēmas" struktūrām, kas veic banku darbības ārpus regulētās sistēmas, ņemot vērā notikumus "ēnu banku sistēmas" un lielu riska darījumu jomā Savienības un starptautiskā līmenī, kā arī kredītriska mazināšanas ietekmi saskaņā ar 399. līdz 403. pantu. Komisija ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzības gadījumā, pievienojot tiesību akta priekšlikumu par limitiem attiecībā uz riska darījumiem ar "ēnu banku sistēmas" struktūrām, kas veic banku darbības ārpus regulētās sistēmas.

▼B

3. Ievērojot 396. pantu, iestāde vienmēr ievēro attiecīgo limitu, kas noteikts 1. punktā.

4. Aktīviem, kuri veido prasījumus pret un citus riska darījumus ar atzītām trešo valstu ieguldījumu brokeru sabiedrībām, var piemērot tādu pašu procedūru, kāda noteikta 1. punktā.

5. Šajā pantā noteiktos limitus var pārsniegt iestādes tirdzniecības portfeļa riska darījumiem, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) netirdzniecības portfeļa riska darījumi ar klientu vai attiecīgo saistīto klientu grupu nepārsniedz 1. punktā noteikto limitu, kas aprēķināts ar atsauci uz atbilstošo kapitālu, tā, lai pārsniegums rodas vienīgi tirdzniecības portfelī,

b) iestāde atbilst papildu pašu kapitāla prasībai par 1. punktā noteiktā limita pārsniegšanu, ko aprēķina saskaņā ar 397. un 398. pantu;

c) ja kopš brīža, kad pārsniegums parādījies, pagājušas ne vairāk kā 10 dienas, tirdzniecības portfeļa riska darījumi ar klientu vai attiecīgo savstarpēji saistīto klientu grupu nedrīkst pārsniegt 500 % no iestādes atbilstošā kapitāla;

d) visi pārsniegumi, kas pastāv ilgāk par 10 dienām, kopumā nedrīkst pārsniegt 600 % no iestādes atbilstošā kapitāla.

Par katru gadījumu, kad limits tiek pārsniegts, iestāde nekavējoties ziņo kompetentajām iestādēm par pārsnieguma apmēru un dara zināmu attiecīgā klienta nosaukumu un, attiecīgā gadījumā attiecīgās saistīto klientu grupas nosaukumu.

6. Šā punkta vajadzībām strukturālie pasākumi ir pasākumi, ko pieņēmusi dalībvalsts un īstenojušas šīs dalībvalsts attiecīgās kompetentās iestādes, pirms stājas spēkā tiesību akts, ar ko šādi pasākumi tiek skaidri saskaņoti, un ar ko tiek prasīts, lai šajā dalībvalstī atļauju saņēmušas kredītiestādes samazina savus riska darījumus ar dažādām juridiskām personām atkarībā no to darbībām, bet neatkarīgi no tā, kur šīs darbības notiek, lai aizsargātu noguldītājus un saglabātu finanšu stabilitāti.

Neatkarīgi no šā panta 1. punkta un 400. panta 1. punkta f) apakšpunkta, ja dalībvalstis pieņem valsts tiesību aktus, kuros prasīta strukturālu pasākumu veikšana banku grupā, kompetentās iestādes var prasīt, lai banku grupas iestādes, kas tur noguldījumus, uz kuriem attiecas noguldījumu garantiju shēma saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 94/19/EK (1994. gada 30. maijs) par noguldījumu garantiju sistēmām ([1]) vai līdzvērtīga noguldījumu garantiju shēma trešā valstī, ►C1 piemēro lielo riska darījumu limitu, kas ir zemāks par 25 %, bet ne zemāks par 15 % laikā no 2013. gada 28. jūnija līdz 2015. gada 30. jūnijam ◄ un ne zemāks par 10 %, sākot no 2015. gada 1. jūlija subkonsolidēti saskaņā ar 11. panta 5. punktu grupas iekšējiem riska darījumiem, ja šādi darījumi sastāv no riska darījumiem ar struktūru, kura attiecībā uz strukturālajiem pasākumiem nepieder pie tās pašas apakšgrupas.

([1]) OV L 135, 31.5.1994., 5. lpp.

▼B

Šā punkta nozīmē ir jābūt izpildītiem šādiem nosacījumiem:

a) visas struktūras, kas attiecībā uz strukturālajiem pasākumiem pieder pie tās pašas apakšgrupas, uzskata par vienu klientu vai savstarpēji saistītu klientu grupu;

b) kompetentās iestādes pirmajā daļā minētajiem riska darījumiem piemēro vienotu limitu.

Šīs pieejas piemērošana neskar efektīvu konsolidēto uzraudzību un tā nerada nesamērīgu negatīvu ietekmi uz citu dalībvalstu vai Savienību visu finanšu sistēmu kopumā vai tās daļām, un tā arī neveido vai radīt šķēršļus iekšējā tirgus darbībai.

7. Pirms tiek pieņemti 6. punktā minētie īpašie strukturālie pasākumi attiecībā uz lieliem riska darījumiem, kompetentās iestādes vismaz divus mēnešus pirms lēmuma par strukturālo pasākumu pieņemšanu publicēšanas par to informē Padomi, Komisiju, attiecīgās kompetentās iestādes un EBI, un iesniedz šādus attiecīgus kvantitatīvus vai kvalitatīvus pierādījumus par visiem šādiem aspektiem:

a) to darbību joma, uz kuriem attiecas strukturālie pasākumi;

b) paskaidrojums, kāpēc šādi pasākumu projekti tiek uzskatīti par piemērotiem, efektīviem un samērīgiem noguldītāju aizsardzībai;

c) novērtējums par to, kāda saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts rīcībā esošo informāciju ir šo pasākumu varbūtējā pozitīvā vai negatīvā ietekme uz iekšējo tirgu.

8. Komisijai saskaņā ar 464. panta 2. punktā minēto procedūru tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt īstenošanas aktu, lai pieņemtu vai noraidītu 7. punktā minētos ierosinātos valsts pasākumus.

Mēneša laikā pēc tam, kad ir saņemts 7. punktā minētais paziņojums, EBI sniedz Padomei, Komisijai un attiecīgajai dalībvalstij savu atzinumu par minētajā punktā norādītajiem jautājumiem. Arī attiecīgās kompetentās iestādes var sniegt Padomei, Komisijai un attiecīgajai dalībvalstij savu atzinumu par minētajā punktā norādītajiem jautājumiem.

Maksimāli ņemot vērā otrajā daļā minētos atzinumus un gadījumā, ja ir stabili un pārliecinoši pierādījumi tam, ka pasākumi negatīvi ietekmēs iekšējo tirgu, kuri pārsniedz finanšu stabilitātes ieguvumus, Komisija divu mēnešu laikā pēc paziņojuma saņemšanas noraida ierosinātos valsts pasākumus. Pretējā gadījumā Komisija pieņem ierosinātos valsts pasākumus – sākotnēji uz diviem gadiem, un vajadzības gadījumā pasākumus var grozīt.

Komisija ierosinātos valsts pasākumu noraida vienīgi tad, ja tā uzskata, ka ierosinātie valsts pasākumi ir saistīti ar nesamērīgu negatīvu ietekmi uz citas dalībvalsts vai Savienības kopumā visu finanšu sistēmu vai tās daļām, tādējādi veidojot vai radot šķēršļus iekšējā tirgus darbībai vai brīvai kapitāla apritei atbilstīgi LESD noteikumiem.

▼B

Komisijas novērtējumā ņem vērā EBI atzinumu, kā arī pierādījumus, kas iesniegti atbilstīgi 7. punktam.

Pirms beidzas pasākumu termiņš, kompetentās iestādes var ierosināt jaunus pasākumus, lai piemērošanas laikposmu pagarinātu vēl par diviem gadiem katru reizi. Šajā gadījumā tās par to paziņo Komisijai, Padomei, attiecīgajām kompetentajām iestādēm un EBI. Jaunu pasākumu apstiprināšanai piemēro šajā pantā noteikto procedūru. Šis pants neskar 458. pantu.

396. pants

Atbilstība lielo riska darījumu prasībām

1. Ja izņēmuma gadījumā riska darījumi pārsniedz 395. panta 1. punktā noteikto limitu, iestāde par riska darījuma vērtību nekavējoties ziņo kompetentajām iestādēm, kuras, ja apstākļi to attaisno, var dot iestādei konkrētu laiku, lai panāktu atbilstību limitam.

Ja piemēro 395. panta 1. punktā minēto summu EUR 150 miljonu apmērā, kompetentās iestādes var, izskatot katru gadījumu atsevišķi, atļaut pārsniegt 100 % limitu attiecībā uz iestādes atbilstošo kapitālu.

2. Ja iestādei šajā daļā noteikto pienākumu pildīšanu individuāli vai subkonsolidācijas līmenī nepiemēro saskaņā ar 7. panta 1. punktu vai ja dalībvalsts mātes iestāžu gadījumā piemēro 9. pantu, veic pasākumus, lai nodrošinātu pietiekamu risku sadali attiecīgajā grupā.

397. pants

Papildu pašu kapitāla prasību aprēķināšana tirdzniecības portfeļa lielajiem riska darījumiem

1. Pārsniegumu, kas minēts 395. panta 5. punkta b) apakšpunktā, aprēķina, izvēloties tos komponentus no kopējiem tirdzniecības riska darījumiem ar klientu vai attiecīgo saistīto klientu grupu, kuri piesaista augstākās specifiskā riska prasības atbilstīgi Trešās daļas IV sadaļas 2. nodaļai un/vai prasības atbilstīgi 299. pantam un Trešās daļas V sadaļai, kuru summa vienāda ar pārsnieguma summu, kas minēta 395. panta 5. punkta a) apakšpunktā.

2. Ja pārsniegums nepastāv ilgāk par 10 dienām, papildu kapitāla prasība šiem komponentiem ir 200 % no 1. punktā minētajām prasībām.

3. Desmit dienas pēc tam, kad radies pārsniegums, tā komponentus, kas izvēlēti saskaņā ar 1. punktu, iedala 1. tabulas 1. slejas attiecīgajā rindā specifiskā riska prasību augošā secībā atbilstīgi Trešās daļas IV sadaļas 2. nodaļai un/vai 299. pantam un Trešās daļas V sadaļai. Papildu pašu kapitāla prasība ir vienāda ar Trešās daļas IV sadaļas 2. nodaļā un/vai 299. pantā un Trešās daļas V sadaļā minēto specifiskā riska prasību summu šiem komponentiem, ko reizina ar attiecīgo faktoru no 1. tabulas 2. slejas.

▼B

1. tabula

1. sleja: pārsniegums (pamatojoties uz atbilstošā kapitāla procentuālo attiecību)	2. sleja: faktori
Līdz 40 %	200 %
No 40 % līdz 60 %	300 %
No 60 % līdz 80 %	400 %
No 80 % līdz 100 %	500 %
No 100 % līdz 250 %	600 %
Virs 250 %	900 %

398. pants

Procedūras, lai novērstu iestāžu izvairīšanos no papildu pašu kapitāla prasībām

Iestādes nemēģina mērķtiecīgi izvairīties no 397. pantā noteiktajām papildu pašu kapitāla prasībām, kuras tām citādi rastos, attiecībā uz riska darījumiem, kas pārsniedz 395. panta 1. punktā paredzēto limitu, kad šīs pozīcijas būtu turētas ilgāk par 10 dienām, uz laiku pārvedot minētās pozīcijas citam uzņēmumam – neatkarīgi no tā, vai tā pieder tai pašai grupai vai ne, – un/vai veicot mākslīgus darījumus, lai riska darījumu 10 dienu laikā slēgtu un izveidotu jaunu riska darījumu.

Iestādes uztur sistēmas, kas nodrošina, ka par ikvienu pirmajā daļā minēto pārvešanu nekavējoties tiek ziņots kompetentajām iestādēm.

399. pants

Atbilstoši kredītriska mazināšanas paņēmieni

1. Šīs regulas 400. līdz 403. panta vajadzībām termins "garantija" ietver kredītu atvasinātos instrumentus, kas atzīti saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 4. nodaļu un kas nav ar kredītrisku saistītas parādzīmes.

2. Ievērojot šā panta 3. punktu, tajos gadījumos, kad saskaņā ar 400. līdz 403. pantu ir atļauta fondētā vai nefondētā kredītaizsardzība, piemēro nosacījumu, ka ir jāievēro atbilstības prasības un citas prasības, kas ir noteiktas Trešās daļas II sadaļas 4. nodaļā.

3. Ja iestāde piemēro 401. panta 2. punktu, fondētās kredītaizsardzības atzīšanai piemēro attiecīgās prasības saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu. Šīs daļas vajadzībām iestāde neņem vērā 199. panta 5. līdz 7. punktā minēto nodrošinājumu, izņemot gadījumus, kad to pieļauj 402. pants.

4. Iestādes analizē, ciktāl tas iespējams, savus riska darījumus ar nodrošinājuma devējiem, nefondētās kredītaizsardzības devējiem un pamatā esošajiem aktīviem saskaņā ar 390. panta 7. punktu attiecībā uz iespējamām koncentrācijām un vajadzības gadījumā veic pasākumus un ziņo attiecīgajai kompetentajai iestādei par ikvienu būtisku konstatējumu.

▼B

400. pants

Atbrīvojumi

1. Šādus riska darījumus atbrīvo no 395. panta 1. punkta piemērošanas:

a) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret centrālajām valdībām, centrālajām bankām vai publiskā sektora struktūrām un kam, bez nodrošinājuma, saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu būtu piešķirta 0 % riska pakāpe;

b) aktīvu posteņus, kas veido prasījumus pret starptautiskām organizācijām vai daudzpusējām attīstības bankām un kam saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu bez nodrošinājuma būtu piešķirta 0 % riska pakāpe;

c) aktīvu posteņus, kas veido prasījumus, kuriem ir centrālās valdības, centrālās bankas, starptautiskas organizācijas, daudzpusējas attīstības bankas vai publiskā sektora struktūras tiešas garantijas, ja nenodrošinātiem prasījumiem pret struktūru, kas sniedz garantiju, saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu būtu piešķirta 0 % riska pakāpe;

d) citus riska darījumus, kas ir attiecināmi uz centrālajām valdībām, centrālajām bankām, starptautiskām organizācijām, daudzpusējām attīstības bankām vai publiskā sektora struktūrām vai ko tās garantē, ja nenodrošinātiem prasījumiem pret struktūru, uz kuru ir attiecināms riska darījums vai ko tā garantē, saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu būtu piešķirta 0 % riska pakāpe;

e) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret dalībvalstu reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm, ja šiem prasījumiem būtu piešķirta 0 % riska pakāpe saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu, un citus riska darījumus ar šādām reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm vai citus riska darījumus, kurus tās ir garantējušas, ja prasījumiem pret tām būtu piešķirta 0 % riska pakāpe saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

f) riska darījumus ar 113. panta 6. vai 7. punktā minētajiem darījuma partneriem, ja tiem būtu piešķirta 0 % riska pakāpe saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu; riska darījumus, kas neatbilst šiem kritērijiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav atbrīvoti no 395. panta 1. punkta piemērošanas, pielīdzina riska darījumiem ar trešo personu;

g) aktīvu posteņus un citus riska darījumus, ko nodrošina ar skaidras naudas depozītiem, kurus nogulda aizdevējiestādē vai iestādē, kas ir aizdevējiestādes mātesuzņēmums vai meitasuzņēmums;

h) aktīvu posteņus un citus riska darījumus, kuru nodrošinājums ir depozītu sertifikāti, kurus izdevusi aizdevējiestāde vai iestāde, kas ir aizdevējiestādes mātesuzņēmums vai meitasuzņēmums, un kuri glabājas kādā no tām;

▼B

i) riska darījumus, kas izriet no neizmantotām kredītiespējām, kuri ir I pielikumā klasificēti kā zema riska ārpusbilances posteņi, ar nosacījumu, ka ir noslēgts līgums ar klientu vai ar savstarpēji saistītu klientu grupu, kurā noteikts, ka kredītiespēju iespējams izmantot tikai tad, ja ir gūta pārliecība, ka tas neizraisīs 395. panta 1. punktā minētā piemērojamā limita pārsniegšanu;

j) tirdzniecības riska darījumus ar centrālajiem darījumu partneriem un iemaksas centrālo darījumu partneru saistību neizpildes fondā;

k) riska darījumus ar noguldījumu garantiju shēmām saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK, kuri izriet no šādu shēmu finansēšanas, ja shēmas dalībniecēm iestādēm ir juridisks vai līgumisks pienākums finansēt minēto shēmu.

Nauda, kas saņemta saskaņā ar iestādes emitētu ar kredītrisku saistītu parādzīmi, un darījuma partnera aizdevumi iestādei vai noguldījumi iestādē, attiecībā uz kuriem noslēgts Trešās daļas II sadaļas 4. nodaļā paredzētais bilances posteņu savstarpējo prasījumu ieskaita līgums, attiecināmi uz g) apakšpunkta darbības jomu.

2. Kompetentās iestādes var pilnībā vai daļēji atbrīvot šādus riska darījumus:

a) segtās obligācijas, kas atbilst 129. panta 1., 3 un 6. punkta noteikumiem;

b) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret dalībvalstu reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm, ja šādiem prasījumiem būtu piešķirta 20 % riska pakāpe saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu, un citus riska darījumus ar šādām reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm vai citus riska darījumus, kurus tās ir garantējušas, ja prasījumiem pret tām būtu piešķirta 20 % riska pakāpe saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

c) iestādes riska darījumus, tostarp dalības vai cita veida līdzdalības, ar tās mātesuzņēmumu, citiem šā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem vai saviem meitasuzņēmumiem, ciktāl minētie uzņēmumi ir pakļauti konsolidētai uzraudzībai, kurai pakļauta arī pati iestāde, saskaņā ar šo regulu, Direktīvu 2002/87/EK vai trešā valstī spēkā esošiem līdzvērtīgiem standartiem; riska darījumus, kas neatbilst šiem kritērijiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav atbrīvoti no 395. panta 1. punkta piemērošanas, pielīdzina riska darījumiem ar trešo personu;

d) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret un citi riska darījumi, tostarp dalība vai cita veida līdzdalība, ar reģionālajām vai centrālajām kredītiestādēm, ar kurām kredītiestāde ir saistīta tīklā saskaņā ar juridiskajiem vai tiesību aktu noteikumiem un kuras saskaņā ar šiem noteikumiem ir atbildīgas par naudas tīrvērtes operācijām tīklā;

▼B

e) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret kredītiestādēm un citi riska darījumi ar kredītiestādēm, kas rodas kredītiestādēm, no kurām viena darbojas ārpus konkurences un sniedz vai garantē aizdevumus atbilstīgi likumdošanas programmām vai tās statūtiem ar mērķi veicināt konkrētas ekonomikas nozares valdības īstenotā pārraudzībā un ievērojot ierobežojumus šo aizdevumu izlietojumā, ar nosacījumu, ka attiecīgos riska darījumus, kas izriet no šiem aizdevumiem vai šo aizdevumu garantijām, kredītiestādes nodod saņēmējiem;

f) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret iestādēm un citi riska darījumi ar iestādēm, ar nosacījumu, ka šie riska darījumi nav šādu iestāžu pašu kapitāls, ka tie neilgst vairāk kā līdz nākamās darbdienas beigām un nav izteikti kādā no galvenajām tirdzniecības valūtām;

g) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret centrālajām bankām, kuri pēc formas ir šajās centrālajās bankās turētās obligātās rezerves, kas denominētas to valstu valūtās;

h) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret centrālajām valdībām, kuri pēc formas ir tiesību aktos noteiktās likviditātes rezerves, kas tiek turētas valdības vērtspapīros, kuri ir denominēti vai fondēti to valstu valūtās, ja, pēc kompetentās iestādes ieskatiem, šo centrālo valdību kredītnovērtējums, kuru veikusi norīkota ĀKNI, ir atbilstīgs ieguldījumu kategorijai;

i) 50 % no vidēja/zema riska ārpusbilances dokumentārajiem akreditīviem un no vidēja/zema riska ārpusbilances neizmantotām kredītiespējām, kas minēti I pielikumā un, saņemot kompetento iestāžu piekrišanu, 80 % no garantijām, izņemot aizdevumu garantijas, kurām ir juridisks vai regulatīvs pamats un kuras par saviem dalībniekiem, kuriem ir kredītiestādes statuss, sniegušas savstarpējo garantiju shēmas;

j) tiesību aktos pieprasītās garantijas, ko izmanto gadījumos, kad hipotekāro aizdevumu, kuru finansē, emitējot hipotekārās ķīlas zīmes, piešķir hipotekārā kredīta ņēmējam pirms hipotēkas galīgās reģistrēšanas zemesgrāmatā ar nosacījumu, ka garantiju neizmanto, lai mazinātu risku, aprēķinot riska darījumu riska svērto vērtību;

k) aktīvus, kas ir prasījumi pret atzītām biržām un citi riska darījumi ar atzītām biržām.

3. Kompetentās iestādes var izmantot 2. punktā paredzēto atbrīvojumu tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) riska darījuma, darījuma partnera vai iestādes un darījuma partnera attiecību specifika novērš vai samazina riska darījuma risku; un

b) jebkuru atlikušo koncentrācijas risku var novērst ar citiem līdzvērtīgi iedarbīgiem līdzekļiem, piemēram, ar pasākumiem, procesiem un mehānismiem, kas paredzēti Direktīvas 2013/36/ES 81. pantā.

▼B

Kompetentās iestādes informē EBI par to, vai tās plāno, vai neplāno izmantot kādu no 2. punktā paredzētajiem atbrīvojumiem saskaņā ar šā punkta a) un b) apakšpunktu, un apspriežas ar EBI par šo izvēli.

401. pants

Kredītriska mazināšanas paņēmienu izmantošanas ietekmes aprēķināšana

1. Lai aprēķinātu riska darījuma vērtību saskaņā ar 395. panta 1. punktu, iestāde var izmantot "pilnībā koriģēto riska darījuma vērtību", ko aprēķina atbilstīgi Trešās daļas II sadaļas 4. nodaļai, ņemot vērā kredītriska mazināšanu, svārstīguma korekcijas un jebkura veida termiņu nesakritību (turpmāk – E*).

2. Iestādei, kam saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu attiecībā uz kādu riska darījumu kategoriju atļauts izmantot LGD un korekcijas pakāpju pašu aplēses, saņemot kompetento iestāžu atļauju, var atzīt finanšu nodrošinājuma ietekmi, aprēķinot riska darījumu vērtību 395. panta 1. punkta vajadzībām.

Kompetentās iestādes iepriekšējā daļā minēto atļauju piešķir tikai tad, ja iestāde var aplēst finanšu nodrošinājuma ietekmi uz saviem riska darījumiem atsevišķi no citiem ar LGD saistītiem aspektiem.

Iestādes veiktās aplēses ir pietiekami atbilstīgas riska darījumu vērtības samazināšanai un atbilstības 395. panta noteikumiem nodrošināšanai.

Ja iestādei ir atļauts izmantot finanšu nodrošinājuma ietekmes pašu aplēses, iestāde to dara saskaņoti ar pieeju, ko izmanto pašu kapitāla prasību aprēķināšanai saskaņā ar šo regulu.

Iestādes, kurām attiecībā uz kādu riska darījumu kategoriju ir atļauts izmantot LGD un korekcijas pakāpju pašu aplēses saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu un kuras riska darījumu vērtības aprēķināšanai neizmanto šā punkta pirmajā daļā minēto metodi, riska darījumu vērtības aprēķināšanai var izmantot finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi vai 403. panta 1. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieeju.

3. Iestāde, kura izmanto finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi vai kurai ir atļauts izmantot šā panta 2. punktā izklāstīto metodi riska darījuma vērtības aprēķināšanai 395. panta 1. punkta vajadzībām, periodiski veic kredītrisku koncentrācijas spriedzes testus, tostarp attiecībā uz jebkāda pieņemtā nodrošinājuma realizējamo vērtību.

Pirmajā daļā minētajos periodiskajos spriedzes testos uzmanību pievērš riskiem, ko rada iespējamās tirgus apstākļu izmaiņas, kuras varētu nelabvēlīgi ietekmēt iestādes pašu kapitāla pietiekamību, un riskiem, ko rada nodrošinājuma realizācija spriedzes situācijās.

▼B

Veiktie spriedzes testi ir piemēroti un atbilstīgi šādu risku novērtēšanai.

Gadījumā, ja šāds periodiskais spriedzes tests uzrāda, ka realizējamā vērtība pieņemtajam nodrošinājumam ir zemāka par vērtību, kuru būtu atļauts ņemt vērā, izmantojot attiecīgi finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi vai 2. punktā izklāstīto metodi, tad nodrošinājuma vērtība, ko atļauts atzīt riska darījumu vērtības aprēķināšanai 395. panta 1. punkta vajadzībām, ir attiecīgi jāsamazina.

Pirmajā daļā minētās iestādes savā koncentrācijas riska novēršanas stratēģijā iekļauj:

a) politikas un procedūras attiecībā uz riskiem, ko rada riska darījumu un jebkādas šo riska darījumu kredītaizsardzības termiņu nesakritības;

b) politikas un procedūras gadījumiem, kad spriedzes tests uzrāda, ka nodrošinājuma realizējamā vērtība ir zemāka nekā tā, kura ņemta vērā, izmantojot finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi vai 2. punktā izklāstīto metodi;

c) politikas un procedūras attiecībā uz koncentrācijas risku, kas rodas piemērojot kredītriska mazināšanas paņēmienus, jo īpaši lielu netiešu kredītriska darījumu gadījumā, piemēram, viena emitenta vērtspapīriem, kuri pieņemti kā nodrošinājums.

402. pants

Riska darījumi, kas izriet no hipotekārajiem kredītiem

►C2 1. Lai aprēķinātu riska darījumu vērtību 395. panta vajadzībām, iestāde var samazināt vērtību riska darījumam vai jebkurai riska darījuma daļai, kas pilnībā nodrošināta ar nekustamo īpašumu saskaņā ar 125. panta 1. punktu, par attiecīgā nekustamā īpašuma tirgus vērtības vai hipotekārās vērtības ķīlas summu, ◄ taču ne vairāk par 50 % no tirgus vērtības vai 60 % no hipotekārās vērtības tajās dalībvalstīs, kuras normatīvajos aktos ir definējušas stingrus hipotekārās vērtības novērtēšanas kritērijus, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

▼C2

a) dalībvalsts kompetentā iestāde nav noteikusi augstāku riska pakāpi par 35 % tādiem riska darījumiem vai riska darījumu daļām, kas nodrošināti ar mājokļa īpašumu saskaņā ar 124. panta 2. punktu;

▼B

b) tādiem riska darījumiem vai riska darījumu daļām, kas pilnībā nodrošināti ar

i) mājokļu hipotēkām; vai

ii) mājokļa īpašumu, uz kuru attiecas nomas darījums, saskaņā ar kuru iznomātājs saglabā pilnas īpašumtiesības uz iznomāto mājokli un nomnieks vēl nav izmantojis izpirkuma tiesības;

c) ir izpildītas 208. pantā un 229. panta 1. punktā paredzētās prasības.

▼B

►C2 2. Lai aprēķinātu riska darījumu vērtību 395. panta vajadzībām, iestāde var samazināt vērtību riska darījumam vai jebkurai riska darījuma daļai, kas pilnībā nodrošināta ar nekustamo īpašumu saskaņā ar 126. panta 1. punktu, par attiecīgā nekustamā īpašuma tirgus vērtības vai hipotekārās vērtības ķīlas summu, ◄ taču ne vairāk par 50 % no tirgus vērtības vai 60 % no hipotekārās vērtības tajās dalībvalstīs, kuras normatīvajos aktos ir definējušas stingrus hipotekārās vērtības novērtēšanas kritērijus, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

a) dalībvalsts kompetentās iestādes nav noteikušas augstāku riska pakāpi par 50 % tādiem riska darījumiem vai riska darījumu daļām, kas nodrošināti ar komerciālu nekustamo īpašumu saskaņā ar 124. panta 2 punktu;

b) riska darījums ir pilnībā nodrošināts ar:

i) biroju vai citu komerciālo telpu hipotēkām; vai

▼C2

ii) birojiem vai citām komerciālām telpām un riska darījumiem, kas saistīti ar nekustamā īpašuma nomas darījumiem;

▼B

c) ir izpildītas 126. panta 2. punkta a) apakšpunktā, 208. pantā un 229. panta 1. punktā paredzētās prasības;

▼C2

d) komerciālais nekustamais īpašums ir pilnībā uzbūvēts.

▼B

3. Iestāde tādu riska darījumu ar darījumu partneri, kas izriet no līguma par aktīvu pirkšanu ar atpārdošanu, saskaņā ar kuru iestāde no darījuma partnera ir iegādājusies neakcesoriskas, neatkarīgas hipotekārās ķīlas tiesības attiecībā uz trešo pušu nekustamo īpašumu, var uzskatīt par vairākiem atsevišķiem riska darījumiem ar katru no šīm trešām pusēm, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) darījuma partneris ir iestāde;

b) riska darījums ir pilnībā nodrošināts ar ķīlas tiesībām attiecībā uz šādu trešo pušu nekustamo īpašumu, ko iestāde ir iegādājusies, un iestāde var īstenot šīs ķīlas tiesības;

c) iestāde ir nodrošinājusi, ka 208. pantā un 229. panta 1. punktā noteiktās prasības ir izpildītas;

d) darījuma partnera saistību neizpildes, maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā iestāde kļūst par labumguvēju attiecībā uz tādiem prasījumiem, kas darījuma partnerim ir pret trešām personām;

e) iestāde saskaņā ar 394. pantu paziņo kompetentām iestādēm kopējo apjomu riska darījumiem ar jebkuru citu iestādi, kuriem piemēro šo punktu;

▼B

Šajā nolūkā iestāde pieņem, ka tai ir riska darījums ar ikvienu no šīm trešām pusēm tāda prasījuma apjomā, kāds darījuma partnerim ir pret trešo pusi, nevis apjomā, kas atbilst riska darījumam ar darījuma partneri. Riska darījuma ar darījuma partneri atlikušo daļu – ja tāda ir – turpina uzskatīt par riska darījumu ar darījuma partneri.

403. pants

Aizvietošanas pieeja

1. Ja riska darījumu ar klientu garantē trešā persona vai ja tas ir nodrošināts ar trešās personas emitētu nodrošinājumu, iestāde var:

a) uzskatīt, ka riska darījuma garantētā daļa ir ar garantijas sniedzēju, nevis ar klientu, ja nenodrošinātajam riska darījumam ar garantijas sniedzēju tiktu piešķirta vienāda vai zemāka riska pakāpe nekā riska pakāpe nenodrošinātajam riska darījumam ar klientu saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

b) uzskatīt, ka riska darījuma daļa, kura ir nodrošināta ar atzītā nodrošinājuma tirgus vērtību, ir ar trešo personu, nevis ar klientu, ja riska darījums ir nodrošināts ar nodrošinājumu un ja nodrošinātajai riska darījuma daļai tiktu piešķirts vienāds vai zemāka riska pakāpe nekā riska pakāpe nenodrošinātajam riska darījumam ar klientu saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu.

Iestāde neizmanto pirmās daļas b) apakšpunktā minēto pieeju, ja pastāv nesakritība starp riska darījuma termiņu un kredītaizsardzības termiņu.

Šīs daļas vajadzībām iestāde var izmantot gan finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi, gan pirmās daļas b) apakšpunktā noteikto procedūru tikai gadījumos, kad 92. panta vajadzībām ir atļauts izmantot gan finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi, gan finanšu nodrošinājuma vienkāršo metodi.

2. Ja iestāde piemēro 1. punkta a) apakšpunktu:

a) gadījumos, kad garantija ir denominēta valūtā, kas ir atšķirīga no valūtas, kurā denominēts riska darījums, par nodrošinātu uzskatāmo riska darījuma summu aprēķina saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 4. nodaļā izklāstītajiem noteikumiem par valūtu nesakritību nefondētajai kredītaizsardzībai;

b) nesakritībai starp riska darījuma termiņu un kredītaizsardzības termiņu piemēro Trešās daļas II sadaļas 4. nodaļā izklāstītos noteikumus par termiņu nesakritību;

c) daļēju nodrošinājumu var atzīt atbilstoši Trešās daļas II sadaļas 4. nodaļā paredzētajai procedūrai.

▼B

PIEKTĀ DAĻA

RISKA DARĪJUMI AR PĀRVESTU KREDĪTRISKU

I SADAĻA

ŠĪS DAĻAS VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

404. pants

Piemērošanas joma

Šīs daļas II un III sadaļu piemēro jauniem vērtspapīrošanas darījumiem, kas veikti, sākot no vai pēc 2011. gada 1. janvāra. Šīs daļas II un III sadaļu, pēc 2014. gada 31. decembra, piemēro jau veiktajiem vērtspapīrošanas darījumiem, ja pēc šīs dienas tiek pievienoti jauni vai aizstāti pamatā esošie riska darījumi.

II SADAĻA

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ IEGULDĪTĀJIESTĀDĒM

405. pants

Emitētāja saglabātā līdzdalības daļa

1. Iestādi, izņemot gadījumus, kad tā rīkojas kā iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs, var pakļaut kredītriskam, ko rada tirdzniecības portfelī vai netirdzniecības portfelī iekļautas vērtspapīrošanas pozīcijas, tikai tad, ja iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs ir nepārprotami atklājis iestādei, ka tas pastāvīgi saglabās būtisku neto ekonomiskās līdzdalības daļu, kura jebkurā gadījumā nebūs mazāka par 5 %.

Par būtiskas neto ekonomiskās līdzdalības daļas saglabāšanu vismaz 5 % apmērā atzīst tikai turpmāk minētos gadījumus:

a) vismaz 5 % no katra ieguldītājiem pārdotā vai pārvestā laidiena nominālvērtības saglabāšana;

b) iniciatora līdzdalības daļas vismaz 5 % apmērā no vērtspapīroto riska darījumu nominālvērtības saglabāšana atjaunojamu riska darījumu vērtspapīrošanas gadījumā;

c) nejauši izvēlētu riska darījumu, kas ir vismaz 5 % no vērtspapīroto riska darījumu nominālvērtības, saglabāšana, ja citādi šādi riska darījumi būtu vērtspapīroti vērtspapīrošanā, ar nosacījumu, ka potenciāli vērtspapīrojamo riska darījumu skaits vērtspapīrošanas sākumā nav mazāks par 100;

d) pirmās kārtas zaudējumu laidiena un, ja nepieciešams, citu tādu laidienu saglabāšana, kuriem ir līdzīga vai augstāka riska profils nekā ieguldītājiem pārvestajiem vai pārdotajiem laidieniem un kuru derīguma termiņš nebeidzas pirms ieguldītājiem pārvesto vai pārdoto laidienu termiņa, lai kopumā saglabāšana būtu vismaz 5 % apmērā no vērtspapīroto riska darījumu nominālvērtības;

▼B

e) pirmās kārtas zaudējumu riska darījumu saglabāšana vismaz 5 % apmērā no katra vērtspapīrotā riska darījuma vērtspapīrošanā.

Neto ekonomiskās līdzdalības daļu mēra vērtspapīrošanas sākumstadijā un pastāvīgi uztur. Uz neto ekonomiskās līdzdalības daļu, tostarp saglabātajām pozīcijām, saglabāto līdzdalības daļu vai saglabātajiem riska darījumiem, neattiecas kredītriska mazināšana, citas īsās pozīcijas vai citas riska ierobežošanas pozīcijas, un to nepārdod. Neto ekonomiskās līdzdalības daļu nosaka pēc ārpusbilances posteņu nosacītās vērtības.

Saglabāšanas prasības attiecībā uz kādu konkrētu vērtspapīrošanu nedrīkst piemērot vairākkārtēji.

2. Ja ES mātes kredītiestāde, ES finanšu pārvaldītājsabiedrība, ES jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai kāds no tās meitasuzņēmumiem kā iniciators vai sponsors vērtspapīro riska darījumus no vairākām kredītiestādēm, ieguldījumu brokeru sabiedrībām vai citām finanšu iestādēm, kuras iekļautas konsolidētajā uzraudzībā, 1. punktā minēto prasību var izpildīt, pamatojoties uz attiecīgās ES mātes kredītiestādes, ES finanšu pārvaldītājsabiedrības vai ES jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidēto finanšu stāvokli.

Pirmo daļu piemēro tikai tad, ja kredītiestādes, ieguldījumu brokeru sabiedrības vai finanšu iestādes, kuras radīja vērtspapīrošanas riska darījumus, ir apņēmušās izpildīt 408. pantā minētās prasības un laikus sniegt iniciatoram vai sponsoram un ES mātes kredītiestādei, i ES finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai ES jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai informāciju, kura nepieciešama, lai izpildītu 409. pantā minētās prasības.

3. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja vērtspapīrotie riska darījumi ir riska darījumi ar turpmāk minētajām struktūrām vai tos pilnībā, bez nosacījumiem un neatsaucami garantējušas turpmāk minētās struktūras:

a) centrālās valdības vai centrālās bankas;

b) dalībvalsts reģionālās pašvaldības, vietējās pašpārvaldes vai publiskā sektora struktūras;

c) iestādes, kurām saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu ir piešķirts 50 % vai mazāka riska pakāpe;

d) daudzpusējās attīstības bankas.

4. Šā panta 1. punktu nepiemēro darījumiem, kuri pamatojas uz skaidru, pārredzamu un pieejamu indeksu, ja pamatā esošās atsauces sabiedrības ir identas tām, kas veido biržā plaši tirgotu vienību indeksu, vai ja tās ir citi biržā tirgoti vērtspapīri, kuri nav vērtspapīrošanas pozīcijas.

▼B

406. pants

Uzticamības pārbaude

1. Pirms un attiecīgos gadījumos pēc tam, kad iestādes tiek pakļautas vērtspapīrošanas radītiem riskiem, tās spēj par katru no to atsevišķajām vērtspapīrošanas pozīcijām kompetentajām iestādēm pierādīt, ka tām ir vispusīga un pamatīga izpratne un ka tās ir īstenojušas formālu politiku un procedūras, kas piemērotas to tirdzniecības portfelim un netirdzniecības portfelim un samērīgas ar to ieguldījumu vērtspapīrotās pozīcijās riska profilu, lai tās analizētu un reģistrētu:

a) informācija, ko saskaņā ar 405. panta 1. punktu atklājuši iniciatori, sponsori vai sākotnējie aizdevēji, lai precizētu neto ekonomiskās līdzdalības daļu, ko tie pastāvīgi saglabā vērtspapīrošanā;

b) atsevišķu vērtspapīrošanas pozīciju riska raksturīgās iezīmes;

c) vērtspapīrošanas pozīcijas pamatā esošo riska darījumu raksturīgās riska iezīmes;

d) iniciatoru vai sponsoru reputācija un zaudējumu pieredze saistībā ar agrāk veiktu vērtspapīrošanu attiecīgajās riska darījumu kategorijās, kas ir pamatā vērtspapīrošanas pozīcijai;

e) iniciatoru vai sponsoru vai to aģentu vai padomdevēju apliecinājumi un atklātā informācija par to veikto uzticamības pārbaudi attiecībā uz vērtspapīroto riska darījumu kvalitāti un attiecīgā gadījumā attiecībā uz vērtspapīroto riska darījumu nodrošinājuma kvalitāti;

f) attiecīgā gadījumā metodika un koncepcijas, uz ko pamatojas vērtspapīroto riska darījumu nodrošinājuma vērtēšana, un iniciatora vai sponsora īstenotā politika, lai nodrošinātu vērtētāja neatkarību;

g) vērtspapīrošanas visas strukturālās iezīmes, kas var būtiski ietekmēt iestādes vērtspapīrošanas pozīciju gūtos rezultātus, piemēram, "līgumsaistību ūdenskritums" un ar "ūdenskritumu" saistīti izraisītājmehānismi, kredītkvalitātes uzlabojumi, likviditātes uzlabojumi, tirgus vērtības sliekšņi un konkrētam darījumam specifiska saistību nepildīšanas definīcija.

Iestādes regulāri veic pašas savus spriedzes testus atbilstīgi to vērtspapīrošanas pozīcijām. Šajā nolūkā iestādes var paļauties uz ĀKNI izstrādātiem finanšu modeļiem ar nosacījumu, ka iestādes var pēc pieprasījuma pierādīt, ka tās pirms ieguldījumu veikšanas veltīja pienācīgu rūpību, lai validētu attiecīgo modeļu izveidē izmantotos būtiskos pieņēmumus un modeļu struktūru, kā arī lai izprastu attiecīgo metodiku, pieņēmumus un rezultātus.

2. Iestādes, izņemot gadījumus, kad tās rīkojas kā iniciatori, sponsori vai sākotnējie aizdevēji, izveido formālas procedūras, kas ir piemērotas to tirdzniecības portfelim un netirdzniecības portfelim un samērīgas ar to ieguldījumu vērtspapīrotās pozīcijās riska profilu, lai pastāvīgi un savlaicīgi uzraudzītu informāciju par vērtspapīrošanas pozīcijām pamatā esošo riska darījumu gūtajiem rezultātiem. Attiecīgā gadījumā šī informācija ietver riska darījuma veidu, to aizdevumu īpatsvaru, kuru termiņš nokavēts par 30, 60 un 90 dienām, saistību nepildīšanas līmeni, priekšlaicīgu atmaksu līmeni, aizdevumus, kam zaudētas tiesības uz ieķīlātā īpašuma

▼B

izpirkšanu, nodrošinājuma veidu un tā apdzīvotību un kredītvērtējumu vai citu kredītspējas mērījumu biežuma sadalījumu pa pamatā esošajiem riska darījumiem, nozaru un ģeogrāfisko diversifikāciju, aizdevuma un vērtības attiecības biežuma sadalījumu pa intervāliem, kas veicina pienācīgu jutīguma analīzi. Ja pamatā esošie riska darījumi paši ir vērtspapīrošanas pozīcijas, iestādēm ir šajā daļā norādītā informācija – ne tikai par pamatā esošajiem vērtspapīrošanas laidieniem, piemēram, emitenta vārdu un kredītkvalitāti, bet arī par šo vērtspapīru laidienu pamatā esošo portfeļu raksturīgajām iezīmēm un gūtajiem rezultātiem.

Iestādes arī piemēro tos pašus analīzes standartus attiecībā uz dalību vai sākotnējās izvietošanas pozīcijām vērtspapīrošanas laidienos, kas nopirkti no trešām personām, neatkarīgi no tā, vai šāda dalība vai sākotnējās izvietošanas pozīcijas jātur to tirdzniecības portfelī vai netirdzniecības portfelī.

407. pants

Papildu riska pakāpe

Ja, no kāda būtiska aspekta raugoties, iestāde nolaidības vai bezdarbības dēļ nepilda 405., 406. vai 409. panta prasības, kompetentās iestādes piemēro samērīgu papildu riska pakāpi ne mazāk kā 250 % apmērā (maksimālā vērtība – 1 250 %), ko piemēro attiecīgajām vērtspapīrošanas pozīcijām saskaņā ar 245. panta 6. punktu vai 337. panta 3. punktu. Papildu riska pakāpi pakāpeniski palielina ar katru nākamo reizi, kad ir pārkāpti uzticamības pārbaudes noteikumi.

Kompetentās iestādes ņem vērā 405. panta 3. punktā minētos atbrīvojumus attiecībā uz atsevišķiem vērtspapīrošanas darījumiem, samazinot riska pakāpi, ko pretējā gadījumā tās saskaņā ar šo pantu piemērotu tādai vērtspapīrošanai, uz kuru attiecas 405. panta 3. punkts.

III SADAĻA

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ SPONSORIESTĀDĒM UN INICIATORIESTĀDĒM

408. pants

Kredītu piešķiršanas kritēriji

Riska darījumiem, kurus paredzēts vērtspapīrot, sponsoriestādes un iniciatoriestādes piemēro tādus pašus pamatotus un precīzi definētus kredīta piešķiršanas kritērijus saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 79. panta prasībām, kādus tās piemēro pašu netirdzniecības portfelī turamajiem riska darījumiem. Šajā nolūkā sponsoriestādes un iniciatoriestādes piemēro tos pašus procesus kredītu apstiprināšanai un attiecīgā gadījumā to grozījumiem, atjaunošanai un refinansēšanai.

▼B

Ja nav izpildītas šā panta pirmās daļas prasības, iniciatoriestāde nepiemēro 245. panta 1. punktu un šai iniciatoriestādei nav atļauts vērtspapīrotos riska darījumus izslēgt no tās saskaņā ar šo regulu veiktā kapitāla prasību aprēķina.

409. pants

Informācijas atklāšana ieguldītājiem

Iestādes, kas darbojas kā iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs, atklāj ieguldītājiem, kādā līmenī tās apņēmušās saskaņā ar 405. pantu uzturēt savas neto ekonomiskās līdzdalības daļu vērtspapīrošanā. Sponsoriestādes un iniciatoriestādes parūpējas, lai iespējamiem ieguldītājiem būtu viegli pieejami visi būtiski svarīgie dati par kredītkvalitāti un atsevišķu pamatā esošo riska darījumu rezultātiem, naudas plūsmām un vērtspapīrošanas riska darījuma nodrošinājumu, kā arī tāda informācija, kas nepieciešama, lai veiktu vispusīgus un uz pilnīgu informāciju balstītus spriedzes testus naudas plūsmām un pamatā esošo riska darījumu nodrošinājuma vērtībām. Minētajā nolūkā būtiski svarīgos datus nosaka tajā dienā, kad veic vērtspapīrošanu, un – ja tas nepieciešams vērtspapīrošanas īpatnību dēļ – arī pēc minētās dienas.

410. pants

Vienots piemērošanas nosacījums

1. EBI reizi gadā Komisijai iesniedz pārskatu par kompetento iestāžu veiktajiem pasākumiem, lai nodrošinātu iestāžu atbilstību II un III sadaļas prasībām.

2. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai sīkāk precizētu:

a) 405. un 406. pantā paredzētās prasības, ko piemēro iestādēm, kuras tiek pakļautas vērtspapīrošanas radītam riskam;

b) saglabāšanas prasību, tostarp atbilstības kritērijus, lai saglabātu būtisku neto ekonomisko līdzdalību, kā minēts 405. pantā, un saglabāšanas līmeni;

c) 406. pantā paredzētās uzticamības pārbaudes iestādēm, kuras kļūst pakļautas vērtpapīrošanas pozīcijai; kā arī

d) 408. un 409. pantā paredzētās prasības, ko piemēro sponsoriestādēm un iniciatoriestādēm.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

▼B

3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai veicinātu uzraudzības prakses konverģenci saistībā ar 407. panta īstenošanu, tostarp pasākumus, kas jāpiemēro uzticamības pārbaudes un riska pārvaldības pienākumu pārkāpuma gadījumā.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

SESTĀ DAĻA

LIKVIDITĀTE

I SADAĻA

DEFINĪCIJAS UN LIKVIDITĀTES SEGUMA PRASĪBA

411. pants

Definīcijas

Šajā daļā piemēro šādas definīcijas:

1) "finanšu klients" ir klients, kas kā savu galveno uzņēmējdarbības aktivitāti veic vienu vai vairākas no Direktīvas 2013/36/ES I pielikumā uzskaitītajām darbībām vai ir viena no šādām struktūrām:

   a) kredītiestāde;

   b) ieguldījumu brokeru sabiedrība;

   c) īpašam nolūkam izveidota sabiedrība, kas veic vērtspapīrošanu;

   d) KIU;

   e) slēgta tipa ieguldījumu shēma;

   f) apdrošināšanas sabiedrība;

   g) finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;

2) "privātpersonu vai MVU noguldījumi" ir saistības pret fizisku personu vai MVU, ja fiziska persona vai MVU atbilst riska darījumu ar privātpersonām vai MVU kategorijai saskaņā ar standartizēto pieeju vai IRB pieeju kredītriskam vai atbildībai pret uzņēmumu, kuram ir tiesības uz 153. panta 4. punktā noteikto režīmu, un ja kopējie šādu uzņēmumu grupas noguldījumi nepārsniedz EUR 1 miljonu.

▼B

412. pants

Likviditātes seguma prasība

1. Iestādes tur likvīdus aktīvus, kuru vērtību summa sedz likviditātes izejošajās naudas plūsmas mīnus ienākošās naudas plūsmas spriedzes apstākļos, lai nodrošinātu, ka iestādes uztur likviditātes rezervju līmeņus, kas ir pietiekami, lai risinātu jebkādu nelīdzsvarotību starp likviditātes ienākošajām un izejošajām naudas plūsmām ārkārtīgas spriedzes apstākļos trīsdesmit dienu laikposmā. Spriedzes apstākļos iestādes var izmantot savus likvīdos aktīvus, lai segtu neto likviditātes izejošajās naudas plūsmas.

2. Iestādes neuzskaita divreiz likviditātes ienākošās naudas plūsmas un likvīdus aktīvus.

3. Iestādes var izmantot 1. punktā minētos likvīdos aktīvus, lai pildītu savas saistības stresa apstākļos, kā paredzēts 414. pantā

4. II sadaļā paredzētos noteikumus piemēro tikai 415. pantā izklāstīto pārskatu sniegšanas pienākumu vajadzībām.

5. Dalībvalstis var saglabāt vai ieviest valsts noteikumus likviditātes prasību jomā, pirms Savienībā ir noteikti un pilnībā ieviesti saistoši likviditātes seguma prasību minimālie standarti saskaņā ar 460. pantu. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes var pieprasīt, lai iekšzemē atļauju saņēmušās iestādes vai šo iestāžu apakšgrupas ievērotu augstāku likviditātes seguma prasību - līdz 100 % - līdz brīdim, kad saskaņā ar 460. pantu pilnībā ir ieviesti saistošie minimālie standarti, kas paredz 100 % līmeni.

413. pants

Stabils finansējums

1. Iestādes nodrošina, ka gan normālos, gan spriedzes apstākļos ilgtermiņa saistības tiek segtas ar dažādiem stabiliem finansēšanas instrumentiem.

2. III sadaļā paredzētos noteikumus piemēro tikai 415. pantā izklāstīto pārskatu sniegšanas pienākumu vajadzībām.

3. Dalībvalstis var saglabāt vai ieviest valsts noteikumus stabila finansējuma prasību jomā, pirms Savienībā saskaņā ar 510. pantu ir noteikti un ieviesti saistoši stabila finansējuma prasību minimālie standarti.

414. pants

Atbilstība likviditātes prasībām

Ja iestāde neizpilda vai paredz, ka neizpildīs 412. pantā noteiktās prasības vai 413. pantā noteiktās vispārīgās prasības, tostarp stresa apstākļos, tā nekavējoties informē kompetentās iestādes un bez nevajadzīgas kavēšanās iesniedz kompetentajām iestādēm plānu, kā laikus atjaunot atbilstību 412. pantam vai 413. panta 1. punktam. Kamēr atbilstība nav atjaunota, iestāde ik dienu līdz katras darba dienas beigām sniedz pārskatu par attiecīgi II vai III sadaļā minētajiem posteņiem,

▼B

izņemot gadījumus, kad kompetentā iestāde atļauj pārskatus sniegt retāk un ar ilgāku kavēšanos. Šādu atļauju kompetentās iestādes piešķir vienīgi, pamatojoties uz iestādes konkrēto stāvokli un ņemot vērā tās darbības mērogu un sarežģītību. Tās uzrauga atbilstības atjaunošanas plāna īstenošanu un attiecīgā gadījumā pieprasa ātrāku atjaunošanu.

II SADAĻA

PĀRSKATU SNIEGŠANA PAR LIKVIDITĀTI

415. pants

Pārskatu sniegšanas pienākums un pārskatu formāts

1. Iestādes kompetentajām iestādēm sniedz pārskatus vienā valūtā, neatkarīgi no to faktiskās denominācijas, par II un III sadaļā minētajiem posteņiem un to komponentiem, tostarp par savu likvīdo aktīvu sastāvu saskaņā ar 416. pantu. Līdz brīdim, kad Sestajā daļā noteiktā likviditātes seguma prasība ir pilnībā precizēta un īstenota kā minimālais standarts saskaņā ar 460. pantu, iestāde sniedz pārskatu par II sadaļā un III pielikumā noteiktajiem posteņiem. Iestādes sniedz pārskatu par III pielikumā minētajiem posteņiem. Pārskatus attiecībā uz II sadaļā un III pielikumā minētajiem posteņiem sniedz vismaz reizi mēnesī un attiecībā uz III sadaļā minētajiem posteņiem – vismaz reizi ceturksnī.

Pārskatu formāti ietver visu nepieciešamo informāciju un ļauj EBI izvērtēt, vai nodrošinātās kreditēšanas un nodrošinājuma mijmaiņas darījumi, kuros pret nodrošinājumu, kas neatbilst 416. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktam, iegūti 416. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktos minētie likvīdie aktīvi, ir pareizi noslēgti.

2. Iestāde piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm atsevišķi sniedz pārskatu par 1. punktā minētajiem posteņiem turpmāk minētajā valūtā, ja uz to attiecas viens no šādiem nosacījumiem:

a) kopējās saistības valūtā, kas nav 1. punktā noteiktā pārskatu sniegšanai izmantojamā valūta, sastāda 5 % vai vairāk no iestādes vai atsevišķas likviditātes apakšgrupas kopējām saistībām; vai

b) nozīmīga filiāle saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 51. pantu, uzņēmējā dalībvalstī, kura izmanto valūtu, kas nav šā panta 1. punktā noteiktā pārskatu sniegšanai izmantojamā valūta.

3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) vienotus formātus un IT risinājumus un ar tiem saistītās norādes par pārskatu regularitāti, atsauces un nosūtīšanas datumiem; pārskatu sniegšanas formāti un regularitāte ir samērīgi ar iestāžu dažādu darbību būtību, apjomu un sarežģītību, kā arī ietver tos pārskatus, ko jāsniedz saskaņā ar 1. un 2. punktu;

▼B

b) papildu likviditātes novērtēšanas rīkus, kas nepieciešami, lai kompetentās iestādes varētu iegūt vispusīgu pārskatu par likviditātes riska profilu, un kas ir samērīgi ar iestādes darbības būtību, apjomu un sarežģītību;

▼C1

EBI iesniedz Komisijai īstenošanas tehnisko standartu projektus par a) apakšpunktā minētajiem posteņiem līdz 2013. gada 28. jūlijam un b) apakšpunktā minētajiem posteņiem – līdz 2014. gada 1. janvārim.

▼B

Līdz kamēr nav pilnībā ieviestas saistošas likviditātes prasības, kompetentās iestādes var turpināt apkopot informāciju, izmantojot uzraudzības rīkus, nolūkā uzraudzīt esošo valsts likviditātes standartu ievērošanu.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

4. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes pēc pieprasījuma uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm un centrālajai bankai, kā arī EBI savlaicīgi elektroniskā veidā nosūta atsevišķus pārskatus saskaņā ar šo pantu.

►C2 5. Kompetentās iestādes, kas īsteno konsolidēto uzraudzību saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 111. pantu, ◄ pēc pieprasījuma savlaicīgi elektroniskā veidā nosūta turpmāk nosauktajām iestādēm visus pārskatus, kurus iestāde iesniegusi saskaņā ar 3. punktā minēto vienoto formātu:

a) tās uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm un valsts centrālajai bankai, kurā atrodas mātes iestādes vai iestāžu, ko kontrolē tā pati mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, nozīmīgas filiāles saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 51. pantu;

b) kompetentajām iestādēm, kas ir izsniegušas atļauju mātes iestādes vai iestāžu, ko kontrolē tā pati mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, meitasuzņēmumiem, kā arī tās pašas dalībvalsts centrālajai bankai;

c) EBI;

d) ECB.

6. Kompetentās iestādes, kuras ir izsniegušas atļauju iestādei, kas ir mātes iestādes vai mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas uzņēmums, pēc pieprasījuma kompetentajām iestādēm, kas īsteno konsolidēto uzraudzību saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES111. pantu, tās dalībvalsts centrālajai bankai, kurā iestādei ir piešķirta atļauja, un EBI savlaicīgi elektroniskā veidā nosūta visus pārskatus, ko iestāde iesniegusi saskaņā ar 3. punktā minētajiem vienoto pārskatu formātiem.

▼B

416. pants

Pārskatu sniegšana par likvīdiem aktīviem

1. Iestādes sniedz pārskatus par šādiem likvīdiem aktīviem, ja vien tie nav izslēgti saskaņā ar 2. punktu, un vienīgi tad, ja likvīdie aktīvi atbilst 3. punkta nosacījumiem:

a) nauda un riska darījumi ar centrālajām bankām, ciktāl šos riska darījumus var atsaukt jebkurā laikā spriedzes apstākļos. Attiecībā uz depozītiem, kas atrodas centrālās bankās, kompetentā iestāde un centrālā banka mēģina panākt kopīgu izpratni attiecībā uz to, kādā mērā minimālās rezerves var izņemt spriedzes apstākļos;

b) citi pārvedami aktīvi, kam ir ārkārtīgi augsta likviditāte un kredītkvalitāte;

c) pārvedami aktīvi, kas ir prasījumi pret vai ko garantē:

   i) dalībvalsts centrālā valdība, reģiona ar fiskālo autonomiju uzlikt un iekasēt nodokļus centrālā valdība vai trešās valsts centrālāvaldība vietējā valūtā, ja iestāde minētajā dalībvalstī vai trešā valstī uzņemas likviditātes risku, kuru tā sedz, turot šos likvīdos aktīvus;

   ii) centrālās bankas un necentrālās valdības publiskā sektora struktūras šo centrālo banku un publiskā sektora struktūru vietējā valūtā

   iii) Starptautisko norēķinu banka, Starptautiskais Valūtas fonds, Komisija un daudzpusējas attīstības bankas;

   iv) Eiropas Finanšu stabilitātes instruments un Eiropas Stabilizācijas mehānisms;

d) pārvedamus aktīvus, kam ir augsta likviditāte un kredītkvalitāte;

e) rezerves kredītiespējas, ko piešķīrušas centrālās bankas saskaņā ar monetāro politiku tādā apmērā, kādā šīs iespējas nav nodrošinātas ar likvīdiem aktīviem un neiekļaujot ārkārtas likviditātes palīdzību;

f) ja kredītiestāde ir tīklā atbilstīgi tiesību aktos vai statūtos noteiktām prasībām, tiesību aktu vai statūtu normās noteikumos paredzētos minimālos depozītus centrālās kredītiestādēs un citu likvīdo finansējumu, kas uz tiesību aktu vai līgumu pamata pieejams no centrālās kredītiestādes vai iestādēm, kuras ir 113. panta 7. punktā minētā tīkla locekles, vai ir atbilstīgs 10. pantā noteiktajai nepiemērošanai, ciktāl šāds finansējums nav nodrošināts ar likvīdiem aktīviem.

▼B

Līdz vienotas definīcijas noteikšanai saskaņā ar 460. pantu par augstu un ārkārtīgi augstu likviditāti un kredītkvalitāti, iestādes pašas attiecīgajā valūtā identificē pārvedamus aktīvus, kam attiecīgi ir augsta vai ārkārtīgi augsta likviditāte un kredītkvalitāte. Līdz vienotas definīcijas noteikšanai kompetentās iestādes var, ņemot vērā 509. panta 3., 4. un 5. punktā uzskaitītos kritērijus, sniegt vispārējas norādes, ko iestādes ievēro, nosakot aktīvus, kuriem ir augsta vai ārkārtīgi augsta likviditāte un kredītkvalitāte. Ja šādu norāžu nav, iestādes šajā nolūkā izmanto pārredzamus un objektīvus kritērijus, tostarp dažus vai visus no 509. panta 3., 4. un 5. punktā uzskaitītajiem kritērijiem.

2. Par likvīdiem aktīviem neuzskata:

a) aktīvus, ko emitējusi kredītiestāde, ja tie neatbilst kādam no šiem nosacījumiem:

   i) tie ir obligācijas, kas ir atbilstīgas, lai piemērotu 129. panta 4. vai 5. punktā noteikto procedūru, vai ar aktīviem nodrošināti instrumenti, ja tie ir uzrādījuši visaugstāko kredītkvalitāti, ko EBI noteikusi saskaņā ar 509. panta 3., 4. un 5. punkta kritērijiem;

   ii) tie ir obligācijas, kas minētas Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā un kas nav šā apakšpunkta i) punktā minētās obligācijas;

   iii) kredītiestādi ir izveidojusi dalībvalsts centrālā valdība vai reģionālā pašvaldība, un minētajai valdībai vai pašvaldībai ir pienākums aizsargāt iestādes ekonomisko bāzi un visā tās darbības laikā uzturēt tās dzīvotspēju; vai aktīvu skaidri garantē minētā valdība vai pašvaldība; vai vismaz 90 % no kredītiem, ko iestāde ir izsniegusi, tieši vai netieši garantē minētā valdība, un aktīvu izmanto galvenokārt tam, lai finansētu attīstības veicināšanas aizdevumus, ko piešķir bez konkurences un ko piešķir nevis peļņas nolūkā, bet lai veicinātu minētās valdības vai pašvaldības publiskās politikas mērķus;

b) aktīvi, kas iestādei sniegti kā nodrošinājums saistībā ar līgumiem par aktīvu pirkšanu ar atpārdošanu un vērtspapīru finansēšanas darījumiem, un kurus iestādes tur vienīgi kā kredītriska mazināšanas līdzekļus un kurus juridiski un līgumiski iestāde nevar izmantot;

c) aktīvus, ko emitējusi kāda no šīm struktūrām:

   i) ieguldījumu brokeru sabiedrība;

   ii) apdrošināšanas sabiedrība;

   iii) finanšu pārvaldītājsabiedrība;

   iv) jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;

   v) jebkura cita sabiedrība, kas kā savu galveno uzņēmējdarbības aktivitāti veic vienu vai vairākas no Direktīvas 2013/36/ES I pielikumā uzskaitītajām darbībām.

▼B

3. Saskaņā ar 1. punktu iestādes sniedz pārskatus par aktīviem, kas atbilst šādiem likvīdu aktīvu nosacījumiem:

a) tie nav apgrūtināti vai ir pieejami kā nodrošinājums, ko izmanto papildfinansējuma iegūšanai saskaņā ar piešķirtām, bet vēl finansējumu nesaņēmušām kredītlīnijām, kas ir pieejamas iestādei;

b) tos nav emitējusi iestāde pati vai tās mātes vai meitas iestādes, vai arī tās mātes iestādes vai mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības cita meitas iestāde;

c) par to cenu parasti vienojas tirgus dalībnieki un tirgū to var viegli novērot, vai to cenu var noteikt, piemērojot formulu, ko var viegli aprēķināt, pamatojoties uz publiski pieejamiem datiem, un kas nav atkarīga no spēcīgiem pieņēmumiem, kā tas ir raksturīgi strukturētu vai eksotisku produktu gadījumā;

d) tie ir atbilstošs nodrošinājums standarta likviditātes operācijām, ko veic dalībvalsts centrālā banka, vai – ja likvīdos aktīvus tur, lai segtu likviditātes izejošās naudas plūsmas trešās valsts valūtā – šīs trešās valsts centrālā banka;

e) Tie ir iekļauti atzītā biržā vai ir tirgojamie aktīvā tiešajā pārdošanā vai ar vienkāršiem līgumiem par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu atzītos repo tirgos Šos kritērijus katram tirgum nosaka atsevišķi.

▼C2

Pirmās daļas c), d) un e) apakšpunktā minētos nosacījumus nepiemēro 1. punkta a), e) un f) apakšpunktā minētajiem aktīviem.

▼B

Nosacījums, kas minēts pirmās daļas d) apakšpunktā, nav spēkā, ja likvīdie aktīvi tiek turēti, lai segtu likviditātes izejošās naudas plūsmas valūtā, kurā ir ārkārtīgi šaurai instrumentu, kurus centrālā bankā pieņem kā nodrošinājumu, definīcijai. Ja likvīdie aktīvi ir denominēti trešo valstu valūtā, šo izņēmumu piemēro un piemēro tikai tad, ja trešās valsts kompetentās iestādes piemēro tādu pašu vai līdzvērtīgu izņēmumu.

4. Neatkarīgi no 1., 2. un 3. punkta noteikumiem, līdz kamēr nav ieviestas saistošas likviditātes prasības saskaņā ar 460. pantu un saskaņā ar šā panta 1. punkta otro daļu, iestādes sniedz pārskatus par:

a) citiem centrālās bankas prasībām neatbilstošiem, bet tirgojamiem aktīviem, piemēram, kapitāla vērtspapīriem un zeltu, pamatojoties uz pārskatāmiem un objektīviem kritērijiem, tostarp dažiem vai visiem kritērijiem, kas uzskaitīti 509. panta 3., 4. un 5. punktā;

b) citiem centrālās bankas prasībām atbilstošiem un tirgojamiem aktīviem, piemēram, ar aktīviem nodrošinātiem instrumentiem ar visaugstāko kredītkvalitāti, ko EBI noteikusi saskaņā ar 509. panta 3., 4. un 5. punktu;

▼B

c) citiem centrālās bankas prasībām atbilstošiem, bet netirgojamiem aktīviem, piemēram, kredītprasībām, ko EBI noteikusi saskaņā ar 509. panta 3., 4. un 5. punktu.

5. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, uzskaitot valūtas, kas atbilst 3. punkta trešajā daļā paredzētajiem nosacījumiem.

EBI līdz 2014. gada 31. martam iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

Pirms trešajā daļā minēto tehnisko standartu stāšanās spēkā iestādes var turpināt piemērot 3. punkta otrajā daļā noteikto procedūru, ja kompetentās iestādes ir šādu procedūru piemērojušas pirms 2014. gada 1. janvāra.

6. KIU ieguldījumu apliecības vai daļas var uzskatīt par likvīdiem aktīviem līdz maksimālajai summai EUR 500 miljonu apmērā katras iestādes likvīdo aktīvu portfelī ar nosacījumu, ka ir izpildītas 132. panta 3. punkta prasības un ka KIU – izņemot atvasinātos instrumentus, ar ko mazina procentu likmes risku, kredītrisku vai valūtas risku, – iegulda tikai likvīdos aktīvos, kā minēts šā panta 1. punktā.

Ja KIU izmanto vai potenciāli var izmantot atvasinātos instrumentus, lai ierobežotu risku atļautiem ieguldījumiem, tas neliedz KIU uzskatīt par atbilstīgu. Ja 418. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētās trešās personas nav regulāri novērtējušas pēc tirgus cenas KIU ieguldījumu apliecības vai daļas, un kompetentā iestāde neatzīst, ka iestāde ir izstrādājusi stabilas metodoloģijas un procesus šādai novērtēšanai, kā minēts 418. panta 4. punkta pirmajā teikumā, akcijas vai daļas šajā KIU neuzskata par likvīdiem aktīviem..

7. Ja likvīds aktīvs vairs neatbilst likvīdu aktīvu portfeļa nosacījumiem, iestāde tomēr var turpināt to uzskatīt par likvīdu aktīvu vēl 30 kalendārās dienas. Ja KIU likvīds aktīvs vai daļa vairs neatbilst 6. punktā noteiktajām prasībām, KIU akcijas vai daļas tomēr var turpināt uzskatīt par likvīdu aktīvu vēl 30 dienas, ja minētie aktīvi nepārsniedz 10 % no šā KIU kopējiem aktīviem.

417. pants

Operacionālās prasības attiecībā uz līdzdalību likvīdos aktīvos

Iestāde pārskatos uzrāda līdzdalību likvīdos aktīvos pie likvīdiem aktīviem tikai tad, ja tie atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tie ir pietiekami diversificēti. Diversifikācija nav nepieciešama attiecībā uz aktīviem, kas atbilst 416. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktam.

▼B

b) tie ir juridiski un praktiski nekavējoties pieejami jebkurā brīdī nākamo 30 dienu laikā, lai tos likvidētu, izmantojot tiešās pārdošanas darījumu vai vienkāršu līgumu par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu atzītos repo tirgos, lai izpildītu aktuālās finansiālās saistības; šīs regulas 416. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos likvīdos aktīvus, kas tiek turēti trešās valstīs, kurās pastāv pārskaitījumu ierobežojumi, vai kas ir denominēti nekonvertējamās valūtās, uzskata par pieejamiem, ciktāl tie atbilst plūsmām attiecīgajā trešā valstī vai valūtā, izņemot gadījumus, kad iestāde var pierādīt kompetentajām iestādēm, ka tā ir pienācīgi ierobežojusi radušos valūtas risku;

c) likvīdos aktīvus kontrolē likviditātes pārvaldības struktūrvienība;

►C2 d) daļu likvīdo aktīvu, izņemot tos, kuri minēti 416. panta 1. punkta a), c), e) un f) apakšpunktā, periodiski un vismaz reizi gadā likvidē ◄ izmantojot tiešās pārdošanas darījumus vai vienkāršos līgumus par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu atzītos repo tirgos, šādiem nolūkiem:

i) lai pārbaudītu piekļuvi tirgum saistībā ar šiem aktīviem,

ii) lai pārbaudītu iestādes procesu efektivitāti attiecībā uz šo aktīvu likvidēšanu,

iii) lai pārbaudītu šo aktīvu izmantojamību,

iv) lai iespējami samazinātu negatīvu vēstījumu risku spriedzes periodā;

e) ar aktīviem saistītos cenas riskus var ierobežot, taču likvīdajiem aktīviem piemēro atbilstīgus iekšējos pasākumus, kas nodrošina, ka tie ir nekavējoties pieejami finanšu resursu daļai, kad nepieciešams, un jo īpaši to, ka tie netiek izmantoti citām jau esošām darbībām, tostarp:

i) riska ierobežošanai vai citām tirdzniecības stratēģijām,

ii) kredītkvalitātes uzlabojumu veikšanai strukturētos darījumos,

iii) darbības izmaksu segšanai;

f) likvīdo aktīvu denominācija atbilst likviditātes izejošo naudas plūsmu sadalījumam pa valūtām pēc likviditātes ienākošo naudas plūsmu atskaitīšanas.

418. pants

Likvīdu aktīvu novērtēšana

1. Likvīda aktīva vērtība, kas jāietver pārskatā, ir tā tirgus vērtība, piemērojot atbilstīgus diskontus, kuri atspoguļo vismaz ilgumu, kredītrisku un likviditātes risku, kā arī raksturīgos repo diskontus vispārējas tirgus spriedzes periodos. Diskonti nav mazāki par 15 % aktīviem, kas minēti 416. panta 1. punkta d) apakšpunktā. Ja iestāde ierobežo ar aktīvu saistīto cenas risku, tā ņem vērā skaidras naudas plūsmu, kas izriet no riska ierobežošanas pozīcijas iespējamās slēgšanas.

▼B

2. Ieguldījumu apliecībām un daļām KIU, kā minēts 416. panta 6. punktā, piemēro diskontus, caurskatot pamatā esošos aktīvus:

a) 0 % aktīviem, kas minēti 416. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

b) 5 % aktīviem, kas minēti 416. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā;

c) 20 % aktīviem, kas minēti 416. panta 1. punkta d) apakšpunktā.

3. "Caurskatīšanas" pieeju, kas minēta 2. punktā, piemēro šādi:

a) ja iestādei ir zināmi KIU pamatā esošie riska darījumi, tā var caurskatīt šos pamatā esošos riska darījumus, lai uz tiem attiecinātu 416. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktu;

b) ja iestādei nav zināmi KIU pamatā esošie riska darījumi, tā pieņem, ka KIU dilstošā secībā iegulda maksimālo tā pilnvarās atļauto apmēru aktīvu kategorijās, kas minētas 416. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā, līdz ir sasniegts maksimālais kopējais ieguldījumu limits.

4. Iestādes izstrādā stabilas metodoloģijas un procedūras, saskaņā ar kurām aprēķināt un ziņot akciju un daļu KIU tirgus vērtības un diskontus. Tikai tad, ja tās kompetento iestādi apmierinošā veidā var pierādīt, ka riska darījumu apmērs nav pietiekami būtisks, lai izstrādātu pašām savu metodiku, iestādes var uzticēt turpmāk minētajām trešām personām aprēķināt KIU ieguldījumu apliecību un daļu diskontus saskaņā ar 3. punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītajām metodēm un sniegt pārskatus par tām:

a) KIU depozitārajai iestādei ar nosacījumu, ka KIU iegulda tikai vērtspapīros un visus noguldījumus veic savā depozitārajā iestādē;

b) pārējo KIU gadījumā – KIU pārvaldes sabiedrībai ar nosacījumu, ka KIU pārvaldes sabiedrība atbilst 132. panta 3. punkta a) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem.

Depozitārās iestādes vai KIU pārvaldes sabiedrības aprēķinu pareizību apstiprina ārējais revidents.

419. pants

Valūtas ar ierobežojumiem attiecībā uz likvīdo aktīvu pieejamību

1. EBI izvērtē 416. panta 1. punktā minēto valūtu pieejamību iestādēm valūtās, kas attiecas uz iestādēm, kuras veic uzņēmējdarbību Savienībā.

▼B

2. Ja pamatota likvīdo aktīvu nepieciešamība, ņemot vērā 412. panta prasības, pārsniedz šo likvīdo aktīvu pieejamību kādā valūtā, piemēro vienu vai vairākas no šādiem izņēmumiem:

a) atkāpjoties no 417. panta f) punkta, likvīdo aktīvu denominācija var neatbilst likviditātes izejošo naudas plūsmu sadalījumam pa valūtām pēc likviditātes ienākošo naudas plūsmu atskaitīšanas;

b) dalībvalsts vai trešo valstu valūtām nepieciešamos likvīdos aktīvus var aizvietot minētās dalībvalsts vai trešās valsts kredītlīnijas, kas ir līgumiski neatgriezeniski piešķirtas uz turpmākām 30 dienām un kuru cenas ir samērīgas, neatkarīgi no summas, kas pašreiz izmantota, ar nosacījumu, ka minētās dalībvalsts vai trešās valsts kompetentās iestādes dara to pašu, un minētajai dalībvalstij vai trešajai valstij ir līdzīgas pārskatu prasības.

3. Izņēmumi, ko piemēro saskaņā ar 2. punktu ir apgriezti proporcionāli atbilstošo aktīvu pieejamībai. Iestāžu pamatotās vajadzības izvērtē, ņemot vērā to spēju – izmantojot pareizu likviditātes pārvaldību – samazināt vajadzību pēc šiem likvīdajiem aktīviem un citu tirgus dalībnieku rīcībā esošos šāda veida aktīvus.

4. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, uzskaitot valūtas, kas atbilst šajā pantā minētajiem nosacījumiem.

EBI līdz 2014. gada 31. martam iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, precizējot atkāpes, kas minētas 2. punktā, tostarp nosacījumus to izmantošanai.

EBI līdz 2014. gada 31. martam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

420. pants

Likviditātes izejošās naudas plūsmas

1. Kamēr nav precizētas likviditātes prasības saskaņā ar 460. pantu, sniedz pārskatus par šādām likviditātes izejošām naudas plūsmām:

a) privātpersonu vai MVU noguldījumu neatmaksātās summas, kā noteikts 421. pantā;

▼B

b) neatmaksātās summas citām saistībām, kam pienāk termiņš, ko emitentiestāde vai finansējuma sniedzējs var pieprasīt atmaksāt vai kas satur netiešu finansējuma sniedzēja pieņēmumu, ka iestāde atmaksās šīs saistības nākamo 30 dienu laikā, kā noteikts 422. pantā;

c) papildu izejošās naudas plūsmas, kā minēts 423. pantā;

d) maksimālā summa, ko var izņemt nākamo 30 dienu laikā no neizmantotām piešķirtām kredītiespējām un likviditātes iespējām, kā noteikts 424. pantā;

e) papildu izejošās naudas plūsmas, kas noteiktas novērtējumā saskaņā ar 2. punktu.

2. Iestādes regulāri novērtē likviditātes izejošo naudas plūsmu iespējamību un potenciālo apmēru nākamo 30 dienu laikā, ciktāl tas skar produktus vai pakalpojumus, kas nav ietverti 422., 423. un 424. pantā un ko tās piedāvā vai sponsorē, vai ko potenciālie pircēji uzskatītu par saistītiem ar šīm iestādēm, tostarp, bet neaprobežojoties ar likviditātes izejošām naudas plūsmām, kas izriet no jebkādiem līgumiskiem pasākumiem, piemēram, citas ārpusbilances un iespējamās finansējuma saistības, tostarp, bet ne tikai, piešķirtas finansējuma iespējas, neizmantoti aizdevumi un avansi korporatīvajiem darījuma partneriem, piešķirtas, bet vēl neizmantotas hipotēkas, kredītkartes, konta pārtēriņa iespējas, plānotās izejošās plūsmas, kas saistītas ar privātpersonu vai MVU vai korporatīvo aizdevumu atjaunošanu vai jaunu aizdevumu izsniegšanu, plānotie no atvasinātiem instrumentiem izrietošie maksājumi un tirdzniecības finansējuma ar ārpusbilanci saistītie produkti, kā minēts 429. pantā un I pielikumā. Šīs izejošās naudas plūsmas novērtē saskaņā ar pieņēmumu par kombinēto iestāžu un tirgus mēroga spriedzes scenāriju.

Šajā novērtējumā iestādes īpaši ņem vērā būtisku reputācijas kaitējumu, ko varētu izraisīt likviditātes atbalsta nesniegšana šādiem produktiem vai pakalpojumiem. Iestādes ne retāk kā reizi gadā sniedz pārskatus kompetentajām iestādēm par tiem produktiem un pakalpojumiem, kuru pirmajā daļā minētā likviditātes izejošās naudas plūsmas iespējamība un potenciālais apmērs ir būtisks, un kompetentās iestādes nosaka iedalāmās izejošās naudas plūsmas. Kompetentās iestādes var piemērot izejošās plūsmas likmi līdz 5 % tirdzniecības finansējuma ar ārpusbilanci saistītiem produktiem, kā minēts 429. pantā un I pielikumā.

Kompetentās iestādes vismaz reizi gadā sniedz pārskatu EBI par tiem produktu vai pakalpojumu veidiem, kam tās ir noteikušas izejošās naudas plūsmas, pamatojoties uz iestāžu pārskatiem. Minētajā pārskatā kompetentās iestādes arī izskaidro izejošo naudas plūsmu noteikšanā izmantoto metodiku.

421. pants

Privātpersonu vai MVU noguldījumu izejošās naudas plūsmas

1. Iestādes atsevišķi sniedz pārskatu par privātpersonu vai MVU noguldījumu apmēru, uz ko attiecas noguldījumu garantiju shēma saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK vai līdzvērtīga noguldījumu garantiju shēma trešā valstī, un reizina vismaz ar 5 %, ja noguldījums ir kāds no šiem:

a) tas ietilpst iedibinātās attiecībās, kā rezultātā tā izņemšana ir maz ticama, vai

▼B

b) tas tiek turēts darījumu kontā, turklāt arī tajos kontos, kuros regulāri ieskaita algu.

2. Iestādes reizina citus privātpersonu vai MVU noguldījumus, kas nav minēti 1. punktā, vismaz ar 10 %.

3. Ņemot vērā vietējo noguldītāju uzvedību, par ko ziņo kompetentās iestādes, EBI līdz 2014. gada 1. janvārim izdod pamatnostādnes par kritērijiem, saskaņā ar kuriem nosaka 1. un 2. punkta piemērošanas nosacījumus attiecībā uz tādu privātpersonu vai MVU noguldījumu identificēšanu, kam ir atšķirīgas izejošās naudas plūsmas un minēto produktu definīcijas šīs sadaļas vajadzībām. Minētajās pamatnostādnēs ņem vērā iespējamību, ka šo noguldījumu rezultātā radīsies izejošās naudas plūsmas nākamo 30 dienu laikā. Šīs izejošās naudas plūsmas novērtē saskaņā ar pieņēmumu par kombinēto iestāžu un tirgus mēroga spriedzes scenāriju.

4. Neatkarīgi no 1. un 2. punkta, iestādes reizina privātpersonu vai MVU noguldījumus, ko tās ir pieņēmušas trešās valstīs, ar augstāku procentuālo attiecību, nekā paredzētsminētajos punktos, ja šādu procentuālo attiecību paredz salīdzināmas pārskatu sniegšanas prasības trešā valstī.

5. Iestādes var izejošo naudas plūsmu aprēķinā neietvert atsevišķas skaidri nošķirtas privātpersonu vai MVU noguldījumu kategorijas, ja ikvienā gadījumā iestāde stingri piemēro turpmāk noteikto attiecībā uz visu šo noguldījumu kategoriju, izņemot atsevišķi attaisnotus noguldītāja grūtību apstākļus:

a) 30 dienu laikā noguldītājam nav atļauts izņemt noguldījumu; vai

b) priekšlaicīgas izņemšanas 30 dienu laikā gadījumā noguldītājam ir jāmaksā līgumsods, kas ietver procentu ienākumu zaudējumus starp izņemšanas dienu un līgumā noteiktā termiņa dienu, pieskaitot soda naudu, kam nav jābūt lielākai par procentu ienākumiem, kas pienākas par laikposmu, kurš pagājis starp noguldīšanas dienu un izņemšanas dienu.

422. pants

Citu saistību izejošās naudas plūsmas

1. Iestādes reizina saistības, kas izriet no iestādes pašas pamatdarbības izmaksām, ar 0 %.

2. Iestādes reizina saistības, kas izriet no nodrošinātajiem kreditēšanas darījumiem un kapitāla tirgus darījumiem, kā noteikts 192. panta 3. punktā, ar:

a) 0 % līdz likvīdo aktīvu vērtībai saskaņā ar 418. pantu, ja tie ir nodrošināti ar aktīviem, kurus varētu uzskatīt par likvīdiem aktīviem saskaņā ar 416. pantu;

b) 100 % virs likvīdo aktīvu vērtības saskaņā ar 418. pantu, ja tie ir nodrošināti ar aktīviem, kurus varētu uzskatīt par likvīdiem aktīviem saskaņā ar 416. pantu;

▼B

c) 100 %, ja tie ir nodrošināti ar aktīviem, kurus nevar uzskatīt par likvīdiem aktīviem saskaņā ar 416. pantu, izņemot darījumus, uz kuriem attiecas šā punkta d) un e) apakšpunkts.

d) 25 %, ja tie ir nodrošināti ar aktīviem, kurus nevarētu uzskatīt par likvīdiem aktīviem saskaņā ar 416. pantu, un ja aizdevējs ir tādas dalībvalsts centrālā valdība vai publiskā sektora struktūra, kurā kredītiestāde saņēmusi atļauju vai izveidojusi filiāli, vai arī daudzpusējas attīstības banka. Publiskā sektora struktūras, kurām piemēro minēto procedūru, ir tikai tās, kuru riska pakāpe ir 20 % vai mazāk atbilstoši Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļai.

e) 0 %, ja aizdevējs ir centrālā banka.

3. Iestādes reizina saistības, kas izriet no noguldījumiem, kuri ir jāuztur:

a) noguldītājam, lai saņemtu tīrvērtes, turētājbankas vai naudas pārvaldības pakalpojumus vai citus līdzīgus pārskaitījuma pakalpojumus no iestādes;

b) saistībā ar kopēju uzdevumu veikšanu institucionālās aizsardzības shēmā, kas atbilst 113. panta 7. punkta prasībām, vai kā juridisks vai tiesību aktos noteikts minimālais noguldījums, kas jāveic citai struktūra, kura ir tās pašas institucionālās aizsardzības shēmas locekle;

c) noguldītājam, saistībā ar iedibinātām operacionālām attiecībām, kas nav minētas a) punktā;

d) noguldītājam, lai saņemtu naudas līdzekļu tīrvērtes un centrālo kredītiestāžu pakalpojumus, kā arī gadījumos, kuros kredītiestādes pieder pie noteiktas sistēmas saskaņā ar tiesību aktos vai statūtos noteiktām prasībām;

ar 5 % a) apakšpunktā noteiktajā gadījumā, ciktāl uz tiem attiecas noguldījumu garantiju shēma saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK vai līdzvērtīga noguldījumu garantiju shēma trešā valstī, vai ar 25 % pārējos gadījumos.

Kredītiestāžu noguldījumus centrālajā kredītiestādē, kurus uzskata par likvīdiem aktīviem saskaņā ar 416. panta 1. punkta f) apakšpunktu, reizina ar 100 % izejošo plūsmu likmi.

4. Tīrvērtes, turētājbankas vai naudas pārvaldības pakalpojumi vai citi līdzīgi pakalpojumi, kas minēti 3. punkta a) un d) apakšpunktā ietver šādus pakalpojumus tikai tiktāl, cik tos sniedz saistībā ar iedibinātām attiecībām, no kurām noguldītājs ir būtiski atkarīgs. Tie nav tikai korespondentbankas pakalpojumi vai specializētie brokera pakalpojumi, un iestādes rīcībā ir liecības, ka klients nespēj izņemt juridiski pienācīgās summas 30 dienu laikā, neapdraudot iestādes operacionālo darbību.

▼B

Kamēr nav izstrādāta vienota definīcija 3. punkta c) apakšpunktā minētajam jēdzienam "iedibinātas attiecības", iestādes pašas nosaka kritērijus, kā identificēt iedibinātas attiecības, par kurām tām ir pierādījumi, ka klients nespēj izņemt juridiski pienācīgās summas 30 dienu laikā, neapdraudot iestādes operacionālo darbību, un ziņo par šiem kritērijiem kompetentajām iestādēm. Kamēr nav vienotas definīcijas, kompetentās iestādes var sniegt vispārīgus norādījumus, kas iestādēm jāievēro, identificējot noguldījumus, kurus noguldītājs uztur saistībā ar iedibinātām operacionālām attiecībām.

5. Iestādes ar 40 % reizina saistības, kas izriet no tādu klientu noguldījumiem, kuri nav finanšu klienti, ciktāl uz tiem neattiecas 3. un 4. punkts, un ar 20 % reizina šo saistību summu, uz ko attiecas noguldījumu garantiju shēma saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK vai līdzvērtīga noguldījumu garantiju shēma.

6. Iestādes ņem vērā no II pielikumā uzskaitītajiem līgumiem ar darījumu partneriem izrietošās izejošās un ienākošās naudas plūsmas, kuru samaksa paredzama 30 dienu laikā, neto apmēru un – neto izejošo naudas plūsmu gadījumā – reizina to ar 100 %. Neto apmērs nozīmē arī to, ka netiek ņemts vērā saņemamais nodrošinājums, ko var uzskatīt par likvīdiem aktīviem saskaņā ar 416. pantu.

7. Par pārējām saistībām, uz kurām neattiecas 1.–5. punkts, iestādes sniedz atsevišķus pārskatus.

8. Kompetentās iestādes, izskatot katru gadījumu atsevišķi, var 7. punktā minētajām saistībām piešķirt atļauju piemērot zemāku procentuālo attiecību izejošajām naudas plūsmām,, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) noguldītājs ir:

   i) iestādes mātes iestāde vai meitasuzņēmums vai tās pašas mātes iestādes cits meitasuzņēmums;

   ii) saistīts ar iestādi ar tādām attiecībām, kādas minētas Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punktā;

   iii) uz iestādēm attiecas tā pati institucionālā aizsardzības shēma, kas atbilst 113. panta 7. punkta prasībām,

   iv) centrālā iestāde vai dalībnieks kādā tīklā, kas atbilst 400. panta 2. punkta d) apakšpunkta prasībām;

b) ir pamats sagaidīt mazāku izejošo naudas plūsmu nākamo 30 dienu laikā pat kombinētā iestāžu un tirgus spriedzes scenārija gadījumā;

c) atkāpjoties no 425. panta, noguldītājs nodrošina atbilstīgu simetrisku vai konservatīvāku ienākošo naudas plūsmu;

d) iestāde un noguldītājs veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī.

▼B

9. Kompetentās iestādes var nepiemērot 8. punkta d) apakšpunktā minētos nosacījumus, ja tiek piemērots 20. panta 1. punkta b) apakšpunkts. Šādā gadījumā jāizpilda papildu objektīvie kritēriji, kas noteikti 460. pantā minētajā deleģētajā aktā. Ja ir atļauts piemērot šādu zemāku izejošo naudas plūsmu, kompetentās iestādes informē EBI par 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā procesa rezultātu. Kompetentās iestādes regulāri pārskata šādu zemāku izejošo naudas plūsmu nosacījumu izpildi.

10. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai sīkāk precizētu 9. punktā minētos objektīvos papildkritērijus.

EBI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai līdz 2015. gada 1. janvārim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

423. pants

Papildu izejošās naudas plūsmas

1. Nodrošinājumam, kas nav 416. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētie aktīvi, ko iestāde iesniedz saistībā ar II pielikumā uzskaitītajiem līgumiem un kredītu atvasinātajiem instrumentiem, piemēro papildu izejošo naudas plūsmu 20 % apmērā.

2. Iestādes paziņo kompetentajām iestādēm par visiem noslēgtajiem līgumiem, kuru līgumnosacījumu rezultātā 30 dienu laikā rodas likviditātes izejošās naudas plūsmas vai papildu nodrošinājuma vajadzības, kas izriet no iestādes kredītkvalitātes būtiskas pasliktināšanās. Ja kompetentās iestādes uzskata tādus līgumus par būtiskiem attiecībā uz iestādes iespējamām likviditātes ienākošajām naudas plūsmām, tās pieprasa, lai iestāde tādiem līgumiem pievieno papildu izejošo naudas plūsmu, kas atbilstu papildu nodrošinājuma vajadzībām, kas izriet no iestādes kredītkvalitātes būtiskas pasliktināšanās, piemēram, tās ārējā kredītvērtējuma pazemināšana par trim pakāpēm. Iestāde regulāri pārskata šīs būtiskās pasliktināšanās apmēru, ņemot vērā to, kas attiecas uz tās noslēgtajiem līgumiem, un paziņo kompetentajām iestādēm tās pārskata rezultātus.

3. Iestāde pievieno papildu izejošo naudas plūsmu, kas atbilst nodrošinājuma vajadzībām, kuras izrietētu no negatīva tirgus scenārija ietekmes uz iestādes darījumiem ar atvasinātiem instrumentiem, finansēšanas darījumiem un citiem līgumiem, ja šāda ietekme ir būtiska.

EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai noteiktu piemērošanas nosacījumus saistībā ar būtiskuma jēdzienu un šīs papildu izejošās naudas plūsmas aprēķināšanas metodes.

EBI līdz 2014. gada 31. martam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt otrajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

4. Iestāde pievieno papildu izejošo naudas plūsmu, kas atbilst tādu vērtspapīru vai citu aktīvu tirgus vērtībai, kuri ir pārdoti kā īsās pozīcijas un kuri ir jāpiegādā 30 dienu laikā, ja vien iestādei nepieder piegādājamie vērtspapīri vai ja vien tā nav tos aizņēmusies ar noteikumiem, kas paredz to atdošanu pēc 30 dienām, kā arī ja vien vērtspapīri neveido daļu no iestādes likvīdajiem aktīviem.

5. Iestāde pievieno papildu izejošo naudas plūsmu, kas atbilst:

a) nodrošinājuma pārpalikumam, kas ir iestādes rīcībā, kuru darījuma partneris var atsaukt jebkurā laikā;

b) nodrošinājumam, kuram pienācis termiņš atgriešanai darījumu partnerim;

c) nodrošinājumam, kas atbilst aktīviem, kuri atbilst likvīdu aktīvu nosacījumiem 416. panta vajadzībām, ar kuriem var aizvietot aktīvus, kuri neatbilst likvīdu aktīvu nosacījumiem 416. panta vajadzībām, bez iestādes piekrišanas.

6. Noguldījumus, kas saņemti kā nodrošinājums, neuzskata par saistībām 422. panta vajadzībām, bet attiecīgā gadījumā uz tiem attiecas šā panta noteikumi.

424. pants

Izejošās naudas plūsmas no kredītiespējām un likviditātes iespējām

1. Iestādes sniedz pārskatus par izejošajām naudas plūsmām saistībā ar piešķirtajām kredītiespējām un piešķirtajām likviditātes iespējām, un šīs izejošās naudas plūsmas nosaka kā procentuālu attiecību no maksimālās summas, ko var izņemt nākamo 30 dienu laikā. Šo maksimālo summu, ko var izņemt, var aplēst neto no jebkādām likviditātes prasībām, kas būtu noteiktas saskaņā ar 420. panta 2. punktu tirdzniecības finansējuma ārpusbilances posteņiem, un neto no saskaņā ar 418. pantu noteiktās vērtības nodrošinājumam, kurš jāsniedz, ja iestāde var atkārtoti izmantot šo nodrošinājumu un ja nodrošinājums ir likvīdi aktīvi atbilstīgi 416. pantam. Sniedzamais nodrošinājums nav aktīvi, ko emitējis attiecīgās kredītiespējas vai likviditātes iespējas darījuma partneris vai kāda no tam radniecīgajām struktūrām. Ja iestādei ir pieejama vajadzīgā informācija, maksimālo summu, ko var izņemt saistībā ar kredītiespējām un likviditātes iespējām, nosaka kā maksimālo summu, ko varētu izņemt, ņemot vērā darījuma partnera paša saistības vai ņemot vērā iepriekš definētā izņemšanas grafika termiņu saskaņā ar līgumu, kas beidzas nākamo 30 dienu laikā.

2. Maksimālo summu, ko nākamo 30 dienu laikā var izņemt no neizmantotām piešķirtām kredītiespējām un neizmantotām piešķirtām likviditātes iespējām, reizina ar 5 %, ja tie atbilst riska darījumu kategorijai ar privātpersonām vai MVU saskaņā ar standartizēto pieeju vai IRB pieeju attiecībā uz kredītrisku.

▼B

3. Maksimālo summu, ko var izņemt no neizmantotām piešķirtām kredītiespējām un neizmantotām piešķirtām likviditātes iespējām nākamo 30 dienu laikā, reizina ar 10 %, ja tās atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tās neatbilst riska darījumu ar privātpersonām vai MVU kategorijai saskaņā ar standartizēto pieeju vai IRB pieeju kredītriskam;

b) tās ir sniegtas klientiem, kas nav finanšu klienti;

c) tās nav sniegtas, lai aizvietotu klienta finansējumu situācijās, kad klients nespēj nodrošināt savas finansējuma vajadzības finanšu tirgos.

4. Par saskaņā ar likviditātes iespējām piešķirto summu, kas tika izsniegta SSPE ar nolūku ļaut tādiem SSPE iegādāties aktīvus, kas nav vērtspapīri, no klientiem, kas nav finanšu klienti, reizina ar 10 % tādā apmērā, kādā tā pārsniedz to aktīvu apjomu, kas pašreiz ir nopirkti no klientiem, un ja maksimālā summa, kas var tikt izņemta, atbilstoši līgumam nedrīkst pārsniegt pašreiz iegādāto aktīvu apmēru.

5. Iestādes sniedz pārskatu par maksimālo summu, ko var izmantot no citām neizmantotām piešķirtām kredītdiespējām un citām neizmantotām piešķirtām likviditātes iespējām nākamo 30 dienu laikā. Tas jo īpaši attiecas uz:

a) likviditātes iespējām, ko iestāde ir piešķīrusi SSPE, izņemot 3. panta b) apakšpunktā noteiktos;

b) nosacījumiem, ar kādiem iestādei ir jāpērk aktīvi no SSPE vai jāīsteno aktīvu mijmaiņa;

c) kredītiestādēm piešķirtajām iespējām;

d) finanšu iestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām piešķirtajām iespējām.

6. Atkāpjoties no 5. punkta, iestādes, ko reģistrējusi un sponsorē vismaz vienas dalībvalsts centrālā valdība vai reģionālā pašvaldība, var piemērot 2. un 3. punktā noteiktās procedūras arī attiecībā uz kredītiespējām un likviditātes iespējām, kuras sniedz iestādēm tikai, lai tieši vai netieši finansētu attīstību veicinošus aizdevumus, kas atbilst minētajos punktos paredzētajām riska darījumu kategorijām. ►C2 Atkāpjoties no 425. panta 2. punkta g) apakšpunkta, minētie attīstību veicinošie aizdevumi ◄ tiek veikti ar citas iestādes kā vidutājas starpniecību (pastarpinātie aizdevumi), iestādes var piemērot simetrisku ienākošo un izejošo naudas plūsmu. Attīstību veicinošie aizdevumi ir pieejami tikai personām, kas nav finanšu klienti, un tos piešķir bez konkurences un piešķir nevis peļņas nolūkā, bet lai veicinātu Savienības un/vai minētās dalībvalsts centrālās valdības vai reģionālās pašvaldības publiskās politikas mērķus. Izmantot šādas iespējas ir iespējams vienīgi tad, ja ir pamats sagaidīt pieprasījumu attīstību veicinošam aizdevumam, un ne vairāk kā šāda pieprasījuma apmērā ar nosacījumu, ka pēc tam tiek iesniegts pārskats par piešķirtajiem līdzekļiem. "

▼B

425. pants

Ienākošās naudas plūsmas

1. Iestādes sniedz pārskatus par savām likviditātes ienākošajām naudas plūsmām. Ierobežotās likviditātes ienākošās naudas plūsmas ir likviditātes ienākošās naudas plūsmas, kas nepārsniedz limitu – 75 % no likviditātes izejošajām naudas plūsmām. Iestādes var nepiemērot šo limitu likviditātes ienākošajām naudas plūsmām no noguldījumiem citās iestādēs, kas atbilst 113. panta 6. vai 7. punktā noteiktajām procedūrām. Iestādes var nepiemērot šo limitu likviditātes ienākošajām naudas plūsmām no naudas līdzekļiem, kas pienākas no aizņēmējiem un obligāciju ieguldītājiem saistībā ar hipotekārajiem aizdevumiem, ko finansē ar obligācijām, kas ir atbilstīgas, lai tām piemērotu 129. panta 4., 5. vai 6. punktā noteikto procedūru vai ar obligācijām, kā minēts Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā. Iestādes var nepiemērot šo limitu ienākošajām naudas plūsmām no attīstību veicinošiem aizdevumiem, ko iestādes piešķir kā starpnieki. Saņemot par uzraudzību atbildīgās kompetentās iestādes individuālu iepriekšēju atļauju, iestāde var pilnībā vai daļēji nepiemērot šo limitu ienākošajām naudas plūsmām, ja to sniedzējs ir iestādes mātes vai meitas iestāde vai arī tās pašas mātes iestādes cits meitasuzņēmums vai arī ir saistīts ar iestādi Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punkta nozīmē.

2. Likviditātes ienākošās naudas plūsmas mēra par nākamo 30 dienu laikposmu. Tās ietver tikai līgumos noteiktās ienākošās naudas plūsmas no riska darījumiem, kuriem nav kavējumu un attiecībā uz kuriem iestādei nav pamata sagaidīt, ka nākamo 30 dienu laikā netiks pildītas saistības. Par likviditātes ienākošajām naudas plūsmām sniedz pārskatu pilnībā, un atsevišķi sniedz pārskatu par šādām ienākošajām naudas plūsmām:

a) naudas līdzekļus, kuri pienākas no klientiem, kas nav finanšu klienti, pamatsummas maksājuma vajadzībām, samazina par 50 % no to vērtības vai par līgumā noteiktajām saistībām šiem klientiem, lai pagarinātu finansējumu, atkarībā no tā, kura vērtība ir lielāka. Tas neattiecas uz naudas līdzekļiem, kuri pienākas no nodrošinātās kreditēšanas un kapitāla tirgus darījumiem, kā noteikts 192. panta 3. punktā, ja tie ir nodrošināti ar likvīdiem aktīviem saskaņā ar 416. pantu, kā minēts šā punkta d) apakšpunktā.

   Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, iestādes, kuras ir saņēmušas 424. panta 6. punktā minētos piešķīrumus, varētu izmaksāt attīstību veicinošu aizdevumu galīgajam saņēmējam, tās var ņemt vērā ienākošās naudas plūsmas līdz izejošās naudas plūsmas summai, ko tās piemēro atbilstīgajam piešķīrumam, lai izsniegtu šos attīstību veicinošos aizdevumus;

b) naudas līdzekļi, kuri pienākas no 162. panta 3. punkta otrās daļas b) apakšpunktā minētajiem tirdzniecības finansējuma darījumiem ar atlikušo termiņu līdz 30 dienām, tiek pilnībā uzskatīti par ienākošajām naudas plūsmām;

c) aktīvi ar līgumā nenoteiktu termiņu tiek ņemti vērā ar 20 % ienākošajām naudas plūsmām ar nosacījumu, ka līgums ļauj bankai izmantot līdzekļus un pieprasīt maksājumu 30 dienu laikā;

▼B

d) naudas līdzekļus, kas pienākas no 192. panta 3. punktā definētajiem nodrošinātajiem kreditēšanas darījumiem un kapitāla tirgus darījumiem, ja tie ir nodrošināti ar 416. panta 1. punktā minētajiem likvīdiem aktīviem, neņem vērā līdz likvīdo aktīvu vērtībai, kurā nav iekļauti diskonti, un pilnībā ņem vērā pārējos pienācīgos naudas līdzekļus;

e) pienākošos naudas līdzekļus, kuriem iestāde, kas ir šos naudas līdzekļus parādā, piemēro procedūru saskaņā ar 422. panta 3. un 4. punktu, reizina ar atbilstošu simetrisku ienākošās naudas plūsmu;

f) naudas līdzekļus, kas pienākas no būtiska indeksa kapitāla vērtspapīru instrumentu pozīcijām, ar nosacījumu, ka tos neuzskaita divreiz – arī kā likvīdos aktīvus;

g) jebkuras neizmantotās kredītiespējas vai likviditātes iespējas, kā arī jebkādus citus saņemtos piešķīrumus neņem vērā.

3. No II pielikumā uzskaitītajiem līgumiem ar darījumu partneriem izrietošās izejošās un ienākošās naudas plūsmas, kuru samaksa paredzama 30 dienu laikā, atspoguļo neto apmērā un neto ienākošās naudas plūsmas gadījumā reizina ar 100 %. Neto apmērs nozīmē arī to, ka netiek ņemts vērā saņemamais nodrošinājums, ko var uzskatīt par likvīdiem aktīviem saskaņā ar 416. pantu.

4. Atkāpjoties no 2. punkta g) apakšpunkta, kompetentās iestādes var piešķirt atļauju piemērot augstākas ienākošas naudas plūsmas, izskatot katru gadījumu atsevišķi kredītiespējām un likviditātes iespējām, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

a) ir pamats sagaidīt augstākas ienākošās naudas plūsmas pat kombinētā tirgus un sniedzējam individuāli raksturīgās spriedzes apstākļos;

b) darījuma partneris ir iestādes mātes iestāde vai meitas iestāde vai tās pašas mātes iestādes cits meitasuzņēmums, vai to ar iestādi saista attiecības Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punkta izpratnē, vai tas ir tās pašas šīs regulas 113. panta 7. punktā minētās institucionālās aizsardzības shēmas dalībnieks vai centrālā iestāde vai dalībnieks kādā tīklā, uz kuru attiecas šīs regulas 10. pantā minētais atbrīvojums;

c) atkāpjoties no 422., 423. un 424. panta, darījuma partneris piemēro atbilstīgu simetrisku vai konservatīvāku izejošās naudas plūsmu;

d) iestāde un darījuma partneris veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī.

5. Kompetentās iestādes var nepiemērot 4. punkta d) apakšpunktā noteikto nosacījumu, ja tiek piemērots 20. panta 1. punkta b) apakšpunkts. Šādā gadījumā ir jāizpilda papildu objektīvie kritēriji, kas noteikti 460. pantā minētajā deleģētajā aktā. Ja ir atļauts piemērot šādu augstāku izejošo naudas plūsmu, kompetentās iestādes informē EBI par 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā procesa rezultātu. Kompetentās iestādes regulāri pārskata šādu augstāku izejošo naudas plūsmu nosacījumu izpildi.

▼B

6. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai sīkāk precizētu 5. punktā minētos objektīvos kritērijus.

EBI iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2015. gada 1. janvārim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

7. Iestādes nesniedz pārskatus par ienākošajām naudas plūsmām no visiem likvīdiem aktīviem, par kuriem sniegts pārskats saskaņā ar 416. pantu, ja tie nav maksājumi, kas jāveic par aktīviem, kuri nav atspoguļoti aktīva tirgus vērtībā.

8. Iestādes nesniedz pārskatus par ienākošajām naudas plūsmām no jebkādām jaunām noslēgtām saistībām.

9. Iestādes ņem vērā likviditātes ienākošās naudas plūsmas, ko ir paredzēts saņemt trešās valstīs, kurās pastāv pārvedumu ierobežojumi, vai kas ir denominēti nekonvertējamās valūtās, ciktāl tie atbilst izejošajām naudas plūsmām attiecīgi trešā valstī vai attiecīgajā valūtā.

426 pants

Nākotnes likviditātes prasību atjaunināšana

Pēc tam, kad Komisija saskaņā ar 460. pantu ir pieņēmusi deleģētu aktu, lai precizētu likviditātes prasību, EBI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai precizētu 421. panta 1. punktā un 422. pantā, izņemot minētā panta 8.,9. un 10. punktu, un 424. pantā minētos nosacījumus, lai ņemtu vērā standartus, par kuriem panāktas starptautiskas vienošanās.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

III SADAĻA

PĀRSKATI PAR STABILU FINANSĒJUMU

427. pants

Posteņi, kas nodrošina stabilu finansējumu

1. Iestādes saskaņā ar 415. panta 1. punktā minētajām pārskatu sniegšanas prasībām un 415. panta 3. punktā minētajiem vienotajiem pārskatu formātiem sniedz kompetentajām iestādēm pārskatus par šādiem posteņiem un to komponentiem, lai varētu novērtēt stabila finansējuma pieejamību:

▼B

a) šāds pašu kapitāls, pēc tam, kad vajadzības gadījumā tam piemēroti atskaitījumi:

i) pirmā līmeņa kapitāla instrumenti;

ii) otrā līmeņa kapitāla instrumenti;

iii) citas priekšrocību akcijas un kapitāla instrumenti, kas pārsniedz otrā līmeņa kapitāla pieļaujamo summu un līdz kuru beigu termiņam ir palicis gads vai ilgāks laikposms;

b) šādas saistības, kas nav ietvertas a) apakšpunktā:

i) privātpersonu vai MVU noguldījumi, kas atbilst 421. panta 1. punktā noteiktās procedūras piemērošanai;

ii) privātpersonu vai MVU noguldījumi, kas atbilst 421. panta 2. punktā noteiktās procedūras piemērošanai;

iii) noguldījumi, kas atbilst 422. panta 3. un 4. punktā noteiktās procedūras piemērošanai;

iv) tie no iii) punktā minētajiem noguldījumiem, uz kuriem attiecas noguldījumu garantiju shēma saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK ►C2 vai līdzvērtīgas trešās valsts noguldījumu garantiju shēmai atbilstīgi 421. panta 1. punktam; ◄

v) tie no iii) punktā minētajiem noguldījumiem, uz kuriem attiecas 422. panta 3. punkta b) apakšpunkts;

vi) tie no iii) punktā minētajiem noguldījumiem, uz kuriem attiecas 422. panta 3. punkta d) apakšpunkts;

vii) noguldītās summas, uz ko neattiecas i), ii) vai iii) punkta noteikumi, ja tās nav noguldījuši finanšu klienti;

viii) viss finansējums, kas iegūts no finanšu klientiem;

ix) atsevišķi attiecībā uz summām, uz ko atteicas attiecīgi vii) un viii) punkts – finansējums no nodrošinātajiem kreditēšanas darījumiem un kapitāla tirgus darījumiem, kā noteikts 192. panta 3. punktā:

— kuras ir nodrošinātas ar aktīviem, kuri atbilst likvīdu aktīvu nosacījumiem saskaņā ar 416. pantu;

— kuri nodrošināti ar jebkādiem citiem aktīviem;

x) saistības, kas izriet no emitētajiem vērtspapīriem, kas atbilst 129. panta 4. vai 5. punktā noteiktās procedūras piemērošanai vai kā minēts Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā;

▼B

xi) šādas citas saistības, kas izriet no emitētajiem vērtspapīriem, kuri nav ietverti a) apakšpunktā;

— saistības, kas izriet no vērtspapīriem, kuri emitēti ar viena gada vai ilgāku atmaksas termiņu;

— saistības, kas izriet no vērtspapīriem, kuri emitēti ar atmaksas termiņu, kas mazāks par vienu gadu;

xii) jebkādas citas saistības.

2. Attiecīgā gadījumā visus posteņus atspoguļo turpmāk nosauktajos piecos laikposmos saskaņā ar to, kas ir tuvāks to termiņam un agrākajam datumam, kad tos saskaņā ar līgumu var izpirkt:

a) trīs mēnešu laikā;

b) trīs līdz sešu mēnešu laikā;

c) sešu līdz deviņu mēnešu laikā;

d) deviņu līdz divpadsmit mēnešu laikā;

e) pēc divpadsmit mēnešiem.

428. pants

Posteņi, kam vajadzīgs stabils finansējums

1. Kompetentajām iestādēm sniedz atsevišķus pārskatus par turpmāk nosauktajiem posteņiem, lai varētu novērtēt stabila finansējuma nepieciešamību, ja vien šie posteņi nav atskaitīti no pašu kapitāla:

a) aktīvi, kas atbilstu likvīdu aktīvu nosacījumiem saskaņā ar 416. pantu, iedalīti pa aktīvu veidiem;

b) šādi vērtspapīru un naudas tirgus instrumenti, kas nav ietverti a) apakšpunktā;

i) aktīvi, kas atbilst 122. pantā minētajai pirmajai kredīta pakāpei;

ii) aktīvi, kas atbilst 122. pantā minētajai otrajai kredīta pakāpei;

iii) citi aktīvi;

c) nefinanšu struktūru, kuras iekļautas atzītu biržu kādā no galvenajiem indeksiem, kapitāla vērtspapīri;

d) citi kapitāla vērtspapīri;

e) zelts;

f) citi dārgmetāli;

▼B

g) neatjaunojami aizdevumi un debitoru parādi, un atsevišķi tādi neatjaunojami aizdevumi un debitoru parādi, kuru aizņēmēji ir:

i) fiziskas personas, kas nav vienīgie komerciālie īpašnieki, un līgumsabiedrības;

ii) MVU, kas atbilst riska darījumu kategorijai ar privātpersonām vai MVU saskaņā ar standartizēto pieeju vai IRB pieeju attiecībā uz kredītrisku vai uzņēmums, uz kuru attiecināma 153. panta 4. punktā noteiktā procedūra, un ja šī klienta vai savstarpēji saistītu klientu grupas kopējais noguldījums nepārsniedz EUR 1 miljonu;

iii) valstis, centrālās bankas un publiskā sektora struktūras;

iv) klienti, kas nav minēti i) un ii) punktā un kas nav finanšu klienti,

v) klienti, kas nav minēti i), ii) un iii) punktā un kas ir finanšu klienti, atsevišķi norādot tos, kas ir kredītiestādes un citi finanšu klienti;

h) neatjaunojami aizdevumi un debitoru parādi, kas minēti g) apakšpunktā, un no tiem atsevišķi tādi, kuru aizņēmēji ir:

i) nodrošināti ar komerciālu nekustamo īpašumu;

▼C2

ii) nodrošināti ar mājokļa īpašumu;

▼B

iii) ar saskaņotu finansējumu (pastarpināts finansējums), izmantojot obligācijas, kas atbilst 129. pantā 4. vai 5. punktā noteiktās procedūras piemērošanai vai, izmantojot obligācijas, kā minēts Direktīvas Nr. 2009/65/EK 52. panta 4. punktā;

i) no atvasinātajiem instrumentiem izrietoši debitoru parādi;

j) jebkuri citi aktīvi;

k) neizmantotās piešķirtās kredītiespējas, kas atbilst "vidēja riska" vai "vidēja/zema riska" pakāpei saskaņā ar I pielikumu.

2. Attiecīgā gadījumā visus posteņus atspoguļo piecos laikposmos, kā norādīts 427. panta 2. punktā.

SEPTĪTĀ DAĻA

SVIRA

▼M1

429. pants

Sviras rādītāja aprēķināšana

1. Iestādes aprēķina savu sviras rādītāju saskaņā ar 2. līdz 13. punktā noteiktajām metodēm.

▼M1

2. Sviras rādītāju aprēķina kā iestādes kapitāla mēru, dalītu ar šīs iestādes kopējās riska darījumu vērtības mēru un ko izsaka kā procentuālu attiecību.

Iestādes aprēķina sviras rādītāju pārskata sniegšanas atsauces datumā.

3. Šā panta 2. punkta vajadzībām kapitāls ir 1. līmeņa kapitāls.

4. Kopējās riska darījumu vērtības mērs ir riska darījumu vērtību summa, ko veido:

a) šā panta 5. punktā minētie aktīvi, ja vien tie nav atskaitīti, nosakot 3. punktā minēto kapitāla mēru;

b) atvasinātie instrumenti, kas minēti 9. punktā;

c) darījuma partnera kredītriska palielinājumi repo darījumos, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumos, ilgstošo norēķinu darījumos un maržinālo aizdevumu darījumos, tostarp tajos, kas ir 429.b pantā minētie ārpusbilances posteņi;

d) ārpusbilances posteņi, kas minēti 10. punktā.

5. Iestādes nosaka aktīvu posteņu riska darījumu vērtību, izņemot II pielikumā uzskaitītos līgumus un kredītu atvasinātos instrumentus, saskaņā ar šādiem principiem:

a) aktīvu posteņu riska darījumu vērtības ir riska darījumu vērtības saskaņā ar 111. panta 1. punkta pirmo teikumu;

a) fizisku vai finanšu nodrošinājumu, garantijas vai iegādāto kredītriska mazināšanu neizmanto, lai samazinātu aktīvu riska darījumu vērtības;

b) neveic aizdevumu savstarpēju ieskaitu ar noguldījumiem;

c) neveic repo darījumu, vērtspapīru vai preču aizdevumu vai aizņēmuma darījumu, ilgstošo norēķinu darījumu un maržinālo aizdevumu darījumu savstarpēju ieskaitu.

6. Iestādes var atskaitīt no riska darījumu vērtības mēra, kā izklāstīts šā panta 4. punktā, summas, kas atskaitītas no 1. līmeņa pamata kapitāla saskaņā ar 36. panta 1. punkta d) apakšpunktu.

7. Kompetentās iestādes var atļaut iestādei neiekļaut riska darījumu vērtības mērā riska darījumu vērtības, uz kurām var attiecināt 113. panta 6. punktā noteikto pieeju. Kompetentās iestādes var piešķirt minēto atļauju tikai tad, ja ir izpildīti visi 113. panta 6. punkta a) līdz e) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi un ja tās ir sniegušas 113. panta 6. punktā paredzēto atļauju.

▼M1

8. Atkāpjoties no 5. punkta d) apakšpunkta, iestādes var noteikt repo darījumu, vērtspapīru vai preču aizdevumu vai aizņēmumu darījumu, ilgtermiņa norēķinu darījumu un maržinālo aizdevumu darījumu ar to pašu darījumu partneri skaidrā naudā saņemamo un maksājamo naudas summu riska darījuma vērtību uz neto pozīcijas pamata tikai tad, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) darījumiem ir vienāds konkrēts galīgā norēķina datums;

b) tiesības veikt darījumu partnerim maksājamās summas savstarpēju ieskaitu ar summu, ko ir parādā darījumu partneris, ir juridiski īstenojamas visos turpmāk norādītajos gadījumos:

i) parastās darījumdarbības gaitā;

ii) saistību nepildīšanas, maksātnespējas vai bankrota gadījumā;

c) darījuma partneru nolūks ir norēķināties neto un vienlaikus, vai arī uz darījumiem attiecas norēķinu mehānisms, kura piemērošanas rezultāts ir funkcionāli ekvivalents neto norēķinam.

Piemērojot šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, norēķinu mehānisma piemērošanas rezultāts ir funkcionāli ekvivalents neto norēķinam, ja norēķina dienā darījumu, uz kuriem attiecas mehānisms, naudas plūsmu neto rezultāts ir vienāds ar vienīgo neto summu saskaņā ar neto norēķinu.

9. Iestādes nosaka riska darījuma vērtības līgumiem, kas uzskaitīti II pielikumā, un kredītu atvasinātajiem instrumentiem, tostarp tiem, kuri ir ārpusbilances posteņi, saskaņā ar 429.a pantu.

10. Iestādes nosaka ārpusbilances posteņu riska darījumu vērtības, izņemot II pielikumā uzskaitītos līgumus, kredītu atvasinātos instrumentus, repo darījumu, vērtspapīru vai preču aizdevumu vai aizņēmuma darījumus, ilgstošo norēķinu darījumus un maržinālo aizdevumu darījumus, saskaņā ar 111. panta 1. punktu. Tomēr iestādes nesamazina šo posteņu nominālvērtību pēc specifiskajām kredītriska korekcijām.

Atbilstīgi 166. panta 9. punktam, ja piešķīrums attiecas uz kāda cita piešķīruma pagarinājumu, tad izmanto zemāko no abām atsevišķajiem piešķīrumiem piemērojamajām korekcijas pakāpēm. Zema riska ārpusbilances posteņiem, kas minēti 111. panta 1. punkta d) apakšpunktā, riska darījuma vērtībai piemērojamais zemākais līmenis ir 10 % no to nominālvērtības.

11. Iestāde, kas ir atbilstīga centrālā darījumu partnera tīrvērtes dalībniece, var izslēgt no riska darījumu vērtības mēra turpmāk norādīto posteņu tirdzniecības riska darījumu vērtības, ja šo tirdzniecības riska darījumu vērtību tīrvērte tiek veikta ar attiecīgā *QCCP* starpniecību un vienlaikus tās atbilst 306. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem:

a) līgumi, kas minēti II pielikumā;

b) kredītu atvasinātie instrumenti;

c) repo darījumi;

▼M1

d) vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumi;

e) ilgstošo norēķinu darījumi;

f) maržinālo aizdevumu darījumi.

12. Ja iestāde, kas ir atbilstīga centrālā darījumu partnera tīrvērtes dalībniece, garantē atbilstīgajam centrālajam darījumu partnerim, ka klients, kas iesaistās atvasināto instrumentu darījumos tieši ar *QCCP*, pildīs darījuma saistības, tad iestāde iekļauj riska darījumu vērtības mērā no garantijas izrietošo riska darījuma vērtību kā atvasinātā instrumenta riska darījuma ar klientu vērtību atbilstīgi 429.a pantam.

13. Ja valsts vispārpieņemtajos grāmatvedības principos fiduciāros aktīvus atzīst bilancē saskaņā ar Direktīvas 86/635/EEK 10. pantu, minētos aktīvus drīkst izslēgt no sviras rādītājā izmantotā kopējās riska darījumu vērtības mēra, ar noteikumu, ka tie atbilst kritērijam par neatzīšanu, kas noteikts starptautiskajā grāmatvedības standartā (SGS) Nr. 39, ja tas ir piemērojams saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002 un, attiecīgā gadījumā, kritērijam par neatzīšanu, kas noteikts starptautiskajā finanšu pārskatu standartā (SFPS) Nr. 10, ja tas piemērojams saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002.

14. Kompetentās iestādes var atļaut iestādei izslēgt no riska darījumu vērtības mēra riska darījumus, kuri atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

a) tie ir riska darījumu ar publiskā sektora struktūru;

b) tiem piemēro pieeju, kas ir saskaņā ar 116. panta 4. punktu;

c) tie izriet no noguldījumiem, kurus iestādei ir juridisks pienākums nodot a) apakšpunktā minētajai publiskā sektora struktūrai vispārējās nozīmes ieguldījumu finansēšanas nolūkā.

429.a pants

Atvasināto instrumentu riska darījuma vērtības

1. Iestādes nosaka riska darījuma vērtības līgumiem, kas uzskaitīti II pielikumā, un kredītu atvasinātajiem instrumentiem, tostarp tiem, kuri ir ārpusbilances posteņi, saskaņā ar 274. pantā noteikto metodi. Nosakot potenciālo nākotnes kredītriska darījumu vērtību kredītu atvasinātajiem instrumentiem, iestādes piemēro 299. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

Nosakot kredītu atvasināto instrumentu potenciālo nākotnes kredītriska darījumu vērtību, iestādes piemēro principus, kas minēti 299. panta 2. punkta a) apakšpunktā, visiem saviem kredītu atvasinātajiem instrumentiem, ne tikai tiem, kas iekļauti tirdzniecības portfelī.

Nosakot riska darījumu vērtību, iestādes var ņemt vērā ietekmi, ko rada pārjaunojuma līgumi un citi savstarpējā ieskaita līgumi saskaņā ar 295. pantu. Dažādu produktu savstarpēju ieskaitu nepiemēro. Tomēr iestādes var veikt neto ieskaitu 272. panta 25. punkta c) apakšpunktā minēto produktu kategorijas ietvaros un kredītu atvasinātajiem instrumentiem, ja uz tiem attiecas dažādu produktu savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgums, kā minēts 295. panta c) punktā.

▼M1

2. Ja nodrošinājuma sniegšana saistībā ar atvasināto instrumentu līgumiem samazina aktīvu summu saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu, iestādes apvērš šo samazinājumu.

3. Piemērojot šā panta 1. punktu, iestādes no darījuma partnera skaidrā naudā saņemto mainīgo drošības rezervi var atskaitīt no riska darījuma vērtības pašreizējās aizvietošanas vērtības daļas, ciktāl saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu mainīgā drošības rezerve nav jau atzīta kā riska darījuma vērtības samazinājums, un ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) attiecībā uz darījumiem, kuru tīrvērte nav veikta ar atbilstīga centrālā darījumu partnera starpniecību, netiek nošķirta saņēmēja darījumu partnera saņemtā skaidrā nauda;

b) mainīgo drošības rezervi aprēķina un ar to apmainās katru dienu, pamatojoties uz atvasināto instrumentu pozīciju vērtēšanu pēc tirgus vērtības;

c) skaidrā naudā saņemtā mainīgās drošības rezerve ir tajā pašā valūtā, kurā notiek atvasināto instrumentu līguma norēķins;

d) mainīgā drošības rezerve, ar kuru apmainās, ir pilna summa, kāda būtu vajadzīga, lai pilnībā dzēstu atvasinātā instrumenta pēc tirgus vērtības noteikto riska darījuma vērtību, piemērojot darījuma partnerim piemērojamos sliekšņus un minimālās pārskaitījuma summas;

e) atvasināto instrumentu līgums un mainīgā drošības rezerve starp iestādi un attiecīgā līguma darījuma partneri ir iekļauti vienā savstarpējo prasījumu ieskaita līgumā, ko iestāde var atzīt par risku mazinošu saskaņā ar 295. pantu.

Piemērojot šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, ja uz atvasināto instrumentu attiecas savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgums, norēķinu valūta ir jebkura norēķinu valūta, kas noteikta atvasināto instrumentu līgumā, atbilstīgā savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumā vai saskaņā ar atbilstīga savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līguma kredītatbalsta papildvienošanos.

Ja saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu iestāde atzīst skaidrā naudā darījumu partnerim izmaksāto mainīgās drošības rezervi kā debitoru saistības, tā var attiecīgo aktīvu izslēgt no riska darījumu vērtības mēra, ja ir izpildīti a) līdz e) apakšpunktā minētie nosacījumi.

4. Šā panta 3. punkta nolūkos piemēro šādus nosacījumus:

a) saņemtās mainīgās drošības rezerves summas atskaitīšana nedrīkst pārsniegt riska darījuma vērtības pozitīvo pašreizējās aizvietošanas vērtības daļu;

▼M1

b) iestāde neizmanto skaidrā naudā saņemto mainīgās drošības rezervi, lai samazinātu potenciālo nākotnes kredītriska darījumu vērtību, tostarp 298. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punkta mērķiem.

5. Papildus 1. punktā paredzētajai procedūrai attiecībā uz pārdotajiem kredītu atvasinātajiem instrumentiem iestādes riska darījuma vērtībā ietver kredītu atvasinātajos instrumentos garantētās efektīvās nosacītās summas, kas samazinātas par jebkurām negatīvām patiesās vērtības izmaiņām, kas iekļautas 1. līmeņa kapitālā attiecībā uz kredītu atvasināto instrumentu. Rezultātā iegūto riska darījuma vērtību var samazināt vēl, atskaitot nopirktā kredītu atvasinātā instrumenta ar to pašu atsauces parādnieku efektīvo nosacīto summu, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) nopirktajiem viena parādnieka kredītu atvasinātajiem instrumentiem jābūt atsauces parādniekam, kas ir vai nu līdzvērtīgs, vai ar zemāku prioritāti attiecībā pret?pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta atsauces saistību, un augstākas prioritātes aktīva gadījumā kredīta notikuma rezultāts būtu pakārtota aktīva kredīta notikums;

b) ja iestāde pērk aizsardzību atsauces parādnieku portfelim, tad ar nopirkto aizsardzību var (savstarpēji) dzēst pārdoto aizsardzību atsauces parādnieku portfelim tikai tad, ja atsauces parādnieku portfelis un pakārtotības līmenis abos darījumos ir identisks;

c) nopirktā kredītu atvasinātā instrumenta atlikušais termiņš ir vienāds vai ilgāks par pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta atlikušo termiņu;

d) nosakot papildu riska darījumu vērtību, nopirktā atvasinātā instrumenta nosacīto summu samazina, atskaitot jebkuras pozitīvas patiesās vērtības izmaiņas, kas ir iekļautas 1. līmeņa kapitālā attiecībā uz nopirkto kredītu atvasināto instrumentu;

e) Attiecībā uz dalītiem produktiem kredītu atvasinātajam instrumentam, kas nopirkts kā aizsardzība, ir atsauces saistības, kas ir līdzvērtīgas ar tā pamatā esošajām pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta atsauces saistībām.

Ja pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta nosacītā summa nav samazināta par nopirktā kredītu atvasinātā instrumenta nosacīto summu, iestādes var atskaitīt atsevišķu potenciālo nākotnes riska darījumu vērtību no kopējās potenciālās nākotnes riska darījumu vērtības, kas noteikta saskaņā ar šā panta 1. punktu saistībā ar attiecīgi 274. panta 2. punktu vai 299. panta 2. punkta a) apakšpunktu. Ja potenciālās nākotnes kredītriska darījuma vērtību nosaka saistībā ar 298. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktu, PCE_{gross} var samazināt par pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta atsevišķu potenciālo nākotnes riska darījumu vērtību, neveicot nekādas NGR korekcijas.

▼M1

6. Ja iestādes pērk kredītaizsardzību kopējo ieņēmumu mijmaiņas darījumā un par mijmaiņu saņemtos neto maksājumus iegrāmato kā neto ienākumu, bet neiegrāmato attiecīgo pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta vērtības pazemināšanos, kas atspoguļojas 1. līmeņa kapitālā, tad iestādes nesamazina pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta efektīvo nosacīto summu.

7. Kredītu atvasināto instrumentu iegādes gadījumā attiecībā uz atsauces sabiedrību portfeli iestādes var atzīt samazinājumu saskaņā ar 5. punktu attiecībā uz pārdotajiem kredītu atvasinātajiem instrumentiem ar individuāliem atsauces parādniekiem tikai tad, ja nopirktā aizsardzība ir ekonomiski līdzvērtīga atsevišķi nopirktai aizsardzībai attiecībā uz katru atsevišķo parādnieku portfelī. Ja iestāde pērk kredītu atvasināto instrumentu attiecībā uz atsauces parādnieku portfeli, to var atzīt par samazinājumu attiecībā uz kredītu atvasināto instrumentu portfeli tikai tad, ja atsauces parādnieku portfelis un pakārtotības līmenis abos darījumos ir vienāds.

8. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, iestādes var izmantot 275. pantā izklāstīto metodi, lai noteiktu II pielikuma 1. un 2. punktā uzskaitīto līgumu riska darījumu vērtību, tikai tad, ja tās minēto metodi izmanto arī minēto līgumu riska darījumu vērtības noteikšanai, lai nodrošinātu atbilstību pašu kapitāla prasībām, kas noteiktas 92. pantā.

Ja iestādes piemēro 275. pantā noteikto metodi, tās nesamazina riska darījumu vērtības mēru par skaidrā naudā saņemto mainīgās drošības rezerves summu.

429.b pants

Darījuma partnera kredītriska palielinājums repo darījumos, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumos, ilgstošo norēķinu darījumos un maržinālo aizdevumu darījumos

1. Papildus riska darījuma vērtībai repo darījumiem, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem, ilgstošo norēķinu darījumiem un maržinālo aizdevumu darījumiem, tostarp tiem, kuri ir ārpusbilances posteņi saskaņā ar 429. panta 5. punktu, iestādes iekļauj riska darījumu vērtības mērā darījuma partnera kredītriska palielinājumu, kas noteikts saskaņā ar šā panta attiecīgi 2. vai 3. punktu.

2. Piemērojot šā panta 1. punktu, veicot darījumus ar darījumu partneri, uz kuriem neattiecas savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgums, kas atbilst 206. pantā noteiktajiem nosacījumiem, palielinājumu (E_i^*) nosaka katram darījumam atsevišķi saskaņā ar šādu formulu:

$$E_i^* = max\{0, E_i - C_i\}$$

kur:

E_i ir darījumu partnerim aizdoto vērtspapīru vai naudas patiesā vērtība saskaņā ar darījumu i;

▼M1

C_i ir no darījumu partnera saņemto vērtspapīru vai naudas patiesā vērtība saskaņā ar darījumu i.

3. Piemērojot šā panta 1. punktu, darījumiem ar darījumu partneri, uz kuriem attiecas savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgums, kas atbilst 206. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, palielinājumu par šiem darījumiem (E_i*) nosaka katram darījumam atsevišķi saskaņā ar šādu formulu:

$$E_i^* = \max\left\{0,\ (\sum_i E_i - \sum_i C_i)\right\}$$

kur:

E_i ir darījumu partnerim aizdoto vērtspapīru vai naudas patiesā vērtība saskaņā ar savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumu i;

C_i ir no darījumu partnera saņemto vērtspapīru vai naudas patiesā vērtība saskaņā ar savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumu i.

4. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, iestādes var izmantot 222. pantā izklāstīto metodi, piemērojot piemērojamās riska pakāpes zemāko līmeni 20 %, lai noteiktu palielinājumu repo darījumiem, vērtspapīru vai preču aizdevumu vai aizņēmuma darījumiem, ilgstošo norēķinu darījumiem un maržinālo aizdevumu darījumiem, tostarp tiem, kuri ir ārpusbilances posteņi. Iestādes šo metodi var izmantot tikai tad, ja tās to izmanto arī šo darījumu riska darījuma vērtības noteikšanai, lai atbilstu 92. pants noteiktajām pašu kapitāla prasībām.

5. Ja veic repo darījumu tirdzniecības uzskaiti saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu, iestāde apvērš visus ar tirdzniecību saistītos uzskaites ierakstus.

6. Ja iestāde darbojas kā starpnieks starp divām pusēm repo darījumos, vērtspapīru vai preču aizdevumu vai aizņēmumu darījumos, ilgstošo norēķinu darījumos un maržinālo aizdevumu darījumos, tostarp tādos, kuri ir ārpusbilances posteņi, piemēro šādas prasības:

a) ja iestāde sniedz klientam vai darījumu partnerim kompensācijas garantiju vai saistību izpildes garantiju, kura nepārsniedz starpību starp klienta aizdotā vērtspapīra vai naudas vērtību un aizņēmēja sniegtā nodrošinājuma vērtību, tā iekļauj riska darījuma vērtības mērā tikai palielinājumu, kas noteikts saskaņā ar attiecīgi 2. vai 3. punktu;

b) ja iestāde nesniedz nevienai iesaistītajai pusei kompensācijas garantiju vai saistību izpildes garantiju, darījumu neiekļauj riska darījuma vērtības mērā;

c) ja iestādei bez papildinājuma segtā riska ekonomiski ir riska darījums attiecībā uz pamatā esošo vērtspapīru vai naudu, tā riska darījumu vērtības mērā iekļauj arī riska darījuma vērtību, kas vienāda ar visu vērtspapīra vai naudas summu.

▼B

430. pants

Pārskatu sniegšanas prasība

1. Iestādes sniedz kompetentajām iestādēm visu vajadzīgo informāciju par sviras rādītāju un tā komponentiem saskaņā ar429. pantu. Kompetentās iestādes šo informāciju ņem vērā, veicot uzraudzības pārbaudi, kas minēta Direktīvas 2013/36/ES 97. pantā.

Iestādes arī sniedz kompetentajām iestādēm informāciju, kas nepieciešama, lai sagatavotu 511. panta minēto pārskatu.

Kompetentās iestādes iesniedz saņemto informāciju EBI pēc tās pieprasījuma, lai veicinātu 511. pantā minēto pārbaudi.

2. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu vienoto pārskatu sniegšanas veidni, instrukcijas, kā izmantot šādu veidni, pārskatu regularitāti un datumus un IT risinājumus 1. punktā minētās pārskatu sniegšanas prasības vajadzībām.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

ASTOTĀ DAĻA

IESTĀŽU ATKLĀTĀ INFORMĀCIJA

I SADAĻA

VISPĀRĒJI PRINCIPI

431. pants

Informācijas atklāšanas prasību darbības joma

1. Iestādes publiski atklāj II sadaļā noteikto informāciju, ievērojot 432. panta noteikumus.

2. Kompetento iestāžu atļaujas izsniegšana saskaņā ar Trešo daļu attiecībā uz III sadaļā minētajiem instrumentiem un metodikām ir atkarīga no tā, vai iestādes publiski atklāj minētajā sadaļā noteikto informāciju.

3. Iestādes apstiprina oficiālu politiku šajā daļā noteikto informācijas atklāšanas prasību izpildei, un tām ir attiecīga kārtība, kā novērtēt atklātās informācijas atbilstību, tostarp informācijas pārbaudes kārtību un publicēšanas regularitāti. Iestādēm ir arī politikas, lai novērtētu, vai atklātā informācija tirgus dalībniekiem dod pietiekami plašu pārskatu par iestādes riska profilu.

▼B

Ja atklātā informācija tirgus dalībniekiem nesniedz pietiekami plašu pārskatu par riska profilu, iestādes sniedz nepieciešamo informāciju papildus 1. punktā noteiktajai informācijai. Tomēr tām ir pienākums atklāt tikai tādu informāciju, kas saskaņā ar 432. pantu ir būtiska un nav aizsargājama vai konfidenciāla.

4. Iestādes, ja tām pieprasa, paskaidro savus reitingu lēmumus MVU, kā arī citām komercsabiedrībām, kas vēlas saņemt aizdevumus, pēc pieprasījuma sniedzot rakstisku paskaidrojumu. Paskaidrojuma administratīvās izmaksas ir samērīgas ar aizdevuma apmēru.

432. pants

Nebūtiska, aizsargājama vai konfidenciāla informācija

1. Iestādes var neatklāt informāciju par vienu vai vairākiem II sadaļā uzskaitītajiem jautājumiem, ja šī informācija nav uzskatāma par būtisku, izņemot informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar 435. panta 2. punkta c) apakšpunktu, 437. pantu un 450. pantu.

Atklājamo informāciju uzskata par būtisku, ja tās neatklāšana vai nepareizs izklāsts varētu mainīt vai ietekmēt tāda lietotāja novērtējumu vai lēmumu, kurš šo informāciju izmanto ekonomiska lēmuma pieņemšanai.

EBI saskaņā ar 16. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010 līdz 2014. gada 31. decembrim pieņem pamatnostādnes par to, kā iestādēm ir jāpiemēro būtiskums attiecībā uz II sadaļas informācijas atklāšanas prasībām.

2. Iestādes var arī neatklāt informāciju par vienu vai vairākiem II un III sadaļā uzskaitītajiem jautājumiem, ja šie jautājumi ietver informāciju, ko uzskata par aizsargājamu vai par konfidenciālu saskaņā ar otro un trešo daļu, izņemot 437. un 450. pantā noteiktās informācijas atklāšanu.

Iestādes informāciju uzskata par aizsargājamu, ja šīs informācijas publiska atklāšana var vājināt tās konkurētspēju. Tā var ietvert informāciju par produktiem vai sistēmām, kas, ja kļūtu zināma konkurentiem, varētu mazināt iestādes ieguldījumu vērtību tajās.

Informāciju uzskata par konfidenciālu, ja pastāv saistības pret klientiem vai citiem darījuma partneriem, kas iestādei uzliek konfidencialitātes pienākumu.

EBI saskaņā ar 16. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010 līdz 2014. gada 31. decembrim pieņem pamatnostādnes par to, kā iestādēm ir jāpiemēro aizsardzība un konfidencialitāte attiecībā uz II un III sadaļas informācijas atklāšanas prasībām.

▼B

3. Izņēmuma gadījumos, kas minēti 2. punktā, attiecīgā iestāde, atklājot informāciju, norāda faktu, ka tās atklātajā informācijā atsevišķi jautājumi nav atklāti, informācijas neatklāšanas iemeslus, kā arī publicē vispārīgas ziņas par pieprasīto informāciju, izņemot gadījumus, kad informācija ir aizsargājama vai konfidenciāla.

4. 1., 2. un 3. punkts neskar atbildību par būtiskas informācijas nesniegšanu.

433. pants

Informācijas atklāšanas regularitāte

Iestādes publicē informāciju, kas pieprasīta saskaņā ar šo daļu, vismaz vienu reizi gadā.

Reizi gadā atklājamo informāciju publicē reizē ar finanšu pārskatu publicēšanu.

Iestādes novērtē nepieciešamību publicēt atsevišķu vai visu informāciju biežāk nekā reizi gadā, ņemot vērā iestādes darbības būtiskās iezīmes, tādas kā operāciju apjoms, operāciju dažādība, darbība dažādās valstīs, darbība dažādos finanšu sektoros un dalība starptautiskajos finanšu tirgos un maksājumu, norēķinu un tīrvērtes sistēmās. Šajā novērtējumā īpašu uzmanību pievērš iespējamai vajadzībai biežāk atklāt informāciju, kas noteikta 437. pantā un 438. panta c) līdz f) punktā, un informāciju par riska darījumiem un citiem posteņiem, kuriem ir raksturīgas straujas izmaiņas.

EBI saskaņā ar 16. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010 līdz 2014. gada 31. decembrim pieņem pamatnostādnes attiecībā uz iestādēm, izvērtējot II un III sadaļā minētās informācijas biežāku atklāšanu.

434. pants

Informācijas atklāšanas līdzekļi

1. Iestādes var pašas noteikt piemērotus informācijas nesējus, vietu un pārbaudes līdzekļus, lai efektīvi izpildītu šajā daļā noteiktās informācijas atklāšanas prasības. Ciktāl tas ir iespējams, visa atklājamā informācija sniedzama vienā informācijas nesējā vai vietā. Ja līdzīga informācija tiek sniegta divos vai vairākos informācijas nesējos, katrā informācijas nesējā iekļauj atsauci uz tādu pašu informāciju pārējos informācijas nesējos.

2. Līdzvērtīgu informācijas atklāšanu, ko iestādes veic atbilstoši grāmatvedības, regulētā tirgus vai citām prasībām, var uzskatīt par šīs daļas prasību izpildi. Ja atklājamā informācija netiek sniegta finanšu pārskatos, iestādes finanšu pārskatos nepārprotami norāda, kur tā ir pieejama.

▼B

II SADAĻA

PĀRREDZAMĪBAS UN INFORMĀCIJAS ATKLĀŠANAS TEHNISKIE KRITĒRIJI

435. pants

Riska pārvaldības mērķi un politikas

1. Iestādes atklāj informāciju par saviem riska pārvaldības mērķiem un politikām attiecībā uz katru atsevišķu riska kategoriju, tostarp riskiem, kas minēti šajā sadaļā. Atklājamajā informācijā ietilpst:

a) šo risku pārvaldības stratēģija un procesi;

b) attiecīgās riska pārvaldības funkcijas struktūra un organizācija, tostarp informācija par šīs funkcijas pilnvarām un noteikumiem vai citiem atbilstīgiem pasākumiem;

c) riska ziņošanas un riska mērīšanas sistēmu tvērums un būtība;

d) riska ierobežošanas un mazināšanas politikas, kā arī stratēģijas un procesi riska ierobežošanas pozīciju un riska mazinātāju pastāvīgas efektivitātes kontrolei;

e) vadības struktūras apstiprināts ziņojums par iestādes riska pārvaldības pasākumu atbilstību, lai pārliecinātu, ka ieviestās riska pārvaldības sistēmas atbilst iestādes profilam un stratēģijai;

f) riska ziņojuma kopsavilkums, ko apstiprinājusi vadības struktūra, īsumā aprakstot iestādes vispārējo riska profilu, kurš saistīts ar uzņēmējdarbības stratēģiju. Šajā ziņojumā ietver galvenos rādītājus un datus, kas ieinteresētām pusēm sniedz vispusīgu skatījumu par iestādes īstenoto riska pārvaldību, tostarp to, kā iestādes riska profils mijiedarbojas ar vadības struktūras noteikto riska pieļaujamo līmeni.

2. Iestādes atklāj turpmāk norādīto informāciju par pārvaldības pasākumiem, tostarp regulārus, vismaz reizi gadā, atjauninājumus:

a) direktora amatu skaits, ko ieņem vadības struktūras locekļi;

b) darbā pieņemšanas politika vadības struktūras locekļu atlasei un viņu faktiskās zināšanas, prasmes un kompetence;

c) vai iestādei ir daudzveidības politika attiecībā uz vadības struktūras locekļu atlasi, mērķi un visi attiecīgie uzdevumi, kas noteikti šajā politikā, kā arī tas, kādā mērā šie mērķi un uzdevumi ir sasniegti;

▼B

d) vai iestāde ir vai nav izveidojusi atsevišķu riska pārvaldības komiteju, un cik reižu šī riska pārvaldības komiteja ir tikusies;

e) apraksts par informācijas par riska pārvaldību plūsmu vadības struktūrai.

436. pants

Piemērošanas joma

Iestādes attiecībā uz šīs regulas prasību piemērošanas jomu saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES atklāj šādu informāciju:

a) iestādes, kurai piemēro šīs regulas prasības, nosaukums;

b) ziņas par atšķirībām konsolidācijā uzskaites un prudenciālām vajadzībām, sniedzot apkopojošu aprakstu par savām struktūrām, paskaidrojot, vai tās ir:

i) pilnībā konsolidētas,

ii) proporcionāli konsolidētas,

iii) atskaitītas no pašu kapitāla,

iv) nav ne konsolidētas, ne atskaitītas;

c) jebkuri esoši vai paredzami būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tam, lai varētu veikt tūlītēju pašu kapitāla pārskaitīšanu vai saistību nokārtošanu starp mātesuzņēmumu un tā meitasuzņēmumiem;

d) kopējā summa, par kuru faktiskais pašu kapitāls ir mazāks nekā prasītais kapitāls visās meitasuzņēmumos, kas nav iekļautas konsolidācijā, un šādu meitasuzņēmumu nosaukumi;

e) ja nepieciešams, apstākļi, kādos ir izmantoti 7. un 9. pantā minētie noteikumi.

437. pants

Pašu kapitāls

1. Iestādes par pašu kapitālu atklāj šādu informāciju:

a) pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņu, pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņu, otrā līmeņa papildu kapitāla posteņu, kā arī saskaņā ar 32. līdz 35., 36., 56., 66. un 79. pantu piemēroto filtru un atskaitījumu pilnīga saskaņošana ar iestādes pašu kapitālu un iestādes revidēto finanšu pārskatu bilanci;

▼B

b) iestādes emitēto pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa papildu kapitāla instrumentu galveno iezīmju apraksts;

c) visi noteikumi un nosacījumi par visiem pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem;

d) atsevišķa informācija par būtību un apmēriem saistībā ar:

i) katru prudenciālo filtru, ko piemēro saskaņā ar 32.–35. pantu,

ii) katru atskaitījumu, ko veic saskaņā ar 36., 56. un 66. pantu,

iii) posteņiem, ko neatskaita saskaņā ar 47., 48., 56., 66. un 79. pantu;

e) apraksts par visiem ierobežojumiem, ko piemēro pašu kapitāla aprēķināšanai saskaņā ar šo regulu, un instrumentiem, prudenciālajiem filtriem un atskaitījumiem, kuriem šos ierobežojumus piemēro;

f) ja iestādes atklāj informāciju par kapitāla rādītājiem, kas aprēķināti, izmantojot pašu kapitāla elementus, kuri noteikti citādi nekā šajā regulā noteikts – vispusīgu paskaidrojumu, kā aprēķināti kapitāla rādītāji.

2. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu vienotas veidnes informācijas atklāšanai saskaņā ar 1. punkta a), b), d) un e) apakšpunktu.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantā.

438. pants

Kapitāla prasības

Iestādes atklāj šādu informāciju par iestādes atbilstību šīs regulas 92. pantā un Direktīvas 2013/36/ES 73. pantā noteiktajām prasībām:

a) kopsavilkums par to, kā iestāde novērtē iekšējā kapitāla pietiekamību pašreizējās un plānotās darbības nodrošināšanai;

▼B

b) pēc attiecīgās kompetentās iestādes pieprasījuma – informācija par to, kādi ir rezultāti saistībā ar iekšējā kapitāla pietiekamības novērtējumu, tostarp papildu pašu kapitāla prasību sastāvu, pamatojoties uz Direktīvas 2013/36/ES 104. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto uzraudzības pārbaudes procesu;

c) iestādēm, kuras aprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu, 8 % no riska darījumu riska svērtajām vērtībām visām riska darījumu kategorijām, kas norādītas 112. pantā;

d) iestādēm, kuras aprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu, 8 % no riska darījumu riska svērtajām vērtībām visām riska darījumu kategorijām, kas norādītas 147. pantā. Privātpersonu vai MVU kategorijai šī prasība attiecas uz katru riska darījumu kategoriju, uz kuru attiecas kāda no attiecīgajām korelācijām, kas uzskaitītas 154. panta 1. līdz 4. punktā. Kapitāla vērtspapīru riska darījumu kategorijai šī prasības attiecas uz:

i) katrai no 155. pantā paredzētajām pieejām,

ii) biržā tirgotiem riska darījumiem, regulētā tirgū netirgotu kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, kuru portfelis ir pietiekami diversificēts, un citiem riska darījumiem,

iii) riska darījumiem, kuriem piemēro uzraudzības pārejas noteikumus attiecībā uz pašu kapitāla prasībām,

iv) riska darījumiem, kuriem piemēro tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus attiecībā uz pašu kapitāla prasībām;

e) pašu kapitāla prasības, kas aprēķinātas saskaņā ar 92. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktu;

f) pašu kapitāla prasības, kas aprēķinātas saskaņā ar Trešās daļas III sadaļas 2., 3. un 4. nodaļu un par ko informāciju atklāj atsevišķi.

Iestādes, aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar 153. panta 5. punktu vai 155. panta 2. punktu, atklāj informāciju par riska darījumiem, kas iedalīti katrā kategorijā atbilstīgi 1. tabulai 153. panta 5. punktā, vai katrai riska pakāpei, kura minēta 155. panta 2. punktā.

439. pants

Riska darījumi ar darījuma partnera kredītrisku

Iestādes attiecībā uz iestādes riska darījumiem ar darījuma partnera kredītrisku, kā minēts Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļā, atklāj šādu informāciju:

a) aprakstu par metodiku, ko izmanto, lai piešķirtu iekšējo kapitālu un kredītlimitus darījuma partnera kredītriska darījumiem;

b) aprakstu par politikām nodrošinājuma piesaistei un kredītrezervju izveidei;

▼B

c) politikas aprakstu attiecībā uz korelācijas riska darījumiem;

d) aprakstu par ietekmi, kādu radītu nodrošinājums, kas iestādei būtu jāsniedz tās kredītreitinga pazemināšanās gadījumā;

e) līgumu bruto pozitīvā patiesā vērtība, ieguvumi no savstarpējo prasījumu ieskaita, neto pašreizējā kredītriska darījumu vērtība, saņemtā nodrošinājuma vērtība un atvasināto instrumentu kredītriska darījumu neto vērtība. Atvasināto instrumentu kredītriska darījumu neto vērtība ir kredītriska darījumu vērtība atvasināto instrumentu darījumiem pēc tam, kad atskaitīti ieguvumi no tiesiski īstenojamiem savstarpējo prasījumu ieskaita līgumiem un nodrošinājuma līgumiem;

f) riska darījumu vērtības noteikšanas kārtība saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 3. līdz 6. iedaļā izklāstītajām metodēm, atkarībā no tā, kura no tām ir piemērojama;

g) kredītu atvasināto instrumentu veidoto riska ierobežošanas pozīciju nosacītā vērtība un pašreizējās kredītriska darījumu vērtības sadalījums pa kredītriska darījumu veidiem;

h) nosacītās summas kredītu atvasināto instrumentu darījumiem, nošķirot izmantošanu iestādes pašas kredītportfelim, kā arī tās starpniecības darījumiem, tostarp izmantoto kredītu atvasināto instrumentu produktu sadalījums, kas tālāk iedalīts pēc nopirktās un pārdotās aizsardzības katrā produktu grupā;

i) α aplēse, ja iestāde ir saņēmusi kompetento iestāžu atļauju aplēst α.

440. pants

Kapitāla rezerves

1. Iestāde saistībā ar savu atbilstību Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļas 4. nodaļā minētajai prasībai par pretcikliskajām kapitāla rezervēm atklāj šādu informāciju:

a) to iestādes kredītriska darījumu ģeogrāfiskais iedalījums, kuri ir būtiski tās pretciklisko kapitāla rezervju aprēķināšanai;

b) iestādes specifisko pretciklisko kapitāla rezervju summa.

2. EBI izstrādā uzraudzības tehnisko standartu projektus, precizējot 1. punktā minētās informācijas atklāšanas prasības.

▼B

EBI līdz 2014. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

441. pants

Globālas sistēmiskas nozīmes rādītāji

1. Iestādes, kas ir noteiktas par globāli sistēmiski nozīmīgām iestādēm saskaņā ar direktīvas 2013/36/ES131. pantu, reizi gadā sniedz informāciju par to rādītāju vērtībām, ko izmanto, lai noteiktu iestādes vērtējumu saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto identifikācijas metodoloģiju.

2. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu vienotus pārskatu formātus un 1. punktā minēto informācijas sniegšanas datumu. Izstrādājot šādus tehnisko standartus, EBI ņem vērā starptautiskos standartus.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

442. pants

Kredītriska korekcijas

Iestādes attiecībā uz saviem riska darījumiem ar kredītrisku un atgūstamās vērtības samazinājuma risku atklāj šādu informāciju:

a) definīcijas, ko uzskaites vajadzībām piemēro jēdzieniem "kavēts" un "ar samazinātu vērtību";

b) apraksts par pieejām un metodēm, ko izmanto specifisko un vispārējo kredītriska korekciju noteikšanai;

c) kopējais riska darījumu apmērs pēc ieskaita uzskaites vajadzībām un neņemot vērā kredītriska mazināšanas ietekmi, kā arī riska darījumu vidējais apmērs periodā, iedalīts dažādās riska darījumu kategorijās;

d) riska darījumu ģeogrāfiskais sadalījums, sadalot nozīmīgākajos reģionos pa būtiskākajām riska darījumu kategorijām, norādot sīkāku informāciju, ja nepieciešams;

e) riska darījumu sadalījums pa nozarēm vai darījuma partnera veidiem, iedalījumā pa riska darījumu kategorijām, tostarp norādot riska darījumus ar maziem un vidējiem uzņēmumiem, un sīkāku informāciju, ja nepieciešams;

f) visu riska darījumu sadalījums pēc atlikušā termiņa, iedalījumā pa riska darījumu kategorijām, norādot sīkāku informāciju, ja nepieciešams;

▼B

g) iedalījumā pa būtiskām nozarēm vai darījuma partneru veidiem:

i) riska darījumi ar samazinātu vērtību un kavēti riska darījumi, norādot atsevišķi,

ii) specifiskās un vispārējās kredītriska korekcijas,

iii) specifisko un vispārējo kredītriska korekciju prasības pārskata periodā;

h) riska darījumu ar samazinātu vērtību un kavētu riska darījumu apmērs, norādot atsevišķi, sadalījumā pa nozīmīgākajiem ģeogrāfiskajiem reģioniem, ietverot, ja tas ir lietderīgi, specifiskās un vispārējās kredītriska korekcijas, kas saistītas ar katru ģeogrāfisko reģionu;

i) specifisko un vispārējo kredītriska korekciju izmaiņu sabalansēšana riska darījumiem ar samazinātu vērtību, norādot atsevišķi. Informācijā ietilpst:

i) specifisko un vispārējo kredītriska korekciju veidu apraksts,

ii) sākuma atlikumi,

iii) summas attiecībā pret specifiskajām un vispārējām kredītriska korekcijām pārskata periodā,

iv) pārskata perioda atliktās summas vai reversās summas saistībā ar paredzamiem iespējamiem zaudējumiem riska darījumos, un visas citas korekcijas, arī tās, kuras izriet no valūtas maiņas kursa starpībām, uzņēmējdarbības apvienošanas, meitasuzņēmumu iegādes un pārdošanas, kā arī pārvedumi starp kredītriska korekcijām,

v) beigu atlikumi.

Informāciju par specifiskajām kredītriska korekcijām un atgūtiem līdzekļiem, kas atzīti tieši peļņas un zaudējumu aprēķinā, atklāj atsevišķi.

443. pants

Neapgrūtinātie aktīvi

EBI līdz 2014. gada 30. jūnijam izdod pamatnostādnes, ar ko precizē informācijas atklāšanu par neapgrūtinātiem aktīviem, ņemot vērā Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas 2012. gada 20. decembra Ieteikumu ESRB/2012/2 par kredītiestāžu finansēšanu ([1]) un jo īpaši Ieteikumu D – Tirgus pārskatāmība aktīvu apgrūtinājumu jomā. Minētās pamatnostādnes pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu.

EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu informācijas atklāšanu par katras riska darījumu kategorijas bilances vērtību sadalījumā pa aktīvu kvalitātei un bilances kopējo vērtību, kas ir neapgrūtināta, ņemot vērā Ieteikumu ESRB/2012/2 un ar nosacījumu, ka EBI savā ziņojumā uzskata, ka šāda papildu informācijas atklāšana sniedz uzticamu un lietderīgu informāciju.

([1]) OV C 119, 25.4.2013., 1. lpp.

▼B

EBI līdz 2016. gada 1. janvārim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

444. pants

ĀKNI izmantošana

Iestādes, kuras riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu, par visām riska darījumu kategorijām, kas norādītas 112. pantā, atklāj šādu informāciju:

a) norīkotu ĀKNI vai eksporta kredīta aģentūru (turpmāk – EKA) nosaukumi, kā arī visu izmaiņu iemeslus;

b) riska darījumu kategorijas, kurās izmanto ĀKNI vai EKA;

c) apraksts par procedūru, ko izmanto, lai attiecinātu emitenta un emisijas kredītnovērtējumu uz citiem posteņiem, kuri nav iekļauti tirdzniecības portfelī;

d) katras norīkotas ĀKNI vai EKA piešķirtā ārējā reitinga sasaiste ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļā paredzētajām kredītkvalitātes pakāpēm, ņemot vērā, ka šī informācija nav jāatklāj, ja iestāde atbilst EBI publicētajai standarta sasaistei;

e) riska darījumu vērtības un riska darījumu vērtības pēc kredītriska mazināšanas, kas saistītas ar katru kredītkvalitātes pakāpi, kura paredzēta Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļā, kā arī tās, kas atskaitītas no pašu kapitāla.

445. pants

Riska darījumi ar tirgus risku

Iestādes, kas aprēķina savas pašu kapitāla prasības saskaņā ar 92. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktu, atklāj informāciju par šīm prasībām atsevišķi par katru minētajos noteikumos paredzēto risku. Turklāt informāciju par pašu kapitāla prasībām attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīciju specifisko procentu likmju risku atklāj atsevišķi.

446. pants

Operacionālais risks

Iestādes atklāj informāciju par tām pieejām operacionālā riska pašu kapitāla prasību novērtējumam, kuru prasībām iestāde atbilst; 312. panta 2. punktā izklāstītās metodikas aprakstu, ja iestāde to izmanto, ietverot arī uzskaitījumu par attiecīgajiem iekšējiem un ārējiem faktoriem, ko iestāde ņēmusi vērā aprēķina pieejā, un, ja pieeju izmanto daļēji, dažādu izmantoto metodiku aprakstu un piemērošanas jomu.

▼B

447. pants

Riska darījumi ar kapitāla vērtspapīriem, kas nav iekļauti tirdzniecības portfelī

Attiecībā uz riska darījumiem ar kapitāla vērtspapīriem, kas nav iekļauti tirdzniecības portfelī, iestādes atklāj šādu informāciju:

a) riska darījumu diferenciācija, pamatojoties uz to mērķiem, tostarp kapitāla pieauguma mērķiem un stratēģiskiem apsvērumiem, izmantoto uzskaites metožu un vērtēšanas metodiku apraksts, tostarp galvenie pieņēmumi un prakse, kas ietekmē vērtēšanu, kā arī būtiskas izmaiņas šajā praksē;

b) bilances vērtība, patiesā vērtība un – biržā tirgoto kapitāla vērtspapīru gadījumā – salīdzinājums ar tirgus cenu, ja tā būtiski atšķiras no patiesās vērtības;

c) biržā tirgoto riska darījumu, regulētā tirgū netirgoto kapitāla vērtspapīru riska darījumu, kuru portfelis ir pietiekami diversificēts, un citu riska darījumu veidi, būtība un summas;

d) kumulatīvi realizētā peļņa vai zaudējumi, kas rodas no pārdošanas un likvidācijas attiecīgajā periodā; kā arī

▼C2

e) kopējā nerealizētā peļņa vai zaudējumi, kopējā nerealizētā pārvērtēšanas peļņa vai zaudējumi un jebkuras no šīm summām, kas ir iekļautas pirmā līmeņa pamata kapitālā.

▼B

448. pants

Tirdzniecības portfelī neiekļautu pozīciju procentu likmju riska darījumi

Iestādes par tirdzniecības portfelī neiekļautu pozīciju procentu likmju riska darījumiem atklāj šādu informāciju:

a) procentu likmju riska būtība un galvenie pieņēmumi (tostarp pieņēmumi attiecībā uz aizdevumu priekšatmaksu un beztermiņa noguldījumu attīstību), kā arī procentu likmju riska mērīšanas regularitāte;

b) svārstības ieņēmumos, ekonomiskajā vērtībā vai citos būtiskos mēros, ko vadība izmanto augšupējiem vai lejupējiem likmju šokiem saskaņā ar vadības procentu likmju riska mērīšanai izmantoto metodi, sadalījumā pa valūtām.

449. pants

Vērtspapīrošanas pozīciju riska darījumi

Iestādes, kas riska darījumu riska svērto vērtību aprēķina atbilstīgi Trešās daļas II sadaļas 5. nodaļai vai pašu kapitāla prasībām saskaņā ar 337. vai 338. pantu, attiecīgā gadījumā atsevišķi atklāj šādu informāciju par saviem tirdzniecības un netirdzniecības portfeļiem:

▼B

a) iestādes mērķu apraksts attiecībā uz vērtspapīrošanu;

b) citu risku būtība, tostarp vērtspapīrotiem aktīviem piemītošais likviditātes risks;

c) risku veidi atkarībā no pamatā esošo vērtspapīrošanas pozīciju prioritātes un atkarībā no aktīviem, kas ir pamatā minētajām vērtspapīrošanas pozīcijām, kuras uzņemtas un paturētas saistībā ar atkārtotas vērtspapīrošanas darbībām;

d) iestādes atšķirīgās lomas vērtspapīrošanas procesā;

e) norāde par iestādes iesaistes apmēru katrā no d) apakšpunktā minētajām lomām;

f) apraksts par procedūrām, kas izveidotas vērtspapīrošanas riska darījumu kredītriska un tirgus riska izmaiņu uzraudzībai, tostarp to, kā pamatā esošie aktīvi ietekmē vērtspapīrošanas riska darījumus, un apraksts par to, kā šīs procedūras atšķiras no atkārtotas vērtspapīrošanas riska darījumiem;

g) apraksts par iestādes politiku, kurā nosaka riska ierobežošanas un nefondētās kredītaizsardzības izmantošanu, lai mazinātu saglabāto vērtspapīrošanas un atkārtotas vērtspapīrošanas riska darījumu riskus, tostarp būtisku riska ierobežošanas pozīciju darījumu partneru identificēšanu pa attiecīgā riska darījuma veidiem;

h) riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanas pieejas, ko iestāde piemēro vērtspapīrošanai, tostarp arī visus vērtspapīrošanas riska darījumu veidus, uz kuriem attiecas katra metode;

i) SSPE veidi, ko iestāde kā sponsors izmanto, lai vērtspapīrotu trešo personu riska darījumus, tostarp informācija par to, kādā veidā un kādā apmērā un vai vispār iestāde ir veikusi riska darījumus ar šīm SSPE, atsevišķi gan bilances, gan arī ārpusbilances riska darījumiem, kā arī to struktūru saraksts, kuras iestāde pārvalda vai konsultē un kuras iegulda vai nu vērtspapīrošanas pozīcijās, kuras iestāde ir vērtspapīrojusi, vai SSPE, ko iestāde sponsorē;

j) iestādes vērtspapīrošanas grāmatvedības politikas apkopojums, tostarp:

   i) vai darījumi tiek uzskatīti par pārdošanu vai finansēšanu,

   ii) pārdošanas peļņas atzīšana,

   iii) vērtspapīrošanas pozīciju vērtēšanas metodes, galvenie pieņēmumi, izmantotie dati, kā arī izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējo periodu,

   iv) sintētiskajai vērtspapīrošanai piemērotā procedūra, ja tā nav izklāstīta citās grāmatvedības politikās,

▼B

v) kā novērtē paredzamās vērtspapīrošanas aktīvus un vai tie tiek reģistrēti iestādes tirdzniecības portfelī vai netirdzniecības portfelī,

vi) politikas saistību atzīšanai bilancē attiecībā uz pasākumiem, kas prasītu no iestādes finansēt vērtspapīrotos aktīvus;

k) ĀKNI nosaukumi, kuras ir izmantotas vērtspapīrošanai, un riska darījumu veidi, kuriem ir izmantota katra aģentūra;

l) ja nepieciešams, iekšējā novērtējuma metodes apraksts, kā noteikts Trešās daļas II sadaļas 5. nodaļas 3. iedaļā, tostarp arī iekšējo novērtējumu procesa struktūra un saikne starp iekšējo novērtējumu un ārējiem reitingiem, iekšējā novērtējuma izmantošana citā nolūkā, nekā paredz kapitāla iekšējā novērtējuma metodes mērķi, iekšējā novērtējuma procesa kontroles mehānismi, starp tiem arī diskusijas par neatkarību, pārskatatbildību un iekšējā novērtējuma procesa pārbaudi, riska darījumu veidi, kam piemēro iekšējā novērtējuma procesu, un spriedzes faktori, kurus izmanto, lai piešķirtu kredītkvalitātes uzlabojumu līmeņus, norādot pa riska darījuma veidiem;

m) šā punkta n)–q) apakšpunktos atklātās kvantitatīvās informācijas būtisko izmaiņu, kas notikušas kopš pēdējā pārskata perioda, skaidrojums;

n) attiecībā uz tirdzniecības portfeli un netirdzniecības portfeli atsevišķi sniedz šādu informāciju, norādot pa riska darījumu veidiem:

i) kopējais apmērs nenokārtotajiem riska darījumiem, ko iestāde vērtspapīro, atsevišķi tradicionālajiem un sintētiskajiem vērtspapīrošanas darījumiem, kā arī vērtspapīrošanas darījumiem, kurus iestāde tikai sponsorē;

ii) atlikušo vai nopirkto bilances vērtspapīrošanas pozīciju un ārpusbilances vērtspapīrošanas riska darījumu kopējais apmērs;

iii) aktīvu, kam paredzēta vērtspapīrošana, kopējais apmērs;

iv) vērtspapīrotajiem darījumiem, kam piemēro priekšlaicīgas amortizācijas procedūru, izmantoto riska darījumu kopējo apmēru, kas attiecināms attiecīgi uz iniciatora un ieguldītāju līdzdalības daļu, kopējās kapitāla prasības, kas iestādei radušās saistībā ar iniciatora līdzdalības daļu, un kopējās kapitāla prasības, kas iestādei radušās saistībā ar ieguldītāju līdzdalības daļu izmantotajos atlikumos un neizmantotajās kredītlīnijās;

v) apmērs vērtspapīrošanas pozīcijām, kas atskaitīts no pašu kapitāla vai kam aprēķināta riska pakāpe 1 250 % apmērā;

vi) pašreizējā perioda vērtspapīrošanas darbību apkopojums, tostarp arī vērtspapīroto riska darījumu apmēru un atzīto peļņu vai zaudējumus;

▼B

o) atsevišķi par tirdzniecības portfeli un netirdzniecības portfeli sniedz šādu informāciju:

i) atlikušo vai nopirkto vērtspapīrošanas pozīciju kopējais apmērs un ar tām saistītās kapitāla prasības, iedalot vērtspapīrošanas riska darījumos un atkārtotas vērtspapīrošanas riska darījumos, kā arī sīkāk iedalot attiecīgā skaitā riska pakāpju vai kapitāla prasību diapazonos, par katru izmantoto kapitāla prasību pieeju;

ii) saglabāto vai nopirkto atkārtotas vērtspapīrošanas riska darījumu kopējo apmēru, ko iedala attiecīgi riska darījumos pirms un pēc riska ierobežošanas/apdrošināšanas, un riska darījumi ar finanšu garantiju devējiem, ko sīkāk iedala pēc garantijas devēja kredītspējas kategorijām vai garantijas devēja nosaukuma;

p) attiecībā uz netirdzniecības portfeli un riska darījumiem, ko iestāde vērtspapīro, – samazinātas vērtības/kavētu vērtspapīrotu aktīvu apmērs un zaudējumi, kurus iestāde atzinusi pašreizējā periodā, iedalot tos pa riska darījumu veidiem;

q) attiecībā uz tirdzniecības portfeli, kopējais apmērs nenokārtotajiem riska darījumiem, ko iestāde vērtspapīro un uz ko attiecas kapitāla prasība saistībā ar tirgus risku, iedalot tradicionālajos/sintētiskajos un pēc riska darījumu veidiem;

r) attiecīgā gadījumā – vai iestāde ir sniegusi atbalstu saskaņā ar 248. panta 1. punkta noteikumiem, un ietekme uz pašu kapitālu.

450. pants

Atalgojuma politika

1. Iestāde atklāj ne mazāk par turpmāk minēto informāciju par iestādes atalgojuma politiku un praksi attiecībā uz tām darbinieku kategorijām, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē iestādes riska profilu:

a) informācija par lēmumu pieņemšanas procedūru atalgojuma politikas noteikšanai, kā arī par finanšu gada laikā galvenās atalgojumu pārraugošās struktūras noturēto sanāksmju skaitu, tostarp, attiecīgā gadījumā, informācija par atalgojuma komitejas sastāvu un pilnvarām, par ārējo konsultantu, kura pakalpojumi izmantoti atalgojuma politikas noteikšanas procesā, un nozīmīgo ieinteresēto pušu lomu;

b) informācija par saikni starp atalgojumu un darbības rezultātiem;

c) svarīgākās atalgojuma sistēmas izstrādes iezīmes, tostarp informācija par darbības rezultātu novērtēšanas kritērijiem un riska korekcijām, atalgojuma mainīgās daļas atlikšanas politiku un neatsaucamo tiesību piešķiršanas kritērijiem;

▼B

d) attiecības starp atalgojuma fiksēto un mainīgo daļu saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 94. panta 1. punkta g) apakšpunktu;

e) informācija par darbības rezultātu kritērijiem, pamatojoties uz kuriem iegūst tiesības uz akcijām, izvēles līgumiem vai atalgojuma mainīgās daļas lielumiem;

f) galvenie parametri un loģiskais pamatojums jebkādai atalgojuma mainīgās daļas shēmai un jebkādiem ar naudu nesaistītiem atalgojuma elementiem;

g) apkopoti skaitliskie dati par atalgojumu, sadalījumā pa darbības veidiem;

h) apkopoti skaitliskie dati par atalgojumu, sadalījumā starp augstāko vadību un tiem darbiniekiem, kas ar savu darbību būtiski ietekmē iestādes riska profilu, norādot:

   i) atalgojuma apmērs finanšu gadā, iedalot atalgojuma mainīgajā daļā un nemainīgajā daļā, un saņēmēju skaitu;

   ii) atalgojuma mainīgās daļas apmērs un struktūra, iedalot naudā, akcijās, ar akcijām saistītos instrumentos, kā arī citos veidos;

   iii) neizmaksātā atliktā atalgojuma mainīgās daļas apmērs, iedalot daļā uz kuru ir piešķirtas neatsaucamas tiesības un daļā uz kuru nav piešķirtas neatsaucamas tiesības;

   iv) atliktā atalgojuma mainīgās daļas apmērs, kas attiecīgajā finanšu gadā piešķirts, izmaksāts un korekcijas, par kādām ir samazināts;

   v) finanšu gada laikā izmaksātās atlīdzības par darba attiecību uzsākšanu un darba attiecību izbeigšanu, kā arī šādu atlīdzības saņēmēju skaitu;

   vi) finanšu gadā piešķirto atlīdzību par darba attiecību izbeigšanu apmēri, saņēmēju skaits un lielākā vienai personai šādi piešķirtā atlīdzība;

i) to personu skaits, kas finanšu gada laikā atalgojumā saņēmušas EUR 1 miljonu un vairāk, par atalgojumu starp EUR 1 miljonu un EUR 5 miljoniem, sadalot samaksas daļās EUR 500 000 apmērā, un atalgojumam EUR 5 miljonu apmērā un vairāk, sadalot samaksas daļās EUR 1 miljona apmērā;

j) pēc dalībvalsts vai kompetentās iestādes pieprasījuma – katra vadības struktūras vai augstākās vadības locekļa kopējā atalgojuma summa.

2. Attiecībā uz tādu iestāžu direktoriem, kuras ir nozīmīgas to lieluma, iekšējās struktūras un būtības, kā arī darbības jomas un darbību sarežģītības ziņā, šajā pantā minētie skaitliskie dati tiek publiskoti, sniedzot informāciju par iestādes vadības struktūras locekļiem.

▼B

Iestādes ievēro šā panta prasības atbilstīgi to izmēram, iekšējai organizācijai un to darbību būtībai, jomai un sarežģītībai, kā arī neskarot Direktīvu 95/46/EK.

451. pants

Svira

1. Attiecībā uz savu sviras rādītāju saskaņā ar 429. pantu un pārmērīgas sviras riska pārvaldību, iestādes atklāj šādu informāciju:

a) sviras rādītājs un tas, kā iestāde ir piemērojusi 499. panta 2. un 3. punktu;

b) kopējās riska darījumu vērtības mēra sadalījums, kā arī informācijas par kopējā riska darījumu vērtību saskaņošana ar attiecīgo informāciju, kas publicēta finanšu pārskatos;

c) attiecīgā gadījumā neatzīto fiduciāro posteņu apmērs saskaņā ar 429. panta 11. punktu;

d) apraksts par procedūrām, ko izmanto, lai pārvaldītu pārmērīgas sviras risku;

e) apraksts par faktoriem, kas ir ietekmējuši sviras rādītāju pārskata periodā, uz kuru attiecas sniegtais sviras rādītājs.

2. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu vienotu informācijas atklāšanas veidni informācijai, kas minēta 1. punktā, un norādes par šādas veidnes izmantošanu.

EBI līdz 2014. gada 30. jūnijam iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

III SADAĻA

ATBILSTĪBAS PRASĪBAS ĪPAŠU INSTRUMENTU VAI METODOLOĢIJU IZMANTOŠANAI

452. pants

IRB pieejas izmantošana attiecībā uz kredītrisku

Iestādes, kas aprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar IRB pieeju, atklāj šādu informāciju:

a) kompetentās iestādes atļauja pieejas izmantošanai vai apstiprinātie pakāpeniskas pārejas noteikumi;

▼B

b) paskaidrojums un apraksts par:

i) iekšējo reitingu sistēmas struktūru un saistību starp iekšējiem un ārējiem reitingiem,

ii) tādu iekšējo aplēšu izmantošanu, kuras nav paredzētas riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu,

iii) kredītriska mazināšanas pārvaldības un atzīšanas procesu,

iv) reitingu sistēmu kontroles mehānismiem, tostarp aprakstu par neatkarību, pakļautību un reitingu sistēmas pārbaudi;

c) iekšējo reitingu procesa apraksts atsevišķi katrai no šādām riska darījumu kategorijām:

i) centrālās valdības un centrālās bankas,

ii) iestādes,

iii) ar komercsabiedrībām, tostarp MVU, specializētiem aizņēmumiem un iegādātiem uzņēmumu debitoru parādiem,

iv) ar privātpersonām vai MVU – katrai riska darījumu kategorijai, uz kuru attiecas kāda no attiecīgajām korelācijām, kas uzskaitītas 154. panta 1.līdz 4. punktā,

v) kapitāla vērtspapīriem;

d) riska darījumu apmēru katrai riska darījumu kategorijai, kas norādīta 147. pantā. Informāciju par riska darījumiem ar centrālajām valdībām un centrālajām bankām, iestādēm un komercsabiedrībām, kuros riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai iestādes izmanto LGD vai korekcijas pakāpju pašu aplēses, atklāj atsevišķi no riska darījumiem, kuriem iestādes neizmanto šādas aplēses;

e) par katru riska darījumu kategoriju ar centrālajām valdībām un centrālajām bankām, iestādēm, komercsabiedrībām un kapitāla vērtspapīriem, kā arī par pietiekamu skaitu parādnieku kategoriju (arī tiem, kur nepilda saistības), kas ļauj pareizi iedalīt kredītrisku, iestādes atklāj šādu informāciju:

i) kopējais riska darījumu apmērs, tostarp riska darījumu ar centrālajām valdībām un centrālajām bankām, iestādēm un komercsabiedrībām kategorijas, neatmaksāto aizdevumu summa un neizmantoto piešķīrumu riska darījumu vērtība; un kapitāla vērtspapīriem – atlikusī vērtība;

ii) riska darījumu svērtā vidējā riska pakāpe;

▼B

iii) iestādēm, kas riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai izmanto pašu aplēstās korekcijas pakāpes, – neizmantoto piešķīrumu apmērs un riska darījumu svērtās vidējās riska darījumu vērtības katrai riska darījumu kategorijai;

f) par riska darījumu ar privātpersonām vai MVU kategoriju un katru kategoriju, kas noteikta c) punkta iv) apakšpunktā, atklāj vai nu e) punktā izklāstīto informāciju (attiecīgā gadījumā portfeļa līmenī) vai analīzi par riska darījumu (neatmaksātie aizdevumi un neizmantoto piešķīrumu riska darījumu vērtības) sasaisti ar pietiekamu skaitu EL kategorijām, kas ļauj pareizi diferencēt kredītrisku (attiecīgā gadījumā portfeļa līmenī);

g) faktiskās specifiskās kredītriska korekcijas iepriekšējā periodā katrai riska darījumu kategorijai (riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU – katrai kategorijai, kas noteikta c) punkta iv) apakšpunktā) un to atšķirības, salīdzinot ar iepriekšējo pieredzi;

h) to faktoru apraksts, kuri ir ietekmējuši zaudējumus iepriekšējā periodā (piemēram, vai saistību nepildīšanas līmenis iestādei ir bijis augstāks nekā vidēji, vai LGD un korekcijas pakāpes ir bijuši augstāki nekā vidējie);

i) iestādes aplēses, salīdzinot ar faktiskajiem rezultātiem ilgākā laikposmā. Šeit iekļauj vismaz informāciju par zaudējumu aplēsēm salīdzinājumā ar faktiskajiem zaudējumiem katrā riska darījumu kategorijā (riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU – katrai kategorijai, kas noteikta c) punkta iv) apakšpunktā) par periodu, kas ir pietiekams, lai pareizi novērtētu iekšējo reitingu procesu efektivitāti katrai riska darījumu kategorijai (riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU – katrai kategorijai, kas noteikta c) punkta iv) apakšpunktā. Ja nepieciešams, iestādes sniedz sīkāku informāciju, lai varētu veikt PD analīzi, un, ja iestāde izmanto LGD un/vai korekcijas pakāpju pašu aplēses, tad faktiskās LGD un korekcijas pakāpes salīdzina ar aplēsēm, kas sniegtas šajā pantā noteiktajā kvantitatīvajā riska novērtējuma informācijā.

j) par visām 147. pantā minētajām riska darījumu kategorijām un katru riska darījumu kategoriju, uz kuru attiecas kāda no attiecīgajām korelācijām, kas uzskaitītas 154. panta 1.līdz 4. punktā:

i) iestādēm, kas izmanto LGD pašu aplēses riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai, – procentos izteikti riska darījumu svērtie vidējie LGD un PD katram kredītriska darījuma attiecīgajam ģeogrāfiskajam reģionam;

ii) iestādēm, kas neizmanto LGD pašu aplēses, – procentos izteikti riska darījumu svērtie vidējie PD katram kredītriska darījuma attiecīgajam ģeogrāfiskajam reģionam.

▼B

Šā punkta c) punkta vajadzībām aprakstā iekļauj riska darījumu veidus, kas iekļauti riska darījumu kategorijā, definīcijas, metodes un datus PD aplēšanai un validēšanai un, ja nepieciešams, LGD un korekcijas pakāpes, tostarp pieņēmumus, kurus izmanto šo mainīgo lielumu aprēķināšanai, kā arī aprakstu par būtiskām atkāpēm no saistību nepildīšanas definīcijas, kas noteikta 178. pantā, arī par plašākiem segmentiem, kurus skar šādas atkāpes.

Šā punkta j) punkta vajadzībām "kredītriska darījumu attiecīgais ģeogrāfiskais reģions" nozīmē riska darījumus dalībvalstīs, kurās iestāde ir saņēmusi atļauju, un dalībvalstīs vai trešās valstīs, kurās iestādes veic darbības, izmantojot filiāli vai meitasuzņēmumu.

453. pants

Kredītriska mazināšanas paņēmienu izmantošana

Iestādes, kas pielieto kredītriska mazināšanas paņēmienus, atklāj šādu informāciju:

a) bilances un ārpusbilances posteņu savstarpējo prasījumu ieskaita politikas un procedūras, kā arī informāciju par to, kādā mērā iestāde tās izmanto;

b) nodrošinājuma novērtēšanas un pārvaldīšanas politikas un procedūras;

c) apraksts par galvenajiem iestādes pieņemtā nodrošinājuma veidiem;

d) garantijas devēju un darījuma partneru darījumos ar kredītu atvasinātajiem instrumentiem galvenie veidi un to kredītspēja;

e) informācija par tirgus riska vai kredītriska koncentrācijām saistībā ar pielietoto kredītriska mazināšanu;

f) iestādes, kas riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar standartizēto pieeju vai IRB pieeju, bet nesniedzot LGD vai korekcijas pakāpju pašu aplēses attiecīgo riska darījumu kategorijai, par katru riska darījuma kategoriju atsevišķi sniedz informāciju par kopējo riska darījumu vērtību (pēc, ja tādu piemēro, bilances vai ārpusbilances posteņu savstarpējo prasījumu ieskaita), kura pēc svārstību korekciju piemērošanas ir segta ar atbilstošu finanšu nodrošinājumu vai citu atbilstošu nodrošinājumu;

g) iestādes, kas riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar standartizēto pieeju vai IRB pieeju, par katru riska darījuma kategoriju atsevišķi sniedz informāciju par kopējo riska darījumu vērtību (pēc, ja tādu piemēro, bilances vai ārpusbilances posteņu savstarpējo prasījumu ieskaita), kura ir segta ar garantijām vai kredītu atvasinātajiem instrumentiem. Kapitāla vērtspapīru riska darījumu kategorijai šo prasību piemēro katrai no pieejām, kas paredzēta 155. pantā.

▼B

454. pants

Attīstīto mērīšanas pieeju izmantošana attiecībā uz operacionālo risku

Iestādes, kuras, aprēķinot pašu kapitāla prasības operacionālajam riskam, izmanto 321. līdz 324. pantā izklāstītās attīstītās mērīšanas pieejas, sniedz aprakstu par apdrošināšanu un citiem riska pārvešanas mehānismiem, ko tās pielieto šā riska mazināšanai.

455. pants

Iekšējo tirgus riska modeļu izmantošana

Iestādes, kas savas kapitāla prasības aprēķina saskaņā ar 363. pantu, atklāj šādu informāciju:

a) par katru aptverto apakšportfeli:

i) izmantoto modeļu aprakstu,

ii) attiecīgā gadījumā par iekšējiem modeļiem, ko izmanto inkrementālajam saistību neizpildes un migrācijas riskam, kā arī par korelācijas tirdzniecības portfeļa risku – izmantotās metodikas un riskus, ko mēra, izmantojot iekšējo modeli, tostarp iestādes likviditātes periodam izmantotās pieejas, kapitāla pietiekamības noteikšanai izmantotās metodes, kas atbilst piemērotajam atbilstības standartam, un pieejas, kuras izmanto modeļa validācijā;

iii) katram apakšportfelim piemēroto spriedzes testu aprakstu;

iv) aprakstu par pieejām, ko izmanto atpakaļejošās pārbaudes veikšanai un iekšējo modeļu un modelēšanas procesu precizitātes un konsekvences validācijai;

b) saņemtās kompetento iestāžu atļaujas darbības joma;

c) apraksts par apjomu un metodikām attiecībā uz atbilstību prasībām, kas noteiktas 104. un 105. pantā;

d) augstāko, zemāko un vidējo vērtību šādiem elementiem:

i) katras aprēķina dienas riskam pakļauto vērtību pārskata periodā un riskam pakļauto vērtību pārskata perioda beigās,

ii) riskam pakļauto vērtību spriedzes apstākļos pārskata periodā un pārskata perioda beigās,

iii) inkrementālā saistību neizpildes un migrācijas riska, kā arī korelāciju tirdzniecības portfeļa specifiskā riska skaitliskie rādītāji pārskata periodā un pārskata perioda beigās;

▼B

e) pašu kapitāla prasības elementi, kā noteikts 364. pantā;

f) katra apakšportfeļa vidējais svērtais likviditātes periods, ko aptver inkrementālā saistību nepildīšanas un migrācijas riska, kā arī korelāciju tirdzniecības iekšējie modeļi;

g) riskam pakļautās vērtības katras aprēķina dienas beigās salīdzinājums ar izmaiņām nākamās dienas portfeļa vērtībā kopā ar analīzi par būtiskiem vērtības pārsniegumiem pārskata periodā.

DEVĪTĀ DAĻA

DELEĢĒTIE UN ĪSTENOŠANAS AKTI

456. pants

Deleģētie akti

1. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 462. pantu attiecībā uz šādiem aspektiem:

a) precizējumi attiecībā uz 4., 5.., 142., 153., 192., 242., 272., 300., 381. un 411. pantā noteiktajām definīcijām, lai nodrošinātu šīs regulas vienotu piemērošanu;

b) precizējumi attiecībā uz 4., 5., 142., 153., 192., 242., 272., 300., 381. un 411. pantā noteiktajām definīcijām, lai, piemērojot šo regulu, ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos;

c) grozījumi 112. un 147. pantā minētajā riska darījumu kategoriju sarakstā, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos;

d) šīs regulas 123. panta c) punktā, 147. panta 5. punkta a) apakšpunktā, 153. panta 4. punktā un 162. panta 4. punktā minētā summa, lai ņemtu vērā inflācijas ietekmi;

e) regulas I un II pielikumā minētais ārpusbilances posteņu uzskaitījums un klasifikācija, lai ņemtu vērā notikumu attīstību finanšu tirgos;

f) korekcijas 95. panta 1. punktā un 96. panta 1. punktā noteiktajām ieguldījumu brokeru sabiedrību kategorijām, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos;

g) precizējums attiecībā uz 97. pantā paredzēto prasību, lai nodrošinātu šīs regulas vienotu piemērošanu;

h) grozījums pašu kapitāla prasībās, kā noteikts šīs regulas 301. līdz 311. pantā un Regulas (ES) 648/2012 50.a līdz 50.d pantā, lai ņemtu vērā tendences un grozījumus starptautiskajos standartos attiecībā uz riska darījumiem ar centrālo darījumu partneri;

▼B

i) precizējums attiecībā uz nosacījumiem, kas minēti 400. pantā paredzētajos atbrīvojumos;

j) šīs regulas 429. panta 2. punktā minētā sviras rādītāja kapitāla mēra un kopējās riska darījumu vērtības mēra grozījumi, lai izlabotu visas nepilnības, kas atklātas, pamatojoties uz 430. panta 1. punktā minētajiem pārskatiem, pirms sviras rādītājs iestādēm ir jāpublicē, kā noteikts 451. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

2. EBI uzrauga kredīta vērtības korekcijas riskam izvirzāmās pašu kapitāla prasības un līdz 2015. gada 1. janvārim Komisijai iesniedz ziņojumu. Jo īpaši šajā ziņojumā izvērtē:

a) kredīta vērtības korekcijas (CVA) riska uztveršanu kā atsevišķu prasību vai kā tirgus riska ietvarā integrētu komponentu;

b) CVA riska kapitāla prasības darbības jomu, tostarp 482. pantā minēto izņēmumu.

c) atbilstošas riska ierobežošanas pozīcijas;

d) CVA riska pašu kapitāla prasību aprēķinu.

Pamatojoties uz minēto ziņojumu un ja rezultāti rāda, ka šāda rīcība ir nepieciešama, Komisija saskaņā ar 462. pantu arī tiek pilnvarota pieņemt deleģētu aktu, lai attiecībā uz minētajiem posteņiem grozītu 381. pantu, 382. panta 1. līdz 3. punktu, 383. līdz 386. pantu.

457. pants

Tehniski pielāgojumi un korekcijas

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 462. pantu, lai veiktu tehniskus pielāgojumus un korekcijas attiecībā uz nebūtiskiem elementiem turpmāk minētajos noteikumos ar mērķi ņemt vērā izmaiņas jaunos finanšu produktos vai darbībās, lai veiktu pielāgojumus, ņemot vērā izmaiņas pēc šīs regulas pieņemšanas citos Savienības tiesību aktos par finanšu pakalpojumiem un grāmatvedību, tostarp grāmatvedības standartos, pamatojoties uz Regulu Nr. (EK) 1606/2002:

a) kredītriska pašu kapitāla prasības, kas noteiktas 111.–134. pantā un 143. līdz 191. pantā;

b) kredītriska mazināšanas ietekme saskaņā ar 193. līdz 241. pantu;

c) vērtspapīrošanas pašu kapitāla prasības, kas noteiktas 243. līdz 266. pantā;

▼B

d) darījuma partneru kredītrisku pašu kapitāla prasības, kas noteiktas 272. līdz 311. pantā;

e) operacionālā riska pašu kapitāla prasības, kas noteiktas 315. līdz 324. pantā;

f) tirgus riska pašu kapitāla prasības, kas noteiktas 325. līdz 377. pantā;

g) norēķinu riska pašu kapitāla prasības, kas noteiktas 378. un 379. pantā;

h) kredīta vērtības korekcijas riska pašu kapitāla prasības, kas noteiktas 383., 384. un 386. pantā;

i) Otrā daļa un 99. pants vienīgi saistībā ar izmaiņām grāmatvedības standartos vai prasībās, ņemot vērā Savienības tiesību aktus.

458. pants

Dalībvalsts līmenī konstatētais makroprudenciālais vai sistēmiskais risks

1. Dalībvalstis ieceļ iestādi, kas ir atbildīga par šā panta piemērošanu. Šī iestāde ir kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde.

2. Ja valsts iestāde, ko dalībvalsts noteikusi saskaņā ar 1. punktu, konstatē izmaiņas finanšu sistēmas makroprudenciālā vai sistēmiskā riska intensitātē, kas var radīt nopietnas negatīvas sekas finanšu sistēmai un reālajai ekonomikai konkrētā dalībvalstī, un ja minētā iestāde uzskata, ka šīs izmaiņas labāk būtu risināt ar stingrākiem attiecīgās valsts pasākumiem, tad tā par to paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai, ESRK un EBI un iesniedz šādus attiecīgus kvantitatīvus vai kvalitatīvus pierādījumus par visiem šādiem aspektiem:

a) izmaiņas makroprudenciālā vai sistēmiskā riska intensitātē;

b) iemesli, kāpēc šīs izmaiņas varētu apdraudēt finansiālo stabilitāti valsts līmenī;

c) pamatojums par to, kādēļ ar šīs regulas 124. un 164. pantu un ar Direktīvas 2013/36/ES 101., 103., 104., 105, 133., un 136. pantu nevar pienācīgi risināt šos apzinātos makroprudenciālos vai sistēmiskos riskus, ņemot vērā minēto pasākumu samērīgo efektivitāti;

d) projektus tādiem valsts pasākumiem attiecībā uz iekšzemē atļauju saņēmušām iestādēm vai šo iestāžu apakšgrupām, kuri paredzēti, lai mazinātu izmaiņas riska intensitātē un attiecas uz šādiem elementiem:

i) šīs regulas 92. pantā noteiktā pašu kapitāla līmenis;

ii) prasības lielajiem riska darījumiem, kas noteiktas 392. pantā un no 395. līdz 403. pantam;

▼B

iii) informācijas publiskas atklāšanas prasības, kas noteiktas no 431. līdz 455. pantam;

iv) kapitāla saglabāšanas rezervju līmenis, kā izklāstīts Direktīvas 2013/36/ES 129. pantā;

v) Sestajā daļā izklāstītās likviditātes prasības;

▼C2

vi) riska pakāpes, lai ņemtu vērā aktīvu "burbuļus" mājokļa īpašumu un komerciālo nekustamo īpašumu nozarē; vai;

vii) finanšu sektora iekšējie riska darījumi.

▼B

e) paskaidrojums, kāpēc iestādes, kas noteiktas saskaņā ar 1. punktu, pasākumu projektu uzskata par piemērotu, efektīvu un samērīgu situācijas atrisināšanai; kā arī

f) novērtējums par to, kāda saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts rīcībā esošo informāciju ir pasākumu projekta varbūtējā pozitīvā vai negatīvā ietekme uz iekšējo tirgu.

3. Ja saskaņā ar šo pantu dalībvalstīm atļauj piemērot valsts pasākumus, tad iestādes, kas noteiktas saskaņā ar 1. punktu, sniedz visu attiecīgo informāciju attiecīgām kompetentām iestādēm vai norīkotajām iestādēm citās dalībvalstīs.

4. Padomei tiek piešķirtas pilnvaras ar kvalificētu balsu vairākumu, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, pieņemt īstenošanas aktu, lai noraidītu 2. punkta d) apakšpunktā minēto valsts pasākumu projektu.

Mēneša laikā pēc tam, kad ir saņemts 2. punktā minētais paziņojums, ESRK un EBI Padomei, Komisijai, un attiecīgajai dalībvalstij sniedz savu atzinumu par minētajā punktā minētajiem jautājumiem.

Maksimāli ņemot vērā otrajā daļā minētos atzinumus un gadījumā, ja ir stabili, pārliecinoši un sīki izstrādāti pierādījumi tam, ka pasākuma negatīvā ietekme uz vienoto tirgu pārsver noteiktā makroprudenciālā vai sistēmiskā riska mazināšanas rezultātā radušos finanšu stabilitātes ieguvumus, Komisija var viena mēneša laikā iesniegt Padomei priekšlikumu par īstenošanas aktu, lai noraidītu valsts pasākumu projektu.

Ja Komisija viena mēneša laikā neiesniedz priekšlikumu, attiecīgā dalībvalsts var nekavējoties pieņemt valsts pasākumu projektu uz laiku līdz diviem gadiem vai līdz makroprudenciālo un sistēmisko risku pastāvēšanas beigām –atkarībā no tā, kas notiek ātrāk.

Padome viena mēneša laikā pēc priekšlikuma saņemšanas pieņem lēmumu par Komisijas priekšlikumu un izklāsta savus apsvērumus par to, vai valsts pasākumu projektu noraidīt vai ne.

▼B

Padome noraida ierosināto valsts pasākumu projektu vienīgi tad, ja tā uzskata, ka nav ievēroti viens vai vairāki no šādiem nosacījumiem:

a) izmaiņas makroprudenciālo vai sistēmisko risku intensitātē ir tādas, kas valsts līmenī rada risku finansiālai stabilitātei;

b) ar šīs regulas 124. un 164. pantu un ar Direktīvas 2013/36/ES 101., 103., 104., 105., 133., un 136. pantu nevar pienācīgi risināt apzinātos makroprudenciālos vai sistēmiskos riskus, ņemot vērā to, ka minētie pasākumi ir samērā efektīvi;

c) ierosinātie valsts pasākumi ir piemērotāki, lai risinātu apzinātos makroprudenciālos vai sistēmiskos riskus, un tie nav saistīti ar nesamērīgu negatīvu ietekmi uz citas dalībvalsts vai Savienības kopumā visu finanšu sistēmu vai tās daļām, tādējādi veidojot vai radot šķēršļus iekšējā tirgus darbībai;

d) šis jautājums attiecas tikai uz vienu dalībvalsti; kā arī

e) minētie riski nav risināti ar citiem šajā regulā vai direktīvā 2013/36/ES paredzētiem pasākumiem.

Padomes novērtējumā ņem vērā ESRK un EBI atzinumu, un tas pamatojas uz pierādījumiem, ko saskaņā ar 1. punktu noteiktā iestāde ir iesniegusi atbilstīgi 1. punktam.

Ja viena mēneša laikā pēc tam, kad saņemts Komisijas priekšlikums, Padome nepieņem īstenošanas aktu noraidīt valsts pasākumu projektu, dalībvalstis var pieņemt pasākumus un tos piemērot uz laiku līdz diviem gadiem vai līdz makroprudenciālo un sistēmisko risku pastāvēšanas beigām – atkarībā no tā, kas notiek ātrāk.

5. Citas dalībvalstis var atzīt pasākumus, kas noteikti saskaņā ar šo pantu, un piemērot tos iekšzemē atļauju saņēmušām filiālēm, kas atrodas dalībvalstī, kurās ir atļauts piemērot šos pasākumus.

6. Ja dalībvalstis atzīst pasākumus, kas noteikti saskaņā ar šo pantu, tās par to paziņo Padomei, Komisijai, EBI, ESRK un dalībvalstij, kurā atļauts piemērot šos pasākumus.

7. Pieņemot lēmumu par to, vai atzīt pasākumus, kas noteikti saskaņā ar šo pantu, dalībvalsts ņem vērā 4. punktā minētos kritērijus.

8. Dalībvalsts, kurā ir atļauts piemērots pasākumus, var lūgt ESRK izdot ieteikumu, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantā, kas adresēts vienai vai vairākām dalībvalstīm, kuras neatzīst pasākumus.

▼B

9. Pirms beidzies termiņš atļaujai, kas izdota saskaņā ar 4. punktu, dalībvalsts, konsultējoties ar ESRK un EBI, pārskata situāciju, un tā var saskaņā ar 4. punktā minēto procedūru pieņemt jaunu lēmumu pagarināt valsts pasākumu piemērošanas periodu uz vēl vienu gadu katrā reizē. Pēc pirmās pagarināšanas Komisija, konsultējoties ar ESRK un EBI, vismaz reizi gadā pārskata situāciju.

10. Neatkarīgi no 3. līdz 9. punktā izklāstītās procedūras, dalībvalstīm atļauj palielināt riska pakāpes par līdz 25 %, pārsniedzot šajā regulā minētās riska pakāpes, tādiem riska darījumiem, kas minēti šā panta 2. punkta d) apakšpunkta vi) un vii) punktā, un samazināt 395. pantā minēto lielo riska darījuma limitu līdz 15 % uz laiku līdz diviem gadiem vai līdz makroprudenciālo un sistēmisko risku pastāvēšanas beigām – atkarībā no tā, kas notiek ātrāk, ar nosacījumu, ka ir izpildīti šā panta 2. punktā minētie nosacījumi un paziņošanas prasības.

459. pants

Prudenciālās prasības

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 462. pantu, lai uz vienu gadu piemērotu stingrākas prudenciālās prasības riska darījumiem, ja ir jārisina mikroprudenciālā un makroprudenciālā riska intensitātes izmaiņas, kas izriet no tirgus attīstības, kura notikusi Savienībā vai ārpus Savienības, ietekmējot visas dalībvalstis, un ja šīs regulas un Direktīvas 2013/36/ES instrumenti nav pietiekami, lai novērstu šos riskus it sevišķi pēc Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas (ESRK) vai EBI ieteikuma vai atzinuma, attiecībā uz turpmāk minēto:

a) šīs regulas 92. pantā noteiktā pašu kapitāla līmenis;

b) šīs regulas 392. pantā un no 395. līdz 403. pantam noteiktās prasības lielajiem riska darījumiem;

c) no šīs regulas 431. līdz 455. pantam noteiktās informācijas publiskas atklāšanas prasības.

Komisija sadarbībā ar ESRK vismaz reizi gadā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par tirgus izmaiņām, saistībā ar kurām, iespējams, būs jāpiemēro šis pants.

460. pants

Likviditāte

1. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģēto aktu saskaņā ar 462. pantu, lai precizētu 412. panta 1. punktā noteiktās vispārīgās prasības. Saskaņā ar šo punktu pieņemtais deleģētais akts balstās uz posteņiem, par ko jāziņo saskaņā ar Sestās daļas II sadaļu un III pielikumu, un tajā precizē apstākļus, kādos kompetentām iestādēm attiecībā uz kredītiestādēm ir jānosaka konkrēti ienākošās un izejošās naudas plūsmas līmeņi, lai aptvertu specifisko risku, kuram kredītiestādes ir pakļautas, un ievērotu 2. punktā minētās robežvērtības.

▼B

2. 412. pantā minēto likviditātes seguma prasību ievieš saskaņā ar šādu pakāpenisku grafiku:

a) 60 % no likviditātes seguma prasībām 2015. gadā;

b) 70 %, sākot no 2016. gada;

c) 80 %, sākot no 2017. gada;

d) 100 %, sākot no 2018. gada;

Šajā nolūkā Komisija ņem vērā 509. panta 1., 2. un 3. punktā minētos pārskatus un starptautiskos standartus, kas sagatavoti starptautiskos forumos, kā arī Savienības specifiku.

Komisija 1. punktā minēto deleģēto aktu pieņem līdz 2014. gada 30. jūnijam. Tas stājas spēkā līdz 2014. gada 31. decembrim, bet to nepiemēro līdz 2015. gada 1. janvārim.

461. pants

Pakāpeniskās likviditātes seguma prasības ieviešanas pārskatīšana

1. EBI pēc apspriešanās ar ESRK līdz 2016. gada 30. jūnijam paziņo Komisijai, vai 460. panta 2. punktā minēto pakāpenisko likviditātes seguma prasību ieviešanu vajadzētu grozīt. Šajā analīzē pienācīgi ņem vērā tirgus un starptautisko regulatīvo prasību attīstību, kā arī Savienības specifiku.

EBI savā ziņojumā jo īpaši izvērtē 100 % minimālā saistošā standarta atlikto ieviešanu līdz 2019. gada 1. janvārim. Ziņojumā ņem vērā 509. panta 1. punktā minētos gada pārskatus, attiecīgos tirgus datus un visu kompetento iestāžu ieteikumus.

2. Ja ir jāpievēršas tirgus un citu aspektu attīstībai, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētu aktu saskaņā ar 462. pantu, lai mainītu 460. pantā izklāstīto pakāpenisko grafiku un līdz 2019. gadam atliktu 412. panta 1. punktā minēto 100 % saistošo likviditātes seguma prasību minimālo standartu ieviešanu un 2018. gadā piemērotu 90 % saistošo likviditātes seguma prasību minimālo standartu ieviešanu.

Lai izvērtētu atlikšanas nepieciešamību, Komisija ņem vērā 1. punktā minēto ziņojumu un novērtējumu.

Saskaņā ar šo pantu pieņemto deleģēto aktu nepiemēro pirms 2018. gada 1. janvāra, un tas stājas spēkā līdz 2017. gada 30. jūnijam.

▼B

462. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.

▼C1

2. Regulas 456. līdz 460. pantā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus piešķir uz nenoteiktu laiku, sākot ar 2013. gada 28. jūniju.

▼B

3. Regulas 456. līdz 460. pantā minētās deleģētās pilnvaras jebkurā laikā var atsaukt Eiropas Parlaments vai Padome. Ar lēmumu par atsaukšanu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Tas stājas spēkā nākamajā dienā pēc lēmuma publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā datumā, kas tajā noteikts. Lēmums neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Deleģēts akts, kas pieņemts saskaņā ar 456. līdz 460. pantu, stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome trīs mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei nav izvirzījuši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka neizvirzīs iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosmes minēto termiņu pagarina par trim mēnešiem.

463. pants

Iebildumi pret regulatīviem tehniskajiem standartiem

Ja Komisija saskaņā ar šo regulu pieņem regulatīvo tehnisko standartu, kas ir tāds pats kā regulatīvā tehniskā standarta projekts, ko iesniegusi EBI, laikposms, kurā Eiropas Parlaments un Padome var iebilst pret minētajiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, ir viens mēnesis, sākot no paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosmes minēto termiņu pagarina par vienu mēnesi. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1093/2010 13. panta 1. punkta, laikposmu, kurā Eiropas Parlaments vai Padome var iebilst pret minētajiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, vajadzības gadījumā var vēl pagarināt par vienu mēnesi.

464. pants

Eiropas Banku komiteja

1. Komisijai palīdz Eiropas Banku komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2004/10/EK ([1]). Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

([1]) OV L 3, 7.1.2004., 36. lpp.

▼B

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

DESMITĀ DAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI, PĀRSKATI, PĀRSKATĪŠANA UN GROZĪJUMI

I SADAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI

1. NODAĻA

Pašu kapitāla prasības, nerealizētā peļņa un zaudējumi, kas novērtēti pēc to patiesās vērtības, un atskaitījumi

1. iedaļa

Pašu kapitāla prasības

465. pants

Pašu kapitāla prasības

1. Atkāpjoties no 92. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim piemēro šādas pašu kapitāla prasības:

a) pirmā līmeņa pamata kapitāla attiecības līmenis ir diapazonā no 4 % līdz 4,5 %;

b) pirmā līmeņa kapitāla attiecības līmenis ir diapazonā no 5,5 % līdz 6 %.

2. Kompetentās iestādes nosaka un publicē 1. punktā precizētajos diapazonos pirmā līmeņa pamata kapitāla un pirmā līmeņa kapitāla rādītājus, kurus iestādēm jāsasniedz vai jāpārsniedz.

466. pants

Starptautisko finanšu pārskatu standartu pirmā piemērošana

Atkāpjoties no 24. panta 2. punkta, kompetentās iestādes tām iestādēm, kurām saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, ko piemēro atbilstoši Regulai (EK) Nr. 1606/2002, pirmo reizi tiek prasīts vērtēt aktīvus un ārpusbilances posteņus un noteikt pašu kapitālu, piešķir 24 mēnešu laiku nepieciešamo iekšējo procesu ieviešanai un tehnisko prasību izpildei.

▼B

2. iedaļa

Nerealizētā peļņa un zaudējumi, novērtējot pēc patiesās vērtības

467. pants

Nerealizētie zaudējumi, kas novērtēti pēc patiesās vērtības

1. Atkāpjoties no 35. panta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim iestādes savu pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņu aprēķināšanā iekļauj tikai piemērojamo procentuālo attiecību no nerealizētajiem zaudējumiem, kuri izriet no aktīviem vai saistībām, ko novērtē pēc patiesās vērtības un iekļauj bilancē, izņemot tos, kas minēti 33. pantā, un visus pārējos nerealizētos zaudējumus, kas iekļauti peļņas un zaudējuma aprēķinā.

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām piemērojamā procentuālā attiecība iekļaujas šādos diapazonos:

a) 20 % līdz 100 % laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim;

b) 40 % līdz 100 % laikposmā no 2015. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim;

c) 60 % līdz 100 % laikposmā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim; kā arī

d) 80 % līdz 100 % laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim.

Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentās iestādes gadījumos, kad šāda procedūra tika piemērota pirms 2014. gada 1. janvāra, var ļaut iestādēm neiekļaut nevienā no pašu kapitāla pozīcijām nerealizēto peļņu vai zaudējumus no riska darījumiem ar dalībvalstu centrālajām valdībām, kas klasificēti "pārdošanai pieejamo" kategorijā ES apstiprinātajā starptautisko grāmatvedības standartu 39. kritērijā.

Līdz brīdim, kad Komisija, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1606/2002, pieņem regulu, kas atzīst starptautiskos finanšu pārskatu standartus, kuri aizvieto 39.SGS, piemēro otrajā daļā noteikto procedūru.

3. Kompetentās iestādes nosaka un publicē piemērojamo procentuālo attiecību 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā paredzētajos diapazonos.

468. pants

Nerealizētā peļņa, kas novērtēta pēc patiesās vērtības

1. Atkāpjoties no 35. panta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim iestādes izslēdz no sava pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem piemērojamo procentuālo attiecību no nerealizētās peļņas, kas izriet no aktīviem vai saistībām, kas novērtēti pēc patiesās vērtības un iekļauti bilancē, izņemot tos, kas minēti 33. pantā, un visu pārējo nerealizēto peļņu, izņemot to, kas saistīta ar ieguldījumu īpašumiem un iekļauta peļņas un zaudējuma aprēķinā. Radušos atlikušo summu neizslēdz no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem.

▼B

2. Šā panta 1. panta vajadzībām laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim piemērojamā procentuālā attiecība ir 100 % un pēc šā datuma iekļaujas šādos diapazonos:

a) 60 % līdz 100 % laikposmā no 2015. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim;

b) 40 % līdz 100 % laikposmā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim;

c) 20 % līdz 100 % laikposmam no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim.

No 2015. gada 1. janvāra, ja kompetentā iestāde saskaņā ar 467. pantu pieprasa iestādēm pirmā līmeņa pamata kapitāla aprēķinā iekļaut 100 % no to nerealizētajiem zaudējumiem, kas novērtēti pēc patiesās vērtības, minētā kompetentā iestāde var arī atļaut iestādēm iekļaut minētajā aprēķinā 100 % no to nerealizētās peļņas pēc to patiesās vērtības

►C2 No 2015. gada 1. janvāra, ja kompetentā iestāde saskaņā ar 467. pantu pieprasa iestādēm pirmā līmeņa pamata kapitāla aprēķinā iekļaut procentuālo attiecību no to nerealizētajiem zaudējumiem, kas novērtēti pēc patiesās vērtības, minētā kompetentā iestāde nenosaka nerealizētajai peļņai piemērojamo procentuālo attiecību, kas minēta šā panta 2. punktā, kuras rezultātā rodas nerealizētās peļņas procentuālā attiecība, ko iekļauj pirmā līmeņa pamata kapitāla aprēķinā, kas pārsniedz saskaņā ar ◄ 467. pantu noteikto nerealizētajiem zaudējumiem piemērojamo procentuālo attiecību.

3. Kompetentās iestādes nosaka un publicē, 2. punkta a) līdz c) apakšpunktā precizētajos diapazonos, nerealizētajai peļņai, kas netiek izslēgta no pirmā līmeņa pamata kapitāla, piemērojamo procentuālo attiecību.

▼C2

4. Atkāpjoties no 33. panta 1. punkta c) apakšpunkta, laikposmā no 2013. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim iestādes savā pašu kapitālā neiekļauj 478. pantā precizēto piemērojamo procentuālo attiecību no to peļņas un zaudējumu patiesās vērtības, kas radušies no to atvasināto instrumentu saistībām, kas rodas no izmaiņām iestādes pašas kredītriskā. Zaudējumu, kas rodas no izmaiņām iestādes pašas kredītriskā, patiesajai vērtībai piemērotā procentuālā attiecība nepārsniedz peļņas, kas rodas no izmaiņām iestādes pašas kredītriskā, patiesajai vērtībai piemēroto procentuālo attiecību.

▼B

3. iedaļa

Atskaitījumi

1. apakšiedaļa

Atskaitījumi no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem

469. pants

Atskaitījumi no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem

1. Atkāpjoties no 36. panta 1. punkta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim piemēro turpmāk minēto:

▼B

a) iestādes no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem atskaita 478. pantā norādīto piemērojamo procentuālo attiecību no summām, kas atskaitāmas saskaņā ar 36. panta 1. punkta a) līdz h) apakšpunktu, izņemot atliktā nodokļa aktīvus, kuru realizācija atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības;

b) iestādes piemēro 472. pantā paredzētos saistītos noteikumus to posteņu atlikušajām summām, kas atskaitāmas saskaņā ar 36. panta 1. punkta a) līdz h) apakšpunktu, izņemot atliktā nodokļa aktīvus, kuru realizācija atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības;

c) iestādes no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem atskaita 478. pantā norādīto piemērojamo procentuālo attiecību no kopējās summas, kas atskaitāma saskaņā ar 36. panta 1. punkta c) un i) apakšpunktu pēc 470. panta piemērošanas;

d) iestādes piemēro prasības, kas noteiktas 472. panta 5. vai 11. punktā, attiecīgi tādu posteņu kopējai atlikušajai summai, kas atskaitāmi saskaņā ar 36. panta 1. punkta c) un i) apakšpunktu pēc 470. panta piemērošanas.

2. Iestādes nosaka to 1. punkta d) apakšpunktā minētās atlikušās summas daļu, uz kuru attiecas 472. panta 5. punkts, izdalot summu, kas norādīta šā punkta a) apakšpunktā, ar summu, kas norādīta šā punkta b) apakšpunktā:

a) 470. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto atliktā nodokļa aktīvu, kuru realizācija atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības, summa;

b) 470. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minēto summu kopsumma.

3. Iestādes nosaka to 1. punkta d) apakšpunktā minētās atlikušās summas daļu, uz kuru attiecas 472. panta 11. punkts, izdalot summu, kas norādīta šā punkta a) apakšpunktā, ar summu, kas norādīta šā punkta b) apakšpunktā:

a) 470. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu tiešo un netiešo līdzdalību summa;

b) 470. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minēto summu kopsumma.

470. pants

Atbrīvojums no atskaitījuma no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem

1. Šā panta vajadzībām attiecīgos pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņus veido iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņi, kas aprēķināti pēc tam, kad ir piemēroti 32. līdz 35. panta noteikumi un ir veikti atskaitījumi saskaņā ar 36. panta 1. punkta a)–h) apakšpunktu, k) apakšpunkta ii) līdz v) ievilkumu un l) apakšpunktu, izņemot atliktā nodokļa aktīvus, kuru realizācija atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un kuri izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības.

▼B

2. Atkāpjoties no 48. panta 1. punkta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim iestādes neatskaita posteņus, kas uzskaitīti šā punkta a) un b) apakšpunktā un kas kopā sastāda 15 % vai mazāk no iestādes attiecīgajiem pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem:

a) atliktā nodokļa aktīvi, kuru realizācija atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības, kā arī kas kopā atbilst 10 % vai mazāk no saistītajiem pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem;

b) ja iestādei ir būtisks ieguldījums attiecīgajā finanšu sektora sabiedrībā, šīs iestādes tiešā, netiešā un sintētiskā līdzdalība šīs sabiedrības pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, kas kopā sastāda 10 % vai mazāk par 10 % no attiecīgajiem pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem.

3. Atkāpjoties no 48. panta 4. punkta, posteņiem, kuri ir atbrīvoti no atskaitījuma saskaņā ar šā panta 2. punktu, piemēro 250 % riska pakāpi. Šā panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajām pozīcijām vajadzības gadījumā piemēro prasības, kas izklāstītas Trešās daļas IV sadaļā.

471. pants

Atbrīvojums no līdzdalību apdrošināšanas sabiedrību pamatkapitālā atskaitījumiem no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem

1. Atkāpjoties no 49. panta 1. punkta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 31. decembrim kompetentās iestādes var atļaut iestādēm neatskaitīt līdzdalību apdrošināšanas sabiedrību, pārapdrošināšanas sabiedrību un apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību pamatkapitālā, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:

a) nosacījumi, kas minēti 46. panta 1. punkta a), c) un e) apakšpunktā;

b) kompetentās iestādes ir apmierinātas ar iestādes riska kontroles līmeni un finanšu analīzes kārtību, ko iestāde īpaši noteikusi, lai uzraudzītu ieguldījumu uzņēmumā vai pārvaldītājsabiedrībā;

c) iestādes līdzdalība apdrošināšanas sabiedrību, pārapdrošināšanas sabiedrību un apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību pamatkapitālā nepārsniedz 15 % no pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, ko attiecīgais apdrošinātājs emitējis uz 2012. gada 31. decembri un laikposmā no 2013. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 31. decembrim.

d) neatskaitītā līdzdalības summa pamatkapitālā nepārsniedz līdzdalības summu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos apdrošināšanas sabiedrību, pārapdrošināšanas sabiedrību vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību pamatkapitālā uz 2012. gada 31. decembri.

▼B

2. Saskaņā ar 1. punktu neatskaitītā līdzdalība pamatkapitālā tiek uzskatīta par riska darījumu un tiek svērta ar riska pakāpi 370 %.

472. pants

Posteņi, kurus neatskaita no pirmā līmeņa pamata kapitāla

1. Atkāpjoties no 33. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 36. panta 1. punkta a) līdz i) apakšpunkta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim iestādes attiecīgā gadījumā piemēro šo pantu 468. panta 4. punkta otrajā daļā un 469. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā minēto posteņu atlikušajām summām.

2. Atlikusī summa no iestādes pašas kredītriska izrietošo atvasināto instrumentu saistību vērtību korekcijas netiek atskaitīta.

3. Iestādes piemēro 36. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto kārtējā finanšu gada zaudējumu atlikušajai summai turpmāk norādīto

a) zaudējumus, kas ir būtiski, atskaita no pirmā līmeņa kapitāla posteņiem;

b) zaudējumus, kas nav būtiski, neatskaita.

4. Iestādes no pirmā līmeņa kapitāla posteņiem atskaita 36. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto nemateriālo aktīvu atlikušo summu.

5. Regulas 36. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto atliktā nodokļa aktīvu atlikušo summu neatskaita, un tai piemēro 0 % riska pakāpi.

6. Regulas 36. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto posteņu atlikušo summu atskaita – pusi no pirmā līmeņa kapitāla posteņiem un pusi no otrā līmeņa kapitāla posteņiem.

7. Regulas 36. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto definētu pabalstu pensijas fondu aktīvu atlikušo summu neatskaita ne no viena pašu kapitāla elementa un iekļauj pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņos tādā apmērā, kādā summa būtu atzīta kā pirmā līmeņa kapitāls saskaņā ar valstu transponēšanas pasākumiem attiecībā uz Direktīvas 2006/48/EK 57. panta a) līdz ca) apakšpunktu.

8. Iestādes 36. panta 1. punkta f) apakšpunktā minēto līdzdalību pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos atlikušajai summai piemēro turpmāk norādīto:

a) tiešās līdzdalības summas atskaita no pirmā līmeņa kapitāla posteņiem;

▼B

b) netiešās un sintētiskās līdzdalības summas, tostarp pašu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus, kurus iestādei varētu būt jānopērk saskaņā ar esošām vai iespējamām līgumsaistībām, neatskaita, un tām piemēro riska pakāpi attiecīgi saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. nodaļu un saskaņā ar Trešās daļas IV sadaļu.

9. Iestādes līdzdalību attiecīgo finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos atlikušajai summai, ja šai sabiedrībai kopā ar iestādi ir savstarpēja līdzdalība, kas minēta 36. panta 1. punkta g) apakšpunktā, piemēro turpmāk norādīto:

a) ja iestādei nav būtiska ieguldījuma attiecīgajā finanšu sektora sabiedrībā, tās līdzdalībai finanšu sektora sabiedrības pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos piemēro tādu procedūru, it kā tā atbilstu 36. panta 1. punkta h) apakšpunktam;

b) ja iestādei ir būtisks ieguldījums attiecīgajā finanšu sektora sabiedrībā, tās līdzdalībai finanšu sektora sabiedrības pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos piemēro tādu procedūru, it kā tā atbilstu 36. panta 1. punkta i) apakšpunktam.

10. Iestādes 36. panta 1. punkta h) apakšpunktā minēto posteņu atlikušajām summām piemēro turpmāk norādīto:

a) summas, kuras ir prasīts atskaitīt saistībā ar tiešo līdzdalību, atskaita – pusi no pirmā līmeņa kapitāla posteņiem un pusi no otrā līmeņa kapitāla posteņiem;

b) summas, kas saistītas ar netiešo un sintētisko līdzdalību, netiek atskaitītas, un tām piemēro riska pakāpes attiecīgi saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. nodaļu un Trešās daļas IV sadaļā paredzētajiem noteikumiem.

11. Iestādes 36. panta 1. punkta i) apakšpunktā minēto posteņu atlikušajām summām piemēro turpmāk norādīto:

a) summas, kuras ir prasīts atskaitīt saistībā ar tiešo līdzdalību, atskaita – pusi no pirmā līmeņa kapitāla posteņiem un pusi no otrā līmeņa kapitāla posteņiem;

b) summas, kas saistītas ar netiešo un sintētisko līdzdalību, netiek atskaitītas, un tām piemēro riska pakāpes attiecīgi saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. nodaļu un Trešās daļas IV sadaļā paredzētajiem noteikumiem.

▼B

473. pants

Grozījumu ieviešana SGS Nr. 19

1. Atkāpjoties no 481. panta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim kompetentās iestādes var atļaut iestādēm, kas sagatavo to pārskatus atbilstīgi starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kuri pieņemti saskaņā ar 6. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 1606/2002 izklāstīto procedūru, pievieno to pirmā līmeņa pamata kapitālam piemērojamo summu saskaņā attiecīgi ar šā panta 2. vai 3. punktu, ko reizina ar koeficientu, kuru piemēro saskaņā ar 4. punktu.

2. Attiecīgo summu aprēķina, no summas, kura iegūta saskaņā ar a) apakšpunktu, atņemot summu, kura iegūta saskaņā ar b) apakšpunktu:

a) iestādes attiecīgos gadījumos nosaka to definētu pabalstu pensiju fondu vai plānu aktīvu vērtību saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1126/2008 ([1]), ar grozījumiem, kas veikti ar Regulu (EK) Nr. 1205/2011 ([2]). Iestādes tad no šo aktīvu vērtības atskaita to pašu fondu vai plānu obligāciju vērtību, kas noteikta saskaņā ar tiem pašiem grāmatvedības noteikumiem;

b) Iestādes attiecīgos gadījumos nosaka to definētu pabalstu pensiju fondu vai plānu aktīvu vērtību saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1126/2008. Iestādes tad atskaita minēto aktīvu vērtības, to pašu fondu vai plānu saistību vērtības, kas noteiktas saskaņā ar tiem pašiem grāmatvedības noteikumiem.

3. Summa, ko nosaka saskaņā ar 2. punktu, nepārsniedz summu, kura atbilstīgi Direktīvā 2006/48/EK noteiktajiem valstu transponēšanas pasākumiem pirms 2014. gada 1. janvāra nav jāatskaita no pašu kapitāla, ja šādi valstu transponēšanas pasākumi būtu atbilstīgi, lai tiem attiecīgajā dalībvalstī piemērotu šīs regulas 481. pantā noteikto procedūru.

4. Piemēro šādus koeficientus:

a) 1 laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim;

b) 0,8 laikposmā no 2015. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim;

c) 0,6 laikposmā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim;

([1]) Komisijas Regula (EK) Nr. 1126/2008 (2008. gada 3. novembris), ar ko pieņem vairākus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002 (OV L 320, 29.11.2008., 1. lpp.).

([2]) Komisijas Regula (ES) Nr. 1205/2011 (2011. gada 22. novembris), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1126/2008, ar ko pieņem noteiktus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002, attiecībā uz 7. starptautisko finanšu pārskatu standartu (SFPS) (OV L 305, 23.11.2011., 16. lpp.).

▼B

d) 0,4 laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim;

e) 0,2 laikposmā no 2018. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim;

5. Iestādes to publiskotajos finanšu pārskatos sniedz informāciju par aktīvu un saistību apmēru saskaņā ar 2. punktu.

2. apakšiedaļa

Atskaitījumi no pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem

474. pants

Atskaitījumi no pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem

Atkāpjoties no 56. panta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim piemēro turpmāk minēto:

a) iestādes no pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem atskaita 478. pantā minēto piemērojamo procentuālo attiecību no summām, kuras ir jāatskaita saskaņā ar 56. pantu;

b) to posteņu, kurus ir prasīts atskaitīt saskaņā ar 56. pantu, atlikušajām summām iestādes piemēro 475. pantā paredzētās prasības.

475. pants

Posteņi, kurus neatskaita no pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem

1. Atkāpjoties no 56. panta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim šajā pantā paredzētās prasības ir piemērojamas 474. panta b) apakšpunktā minētajām atlikušajām summām.

2. Iestādes 56. panta a) apakšpunktā minēto posteņu atlikušajai summām piemēro turpmāk norādīto:

a) tiešo līdzdalību pašu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos saskaņā ar to uzskaites vērtību atskaita no pirmā līmeņa kapitāla posteņiem;

b) netiešo un sintētisko līdzdalību pašu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos, ieskaitot pašu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentus, kurus iestādei varētu būt jānopērk saskaņā ar esošām vai iespējamām līgumsaistībām, neatskaita, un tai piemēro riska pakāpi attiecīgi saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. nodaļu, kā arī Trešās daļas IV sadaļas prasības.

▼B

3. Iestādes 56. panta b) apakšpunktā minēto posteņu atlikušajai summai piemēro turpmāk norādīto:

a) ja iestādei nav būtiska ieguldījuma finanšu sektora sabiedrībā, ar kuru tai ir savstarpēja līdzdalība, tās tiešās, netiešās un sintētiskās līdzdalības šās sabiedrības pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos summai piemēro tādu procedūru, it kā tā atbilstu 56. panta c) apakšpunktam;

b) ja iestādei ir būtisks ieguldījums finanšu sektora sabiedrībā, ar kuru tai ir savstarpēja līdzdalība, tās tiešās, netiešās un sintētiskās līdzdalības šās sabiedrības pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentos summai piemēro tādu procedūru, it kā tā atbilstu 56. panta d) apakšpunktam;

4. Iestādes 56. panta c) un d) apakšpunktā minēto posteņu atlikušajai summai piemēro turpmāk norādīto:

a) summu, kas saistīta ar tiešu līdzdalību, kuru ir prasīts atskaitīt saskaņā ar 56. panta c) un d) apakšpunktu, atskaita – pusi no pirmā līmeņa kapitāla posteņiem un pusi no otrā līmeņa kapitāla posteņiem;

b) summu, kas saistīta ar netiešu un sintētisku līdzdalību, kuru ir prasīts atskaitīt saskaņā ar 56. panta c) un d) apakšpunktu, neatskaita, un tai piemēro riska pakāpi attiecīgi saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. iedaļu, kā arī Trešās daļas IV sadaļas prasības.

3. apakšiedaļa

Atskaitījumi no otrā līmeņa kapitāla posteņiem

476. pants

Atskaitījumi no otrā līmeņa kapitāla posteņiem

1. Atkāpjoties no 66. panta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim piemēro turpmāk minēto:

a) iestādes no otrā līmeņa kapitāla posteņiem atskaita 478. pantā minēto piemērojamo procentuālo attiecību no summām, kuras ir jāatskaita saskaņā ar 66. pantu;

b) atlikušajām summām, kuras ir prasīts atskaitīt saskaņā ar 66. pantu, iestādes piemēro 477. pantā paredzētās prasības.

▼B

477. pants

Atskaitījumi no otrā līmeņa kapitāla posteņiem

1. Atkāpjoties no 66. panta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim šajā pantā paredzētās prasības ir piemērojamas 476. panta b) apakšpunktā minētajām atlikušajām summām.

2. Iestādes 66. panta a) apakšpunktā minēto posteņu atlikušajai summai piemēro turpmāk norādīto:

a) tiešo līdzdalību pašu otrā līmeņa kapitāla instrumentos atbilstoši to uzskaites vērtībai atskaita no otrā līmeņa kapitāla posteņiem;

b) netiešo un sintētisko līdzdalību pašu otrā līmeņa kapitāla instrumentos, ieskaitot pašu otrā līmeņa kapitāla instrumentus, kurus iestādei varētu būt jānopērk saskaņā ar esošām vai iespējamām līgumsaistībām, neatskaita, un tai piemēro riska pakāpi attiecīgi saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. nodaļu, kā arī Trešās daļas IV sadaļas prasības.

3. Iestādes 66. panta b) apakšpunktā minēto posteņu atlikušajai summai piemēro turpmāk norādīto:

a) ja iestādei nav būtiska ieguldījuma finanšu sektora sabiedrībā, ar kuru tai ir savstarpēja līdzdalība, tās tiešās, netiešās un sintētiskās līdzdalības šās iestādes otrā līmeņa kapitāla instrumentos summai piemēro tādu procedūru, it kā tā atbilstu 66. panta c) apakšpunktam;

b) ja iestādei ir būtisks ieguldījums finanšu sektora sabiedrībā, ar kuru tai ir savstarpēja līdzdalība, tās tiešās, netiešās un sintētiskās līdzdalības finanšu sektora sabiedrības otrā līmeņa kapitāla instrumentos summai piemēro tādu procedūru, it kā tā atbilstu 66. panta d) apakšpunktam.

4. Iestādes 66. panta c) un d) apakšpunktā minēto posteņu atlikušajai summai piemēro turpmāk norādīto:

a) summu, kas saistīta ar tiešu līdzdalību, kuru ir prasīts atskaitīt saskaņā ar 66. panta c) un d) apakšpunktu, atskaita – pusi no pirmā līmeņa kapitāla posteņiem un pusi no otrā līmeņa kapitāla posteņiem;

b) summu, kas saistīta ar netiešu un sintētisku līdzdalību, kuru ir prasīts atskaitīt saskaņā ar 66. panta c) un d) apakšpunktu, neatskaita, un tai piemēro riska pakāpi attiecīgi saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. iedaļu, kā arī Trešās daļas IV sadaļā izklāstītās prasības.

▼B

4. apakšiedaļa

Atskaitījumiem piemērojamās procentuālās attiecības

478. pants

Atskaitījumiem no pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla posteņiem piemērojamās procentuālās attiecības

1. Piemērojamās procentuālās attiecības 468. panta 4. punkta, 469. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkta, 474. panta a) apakšpunkta un 476. panta a) punkta vajadzībām iekļaujas šādos diapazonos:

a) 20 % līdz 100 % laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim;

b) 40 % līdz 100 % laikposmam no 2015. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim;

c) 60 % līdz 100 % laikposmam no 2016. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim;

d) 80 % līdz 100 % laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim.

▼C1

2. Atkāpjoties no 1. punkta, 36. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajām pozīcijām, kas pastāvēja pirms 2014. gada 1. janvāra, piemērojamā procentuālā attiecība 469. panta 1. punkta c) apakšpunkta vajadzībām ir šādā diapazonā:

a) 0 % līdz 100 % no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim;

b) 10 % līdz 100 % no 2015. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim;

c) 20 % līdz 100 % no 2016. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim;

d) 30 % līdz 100 % no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim;

e) 40 % līdz 100 % no 2018. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim;

f) 50 % līdz 100 % no 2019. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim;

g) 60 % līdz 100 % no 2020. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim;

h) 70 % līdz 100 % no 2021. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim;

▼C1

i) 80 % līdz 100 % no 2022. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 31. decembrim;

j) 90 % līdz 100 % no 2023. gada 1. janvāra līdz 2023. gada 31. decembrim.

▼B

3. Kompetentās iestādes nosaka un publicē piemērojamās procentuālās attiecības 1. un 2. punktā minētajos diapazonos katram no turpmāk minētajiem atskaitījumiem:

a) 36. panta 1. punkta a) līdz h) apakšpunktā prasītie individuālie atskaitījumi, izņemot atliktā nodokļa aktīvus, kuru realizācija atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības;

b) to atliktā nodokļa aktīvu kopējā summa, kuru realizācija atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības un 36. panta 1. punkta i) apakšpunktā minētajiem posteņiem, ko prasīts atskaitīt saskaņā ar 48. pantu;

c) katrs no 56. panta b) līdz d) apakšpunktā prasītajiem atskaitījumiem;

d) katrs no 66. panta b) līdz d) apakšpunktā prasītajiem atskaitījumiem.

4. iedaļa

Mazākuma līdzdalības daļa un meitasuzņēmumu emitēti pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumenti

479. pants

Tādu instrumentu un posteņu atzīšana konsolidētajā pirmā līmeņa pamata kapitālā, kuri nav atzīstami par mazākuma līdzdalības daļa

1. Atkāpjoties no Otrās daļas III sadaļas, laikā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim par tādu posteņu atzīšanu konsolidētajā pašu kapitālā, kuri būtu atzīstami par konsolidētajām rezervēm saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 65. panta valstu transponēšanas pasākumiem, bet kas jebkura turpmāk norādītā iemesla dēļ neatbilst pirmā līmeņa pamata kapitālam, kompetentās iestādes izlemj saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu:

a) instruments nav atzīstams par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu, un attiecīgā nesadalītā peļņa un akciju emisijas uzcenojuma konti nav atzīstami par konsolidētā pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem;

b) posteņi nav atzīstami sakarā ar 81. panta 2. punktu;

▼B

c) posteņi nav atzīstami, jo meitasuzņēmums nav iestāde vai sabiedrība, kam atbilstīgi spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem piemēro šīs regulas un Direktīvas 2013/36/ES prasības;

d) posteņi nav atzīstami, jo meitasuzņēmums nav pilnībā ietverts konsolidācijā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu.

2. Piemērojamā procentuālā attiecība no 1. punktā minētajiem posteņiem, kas kā konsolidētās rezerves saskaņā ar valstu transponēšanas pasākumiem atbilstu Direktīvas 2006/48/EK 65. pantam, būtu atzīstama par konsolidēto pirmā līmeņa pamata kapitālu.

3. Šā panta 2. punkta vajadzībām šī piemērojamā procentuālā attiecība iekļaujas šādos diapazonos:

a) 0 % līdz 80 % laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim;

b) 0 % līdz 60 % laikposmam no 2015. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim;

c) 0 % līdz 40 % laikposmam no 2016. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim;

d) 0 % līdz 20 % laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim.

4. Kompetentās iestādes nosaka un publicē piemērojamo procentuālo attiecību 3. punktā precizētajos diapazonos.

480. pants

Mazākuma līdzdalības daļas atzīšana konsolidētā pašu kapitālā un atbilstīgs pirmā līmeņa papildu kapitāls un otrā līmeņa kapitāls

1. Atkāpjoties no 84. panta 1. punkta b) apakšpunkta, 85. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 87. panta 1. punkta b) apakšpunkta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim šajos pantos minētās procentuālās attiecības reizina ar piemērojamo koeficientu.

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām šis piemērojamais koeficients iekļaujas šādos diapazonos:

a) 0,2 līdz 1 laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim;

b) 0,4 līdz 1 laikposmā no 2015. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim;

c) 0,6 līdz 1 laikposmā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim; un

d) 0,8 līdz 1 laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim.

▼B

3. Kompetentās iestādes nosaka un publicē piemērojamā koeficienta vērtību 2. punktā precizētajos diapazonos.

5. iedaļa

Papildu filtri un atskaitījumi

481. pants

Papildu filtri un atskaitījumi

1. Atkāpjoties no 32. līdz 36. panta, 56. un 66. panta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim iestādes veic korekcijas, lai iekļautu vai atskaitītu no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem, pirmā līmeņa kapitāla posteņiem, otrā līmeņa kapitāla posteņiem vai pašu kapitāla posteņiem piemērojamo procentuālo attiecību no filtriem vai atskaitījumiem, kas ir prasīti saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 57., 61., 63., 63.a, 64. un 66. panta un Direktīvas 2006/49/EK 13. un 16. panta valstu transponēšanas pasākumiem un kas nav prasīti saskaņā ar šīs regulas Otro daļu.

2. ►C2 Atkāpjoties no 36. panta 1. punkta i) apakšpunkta un 49. panta 1. punkta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim kompetentās iestādes var prasīt vai atļaut iestādēm piemērot metodes, kas minētas 49. panta 1. punktā, ja nav izpildītas 49. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās prasības, ◄ nevis atskaitījumu, kurš noteikts saskaņā ar 36. panta 1. punktu. Šādos gadījumos līdzdalības daļu tādu finanšu sektora sabiedrību pašu kapitāla instrumentos, kurās mātesuzņēmumam ir būtiski ieguldījumi, kas nav jāatskaita saskaņā ar 49. panta 1. punktu, nosaka, izmantojot šā panta 4. punktā minēto piemērojamo procentuālo attiecību. Summai, ko neatskaita, vajadzības gadījumā piemēro 49. panta 4. punkta prasības.

3. Šā panta 1. punkta vajadzībām šīs piemērojamās procentuālās attiecības iekļaujas šādos diapazonos:

a) 0 % līdz 80 % laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim;

b) 0 % līdz 60 % laikposmam no 2015. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim;

c) 0 % līdz 40 % laikposmam no 2016. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim;

d) 0 % līdz 20 % laikposmam no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim.

4. Šā panta 2. punkta vajadzībām šīs piemērojamās procentuālās attiecības iekļaujas no 0 % līdz 50 % laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim;

▼B

5. Katram 1. un 2. punktā minētajam filtram un atskaitījumam kompetentās iestādes nosaka un publicē piemērojamās procentuālās attiecības 3. un 4. punktā precizētajos diapazonos.

6. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu nosacījumus, ar kādiem kompetentās iestādes nosaka, vai korekcijas, kas veiktas pašu kapitālam vai tā elementiem saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK vai Direktīvas 2006/49/EK valstu transponēšanas pasākumiem un kas nav iekļautas šīs regulas Otrajā daļā šā panta vajadzībām, jāveic arī pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem, pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem, pirmā līmeņa kapitāla posteņiem, otrā līmeņa kapitāla posteņiem vai pašu kapitālam.

▼C1

EBI iesniedz minētos tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2013. gada 28. jūlijam.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

482. pants

Piemērošanas joma atvasināto instrumentu darījumiem ar pensiju fondiem

Attiecībā uz tādiem darījumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 648/2012 89. pantā un kas iekļauti pensiju plāna mehānismā, kā noteikts minētās regulas 2. pantā, iestādes neaprēķina pašu kapitāla prasības CVA riskam, kā noteikts šīs regulas 382. panta 4. punkta c) apakšpunktā.

2. NODAĻA

Tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus attiecībā uz kapitāla instrumentiem

1. iedaļa

Instrumenti, kas uzskatāmi par valsts atbalstu

483. pants

Tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus attiecībā uz valsts atbalsta instrumentiem

1. Atkāpjoties no 26. līdz 29. panta, 51., 52., 62. un 63. panta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim šo pantu piemēro kapitāla instrumentiem un pozīcijām, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

a) instrumenti bija emitēti pirms 2014. gada 1. janvāra;

b) instrumenti emitēti atbilstoši rekapitalizācijas pasākumiem saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem. Ciktāl daļa instrumentu ir parakstīti privāti, tie ir jāemitē pirms 2012. gada 30. jūnija kopā ar tām daļām, uz kurām ir parakstījusies dalībvalsts;

▼C2

c) Komisija ir uzskatījusi, ka instrumenti ir saderīgi ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 107. pantu.

Ja uz instrumentiem ir parakstījušies gan dalībvalsts, gan privātie ieguldītāji un daļa dalībvalsts parakstīto instrumentu tiek dzēsti, tad atbilstīgai daļai no šiem privāti parakstītajiem instrumentiem saskaņā ar 484. pantu piemēro tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus. Ja ir dzēsti visi dalībvalsts parakstītie instrumenti, pārējiem privāto ieguldītāju parakstītajiem instrumentiem saskaņā ar 484. pantu piemēro tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus.

▼B

2. Instrumenti, kas bija atbilstīgi saskaņā ar valstu transponēšanas pasākumiem Direktīvas 2006/48/EK 57. panta a) apakšpunktam, ir atzīstami par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, neatkarīgi no turpmāk norādītā:

a) nav izpildīti šīs regulas 28. panta nosacījumi;

b) instrumentus ir emitējis šīs regulas 27. pantā minētais uzņēmums, un nav izpildīti šīs regulas 28. pantā vai, attiecīgā gadījumā, 29. pantā noteiktie nosacījumi.

3. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētie instrumenti, kas neatbilst saskaņā ar valstu transponēšanas pasākumiem Direktīvas 2006/48/EK 57. panta a) apakšpunktam, ir atzīstami par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, neatkarīgi no tā, ka nav izpildītas šā panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā minētās prasības, ar noteikumu, ka ir izpildītas šā panta 8. punktā minētās prasības.

Instrumentus, kas atbilst pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, nevar atzīt par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem vai otrā līmeņa kapitāla instrumentiem saskaņā ar šā panta 5. vai 7. punktu.

4. Instrumenti, kas atbilda saskaņā ar valstu transponēšanas pasākumiem Direktīvas 2006/48/EK 57. panta ca) apakšpunktam un 66. panta 1. punktam, ir atzīstami par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem, neatkarīgi no tā, ka nav izpildīti šīs regulas 52. panta 1. punkta nosacījumi.

5. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētie instrumenti, kas neatbilst saskaņā ar valstu transponēšanas pasākumiem Direktīvas 2006/48/EK 57. panta ca) apakšpunktam, ir atzīstami par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem, neatkarīgi no tā, ka nav izpildīti šīs regulas 52. panta 1. punktā minētie nosacījumi, ar noteikumu, ka ir izpildītas šā panta 8. punkta prasības.

Instrumentus, kas atbilst pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, nevar atzīt par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem vai otrā līmeņa kapitāla instrumentiem saskaņā ar 3. vai 7. punktu.

▼B

6. Posteņi, kas atbilda saskaņā ar valsts transponēšanas pasākumiem Direktīvas 2006/48/EK 57. panta f), g) vai h) apakšpunktam un 66. panta 1. punktam, ir atzīstami par otrā līmeņa kapitāla instrumentiem, neatkarīgi no tā, ka posteņi nav minēti šīs regulas 62. pantā, vai tā, ka nav izpildīti šīs regulas 63. pantā paredzētie nosacījumi.

7. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētie instrumenti, kas neatbilst saskaņā ar valsts transponēšanas pasākumiem Direktīvas 2006/48/EK 57. panta f), g) vai h) apakšpunktam un 66. panta 1. punktam, ir atzīstami par otrā līmeņa kapitāla instrumentiem, neatkarīgi no tā, ka posteņi nav minēti šīs regulas 62. pantā, vai no tā, ka nav izpildīti šīs regulas 63. pantā paredzētie nosacījumi, ar noteikumu, ka ir izpildīti šā panta 8. punkta nosacījumi.

Instrumentus, kas atbilst otrā līmeņa kapitāla instrumentiem saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, nevar atzīt par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem vai pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem saskaņā ar 3 vai 5. punktu.

8. Instrumentus, kas minēti 3, 5. un 7. punktā, var atzīt par šajos punktos minētajiem pašu kapitāla instrumentiem vienīgi tad, ja ir izpildīts 1. punkta a) apakšpunktā minētais nosacījums un tos ir emitējušas iestādes, kas ir inkorporētas dalībvalstī, kurai piemēro ekonomikas korekciju programmu, un minētajā programmā ir paredzēta vai piemērota šādu instrumentu emitēšana.

2. iedaļa

Instrumenti, kas nav uzskatāmi par valsts atbalstu

1. apakšiedaļa

Atbilstība tiesībām saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus un ierobežojumi

484. pants

To posteņu atbilstība tiesībām saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus, kas atbilda pašu kapitālam saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK valstu transponēšanas pasākumiem

▼C2

1. Šis pants attiecas tikai uz tādiem instrumentiem un pozīcijām, kuras emitēja 2011. gada 31. decembrī vai pirms šā datuma, kuras 2011. gada 31. decembrī varēja uzskatīt par pašu kapitālu un uz kurām nav attiecināms 483. panta 1. punkts.

▼B

2. Atkāpjoties no 26. 29. panta, 51., 52., 62. un 63. panta, šis pants ir piemērojams laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim.

3. Ievērojot šīs regulas 485. pantu un ierobežojumu, kas precizēts 486. panta 2. punktā, kapitāls Direktīvas 86/365/EK 22. panta izpratnē un attiecīgie akciju emisijas uzcenojuma konti, kas atbilda pirmā līmeņa kapitālam saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EEK 57. panta a) apakšpunkta valstu transponēšanas pasākumiem, ir atzīstami par pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem, neatkarīgi no tā, ka kapitāls neatbilst, šīs regulas 28. pantā vai, attiecīgā gadījumā, 29. pantā noteiktajiem nosacījumiem.

▼B

4. Ievērojot ierobežojumu, kas noteikts šīs regulas 486. panta 3. punktā, instrumenti un attiecīgie akciju emisijas uzcenojuma konti, kuri atbilda pirmā līmeņa kapitālam saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 57. panta ca) apakšpunkta un 154. panta 8. un 9. punkta valstu transponēšanas pasākumiem, ir atzīstami par pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem, neatkarīgi no tā, ka nav izpildīti šīs regulas 52. pantā paredzētie nosacījumi.

5. Ievērojot ierobežojumus, kas noteikti šīs regulas 486. panta 4. punktā, posteņi un attiecīgie akciju emisijas uzcenojuma konti, kuri atbilda saskaņā ar valstu transponēšanas pasākumiem Direktīvas 2006/48/EK 57. panta e), f), g) vai h) apakšpunktam, ir atzīstami par otrā līmeņa kapitāla posteņiem, neatkarīgi no tā, ka tie nav iekļauti šīs regulas 62. pantā vai nav izpildīti šīs regulas 63. pantā paredzētie nosacījumi.

485. pants

Ar posteņiem, kas atbilda pašu kapitālam saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK valstu transponēšanas pasākumiem, saistīto akciju emisijas uzcenojuma kontu atbilstība iekļaušanai pirmā līmeņa pamata kapitālā

1. Šis pants attiecas vienīgi uz tiem instrumentiem, kas emitēti pirms 2010. gada 31. decembra un uz kuriem nav attiecināms 483. panta 1. punkts.

2. Ar kapitālu Direktīvas 86/635/EK 22. panta izpratnē saistītie akciju emisijas uzcenojuma konti, kas atbilda pirmā līmeņa kapitālam saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 57. panta a) punkta valstu transponēšanas pasākumiem, ir atzīstami par pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem, ja tie atbilst šīs regulas 28. panta i) un j) punkta nosacījumiem.

486. pants

Tiesību saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus ierobežojumi pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla posteņiem

1. Laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim, apmēru, kādā 484. pantā minētie instrumenti un pozīcijas ir atzīstami par pašu kapitālu, ierobežo saskaņā ar šo pantu.

2. To Regulas 484. panta 3. punktā minēto posteņu vērtību, kuri atbilst pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem, ierobežo līdz piemērojamajai procentuālajai attiecībai no šā punkta a) un b) apakšpunktos minēto vērtību summas:

a) 484. panta 3. punktā minētā kapitāla, kas bija emisijā 2012. gada 31. decembrī, nominālvērtība;

b) akciju emisijas uzcenojuma konti, kas saistīti ar a) apakšpunktā minētajām pozīcijām.

▼B

3. To Regulas 484. panta 4. punktā minēto posteņu vērtību, kuri atbilst pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem, ierobežo ar piemērojamo procentuālo attiecību, reizinātu ar starpību, ko iegūst no šā punkta a) un b) apakšpunktos minēto vērtību summas atņemot šā punkta c) līdz f) punktā minēto vērtību summu:

a) 484. panta 4. punktā minēto instrumentu, kas palikuši emisijā 2012. gada 31. decembrī, nominālvērtība;

b) akciju emisijas uzcenojuma konti, kas saistīti ar a) apakšpunktā minētajiem instrumentiem;

c) to 484. panta 4. punktā minēto instrumentu summa, kas 2012. gada 31. decembrī pārsniedza ierobežojumus, kas noteikti Direktīvas 2006/48/EK 66. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 66. panta 1.a punkta valstu transponēšanas pasākumos;

d) akciju emisijas uzcenojuma konti, kas saistīti ar c) apakšpunktā minētajiem instrumentiem;

e) to 484. panta 4. punktā minēto instrumentu nominālvērtība, kuri 2012. gada 31. decembrī bija emisijā, bet nav atzīstami par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem saskaņā ar 489. panta 4. punktu;

f) akciju emisijas uzcenojuma konti, kas saistīti ar e) apakšpunktā minētajiem instrumentiem.

4. To Regulas 484. panta 5. punktā minēto posteņu vērtību, kuri atbilst otrā līmeņa kapitāla posteņiem, ierobežo ar piemērojamo procentuālo attiecību no rezultāta, kurš iegūts, no šā punkta a) līdz d) apakšpunktos minēto vērtību summas atņemot šā punkta e) līdz h) punktā minēto vērtību summu:

a) 484. panta 5. punktā minēto instrumentu, kas palikuši emisijā 2012. gada 31. decembrī, nominālvērtība;

b) akciju emisijas uzcenojuma konti, kas saistīti ar a) apakšpunktā minētajiem instrumentiem;

►C2 c) subordinētā aizdevuma kapitāla, kas palika emisijā 2012. gada 31. decembrī, ◄ nominālvērtība, kura samazināta par noteikto summu saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 64. panta 3. punkta c) apakšpunkta valstu transponēšanas pasākumiem;

d) 484. panta 5. punktā minēto posteņu, izņemot šā punkta a) un c) apakšpunktā minētos instrumentus un subordinēto aizdevuma kapitālu, kuri bija emisijā 2012. gada 31. decembrī, nominālvērtība;

e) to 484. panta 5. punktā minēto instrumentu, kas bija emisijā 2012. gada 31. decembrī, nominālvērtība, kura pārsniedza ierobežojumus, kas noteikti Direktīvas 2006/48/ EK 66. panta 1. punkta a) apakšpunkta valstu transponēšanas pasākumos;

f) akciju emisijas uzcenojuma konti, kas saistīti ar e) apakšpunktā minētajiem instrumentiem;

▼B

g) to 484. panta 5. punktā minēto instrumentu nominālvērtība, kuri 2012. gada 31. decembrī bija emisijā, bet neatbilst otrā līmeņa kapitāla instrumentiem saskaņā ar 490. panta 4. punktu;

h) akciju emisijas uzcenojuma konti, kas saistīti ar g) apakšpunktā minētajiem instrumentiem.

5. Šā panta vajadzībām 2. līdz 4. punktā minētās piemērojamās procentuālās attiecības iekļaujas šādos diapazonos:

a) 60 % līdz 80 % laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim;

b) 40 % līdz 70 % laikposmā no 2015. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim;

c) 20 % līdz 60 % laikposmā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim;

d) 0 % līdz 50 % laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim;

e) 0 % līdz 40 % laikposmā no 2018. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim;

f) 0 % līdz 30 % laikposmā no 2019. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim;

g) 0 % līdz 20 % laikposmā no 2020. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim;

h) 0 % līdz 10 % laikposmā no 2021. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim.

6. Kompetentās iestādes nosaka un publicē piemērojamās procentuālās attiecības 5. punktā precizētajos diapazonos.

487. pants

Posteņi, uz ko neattiecina tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus pirmā līmeņa pamata kapitāla vai pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem citos pašu kapitāla elementos

1. Atkāpjoties no 51., 52., 62. un 63. panta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim iestādes var kapitālam un attiecīgajiem akciju emisijas uzcenojuma kontiem, kas minēti 484. panta 3. punktā, kuri ir izslēgti no pirmā līmeņa pamata kapitāla tādēļ, ka tie ir pārsniedz piemērojamās procentuālās attiecības, kas norādītas 486. panta 2. punktā, piemērot tādu pašu procedūru kā 484. panta 4. punktā minētajiem posteņiem tādā apmērā, lai šā kapitāla un attiecīgo akciju uzcenojuma kontu iekļaušana nepārsniegtu 486. panta 3. punktā noteikto piemērojamās procentuālās attiecības ierobežojumu.

▼B

2. Atkāpjoties no 51., 52., 62. un 63. panta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim iestādes turpmāk minētajam var piemērot tādu pašu procedūru kā posteņiem, kas minēti 484. panta 5. punktā, ar noteikumu, ka to iekļaušana nepārsniedz piemērojamo procentuālo attiecību, kura minēta 486. panta 4. punktā:

a) kapitāls un attiecīgie akciju emisijas uzcenojuma konti, kas minēti 484. panta 3. punktā, kuri ir izslēgti no pirmā līmeņa pamata kapitāla tādēļ, ka tie ir pārsniedz piemērojamo procentuālo attiecību, kas norādīta 486. panta 2. punktā;

b) instrumenti un attiecīgie akciju emisijas uzcenojuma konti, kas minēti 484. panta 4. punktā, kuri pārsniedz piemērojamo procentuālo attiecību, kas minēta 486. panta 3. punktā.

3. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu nosacījumus, kas piemērojami 1. un 2. punktā minētajiem pašu kapitāla instrumentiem, uz kuriem laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim attiecas 486. panta 4. vai 5. punkts.

▼C1

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

▼B

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

488. pants

Tādu posteņu amortizācija, kam piemērotas tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošo otrā līmeņa kapitāla posteņu statusu

Uz 484. panta 5. punktā minētajiem posteņiem, kas atbilst otrā līmeņa kapitāla posteņiem, kā minēts 484. panta 5. punktā vai 486. panta 4. punktā, attiecas 64. pantā paredzētās prasības.

2. apakšiedaļa

Instrumentu ar atsaukšanas iespēju un dzēšanu veicinošiem nosacījumiem iekļaušana pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla posteņos

489. pants

Hibrīdkapitāla instrumenti ar atsaukšanas iespēju un dzēšanu veicinošiem nosacījumiem

1. Atkāpjoties no 51. un 52. panta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim 484. panta 4. punktā minētajiem instrumentiem, kuru noteikumos un nosacījumos ir iekļauta atsaukšanas iespēja ar dzēšanu veicinošiem nosacījumiem, ►C2 ir piemērojams šis pants. ◄

▼B

2. Šos instrumentus atzīst par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) iestāde atsaukšanas iespēju ar dzēšanu veicinošiem nosacījumiem spēja īstenot tikai pirms 2013. gada 1. janvāra;

b) iestāde neīstenoja atsaukšanas iespēju;

c) ar 2013. gada 1. janvāri ir izpildīti 52. pantā paredzētie nosacījumi.

3. Līdz to efektīvā termiņa datumam instrumenti atbilst pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem ar atzīšanu samazinātu saskaņā ar 484. panta 4. punktu, un pēc tam tos atzīst par pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem bez ierobežojuma ar noteikumu, ka:

a) iestāde atsaukšanas iespēju ar dzēšanu veicinošiem nosacījumiem spēja īstenot tikai 2013. gada 1. janvārī vai pēc tā;

b) iestāde neīstenoja atsaukšanas iespēju instrumentu efektīvā termiņa datumā;

c) sākot ar instrumentu efektīvā termiņa datumu, ir izpildīti 52. pantā paredzētie nosacījumi.

4. Instrumenti nav atzīstami par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem, un uz tiem neattiecas 484. panta 4. punkts, no 2014. gada 1. janvāra, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) iestāde spēja īstenot atsaukšanas iespēju ar dzēšanu veicinošiem nosacījumiem laikā no 2011. gada 31. decembra līdz 2013. gada 1. janvārim;

b) iestāde neīstenoja atsaukšanas iespēju instrumentu efektīvā termiņa datumā;

c) sākot ar instrumentu efektīvā termiņa datumu, nav izpildīti 52. pantā paredzētie nosacījumi.

5. Līdz to efektīvā termiņa datumam instrumenti atbilst pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem ar atzīšanu samazinātu saskaņā ar 484. panta 4. punktu, un pēc tam tos neatzīst par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) iestāde spēja īstenot atsaukšanas iespēju ar dzēšanu veicinošiem nosacījumiem 2013. gada 1. janvārī vai pēc tā;

b) iestāde neīstenoja atsaukšanas iespēju instrumentu efektīvā termiņa datumā;

c) sākot ar instrumentu efektīvā termiņa datumu, nav izpildīti 52. pantā paredzētie nosacījumi.

▼B

6. Instrumenti atbilst pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem saskaņā ar 484. panta 4. punktu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) iestāde spēja īstenot atsaukšanas iespēju ar dzēšanu veicinošiem nosacījumiem tikai līdz 2011. gada 31. decembrim vai šajā datumā;

b) iestāde neīstenoja atsaukšanas iespēju instrumentu efektīvā termiņa datumā;

c) sākot ar instrumentu efektīvā termiņa datumu, nebija izpildīti 52. pantā paredzētie nosacījumi.

490. pants

Otrā līmeņa kapitāla posteņi ar dzēšanu veicinošiem nosacījumiem

1. Atkāpjoties no 62. un 63. panta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim 484. panta 5. punktā minētajiem posteņiem, kuri atbilda saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 57. panta f) vai h) apakšpunkta valstu transponēšanas pasākumiem un kuru noteikumos un nosacījumos ir iekļauta atsaukšanas iespēja ar dzēšanu veicinošiem nosacījumiem, ►C2 ir piemērojams šis pants. ◄

2. Posteņi ir atzīstami par otrā līmeņa kapitāla instrumentiem ar noteikumu, ka:

a) iestāde atsaukšanas iespēju ar dzēšanu veicinošiem nosacījumiem spēja īstenot tikai pirms 2013. gada 1. janvāra;

b) iestāde neīstenoja atsaukšanas iespēju;

c) no 2013. gada 1. janvāra ir izpildīti 63. pantā paredzētie nosacījumi.

3. Posteņi atbilst otrā līmeņa kapitāla instrumentiem saskaņā ar 484. panta 5. punktu līdz to efektīvā termiņa datumam, un pēc tam tie atzīstami par otrā līmeņa kapitāla instrumentiem bez ierobežojuma, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) iestāde atsaukšanas iespēju ar dzēšanu veicinošiem nosacījumiem spēja īstenot tikai 2013. gada 1. janvārī vai pēc tā;

b) iestāde neīstenoja atsaukšanas iespēju posteņu efektīvā termiņa datumā;

c) sākot ar posteņu efektīvā termiņa datumu ir izpildīti 63. pantā paredzētie nosacījumi.

▼C2

4. Sākot ar 2014. gada 1. janvāri, posteņi nav atzīstami par otrā līmeņa kapitāla posteņiem, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

▼B

a) iestāde atsaukšanas iespēju ar dzēšanu veicinošiem nosacījumiem spēja īstenot vienīgi laikā no 2011. gada 31. decembra līdz 2013. gada 1. janvārim;

b) iestāde neīstenoja atsaukšanas iespēju posteņu efektīvā termiņa datumā;

c) sākot ar posteņu efektīvā termiņa datumu, nav izpildīti 63. pantā paredzētie nosacījumi.

5. Līdz to efektīvā termiņa datumam posteņi atbilst otrā līmeņa kapitāla instrumentiem ar atzīšanu samazinātu saskaņā ar 484. panta 5. punktu, un pēc tam tos neatzīst par otrā līmeņa kapitāla instrumentiem, ja:

a) iestāde spēja īstenot atsaukšanas iespēju ar dzēšanu veicinošiem nosacījumiem 2013. gada 1. janvārī vai pēc tā;

b) iestāde neīstenoja atsaukšanas iespēju to efektīvā termiņa datumā;

c) sākot ar posteņu efektīvā termiņa datumu nav izpildīti 63. pantā paredzētie nosacījumi.

6. Posteņi atbilst otrā līmeņa kapitāla posteņiem saskaņā ar 484. panta 5. punktu, ja:

a) iestāde spēja īstenot atsaukšanas iespēju ar dzēšanu veicinošiem nosacījumiem tikai līdz 2011. gada 31. decembrim vai šajā datumā;

b) iestāde neīstenoja atsaukšanas iespēju posteņu efektīvā termiņa datumā;

c) sākot ar posteņu efektīvā termiņa datumu nav izpildīti 63. pantā paredzētie nosacījumi.

491. pants

Efektīvais termiņš

Regulas 489. un 490. panta vajadzībām efektīvo termiņu nosaka šādi:

a) šo pantu 3. un 5. punktā minētajiem posteņiem tas ir pirmā atsaukuma ar dzēšanu veicinošiem nosacījumiem datums, kurš ir 2013. gada 1. janvārī vai pēc tā;

b) šo pantu 4. punktā minētajiem posteņiem tas ir pirmā atsaukuma ar dzēšanu veicinošiem nosacījumiem datums, kurš ir laikā no 2011. gada 31. decembra līdz 2013. gada 1. janvārim;

▼B

c) šo pantu 6. punktā minētajiem posteņiem tas ir pirmā atsaukuma ar dzēšanu veicinošiem nosacījumiem datums, kurš ir pirms 2011. gada 31. decembra.

3. NODAĻA

Pārejas noteikumi attiecībā uz informācijas atklāšanu par pašu kapitālu

492. pants

Informācijas atklāšana par pašu kapitālu

1. Iestādes šo pantu piemēro laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim.

2. Laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim iestādes atklāj informāciju par to, cik lielā mērā pirmā līmeņa pamata kapitāla un pirmā līmeņa kapitāla līmenis pārsniedz 465. pantā paredzētās prasības.

3. Laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim iestādes par savu pašu kapitālu atklāj šādu papildu informāciju:

a) individuālo filtru un atskaitījumu, kas piemēroti saskaņā ar 467.–470. pantu, 474., 476. un 479. pantu, būtība un ietekme uz pirmā līmeņa pamata kapitālu, pirmā līmeņa papildu kapitālu, otrā līmeņa kapitālu un pašu kapitālu;

b) apmērs mazākuma līdzdalības daļām un pirmā līmeņa papildu un otrā līmeņa kapitāla instrumentiem, attiecīgajai nesadalītajai peļņai un akciju emisijas uzcenojuma kontiem, ko emitējuši meitasuzņēmumi, kuri ir iekļauti konsolidētajā pirmā līmeņa pamata kapitālā, pirmā līmeņa papildu kapitālā, otrā līmeņa kapitālā un pašu kapitālā saskaņā ar 1. nodaļas 4. iedaļu;

c) individuālo filtru un atskaitījumu, kas piemēroti saskaņā ar 481. pantu, ietekme uz pirmā līmeņa pamata kapitālu, pirmā līmeņa papildu kapitālu, otrā līmeņa kapitālu un pašu kapitālu;

d) posteņu, kas atbilst pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem, pirmā līmeņa kapitāla posteņiem un otrā līmeņa kapitāla posteņiem, būtība un vērtība, piemērojot 2. nodaļas 2. iedaļā paredzētās atkāpes.

4. Laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim iestādes atklāj to instrumentu vērtību, kas kvalificējami kā pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti, pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenti un otrā līmeņa kapitāla instrumenti, piemērojot 484. pantu.

▼B

5. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu vienotas veidnes informācijas atklāšanai saskaņā ar šo pantu. Veidnēs ietver posteņus, kas uzskaitīti 437. panta 1. punkta a), b), d) un e) apakšpunktos, ar grozījumiem, kas veikti ar šīs sadaļas 1. un 2. nodaļu.

▼C1

EBI iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2013. gada 28. jūlijam.

▼B

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

4. NODAĻA

Lielie riska darījumi, pašu kapitāla prasības, svira un "Bāzeles I" minimums

493. pants

Pārejas noteikumi lielajiem riska darījumiem

1. Regulas 387. līdz 403. pantā paredzētos noteikumus par lielajiem riska darījumiem nepiemēro ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kuru pamatdarbība ir tikai un vienīgi ieguldījumu pakalpojumu sniegšana vai ar finanšu instrumentiem saistītas darbības saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļas 5., 6., 7., 9. un 10. punktu un kurām 2006. gada 31. decembrī nepiemēroja Padomes Direktīvu 93/22/EEK (1993. gada 10. maijs) par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā ([1]). Šo atbrīvojumu var izmantot līdz 2017. gada 31. decembrim vai līdz datumam, kad stājas spēkā jebkādas izmaiņas atbilstīgi šā panta 2. punktam, atkarībā no tā, kurš datums ir agrāks.

2. Līdz 2015. gada 31. decembrim Komisija, pamatojoties uz publisku apspriešanu un ņemot vērā apspriedes ar kompetentajām iestādēm, ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par:

a) piemērotu režīmu tādu ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālajai uzraudzībai, kuru pamatdarbība ir tikai un vienīgi ieguldījumu pakalpojumu sniegšana vai darbības, kas saistītas ar preču atvasinātiem instrumentiem vai atvasinātu instrumentu līgumiem saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C daļas 5., 6., 7., 9. un 10. punktu;

b) vajadzību grozīt Direktīvu 2004/39/EK, lai izveidotu vēl vienu ieguldījumu brokeru sabiedrību kategoriju, kuru pamatdarbība ir tikai un vienīgi ieguldījumu pakalpojumu sniegšana vai ar finanšu instrumentiem saistītas darbības saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļas 5., 6., 7., 9. un 10. punktu attiecībā uz energoresursu piegādēm.

Pamatojoties uz šo ziņojumu, Komisija var iesniegt priekšlikumus šīs regulas grozījumiem.

([1]) OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp.

▼B

3. Atkāpjoties no 400. panta 2. un 3. punkta, ►C1 dalībvalstis ◄ pārejas periodā, kas ilgst līdz brīdim, kad pēc pārskatīšanas, kas veikta saskaņā ar 507. pantu, stājas spēkā jebkāds tiesību akts, tomēr ne pēc 2028. gada 31. decembra, var pilnībā vai daļēji atbrīvot no 395. panta 1. punkta piemērošanas turpmāk minētos riska darījumus:

a) segtās obligācijas, uz kuriem attiecas 129. panta 1., 3. un 6. punkts;

b) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret dalībvalstu reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm, ja šiem prasījumiem būtu piešķirta 20 % riska pakāpe saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu, un citus riska darījumus ar šādām reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm vai citus riska darījumus, kurus tās ir garantējušas, ja prasījumiem pret tām būtu piešķirta 20 % riska pakāpe saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

c) iestādes riska darījumus, tostarp dalības vai cita veida līdzdalības, ar tās mātesuzņēmumu, citiem šā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem vai saviem meitasuzņēmumiem, ciktāl šie uzņēmumi ir pakļauti konsolidētai uzraudzībai, kurai pakļauta arī pati iestāde, saskaņā ar šo regulu, Direktīvu 2002/87/EK vai trešā valstī spēkā esošiem līdzvērtīgiem standartiem; riska darījumus, kas neatbilst minētajiem kritērijiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav atbrīvoti no šīs regulas 395. panta 1. punkta piemērošanas, pielīdzina riska darījumiem ar trešo personu;

d) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret un citi riska darījumi, tostarp dalība vai cita veida līdzdalība, ar reģionālajām vai centrālajām kredītiestādēm, kurām kredītiestāde pieder tīklā saskaņā ar juridiskajiem vai tiesību aktu noteikumiem un kuras saskaņā ar šiem noteikumiem ir atbildīgas par naudas tīrvērtes operācijām tīklā;

e) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret kredītiestādēm un citi riska darījumi ar kredītiestādēm, kas rodas kredītiestādēm, no kurām viena darbojas ārpus konkurences un sniedz vai garantē aizdevumus atbilstīgi likumdošanas programmām vai tās statūtiem ar mērķi veicināt konkrētas ekonomikas nozares valdības īstenotā pārraudzībā un ievērojot ierobežojumus šo aizdevumu izlietojumā, ar nosacījumu, ka attiecīgos riska darījumus, kas izriet no šiem aizdevumiem vai šo aizdevumu garantijām, kredītiestādes nodod saņēmējiem;

f) aktīvu posteņus, kas ir prasības pret iestādēm un citi riska darījumi ar iestādēm, ar noteikumu, ka šie riska darījumi nav šādu iestāžu pašu kapitāls, neilgst vairāk kā līdz nākamajai darbdienai un nav denominēti galvenajā tirdzniecības valūtā;

g) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret centrālajām bankām obligāto rezervju formā, kuras ir šo centrālo banku turējumā, un kas ir denominēti to valsts valūtās;

▼B

h) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret centrālajām valdībām tādu tiesību aktos noteikto likviditātes rezervju formā, kuras tiek turētas valdības vērtspapīros, kas ir denominēti vai finansēti to valsts valūtās, ja, pēc kompetentās iestādes ieskatiem, šo centrālo valdību kredītnovērtējums, kuru veikusi norīkota ĀKNI, atbilst ieguldījumu kategorijai;

i) 50 % no vidēja/zema riska ārpusbilances dokumentārajiem akreditīviem un no vidēja/zema riska ārpusbilances neizmantotām kredītiespējām, kas minēti I pielikumā, un, saņemot kompetento iestāžu piekrišanu, 80 % no garantijām, izņemot aizdevumu garantijas, kurām ir juridisks vai regulatīvs pamats un kuras par saviem dalībniekiem, kuriem ir kredītiestādes statuss, sniegušas savstarpējo garantiju shēmas;

j) tiesību aktos noteiktās garantijas, ko izmanto gadījumos, kad hipotekāro aizdevumu, kuru finansē, emitējot hipotekārās ķīlu zīmes, piešķir hipotekārā kredīta ņēmējam pirms hipotēkas galīgās ierakstīšanas zemesgrāmatā ar noteikumu, ka garantiju neizmanto, lai mazinātu risku, aprēķinot riska darījumu riska svērto vērtību;

k) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret atzītām biržām un citi riska darījumi ar atzītām biržām.

494. pants

Pārejas noteikumi atbilstošam kapitālam

▼C2

Atkāpjoties no 4. panta 1. punkta 71) apakšpunkta a) punkta ii) apakšpunkta un b) punkta, atbilstošā kapitālā var iekļaut otrā līmeņa kapitālu, kas nepārsniedz šādu summu:

▼B

a) 100 % no pirmā līmeņa kapitāla laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim;

b) 75 % no pirmā līmeņa kapitāla laikposmā no 2015. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim;

c) 50 % no pirmā līmeņa kapitāla laikposmā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim.

495. pants

Kapitāla vērtspapīru riska darījumiem saskaņā ar IRB pieeju piemērojamā procedūra

1. Atkāpjoties no Trešās daļas 3. nodaļas, līdz 2017. gada 31. decembrim kompetentās iestādes var atbrīvot no IRB procedūras noteiktu kategoriju kapitāla vērtspapīru riska darījumus, kas bija iestāžu un iestāžu ES meitasuzņēmumu šajā dalībvalstī turējumā 2007. gada 31. decembrī. Kompetentās iestādes publicē to kapitāla vērtspapīru riska darījumu kategorijas, kuras gūst labumu no minētās procedūras saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 143. pantu.

▼B

Atbrīvotās pozīcijas apmēru nosaka pēc akciju skaita 2007. gada 31. decembrī un jebkurām papildu akcijām, kas rodas tieši no šīs līdzdalības, ja vien tās nepalielina īpašuma tiesību proporcionālo daļu portfeļa sabiedrībā.

Ja iegāde palielina īpašuma tiesību proporcionālo daļu noteiktai līdzdalībai, līdzdalības pārsniedzošajai daļai nepiemēro šo atbrīvojumu. Šo atbrīvojumu nepiemēro arī līdzdalībai, kurai sākotnēji tas tika piemērots, taču šī līdzdalība tika pārdota un pēc tam atpirkta.

Kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, uz kuriem attiecas šis noteikums, pēc vajadzības piemēro kapitāla prasības, kas aprēķinātas saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļā paredzēto standartizēto pieeju, un prasības, kas izklāstītas Trešās daļas IV sadaļā.

Kompetentās iestādes ziņo Komisijai un EBI par šā punkta īstenošanu.

2. Aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības 114. panta 4. punkta vajadzībām, riska darījumiem ar dalībvalstu centrālajām valdībām vai centrālajām bankām, kas denominēti vai finansēti jebkuras dalībvalsts vietējā valūtā, ►C2 līdz 2017. gada 31. decembrim piešķir to pašu riska pakāpi, kas tiktu piešķirta šādiem riska darījumiem, kas denominēti un finansēti to vietējā valūtā. ◄

3. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai paredzētu nosacījumus, saskaņā ar kādiem kompetentās iestādes piešķir 1. punktā minētos atbrīvojumus.

EBI līdz 2014. gada 30. jūnijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

496. pants

Pašu kapitāla prasības segtajām obligācijām

1. ►C2 Līdz 2017. gada 31. decembrim kompetentās iestādes augstākās prioritātes daļām, ko emitējuši Francijas *Fonds Communs de Créances* vai vērtspapīrošanu veicošas sabiedrības, kas ir līdzvērtīgas 129. panta 1. punkta d) un f) apakšpunktā norādītajiem Francijas *Fonds Communs de Créances*, ◄ var pilnībā vai daļēji nepiemērot 10 % limitu, ja ir izpildīti abi šādi nosacījumi:

►C2 a) vērtspapīroto riska darījumu ar mājokļa īpašumiem vai komerciāliem nekustamajiem īpašumiem ◄ iniciators ir tās pašas konsolidētās grupas dalībnieks, kurā ietilpst segto obligāciju emitents, vai arī sabiedrība, kas ir saistīta ar to pašu centrālo iestādi, ar kuru ir saistīts segto obligāciju emitents, šādu dalību konsolidētā grupā vai saistību ar centrālo institūciju nosaka brīdī, kad augstākās prioritātes daļas tiek noteiktas par segto obligāciju ķīlu; un

▼B

b) tās pašas konsolidētās grupas dalībnieks, kurā ietilpst segto obligāciju emitents, vai arī sabiedrība, kas ir saistīta ar to pašu centrālo iestādi, ar kuru ir saistīts segto obligāciju emitents, saglabā visu pirmās kārtas zaudējumu laidienu, ar ko aizsargā šīs augstākās prioritātes daļas.

►C2 2. Regulas 129. panta 1. punkta c) apakšpunkta vajadzībām līdz 2014. gada 31. decembrim iestādes augstākas prioritātes nenodrošinātie riska darījumi, kas saskaņā ar valstu tiesību aktiem pirms 2013. gada 28. jūnija atbilda 20 % riska pakāpei, ◄ ir uzskatāmi par tādiem, kuri atbilst kredītkvalitātes 1. pakāpei.

►C2 3. Regulas 129. panta 5. punkta vajadzībām līdz 2014. gada 31. decembrim iestādes augstākas prioritātes nenodrošinātie riska darījumi, kas saskaņā ar valstu tiesību aktiem pirms 2013. gada 28. jūnija atbilda 20 % riska pakāpei, ◄ ir uzskatāmi par tādiem, kuri atbilst 20 % riska pakāpei.

497. pants

Pašu kapitāla prasības riska darījumiem ar CCP

▼C2

1. Ilgākais 15 mēnešus pēc tam, kad stājas spēkā pēdējais no Regulas (ES) Nr. 648/2012 16., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. un 49.pantā minētajiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, vai līdz laikam, kad saskaņā ar minētās regulas 14. pantu pieņemts lēmums par atļaujas izsniegšanu CCP, – atkarībā no tā, kurš datums ir agrāk – iestāde var uzskatīt, ka CCP ir QCCP, ar noteikumu, ka CCP savā dalībvalstī ir tiesīgs veikt uzņēmējdarbību, sniedzot tīrvērtes pakalpojumus saskaņā ar minētās dalībvalsts valsts tiesību aktiem, pirms tiek pieņemti visi minētās regulas 16., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. un 49.pantā minētie regulatīvie tehniskie standarti.

▼B

►C2 2. Ilgākais 15 mēnešus pēc tam, kad stājas spēkā pēdējais no Regulas (ES) Nr. 648/2012 16., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. un 49.pantā minētajiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, vai līdz laikam, kad ◄ saskaņā ar minētās regulas 25. pantu pieņemts lēmums par tāda CCP atzīšanu, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī – atkarībā no tā, kurš datums ir agrāk – iestāde var uzskatīt, ka CCP ir QCCP.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu, lai –izņēmuma gadījumos, ja tas ir nepieciešams un tas ir samērīgi, lai izvairītos no starptautisko finanšu tirgu darbības traucējumiem – pagarinātu šā panta 1. un 2. punktā minēto pārejas noteikumu termiņu vēl par sešiem mēnešiem.

4. Ilgākais līdz termiņiem, kas noteikti 1. un 2. punktā un pagarināti saskaņā ar 3. punktu, attiecīgā gadījumā, ja CCP nav saistību neizpildes fonds un tas nav izveidojis saistošu līgumisku kārtību ar tā tīrvērtes dalībniekiem, kas tam ļauj izmantot visu vai daļu no sākotnējās drošības rezerves, kas saņemta no tā tīrvērtes dalībniekiem tā, it kā tās būtu iepriekš finansētas iemaksas, iestāde aizstāj 308. panta 2. punktā minēto pareizo formulu, ar ko aprēķina pašu kapitāla prasību (K_i), ar šādu formulu:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

▼B

kur

IM_i = sākotnējā drošības rezerve, kuru CCP ir iesniedzis tīrvērtes dalībnieks i;

IM = sākotnējās drošības rezerves kopējā summa, kuru CCP ir paziņojis iestādei.

498. pants

Atbrīvojums attiecībā uz preču atvasināto instrumentu dīleriem

1. Šajā regulā noteiktās prasības attiecībā uz pašu kapitāla prasībām nav piemērojamas ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kuru pamatdarbība ir tikai un vienīgi ieguldījumu pakalpojumu sniegšana vai ar finanšu instrumentiem saistītas darbības saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļas 5., 6., 7., 9. un 10. punktu un kurām 2006. gada 31. decembrī nebija piemērojama Direktīva 93/22/EEK.

Šo atbrīvojumu piemēro līdz 2017. gada 31. decembrim vai līdz datumam, kad stājas spēkā jebkādi grozījumi saskaņā ar 2. un 3. punktu, atkarībā no tā, kurš datums ir agrāks.

2. Līdz 2015. gada 31. decembrim Komisija, pamatojoties uz publisku apspriešanu un ņemot vērā apspriedes ar kompetentajām iestādēm, ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par:

a) piemērotu režīmu tādu ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālai uzraudzībai, kuru pamatdarbība ir tikai un vienīgi ieguldījumu pakalpojumu sniegšana vai darbības, kas saistītas ar preču atvasinātajiem instrumentiem vai atvasināto instrumentu līgumiem saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļas 5., 6, 7., 9. un 10. punktu;

b) vajadzību grozīt Direktīvu 2004/39/EK, lai izveidotu vēl vienu ieguldījumu brokeru sabiedrību kategoriju, kuru pamatdarbība ir tikai un vienīgi ieguldījumu pakalpojumu sniegšana vai ar finanšu instrumentiem saistītas darbības saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļas 5., 6., 7., 9. un 10. punktu attiecībā uz energoresursu piegādēm (tostarp elektrības, ogļu, gāzes un naftas produktu piegādes).

3. Pamatojoties uz 2. punktā minēto ziņojumu, Komisija var iesniegt priekšlikumus šīs regulas grozījumiem.

499. pants

Svira

1. Atkāpjoties no 429. un 430. panta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim iestādes aprēķina sviras rādītāju un ziņo par to, izmantojot par kapitāla mēru abus turpmāk minētos:

a) pirmā līmeņa kapitālu;

b) pirmā līmeņa kapitālu, piemērojot šīs sadaļas 1. un 2. nodaļā paredzētās atkāpes.

▼B

2. Atkāpjoties no 451. panta 1. punkta, iestādes var izvēlēties, vai atklāt informāciju par sviras rādītāju, balstoties vai nu tikai uz vienu, vai abām kapitāla mēra definīcijām, kas minētas šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā. Ja iestādes maina savu lēmumu par to, par kuru sviras rādītāju atklāt informāciju, pirmajā informācijas sniegšanas reizē, kas notiek pēc šādām izmaiņām, iekļauj saskaņotu informāciju par visiem sviras rādītājiem līdz izmaiņu brīdim.

3. Atkāpjoties no 429. panta 2. punkta, laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim kompetentās iestādes var atļaut iestādēm aprēķināt ceturkšņa beigu sviras rādītāju, ja tās uzskata, ka iestādei varētu nebūt pietiekami labas kvalitātes dati, lai aprēķinātu sviras rādītāju, kas ir ikmēneša sviras rādītāju vidējais aritmētiskais rādītājs ceturkšņa laikā.

500. pants

Pārejas noteikumi – "Bāzeles I" minimums

1. Līdz 2017. gada 31. decembrim iestādes, kas riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu, un iestādes, kas operacionālā riska pašu kapitāla prasību aprēķināšanai izmanto Trešās daļas III sadaļas 4. nodaļā paredzētās attīstītās mērīšanas pieejas, izpilda abas šīs prasības:

a) tām ir pašu kapitāls, kā ir norādīts 92. pantā;

b) tām ir pašu kapitāls, kas pastāvīgi ir lielāks vai vienāds ar 80 % no kopējā minimālā pašu kapitāla lieluma, kas iestādei būtu jānodrošina atbilstoši Direktīvas 93/6/EEK 4. pantam, kā minētajā direktīvā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/12/EK (2000. gada 20. marts) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ([1]) bija noteikts līdz 2007. gada 1. janvārim.

2. Pēc kompetento iestāžu atļaujas saņemšanas 1. punkta b) apakšpunktā minētais apmērs var tikt aizstāts ar prasību turēt pašu kapitālu, kas pastāvīgi ir lielāks vai vienāds ar 80 % no pašu kapitāla, kas iestādēm būtu jātur saskaņā ar 92. pantu, aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu vai attiecīgi Trešās daļas III sadaļas 2. vai 3. nodaļu, nevis saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu vai attiecīgi Trešās daļas III sadaļas 4. nodaļu.

3. Kredītiestāde 2. punktu var piemērot vienīgi tad, ja tā 2010. gada 1. janvārī vai vēlāk ir norādījusi, ka savu kapitāla prasību aprēķina vajadzībām tā izmantos IRB pieeju vai attīstītās mērīšanas pieejas.

([1]) OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp.

▼B

4. Atbilstība 1. punkta b) apakšpunkta prasībām pamatojas uz pašu kapitāla summām, kas ir pilnībā pielāgotas, lai atspoguļotu atšķirības pašu kapitāla aprēķinā saskaņā ar Direktīvu 93/6/EEK un Direktīvu 2000/12/EK, jo šīs direktīvas bija spēkā līdz 2007. gada 1. janvārim, un pašu kapitāla aprēķinu saskaņā ar šo regulu; šīs atšķirības rada dažādās pieejas paredzamiem un neparedzamiem zaudējumiem saskaņā ar šīs regulas Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu.

5. Pēc konsultēšanās ar EBI kompetentās iestādes var atteikties no 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas iestādēm ar noteikumu, ka ir izpildītas visas prasības attiecībā uz Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļas 6. iedaļā noteikto uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju vai – attiecīgā gadījumā – ir izpildīti būtiskie kritēriji, lai varētu izmantot Trešās daļas III sadaļas 4. nodaļā paredzētās attīstītās mērīšanas pieejas.

6. Komisija līdz 2017. gada 1. janvārim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par to, vai Bāzele I minimuma piemērošanu ir lietderīgi pagarināt pēc 2017. gada 31. decembra, lai nodrošinātu atbalstu iekšējiem modeļiem, ņemot vērā starptautiskos notikumus un starptautiski pieņemtus standartus. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.

501. pants

Kredītriska kapitāla prasību samazinājums saistībā ar riska darījumiem ar MVU

1. Kapitāla prasības kredītriskam saistībā ar riska darījumiem ar MVU reizina ar 0,7619.

2. Šā panta vajadzībām:

a) riska darījumu iekļauj vai nu riska darījumu ar privātpersonām un MVU kategorijā vai riska darījumu ar uzņēmumiem kategorijā, vai arī riska darījumu, kas ir nodrošināti ar nekustamā īpašuma hipotēku, kategorijā. Riska darījumus, kuros netiek pildītas saistības, neiekļauj;

b) MVU definē saskaņā ar Komisijas Ieteikumu 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju ([1]). No kritērijiem, kas uzskaitīti minētā ieteikuma pielikuma 2. pantā, vērā ņem tikai gada apgrozījumu;

c) kopējā summa, ko aizņēmējs klients vai savstarpēji saistītu klientu grupa ir parādā iestādei un mātesuzņēmumiem un to meitasuzņēmumiem, ieskaitot jebkurus riska darījumus, kur netiek pildītas saistības, bet neskaitot prasījumus vai iespējamos prasījumus, kuri nodrošināti ar mājokļa hipotēku, ciktāl tas zināms iestādei, nepārsniedz EUR 1,5 miljonus. Iestāde veic pamatotus pasākumus, lai iegūtu šādu informāciju.

3. Iestādes reizi trijos mēnešos ziņo kompetentajām iestādēm par kopējo riska darījumu apmēru ar MVU, kas aprēķināts saskaņā ar 2. punktu.

([1]) OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

▼B

►C1 4. Komisija līdz 2016. gada 28. jūnijam ziņo par šajā regulā noteikto pašu kapitāla prasību ietekmi, par aizdevumiem MVU un fiziskām personām ◄ un iesniedz minēto ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzības gadījumā kopā ar leģislatīva akta priekšlikumu.

5. Šā panta 4. punkta nozīmē EBI dara zināmu Komisijai šādu informāciju:

a) MVU kreditēšanas tendenču attīstības un nosacījumu analīze 4. punktā minētajā laikposmā;

b) Savienības MVU faktiskā riskantuma analīze par pilnu ekonomikas ciklu;

c) pašu kapitāla prasību, kas noteiktas šajā regulā kredītriskam saistībā ar riska darījumiem ar MVU, saskaņotība ar a) un b) apakšpunktā veikto analīžu rezultātiem.

II SADAĻA

ZIŅOJUMI UN PĀRSKATĪŠANA

502. pants

Kapitāla prasību cikliskums

Komisija, sadarbojoties ar EBI, ESRK un dalībvalstīm un ņemot vērā ECB atzinumu, periodiski uzrauga, vai šai regulai kopumā, līdz ar Direktīvu 2013/36/ES, ir būtiska ietekme uz ekonomisko ciklu, un, ņemot vērā šo pārbaudi, apsver, vai ir pamatoti veikt koriģējošus pasākumus. Līdz 2013. gada 31. decembrim EBI ziņo Komisijai, vai un kā iestāžu metodoloģijas saskaņā ar IRB pieeju būtu jākonverģē, lai, mazinot procikliskumu, panāktu salīdzināmākas kapitāla prasības.

Pamatojoties uz minēto analīzi un ņemot vērā ECB atzinumu, Komisija reizi divos gados sagatavo un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu kopā ar atbilstīgiem priekšlikumiem. Izstrādājot ziņojumu, pienācīgi ņem vērā kredītņēmēju un kredīta devēju ieguldījumu.

Līdz 2014. gada 31. decembrim Komisija pārskata 33. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanu, sagatavo par to ziņojumu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei minēto ziņojumu, vajadzības gadījumā kopā ar leģislatīva akta priekšlikumu.

Attiecībā uz iespējamo 33. panta 1. punkta c) apakšpunkta svītrošanu un tā iespējamu piemērošanu Savienības līmenī pārskatīšana jo īpaši nodrošina to, ka pastāv pietiekami aizsardzības pasākumi, ar kuriem visās dalībvalstīs nodrošināt finanšu stabilitāti.

▼B

503. pants

Pašu kapitāla prasības riska darījumiem segto obligāciju veidā

1. Komisija līdz 2014. gada 31. decembrim, pēc apspriešanās ar EBI ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei, iesniedzot atbilstošus priekšlikumus, par to, vai riska pakāpes, kas paredzētas 129. pantā, un specifiskā riska pašu kapitāla prasības, kuras noteiktas 336. panta 3. punktā, ir piemērotas instrumentiem, kas atbilst šo procedūru piemērošanai, un vai 129. panta kritēriji ir atbilstīgi.

2. Ziņojumā un priekšlikumos, kas minēti 1. punktā, raksturo:

a) to, ciktāl pašreizējās regulatīvās kapitāla prasības, kas jāpiemēro segtajām obligācijām, pienācīgi diferencē starp atšķirībām segto obligāciju kredītkvalitātē un nodrošinājumā, ar ko segtās obligācijas ir nodrošinātas, tostarp atšķirībām dažādās dalībvalstīs;

b) segto obligāciju tirgus pārredzamību un to, ciktāl tā ieguldītājiem palīdz veikt plašu iekšēju analīzi attiecībā uz segto obligāciju kredītrisku un nodrošinājumu, ar ko tās ir nodrošinātas, un aktīvu nodalīšanu emitenta maksātnespējas gadījumā, tostarp negatīvas sekas mazinošā ietekmi, ko uz segto obligāciju vispārējo kredītkvalitāti atstāj pamatā esošais stingrais valsts tiesiskais regulējums, kuru piemēro saskaņā ar šīs regulas 129. pantu un Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktu, un no tās izrietošās sekas ieguldītājiem vajadzīgās pārredzamības līmenī; un

c) ciktāl kredītiestāžu veikta segto obligāciju emisija ietekmē kredītrisku, kam tiek pakļauti citi emitentiestādes kreditori;

3. Komisija līdz 2014. gada 31. decembrim, pēc apspriešanās ar EBI ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par to, vai aizdevumus, kas ir nodrošināti ar gaisa kuģiem (gaisa kuģu ķīlu), un vai mājokļa kredītus, kas ir nodrošināti ar garantiju, bet nav nodrošināti ar reģistrētu hipotēku, pie dažiem nosacījumiem būtu jāuzskata par atbilstošiem aktīviem saskaņā ar 129. pantu.

4. Komisija līdz 2016. gada 31. decembrim pārskata 496. pantā minētās atkāpes atbilstību un, ja nepieciešams, pārskata, cik atbilstīgi ir piemērot līdzīgu procedūru jebkuriem citiem segto obligāciju veidiem. Ņemot vērā šo pārskatīšanu, ja vajadzīgs, Komisija var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 462. pantu, lai atkāpi noteiktu kā pastāvīgu, vai iesniegt leģislatīvu aktu priekšlikumus, lai to attiecinātu arī uz citiem segto obligāciju veidiem.

▼B

504. pants

Kapitāla instrumenti, uz ko parakstījušās valsts sektora iestādes ārkārtas situācijās

Komisija, līdz 2016. gada 31. decembrim, pēc apspriešanās ar EBI, iesniedzot attiecīgus priekšlikumus, ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par to, vai 31. pantā noteikto procedūru nepieciešams grozīt vai atcelt.

505. pants

Ilgtermiņa finansējuma pārskatīšana

Līdz 2014. gada 31. decembrim Komisija, iesniedzot attiecīgus priekšlikumus, ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas prasību atbilstīgumu, ņemot vērā vajadzību nodrošināt ekonomikai pienācīgu finansējumu visos ilgtermiņa finansējuma veidos, tostarp nozīmīgiem infrastruktūras projektiem Savienībā transporta, enerģētikas un sakaru jomā.

506. pants

Kredītrisks – saistību neizpildes definīcija

EBI līdz 2017. gada 31. decembrim ziņo Komisijai par to, kā 90 dienu aizstāšana ar 180 kavētām dienām, kā tas paredzēts 178. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ietekmē riska darījumu riska svērtās vērtības un par to, cik atbilstīgi ir turpināt piemērot minēto noteikumu pēc 2019. gada 31. decembra.

Pamatojoties uz minēto ziņojumu, Komisija var iesniegt tiesību aktu priekšlikumu, lai grozītu šo regulu.

507. pants

Lielie riska darījumi

Līdz 2015. gada 31. decembrim Komisija pārskata 400. panta 1. punkta j) apakšpunkta un 400. panta 2. punkta piemērošanu, tostarp to, vai 400. panta 2. punktā noteiktie izņēmumi ir jāatstāj dalībvalstu rīcības brīvībā, sagatavo ziņojumu par to un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei minēto ziņojumu, vajadzības gadījumā kopā ar leģislatīva akta priekšlikumu.

Attiecībā uz iespēju lēmumu pieņemšanu turpmāk neatstāt dalībvalstu ziņā saskaņā ar 400. panta 2. punkta c) apakšpunktu un to iespējamu pieņemšanu Savienības līmenī, pārskatīšanā īpaši ņem vērā grupas veiktās riska pārvaldības efektivitāti, nodrošinot, ka ir veikti pietiekami aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu finanšu sistēmas stabilitāti visās dalībvalstīs, kurās kāda grupas struktūra ir inkorporēta.

▼B

508. pants

Piemērošanas līmenis

1. Līdz 2014. gada 31. decembrim Komisija pārskata Pirmās daļas II sadaļas un 113. panta 6. un 7. punkta piemērošanu, sagatavo par to ziņojumu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei minēto ziņojumu, vajadzības gadījumā kopā ar leģislatīva akta priekšlikumu.

2. Līdz 2015. gada 31. decembrim Komisija ziņo par to, vai un kā likviditātes seguma prasība, kas izklāstīta Sestajā daļā, būtu piemērojama ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un pēc apspriešanās ar EBI iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei minēto ziņojumu, vajadzības gadījumā kopā ar leģislatīva akta priekšlikumu.

3. Līdz 2015. gada 31. decembrim Komisija, pēc apspriešanās ar EBI un EVTI un ņemot vērā pārrunas ar kompetentajām iestādēm, ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par atbilstošu režīmu ieguldījumu brokeru sabiedrību un 4. panta 1. punkta 2) apakšpunkta b) un c) punktā minēto sabiedrību prudenciālajai uzraudzībai. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.

509. pants

Likviditātes prasības

1. EBI uzrauga un izvērtē ziņojumus, kas sagatavoti saskaņā ar 415. panta 1. punktu, dažādās valūtās un dažādiem uzņēmējdarbības modeļiem. EBI, pēc apspriešanās ar ESRK, nefinanšu galalietotājiem, banku nozari, kompetentajām iestādēm un ECBS centrālajām bankām reizi gadā un pirmo reizi līdz 2013. gada 31. decembrim ziņo Komisijai par to, vai vispārējās likviditātes seguma prasības specifikācijai Sestajā daļā, pamatojoties uz posteņiem, par ko jāziņo saskaņā ar Sestās daļas II sadaļu un III pielikumu, ņemot tos vērā individuāli vai kumulatīvi, varētu būt būtiska kaitējoša ietekme uz iestāžu, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, darbību un riska profilu vai uz finanšu tirgu un ekonomikas stabilitāti un pareizu darbību un kredītresursu stabilu nodrošinājumu, jo īpaši attiecībā uz kredītiem MVU un uz tirdzniecības finansējumu, tostarp aizdevumiem saskaņā ar oficiālām eksporta kredītu apdrošināšanas shēmām.

Pirmajā daļā minētajā ziņojumā pienācīgi ņem vērā tirgus un starptautiskās regulatīvās norises, kā arī likviditātes seguma prasības mijiedarbību ar citām prudenciālajām prasībām saskaņā ar šo regulu, piemēram, riska kapitāla rādītājiem, kā noteikts 92. pantā, un sviras rādītājiem.

Eiropas Parlamentam un Padomei dod iespēju paust savu viedokli par pirmajā daļā minēto ziņojumu.

2. EBI 1. punktā minētajā ziņojuma jo īpaši novērtē:

▼B

a) tādu mehānismu izveidi, kas ierobežo ienākošo naudas plūsmu vērtību, jo īpaši, lai noteiktu pienācīgu ienākošo naudas plūsmu maksimālo robežvērtību un piemērošanas nosacījumus, ņemot vērā dažādos uzņēmējdarbības modeļus, tostarp pastarpināto finansējumu, faktūrkreditēšanu, nomu, segtās obligācijas, hipotēkas, segto obligāciju emisiju, kā arī to, ciktāl minēto maksimālo robežvērtību būtu jāgroza vai jāatceļ, lai pielāgotos specializētā finansējuma specifiskajām īpatnībām;

b) to ienākošo plūsmu un izejošo plūsmu kalibrēšanu, kas minētas Sestās daļas II sadaļā, jo īpaši 422. panta 7. punktā un 425. panta 2. punktā;

c) tādu mehānismu noteikšanu, ar ko ierobežo likviditātes seguma prasības ar konkrētu kategoriju likvīdiem aktīviem; jo īpaši novērtē, kāda ir pienācīga minimālā procentuālā attiecība likvīdiem aktīviem, kas minēti 416. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, pret kopējiem likvīdiem aktīviem, testējot 60 % slieksni un ņemot vērā starptautiskās regulatīvās norises. Aktīvus, kurus ir parādā un kurus ir jāatmaksā vai kuru atmaksu var pieprasīt 30 kalendāro dienu laikā, nebūtu jāņem vērā saistībā ar limitu, izņemot gadījumus, kad aktīvi ir iegūti pret nodrošinājumu, kas atbilst 416. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktiem;

d) specifisku zemāko izejošo naudas plūsmas līmeņu un/vai augstāku ienākošo naudas plūsmu līmeņu noteikšanu grupas iekšējām naudas plūsmām, norādot, kādos gadījumos šādi specifiski ienākošās vai izejošās naudas plūsmas līmeņi būtu pamatoti no prudenciālā viedokļa un nosakot augsta līmeņa principus metodoloģijai, kurā izmanto objektīvus kritērijus un parametrus, lai noteiktu specifiskus ienākošās un izejošās naudas plūsmas līmeņus starp iestādi un tās darījuma partneri, ja tie neveic uzņēmējdarbību vienā un tajā pašā dalībvalstī;

e) kalibrēšanu attiecībā uz izmantošanas likmēm, kas piemērojamas neizmantotajām piešķirtajām kredītiespējām un likviditātes iespējām, uz kurām attiecas 424. panta 3. un 5. punkts. Jo īpaši EBI testē 100 % izmantošanas likmi;

f) privātpersonu un MVU noguldījumu 411. panta 2. punkta definīciju, jo īpaši to, cik piemēroti ir noteikt robežvērtību fizisko personu noguldījumiem;

g) vajadzību ieviest jaunu privātpersonu un MVU noguldījumu kategoriju ar zemāku izejošo plūsmu, ņemot vērā šādu noguldījumu specifiskās īpatnības, kas varētu attaisnot zemāku izejošās plūsmas likmi un ņemot vērā starptautiskās norises;

h) atkāpes no prasībām par likvīdo aktīvu sastāvu atsevišķās iestādēs, ja dotajā valūtā iestāžu kopējais pamatotais likvīdo aktīvu pieprasījums pārsniedz šo likvīdo aktīvu pieejamību, un nosacījumus, kam būtu jāattiecas uz šādām atkāpēm;

▼B

i) Šariatam atbilstīgus finanšu produktus kā alternatīvu aktīviem, kas atbilstu likvīdiem aktīviem 416. panta vajadzībām, izmantošanai Šariatam atbilstošās bankās;

j) spriedzes apstākļu definīciju, tostarp principus likvīdo aktīvu krājumu izmantošanai, kā arī nepieciešamām uzraudzības iestāžu reakcijām, saskaņā ar kurām iestādes varētu izmantot savus likvīdos aktīvus, lai līdzsvarotu likviditātes izejošās naudas plūsmas, un kā rīkoties neatbilstību gadījumos;

k) definīciju iedibinātām operacionālām attiecībām attiecībā uz nefinanšu klientiem, kā minēts 422. panta 3. punkta c) apakšpunktā;

l) kalibrēšanu attiecībā uz izejošo plūsmu likmi, kas piemērojama korespondentbanku pakalpojumiem un specializētajiem brokeru pakalpojumiem, kas minēti 422. panta 4. punkta pirmajā daļā;

m) mehānismus, lai saglabātu iepriekš spēkā esošus nosacījumus attiecībā uz valdības garantētām obligācijām, kas emitētas kredītiestādēm kā daļa no valdības atbalsta pasākumiem ar ES valsts atbalsta apstiprinājumu, piemēram, obligācijas, ko emitējusi Valsts aktīvu pārvaldības aģentūra (*National Asset Management Agency, NAMA*) Īrijā un Spānijas aktīvu pārvaldības sabiedrība Spānijā, kuras strukturētas tā, lai izslēgtu problemātiskos aktīvus no kredītiestāžu bilancēm kā aktīvus ar ļoti augstu likviditāti un kredītkvalitāti līdz vismaz 2023. gada decembrim.

3. EBI pēc konsultēšanās ar EVTI un ECB, līdz 2013. gada 31. decembrim, ziņo Komisijai par atbilstīgu vienotu definīciju augstai un ļoti augstai likviditātei un pārvedamu aktīvu kredītkvalitātei 416. panta vajadzībām un atbilstīgiem diskontiem aktīviem, kas atbilstu likvīdiem aktīviem 416. panta vajadzībām, izņemot aktīvus, kas minēti 416. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā.

Eiropas Parlamentam un Padomei dod iespēju paust savu viedokli par minēto ziņojumu.

Pirmajā daļā minētajā ziņojumā apskata arī:

a) citas aktīvu kategorijas, jo īpaši ar mājokļu hipotēku nodrošinātus vērtspapīrus ar augstu likviditāti un kredītkvalitāti;

b) citu centrālai bankai atbilstošu vērtspapīru vai aizdevumu kategorijas, piemēram, pašvaldību obligācijas vai komerciālos vērtspapīrus; un

c) citus centrālai bankai neatbilstošus, bet tirgojamus aktīvus, piemēram, atzītas biržas sarakstos iekļautus kapitāla vērtspapīrus, zeltu, ar nozīmīgu indeksu saistītus kapitāla vērtspapīru instrumentus, garantētās obligācijas, segtās obligācijas, korporatīvās obligācijas un fondus, kas balstīti uz minētajiem aktīviem.

▼B

4. Šā panta 3. punktā minētajā ziņojumā apskata, vai un, ja jā, cik lielā mērā rezerves kredītiespējas, kas minētas 416. panta 1. punkta e) apakšpunktā, būtu jāiekļauj kā likvīdi aktīvi, ievērojot starptautiskās norises un ņemot vērā Eiropas īpatnības, tostarp veidu, kā monetārā politika tiek īstenota Savienībā.

EBI it īpaši pārbauda turpmāk minēto kritēriju atbilstīgumu un šādu definīciju attiecīgos līmeņus:

a) aktīvu minimālais tirdzniecības apmērs;

b) aktīvu minimālais apgrozībā esošais apmērs;

c) pārredzama cenošanas un pēctirdzniecības informācija;

d) kredītkvalitātes pakāpes, kas minētas Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļā;

e) pierādīta cenu stabilitātes vēsture;

f) vidējais tirgotais apmērs un vidējais darījuma apmērs;

g) maksimālā piedāvātās/pieprasītās cenas starpība;

h) atlikušais laiks līdz termiņam;

i) minimālais apgrozījuma rādītājs.

5. Līdz 2014. gada 31. janvārim EBI ziņo arī par turpmāk minēto:

a) vienotas definīcijas augstai un ļoti augstai likviditātei un kredītkvalitātei;

b) likvīdo aktīvu definīcijas iespējamā neplānotā ietekme uz monetārās politikas īstenošanu un to, kādā mērā:

   i) likvīdo aktīvu saraksts, kas nav saistīts ar centrālo banku prasībām atbilstīgo aktīvu sarakstu, var motivēt iestādes refinansēšanas operācijās sniegt atbilstīgus aktīvus, kuri nav ietverti likvīdo aktīvu definīcijā;

   ii) likviditātes regulēšana var demotivēt iestādes aizdot vai aizņemties nenodrošinātos naudas tirgos un vai tā rezultātā var tikt apšaubīta euro uz nakti izsniegto kredītu vidējā indeksa (EONIA) ietekmēšana monetārās politikas īstenošanā;

   iii) likviditātes seguma prasības ieviešana centrālajām bankām var radīt grūtības nodrošināt cenu stabilitāti, izmantojot spēkā esošo monetārās politikas regulējumu un instrumentus;

▼B

c) operatīvās prasības likvīdu aktīvu turēšanai, kā minēts 417. panta b) līdz f) punktā, atbilstoši starptautiskajām regulatīvajām norisēm.

510. pants

Neto stabila finansējuma prasības

1. Līdz 2015. gada 31. decembrim EBI, pamatojoties uz posteņiem, par kuriem jāziņo saskaņā ar Sestās daļas III sadaļu, ziņo Komisijai par to, vai un kā būtu atbilstīgi nodrošināt, lai iestādes izmanto stabilus finansēšanas avotus, tostarp sniedzot novērtējumu par ietekmi uz iestāžu, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, darbību un riska profilu vai uz finanšu tirgiem vai ekonomiku un banku aizdevumiem, īpaši koncentrējoties uz aizdevumiem MVU un uz tirdzniecības finansēšanu, tostarp aizdevumiem saskaņā ar oficiālu eksporta kredītu apdrošināšanas shēmu un pastarpinātas finansēšanas modeļiem, tostarp līdzfinansētiem hipotekārajiem aizdevumiem. Jo īpaši EBI analizē ietekmi, kādu stabili finansējuma avoti atstāj uz refinansēšanās struktūrām dažādiem banku pakalpojumu modeļiem Savienībā.

2. Līdz 2015. gada 31. decembrim, pamatojoties uz posteņiem, par kuriem jāziņo saskaņā ar Sestās daļas III sadaļu un saskaņā ar vienotiem pārskatu formātiem, kas minēti 415. panta 3. punkta a) apakšpunktā, un pēc konsultēšanās ar ESRK, EBI ziņo Komisijai arī par metodoloģijām, saskaņā ar kurām nosaka stabilā finansējuma apmēru, kas pieejams un ko pieprasa iestādes, un par atbilstīgām vienotām definīcijām, saskaņā ar kurām aprēķina šādu neto stabila finansējuma prasību, īpaši apskatot:

a) stabila finansējuma avotiem piemērotās kategorijas un pakāpes saskaņā ar 427. panta 1. punktu;

b) stabila finansējuma prasību noteikšanai piemērotās kategorijas un pakāpes saskaņā ar 428. panta 1. punktu;

c) metodoloģijās attiecīgi nosaka stimulus un antistimulus, lai ilgtermiņā panāktu stabilāku finansējumu aktīviem un sekmētu uzņēmējdarbības pasākumus, ieguldījumus un iestāžu finansēšanu;

d) vajadzību izstrādāt dažādas metodoloģijas dažāda veida iestādēm.

3. Līdz 2016. gada 31. decembrim Komisija, ja nepieciešams un ņemot vērā ziņojumus, kas minēti 1. un 2. punktā, un pilnībā ņemot vērā banku sektora Savienībā daudzveidīgumu, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei leģislatīva akta priekšlikumu par to, kā nodrošināt, ka iestādes izmanto stabilus finansējuma avotus.

▼B

511. pants

Svira

1. Balstoties uz 3. punktā minētā ziņojuma rezultātiem, Komisija līdz 2016. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par sviras rādītāja ietekmi un efektivitāti.

2. Ja nepieciešams, ziņojumam pievieno leģislatīva akta priekšlikumu, kas paredz ieviest atbilstošu līmeņu skaitu sviras rādītājam, kas būs jāievēro iestādēm, kuras darbojas saskaņā ar dažādiem uzņēmējdarbības modeļiem, ierosinot pienācīgu kalibrāciju šiem līmeņiem un jebkuras atbilstīgas korekcijas attiecībā uz kapitāla mēru un kopējās riska darījumu vērtības mēru, kas minēti 429. pantā, ja vajadzīgs, kopā ar jebkādiem saistītiem elastības pasākumiem, tostarp piemērotiem 458. panta grozījumiem, lai sviras rādītāju ieviestu minētajā pantā iekļauto pasākumu jomā.

3. Šā panta 1. punkta vajadzībām līdz 2016. gada 31. oktobrim EBI ziņo Komisijai vismaz par turpmāk minēto:

a) vai sviras rādītāja satvars, kas paredzēts šajā regulā un Direktīvas 2013/36/ES 87. un 98. pantā, ir piemērots rīks, lai novērstu pārmērīgas sviras risku no iestāžu puses apmierinošā veidā un pakāpē;

b) par tādu uzņēmējdarbības modeļu identificēšanu, kas atspoguļo iestāžu vispārējos riska profilus, un par sviras rādītāja diferencētu līmeņu ieviešanu šiem uzņēmējdarbības modeļiem;

c) vai Direktīvas 2013/36/ES 76. un 87. pantā noteiktās prasības saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 73. un 97. pantu par pārmērīgas sviras riska novēršanu ir pietiekamas, lai nodrošinātu iestāžu veiktu saprātīgu šā riska pārvaldību, un, ja tā nav, kādi vēl papildu uzlabojumi ir vajadzīgi, lai nodrošinātu šos mērķus;

d) vai – un, ja jā, kādas – izmaiņas aprēķināšanas metodikā, kas minēta 429. pantā, ir vajadzīgas, lai nodrošinātu to, ka sviras rādītāju var izmantot kā atbilstīgu iestādes pārmērīgas sviras riska rādītāju;

e) vai, aprēķinot sviras rādītāja kopējās riska darījumu vērtības mēru, II pielikumā uzskaitīto līgumu riska darījumu vērtība, kas noteikta, izmantojot sākotnējās riska darījuma vērtības metodi, būtiski atšķiras no riska darījuma vērtības, kas noteikta, izmantojot tirgus vērtības metodi;

f) vai pašu kapitāla vai pirmā līmeņa pamata kapitāla kā sviras rādītāja kapitāla mēra izmantošana varētu būt atbilstošāka paredzētajam nolūkam novērot pārmērīgas sviras risku un, ja tā ir, kāda būtu atbilstīga sviras rādītāja kalibrēšana;

▼B

g) vai 429. panta 10. punkta a) apakšpunktā minētā korekcijas pakāpe neizmantotām kredītiespējām, kas var tikt atsauktas jebkurā laikā beznosacījumu kārtā bez iepriekšēja paziņojuma, ir atbilstīgi piesardzīga, pamatojoties uz pierādījumiem, kas savākti novērošanas periodā;

h) vai informācijas par 451. pantā minētajiem posteņiem atklāšanas biežums un formāts ir atbilstoši;

i) kāds būtu atbilstīgs līmenis sviras rādītājam katram no uzņēmējdarbības modeļiem, kas identificēti saskaņā ar b) apakšpunktu;

j) vai būtu jādefinē diapazons katram sviras rādītāja līmenim;

k) vai sviras rādītāja kā prasības ieviešana iestādēm radītu nepieciešamību pēc kādām izmaiņām sviras rādītāja satvarā, kas paredzēts šajā regulā, un, ja tā ir, tad kādas;

l) vai sviras rādītāja kā prasības ieviešana iestādēm efektīvi ierobežotu pārmērīgas sviras risku daļai šo iestāžu, un, ja tā, vai sviras rādītāja līmenim visām iestādēm ir jābūt vienādam, vai arī tas būtu jānosaka atbilstīgi riska profilam un uzņēmējdarbības modelim, kā arī iestādes mērogam, un kādas papildu kalibrēšanas vai pārejas periods būtu nepieciešami šajā sakarā.

4. Šā panta 3. punktā minētais ziņojums attiecas vismaz uz periodu no 2014. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 30. jūnijam, un tajā ņem vērā vismaz turpmāk minēto:

a) sviras rādītāja, kas noteikts saskaņā ar 429. pantu, ieviešanas kā prasības, kura iestādēm ir jāizpilda, ietekmi uz:

i) finanšu tirgiem kopumā un jo sevišķi uz repo darījumu, atvasināto instrumentu un segto obligāciju tirgiem,

ii) iestāžu stabilitāti,

iii) uzņēmējdarbības modeļiem un iestāžu bilances struktūrām, jo īpaši, ņemot vērā uzņēmējdarbības zema riska jomas, piemēram, valsts attīstības banku aizdevumus uzņēmējdarbības veicināšanai, aizdevumus pašvaldībām, mājokļu finansēšanu un citas zema riska jomas, kuras regulē valsts tiesību akti,

iv) riska darījumu migrāciju uz struktūrām, kurām nepiemēro prudenciālo uzraudzību,

v) finanšu inovācijām, it īpaši tādu instrumentu izstrādē, kuros integrēta svira,

▼B

vi) iestādes rīcību, uzņemoties risku,

vii) tīrvērti, norēķiniem un turētājbankas darbībām, un centrālo darījuma partneru darbībām,

viii) sviras rādītājā iekļautā kapitāla mēra un kopējās riska darījumu vērtības mēra cikliskumu,

ix) banku aizdevumiem, īpaši koncentrējoties uz aizdevumiem MVU, vietējām pašpārvaldēm, reģionālām pašvaldībām un publiskā sektora struktūrām un uz tirdzniecības finansēšanu, tostarp aizdevumiem saskaņā ar oficiālām eksporta kredītu apdrošināšanas shēmām;

b) sviras rādītāja mijiedarbību ar uz risku balstītām pašu kapitāla prasībām un likviditātes prasībām, kā noteikts šajā regulā;

c) ietekmi, ko uz sviras rādītāja salīdzināmību atstāj atšķirības starp grāmatvedības standartiem, kas piemērojami saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002, grāmatvedības standartiem, kas piemērojami saskaņā ar Direktīvu 86/635/EEK, un citiem piemērojamiem grāmatvedības regulējumiem un citiem būtiskiem grāmatvedības regulējumiem.

512. pants

Ar pārvestu kredītrisku saistīti riska darījumi

Līdz 2014. gada 31. decembrim Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par Piektās daļas noteikumu piemērošanu un efektivitāti, ņemot vērā starptautiskā tirgus attīstību.

513. pants

Makroprudenciālie noteikumi

1. Līdz 2014. gada 30. jūnijam Komisija pēc apspriešanās ar ESRK un EBI pārbauda, vai makroprudenciālie noteikumi, kas paredzēti šajā regulā un Direktīvā 2013/36/ES, ir pietiekami, lai novērstu sistēmisko risku nozarēs, reģionos un dalībvalstīs, un tostarp izvērtē:

a) vai pašreizējie makroprudenciālie instrumenti šajā regulā un Direktīvā 2013/36/ES ir efektīvi, iedarbīgi un pārredzami;

b) vai šajā regulā un Direktīvā 2013/36/ES noteikto līdzīgiem riskiem paredzēto dažādo makroprudenciālo instrumentu darbības joma un iespējamās pārklāšanās pakāpes ir atbilstīgas, un, attiecīgā gadījumā, ierosina jaunus makroprudenciālos noteikumus;

c) kā starptautiski saskaņoti standarti attiecībā uz sistēmiskām iestādēm mijiedarbojas ar šīs regulas un Direktīvas 2013/36/ES noteikumiem un, attiecīgā gadījumā, ierosina jaunu regulējumu, ņemot vērā starptautiski saskaņotos standartus.

▼B

2. Līdz 2014. gada 31. decembrim Komisija, pamatojoties uz apspriešanos ar ESRK un EBI, informē Eiropas Parlamentu un Padomi par 1. punktā minēto izvērtējumu un, ja nepieciešams, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei leģislatīva akta priekšlikumu.

514. pants

Darījuma partnera kredītrisks un sākotnējās riska darījuma vērtības metode

Līdz 2016. gada 31. decembrim Komisija pārskata 275. panta piemērošanu, sagatavo par to ziņojumu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei minēto ziņojumu un, ja vajadzīgs, leģislatīva akta priekšlikumu.

515. pants

Uzraudzība un novērtēšana

►C1 1. Līdz 2014. gada 28. jūnijam EBI kopā ar EVTI ziņo par šīs regulas mijiedarbību ar attiecīgajiem Regulā (ES) Nr. 648/2012 noteiktajiem pienākumiem ◄, jo īpaši attiecībā uz iestādēm, kuras ir centrālie darījumu partneri, lai novērstu dubultu prasību piemērošanu atvasināto instrumentu darījumiem un līdz ar to kompetento iestāžu darbībā, kuras veic uzraudzību, novērstu paaugstināta regulatīvā riska un izmaksu paaugstināšanos.

2. EBI uzrauga un novērtē, kā funkcionē noteikumi par pašu kapitāla prasībām attiecībā uz riska darījumiem ar centrālo darījuma partneri, kā noteikts Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 9. iedaļā. Līdz 2015. gada 1. janvārim EBI ziņo Komisijai par šo noteikumu ietekmi un efektivitāti.

3. Komisija līdz 2016. gada 31. decembrim pārskata šīs regulas saskaņošanu ar attiecīgajiem pienākumiem, kas izriet no Regulas (ES) Nr. 648/2012, pašu kapitāla prasībām, kas izklāstītas šīs regulas Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 9. iedaļā, sagatavo ziņojumu par to un iesniedz minēto ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei šo ziņojumu un, ja vajadzīgs, leģislatīva akta priekšlikumu.

516. pants

Ilgtermiņa finansējums

Komisija līdz 2015. gada 31. decembrim ziņo par šīs regulas ietekmi uz ilgtermiņa ieguldījumu sekmēšanu izaugsmi veicinošā infrastruktūrā.

517. pants

Atbilstošā kapitāla definīcija

Līdz 2014. gada 31. decembrim Komisija pārskata un ziņo par atbilstošā kapitāla definīcijas, kuru piemēro Otrās daļas III sadaļas un Ceturtās daļas vajadzībām, atbilstību un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei minēto ziņojumu un, attiecīgā gadījumā, leģislatīvā akta priekšlikumu.

▼B

518. pants

Pārskats par kapitāla instrumentiem, ko var norakstīt vai konvertēt brīdī, kad iestāde zaudējusi dzīvotspēju

Līdz 2015. gada 31. decembrim Komisija pārskata vai šajā regulā būtu jāiekļauj prasība, ka pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenti vai otrā līmeņa kapitāla instrumenti ir jānoraksta, ja tiek konstatēts, ka iestāde vairs nav dzīvotspējīga, un ziņo par to. Komisija minēto ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzības gadījumā pievienojot leģislatīvā akta priekšlikumu.

519. pants

Definētu pabalstu pensiju fondu aktīvu atskaitīšana no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem

EBI līdz 2014. gada 30. jūnijam sagatavo ziņojumu par to, vai pārskatītais SGS 19 kopā ar atskaitīšanu no neto pensiju aktīviem, kā paredzēts 36. panta 1. punkta e) apakšpunktā, un izmaiņas neto pensiju saistībās rada iestāžu pašu kapitāla nevēlamu svārstīgumu.

Ņemot vērā EBI ziņojumu, Komisija līdz 2016. gada 30. jūnijam sagatavo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par pirmajā daļā minēto jautājumu, vajadzības gadījumā kopā ar leģislatīva akta priekšlikumu, lai ieviestu procedūru, kas koriģē definētu neto pabalstu pensiju fondu aktīvus vai saistības pašu kapitāla aprēķināšanas vajadzībām.

III SADAĻA

GROZĪJUMI

520. pants

Regulas (ES) Nr. 648/2012 grozījums

Regulu (ES) Nr. 648/2012 groza šādi:

1) regulas IV iedaļā pievieno šādu nodaļu:

"4. NODAĻA

Aprēķini un ziņošana Regulas(ES) Nr. 575/2013 vajadzībām

50.a pants

K_{CCP} aprēķināšana

►C2 1. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām (*) 308. panta vajadzībām, CCP aprēķina K_{CCP}, kā ◄ norādīts šā panta 2. punktā, visiem līgumiem un darījumiem, kam tas veic tīrvērti, visiem tīrvērtes dalībniekiem, kas ir attiecīgā saistību neizpildes fonda seguma jomā.

▼B

2. CCP aprēķina hipotētisko kapitālu (K_{CCP}) šādi:

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\} \cdot RW \cdot captial\ ratio$$

kur:

$EBRM_i$ = riska darījuma vērtība pirms riska mazināšanas, kas ir vienāda ar CCP riska darījuma ar tīrvērtes dalībnieku i vērtību, kura izriet no visiem līgumiem un darījumiem ar minēto tīrvērtes dalībnieku un kura aprēķināta, neņemot vērā šā tīrvērtes dalībnieka iesniegto nodrošinājumu;

IM_i = sākotnējā drošības rezerve, kuru CCP ir iesniedzis tīrvērtes dalībnieks i;

DF_i = tīrvērtes dalībnieka i priekšfinansētā iemaksa;

RW = riska pakāpe 20 %;

kapitāla rādītājs (capital ratio) = 8 %.

▼C2

Visas formulas vērtības pirmajā daļā attiecas uz vērtības noteikšanu dienas beigās pirms notiek minētās dienas pēdējā drošības rezervju pieprasījuma apmaiņa.

▼B

3. CCP 2. punktā pieprasīto aprēķinu veic vismaz reizi ceturksnī vai biežāk, ja to pieprasa tīrvērtes dalībnieku, kuri ir iestādes, kompetentās iestādes.

4. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai 3. punkta vajadzībām noteiktu:

a) 2. punktā noteikto aprēķinu biežumu un datumus;

b) situācijas, kurās iestādes, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, kompetentās iestādes var pieprasīt lielāku aprēķināšanas un ziņošanas biežumu, nekā tas minēts a) apakšpunktā.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu."

▼B

50.b pants

Vispārēji noteikumi K_{CCP} aprēķināšanai

Lai veiktu aprēķinus, kas paredzēti 50.a panta 2. punktā, piemēro turpmāk norādīto:

a) CCP aprēķina vērtību riska darījumiem ar tīrvērtes dalībniekiem šādi:

▼C2

i) riska darījumiem, kas rodas saistībā ar līgumiem un darījumiem, kuri uzskaitīti Regulas (ES) Nr. 575/2013 301. panta 1. punkta a) un d) apakšpunktā, tas aprēķina tos saskaņā ar tās 274. pantā noteikto tirgus vērtības metodi;

▼B

ii) riska darījumiem, kas rodas saistībā ar līgumiem un darījumiem, kuri uzskaitīti Regulas (ES) Nr. 575/2013 301. panta 1. punkta b), c) un e) apakšpunktā, tas aprēķina tos saskaņā ar finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi, kas norādīta minētās regulas 223. pantā, ar uzraudzības iestāžu noteiktajām svārstīguma korekcijām, kas norādītas minētās regulas 223. un 224. pantā; minētās regulas 285. panta 3. punkta a) apakšpunktā noteikto izņēmumu nepiemēro;

iii) riska darījumiem, kas rodas saistībā ar darījumiem, kuri nav uzskaitīti Regulas (ES) Nr. 575/2013 301. panta 1. punktā un kuri satur tikai norēķina risku, tas aprēķina tos saskaņā ar minētās regulas Trešās daļas V sadaļu;

b) iestādēm, kuras ir Regulas (ES) Nr. 575/2013 darbības jomā, savstarpējo prasījumu ieskaita kopas ir tādas pašas kā tās, kas definētas minētās regulas Trešās daļas II sadaļā;

c) aprēķinot vērtības, kas minētas a) punktā, CCP no saviem riska darījumiem atņem nodrošinājumu, kuru ir iesnieguši tā tīrvērtes dalībnieki, atbilstīgi samazinātu par uzraudzības iestāžu noteiktajām svārstīguma korekcijām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 224. pantā noteikto finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi;

▼C2

———————

▼B

e) ja CCP ir riska darījumi ar vienu vai vairākiem CCP, tas uzskata visus šos riska darījumus par tādiem, kas ir riska darījumi ar tīrvērtes dalībniekiem, un K_{CCP} aprēķinā iekļauj jebkuru drošības rezervi vai priekšfinansētas iemaksas, kuras saņemtas no šiem CCP;

f) ja CCP ir izveidojis saistošu līgumisku kārtību ar saviem tīrvērtes dalībniekiem, kas tam ļauj izmantot visu vai daļu no sākotnējās drošības rezerves, kas saņemta no tā tīrvērtes dalībniekiem tā, it kā tās būtu priekšfinansētas iemaksas, CCP uzskata šo sākotnējo drošības rezervi 1. punkta aprēķinu vajadzībām par priekšfinansētām iemaksām, nevis par sākotnējo drošības rezervi;

▼C2

_____

▼B

h) piemērojot tirgus vērtības metodi, kā izklāstīts Regulas (ES) Nr. 575/2013 274. pantā, CCP aizstāj minētās regulas 298. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā minēto formulu ar šādu:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

kur NGR skaitītājs tiek aprēķināts saskaņā ar minētās regulas 274. panta 1. punktu un tieši pirms mainīgo drošības rezervju faktiskās apmaiņas norēķinu perioda beigās un saucējs ir bruto aizstāšanas izmaksas;

i) ja CCP nevar aprēķināt NGR vērtību, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 298. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā, tas:

i) paziņo tiem saviem tīrvērtes dalībniekiem, kuri ir iestādes, un to kompetentajām iestādēm par tā nespēju aprēķināt NGR un par iemesliem, kāpēc tas nespēj veikt aprēķinu,

▼C2

ii) trīs mēnešu laikposmam tas var izmantot NGR vērtību 0,3, lai veiktu šā panta h) apakšpunktā norādīto PCE_{red} aprēķinu;

▼B

j) ja i) apakšpunkta ii) punktā norādītā perioda beigās CCP joprojām nespēj aprēķināt NGR vērtību, tas rīkojas šādi:

i) pārtrauc aprēķināt K_{CCP},

ii) tiem tīrvērtes dalībniekiem, kuri ir iestādes, un to kompetentajām iestādēm paziņo, ka ir pārtraucis aprēķināt K_{CCP};

k) lai aprēķinātu iespējas līgumu un mijmaiņas iespējas līgumu iespējamo nākotnes riska darījumu vērtību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 274. pantā norādīto tirgus vērtības metodi, CCP reizina līguma nosacīto vērtību ar iespējas līguma delta absolūto vērtību ($\delta V/\delta p$), kā ir noteikts minētās regulas 280. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

▼B

l) ja CCP ir vairāk nekā viens saistību neizpildes fonds, tas veic 50.a panta 2. punktā noteikto aprēķinu katram saistību neizpildes fondam atsevišķi.

50.c pants

Informācijas ziņošana

1. Regulas (ES) Nr. 575/2013 308. panta vajadzībām CCP ziņo tiem saviem tīrvērtes dalībniekiem, kuri ir iestādes, un to kompetentajām iestādēm šādu informāciju:

a) hipotētisko kapitālu (K_{CCP});

b) priekšfinansēto iemaksu summu (DF_{CM});

c) to priekšfinansēto finanšu resursu summu, kuru – saskaņā ar tiesību aktiem vai saskaņā ar līgumisku vienošanos ar tā tīrvērtes dalībniekiem – ir pieprasīts izmantot, lai segtu tā zaudējumus pēc viena vai vairāku tīrvērtes dalībnieku saistību neizpildes un pirms pārējo tīrvērtes dalībnieku saistību neizpildes fonda iemaksu izmantošanas (DF_{CCP});

d) tā tīrvērtes dalībnieku kopskaitu (N);

▼C2

e) koncentrācijas faktoru (β), kā noteikts 50.d punktā.

_____

▼B

Ja CCP ir vairāk nekā viens saistību neizpildes fonds, tas paziņo pirmajā daļā minēto informāciju par katru saistību neizpildes fondu atsevišķi.

2. CCP tos tīrvērtes dalībniekus, kuri ir iestādes, informē vismaz reizi ceturksnī vai biežāk, ja to pieprasa šo tīrvērtes dalībnieku kompetentās iestādes.

3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) vienoto veidni 1. punktā minētās ziņošanas vajadzībām;

b) 2. punktā noteiktās ziņošanas biežumu un datumus;

c) situācijas, kurās iestādes, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, kompetentās iestādes var pieprasīt biežāku ziņošanu, nekā ir minēts b) apakšpunktā.

▼B

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

50.d pants

Specifisko posteņu, par ko ziņo CCP, aprēķināšana

Šīs regulas 50.c panta vajadzībām piemēro šādus nosacījumus:

a) ja CCP noteikumi paredz, ka tas izmanto daļu vai visus tā finanšu resursus paralēli tā tīrvērtes dalībnieku priekšfinansētām iemaksām tādā veidā, kas padara šos resursus līdzvērtīgus tīrvērtes dalībnieka priekšfinansētām iemaksām tādā ziņā, kā tie absorbē zaudējumus, kas CCP radušies tā viena vai vairāku tīrvērtes dalībnieku saistību neizpildes vai maksātnespējas gadījumā, CCP pievieno šo resursu attiecīgo summu DF_{CM};

b) ja CCP noteikumos ir paredzēts, ka tas daļu no saviem finanšu resursiem vai visus savus finanšu resursus izmanto, lai segtu savus zaudējumus, kas radušies tā viena vai vairāku tīrvērtes dalībnieku saistību neizpildes dēļ, pēc tam, kad būs beidzies saistību neizpildes fonds, bet pirms tas būs pieprasījis līgumā noteiktās tīrvērtes dalībnieku iemaksas, CCP šo papildu finanšu resursu attiecīgo summu (DF^{a}_{CCP}) pieskaita priekšfinansēto iemaksu kopsummai (DF) šādi:

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^{a}_{CCP}.$$

c) CCP koncentrācijas faktoru (β) aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_{i} PCE_{red,i}}$$

kur:

$PCE_{red,1}$ = potenciālās nākotnes kredītriska darījuma vērtības samazinātais lielums visiem CCP līgumiem un darījumiem ar tīrvērtes dalībnieku, kam ir vislielākā PCE_{red} = vērtība;

▼B

$PCE_{red,2}$ = potenciālās nākotnes kredītriska darījuma vērtības samazinātais lielums visiem CCP līgumiem un darījumiem ar tīrvērtes dalībnieku, kam ir otrā lielākā PCE_{red} vērtība.

(*) OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp."

2) Regulas 11. panta 15. punkta b) apakšpunktu svītro.

3) Regulas 89. pantā iekļauj šādu punktu:

►C2 "5.a. Ilgākais 15 mēnešus pēc tam, kad stājas spēkā pēdējais no 16., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. un 49.pantā minētajiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, vai līdz laikam, kad ◄ saskaņā ar 14. pantu pieņemts lēmums par atļaujas izsniegšanu CCP, atkarībā no tā, kurš datums ir agrāks, minētais CCP piemēro šā punkta trešajā daļā precizēto procedūru.

►C2 Ilgākais 15 mēnešus pēc tam, kad stājas spēkā pēdējais no 16., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. un 49. pantā minētajiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, vai līdz laikam, kad ◄ saskaņā ar 25. pantu pieņemts lēmums par CCP atzīšanu, atkarībā no tā, kurš datums ir agrāks, minētais CCP piemēro šā punkta trešajā daļā precizēto procedūru.

▼C2

Līdz šā punkta pirmajās divās daļās noteiktajiem termiņiem un ņemot vērā šā punkta ceturto daļu, ja CCP nav ne saistību neizpildes fonda, ne saistošas līgumiskas kārtības ar tā tīrvērtes dalībniekiem, kas tam ļauj izmantot visu vai daļu no sākotnējās drošības rezerves, kas saņemta no tā tīrvērtes dalībniekiem tā, it kā tās būtu iepriekš finansētas iemaksas, informācijā, ko tas ziņo saskaņā ar 50.c panta 1. punktu, iekļauj sākotnējās drošības rezerves kopējo summu, kuru tas ir saņēmis no tā tīrvērtes dalībniekiem.

Šā punkta pirmajā un otrajā daļā minētos termiņus var pagarināt par sešiem mēnešiem saskaņā ar Komisijas īstenošanas aktu, kas pieņemts ievērojot Regulas (ES) Nr. 575/2013 497. panta 3. punktu."

▼B

VIENPADSMITĀ

DAĻA NOBEIGUMA NOTEIKUMI

521. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas diena

1. Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

2. Šo regulu piemēro no 2014. gada 1. janvāra, izņemot:

▼B

a) regulas 8. panta 3. punktu, 21. pantu un 451. panta 1. punktu, ko piemēro no 2015. gada 1. janvāra;

b) regulas 413. panta 1. punktu, ko piemēro no 2016. gada 1. janvāra;

▼C1

c) šīs regulas noteikumus, ar ko tiek prasīts, lai EUI Komisijai iesniedz tehnisko standartu projektus, un šīs regulas noteikumus, ar ko Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt deleģētos aktus vai īstenošanas aktus; šos noteikumus piemēro no 2013. gada 28. jūnija.

▼B

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

I PIELIKUMS

Ārpusbilances posteņu klasifikācija

1. Pilns risks:

   a) garantijas, kurām ir kredītu aizstājēju raksturs, piemēram, garantijas par kredītiespēju pienācīgu atmaksu;

   b) kredītu atvasinātie instrumenti;

   c) akceptētie pārvedu vekseļi;

   d) indosamenti uz vekseļiem, uz kuriem nav citas iestādes indosamenta;

   e) darījumi ar regresa tiesībām (piemēram, faktūrkreditēšana, rēķinu diskontēšanas iespējas);

   f) neatsaucami rezerves akreditīvi, kam ir kredīta aizstājējiem raksturīgās pazīmes;

   g) aktīvi, kas iegādāti saskaņā ar tiešajiem nākotnes pirkuma līgumiem;

   h) nākotnes depozīti;

   i) daļēji apmaksāto akciju un vērtspapīru neapmaksātā daļa;

   j) aktīvu pārdošanas un atpirkšanas līgumi, kas definēti Direktīvas 86/635/EEK 12. panta 3. un 5. punktā;

   k) pārējie pilna riska posteņi.

2. Vidējs risks:

   a) tirdzniecības finansēšanas ārpusbilances posteņi:

      i) emitēti vai apstiprināti akreditīvi (sk. arī "vidējs/zems risks"),

   b) pārējie ārpusbilances posteņi:

      i) pārvadājumu garantijas, muitas un nodokļu galvojumi,

      ii) neizmantotās kredītiespējas (līgumi par aizdevuma izsniegšanu, vērtspapīru pirkšanu, garantiju sniegšanu vai akcepta kredīti), kuru sākotnējais termiņš ir vairāk nekā viens gads,

      iii) parādzīmju emisijas garantijas (NIF) un atjaunojamas kredītu piešķiršanas garantijas (RUF),

      iv) pārējie vidēja riska posteņi un tie, kas paziņoti EBI.

3. Vidējs/zems risks:

   a) tirdzniecības finansēšanas ārpusbilances posteņi:

      i) dokumentāri akreditīvi, kam par nodrošinājumu ir attiecīgie pārvadājuma dokumenti, un citi pašlikvidējoši darījumi,

▼B

ii) garantijas un galvojumi (tostarp konkursu garantijas, izpildes garantijas, saistītie avansa maksājumi un paturēšanas garantijas), kā arī garantijas, kam nav kredīta aizstājējiem raksturīgo pazīmju;

iii) neatsaucami rezerves akreditīvi, kam nav kredīta aizstājējiem raksturīgo pazīmju;

b) pārējie ārpusbilances posteņi:

i) neizmantotās kredītiespējas, kas ietver līgumus par aizdevuma izsniegšanu, vērtspapīru pirkšanu, garantiju sniegšanu vai akcepta kredītus ar sākotnējo termiņu, kas nav ilgāks par vai ir vienāds ar vienu gadu, kurus nevar jebkurā laikā bez nosacījumiem un paziņošanas atcelt vai kuri netiek automātiski atcelti, ja samazinās aizņēmēja kredītspēja,

ii) pārējie vidēja/zema riska posteņi un tie, kas paziņoti EBI.

4. Zems risks:

a) neizmantotās kredītiespējas kas ietver līgumus par aizdevuma izsniegšanu, vērtspapīru pirkšanu, garantiju sniegšanu vai akcepta kredītus, kurus jebkurā laikā bez nosacījumiem un paziņošanas var atcelt vai kuri automātiski tiek atcelti, ja samazinās aizņēmēja kredītspēja; kredītlīnijas privātpersonām un MVU var uzskatīt par beznosacījumu kārtā anulējamām, ja noteikumi ļauj iestādei tās anulēt tādā pilnā apmērā, kādu pieļauj tiesību akti patērētāju aizsardzības jomā un ar to saistītajās jomās; un

b) neizmantotās kredītiespējas konkursa un izpildes garantijām, kuras jebkurā laikā bez nosacījumiem un paziņošanas var atcelt vai kuras automātiski tiek atceltas, ja samazinās aizņēmēja kredītspēja; un

c) citi zema riska posteņi un tie, kas paziņoti EBI.

▼B

II PIELIKUMS

Atvasināto instrumentu veidi

1. Procentu likmju līgumi:

   a) vienas valūtas procentu likmes mijmaiņas līgumi;

   b) bāzes mijmaiņas līgumi;

   c) regulētā tirgū netirgoti procentu likmes nākotnes līgumi;

   d) regulētā tirgū tirgoti procentu likmes nākotnes līgumi;

   e) nopirktie procentu likmes iespējas līgumi;

   f) citi līdzīgi līgumi.

2. Ārvalstu valūtas maiņas līgumi un līgumi par zeltu:

   a) dažādu valūtu procentu likmju mijmaiņas līgumi;

   b) ārvalstu valūtas maiņas nākotnes līgumi;

   c) regulētā tirgū tirgoti valūtas nākotnes līgumi;

   d) nopirktie valūtas iespējas līgumi;

   e) citi līdzīgi līgumi;

   f) iepriekš a)–e) apakšpunktā minētajiem līgumiem līdzīgi līgumi par zeltu.

3. Pielikuma 1. punkta a)–e) apakšpunktā un 2. punkta a)–d) apakšpunktā minētajiem līgumiem līdzīgi līgumi par citiem atsauces posteņiem vai indeksiem. Tas ietver vismaz visus instrumentus, kas norādīti Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļas 4.–7., 9. un 10. punktā, ja nav iekļauti 1. un 2. punktā.

▼B

III PIELIKUMS

Posteņi, kam piemērojama papildu ziņošana par likvīdiem aktīviem

1. nauda;

2. centrālo banku riska darījumi, tādā apmērā, kādā šos riska darījumus var izmantot spriedzes apstākļos;

3. pārvedami vērtspapīri, kas ir prasījumi pret vai prasījumi, ko garantē valstis, centrālās bankas, necentrālās valdības publiskā sektora struktūras, reģioni ar fiskālo autonomiju uzlikt un iekasēt nodokļus un vietējās pašpārvaldes, Starptautisko norēķinu banka, Starptautiskais Valūtas fonds, Eiropas Savienība, Eiropas Finanšu stabilitātes instruments, Eiropas Stabilizācijas mehānisms vai daudzpusējas attīstības bankas, un tie atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

   a) tiem saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu ir piešķirta 0 % riska pakāpe;

   b) tie nav iestādes vai kādas tai radniecīgas struktūras saistības;

4. tādi pārvedami vērtspapīri, izņemot tos, kas minēti 3. punktā, kuri ir vietējās valūtās emitēti prasījumi pret vai prasījumi, kurus garantē valstis vai centrālās bankas, un kurus valsts vai centrālā banka emitējusi tās valsts valūtā, kurā uzņemas likviditātes risku, vai emitējusi ārvalstu valūtās, tādā apmērā, kādā šāda parāda turēšana atbilst bankas darbību likviditātes vajadzībām šajā trešā valstī;

5. pārvedami vērtspapīri, kas ir prasījumi pret vai prasījumi, kurus garantē valstis, centrālās bankas, necentrālās valdības publiskā sektora struktūras, reģioni ar fiskālo autonomiju uzlikt un iekasēt nodokļus un vietējās pašpārvaldes vai daudzpusējas attīstības bankas, un kas atbilst visiem turpmāk norādītajiem nosacījumiem:

   a) tiem saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu ir piešķirta 20 % riska pakāpe;

   b) tie nav iestādes vai kādas tai radniecīgas struktūras saistības;

6. pārvedami vērtspapīri, izņemot tos, minēti 3. līdz 5. punktā, kuri saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu atbilst 20 % vai labākai riska pakāpei vai tiek iekšēji novērtēti kā tādi, kuriem ir līdzvērtīga kredītkvalitāte, un tie atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

   a) tie nav prasījums pret SSPE, iestādi vai kādu no tās radniecīgajām struktūrām;

   b) tie ir obligācijas, kam piemērojama 129. panta 4. vai 5. punktā noteiktā procedūra;

   c) tie ir obligācijas, kas definētas Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā un kas nav b) punktā minētās obligācijas;

7. pārvedami vērtspapīri, izņemot tos, kas minēti 3. līdz 6. punktā, kuri saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu atbilst 50 % vai labākai riska pakāpei vai tiek iekšēji novērtēti kā tādi, kuriem ir līdzvērtīga kredītkvalitāte, un kuri nav prasījums pret SSPE, iestādi vai kādu no tās radniecīgajām struktūrām.

▼B

8. pārvedami vērtspapīri, izņemot tos, kas minēti 3.–7. punktā, kuri saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu atbilst 35 % vai labākai riska pakāpei vai tiek iekšēji novērtēti kā tādi, kuriem ir līdzvērtīga kredītkvalitāte, un tie ir pilnībā nodrošināti ar hipotēkām uz mājokļa īpašumu saskaņā ar šīs regulas 125. pantu;

9. rezerves kredītiespējas, ko piešķir centrālās bankas saskaņā ar monetāro politiku tādā apmērā, kādā šīs iespējas nav nodrošinātas ar likvīdiem aktīviem, un neiekļaujot ārkārtas likviditātes palīdzību;

10. ar tiesību aktos vai statūtos noteikti obligātie noguldījumi centrālajā kredītiestādē un cits likvīds finansējums, kas uz statūtu vai līgumu pamata pieejams no centrālās kredītiestādes vai iestādēm, kas ir 113. panta 7. punktā minētā tīkla dalībnieces, vai ir atbilstīgs 9. pantā noteiktajai nepiemērošanai, ciktāl šāds finansējums nav nodrošināts ar likvīdiem aktīviem, ja kredītiestāde pieder tīklam saskaņā ar tiesību akta vai statūtu noteikumiem;

11. biržā tirgotas, centrālai tīrvērtei pakļautas, būtiskā akciju indeksā ietilpstošas parastās akcijas, kas denominētas dalībvalsts vietējā valūtā un ko nav emitējusi iestāde vai kāda tai radniecīga sabiedrība;

12. atzītā biržā iekļauts zelts, kas nodots glabāšanā.

Visi posteņi, izņemot 1., 2. un 9., atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tos tirgo vienkāršo līgumu par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu tirgos vai naudas tirgos, kam raksturīgs zems koncentrācijas līmenis;

b) tie ir vēsturiski pierādījuši sevi kā uzticamu likviditātes avotu vai nu ar līgumu par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu, vai pārdošanu pat saspringtos tirgus apstākļos;

c) tie nav apgrūtināti.

▼B

IV PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
1. pants		
2. pants		
3. pants		
4. panta 1. punkta 1. apakšpunkts	4. panta 1. punkts	
4. panta 1. punkta 2. apakšpunkts		3. panta 1. punkta b) apakšpunkts
4. panta 1. punkta 3. apakšpunkts		3. panta 1. punkta c) apakšpunkts
4. panta 1. punkta 4. apakšpunkts		3. panta 1. punkta p) apakšpunkts
4. panta 1. punkta 5. līdz 7. apakšpunkts		
4. panta 1. punkta 8. apakšpunkts	4. panta 18. punkts	
4. panta 1. punkta 9. līdz 12. apakšpunkts		
4. panta 1. punkta 13. apakšpunkts	4. panta 41. punkts	
4. panta 1. punkta 14. apakšpunkts	4. panta 42. punkts	
4. panta 1. punkta 15. apakšpunkts	4. panta 12. punkts	
4. panta 1. punkta 16. apakšpunkts	4. panta 13. punkts	
4. panta 1. punkta 17. apakšpunkts	4. panta 3. punkts	
4. panta 1. punkta 18. apakšpunkts	4. panta 21. punkts	
4. panta 1. punkta 19. apakšpunkts		
4. panta 1. punkta 20. apakšpunkts	4. panta 19. punkts	
4. panta 1. punkta 21. apakšpunkts		
4. panta 1. punkta 22. apakšpunkts	4. panta 20. punkts	
4. panta 1. punkta 23. apakšpunkts		
4. panta 1. punkta 24. apakšpunkts		
4. panta 1. punkta 25. apakšpunkts		3. panta 1. punkta c) apakšpunkts
4. panta 1. punkta 26. apakšpunkts	4. panta 5. punkts	
4. panta 1. punkta 27. apakšpunkts		
4. panta 1. punkta 28. apakšpunkts	4. panta 14. punkts	
4. panta 1. punkta 29. apakšpunkts	4. panta 16. punkts	
4. panta 1. punkta 30. apakšpunkts	4. panta 15. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
4. panta 1. punkta 31. apakšpunkts	4. panta 17. punkts	
4. panta 1. punkta 32. līdz 34. apakšpunkts		
4. panta 1. punkta 35. apakšpunkts	4. panta 10. punkts	
4. panta 1. punkta 36. apakšpunkts		
4. panta 1. punkta 37. apakšpunkts	4. panta 9. punkts	
4. panta 1. punkta 38. apakšpunkts	4. panta 46. punkts	
4. panta 1. punkta 39. apakšpunkts	4. panta 45. punkts	
4. panta 1. punkta 40. apakšpunkts	4. panta 4. punkts	
4. panta 1. punkta 41. apakšpunkts	4. panta 48. punkts	
4. panta 1. punkta 42. apakšpunkts	4. panta 2. punkts	
4. panta 1. punkta 43. apakšpunkts	4. panta 7. punkts	
4. panta 1. punkta 44. apakšpunkts	4. panta 8. punkts	
4. panta 1. punkta 45. apakšpunkts		
4. panta 1. punkta 46. apakšpunkts	4. panta 23. punkts	
4. panta 1. punkta 47. līdz 49. apakšpunkts		
4. panta 1. punkta 50. apakšpunkts		3. panta 1. punkta e) apakšpunkts
4. panta 1. punkta 51. apakšpunkts		
4. panta 1. punkta 52. apakšpunkts	4. panta 22. punkts	
4. panta 1. punkta 53. apakšpunkts	4. panta 24. punkts	
4. panta 1. punkta 54. apakšpunkts	4. panta 25. punkts	
4. panta 1. punkta 55. apakšpunkts	4. panta 27. punkts	
4. panta 1. punkta 56. apakšpunkts	4. panta 28. punkts	
4. panta 1. punkta 57. apakšpunkts	4. panta 30. punkts	
4. panta 1. punkta 58. apakšpunkts	4. panta 31. punkts	
4. panta 1. punkta 59. apakšpunkts	4. panta 32. punkts	
4. panta 1. punkta 60. apakšpunkts	4. panta 35. punkts	
4. panta 1. punkta 61. apakšpunkts	4. panta 36. punkts	
4. panta 1. punkta 62. apakšpunkts	4. panta 40. punkts	
4. panta 1. punkta 63. apakšpunkts	4. panta 40.a punkts	
4. panta 1. punkta 64. apakšpunkts	4. panta 40.b punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
4. panta 1. punkta 65. apakšpunkts	4. panta 43. punkts	
4. panta 1. punkta 66. apakšpunkts	4. panta 44. punkts	
4. panta 1. punkta 67. apakšpunkts	4. panta 39. punkts	
4. panta 1. punkta 68. līdz 71. apakšpunkts		
4. panta 1. punkta 72. apakšpunkts	4. panta 47. punkts	
4. panta 1. punkta 73. apakšpunkts	4. panta 49. punkts	
4. panta 1. punkta 74. līdz 81. apakšpunkts		
4. panta 1. punkta 82. apakšpunkts		3. panta 1. punkta m) apakšpunkts
4. panta 1. punkta 83. apakšpunkts	4. panta 33. punkts	
4. panta 1. punkta 84. līdz 91. apakšpunkts		
4. panta 1. punkta 92. apakšpunkts		3. panta 1. punkta i) apakšpunkts
4. panta 1. punkta 93. līdz 117. apakšpunkts		
4. panta 1. punkta 118. apakšpunkts		3. panta 1. punkta r) apakšpunkts
4. panta 1. punkta 119. līdz 128. apakšpunkts		
4. panta 2. punkts		
4. panta 3. punkts		
5. pants		
6. panta 1. punkts	68. panta 1. punkts	
6. panta 2. punkts	68. panta 2. punkts	
6. panta 3. punkts	68. panta 3. punkts	
6. panta 4. punkts		
6. panta 5. punkts		
7. panta 1. punkts	69. panta 1. punkts	
7. panta 2. punkts	69. panta 2. punkts	
7. panta 3. punkts	69. panta 3. punkts	
8. panta 1. punkts		
8. panta 2. punkts		
8. panta 3. punkts		
9. panta 1. punkts	70. panta 1. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
9. panta 2. punkts	70. panta 2. punkts	
9. panta 3. punkts	70. panta 3. punkts	
10. panta 1. punkts	3. panta 1. punkts	
10. panta 2. punkts		
11. panta 1. punkts	71. panta 1. punkts	
11. panta 2. punkts	71. panta 2. punkts	
11. panta 3. punkts		
11. panta 4. punkts	3. panta 2. punkts	
11. panta 5. punkts		
12. pants		
13. panta 1. punkts	72. panta 1. punkts	
13. panta 2. punkts	72. panta 2. punkts	
13. panta 3. punkts	72. panta 3. punkts	
13. panta 4. punkts		
14. panta 1. punkts	73. panta 3. punkts	
14. panta 2. punkts		
14. panta 3. punkts		
15. pants		22. pants
16. pants		
17. panta 1. punkts		23. pants
17. panta 2. punkts		
17. panta 3. punkts		
18. panta 1. punkts	133. panta 1. punkts 1. apakšpunkts	
18. panta 2. punkts	133. panta 1. punkts 2. apakšpunkts	
18. panta 3. punkts	133. panta 1. punkts 3. apakšpunkts	
18. panta 4. punkts	133. panta 2. punkts	
18. panta 5. punkts	133. panta 3. punkts	
18. panta 6. punkts	134. panta 1. punkts	
18. panta 7. punkts		

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
18. panta 8. punkts	134. panta 2. punkts	
19. panta 1. punkts	73. panta 1. punkts b. apakšpunkts	
19. panta 2. punkts	73. panta 1. punkts	
19. panta 3. punkts	73. panta 1. punkts 2. apakšpunkts	
20. panta 1. punkts	105. panta 3. punkts, 129. panta 2. punkts un X pielikuma 3. daļas 30. un 31. punkts	
20. panta 2. punkts	129. panta 2. punkts 3. apakšpunkts	
20. panta 3. punkts	129. panta 2. punkts 4. apakšpunkts	
20. panta 4. punkts	129. panta 2. punkts 5. apakšpunkts	
20. panta 5. punkts		
20. panta 6. punkts	84. panta 2. punkts	
20. panta 7. punkts	129. panta 2. punkta 6. apakšpunkts	
20. panta 8. punkts	129. panta 2. punkta 7. un 8. apakš-punkts	
21. panta 1. punkts		
21. panta 2. punkts		
21. panta 3. punkts		
21. panta 4. punkts		
22. pants	73. panta 2. punkts	
23. pants		3. panta 1. punkta 2. apakšpunkts
24. pants	74. panta 1. punkts	
25. pants		
26. panta 1. punkts	57. panta a) punkts	
26. panta 1. punkta a) apakšpunkts	57. panta a) punkts	
26. panta 1. punkta b) apakšpunkts	57. panta a) punkts	
26. panta 1. punkta c) apakšpunkts	57. panta b) punkts	
26. panta 1. punkta d) apakšpunkts		
26. panta 1. punkta e) apakšpunkts	57. panta b) punkts	
26. panta 1. punkta f) apakšpunkts	57. panta c) punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
26. panta 1. punkta pirmā daļa	61. panta otrā daļa	
26. panta 2. punkta a) apakšpunkts	57. panta otrā, trešā un ceturtā daļa	
26. panta 2. punkta b) apakšpunkts	57. panta otrā, trešā un ceturtā daļa	
26. panta 3. punkts		
26. panta 4. punkts		
27. pants		
28. panta 1. punkta a) apakšpunkts		
28. panta 1. punkta b) apakšpunkts	57. panta a) punkts	
28. panta 1. punkta c) apakšpunkts	57. panta a) punkts	
28. panta 1. punkta d) apakšpunkts		
28. panta 1. punkta e) apakšpunkts		
28. panta 1. punkta f) apakšpunkts		
28. panta 1. punkta g) apakšpunkts		
28. panta 1. punkta h) apakšpunkts		
28. panta 1. punkta i) apakšpunkts	57. panta a) punkts	
28. panta 1. punkta j) apakšpunkts	57. panta a) punkts	
28. panta 1. punkta k) apakšpunkts		
28. panta 1. punkta l) apakšpunkts		
28. panta 1. punkta m) apakšpunkts		
28. panta 2. punkts		
28. panta 3. punkts		
28. panta 4. punkts		
28. panta 5. punkts		
29. pants		
30. pants		
31. pants		
32. panta 1. punkta a) apakšpunkts		
32. panta 1. punkta b) apakšpunkts	57. panta ceturtā daļa	
32. panta 2. punkts		

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
33. panta 1. punkta a) apakšpunkts	64. panta 4. punkts	
33. panta 1. punkta b) apakšpunkts	64. panta 4. punkts	
33. panta 1. punkta c) apakšpunkts		
33. panta 2. punkts		
33. panta 3. punkta a) apakšpunkts		
33. panta 3. punkta b) apakšpunkts		
33. panta 3. punkta c) apakšpunkts		
33. panta 3. punkta d) apakšpunkts		
33. panta 4. punkts		
34. pants	64. panta 5. punkts	
35. pants		
36. panta 1. punkta a) apakšpunkts	57. panta k) punkts	
36. panta 1. punkta b) apakšpunkts	57. panta j) punkts	
36. panta 1. punkta c) apakšpunkts		
36. panta 1. punkta d) apakšpunkts	57. panta q) punkts	
36. panta 1. punkta e) apakšpunkts		
36. panta 1. punkta f) apakšpunkts	57. panta i) punkts	
36. panta 1. punkta g) apakšpunkts		
36. panta 1. punkta h) apakšpunkts	57. panta n) punkts	
36. panta 1. punkta i) apakšpunkts	57. panta m) punkts	
36. panta 1. punkta j) apakšpunkts	66. panta 2. punkts	
36. panta 1. punkta k) apakšpunkta i) punkts		
36. panta 1. punkta k) apakšpunkta ii) punkts	57. panta r) punkts	
36. panta 1. punkta k) apakšpunkta iii) punkts		
36. panta 1. punkta k) apakšpunkta iv) punkts		
36. panta 1. punkta k) apakšpunkta v) punkts		
36. panta 1. punkta l) apakšpunkts	61. panta otrā daļa	
36. panta 2. punkts		
36. panta 3. punkts		
37. pants		
38. pants		

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
39. pants		
40. pants		
41. pants		
42. pants		
43. pants		
44. pants		
45. pants		
46. pants		
47. pants		
48. pants		
49. panta 1. punkts	59. pants	
49. panta 2. punkts	60. pants	
49. panta 3. punkts		
49. panta 4. punkts		
49. panta 5. punkts		
49. panta 6. punkts		
50. pants	66. pants, 57. panta ca) punkts, 63.a pants	
51. pants	66. pants, 57. panta ca) punkts, 63.a pants	
52. pants	63.a pants	
53. pants		
54. pants		
55. pants		
56. pants		
57. pants		
58. pants		
59. pants		
60. pants		
61. pants	66. pants, 57. panta ca) punkts, 63.a pants	
62. panta a) punkts	64. panta 3. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
62. panta b) punkts		
62. panta c) punkts		
62. panta d) punkts	63. panta 3. punkts	
63. pants	63. panta 1. punkts, 63. panta 2. punkts, 64. panta 3. punkts	
64. pants	64. panta 3. punkta c) apakšpunkts	
65. pants		
66. pants	57. pants, 66. panta 2. punkts	
67. pants	57. pants, 66. panta 2. punkts	
68. pants		
69. pants	57. pants, 66. panta 2. punkts	
70. pants	57. pants, 66. panta 2. punkts	
71. pants	66. pants, 57. panta ca) punkts, 63.a pants	
72. pants	57. pants, 66. pants	
73. pants		
74. pants		
75. pants		
76. pants		
77. pants	63.a panta 2. punkts	
78. panta 1. punkts	63.a panta 2. punkts	
78. panta 2. punkts		
78. panta 3. punkts		
78. panta 4. punkts	63.a panta 2. punkta ceturtā daļa	
78. panta 5. punkts		
79. pants	58. pants	
80. pants		
81. pants	65. pants	
82. pants	65. pants	
83. pants		
84. pants	65. pants	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
85. pants	65. pants	
86. pants	65. pants	
87. pants	65. pants	
88. pants	65. pants	
89. pants	120. pants	
90. pants	122. pants	
91. pants	121. pants	
92. pants	66. pants, 75. pants	
93. panta 1. līdz 4. punkts	10. panta 1. līdz 4. punkts	
93. panta 5. punkts		
94. pants		18. panta 2. līdz 4. punkts
95. pants		
96. pants		
97. pants		
98. pants		24. pants
99. panta 1. punkts	74. panta 2. punkts	
99. panta 2. punkts		
100. pants		
101. panta 1. punkts		
101. panta 2. punkts		
101. panta 3. punkts		
102. panta 1. punkts		11. panta 1. punkts
102. panta 2. punkts		11. panta 3. punkts
102. panta 3. punkts		11. panta 4. punkts
102. panta 4. punkts		VII pielikuma C daļas 1. punkts
103. pants		VII pielikuma A daļas 1. punkts
104. panta 1. punkts		VII pielikuma D daļas 1. punkts
104. panta 2. punkts		VII pielikuma D daļas 2. punkts
105. panta 1. punkts		33. panta 1. punkts
105. panta 2. līdz 10. punkts		VII pielikuma B daļas 1. līdz 9. punkts

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
105. panta 11. līdz 13. punkts		VII pielikuma B daļas 11. līdz 13. punkts
106. pants		VII pielikuma C daļas 1. līdz 3. punkts
107. pants	76. pants, 78. panta 4. punkts un III pielikuma 2. daļas 6. punkts	
108. panta 1. punkts	91. pants	
108. panta 2. punkts		
109. pants	94. pants	
110. pants		
111. pants	78. panta 1. līdz 3. punkts	
112. pants	79. panta 1. punkts	
113. panta 1. punkts	80. panta 1. punkts	
113. panta 2. punkts	80. panta 2. punkts	
113. panta 3. punkts	80. panta 4. punkts	
113. panta 4. punkts	80. panta 5. punkts	
113. panta 5. punkts	80. panta 6. punkts	
113. panta 6. punkts	80. panta 7. punkts	
113. panta 7. punkts	80. panta 8. punkts	
114. pants	VI pielikuma I daļas 1. līdz 5. punkts	
115. panta 1. līdz 4. punkts	VI pielikuma I daļas 8. līdz 11. punkts	
115. panta 5. punkts		
116. panta 1. punkts	VI pielikuma I daļas 14. punkts	
116. panta 2. punkts	VI pielikuma I daļas 14. punkts	
116. panta 3. punkts		
116. panta 4. punkts	VI pielikuma I daļas 15. punkts	
116. panta 5. punkts	VI pielikuma I daļas 17. punkts	
116. panta 6. punkts	VI pielikuma I daļas 17. punkts	
117. panta 1. punkts	VI pielikuma I daļas 18. un 19. punkts	
117. panta 2. punkts	VI pielikuma I daļas 20. punkts	
117. panta 3. punkts	VI pielikuma I daļas 21. punkts	
118. pants	VI pielikuma I daļas 22. punkts	
119. panta 1. punkts		

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
119. panta 2. punkts	VI pielikuma I daļas 37 un 38. punkts	
119. panta 3. punkts	VI pielikuma I daļas 40. punkts	
119. panta 4. punkts		
119. panta 5. punkts		
120. panta 1. punkts	VI pielikuma I daļas 29. punkts	
120. panta 2. punkts	VI pielikuma I daļas 31. punkts	
120. panta 3. punkts	VI pielikuma I daļas 33. līdz 36. punkts	
121. panta 1. punkts	VI pielikuma I daļas 26. punkts	
121. panta 2. punkts	VI pielikuma I daļas 25. punkts	
121. panta 3. punkts	VI pielikuma I daļas 27. punkts	
122. pants	VI pielikuma I daļas 41. un 42. punkts	
123. pants	79. panta 2. punkts, 79. panta 3. punkts un VI pielikuma I daļas 43. punkts	
124. panta 1. punkts	VI pielikuma I daļas 44. punkts	
124. panta 2. punkts		
124. panta 3. punkts		
125. panta 1) līdz 3. punkts	VI pielikuma I daļas 45. līdz 49. punkts	
125. panta 4. punkts		
126. panta 1. un 2. punkts	VI pielikuma I daļas 51. līdz 55. punkts	
126. panta 3. un 4. punkts	VI pielikuma I daļas 58 un 59. punkts	
127. panta 1. un 2. punkts	VI pielikuma I daļas 61. un 62. punkts	
127. panta 3. un 4. punkts	VI pielikuma I daļas 64. un 65. punkts	
128. panta 1. punkts	VI pielikuma I daļas 66. un 76. punkts	
128. panta 2. punkts	VI pielikuma I daļas 66. punkts	
128. panta 3. punkts		
129. panta 1. punkts	VI pielikuma I daļas 68. punkta 1. un 2. apakšpunkts	
129. panta 2. punkts	VI pielikuma I daļas 69. punkts	
129. panta 3. punkts	VI pielikuma I daļas 71. punkts	
129. panta 4. punkts	VI pielikuma I daļas 70. punkts	
129. panta 5. punkts		
130. pants	VI pielikuma I daļas 72. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
131. pants	VI pielikuma I daļas 73. punkts	
132. panta 1. punkts	VI pielikuma I daļas 74. punkts	
132. panta 2. punkts	VI pielikuma I daļas 75. punkts	
132. panta 3. punkts	VI pielikuma I daļas 77. un 78. punkts	
132. panta 4. punkts	VI pielikuma I daļas 79. punkts	
132. panta 5. punkts	VI pielikuma I daļas 80. un 81. punkts	
133. panta 1. punkts	VI pielikuma I daļas 86. punkts	
133. panta 2. punkts		
133. panta 3. punkts		
134. panta 1. līdz 3. punkts	VI pielikuma I daļas 82. līdz 84. punkts	
134. panta 4. līdz 7. punkts	VI pielikuma I daļas 87. līdz 90. punkts	
135. pants	81. panta 1., 2. un 4. punkts	
136. panta 1. punkts	82. panta 1. punkts	
136. panta 2. punkts	VI pielikuma 2. daļas 12. līdz 16. punkts	
136. panta 3. punkts	150. panta 3. punkts	
137. panta 1. punkts	VI pielikuma I daļas 6. punkts	
137. panta 2. punkts	VI pielikuma I daļas 7. punkts	
137. panta 3. punkts		
138. pants	VI pielikuma III daļas 1. līdz 7. punkts	
139. pants	VI pielikuma III daļas 8. līdz 17. punkts	
140. panta 1. punkts		
140. panta 2. punkts		
141. pants		
142. panta 1. punkts		
142. panta 2. punkts		
143. panta 1. punkts	84. panta 1. punkts un VII pielikuma 4. daļas 1. punkts	
143. panta 1. punkts	84. panta 2. punkts	
143. panta 1. punkts	84. panta 3. punkts	
143. panta 1. punkts	84. panta 4. punkts	
143. panta 1. punkts		

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
144. pants		
145. pants		
146. pants		
147. panta 1. punkts	86. panta 9. punkts	
147. panta 2. līdz 9. punkts	86. panta 1). līdz (8. punkts	
148. panta 1. punkts	85. panta 1. punkts	
148. panta 2. punkts	85. panta 2. punkts	
148. panta 3. punkts		
148. panta 4. punkts	85. panta 3. punkts	
148. panta 5. punkts		
148. panta 1. punkts		
149. pants	85. panta 4. un 5. punkts	
150. panta 1. punkts	89. panta 1. punkts	
150. panta 2. punkts	89. panta 2. punkts	
150. panta 3. punkts		
150. panta 4. punkts		
151. pants	87. panta 1. līdz 10. punkts	
152. panta 1. un 2. punkts	87. panta 11. punkts	
152. panta 3. un 4. punkts	87. panta 12. punkts	
152. panta 5. punkts		
153. panta 1. punkts	VII pielikuma I daļas 3. punkts	
153. panta 2. punkts		
153. panta 3. līdz 8. punkts	VII pielikuma I daļas 4. līdz 9. punkts	
153. panta 9. punkts		
154. pants	VII pielikuma I daļas 10. līdz 16. punkts	
155. panta 1. punkts	VII pielikuma I daļas 17 un 18. punkts	
155. panta 2. punkts	VII pielikuma I daļas 19. līdz 21. punkts	
155. panta 3. punkts	VII pielikuma I daļas 22. līdz 24. punkts	
155. panta 4. punkts	VII pielikuma I daļas 25. līdz 26. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
156. pants		
156. pants	VII pielikuma I daļas 27. punkts	
157. panta 1. punkts	VII pielikuma I daļas 28. punkts	
157. panta 2. līdz 5. punkts		
158. panta 1. punkts	88. panta 2. punkts	
158. panta 2. punkts	88. panta 3. punkts	
158. panta 3. punkts	88. panta 4. punkts	
158. panta 4. punkts	88. panta 6. punkts	
158. panta 5. punkts	VII pielikuma I daļas 30. punkts	
158. panta 6. punkts	VII pielikuma I daļas 31. punkts	
158. panta 7. punkts	VII pielikuma I daļas 32. punkts	
158. panta 8. punkts	VII pielikuma I daļas 33. punkts	
158. panta 9. punkts	VII pielikuma I daļas 34. punkts	
158. panta 10. punkts	VII pielikuma I daļas 35. punkts	
158. panta 11. punkts		
159	VII pielikuma I daļas 36. punkts	
160. panta 1. punkts	VII pielikuma II daļas 2. punkts	
160. panta 2. punkts	VII pielikuma II daļas 3. punkts	
160. panta 3. punkts	VII pielikuma II daļas 4. punkts	
160. panta 4. punkts	VII pielikuma II daļas 5. punkts	
160. panta 5. punkts	VII pielikuma II daļas 6. punkts	
160. panta 6. punkts	VII pielikuma II daļas 7. punkts	
160. panta 7. punkts	VII pielikuma II daļas 7. punkts	
161. panta 1. punkts	VII pielikuma II daļas 8. punkts	
161. panta 2. punkts	VII pielikuma II daļas 9. punkts	
161. panta 3. punkts	VII pielikuma II daļas 10. punkts	
161. panta 4. punkts	VII pielikuma II daļas 11. punkts	
162. panta 1. punkts	VII pielikuma II daļas 12. punkts	
162. panta 2. punkts	VII pielikuma II daļas 13. punkts	
162. panta 3. punkts	VII pielikuma II daļas 14. punkts	
162. panta 4. punkts	VII pielikuma II daļas 15. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
162. panta 5. punkts	VII pielikuma II daļas 16. punkts	
163. panta 1. punkts	VII pielikuma II daļas 17. punkts	
163. panta 2. punkts	VII pielikuma II daļas 18. punkts	
163. panta 3. punkts	VII pielikuma II daļas 19. punkts	
163. panta 4. punkts	VII pielikuma II daļas 20. punkts	
164. panta 1. punkts	VII pielikuma II daļas 21. punkts	
164. panta 2. punkts	VII pielikuma II daļas 22. punkts	
164. panta 3. punkts	VII pielikuma II daļas 23. punkts	
164. panta 4. punkts		
165. panta 1. punkts	VII pielikuma II daļas 24. punkts	
165. panta 2. punkts	VII pielikuma II daļas 25. un 26. punkts	
165. panta 3. punkts	VII pielikuma II daļas 27. punkts	
166. panta 1. punkts	VII pielikuma III daļas 1. punkts	
166. panta 2. punkts	VII pielikuma III daļas 2. punkts	
166. panta 3. punkts	VII pielikuma III daļas 3. punkts	
166. panta 4. punkts	VII pielikuma III daļas 4. punkts	
166. panta 5. punkts	VII pielikuma III daļas 5. punkts	
166. panta 6. punkts	VII pielikuma III daļas 6. punkts	
166. panta 7. punkts	VII pielikuma III daļas 7. punkts	
166. panta 8. punkts	VII pielikuma III daļas 9. punkts	
166. panta 9. punkts	VII pielikuma III daļas 10. punkts	
166. panta 10. punkts	VII pielikuma III daļas 11. punkts	
167. panta 1. punkts	VII pielikuma III daļas 12. punkts	
167. panta 2. punkts		
168. pants	VII pielikuma III daļas 13. punkts	
169. panta 1. punkts	VII pielikuma IV daļas 2. punkts	
169. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 3. punkts	
169. panta 3. punkts	VII pielikuma IV daļas 4. punkts	
170. panta 1. punkts	VII pielikuma IV daļas 5. līdz 11. punkts	
170. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 12. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
170. panta 3. punkts	VII pielikuma IV daļas 13. līdz 15. punkts	
170. panta 4. punkts	VII pielikuma IV daļas 16. punkts	
171. panta 1. punkts	VII pielikuma IV daļas 17. punkts	
171. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 18. punkts	
172. panta 1. punkts	VII pielikuma IV daļas 19. līdz 23. punkts	
172. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 24. punkts	
172. panta 3. punkts	VII pielikuma IV daļas 25. punkts	
173. panta 1. punkts	VII pielikuma IV daļas 26. līdz 28. punkts	
173. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 29. punkts	
173. panta 3. punkts		
174. pants	VII pielikuma IV daļas 30. punkts	
175. panta 1. punkts	VII pielikuma IV daļas 31. punkts	
175. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 32. punkts	
175. panta 3. punkts	VII pielikuma IV daļas 33. punkts	
175. panta 4. punkts	VII pielikuma IV daļas 34. punkts	
175. panta 5. punkts	VII pielikuma IV daļas 35	
176. panta 1. punkts	VII pielikuma IV daļas 36. punkts	
176. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 37. punkta pirmā daļa	
176. panta 3. punkts	VII pielikuma IV daļas 37. punkta otrā daļa	
176. panta 4. punkts	VII pielikuma IV daļas 38. punkts	
176. panta 5. punkts	VII pielikuma IV daļas 39. punkts	
177. panta 1. punkts	VII pielikuma IV daļas 40. punkts	
177. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 41. punkts	
177. panta 3. punkts	VII pielikuma IV daļas 42. punkts	
178. panta 1. punkts	VII pielikuma IV daļas 44. punkts	
178. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 44. punkts	
178. panta 3. punkts	VII pielikuma IV daļas 45. punkts	
178. panta 4. punkts	VII pielikuma IV daļas 46. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
178. panta 5. punkts	VII pielikuma IV daļas 47. punkts	
178. panta 6. punkts		
178. panta 7. punkts		
179. panta 1. punkts	VII pielikuma IV daļas 43. punkts un 49. līdz 56. punkts	
179. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 57. punkts	
180. panta 1. punkts	VII pielikuma IV daļas 59. līdz 66. punkts	
180. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 67. līdz 72. punkts	
180. panta 3. punkts		
181. panta 1. punkts	VII pielikuma IV daļas 73. līdz 81. punkts	
181. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 82. punkts	
181. panta 3. punkts		
182. panta 1. punkts	VII pielikuma IV daļas 87. līdz 92. punkts	
182. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 93. punkts	
182. panta 3. punkts	VII pielikuma IV daļas 94 un 95. punkts	
182. panta 4. punkts		
183. panta 1. punkts	VII pielikuma IV daļas 98. līdz 100. punkts	
183. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 101. un 102. punkts	
183. panta 3. punkts	VII pielikuma IV daļas 103. un 104. punkts	
183. panta 4. punkts	VII pielikuma IV daļas 96. punkts	
183. panta 5. punkts	VII pielikuma IV daļas 97. punkts	
183. panta 6. punkts		
184. panta 1. punkts		
184. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 105. punkts	
184. panta 3. punkts	VII pielikuma IV daļas 106. punkts	
184. panta 4. punkts	VII pielikuma IV daļas 107. punkts	
184. panta 5. punkts	VII pielikuma IV daļas 108. punkts	
184. panta 6. punkts	VII pielikuma IV daļas 109. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
185. pants	VII pielikuma IV daļas 110. līdz 114. punkts	
186. pants	VII pielikuma IV daļas 115. punkts	
187. pants	VII pielikuma IV daļas 116. punkts	
188. pants	VII pielikuma IV daļas 117. līdz 123. punkts	
189. panta 1. punkts	VII pielikuma IV daļas 124. punkts	
189. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 125. un 126. punkts	
189. panta 3. punkts	VII pielikuma IV daļas 127. punkts	
190. panta 1. punkts	VII pielikuma IV daļas 128. punkts	
190. panta 2. punkts	VII pielikuma IV daļas 129. punkts	
190. panta 3. un 4. punkts	VII pielikuma IV daļas 130. punkts	
191. pants	VII pielikuma IV daļas 131. punkts	
192. pants	90. pants un VIII pielikuma 1. daļas 2. punkts	
193. panta 1. punkts	93. panta 2. punkts	
193. panta 2. punkts	93. panta 3. punkts	
193. panta 3. punkts	93. panta 1. punkts un VIII pielikuma 3. daļas 1. punkts	
193. panta 4. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 2. punkts	
193. panta 5. punkts	VIII pielikuma 5. daļas 1. punkts	
193. panta 6. punkts	VIII pielikuma 5. daļas 2. punkts	
194. panta 1. punkts	92. panta 1. punkts	
194. panta 2. punkts	92. panta 2. punkts	
194. panta 3. punkts	92. panta 3. punkts	
194. panta 4. punkts	92. panta 4. punkts	
194. panta 5. punkts	92. panta 5. punkts	
194. panta 6. punkts	92. panta 5. punkts	
194. panta 7. punkts	92. panta 6. punkts	
194. panta 8. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 1. punkts	
194. panta 9. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 2. punkts	
194. panta 10. punkts		

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
195. pants	VIII pielikuma 1. daļas 3. un 4. punkts	
196. pants	VIII pielikuma 1. daļas 5. punkts	
197. panta 1. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 7. punkts	
197. panta 2. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 7. punkts	
197. panta 3. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 7. punkts	
197. panta 4. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 8. punkts	
197. panta 5. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 9. punkts	
197. panta 6. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 9. punkts	
197. panta 7. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 10. punkts	
197. panta 8. punkts		
198. panta 1. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 11. punkts	
198. panta 2. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 11. punkts	
199. panta 1. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 12. punkts	
199. panta 2. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 13. punkts	
199. panta 3. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 16. punkts	
199. panta 4. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 17. un 18. punkts	
199. panta 5. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 20. punkts	
199. panta 6. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 21. punkts	
199. panta 7. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 22. punkts	
199. panta 8. punkts		
200. pants	VIII pielikuma 1. daļas 23. līdz 25. punkts	
201. panta 1. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 26. un 28. punkts	
201. panta 2. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 27. punkts	
202. pants	VIII pielikuma 1. daļas 29. punkts	
203. pants		
204. panta 1. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 30. un 31. punkts	
204. panta 2. punkts	VIII pielikuma 1. daļas 32. punkts	
205. pants	VIII pielikuma 2. daļas 3. punkts	
206. pants	VIII pielikuma 2. daļas 4. un 5. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
207. panta 1. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 6. punkts	
207. panta 2. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 6. punkta a) apakšpunkts	
207. panta 3. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 6. punkta a) apakšpunkts	
207. panta 4. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 6. punkta a) apakšpunkts	
207. panta 5. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 7. punkts	
208. panta 1. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 8. punkts	
208. panta 2. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 8. punkta a) apakšpunkts	
208. panta 3. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 8. punkta b) apakšpunkts	
208. panta 4. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 8. punkta c) apakšpunkts	
208. panta 5. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 8. punkta d) apakšpunkts	
209. panta 1. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 9. punkts	
209. panta 2. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 9. punkta a) apakšpunkts	
209. panta 3. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 9. punkta b) apakšpunkts	
210. pants	VIII pielikuma 2. daļas 10. punkts	
211. pants	VIII pielikuma 2. daļas 11. punkts	
212. panta 1. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 12. punkts	
212. panta 2. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 13. punkts	
213. panta 1. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 14. punkts	
213. panta 2. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 15. punkts	
213. panta 3. punkts		
214. panta 1. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 16. punkta a) līdz c) apakšpunkts	
214. panta 2. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 16. punkts	
214. panta 3. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 17. punkts	
215. panta 1. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 18. punkts	
215. panta 2. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 19. punkts	
216. panta 1. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 20. punkts	
216. panta 2. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 21. punkts	
217. panta 1. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 22. punkts	
217. panta 2. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 22. punkta c) apakšpunkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
217. panta 3. punkts	VIII pielikuma 2. daļas 22. punkta c) apakšpunkts	
218. pants	VIII pielikuma 3. daļas 3. punkts	
219. pants	VIII pielikuma 3. daļas 4. punkts	
220. panta 1. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 5. punkts	
220. panta 2. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 6. punkts un 8. līdz 10. punkts	
220. panta 3. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 11. punkts	
220. panta 4. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 22. un 23. punkts	
220. panta 5. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 9. punkts	
221. panta 1. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 12. punkts	
221. panta 2. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 12. punkts	
221. panta 3. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 13. līdz 15. punkts	
221. panta 4. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 16. punkts	
221. panta 5. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 18. un 19. punkts	
221. panta 6. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 20. un 21. punkts	
221. panta 7. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 17. punkts	
221. panta 8. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 22. un 23. punkts	
221. panta 9. punkts		
222. panta 1. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 24. punkts	
222. panta 2. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 25. punkts	
222. panta 3. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 26. punkts	
222. panta 4. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 27. punkts	
222. panta 5. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 28. punkts	
222. panta 6. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 29. punkts	
222. panta 7. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 28. un 29. punkts	
223. panta 1. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 30. līdz 32. punkts	
223. panta 2. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 33. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
223. panta 3. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 33. punkts	
223. panta 4. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 33. punkts	
223. panta 5. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 33. punkts	
223. panta 6. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 34. un 35. punkts	
223. panta 7. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 35. punkts	
224. panta 1. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 36. punkts	
224. panta 2. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 37. punkts	
224. panta 3. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 38. punkts	
224. panta 4. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 39. punkts	
224. panta 5. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 40. punkts	
224. panta 6. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 41. punkts	
225. panta 1. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 42. līdz 46. punkts	
225. panta 2. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 47. līdz 52. punkts	
225. panta 3. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 53. līdz 56. punkts	
226. pants	VIII pielikuma 3. daļas 57. punkts	
227. panta 1. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 58. punkts	
227. panta 2. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 58. punkta a) līdz h) apakšpunkts	
227. panta 3. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 58. punkta h) apakšpunkts	
228. panta 1. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 60. punkts	
228. panta 2. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 61. punkts	
229. panta 1. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 62. līdz 65. punkts	
229. panta 2. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 66. punkts	
229. panta 3. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 63. un 67. punkts	
230. panta 1. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 68. līdz 71. punkts	
230. panta 2. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 72. punkts	
230. panta 3. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 73. un 74. punkts	
231. panta 1. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 76. punkts	
231. panta 2. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 77. punkts	
231. panta 3. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 78. punkts	
231. panta 1. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 79. punkts	
231. panta 2. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 80. punkts	
231. panta 3. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 80.a punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
231. panta 4. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 81. līdz 82. punkts	
232. panta 1. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 83. punkts	
232. panta 2. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 83. punkts	
232. panta 3. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 84. punkts	
232. panta 4. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 85. punkts	
234. pants	VIII pielikuma 3. daļas 86. punkts	
235. panta 1. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 87. punkts	
235. panta 2. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 88. punkts	
235. panta 3. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 89. punkts	
236. panta 1. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 90. punkts	
236. panta 2. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 91. punkts	
236. panta 3. punkts	VIII pielikuma 3. daļas 92. punkts	
237. panta 1. punkts	VIII pielikuma 4. daļas 1. punkts	
237. panta 2. punkts	VIII pielikuma 4. daļas 2. punkts	
238. panta 1. punkts	VIII pielikuma 4. daļas 3. punkts	
238. panta 2. punkts	VIII pielikuma 4. daļas 4. punkts	
238. panta 3. punkts	VIII pielikuma 4. daļas 5. punkts	
239. panta 1. punkts	VIII pielikuma 4. daļas 6. punkts	
239. panta 2. punkts	VIII pielikuma 4. daļas 7. punkts	
239. panta 3. punkts	VIII pielikuma 4. daļas 8. punkts	
240. pants	VIII pielikuma 5. daļas 1. punkts	
241. pants	VIII pielikuma 5. daļas 2. punkts	
242. panta 1. līdz 9. punkts	IX pielikuma I daļas 1. punkts	
242. panta 10. punkts	4. panta 37. punkts	
242. panta 11. punkts	4. panta 38. punkts	
242. panta 12. punkts		
242. panta 13. punkts		
242. panta 14. punkts		
242. panta 15. punkts		
243. panta 1. punkts	IX pielikuma II daļas 1. punkts	
243. panta 2. punkts	IX pielikuma II daļas 1.a punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
243. panta 3. punkts	IX pielikuma II daļas 1.b punkts	
243. panta 4. punkts	IX pielikuma II daļas 1.c punkts	
243. panta 5. punkts	IX pielikuma II daļas 1.d punkts	
243. panta 6. punkts		
244. panta 1. punkts	IX pielikuma II daļas 2. punkts	
244. panta 2. punkts	IX pielikuma II daļas 2.a punkts	
244. panta 3. punkts	IX pielikuma II daļas 2.b punkts	
244. panta 4. punkts	IX pielikuma II daļas 2.c punkts	
244. panta 5. punkts	IX pielikuma II daļas 2.d punkts	
244. panta 6. punkts		
245. panta 1. punkts	95. panta 1. punkts	
245. panta 2. punkts	95. panta 2. punkts	
245. panta 3. punkts	96. panta 2. punkts	
245. panta 4. punkts	96. panta 4. punkts	
245. panta 5. punkts		
245. panta 6. punkts		
246. panta 1. punkts	IX pielikuma IV daļas 2. un 3. punkts	
246. panta 2. punkts	IX pielikuma IV daļas 5. punkts	
246. panta 3. punkts	IX pielikuma IV daļas 5. punkts	
247. panta 1. punkts	96. panta 3. punkts, IX pielikuma IV daļas 60. punkts	
247. panta 2. punkts	IX pielikuma IV daļas 61. punkts	
247. panta 3. punkts		
247. panta 4. punkts		
248. panta 1. punkts	101. panta 1. punkts	
248. panta 2. punkts		
248. panta 3. punkts	101. panta 2. punkts	
249. pants	IX pielikuma II daļas 3. un 4. punkts	
250. pants	IX pielikuma II daļas 5. līdz 7. punkts	
251. pants	IX pielikuma IV daļas 6. līdz 7. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
252. pants	IX pielikuma IV daļas 8. punkts	
253. panta 1. punkts	IX pielikuma IV daļas 9. punkts	
253. panta 2. punkts	IX pielikuma IV daļas 10. punkts	
254. pants	IX pielikuma IV daļas 11. līdz 12. punkts	
255. panta 1. punkts	IX pielikuma IV daļas 13. punkts	
255. panta 2. punkts	IX pielikuma IV daļas 15. punkts	
256. panta 1. punkts	100. panta 1. punkts	
256. panta 2. punkts	IX pielikuma IV daļas 17. līdz 20. punkts	
256. panta 3. punkts	IX pielikuma IV daļas 21. punkts	
256. panta 4. punkts	IX pielikuma IV daļas 22. līdz 23. punkts	
256. panta 5. punkts	IX pielikuma IV daļas 24. līdz 25. punkts	
256. panta 6. punkts	IX pielikuma IV daļas 26. līdz 29. punkts	
256. panta 7. punkts	IX pielikuma IV daļas 30. punkts	
256. panta 8. punkts	IX pielikuma IV daļas 32. punkts	
256. panta 9. punkts	IX pielikuma IV daļas 33. punkts	
257. pants	IX pielikuma IV daļas 34. punkts	
258. pants	IX pielikuma IV daļas 35. līdz 36. punkts	
259. panta 1. punkts	IX pielikuma IV daļas 38. līdz 41. punkts	
259. panta 2. punkts	IX pielikuma IV daļas 42. punkts	
259. panta 3. punkts	IX pielikuma IV daļas 43. punkts	
259. panta 4. punkts	IX pielikuma IV daļas 44. punkts	
259. panta 5. punkts		
260. pants	IX pielikuma IV daļas 45. punkts	
261. panta 1. punkts	IX pielikuma IV daļas 46., 47. un 49. punkts	
261. panta 2. punkts	IX pielikuma IV daļas 51. punkts	
262. panta 1. punkts	IX pielikuma IV daļas 52. un 53. punkts	
262. panta 2. punkts	IX pielikuma IV daļas 53. punkts	
262. panta 3. punkts		
262. panta 4. punkts	IX pielikuma IV daļas 54. punkts	
263. panta 1. punkts	IX pielikuma IV daļas 57. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
263. panta 2. punkts	IX pielikuma IV daļas 58. punkts	
263. panta 3. punkts	IX pielikuma IV daļas 59. punkts	
264. panta 1. punkts	IX pielikuma IV daļas 62. punkts	
264. panta 2. punkts	IX pielikuma IV daļas 63. līdz 65. punkts	
264. panta 3. punkts	IX pielikuma IV daļas 66. un 67. punkts	
264. panta 4. punkts		
265. panta 1. punkts	IX pielikuma IV daļas 68. punkts	
265. panta 2. punkts	IX pielikuma IV daļas 70. punkts	
265. panta 3. punkts	IX pielikuma IV daļas 71. punkts	
266. panta 1. punkts	IX pielikuma IV daļas 72. punkts	
266. panta 2. punkts	IX pielikuma IV daļas 73. punkts	
266. panta 3. punkts	IX pielikuma IV daļas 74. līdz 75. punkts	
266. panta 4. punkts	IX pielikuma IV daļas 76. punkts	
267. panta 1. punkts	97. panta 1. punkts	
267. panta 3. punkts	97. panta 3. punkts	
268. pants	IX pielikuma III daļas 1. punkts	
269. pants	IX pielikuma III daļas 2. līdz 7. punkts	
270. pants	98. panta 1. punkts un IX pielikuma III daļas 8. un 9. punkts	
271. panta 1. punkts	III pielikuma II daļas 1. punkts VII pielikuma III daļas 5. punkts	
271. panta 2. punkts	VII pielikuma III daļas 7. punkts	
272. panta 1. punkts	III pielikuma I daļas 1. punkts	
272. panta 2. punkts	III pielikuma I daļas 3. punkts	
272. panta 3. punkts	III pielikuma I daļas 4. punkts	
272. panta 4. punkts	III pielikuma I daļas 5. punkts	
272. panta 5. punkts	III pielikuma I daļas 6. punkts	
272. panta 6. punkts	III pielikuma I daļas 7. punkts	
272. panta 7. punkts	III pielikuma I daļas 8. punkts	
272. panta 8. punkts	III pielikuma I daļas 9. punkts	
272. panta 9. punkts	III pielikuma I daļas 10. punkts	
272. panta 10. punkts	III pielikuma I daļas 11. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
272. panta 11. punkts	III pielikuma I daļas 12. punkts	
272. panta 12. punkts	III pielikuma I daļas 13. punkts	
272. panta 13. punkts	III pielikuma I daļas 14. punkts	
272. panta 14. punkts	III pielikuma I daļas 15. punkts	
272. panta 15. punkts	III pielikuma I daļas 16. punkts	
272. panta 16. punkts	III pielikuma I daļas 17. punkts	
272. panta 17. punkts	III pielikuma I daļas 18. punkts	
272. panta 18. punkts	III pielikuma I daļas 19. punkts	
272. panta 19. punkts	III pielikuma I daļas 20. punkts	
272. panta 20. punkts	III pielikuma I daļas 21. punkts	
272. panta 21. punkts	III pielikuma I daļas 22. punkts	
272. panta 22. punkts	III pielikuma I daļas 23. punkts	
272. panta 23. punkts	III pielikuma I daļas 26. punkts	
272. panta 24. punkts	III pielikuma VII daļas a) punkts	
272. panta 25. punkts	III pielikuma VII daļas a) punkts	
272. panta 26. punkts	III pielikuma V daļas 2. punkts	
273. panta 1. punkts	III pielikuma II daļas 1. punkts	
273. panta 2. punkts	III pielikuma II daļas 2. punkts	
273. panta 3. punkts	III pielikuma II daļas 3. punkta pirmā un otrā daļa	
273. panta 4. punkts	III pielikuma II daļas 3. punkta trešā daļa	
273. panta 5. punkts	III pielikuma II daļas 4. punkts	
273. panta 6. punkts	III pielikuma II daļas 5. punkts	
273. panta 7. punkts	III pielikuma II daļas 7. punkts	
273. panta 8. punkts	III pielikuma II daļas 8. punkts	
274. panta 1. punkts	III pielikuma III daļa	
274. panta 2. punkts	III pielikuma III daļa	
274. panta 3. punkts	III pielikuma III daļa	
274. panta 4. punkts	III pielikuma III daļa	
275. panta 1. punkts	III pielikuma IV daļa	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
275. panta 2. punkts	III pielikuma IV daļa	
276. panta 1. punkts	III pielikuma V daļas 1. punkts	
276. panta 2. punkts	III pielikuma V daļas 1. punkts	
276. panta 3. punkts	III pielikuma V daļas 1. līdz 2. punkts	
277. panta 1. punkts	III pielikuma V daļas 3. līdz 4. punkts	
277. panta 2. punkts	III pielikuma V daļas 5. punkts	
277. panta 3. punkts	III pielikuma V daļas 6. punkts	
277. panta 4. punkts	III pielikuma V daļas 7. punkts	
278. panta 1. punkts		
278. panta 2. punkts	III pielikuma V daļas 8. punkts	
278. panta 3. punkts	III pielikuma V daļas 9. punkts	
279. pants	III pielikuma V daļas 10. punkts	
280. panta 1. punkts	III pielikuma V daļas 11. punkts	
280. panta 2. punkts	III pielikuma V daļas 12. punkts	
281. panta 1. punkts		
281. panta 2. punkts	III pielikuma V daļas 13. punkts	
281. panta 3. punkts	III pielikuma V daļas 14. punkts	
282. panta 1. punkts		
282. panta 2. punkts	III pielikuma V daļas 15. punkts	
282. panta 3. punkts	III pielikuma V daļas 16. punkts	
282. panta 4. punkts	III pielikuma V daļas 17. punkts	
282. panta 5. punkts	III pielikuma V daļas 18. punkts	
282. panta 6. punkts	III pielikuma V daļas 19. punkts	
282. panta 7. punkts	III pielikuma V daļas 20. punkts	
282. panta 8. punkts	III pielikuma V daļas 21. punkts	
283. panta 1. punkts	III pielikuma VI daļas 1. punkts	
283. panta 2. punkts	III pielikuma VI daļas 2. punkts	
283. panta 3. punkts	III pielikuma VI daļas 2. punkts	
283. panta 4. punkts	III pielikuma VI daļas 3. punkts	
283. panta 5. punkts	III pielikuma VI daļas 4. punkts	
283. panta 6. punkts	III pielikuma VI daļas 4. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
284. panta 1. punkts	III pielikuma VI daļas 5. punkts	
284. panta 2. punkts	III pielikuma VI daļas 6. punkts	
284. panta 3. punkts		
284. panta 4. punkts	III pielikuma VI daļas 7. punkts	
284. panta 5. punkts	III pielikuma VI daļas 8. punkts	
284. panta 6. punkts	III pielikuma VI daļas 9. punkts	
284. panta 7. punkts	III pielikuma VI daļas 10. punkts	
284. panta 8. punkts	III pielikuma VI daļas 11. punkts	
284. panta 9. punkts	III pielikuma VI daļas 12. punkts	
284. panta 10. punkts	III pielikuma VI daļas 13. punkts	
284. panta 11. punkts	III pielikuma VI daļas 9. punkts	
284. panta 12. punkts		
284. panta 13. punkts	III pielikuma VI daļas 14. punkts	
285. panta 1. punkts	III pielikuma VI daļas 15. punkts	
285. panta 2. līdz 8. punkts		
286. panta 1. punkts	III pielikuma VI daļas 18. un 25. punkts	
286. panta 2. punkts	III pielikuma VI daļas 19. punkts	
286. panta 3. punkts		
286. panta 4. punkts	III pielikuma VI daļas 20. punkts	
286. panta 5. punkts	III pielikuma VI daļas 21. punkts	
286. panta 6. punkts	III pielikuma VI daļas 22. punkts	
286. panta 7. punkts	III pielikuma VI daļas 23. punkts	
286. panta 8. punkts	III pielikuma VI daļas 24. punkts	
287. panta 1. punkts	III pielikuma VI daļas 17. punkts	
287. panta 2. punkts	III pielikuma VI daļas 17. punkts	
287. panta 3. punkts		
287. panta 4. punkts		
288. pants	III pielikuma VI daļas 26. punkts	
289. panta 1. punkts	III pielikuma VI daļas 27. punkts	
289. panta 2. punkts	III pielikuma VI daļas 28. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
289. panta 3. punkts	III pielikuma VI daļas 29. punkts	
289. panta 4. punkts	III pielikuma VI daļas 29. punkts	
289. panta 5. punkts	III pielikuma VI daļas 30. punkts	
289. panta 6. punkts	III pielikuma VI daļas 31. punkts	
290. panta 1. punkts	III pielikuma VI daļas 32. punkts	
290. panta 2. punkts	III pielikuma VI daļas 32. punkts	
290. panta 3. līdz 10. punkts		
291. panta 1. punkts	I pielikuma I daļas 27. līdz 28. punkts	
291. panta 2. punkts	III pielikuma VI daļas 34. punkts	
291. panta 3. punkts		
291. panta 4. punkts	III pielikuma VI daļas 35. punkts	
291. panta 5. punkts		
291. panta 6. punkts		
292. panta 1. punkts	III pielikuma VI daļas 36. punkts	
292. panta 2. punkts	III pielikuma VI daļas 37. punkts	
292. panta 3. punkts		
292. panta 4. punkts		
292. panta 5. punkts		
292. panta 6. punkts	III pielikuma VI daļas 38. punkts	
292. panta 7. punkts	III pielikuma VI daļas 39. punkts	
292. panta 8. punkts	III pielikuma VI daļas 40. punkts	
292. panta 9. punkts	III pielikuma VI daļas 41. punkts	
292. panta 10. punkts		
293. panta 1. punkts	III pielikuma VI daļas 42. punkts	
293. panta 2. līdz 6. punkts		
294. panta 1. punkts	III pielikuma VI daļas 42. punkts	
294. panta 2. punkts		
294. panta 3. punkts	III pielikuma VI daļas 42. punkts	
295. pants	III pielikuma VII daļas a) punkts	
296. panta 1. punkts	III pielikuma VII daļas b) punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
296. panta 2. punkts	III pielikuma VII daļas b) punkts	
296. panta 3. punkts	III pielikuma VII daļas b) punkts	
297. panta 1. punkts	III pielikuma VII daļas b) punkts	
297. panta 2. punkts	III pielikuma VII daļas b) punkts	
297. panta 3. punkts	III pielikuma VII daļas b) punkts	
297. panta 4. punkts	III pielikuma VII daļas b) punkts	
298. panta 1. punkts	III pielikuma VII daļas c) punkts	
298. panta 2. punkts	III pielikuma VII daļas c) punkts	
298. panta 3. punkts	III pielikuma VII daļas c) punkts	
298. panta 4. punkts	III pielikuma VII daļas c) punkts	
299. panta 1. punkts		II pielikuma 7 punkts
299. panta 2. punkts		II pielikuma 7. līdz 11. punkts
300. pants		
301. pants	III pielikuma 2. daļas 6. punkts	
302. pants		
303. pants		
304. pants		
305. pants		
306. pants		
307. pants		
308. pants		
309. pants		
310. pants		
311. pants		
312. panta 1. punkts	104. panta 3. un 6. punkts un X pielikuma 2. daļas 2., 5. un 8. punkts	
312. panta 2. punkts	105. panta 1. un 2. punkts un X pielikuma 3. daļas 1. punkts	
312. panta 3. punkts		
312. panta 4. punkts	105. panta 1. punkts	
313. panta 1. punkts	102. panta 2. punkts	
313. panta 2. punkts	102. panta 3. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
313. panta 3. punkts		
314. panta 1. punkts	102. panta 4. punkts	
314. panta 2. punkts	X pielikuma 4. daļas 1. punkts	
314. panta 3. punkts	X pielikuma 4. daļas 2. punkts	
314. panta 4. punkts	X pielikuma 4. daļas 3. un 4. punkts	
314. panta 5. punkts		
315. panta 1. punkts	103. pants un X pielikuma 1. daļas 1. līdz 3. punkts	
315. panta 2. punkts		
315. panta 3. punkts		
315. panta 4. punkts	X pielikuma 1. daļas 4. punkts	
316. panta 1. punkts	X pielikuma 1. daļas 5. līdz 8. punkts	
316. panta 2. punkts	X pielikuma 1. daļas 9. punkts	
316. panta 3. punkts		
317. panta 1. punkts	104. panta 1. punkts	
317. panta 2. punkts	104. panta 2. un 4. punkts un X pielikuma 2. daļas 1. punkts	
317. panta 3. punkts	X pielikuma 2. daļas 1. punkts	
317. panta 4. punkts	X pielikuma 2. daļas 2. punkts	
318. panta 1. punkts	X pielikuma 2. daļas 4. punkts	
318. panta 2. punkts	X pielikuma 2. daļas 4. punkts	
318. panta 3. punkts		
319. panta 1. punkts	X pielikuma 2. daļas 6. un 7. punkts	
319. panta 2. punkts	X pielikuma 2. daļas 10. un 11. punkts	
320. pants	X pielikuma 2. daļas 9. un 12. punkts	
321. pants	X pielikuma 3. daļas 2. līdz 7. punkts	
322. panta 1. punkts		
322. panta 2. punkts	X pielikuma 3. daļas 8. līdz 12. punkts	
322. panta 3. punkts	X pielikuma 3. daļas 13. līdz 18. punkts	
322. panta 4. punkts	X pielikuma 3. daļas 19. punkts	
322. panta 5. punkts	X pielikuma 3. daļas 20. punkts	
322. panta 6. punkts	X pielikuma 3. daļas 21. līdz 24. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
323. panta 1. punkts	X pielikuma 3. daļas 25. punkts	
323. panta 2. punkts	X pielikuma 3. daļas 26. punkts	
323. panta 3. punkts	X pielikuma 3. daļas 27. punkts	
323. panta 4. punkts	X pielikuma 3. daļas 28. punkts	
323. panta 5. punkts	X pielikuma 3. daļas 29. punkts	
324. pants	X pielikuma 5. daļa	
325. panta 1. punkts		26. pants
325. panta 2. punkts		26. pants
325. panta 3. punkts		
326. pants		
327. panta 1. punkts		I pielikuma 1. punkts
327. panta 2. punkts		I pielikuma 2. punkts
327. panta 3. punkts		I pielikuma 3. punkts
328. panta 1. punkts		I pielikuma 4. punkts
328. panta 2. punkts		
329. panta 1. punkts		I pielikuma 5. punkts
329. panta 2. punkts		
330. pants		I pielikuma 7. punkts
331. panta 1. punkts		I pielikuma 9. punkts
331. panta 2. punkts		I pielikuma 10. punkts
332. panta 1. punkts		I pielikuma 8. punkts
332. panta 2. punkts		I pielikuma 8. punkts
333. pants		I pielikuma 11. punkts
334. pants		I pielikuma 13. punkts
335. pants		I pielikuma 14. punkts
336. panta 1. punkts		I pielikuma 14. punkts
336. panta 2. punkts		I pielikuma 14. punkts
336. panta 3. punkts		I pielikuma 14. punkts
336. panta 4. punkts		19. panta 1. punkts
337. panta 1. punkts		I pielikuma 16.a punkts

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
337. panta 2. punkts		I pielikuma 16.a punkts
337. panta 3. punkts		I pielikuma 16.a punkts
337. panta 4. punkts		I pielikuma 16.a punkts
337. panta 4. punkts		I pielikuma 16.a punkts
338. panta 1. punkts		I pielikuma 14.a punkts
338. panta 2. punkts		I pielikuma 14.b punkts
338. panta 3. punkts		I pielikuma 14.c punkts
338. panta 4. punkts		I pielikuma 14.a punkts
339. panta 1. punkts		I pielikuma 17. punkts
339. panta 2. punkts		I pielikuma 18. punkts
339. panta 3. punkts		I pielikuma 19. punkts
339. panta 4. punkts		I pielikuma 20. punkts
339. panta 5. punkts		I pielikuma 21. punkts
339. panta 6. punkts		I pielikuma 22. punkts
339. panta 7. punkts		I pielikuma 23. punkts
339. panta 8. punkts		I pielikuma 24. punkts
339. panta 9. punkts		I pielikuma 25. punkts
340. panta 1. punkts		I pielikuma 26. punkts
340. panta 2. punkts		I pielikuma 27. punkts
340. panta 3. punkts		I pielikuma 28. punkts
340. panta 4. punkts		I pielikuma 29. punkts
340. panta 5. punkts		I pielikuma 30. punkts
340. panta 6. punkts		I pielikuma 31. punkts
340. panta 7. punkts		I pielikuma 32. punkts
341. panta 1. punkts		I pielikuma 33. punkts
341. panta 2. punkts		I pielikuma 33. punkts
341. panta 3. punkts		
342. pants		I pielikuma 34. punkts
343. pants		I pielikuma 36. punkts
344. panta 1. punkts		

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
344. panta 2. punkts		I pielikuma 37. punkts
344. panta 3. punkts		I pielikuma 38. punkts
345. panta 1. punkts		I pielikuma 41. punkts
345. panta 2. punkts		I pielikuma 41. punkts
346. panta 1. punkts		I pielikuma 42. punkts
346. panta 2. punkts		
346. panta 3. punkts		I pielikuma 43. punkts
346. panta 4. punkts		I pielikuma 44. punkts
346. panta 5. punkts		I pielikuma 45. punkts
346. panta 6. punkts		I pielikuma 46. punkts
347. pants		I pielikuma 8. punkts
348. panta 1. punkts		I pielikuma 48. līdz 49. punkts
348. panta 2. punkts		I pielikuma 50. punkts
349. pants		I pielikuma 51. punkts
350. panta 1. punkts		I pielikuma 53. punkts
350. panta 2. punkts		I pielikuma 54. punkts
350. panta 3. punkts		I pielikuma 55. punkts
350. panta 4. punkts		I pielikuma 56. punkts
351. pants		III pielikuma 1. punkts
352. panta 1. punkts		III pielikuma 2. punkta 1. apakšpunkts
352. panta 2. punkts		III pielikuma 2. punkta 1. apakšpunkts
352. panta 3. punkts		III pielikuma 2. punkta 1. apakšpunkts
352. panta 4. punkts		III pielikuma 2. punkta 2. apakšpunkts
352. panta 5. punkts		
353. panta 1. punkts		III pielikuma 2. punkta 1. apakšpunkts
353. panta 2. punkts		III pielikuma 2. punkta 1. apakšpunkts
353. panta 3. punkts		III pielikuma 2. punkta 1. apakšpunkts
354. panta 1. punkts		III pielikuma 3. punkta 1. apakšpunkts
354. panta 2. punkts		III pielikuma 3. punkta 2. apakšpunkts

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
354. panta 3. punkts		III pielikuma 3. punkta 2. apakšpunkts
354. panta 4. punkts		
355. pants		
356. pants		
357. panta 1. punkts		IV pielikuma 1. punkts
357. panta 2. punkts		IV pielikuma 2. punkts
357. panta 3. punkts		IV pielikuma 3. punkts
357. panta 4. punkts		IV pielikuma 4. punkts
357. panta 5. punkts		IV pielikuma 6. punkts
358. panta 1. punkts		IV pielikuma 8. punkts
358. panta 2. punkts		IV pielikuma 9. punkts
358. panta 3. punkts		IV pielikuma 10. punkts
358. panta 4. punkts		IV pielikuma 12. punkts
359. panta 1. punkts		IV pielikuma 13. punkts
359. panta 2. punkts		IV pielikuma 14. punkts
359. panta 3. punkts		IV pielikuma 15. punkts
359. panta 4. punkts		IV pielikuma 16. punkts
359. panta 5. punkts		IV pielikuma 17. punkts
359. panta 6. punkts		IV pielikuma 18. punkts
360. panta 1. punkts		IV pielikuma 19. punkts
360. panta 2. punkts		IV pielikuma 20. punkts
361. pants		IV pielikuma 21. punkts
362. pants		
363. panta 1. punkts		V pielikuma 1. punkts
363. panta 2. punkts		
363. panta 3. punkts		
364. panta 1. punkts		V pielikuma 10.b punkts
364. panta 2. punkts		
364. panta 3. punkts		
365. panta 1. punkts		V pielikuma 10. punkts
365. panta 2. punkts		V pielikuma 10.a punkts

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
366. panta 1. punkts		V pielikuma 7. punkts
366. panta 2. punkts		V pielikuma 8. punkts
366. panta 3. punkts		V pielikuma 9. punkts
366. panta 4. punkts		V pielikuma 10. punkts
366. panta 5. punkts		V pielikuma 8. punkts
367. panta 1. punkts		V pielikuma 11. punkts
367. panta 2. punkts		V pielikuma 12. punkts
367. panta 3. punkts		V pielikuma 12. punkts
368. panta 1. punkts		V pielikuma 2. punkts
368. panta 2. punkts		V pielikuma 2. punkts
368. panta 3. punkts		V pielikuma 5. punkts
368. panta 4. punkts		
369. panta 1. punkts		V pielikuma 3. punkts
369. panta 2. punkts		
370. panta 1. punkts		V pielikuma 5. punkts
371. panta 1. punkts		V pielikuma 5. punkts
371. panta 2. punkts		
372. pants		V pielikuma 5.a punkts
373. pants		V pielikuma 5.b punkts
374. panta 1. punkts		V pielikuma 5.c punkts
374. panta 2. punkts		V pielikuma 5.d punkts
374. panta 3. punkts		V pielikuma 5.d punkts
374. panta 4. punkts		V pielikuma 5.d punkts
374. panta 5. punkts		V pielikuma 5.d punkts
374. panta 6. punkts		V pielikuma 5.d punkts
374. panta 7. punkts		
375. panta 1. punkts		V pielikuma 5.a punkts
375. panta 2. punkts		V pielikuma 5.e punkts
376. panta 1. punkts		V pielikuma 5.f punkts
376. panta 2. punkts		V pielikuma 5.g punkts

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
376. panta 3. punkts		V pielikuma 5.h punkts
376. panta 4. punkts		V pielikuma 5.h punkts
376. panta 5. punkts		V pielikuma 5.i punkts
376. panta 6. punkts		V pielikuma 5. punkts
377. pants		V pielikuma 5.l punkts
378. pants		II pielikuma 1. punkts
379. panta 1. punkts		II pielikuma 2. punkts
379. panta 2. punkts		II pielikuma 3. punkts
379. panta 3. punkts		II pielikuma 2. punkts
380. pants		II pielikuma 4. punkts
381. pants		
382. pants		
383. pants		
384. pants		
385. pants		
386. pants		
387. pants		28. panta 1. punkts
388. pants		
389. pants	106. panta 1. punkta 1. daļa	
390. panta 1. punkts	106. panta 1. punkta 2. daļa	
390. panta 2. punkts		
390. panta 3. punkts		29. panta 1. punkts
390. panta 4. punkts		30. panta 1. punkts
390. panta 5. punkts		29. panta 2. punkts
390. panta 6. punkts	106. panta 2. punkta 1. daļa	
390. panta 7. punkts	106. panta 3. punkts	
390. panta 8. punkts	106. panta 2. punkta 1. daļa	
391. pants	107. pants	
392. pants	108. pants	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
393. pants	109. pants	
394. panta 1. punkts	110. panta 1. punkts	
394. panta 2. punkts	110. panta 1. punkts	
394. panta 3. un 4. punkts	110. panta 2. punkts	
394. panta 4. punkts	110. panta 2. punkts	
395. panta 1. punkts	111. panta 1. punkts	
395. panta 2. punkts		
395. panta 3. punkts	111. panta 4. punkta 1. daļa	
395. panta 4. punkts		30. panta 4. punkts
395. panta 5. punkts		31. pants
395. panta 6. punkts		
395. panta 7. punkts		
395. panta 8. punkts		
396. panta 1. punkts	111. panta 4. punkta 1. un 2. daļa	
396. panta 2. punkts		
397. panta 1. punkts		VI pielikuma 1. punkts
397. panta 2. punkts		VI pielikuma 2. punkts
397. panta 3. punkts		VI pielikuma 3. punkts
398. pants		32. panta 1. punkts
399. panta 1. punkts	112. panta 1. punkts	
399. panta 2. punkts	112. panta 2. punkts	
399. panta 3. punkts	112. panta 3. punkts	
399. panta 4. punkts	110. panta 3. punkts	
400. panta 1. punkts	113. panta 3. punkts	
400. panta 2. punkts	113. panta 4. punkts	
400. panta 3. punkts		
401. panta 1. punkts	114. panta 1. punkts	
401. panta 2. punkts	114. panta 2. punkts	
401. panta 3. punkts	114. panta 3. punkts	
402. panta 1. punkts	115. panta 1. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
402. panta 2. punkts	115. panta 2. punkts	
402. panta 3. punkts		
403. panta 1. punkts	117. panta 1. punkts	
403. panta 2. punkts	117. panta 2. punkts	
404. pants	122.a panta 8. punkts	
405. panta 1. punkts	122.a panta 1. punkts	
405. panta 2. punkts	122.a panta 2. punkts	
405. panta 3. punkts	122.a panta 3. punkta 1. daļa	
405. panta 4. punkts	122.a panta 3. punkta 2. daļa	
406. panta 1. punkts	122.a panta 4. punkts un 122.a panta 5. punkta 2. daļa	
406. panta 2. punkts	122.a panta 5. punkta 1. daļa un 122.a panta 6. punkta 1. daļa	
407. pants	122.a panta 5. punkta 3. daļa	
408. pants	122.a panta 6. punkta 1. un 2. daļa	
409. pants	122.a panta 7. punkts	
410. pants	122.a panta 10. punkts	
411. pants		
412. pants		
413. pants		
414. pants		
415. pants		
416. pants		
417. pants		
418. pants		
419. pants		
420. pants		
421. pants		
422. pants		

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
423. pants		
424. pants		
425. pants		
426. pants		
427. pants		
428. pants		
429. pants		
430. pants		
431. panta 1. punkts	145. panta 1. punkts	
431. panta 2. punkts	145. panta 2. punkts	
431. panta 3. punkts	145. panta 3. punkts	
431. panta 4. punkts	145. panta 4. punkts	
432. panta 1. punkts	XII pielikuma I daļas 1. punkts un 146. panta 1. punkts	
432. panta 2. punkts	146. panta 2. punkts un XII pielikuma I daļas 2. un 3. punkts	
432. panta 3. punkts	146. panta 3. punkts	
433. pants	147. pants un XII pielikuma I daļas 4. punkts	
434. panta 1. punkts	148. pants	
434. panta 2. punkts		
435. panta 1. punkts	XII pielikuma II daļas 1. punkts	
435. panta 2. punkts		
436. pants	XII pielikuma II daļas 2. punkts	
437. pants		
438. pants	XII pielikuma II daļas 4. un 8. punkts	
439. pants	XII pielikuma II daļas 5. punkts	
440. pants		
441. pants		
442. pants	XII pielikuma II daļas 6. punkts	
443. pants		
444. pants	XII pielikuma II daļas 7. punkts	

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
445. pants	XII pielikuma II daļas 9. punkts	
446. pants	XII pielikuma II daļas 11. punkts	
447. pants	XII pielikuma II daļas 12. punkts	
448. pants	XII pielikuma II daļas 13. punkts	
449. pants	XII pielikuma II daļas 14. punkts	
450. pants	XII pielikuma II daļas 15. punkts	
451. pants		
452. pants	XII pielikuma III daļas 1. punkts	
453. pants	XII pielikuma III daļas 2. punkts	
454. pants	XII pielikuma III daļas 3. punkts	
455. pants		
456. panta 1. daļa	150. panta 1. punkts	41. pants
456. panta 2. daļa		
457. pants		
458. pants		
459. pants		
460. pants		
461. pants		
462. panta 1. punkts	151.a pants	
462. panta 2. punkts	151.a pants	
462. panta 3. punkts	151.a pants	
462. panta 4. punkts		
462. panta 5. punkts		
463. pants		
464. pants		
465. pants		
466. pants		
467. pants		
468. pants		
469. pants		

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
470. pants		
471. pants		
472. pants		
473. pants		
474. pants		
475. pants		
476. pants		
477. pants		
478. pants		
479. pants		
480. pants		
481. pants		
482. pants		
483. pants		
484. pants		
485. pants		
486. pants		
487. pants		
488. pants		
489. pants		
490. pants		
491. pants		
492. pants		
493. panta 1. punkts		
493. panta 2. punkts		
494. pants		
495. pants		
496. pants		
497. pants		
498. pants		

▼B

Šī regula	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
499. pants		
500. pants		
501. pants		
502. pants		
503. pants		
504. pants		
505. pants		
506. pants		
507. pants		
508. pants		
509. pants		
510. pants		
511. pants		
512. pants		
513. pants		
514. pants		
515. pants		
516. pants		
517. pants		
518. pants		
519. pants		
520. pants		
521. pants		
I pielikums	II pielikums	
II pielikums	IV pielikums	
III pielikums		